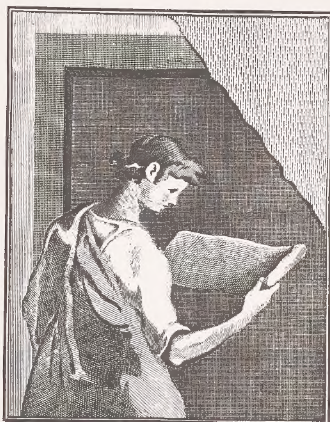

Inscriptiones
Graecae
IX / 1 / 1

INSCRIPTIONES GRAECAE

CONSILIO ET AVCTORITATE
ACADEMIAE LITTERARVM BORVSSICAE
EDITAE

VOLVMINIS IX PARTIS I EDITIO MINOR
FASCICVLVS I

BEROLINI APVD GVALTERVM DE GRVYTER ET SOCIOS
MCMXXXII

INSCRIPTIONES GRAECIAE SEPTENTRIONALIS

VOLVMINIBVS VII ET VIII NON COMPREHENSAE

CONSILIO ET AVCTORITATE
ACADEMIAE LITTERARVM BORVSSICAE
EDITAE

PARS I
INSCRIPTIONES PHOCIDIS LOCRIDIS AETOLIAE
ACARNANIAE INSVLARVM MARIS IONII

FASCICVLVS I

INSCRIPTIONES AETOLIAE

EDIDIT
GVENTHERVS KLAFFENBACH

BEROLINI APVD GVALTERVM DE GRVYTER ET SOCIOS
MCMXXXII

Berolini 1977

Impressio altera lucis ope perfecta impensis
Walteri de Gruyter et Soc.

ISBN 3 11 004886 8

PRAEFATIO.

Cum anno 1911 Academia consilium inisset Inscriptionum Graecarum voluminis IX parti priori inscriptiones Phocidis Locridis Aetoliae Acarnaniae insularum maris Ionii continenti, quae a. 1897 a Guilelmo Dittenberger edita erat, supplementum addendi, quod praeter titulorum incrementum, quos imprimis Thermi fanum a Soteriade prospero eventu effodi coeptum suppeditaverat, indices diu desideratos praeberet, promptissimis animis non solum Soteriades sed etiam Rhomaios operam suam sunt polliciti. Ita hic quidem ab Academia rogatus annis 1912 et 1913 ectypa titulorum Thermi inventorum necnon aliorum ex Acarnania et Corcyra oriundorum misit eaque delineationibus et notis diligenter instructa. Conficiendi autem supplementi munus Ottoni Weinreich a. 1913 mandatum est. Qui per sex annos haud parva sane et cura et diligentia adhibita impigre in legendis illis ectypis sudavit, donec munere magistri academici magis magisque distentus necessarium putavit ab opere recedere. Sudavit Weinreich, sudavi ego quoque, postquam praeceptor carissimus Udalricvs de Wilamowitz-Moellendorff me dignum iudicavit, qui opus incohatum absolverem. Corrosiores enim sunt plerique tituli Thermii, quam ut sola ectyporum ope satis certo legi possint, atque scripserat iam Rhomaios: 'μερικαὶ ἐπιγραφαὶ εἶναι τόσον ἐφθαρμέναι, ὥστε νὰ χρειάζωνται μεγάλην γερμανικὴν ὑπομονὴν διὰ νὰ ἀναγνωσθοῦν.' Quod erat eo gravioris momenti, quia permulti tituli primum edendi essent, siquidem Soteriades nonnisi partem publici iuris fecerat. Quae cum ita essent, opus susceptum maius fuisset meis quoque viribus, nisi facultas mihi data esset itinere in Graeciam facto a. 1926 lapides ipsos, quotquot quidem Thermi Athenisque in museis asservantur et in vicis *Mokista* et *Kryonero* exstant, quam diligentissime examinandi. Gratissimo autem animo memini Graecorum cum hominum doctorum, quantopere omni modo me adiuverint, imprimis Rhomaios, tum civium vici *Kephalovryso*, qui eximio Hercle hospitio me exceperunt, praeter ceteros Aristides Tsunes, custos musei Thermii. Atque id quoque praedicare mihi cordi est haud exiguam partem illius laboris satis difficilis minutam fuisse eis, quae Weinreich praeparaverat.

Nimium autem temporis interea praeterierat. Itaque ne editio Thermiorum titulorum, qui illius cogitati supplementi et plurimi erant et gravissimi, ulterius iusto differretur, adnuente Wilamowitzio non supplementum dare sed editionem minorem quae dicitur conficere constitui eamque duos fasciculos comprehensuram, quorum prior solas inscriptiones Aetoliae, alter reliquarum regionum contineret. En habes nunc fasciculum priorem. Quem in formam 'Corporis Aetolici' redigere studui, ita quidem ut omnes Aetolorum titulos, quotquot non solum in Aetolia ipsa sed etiam extra Aetoliam inventi sunt, receperim praemissis fastis propter auctoritatem, qua Aetoli inde a saeculo quarto exeunte usque ad iniens alterum valebant, quam locupletissimis. Oportuit sane etiam alios quosdam titulos hoc fasciculo recenseri, imprimis Naupactiorum, nisi altero repetendi fuissent (unum titulum nr. 206 excipiendum putavi). Scilicet in fastis tantummodo homines ex Aetolia ipsa oriundi commemorati sunt, non igitur e. gr. Γεννάδας Λύκωνος Αἰτωλὸς Μελιταιεύς (IG XI 4, 643) alii. Quod vero ad difficilem saec. III a. Chr. chronologiam attinet, in Delphicorum quidem archontum annis definiendis, de quibus conferas quaeso etiam tabulam hieromnemonum Aetolorum, paucis exceptis eos calculos adoptavi, quos R. Flacelière magna et diligentia et prudentia subduxit (eius scripta p. LIII enumerata habes). Probabilissimi

enim mihi quidem videntur neque refutati eis, quae nuperrime Robert, Segre, Dinsmoor disputaverunt; de illis vide add. ad nr. 194, de huius libro *The archons of Athens*, cuius capite IX etiam archontes Delphici saec. III a. Chr. tractantur, egi in censura, quam I. Kirchner propediem in ephemeride *Gnomon* publici iuris faciet. Denique de tabula geographica Aetoliae et titulorum imaginibus photographicis. Quae quod huic fasciculo additae non sunt, haud iniuria mireris, sed dissuasit, ne facerem, Wilamowitz, qui recte monuit, cum de situ multorum locorum non constaret, tabulam fore fallaciorem, imaginibus autem titulorum propterea opus non esse, quod formae litterarum vulgares essent aetatis hellenisticae. Ceterum imagines, si quae exstant, in lemmata relatae sunt atque complurium vetustiorum titulorum invenies delineationes.

Restat officium nobilissimum gratias agendi eis viris doctis, qui huius fasciculi fautores et adiutores fuerunt. Inter quos primus locus iure meritoque debetur ex iis, quae supra enarravimus, Ottoni Weinreich et Rhomaio, qui quasi fundamenta operis iecerunt. Nec minus grato animo nomino Fridericum Hiller de Gaertringen, Iohannem Kirchner, Ericum Preuner, probatissimos mihi et praeceptores et amicos, qui ut numquam mihi opera et consilio defuerunt nec certe deerunt, ita in hoc quoque opere conficiendo omni modo pro viribus me adiuverunt atque mecum typothetarum plagulas, qua sunt diligentia, correxerunt. Vellem sane in hac communione carissima etiam Ioh. Pomtow enumerandus fuisset, sed etsi mihi ipsi operam suam exoptatissimam ut voluit praebere non iam potuit, praebuit certe etiamtunc Ottoni Weinreich, ita ut illius quoque viri docti nomen hic esse commemorandum valde gaudeam. Neque tamen in rebus Delphicis auxilio carui; libentissimo enim animo testificor, quam obvia voluntate R. Flacelière et L. Robert mihi operam suam commodaverint, de titulis Delphicis me edocuerint, libellos miserint. Atque etiam M. Holleaux eximia ut solet comitate officia utilissima mihi praestitit. De nummis vero Aetolorum H. Gaebler, collega academicus, diligentia satis nota me certiorem fecit. His igitur viris doctissimis adiuvantibus aliisque, quos suis locis laudatos invenies, confectum spero hunc fasciculum utilitatem qualemcumque allaturum esse. Afferet autem summam, si ex eo apparebit, quantopere sit optandum, ut Thermi fanum diutius neglectum effodiendum curetur totum.

Sic novum Inscriptionum Graecarum volumen editur, sed id ultimum, cuius patronus fuit Udalricus de Wilamowitz-Moellendorff. Non est huius loci praedicare, quid hic vir vere praestantissimus per triginta fere annos Inscriptionibus Graecis, quid mihi ipsi fuerit, nec si esset, satis dignis verbis profiteri possem. Id tamen pronuntiandum est, quantum ei hoc quoque volumen debeat. Qui Ottoni Weinreich et mihi, quoquo modo poterat, et consilium et operam praebuit et ex vasta suae eruditionis copia haud pauca nobis suppeditavit, quin etiam omnia, quae manu scripseram, ipse perlegit doctrinaque auxit nec plagulas plerasque revisere dedignatus est. Itaque ut maereo ac lugeo hoc esse volumen ultimum, quod tanta cum diligentia curaverit, sic gaudeo, quod meum est. Summum autem praemium laboris acceptum refero, quod magister opus meum comprobavit.

Berolini die XXVII mensis Decembris a. MCMXXXI.

Gventhervs Klaffenbach.

HOC FASCICVLO CONTINENTVR:

PROLEGOMENA.

I. FASTI AETOLICI.

ante ± 2000. Etiam in Aetolia olim eosdem incolas fuisse atque in reliqua Graecia et insulis maris Aegaei, cognatos illos quidem gentibus Asiae, Cares, ut breviter dicere consuevimus, cum per se patet tum nomina Ἀράκυνθος (*RE* II 377), Ταφιασσός (Woodhouse Aetolia 64), Καλυδών, alia comprobant, cf. P. Kretschmer *Einl. Gesch. gr. Spr.* 402. 405; A. Fick *Vorgriech. Ortsnamen* 86/7. Quin etiam nomen Αἰτωλοί ipsum fortasse illis vindicandum est, cf. Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 730 not. 2. — Vestigia vero huius aevi ex terra ipsa, quam sane archaeologi nequaquam satis sunt perscrutati, adhuc quidem in lucem non prodierunt.

inde ab a. c. 2000 usque ad a. c. 1200. Graeci a septemtrionibus in Haemi paeninsulam sensim progrediuntur diuturnisque proeliis domini Graeciae fiunt, atque ita quidem, ut primi advenerint Iones-Aeoles (Achaei), sive eodem fere tempore (Wilamowitz *Glaube d. Hellenen* I 63) sive alteri aliquanto post alteros (Kretschmer *Glotta* I 1909, 9 ss., *Sprache* [apud Gercke-Norden I 6] 75). Hi Graeci sunt illi, quibus ut alibi sic etiam in Aetolia reliquiae aetatis Mycenaicae tribuendae sunt. Repperit enim Soteriades in arce Calydonis Mycenaica et rudera et vasorum fragmenta, cf. Πρακτικά 1908, 99. Graviora autem et ampliora sunt ea, quae Soteriades et post eum Rhomaios Thermi effoderunt, cf. Soteriades Τὰ ἐλλειψοειδῆ κτίσματα τοῦ Θέρμου, ἐν Ἀθήναις 1909 et imprimis Rhomaios Ἐκ τοῦ προϊστορικοῦ Θέρμου = Δελτ. I 1915, 225—279. Infra enim et circa Apollinis templum, quod exeunte saec. VII exstructum est ('κατὰ τὰ 620' Rhom. l. c. 251), inventa sunt multa aedificia vel potius casae et parvae et magnae, pleraeque autem ovatae. Quarum antiquissimas (τὰ σύγχρονα πρὸς τὸ μέγαρον Α κτίσματα) εἰς τοὺς ὑστερομυκηναϊκοὺς χρόνους, μετὰ τὸ 1350 π. Χ. δηλ., pertinere docent vasorum fragmenta aliaque, cf. Rhom. Δελτ. II 1916, 185 et IV 1918 παράρτ. 32. Sed ὑπὸ τὸ μέγαρον Α, τὴν οἰκίαν Β καὶ ἀλλαχοῦ ἐβεβαιώθη διὰ τῶν ξυλοπλέκτων ἐν μέρει ὑπογείων καλυβῶν καὶ ἀρχαιοτέρα περίοδος (Rhom. Δελτ. I 1915, 274). Porro ad hos Graecos pertinent veteres illi heroes Idas, Marpessa (utrumque nomen barbarum videtur), Oeneus, Meleager, Tydeus, cf. Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 730. Ex oppidis illorum Aetolorum apud Homerum nulla nisi Πλευρών (quod nomen Graecum est, cf. Fick *Vorgr. Ortsnam.* 87; Wilamowitz l. c. 730 not. 2 et *Glaube d. Hell.* I 61 not. 1) et αἰπεινὴ Καλυδών commemorantur (N 217. Ξ 116).

inde ab a. c. 1200 usque ad med. saec. V. Cum saec. XIII Illyrii in meridiem versus prorumperent (cf. Patsch *Jahresh.* X 1907, 169 ss.; Wilcken *Gr. Gesch.*² 38. 40), eae Graecorum gentes, quae in interioribus partibus Haemi paeninsulae et in Epiro habitaverant, alias sedes petentes emigrabant et plerasque regiones Graeciae occupabant, priores illos Graecos vel expellentes vel subigentes. Quae gentes, quae ab ultimis invasoribus, Doribus, distinguendae sunt, communi quodam nomine carent; hodie plerumque '*Nordwestgriechen*' nominantur ('*die zweite Schicht*' Wilamowitz *Glaube d. Hell.* I 67). Scilicet etiam in Aetoliam invaserunt, atque cum alibi memoria horum exitiabilium bellorum exstincta esset, hic eam antiquissima illa fabula Meleagri servavit, de qua vide Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1925, 214 ss.; est igitur primum testimonium historiae Aetolorum. Narrantur enim proelia de Calydone inter Aetolos et Curetes commissa, cf. Ι 529 ss.:

Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι
ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον,
Αἰτωλοὶ μὲν ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς,
Κουρῆτες δὲ διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ.

Sane de Curetibus non satis constat (cf. *RE* XI 2202/3), sed cum nomen Graecum sit (Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 730 not. 2 et *Glaube d. Hell.* I 129) et id ex Iliadis versibus appareat Curetes invasores fuisse — eos oppidum Pleuronem incoluisse posteriores demum narrant —, probabile videtur eos intellegendos esse eosdem atque Aeoles, quos Ephorus (apud Strab. X p. 464, cf. etiam IX p. 423. X p. 465) memoriae prodidit una cum Boeotis ex Thessalia venisse atque Aetoliam occupasse, siquidem Curetes vicerunt, Aetoli emigraverunt (Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1925, 215; *Glaube d. Hell.* I 61 not. 1)[1]). Atque revera hos Aeoles non esse fictos et commenticios (W. Hohmann *Aitolien u. d. Aitoler bis z. lamischen Kriege* [diss. Hal. 1908] 9) probat Thucydides, qui auctor est saec. V etiamtum regionem

Calydonis et Pleuronis Αἰολίδα nominatam fuisse (III 102,5 τὴν Αἰολίδα τὴν νῦν καλουμένην, Καλυδῶνα καὶ Πλευρῶνα καὶ τὰ ταύτῃ χωρία); quin etiam saec. IV Aeoles commemorantur, qui cum Aetolis de Calydone certant (schol. B ad B 494, cf. infra ad a. 366). Aeolum autem nomen inde originem duxit, quod heroes illorum '*Nordwestgriechen*' non solum in Aetolia sed etiam alibi apud Hesiodum in Aeoli stemmate intexti sunt, cf. Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 730/1 et *Glaube d. Hell.* I 65—67.

[1]) Hyantes quoque, de quibus Apollodorus verba fecit (Ἀπολλόδωροϲ δ' εἴρηκεν ἐκ τῆϲ Βοιωτίαϲ ἐπελθόνταϲ Ὕανταϲ ἱϲτορεῖϲθαι καὶ ἐποίκουϲ τοῖϲ Αἰτωλοῖϲ γενομένουϲ Strab. X p. 464; idem iam Phrynichus poeta in tragoedia Πλευρώνιαι narraverat, cf. Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 730 not. 1), probabiliter eidem habendi sunt cum illis Aeolibus, cf. Wilamowitz l. c. 730; Ed. Meyer *Gesch. d. Alt.* II² 1, 263 not. 1.

Denique, incertum quanto post (fortasse c. a. 1000), tertium invasores in Aetoliam se effuderunt, homines feri ac barbari, qui ex Epiro veniebant, sc. Illyrii (Kretschmer *Einleitung* 254 ss.; Fick *Vorgr. Ortsnam.* 142/3; Ed. Meyer *Gesch. d. Alt.* II² 1, 271/2; Wilamowitz *Glaube d. Hell.* I 51; obloquuntur Hohmann l. c. 38 ss. et Beloch² I 2, 37), cf. verba regis Philippi apud Polyb. XVIII 5, 8: αὐτῶν γὰρ Αἰτωλῶν οὐκ εἰϲὶν Ἕλληνεϲ οἱ πλείουϲ· τὸ γὰρ τῶν Ἀγραῶν ἔθνοϲ καὶ τὸ τῶν Ἀποδωτῶν, ἔτι δὲ τῶν Ἀμφιλόχων, οὐκ ἔϲτιν Ἑλλάϲ, et vide infra de Eurytanibus. Neque tamen totam terram occupare potuerunt, sed ora maritima a Graecis obtenta est. Itaque etiam in navium catalogo Graeci, qui vetere nomine epico Aetoli appellantur, domini oppidorum Pleuronis, Oleni, Pylenae, Chalcidis, Calydonis sunt (B 638 ss.). Eleos vero cognatos Aetolorum fuisse non solum fabulae narrant sed etiam semper pro certo putabant veteres (cf. *RE* V 2380; Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 731/2) atque dialectus quoque comprobare videtur. Itaque coniecturam haud improbabilem esse existimo tum, cum Illyrii cum impetu in Aetoliam irrumperent, partem Graecorum sedibus pulsam trans mare in Peloponnesum invasisse et Elidem expugnasse, quam iam duobus fere saeculis ante alii '*Nordwestgriechen*' occupaverant.

Saeculis, quae usque ad saec. V a. Chr. sequebantur, factum est, ut Illyrii invasores magis magisque ad cultiorem vitae usum Graecosque mores deducerentur, seu extrinsecus seu coalescentes cum eis Graecis, quos subegerant, ita tamen ut quinto saeculo etiamtum Eurytanes (ὅπερ μέγιϲτον μέροϲ ἐϲτὶ τῶν Αἰτωλῶν) ἀγνωϲτότατοι γλῶϲϲαν καὶ ὠμοφάγοι essent (Thuc. III 94, 5) et omnino Aetoli reliquis Graecis μειξοβάρβαροι esse viderentur (Eur. Phoen. 138). Atque revera Aetoli per omnia fere tempora aliquid saevitiae et, ut ita dicam, barbariae retinuerunt (cf. Wilamowitz *Hellenist. Dicht.* I 35). Simul autem illis saeculis paulatim societatem quandam inierunt, priscum et quasi in terra haerens nomen Aetolorum, quod iam ab antiquissimis incolis ad primos Graecos transisse videtur, sibi assumentes (Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 729; 1925, 215 not. 3 et *Glaube d. Hell.* I 51). Thermum autem iam perantiquo tempore caput quoddam et sacrorum publicorum et societatis factum esse ex effossionibus colligendum esse videtur. Neque vero hoc umquam fuit oppidum, et omnino diutissime habitabant Aetoli κατὰ κώμαϲ ἀτειχίϲτουϲ (Thuc. III 94, 4; cf. Swoboda *Wien. Stud.* XXXIV 1912, 37 ss.). Scilicet summopere Aetoli aditum ad mare petebant; itaque diuturna proelia eis fuisse cum 'Aeolibus', de quibus supra diximus, sumendum est. Certiora tradita non sunt, nisi forte huc est referendum, quod Strab. X p. 451 narrat: καὶ Ὤλενον δὲ καὶ Πυλήνην ὀνομάζει πόλειϲ ὁ ποιητὴϲ Αἰτωλικάϲ, ὧν τὴν μὲν Ὤλενον -- Αἰολεῖϲ κατέϲκαψαν, πληϲίον οὖϲαν τῆϲ νεωτέραϲ Πλευρῶνοϲ -- τὴν δὲ Πυλήνην μετενέγκαντεϲ εἰϲ τοὺϲ ἀνώτερον τόπουϲ ἤλλαξαν αὐτῆϲ καὶ τοὔνομα, Πρόϲχιον καλέϲαντεϲ. Videtur igitur (certe non ante saec. VII, quia in navium catalogo B 639 et Olenus et Pylene enumerantur) Olenus ab Aetolis capta quidem sed tum ab 'Aeolibus' diruta esse et Pylene propter situm ad defendendum iniquum in alium locum translata; frustra tamen, nam id sane constat 'Aeoles' reliquam quidem oram retinuisse sed Proschium amisisse, quod oppidum tempore belli Peloponnesiaci Aetolorum erat (Thuc. III 102, 5 ἐϲ τὴν Αἰολίδα τὴν νῦν καλουμένην, Καλυδῶνα καὶ Πλευρῶνα καὶ τὰ ταύτῃ χωρία, καὶ ἐϲ Πρόϲχιον τῆϲ Αἰτωλίαϲ). Sed etiam Corinthii oram Aetolicam obsederant; ut enim in Locridem (Molycriam) et Acarnaniam colonias deduxerunt, ita vetus oppidum Aetoliae Chalcidem ceperunt (Thuc. I 108, 5; II 83, 3). Quando hoc factum sit, incertum est, probabiliter iam saec. VII. Certe quantum inde ab hoc tempore Corinthii apud Aetolos (et 'Aeoles') valuerint, prae ceteris templa saec. VII et saec. VI Thermi et Calydone exstructa demonstrare satis notum est et ex titulis quoque apparet, cf. nr. 86. 149. 152. Postea etiam Athenienses in Aetolia consederunt; nam a. 455 (Busolt III 326 not. 1; a. 456 Beloch² II 2, 198) Ἀθηναῖοι Τολμίδου τοῦ Τολμαίου ϲτρατηγοῦντοϲ -- Χαλκίδα Κορινθίων εἷλον (Thuc. I 108, 5). Brevi post (probabiliter inter expeditiones Tolmidis et Periclis [453], cf. Pomtow *Jahrb. Philol.* 1896, 580; de paulo posteriore tempore cogitat Beloch² II 1, 174 not. 2) illud bellum inter Messenios Naupactum deductos et Acarnanes de Oeniadis fuit, cuius auctor est Paus. IV 25. Quo in bello Aetoli Messeniis favebant; nam hi ab Acarnanibus pulsi ἐπιλαμβανόμενοι τῆϲ Αἰτωλῶν ἐχόντων ϲφίϲιν ἐπιτηδείωϲ ἐϲ τὴν Ναύπακτον ἀναϲώζονται (Paus. l. c. § 10). Deinde autem inimicitiae inter Messenios et Aetolos ortae sunt, quia hi a. 426 Ναυπάκτῳ πολέμιοι ὄντεϲ dicuntur (Thuc. III 94, 3).

c. 460. Μέναιχμοϲ et Ϲοΐδαϲ artifices Naupactii statuam Dianae Laphriae Calydone cultae fecerunt, quae statua postea ab Augusto Patrensibus donata est; Paus. VII 18, 10, cf. H. Brunn *Gesch. Gr. Künstl.*² I 80.

426. Atheniensium Demosthene duce in Aetolos expeditio (Thuc. III 94, 3—98; cf. G. Soteriades *BCH* XXXI 1907, 272—302). Auctores erant Messenii illi Naupacti habitantes, qui propter inimicitias sibi cum Aetolis intercedentes Demostheni, qui tum triginta navibus in Leucadia res gerebat, persuaserunt, ut Aetolos aggrederetur. τὸ γὰρ ἔθνος μέγα μὲν εἶναι τὸ τῶν Αἰτωλῶν καὶ μάχιμον, οἰκοῦν δὲ κατὰ κώμας ἀτειχίστους, καὶ ταύτας διὰ πολλοῦ, καὶ σκευῇ ψιλῇ χρώμενον οὐ χαλεπὸν ἀπέφαινον, πρὶν ξυμβοηθῆσαι, καταστραφῆναι. ἐπιχειρεῖν δ' ἐκέλευον πρῶτον μὲν Ἀποδωτοῖς, ἔπειτα δὲ Ὀφιονεῦσι, καὶ μετὰ τούτους Εὐρυτᾶσιν, ὅπερ μέγιστον μέρος ἐστὶ τῶν Αἰτωλῶν, ἀγνωστότατοι δὲ γλῶσσαν καὶ ὠμοφάγοι εἰσίν, ὡς λέγονται. τούτων γὰρ ληφθέντων ῥᾳδίως καὶ τἆλλα προσχωρήσειν (94, 4—5). Quibus ex verbis satis apparet tum temporis societatem Aetolorum qualemcumque fuisse, cuius non solum illae tres primariae gentes — duo pagi Ophionensium c. 96, 3 commemorantur: οἱ ἔσχατοι Ὀφιονέων οἱ πρὸς τὸν Μηλιακὸν κόλπον καθήκοντες, Βωμιῆς καὶ Καλλιῆς — sed etiam aliae (τἆλλα) participes erant (non Agraei, III 111, 4; cf. etiam ad a. 338); ceterum cf. de illius temporis finibus Aetoliae Salvetti *Ricerche storiche intorno alla lega etolica* (= *Studi di storia antica* II 1893) 95 ss.; Hohmann l. c. 15 ss.; Beloch *Klio* XI 1911, 446/7.

Profectus vero Leucade Demosthenes postquam διὰ τῆς Λευκάδος τὴν οὐ περιτείχισιν frustra Acarnanibus persuadere studuit, τῇ λοιπῇ στρατιᾷ, Κεφαλλῆσι καὶ Μεσσηνίοις καὶ Ζακυνθίοις καὶ Ἀθηναίων τριακοσίοις τοῖς ἐπιβάταις τῶν σφετέρων νεῶν, - - ἐστράτευσεν ἐπ' Αἰτωλούς. ὡρμᾶτο δὲ ἐξ Οἰνεῶνος τῆς Λοκρίδος. οἱ δὲ Ὀζόλαι οὗτοι Λοκροὶ ξύμμαχοι ἦσαν, καὶ ἔδει αὐτοὺς πανστρατιᾷ ἀπαντῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἐς τὴν μεσόγειαν. - - καὶ αἱρεῖ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ Ποτιδανίαν καὶ τῇ δευτέρᾳ Κροκύλειον καὶ τῇ τρίτῃ Τείχιον (omnes vicos Apodotorum, de quorum situ cf. Soteriades l. c. 291/2), ἔμενέ τε αὐτοῦ καὶ τὴν λείαν ἐς Εὐπάλιον τῆς Λοκρίδος ἀπέπεμψεν· τὴν γὰρ γνώμην εἶχε τὰ ἄλλα καταστρεψάμενος οὕτως ἐπὶ Ὀφιονέας, εἰ μὴ βούλοιντο ξυγχωρεῖν, ἐς Ναύπακτον ἐπαναχωρήσας στρατεῦσαι ὕστερον. τοὺς δὲ Αἰτωλοὺς οὐκ ἐλάνθανεν αὕτη ἡ παρασκευὴ οὔτε ὅτε τὸ πρῶτον ἐπεβουλεύετο, ἐπειδή τε ὁ στρατὸς ἐσεβεβλήκει, πολλῇ χειρὶ ἐπεβοήθουν πάντες, ὥστε καὶ οἱ ἔσχατοι Ὀφιονέων - - ἐβοήθησαν (95, 2—96).

Demosthenes autem Messeniorum adhortationibus adductus καὶ τῇ τύχῃ ἐλπίσας, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἠναντιοῦτο, τοὺς Λοκροὺς οὐκ ἀναμείνας - - ἐχώρει ἐπὶ Αἰγιτίου, καὶ κατὰ κράτος αἱρεῖ ἐπιών. ὑπέφυγον γὰρ οἱ ἄνθρωποι καὶ ἐκάθηντο ἐπὶ τῶν λόφων τῶν ὑπὲρ τῆς πόλεως· ἦν γὰρ ἐφ' ὑψηλῶν χωρίων ἀπέχουσα τῆς θαλάσσης ὀγδοήκοντα σταδίους μάλιστα (oppidum et ipsum Apodotorum erat; de situ Soteriades l. c. 292 ss.). οἱ δὲ Αἰτωλοὶ (βεβοηθηκότες γὰρ ἤδη ἦσαν ἐπὶ τὸ Αἰγίτιον) προσέβαλλον τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ξυμμάχοις καταθέοντες ἀπὸ τῶν λόφων ἄλλοι ἄλλοθεν καὶ ἐσηκόντιζον, καὶ ὅτε μὲν ἐπίοι τὸ τῶν Ἀθηναίων στρατόπεδον, ὑπεχώρουν, ἀναχωροῦσι δὲ ἐπέκειντο· καὶ ἦν ἐπὶ πολὺ τοιαύτη ἡ μάχη, διώξεις τε καὶ ὑπαγωγαί, ἐν οἷς ἀμφοτέροις ἥσσους ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι. Denique hi telis deficientibus τραπόμενοι ἔφευγον, καὶ ἐσπίπτοντες ἔς τε χαράδρας ἀνεκβάτους καὶ χωρία ὧν οὐκ ἦσαν ἔμπειροι διεφθείροντο. - - οἱ δὲ Αἰτωλοὶ ἐσακοντίζοντες πολλοὺς μὲν αὐτοῦ ἐν τῇ τροπῇ κατὰ πόδας αἱροῦντες, ἄνθρωποι ποδώκεις καὶ ψιλοί, διέφθειρον, τοὺς δὲ πλείους τῶν ὁδῶν ἁμαρτάνοντας καὶ ἐς τὴν ὕλην ἐσφερομένους, ὅθεν διέξοδοι οὐκ ἦσαν, πῦρ κομισάμενοι περιεπίμπρασαν. - - μόλις τε ἐπὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὸν Οἰνεῶνα τῆς Λοκρίδος, ὅθενπερ καὶ ὡρμήθησαν, οἱ περιγενόμενοι κατέφυγον. ἀπέθανον δὲ τῶν τε ξυμμάχων πολλοὶ καὶ αὐτῶν Ἀθηναίων ὁπλῖται περὶ εἴκοσι μάλιστα καὶ ἑκατόν. - - τοὺς δὲ νεκροὺς ὑποσπόνδους ἀνελόμενοι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν Naupactum et inde Athenas reverterunt (97, 2—98).

τοῦ δ' αὐτοῦ θέρους Αἰτωλοὶ προπέμψαντες πρότερον ἔς τε Κόρινθον καὶ ἐς Λακεδαίμονα πρέσβεις, Τόλοφόν τε τὸν Ὀφιονέα καὶ Βοριάδην τὸν Εὐρυτᾶνα καὶ Τείσανδρον τὸν Ἀποδωτόν, πείθουσιν ὥστε σφίσι πέμψαι στρατιὰν ἐπὶ Ναύπακτον διὰ τὴν τῶν Ἀθηναίων ἐπαγωγήν (Thuc. III 100, 1; cf. Busolt III 1069 not. 3). Lacedaemonii autem exercitum Eurylocho duce mittunt. γενόμενοι δ' ἐν τῇ Ναυπακτίᾳ καὶ οἱ Αἰτωλοὶ ἅμα ἤδη προσβεβοηθηκότες ἐδῄουν τὴν γῆν καὶ τὸ προάστειον ἀτείχιστον ὂν εἷλον· ἐπί τε Μολύκρειον ἐλθόντες, τὴν Κορινθίων μὲν ἀποικίαν, Ἀθηναίων δὲ ὑπήκοον, αἱροῦσιν (102, 2; Aetoli oppidum inde ab hoc tempore in possessione sua retinuisse videntur, cf. Salvetti l. c. 97; Hohmann l. c. 32). Sed cum Acarnanes a Demosthene (ἔτι γὰρ ἐτύγχανεν ὢν μετὰ τὰ ἐκ τῆς Αἰτωλίας περὶ Ναύπακτον, 102, 3) auxilio vocati Naupactum intravissent, Εὐρύλοχος δὲ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ - - ἀνεχώρησαν - - ἐς τὴν Αἰολίδα τὴν νῦν καλουμένην, Καλυδῶνα καὶ Πλευρῶνα καὶ τὰ ταύτῃ χωρία, καὶ ἐς Πρόσχιον τῆς Αἰτωλίας (102, 5), ut Ambraciotis auctoribus fines Amphilochorum et Acarnanum aggrederetur. Itaque Aetolos dimisit (102, 7). Cf. etiam Diod. XII 60, 2—3.

415—413. Ad expeditionem Siciliensem Athenienses etiam ex Aetolia mercennarios conduxerant, cf. Thuc. VII 57, 9. Videtur igitur inter annos 426—415 pax inter Aetolos et Athenienses facta esse (Hohmann l. c. 22).

410/9. Thrasybulus Calydonius, qui Phrynichum necaverat (Lys. XIII 71), ab Atheniensibus civitate et corona aurea donatur, IG I² 110.

402. Cum Lacedaemonii Eleis bellum inferrent, Aetoli ἐπιλέκτους ἄνδρας χιλίους in Elidem subsidio miserunt, qui fortiter cum Lacedaemoniis pugnaverunt (Diod. XIV 17, 9—10; cf. etiam Hohmann l. c. 23/4).

389. Tunc temporis Achaei in possessione urbis Calydonis sunt (Xenoph. Hell. IV 6, 1. Cuius de additamento ἣ τὸ παλαιὸν Αἰτωλίας ἦν recte iudicaverunt Beloch *Herm.* XXXII 1897, 671 et Wilamowitz *SB Ak. Berlin* 1921, 729).

Quando possederint, nescimus, sed per gratiam hoc factum esse inde colligendum videtur, quod Achaei Calydoniis civitatem contulerunt (Hohmann l. c. 25). Cum vero a. 389 Acarnanes Calydonem aggrederentur, Achaei urbi praesidium imposuerunt et denique Lacedaemonios auxilio vocaverunt (Xenoph. l. c.). Itaque Agesilaus in Acarnaniam expeditionem suscepit. Qui cum autumno reverteretur, ἀπῄει πεζῇ δι' Αἰτωλίας τοιαύτας ὁδοὺς ἃς οὔτε πολλοὶ οὔτε ὀλίγοι δύναιντ' ἂν ἀκόντων Αἰτωλῶν πορεύεσθαι· ἐκεῖνον μέντοι εἴασαν διελθεῖν· ἤλπιζον γὰρ Ναύπακτον αὐτοῖς συμπράξειν ὥστ' ἀπολαβεῖν. ἐπειδὴ δὲ ἐγένετο κατὰ τὸ Ῥίον, ταύτῃ διαβὰς οἴκαδε ἀπῆλθε· καὶ γὰρ τὸν ἐκ Καλυδῶνος ἔκπλουν εἰς Πελοπόννησον οἱ Ἀθηναῖοι ἐκώλυον τριήρεσιν ὁρμώμενοι ἐξ Οἰνιαδῶν (Xenoph. l. c. § 14).

388. Cum ineunte vere Agesilaus denuo contra Acarnanes proficisceretur, hi statim pacem petiverunt (Xenoph. Hell. IV 7, 1). Agesilaus autem Ἀχαιοῖς μὲν φίλους ἐποίησεν Ἀκαρνᾶνας καὶ Αἰτωλοὺς καὶ Ἀργείους, ἑαυτῷ δὲ καὶ συμμάχους (Xenoph. Ages. II 20). Videntur igitur Aetoli, qui scilicet Achaeis Calydonem invidebant, a bello illo ab Acarnanibus adversus Achaeos suscepto non afuisse (Hohmann l. c. 26; falsa sunt, quae Paus. III 10, 2 his de rebus tradit). Neque tamen diu in societate Lacedaemoniorum — si revera verba Xenophontis etiam ad Aetolos referenda sunt — manserunt, quoniam a. 378 inter illorum socios non enumerantur (Diod. XV 31, 2; cf. Hohmann l. c. 27).

370. Aetolos quoque ad societatem Thebanorum accessisse apud Diod. XV 57, 1 traditum est; at Xenophon (Hell. VI 5, 23; Ages. II 24) eos inter Thebanorum socios non recenset. Neque tamen verba Diodori in dubium vocanda videntur (cf. Hohmann l. c. 27 ss.; Lenschau *B. ph. W.* 1909, 402; Swoboda *Staatsaltert.* 327 not. 1; aliter Beloch[2] III 1, 171 not. 2).

367. Epaminondas Καλυδῶνα φρουρουμένην ὑπ' Ἀχαιῶν ἠλευθέρωσεν (Diod. XV 75, 2); '*er stellt also die äolische Selbständigkeit wieder her*' Wilam. *SB Ak. Berlin* 1921, 730.

366. Calydon Aetolorum fit; nam ad hunc annum Wilam. l. c. adsentiente Ed. Meyero (*Gesch. d. Alt.* II[2] 1, 263 not. 1) rettulit, quod in schol. B ad B 494 legitur: οὕτω δὲ ἡδὺς καὶ μεγαλοπρεπὴς ὁ κατάλογος ὥστε καὶ πόλεις ἀμφισβητοῦσαι τοῖς Ὁμήρου ἔπεσι χρῶνται. Καλυδῶνα μὲν Αἰτωλοῖς ἐχαρίσατο ἀμφισβητοῦσι πρὸς Αἰολέας μνησθεὶς αὐτῆς ἐν Αἰτωλῶν καταλόγῳ (cf. etiam Scylax 36). — Quando Pleuron et Chalcis in Aetolorum possessionem venerint, non satis constat, cf. Hohmann l. c. 32; Beloch IV 1, 50.

c. 365—356. Ἄνδρυς Πρόσχεος thearodocus Epidauriorum, IG IV[2] 1, 95_{38}.

c. 360—343. *Harrybas rex Molossorum, bello petitus a Bardyli Illyrio, - - ⟨a⟩molitus inbelles suorum in vicinam regionem Aetoliae famam sparsit, tamquam urbes ac res suas Aetolis concederet* atque sic Illyrios praedae avidos in insidias inductos fugavit, Frontin. strat. II 5, 19; de tempore, quo Arybbas solus regnavit, cf. Beloch IV 2, 153.

356/5. ἄ. Ἀριστοξένου (cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 205) Delphi proxeniam donant Ξενίππωι Νικοστράτου Αἰτωλῶι, Syll.[3] 383 *B*.

ante a. 353/2. Ἐπι - - et alii Aetoli ab Atheniensibus honorantur, IG II[2] 177.

post a. 354. Θέων Πολεμάρχου Καλυδώνιος thearodocus Epidauriorum, IG IV[2] 1, 95_{55}. Fortasse Ἄγεμος Λύσωνος Ναυπάκτιος (ibid. v. 54) iam Aetolus, qui sicut ille post a. 354 Νέωνι Naupactio (v. 6) substitutus est.

342. Philippus cum ex Epiro contra Ambraciam proficisceretur, foedus cum Aetolis iniit et Ἀχαιῶν Ναύπακτον ὀμώμοκεν Αἰτωλοῖς παραδώσειν (Demosth. Phil. III 34; Beloch[2] III 1, 546/7; de tempore Beloch[2] III 2, 292).

339. Inter legatos, quos Philippus Elatea capta Thebas mittit, etiam Aetoli recensentur (Philoch. frg. 135; cf. etiam Didym. ad Demosth. XI 4).

338. Amphissa expugnata Philippus Naupactum pergit et urbem vi captam (cum vicinia velut oppido Macynia, cf. ad nr. 13_{22}) Aetolis adiudicat (Theopomp. *FGrHist* 115 *F* 235; Strab. IX p. 427; cf. Schaefer *Demosth.* II[2] 559; Beloch[2] III 1, 567). Improbabiliter de tempore post pugnam ad Chaeroneam factam cogitant Hohmann l. c. 33 ss. et Oldfather *RE* XIII 1213/4. — Aetolos vero et ipsos ad societatem communem Graecorum Corinthi factam accessisse probabile est (cf. Justin. IX 5, 1—3; Wilhelm *SB Ak. Wien* 1911 nr. VI 15). Ceterum ex indice civitatum foederatarum IG II[2] 236 *b*, ubi v. 10 secundum certum Wilhelmi supplementum (l. c. 3. 25) Agraei una cum Dolopibus enumerantur, colligitur hanc gentem etiamtum sui iuris fuisse. Nihilominus autem Aetoli in Philippum neglegentes fuisse videntur, ut ipsi quoque postea praedicaverunt (Justin. XXVIII 2, 12): *solos denique esse, qui Macedonas imperio terrarum semper florentes contempserint, qui Philippum regem non timuerint - -.*

336. Philippo mortuo Aetoli κατάγειν τοὺς ἐξ Ἀκαρνανίας φυγάδας ἐψηφίσαντο διὰ Φιλίππου πεῖραν εἰληφότας τῆς φυγῆς (Diod. XVII 3, 3; recte hac de re Hohmann l. c. 35).

335. Thebanis rebellantibus Aetoli favent, sed Thebis dirutis legatos κατὰ ἔθνη ad Alexandrum mittunt veniam petituros (Arrian. I 7, 4; 10, 2).

333/2. ἄ. Βαθύλλου Delphi cuidam Αἰτωλῶι ἐκ Μακυνέας proxeniam conferunt, *BCH* XXIII 1899, 356 nr. II.

c. 330. Aetoli Oeniadas occupant atque incolas ex urbe pellunt indignante Alexandro (Diod. XVIII 8, 6 [vide ad a. 324]; Plut. Alex. 49; de tempore cf. Swoboda *Staatsaltert.* 298 not. 3; Beloch IV 1, 50 not. 3).

329. Interfectio Philotae et Parmenionis πολλοῖς τῶν φίλων φοβερὸν ἐποίησε τὸν Ἀλέξανδρον, μάλιστα δὲ Ἀντιπάτρῳ· καὶ πρὸς Αἰτωλοὺς ἔπεμψε κρύφα πίστεις διδοὺς καὶ λαμβάνων, Plut. Alex. 49. Sane in dubium id est revocatum, iniuria si quid video.

326. [ὁ δεῖνα καὶ ὁ πατὴ]ρ αὐτοῦ Κυδρίων, haud dubie Aetoli, ab Atheniensibus ἐπὶ Ἡγήμονος ἄρχ. honorantur, IG II² 358. Titulus gravissimi est momenti, quo doceamur tunc temporis τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν iam exstitisse; nam etiamsi de supplemento v. 13 τὸ κοινὸ]ν τῶν Αἰτωλῶν dubitari licet, at certe v. 14 magistratus bularchorum, de quo cf. ad nr. 6_{10}, commemoratur. Apparet igitur τὸ κοινόν inter annum 335, quo Aetoli etiamtum legatos κατὰ ἔθνη miserunt (vide supra et Swoboda *Staatsaltert.* 327 not. 10), et 326 conditum esse (fortasse cogitari potest de anno 334, quia a. 333/2 cuidam Αἰτωλῶι ἐκ Μακυνέας a Delphis proxenia datur [vide p. XII_{100}] — si revera huic generi dicendi tantum tribuendum est, cf. Swoboda l. c. 330).

324. Alexandri de exulibus edictum. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τὴν κάθοδον τῶν φυγάδων ὡς ἐπ' ἀγαθῷ γινομένην ἀπεδέχοντο, Αἰτωλοὶ δὲ καὶ Ἀθηναῖοι δυσχεραίνοντες τῇ πράξει χαλεπῶς ἔφερον. Αἰτωλοὶ μὲν γὰρ τοὺς Οἰνιάδας ἐκβεβληκότες ἐκ τῆς πατρίδος προσεδόκων τὴν ἐπὶ τοῖς παρανομήμασιν ἐπακολουθοῦσαν κόλασιν· καὶ γὰρ ὁ βασιλεὺς ἠπειληκὼς ἦν ὡς οὐκ Οἰνιαδῶν παῖδες, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιθήσει τὴν δίκην αὐτοῖς (Diod. XVIII 8, 6).

c. 323. (ἄ. Κλευβούλου; cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 204). Λέων, Νικόστρατος, Ἀλέξανδρος Φυρταίου Αἰτωλοί proxenia a Delphis honorantur, Syll.³ 383 *A*.

323/2. ὁ Λαμιακὸς πόλεμος. Αἰτωλοὶ μὲν οὖν ἅπαντες¹) πρῶτοι συνέθεντο τὴν συμμαχίαν cum Atheniensibus (Diod. XVIII 11, 1). Nam Alexandro mortuo Leosthenes παρῆλθεν εἰς Αἰτωλίαν συνθησόμενος κοινοπραγίαν. ἀσμένως δὲ τῶν Αἰτωλῶν συνυπακουσάντων καὶ διδόντων αὐτῷ στρατιώτας ἑπτακισχιλίους - - (Diod. l. c. 9, 5; cf. etiam XVII 111, 3 et Schaefer *Demosth.*² III 356 not. 2). Index tituli Attici, qui hoc foedus continebat, videtur servatus esse: IG II² 370. Inter foederis participes a Pausania I 25, 4 etiam Ἀκαρνᾶνες οἱ ἐς τὸ Αἰτωλικὸν συντελοῦντες enumerantur, qui scilicet Oeniadae sunt intellegendi (cf. Swoboda l. c. 298 not. 4).

¹) Apparet nunc (cf. ad a. 326) non recte Swobodam (*Staatsaltert.* 328 not. 2) hoc vocabulum interpretatum esse. Immo potius id intellegendum est ex iis, quae praecedunt (αἱ πλεῖσται [sc. πόλεις] συνέθεντο τὴν συμμαχίαν, αἱ μὲν κατ' ἔθνος, αἱ δὲ κατὰ πόλιν, 10, 5).

Sed inter Lamiam obsidendam Αἰτωλοὶ μὲν ἀξιώσαντες τὸν Λεωσθένην διά τινας ἐθνικὰς χρείας κατὰ τὸ παρὸν ἀπελθεῖν ἐπ' οἴκου πάντες ἐπανῆλθον εἰς τὴν Αἰτωλίαν (Diod. XVIII 13, 4, cf. 15, 2 et Suidas s. v. Ἀντίπατρος; vide etiam Schaefer. l. c. 373 not. 1; Niese I 207). Neque tamen bello destiterunt; nam post 322 pugnam ad Crannonem factam Aetoli soli foedere cum Atheniensibus icto stant et μετὰ τῶν ἰδίων στρατηγῶν ἐβουλεύοντο περὶ τοῦ πολέμου (Diod. l. c. 17, 8). Itaque postquam etiam Athenienses se dederunt, Ἀντίπατρος καὶ Κράτερος ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἐστράτευσαν, ἔχοντες πεζοὺς μὲν τρισμυρίους, ἱππεῖς δὲ δισχιλίους καὶ πεντακοσίους (24, 1; autumni flexu a. 322, cf. Beloch IV 2, 237). οἱ δὲ Αἰτωλοὶ τηλικούτων δυνάμεων ἐπ' αὐτοὺς ὡρμημένων οὐ κατεπλάγησαν ταῖς ψυχαῖς, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀκμάζοντας ταῖς ἡλικίαις ἀθροίσαντες εἰς μυρίους κατέφυγον εἰς τοὺς ὀρεινοὺς καὶ τραχεῖς τόπους, εἰς οὓς τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς γεγηρακότας καὶ τὸ τῶν χρημάτων πλῆθος ἀπέθεντο, καὶ τὰς μὲν ἀνωχύρους πόλεις ἐξέλιπον, τὰς δὲ ὀχυρότητι διαφερούσας φρουραῖς ἀξιολόγοις διαλαβόντες εὐτόλμως ὑπέμενον τὴν τῶν πολεμίων ἔφοδον. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀντίπατρον καὶ Κράτερον εἰσβαλόντες εἰς τὴν Αἰτωλίαν καὶ τὰς εὐχειρώτους πόλεις ὁρῶντες ἐρήμους ὥρμησαν ἐπὶ τοὺς ἀνακεχωρηκότας εἰς τὰς δυσχωρίας. τὸ μὲν οὖν πρῶτον οἱ Μακεδόνες πρὸς τόπους ὀχυροὺς καὶ τραχεῖς βιαζόμενοι πολλοὺς τῶν στρατιωτῶν ἀπέβαλον· ἡ γὰρ τόλμα τῶν Αἰτωλῶν προσλαβοῦσα τὴν ἐν τοῖς τόποις ὀχυρότητα ῥᾳδίως ἠμύνετο τοὺς διὰ τὴν προπέτειαν εἰς ἀβοηθήτους κινδύνους προπίπτοντας· μετὰ δὲ ταῦτα τῶν περὶ Κράτερον στεγνὰ κατασκευασάντων καὶ συναναγκαζόντων τοὺς πολεμίους μένειν τὸν χειμῶνα καὶ διακαρτερεῖν ἐν τόποις χιονοβολουμένοις καὶ τροφῆς ἐνδεέσιν εἰς τοὺς ἐσχάτους ἦλθον κινδύνους· ἀναγκαῖον γὰρ ἦν ἢ καταβάντας ἀπὸ τῶν ὀρέων διαγωνίσασθαι πρὸς δυνάμεις πολλαπλασίους καὶ στρατηγοὺς ἐπιφανεῖς ἢ μένοντας ὑπ' ἐνδείας καὶ κρυμοῦ διαφθαρῆναι. ἤδη δ' αὐτῶν ἀπογινωσκόντων τὴν σωτηρίαν αὐτόματός τις λύσις τῶν κακῶν ἐφάνη, καθάπερ θεῶν τινος ἐλεοῦντος αὐτῶν τὴν εὐψυχίαν (24, 2 — 25, 2). Nam Antipater et Craterus ab Antigono de Perdiccae consiliis certiores facti εὐθὺς οὖν πρὸς μὲν Αἰτωλοὺς διάλυσιν ἐποιήσαντο, διεγνωκότες ὕστερον αὐτοὺς καταπολεμῆσαι καὶ μεταστῆσαι πανοικίους ἅπαντας εἰς τὴν ἐρημίαν καὶ πορρωτάτω τῆς Ἀσίας κειμένην χώραν (25, 5).

A. J. Reinach *Journ. intern. d'arch. numism.* XIII 1911, 212 et Beloch IV 1, 84 sumunt hoc pacto Aetolos Oeniadas amisisse coll. Diod. XIX 67, 4 (vide infra p. XIV_{58}), iniuria tamen; nam hoc loco Οἰνιάδας intellegendos esse incolas a. c. 330 ab Aetolis ex oppido pulsos (cf. p. XII_{102}) apparet (sic recte iam Oberhummer *Akarnanien* 137 aliique, cf. imprimis Niese I 282 not. 4).

321. Perdiccas cum Aetolis foedus facit. Ἀντιπάτρου δ' εἰς τὴν Ἀσίαν διαβεβηκότος Αἰτωλοὶ κατὰ τὰς πρὸς Περδίκκαν συνθήκας ἐστράτευσαν εἰς τὴν Θετταλίαν, ἀντιπερισπάσαι βουλόμενοι τὸν Ἀντίπατρον. εἶχον δὲ στρατιώτας πεζοὺς μὲν μυρίους καὶ δισχιλίους, ἱππεῖς δὲ τετρακοσίους, ὧν ἦν στρατηγὸς Ἀλέξανδρος Αἰτωλός. ἐν παρόδῳ δὲ τοὺς Ἀμφισσεῖς ⟨τοὺς⟩ Λοκροὺς πολιορκήσαντες τήν τε χώραν αὐτῶν κατέδραμον καί τινα τῶν πλησίον πολισμάτων εἷλον. ἐνίκησαν δὲ μάχῃ τὸν Ἀντιπάτρου στρατηγὸν Πολυκλῆν καὶ τοῦτόν τε καὶ τῶν

στρατιωτῶν οὐκ ὀλίγους ἀνεῖλον. - - μετὰ δὲ ταῦτα εἰς Θετταλίαν ἐμβαλόντες τοὺς πλείστους τῶν Θετταλῶν ἔπεισαν κοινωνεῖν τοῦ πρὸς Ἀντίπατρον πολέμου. - - τούτων δὲ προσαγομένων τὰς πόλεις Ἀκαρνᾶνες ἀλλοτρίως ἔχοντες πρὸς Αἰτωλοὺς ἐνέβαλον εἰς τὴν Αἰτωλίαν καὶ τήν τε χώραν ἐδῄουν καὶ τὰς πόλεις ἐπολιόρκουν. οἱ δὲ Αἰτωλοὶ πυθόμενοι τὰς ἰδίας πατρίδας κινδυνεύειν τοὺς μὲν ἄλλους στρατιώτας ἀπέλιπον ἐν Θετταλίᾳ, Μένωνα τὸν Φαρσάλιον ἐπιστήσαντες στρατηγόν, αὐτοὶ δὲ τοὺς πολιτικοὺς ἀναλαβόντες ἧκον συντόμως εἰς τὴν Αἰτωλίαν καὶ τοὺς Ἀκαρνᾶνας καταπληξάμενοι τὰς πατρίδας ἠλευθέρωσαν τῶν κινδύνων. τούτων δὲ περὶ ταῦτα ἀσχολουμένων Πολυπέρχων ὁ καταλελειμμένος ἐν Μακεδονίᾳ στρατηγὸς - - τὴν Θετταλίαν ἀνεκτήσατο (Diod. XVIII 38; cf. A. J. Reinach l. c. 212 not. 6).

319. Aetoli socii Polyperchontis fiunt (sic recte Brandstäter *Gesch. aetol. Landes* 176 et A. J. Reinach l. c. 213; cf. etiam Beloch IV 1, 107).

317. Cum Cassander ex Peloponneso in Macedoniam rediret, Αἰτωλοὶ χαρίζεσθαι βουλόμενοι τῇ τε Ὀλυμπιάδι καὶ Πολυπέρχοντι τὰ περὶ τὰς Πύλας στενὰ κατελάβοντο καὶ τῆς παρόδου τὸν Κάσσανδρον ἀπέκλεισαν. ὁ δὲ βιάζεσθαι μὲν πρὸς τόπους δυσεμβόλους ἀπέγνω et navibus exercitum in Thessaliam traduxit (Diod. XIX 35, 2).

316. Πολυπέρχων - - ἀκούσας δὲ τὴν Ὀλυμπιάδος τελευτὴν καὶ τελέως ἀπελπίσας τὰ κατὰ Μακεδονίαν - - ἀπεχώρησεν εἰς τὴν Αἰτωλίαν, ὑπολαβὼν ἀσφαλέστατα καραδοκήσειν ἐνταῦθα τὰς τῶν πραγμάτων μεταβολάς· καὶ γὰρ ἐτύγχανεν οἰκείως ἔχων πρὸς τοῦτο τὸ ἔθνος. Κάσσανδρος δὲ συστησάμενος ἱκανὴν δύναμιν ἀνέζευξεν ἐκ τῆς Μακεδονίας, σπεύδων Ἀλέξανδρον τὸν Πολυπέρχοντος ἐκβαλεῖν ἐκ τῆς Πελοποννήσου. - - τὴν μὲν οὖν Θεσσαλίαν ἀσφαλῶς διῆλθεν, τὰς δ᾽ ἐν Πύλαις παρόδους εὑρὼν ὑπ᾽ Αἰτωλῶν φυλαττομένας μόγις τούτους βιασάμενος παρῆλθεν εἰς τὴν Βοιωτίαν (Diod. XIX 52, 6—53, 1).

314. Ἀριστόδημος μὲν ὁ κατασταθεὶς ὑπ᾽ Ἀντιγόνου στρατηγὸς ὡς ἐπύθετο τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ Πολυπέρχοντος ἀπόστασιν, ἐπὶ τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν δικαιολογησάμενος προετρέψατο τὰ πλήθη βοηθεῖν τοῖς Ἀντιγόνου πράγμασιν (Diod. XIX 66, 2).

Κάσσανδρος δ᾽ ὁρῶν τοὺς Αἰτωλοὺς συναγωνιζομένους μὲν Ἀντιγόνῳ, πόλεμον δ᾽ ἔχοντας ὅμορον πρὸς Ἀκαρνᾶνας ἔκρινε συμφέρειν ἅμα συμμάχους μὲν Ἀκαρνᾶνας ποιήσασθαι, ταπεινῶσαι δὲ τοὺς Αἰτωλούς. διόπερ ἀναζεύξας ἐκ Μακεδονίας μετὰ δυνάμεως μεγάλης ἧκεν εἰς Αἰτωλίαν καὶ κατεστρατοπέδευσεν περὶ τὸν καλούμενον Καμπύλον ποταμόν (de quo cf. *RE* X 1844; Aperantiam igitur tum iam Aetolorum esse recte monet Beloch IV 1, 610 not. 1). συναγαγὼν δὲ τοὺς Ἀκαρνᾶνας εἰς κοινὴν ἐκκλησίαν καὶ διελθὼν ὅτι πόλεμον ἔχουσιν ὅμορον ἐκ παλαιῶν χρόνων, συνεβούλευεν ἐκ τῶν ⟨ἀν⟩ωχύρων καὶ μικρῶν χωρίων εἰς ὀλίγας πόλεις μετοικῆσαι, ὅπως μὴ διεσπαρμένης τῆς οἰκήσεως ἀδυνατῶσιν ἀλλήλοις βοηθεῖν καὶ πρὸς τὰς ἀπροσδοκήτους τῶν πολεμίων ἐπιθέσεις δυσχερῶς ἀθροίζωνται. πεισθέντων δὲ τῶν Ἀκαρνάνων οἱ πλεῖστοι μὲν εἰς Στράτον πόλιν συνῴκησαν, ὀχυρωτάτην οὖσαν καὶ μεγίστην, Οἰνιάδαι δὲ (vide supra notam ad a. 322) καί τινες ἄλλοι συνῆλθον ἐπὶ Σαυρίαν, Δεριεῖς δὲ μεθ᾽ ἑτέρων εἰς Ἀγρίνιον. ὁ δὲ Κάσσανδρος ἀπολιπὼν στρατηγὸν Λυκίσκον μετὰ τῶν ἱκανῶν στρατιωτῶν τούτῳ μὲν παρήγγειλε βοηθεῖν Ἀκαρνᾶσιν, αὐτὸς δὲ μετὰ δυνάμεως Leucadem et Illyriam aggressus est. ἀπαλλαγέντος δὲ ἐκ τῆς Αἰτωλίας τοῦ Κασσάνδρου συστραφέντες τῶν Αἰτωλῶν εἰς τρισχιλίους καὶ περιχαρακώσαντες Ἀγρίνιον ἐπολιόρκουν, τῶν δὲ κατοικούντων τὸ χωρίον ὁμολογίας ποιησαμένων ὥστε τὴν μὲν πόλιν παραδοῦναι, τῆς δ᾽ ἀσφαλείας τυχόντας αὐτοὺς ἀπαλλαγῆναι, οὗτοι μὲν πιστεύοντες ταῖς σπονδαῖς ἀπῄεσαν, οἱ δ᾽ Αἰτωλοὶ παραβάντες τὰς συνθήκας καὶ καταδιώξαντες τοὺς οὐδὲν ἐλπίζοντας πείσεσθαι δεινὸν πλὴν ὀλίγων πάντας ἀπέσφαξαν (Diod. l. c. 67, 3—68, 1). Una cum Agrinio Agraeos tum in dicionem Aetolorum venisse probabile est, si revera Agrinium, ut quidem nomen probare videtur, oppidum Agraeorum fuit, cf. Salvetti l. c. 95. 102; Beloch IV 1, 122 not. 1; sumendum igitur est post a. 338 (vide p. XII_{84}) Agraeam ab Acarnanibus occupatam fuisse (Beloch² III 1, 291 cum not. 3; IV 1, 602)[1]).

[1]) Minus arridet sententia eorum, qui putant Agrinium ab initio Aetolorum fuisse, sed aut a. 322 (Niese I 283 not. 1; Swoboda *Staatsaltert.* 298) aut a. 321 (Oberhummer *Akarnanien* 135; Rhomaios Δελτ. IX 1924/5 [1927] παράρτ. 7) in potestatem Acarnanum transisse.

313. Φίλιππος ὑπὸ Κασσάνδρου πεμφθεὶς στρατηγὸς εἰς τὸν πρὸς Αἰτωλοὺς πόλεμον ὡς τάχισθ᾽ ἧκεν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν μετὰ τῆς δυνάμεως, τὸ μὲν πρῶτον ἐπεχείρει λεηλατεῖν τὴν Αἰτωλίαν, μετ᾽ ὀλίγον δὲ πυθόμενος Αἰακίδην τὸν Ἠπειρώτην εἰς τὴν βασιλείαν κατεληλυθότα καὶ δύναμιν ἁδρὰν συνηθροικότα ταχέως ὥρμησεν ἐπ᾽ αὐτόν· ἔσπευδε γὰρ κατ᾽ ἰδίαν διαγωνίσασθαι πρὶν ἢ συμμῖξαι τὴν τῶν Αἰτωλῶν δύναμιν. Philippus Aeacidam acie vincit. τῶν δὲ περὶ τὸν Αἰακίδην ἀθροισθέντων ἐκ τῆς φυγῆς καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς συμμιξάντων πάλιν ἐπελθὼν ὁ Φίλιππος μάχῃ ἐκράτησεν καὶ πολλοὺς ἀνεῖλεν, ἐν οἷς ἦν καὶ Αἰακίδης ὁ βασιλεύς. ἐν ὀλίγαις δ᾽ ἡμέραις τηλικαῦτα ποιήσας προτερήματα κατεπλήξατο πολλοὺς τῶν Αἰτωλῶν ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε τὰς ἀνωχύρους πόλεις ἐκλιπεῖν, εἰς δὲ τὰ δυσβατώτατα τῶν ὀρῶν συμφυγεῖν μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν (Diod. XIX 74, 3—6). Alteram pugnam πρὸς Οἰνιάδαις factam esse auctor est Pausanias (I 11, 4). Itaque coniecerim tunc temporis Aetolos hoc oppidum, cuius in possessione etiam a. 314 erant (cf. supra), amisisse; nam Acarnanes Oeniadas ante a. c. 262 recuperasse ex tit. nr. 3 $A_{22\cdot 24\cdot 25}$ apparet (Swoboda *Staatsaltert.* 300).

Aetoli autem legatos ad Antigonum mittunt, qui πρὸς τούτους συμμαχίαν συνέθετο (Diod. l. c. 75, 6).

310. Polyperchon cum id moliretur, ut Herculem, Alexandri Magni filium, regem in Macedoniam duceret, ἔγραψε καὶ πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν, ἀξιῶν δίοδόν τε δοῦναι καὶ συστρατεύειν, ἐπαγγελλόμενος πολλαπλασίους χάριτας ἀποδώσειν, ἐὰν συγκαταγάγωσι τὸ μειράκιον ἐπὶ τὴν πατρῴαν βασιλείαν. τῶν δὲ πραγμάτων αὐτῷ κατὰ νοῦν γενομένων, προθύμως θ' ὑπακουόντων τῶν Αἰτωλῶν καὶ πολλῶν ἄλλων συντρεχόντων ἐπὶ τὴν κάθοδον τοῦ βασιλέως οἱ σύμπαντες ἠθροίσθησαν πεζοὶ μὲν ὑπὲρ τοὺς δισμυρίους, ἱππεῖς δ' οὐκ ἐλάττους χιλίων (Diod. XX 20, 3).

— Ἑρυμνίων (Ἐρύμνων codd., corr. Pomtow *Klio* XV 57) ὁ Αἰτωλὸς ab Agathocle in Libyam traiciente Antandro fratri consiliarius datus, Diod. XX 16, 1.

306. ἐσβαλόντος ἐς τὴν Ἀττικὴν Κασσάνδρου πλεύσας Ὀλυμπιόδωρος (praetor Atheniensium) ἐς Αἰτωλίαν βοηθεῖν Αἰτωλοὺς ἔπεισε, καὶ τὸ συμμαχικὸν τοῦτο ἐγένετο Ἀθηναίοις αἴτιον μάλιστα διαφυγεῖν τὸν Κασσάνδρου πόλεμον (Paus. I 26, 3, cf. Kaerst *RE* IV 2777; de tempore [aestate vel autumno] cf. Beloch IV 1, 158 not. 3).

304. τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν ἀποστείλαντος πρεσβευτὰς περὶ διαλύσεων οἱ Ῥόδιοι συνέθεντο πρὸς Δημήτριον (Diod. XX 99, 3). Contra secundum Plutarchum Demetr. 22, 8 Ἀθηναῖοι παραγενόμενοι διήλλαξαν (cf. Niese I 332 not. 3).

— Demetrius in Graeciam transvectus Cassandro fugato πρὸς Αἰτωλοὺς συμμαχίαν ἐποιήσατο (Diod. XX 100, 6).

vere 302. Aetolos foederis Graecorum a Demetrio restituti (IG IV^2 1, 68) participes fuisse consentaneum est; de tempore cf. Wilcken *SB Ak. Berlin* 1922, 124.

aestate 302. Demetrium in Thessaliam contra Cassandrum proficiscentem magnae copiae etiam ἐκ τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεων secuti sunt (Diod. XX 110, 4).

saec. IV. ...ίων (Pomtow *Klio* XVII 203: Ἀγαθίων) Ἀγαθίωνος Αἰτωλός, proxenus Delphorum, a Delphis etiam προμαντείαν, ἀτέλειαν, προδικίαν accipit, Pomtow *Klio* XV 48 nr. 67; de tempore cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 205 not. 1 ('paulo ante 280' Pomtow).

c. 300. Delphi τῶι δεῖνι Φιλοποίνου Αἰτωλῶι Καλλιεῖ proxeniam tribuunt, *FdD* III 1, 422.

c. 294/3 (?) Aetoli Delphos occupaverunt (neque tamen in sympolitiam suam receperunt, cf. ad nr. 31*a*); simul vicina pars Phocidis ad Aetolos se applicavit, cf. ad a. 291 et 290.

292. Cleonymo Lacedaemonio cum Boeotis priore adversus Demetrium seditione subsidio veniret (Plut. Demetr. 39), Aetolos permisisse, ut copias per Aetoliam duceret, probavit Beloch IV 1, 225 not. 1; de tempore cf. l. c. 224 et IV 2, 248.

291. Cum Boeotis denuo contra Demetrium rebellantibus Aetoli foedere coniuncti sunt, Beloch IV 1, 226 not. 1 (de tempore cf. IV 2, 248). Quod foedus titulo nr. 170 contineri videtur, cf. Walek *Rev. Phil.* XXXVII 1913, 270 et Pomtow *Klio* XV 6; ceterum vide ad nr. 170 cum add. Tunc temporis pars Phocidis cum Aetolis consociata erat, nam eidem foederi etiam Φωκεῖς οἱ μετ' Αἰτωλῶν ascripti sunt (nr. 170_{10}). Unde iure conclusit Pomtow l. c. (cf. etiam Schober *Phokis*, diss. Ienens. 1924, 75) et Locridem occidentalem et Delphos ab Aetolis iam occupatos esse. De Delphis, ubi tit. nr. 170 inventus est, cf. etiam ad a. 290. Quando autem Locri Ozolae (praeter Amphissenses aliosque, cf. ad nr. 5 et 12_1) in dicionem Aetolorum venerint, plane est incertum atque viri docti magnopere inter se dissentiunt, cf. *RE* XIII 1218 (certe ante Delphos occupatos, vide etiam ad a. 290). Id tamen monuerim fortasse inde quod Aetoli a. 321 (vide p. XIII_{107}) solos fines Amphissensium aggrediuntur colligendum esse reliquos Ozolas omnes fere iam in potestate Aetolorum esse; similiter Oldfather *RE* l. c. 1216.

290. τῶν δὲ Πυθίων καθηκόντων πρᾶγμα καινότατον ἐπέτρεψεν αὑτῷ ποιεῖν ὁ Δημήτριος. ἐπεὶ γὰρ Αἰτωλοὶ τὰ περὶ Δελφοὺς στενὰ (cf. Pomtow *Jahrb. Philol.* 1897, 787) κατεῖχον, ἐν Ἀθήναις αὐτὸς ἦγε τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν πανήγυριν, ὡς δὴ προσῆκον αὐτόθι μάλιστα τιμᾶσθαι τὸν θεόν, ὃς καὶ πατρῷός ἐστι καὶ λέγεται τοῦ γένους ἀρχηγός (Plut. Demetr. 40, 7—8). Cum igitur constet tunc temporis Aetolos Delphos iam occupasse, suo iure ad eundem annum Bergk (P. L. G.^{4} III 674) et Wilamowitz (*Antig. v. K.* 242) carmen illud ithyphallicum rettulerunt, quo Athenienses Demetrium a Corcyra et Leucade redeuntem exceperunt (Demochares et Duris apud Athen. VI 253 [Diehl II 249]; contra Beloch IV 2, 249 de anno 292 vel 291 cogitat). Leguntur enim in hoc carmine etiam haec (21 ss.):

πρῶτον μὲν εἰρήνην ποίησον, φίλτατε·
κύριος γὰρ εἶ σύ.
τὴν δ' οὐχὶ Θηβῶν, ἀλλ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
Σφίγγα περικρατοῦσαν,
Αἰτωλὸς ὅστις ἐπὶ πέτρας καθήμενος,
ὥσπερ ἡ παλαιά,
τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει,
κοὐκ ἔχω μάχεσθαι·
Αἰτωλικὸν γὰρ ἁρπάσαι τὰ τῶν πέλας,
νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω·
μάλιστα μὲν δὴ κόλασον αὐτός· εἰ δὲ μή,
Οἰδίπουν τιν' εὑρέ,
τὴν Σφίγγα ταύτην ὅστις ἢ κατακρημνιεῖ
ἢ σποδὸν ποιήσει.

Cf. commentarium Wilamowitzii l. c.; neque autem inepte Pomtow l. c. ex verbis νῦν δὲ καὶ τὰ πόρρω conclusit occupationem Δελφίδος πέτρας (Wil.) brevi ante factam esse (assentitur Oldfather *RE* XIII 1219 ipse τὰ τῶν πέλας ad Locridem occidentalem referens). Verisimillimum mihi quidem videtur Delphos ca. 294/3 sub potestatem Aetolorum venisse, cf. Walek *D. Delph.*

Amphikt. i. d. Zeit d. aitol. Herrschaft, diss. Berol. 1911, 27; vide etiam Swoboda *Staatsaltert.* 336 not. 1[1]). Ceterum dubito utrum revera ex ithyphallo colligendum sit Athenienses tum temporis rapinis Aetolorum esse vexatos (cf. Flacelière *BCH* LIV 1930, 92), an potius verba illa τὰ σώμαθ' ἡμῶν πάντ' ἀναρπάσας φέρει de omnibus Graecis dicta intellegenda sint.

[1]) De tempore *'très peu après l'an 300'* cogitat Flacelière (*CR Ac. Inscr.* 1929, 146, cf. etiam *BCH* LIV 1930, 88 not. 3), quia foedus illud nr. 170 (cf. supra ad a. 291) cum Belochio brevi post pugnam Ipsiacam factum esse putat, cf. add. nr. 170.

289. Demetrius ἐστράτευσεν ἐπ' Αἰτωλούς· καὶ τὴν χώραν κακώσας καὶ Πάνταυχον ἐν αὐτῇ μέρος ἔχοντα τῆς δυνάμεως οὐκ ὀλίγον ἀπολιπὼν ἐπὶ Πύρρον αὐτὸς ἐχώρει καὶ Πύρρος ἐπ' ἐκεῖνον [1])· ἀλλήλων δὲ διαμαρτόντες, ὁ μὲν ἐπόρθει τὴν Ἤπειρον, ὁ δὲ Πανταύχῳ περιπεσὼν καὶ μάχην συνάψας, αὐτὸν μὲν ἄχρι τοῦ δοῦναι καὶ λαβεῖν πληγὴν ἐν χερσὶ γενόμενον ἐτρέψατο, τῶν δ' ἄλλων πολλοὺς μὲν ἀπέκτεινεν, ἐζώγρησε δὲ πεντακισχιλίους (Plut. Demetr. 41, cf. Pyrrh. 7). Quapropter oppidum Callipolitarum Pyrrhum statua honorat (nr. 154).

Pace autumno eiusdem anni inter Demetrium et Pyrrhum composita etiam Aetolos comprehensos esse probabile est, cf. Niese I 374; Beloch IV 1, 228.

[1]) Quando Pyrrhus et Aetoli foedus inierint, non constat; videntur sane iam tempore alterius Boeotorum contra Demetrium seditionis socii fuisse, quia tum Pyrrhus et ipse Boeotos adiuvit (Plut. Demetr. 40; Pyrrh. 7); fortasse iam inde ab a. c. 294, i. e. cum Demetrius Macedoniam occupavisset (Beloch IV 2, 105).

288/7. [ἐπὶ] Διοκλέους ἄρχο[ντος Ἀθηναίων τινῶν ἀνδραποδι]σθῆναι ἐξαγγελθέ[ντων προθύμως (Αἴσχρων Προξένου Delphis versatus) αὐτοὺς ἐξητ]ήσατο μετὰ Χαριξέ[νου τοῦ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγοῦ] IG II[2] 652$_{6ss.}$ cf. Beloch IV 2, 65 [1]). De praetore Charixeno cf. ad nr. 5.

[1]) Recte monet Beloch ex hoc titulo apparere Atheniensibus tunc temporis cum Aetolis familiaritatem quandam fuisse neque ergo Dioclem anno 290/89 vindicandum esse (hunc annum defendit Kirchner *SB Ak. Berlin* 1918, 146 et ad IG II[2] 650).

288—281. Ἀνδρόβολος Μήνιος Αἰτωλὸς ἐκ Ναυπάκτου ab urbe Cassandrea honoratur, Syll.[3] 380.

284—281. Inter Aetolos et Lysimachum, cum Pyrrho pulso solus Macedoniam teneret, amicitiam intercessisse inde colligitur, quod Aetoli duo oppida a nominibus regis reginaeque appellaverunt (Niese I 386; Beloch IV 1, 241; Tscherikower *Die hellenist. Städtegründungen* 5); de Lysimachia cf. ad nr. 13$_7$, de Arsinoë ad nr. 131$_2$.

saec. III in. Samothraces Σείρακον Ἰσχομάχου Αἰτωλὸν ἐγ Μεσάτας proxenia donant, IG XII 8, 151$_9$.

c. 281/0. Post mortem Lysimachi Aetoli cum Antigono, Demetrii filio, foedus ineunt, cf. Iustin. XXIV 1, 3 (vide ad a. 280).

280. Pyrrhus cum in Italiam proficisceretur, etiam mercennarios Aetolos secum duxit (Dionys. Hal. Ant. Rom. XX 1, 2).

— οἱ Αἰτωλοὶ συντελεῖν τοὺς Ἡρακλεώτας ἠνάγκασαν ἐς τὸ Αἰτωλικόν, Paus. X 20, 9.

— *dissidentibus inter se bello Ptolomeo Cerauno et Antiocho et Antigono regibus omnes ferme Graeciae civitates ducibus Spartanis, velut occasione data ad spem libertatis erectae - - in bellum prorumpunt et, ne cum Antigono, sub cuius regno erant, bellum coepisse viderentur, socios eius Aetolos adgrediuntur, causas belli praetendentes, quod consensu Graeciae sacratum Apollini Cirraeum campum per vim occupassent. huic bello ducem deligunt Area, qui adunato exercitu urbes sataque in his campis posita depopulatur, quae auferri non poterant incendit. quod cum e montibus conspicati pastores Aetolorum essent, congregati admodum quingenti sparsos hostes ignorantesque, quanta manus esset, quoniam conspectum illis montes et incendiorum fumus abstulerant, consectantur trucidatisque admodum novem milibus praedones in fugam vertunt. reparantibus deinde Spartanis bellum auxilium multae civitates negaverunt, existimantes dominationem eos, non libertatem Graeciae quaerere* (Iustin. XXIV 1, 1—7; cf. Beloch IV 1, 249 not. 3).

279. Brenno Gallos in Graeciam ducente copiae Graecorum in Thermopylas coactae sunt. Αἰτωλῶν δὲ πλείστη τε ἐγένετο στρατιὰ καὶ ἐς πᾶσαν μάχης ἰδέαν, ἡ μὲν ἵππος οὐ λέγουσιν ὁπόση, ψιλοὶ δὲ ἐνενήκοντα καὶ ⟨ἑπτακόσιοι, πλέονες δὲ⟩ ἑπτακισχιλίων ἀριθμὸν ἦσαν οἱ ὁπλιτεύοντες· Αἰτωλοὺς δὲ ἦγον Πολύαρχος καὶ Πολύφρων τε καὶ Λακράτης (Paus. X 20, 4). Galli autem cum Sperchium transgressi Heracleam adorirentur, τὴν πόλιν οὐχ εἷλον, nam Aetoli ἠμύνοντο ὡς περὶ πόλεως οὐδέν τι Ἡρακλεώταις μᾶλλον ἢ καὶ αὐτοῖς προσηκούσης (20, 9). Cum vero Gallis ad Thermopylas minus prospere res procederet neque contingeret, ut Graecos vi et armis pellerent, τῷ Βρέννῳ λογισμὸς παρίστατο ὡς, εἰ ἀναγκάσει τοὺς Αἰτωλοὺς οἴκαδε ἐς τὴν Αἰτωλίαν ἀναχωρῆσαι, ῥᾴων ἤδη γενήσοιτο ὁ πόλεμος αὐτῷ πρὸς τὸ Ἑλληνικόν. ἀπολέξας οὖν τῆς στρατιᾶς μυριάδας τοὺς πεζοὺς τέσσαρας καὶ ὅσον ὀκτακοσίους ἱππέας, Ὀρεστόριόν τε αὐτοῖς καὶ Κόμβουτιν ἐφίστησιν ἄρχοντας, οἳ ὀπίσω κατὰ τοῦ Σπερχειοῦ τὰς γεφύρας καὶ αὖθις διὰ Θεσσαλίας ὁδεύσαντες ἐμβάλλουσιν ἐς τὴν Αἰτωλίαν· καὶ τὰ ἐς Καλλιέας Κόμβουτις οἱ ἐργασάμενοι καὶ Ὀρεστόριος ἦσαν, ἀνοσιώτατά τε ὧν ἀκοῇ ἐπιστάμεθα καὶ οὐδὲν τοῖς ἀνθρώπων τολμήμασιν ὅμοια. (sequitur narratio scelerum a Gallis commissorum). Αἰτωλοὶ δὲ πεπυσμένοι τε παρὰ ἀγγέλων ἦσαν ὁποῖαι σφᾶς κατειλήφεσαν συμφοραὶ καὶ αὐτίκα ὡς τάχους εἶχον ἀναστήσαντες ἀπὸ τῶν Θερμοπυλῶν τὴν δύναμιν ἠπείγοντο ἐς τὴν Αἰτωλίαν, τά τε παθήματα τῶν Καλλιέων ἐν ὀργῇ ποιούμενοι καὶ πλέον ἔτι τὰς οὐχ ἑαλωκυίας

πω διασώσασθαι πόλεις προθυμούμενοι. ἐξεστρατεύοντο δὲ καὶ οἴκοθεν ἀπὸ τῶν πόλεων πασῶν οἱ ἐν ἡλικίᾳ, ἀναμεμιγμένοι δ᾽ ἦσαν ὑπὸ ἀνάγκης τε καὶ φρονήματος καὶ οἱ γεγηρακότες· συνεστρατεύοντο δέ σφισι καὶ αἱ γυναῖκες ἑκουσίως, πλέον ἐς τοὺς Γαλάτας καὶ τῶν ἀνδρῶν τῷ θυμῷ χρώμεναι. ὡς δὲ οἱ βάρβαροι συλήσαντες τούς τε οἴκους καὶ τὰ ἱερὰ καὶ ἐνέντες πῦρ ἐς τὸ Κάλλιον ἐκομίζοντο τὴν αὐτήν, ἐνταῦθα Πατρεῖς μὲν ἐπικουροῦντες Αἰτωλοῖς Ἀχαιῶν μόνοι (κατὰ φιλίαν τὴν Αἰτωλῶν VII 18, 6) προσέκειντο ἐξ ἐναντίας τοῖς βαρβάροις ἅτε ὁπλιτεύειν δεδιδαγμένοι, καὶ ὑπὸ πλήθους τε τῶν Γαλατῶν καὶ τῆς ἐς τὰ ἔργα ἀπονοίας μάλιστα ἐταλαιπώρησαν· οἱ δὲ Αἰτωλοὶ καὶ αἱ γυναῖκες αἱ Αἰτωλαὶ παρὰ πᾶσαν τεταγμένοι τὴν ὁδὸν ἐσηκόντιζόν τε ἐς τοὺς βαρβάρους καὶ οὐδὲν ἄλλο ὅτι μὴ τοὺς ἐπιχωρίους ἐχόντων θυρεοὺς ὀλίγα αὐτῶν ἡμάρτανον, διώκοντάς τε ἀπέφευγον οὐ χαλεπῶς καὶ ἀναστρέφουσιν ἀπὸ τῆς διώξεως ἐπέκειντο αὖθις σπουδῇ. Καλλιεῦσι δὲ καίπερ δεινὰ οὕτω παθοῦσιν ὡς μηδὲ τὰ ὑπὸ Ὁμήρου πεποιημένα ἔς τε Λαιστρυγόνας καὶ ἐς Κύκλωπα ἐκτὸς εἶναι δοκεῖν ἀληθείας, ὅμως κατὰ τὴν ἀξίαν ἐγίνετο ἡ ὑπὲρ αὐτῶν δίκη· ἀπὸ γὰρ τεσσάρων μυριάδων προσόντων σφίσιν ὀκτακοσίων ἐλάσσονες ἡμίσεων ἐς τὸ στρατόπεδον οἱ βάρβαροι τὸ πρὸς Θερμοπύλαις ἀπεσώθησαν (22, 2—7). Interea Graeci a Gallis circumventi Thermopylis cesserant; ὁ δὲ Βρέννος οὐδένα ἔτι ἐπισχὼν χρόνον, πρὶν ἢ τοὺς ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου τοῦ σὺν τῷ Ἀκιχωρίῳ (quem sequi iusserat) παραγενέσθαι, τὴν ὁδὸν ἐποιεῖτο ἐπὶ τοὺς Δελφούς. - - οἱ δὲ ἀφικόμενοι τιμωρεῖν τῷ θεῷ τοσοίδε ἐγένοντο Ἑλλήνων· - - παρὰ δὲ Αἰτωλῶν ὀλίγοι μέν τινες αὐτίκα, ὅτε ἐπύθοντο ἐς τὸ πρόσω χωροῦντας τοὺς βαρβάρους, διακοσίους δὲ καὶ χιλίους Φιλόμηλος ἤγαγεν ὕστερον. τὸ δὲ μάλιστα ἐν ἀκμῇ τῶν Αἰτωλῶν ἐτράπετο ἐπὶ τὴν μετὰ τοῦ Ἀκιχωρίου στρατιάν, καὶ μάχης μὲν οὐκ ἦρχον, ὁδευόντων δὲ ἐπέκειντο ἀεὶ τοῖς ἐσχάτοις ἁρπάζοντές τε τὰ τῶν σκευαγωγούντων καὶ αὐτοὺς τοὺς ἄνδρας φονεύοντες· καὶ ἡ πορεία κατὰ ταύτην μάλιστα ἐγίνετό σφισι βραδεῖα τὴν αἰτίαν (22, 12—13). Galli autem retuso impetu in Delphos facto fuga salutem petunt. τοῖς δὲ φεύγουσιν ὁμοῦ τῷ Βρέννῳ καὶ οἱ περὶ τὸν Ἀκιχώριον - - ἀνεμίχθησαν· βραδεῖαν γὰρ τὴν πορείαν ἐποίησάν σφισιν οἱ Αἰτωλοὶ τοῖς τε ἀκοντίοις ἐς αὐτοὺς ἀφειδέστερον καὶ ὅτῳ τύχοιεν καὶ ἄλλῳ χρώμενοι, ὥστε ἐς τὸ στρατόπεδον τὸ πρὸς τῇ Ἡρακλείᾳ μοῖρα οὐ πολλὴ διέφυγεν ἐξ αὐτῶν. - - καὶ τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οἱ βάρβαροι μέχρι μὲν τοῦ Σπερχειοῦ χαλεπῶς ἐκομίσθησαν, τῶν Αἰτωλῶν βιαίως σφίσιν ἐγκειμένων. - - ἐγένετο δὲ τῶν Κελτῶν στρατεία τε ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα καὶ ἡ ἀπώλεια Ἀναξικράτους Ἀθήνησιν ἄρχοντος, δευτέρῳ δὲ ἔτει τῆς πέμπτης ὀλυμπιάδος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἑκατόν, ἣν Λάδας Αἰγιεὺς ἐνίκα στάδιον (23, 12—14). Cf. Soteriades *BCH* XXXI 1907, 303—320; A. J. Reinach *Journ. intern. d'arch. numism.* 1911, 227—232; Tarn *Antigonos Gonatas* 439—442 (vide etiam Beloch IV 2, 485). Desideratur in hac narratione nomen praetoris Aetolorum Eurydami, quem Pausanias aliis locis commemorat (vide ad a. 278).

278. πεποίηται δὲ ὑπὸ Αἰτωλῶν τρόπαιόν τε καὶ γυναικὸς ἄγαλμα ὡπλισμένης, ἡ Αἰτωλία δῆθεν· ταῦτα ἀνέθεσαν (non solum Delphis sed etiam Thermi) ἐπιθέντες οἱ Αἰτωλοὶ Γαλάταις δίκην ὠμότητος ⟨τῆς⟩ ἐς Καλλιέας, Paus. X 18, 7; de monumento Delphico cf. A. J. Reinach l. c. 177; M. F. Courby *FdD* II 3, 288; Schober *RE Suppl.-Bd.* V 111 nr. 188; de Thermio Rhomaios Δελτ. II 1916, 188/9. Porro Aetoli Delphis et clipeos Gallorum et statuas deorum praetorumque dedicaverunt; de clipeis cf. Paus. X 19, 4: ὅπλα δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιστυλίων (templi Apollinis) χρυσᾶ, Ἀθηναῖοι μὲν τὰς ἀσπίδας ἀπὸ τοῦ ἔργου τοῦ Μαραθῶνι ἀνέθεσαν, Αἰτωλοὶ δὲ τά τε ὄπισθεν καὶ τὰ ἐν ἀριστερᾷ Γαλατῶν δὴ ὅπλα· σχῆμα δὲ αὐτῶν ἐστιν ἐγγυτάτω τῶν Περσικῶν γέρρων, de statuis Paus. X 15, 2: στρατηγοὶ δὲ οἱ πολλοὶ καὶ Ἀρτέμιδος, τὸ δὲ Ἀθηνᾶς, δύο τε Ἀπόλλωνος ἀγάλματα ἔστιν Αἰτωλῶν, ἡνίκα σφίσιν ἐξειργάσθη τὰ ἐς Γαλάτας (cf. etiam add. nr. 199) et 16, 4: Εὐρύδαμον δὲ στρατηγόν τε Αἰτωλῶν καὶ στρατοῦ τοῦ Γαλατῶν ἐναντία ἡγησάμενον ἀνέθεσαν οἱ Αἰτωλοί (cf. etiam VI 16, 1).

Amphictyones autem in memoriam victoriae de Gallis reportatae ludos sollemnes, qui Soteria appellabantur atque annui agebantur, instituerunt, cf. ad nr. 194.

Unum ex praetoribus Aetolorum etiam oppidum Erythraeorum (sc. τῶν ἐπὶ Θερμοπύλαις, cf. F. Stählin *Hell. Thessalien* 222) Delphis statua honorat, *FdD* III 1, 514 (β[αρβάρους νικάσαντα καὶ] σώισαντα τὰν πόλιν).

Aetoli oppidum Oetaeum Sosthenida (cf. ad nr. $71_{9.\,10/11}$) a Sosthene, qui inde ab autumno a. 279 (Beloch IV 2, 487) per unum annum (ibid. 117) dux Macedonum erat, denominaverunt, unde apparet tunc temporis inter Aetoliam et Macedoniam bene convenisse (Tarn *Antig. Gon.* 163).

ante 277 (?). (ἄ. Ἀρχιδάμου). Ἀνδρομένης Κλεωνύμου Αἰτωλός et Πιττίας Βαβύρτα Αἰτωλός proxeni Delphorum, *FdD* III 1, 149. 150; de tempore cf. de la Coste-Messelière *BCH* XLIX 1925, 69. 74. 482.

vere 277. (ἄ. Ἱέρωνος = Syll.[3] 399; de tempore cf. Pomtow Syll. l. c. not. 2 et 5). Aetoli in Amphictyonum concilio duo suffragia gerunt, sc. Locrorum occidentalium et Heracleotarum, cf. Beloch IV 2, 390.

inter ver 277 et ver 276. Dolopes Aetolorum fiunt, cf. ad ver 276.

vere 276. (ἄ. Ἀρισταγόρα = Syll.[3] 405; de tempore cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 185). Tria suffragia Aetolorum in Amphictyonibus; tertium suffragium est Dolopum (cf. Pomtow Syll. l. c. not. 2; Beloch IV 2, 392), qui ergo inter ver 277 et ver 276 ad foedus Aetolicum accesserunt.

276. De expugnanda urbe Cassandrea, quae Apollodoro duce sola Antigono restitit, optime meriti sunt Αἰτωλοὶ πειραταὶ δέκα, ὧν Μελά(ν)τας[1]) ἡγεῖτο (Polyaen. IV 6, 18).

[1]) Woelfflin; Μελάτας codd.

c. 276—270. Alexander Pleuronius, ὁ Αἰτωλός, poeta nobilis (Susemihl *Gesch. alex. Litt.* I 187; Knaack *RE* I 1447 nr. 84), in Macedonia apud regem Antigonum Gonatam versatur (Wilamowitz *Hellenist. Dicht.* I 166. 198).

c. 276—267. Νεοπτόλεμος Φύσκου Αἰτωλός statua Delphica ab Eretriensibus honoratur, Syll.^{3} 411 (de tempore cf. Beloch IV 2, 463); vide ad nr. 3 A_{17}.

hieme 273/2. Aenianes Aetolorum fiunt, cf. ad ver 272.

vere 272. (ἄ. Ἀρχιάδα = Syll.^{3} 417). Quinque suffragia Aetolorum in concilio Amphictyonum; accesserunt duo suffragia Aenianum, qui hieme 273/2 foederis Aetolici participes facti sunt (Pomtow Syll. l. c. not. 9; Beloch IV 2, 392).

— Eadem pylaea Amphictyones Τεισάνδρῳ Μικκίνα Αἰτωλῷ ἐγ Βοττοῦ, qui una cum aliis furtum in Apollinis fano commissum indicaverat, προδικίαν, ἀσφάλειαν, ἐπιτιμάν conferunt, Syll.^{3} 417.

— Pyrrhus in Peloponnesum profectus copias per Aetoliam duxit, cf. Beloch IV 1, 575 not. 1.

c. 272—263. Amphissenses (simul cum Chaliensibus, ut videtur, cf. ad nr. 5) in dicionem Aetolorum veniunt, cf. ad nr. 12_1.

c. 271. Octingentis Eleis ab Aristotimo tyranno in exilium pulsis Aetoli perfugium praebent eosque in liberanda patria adiuvant (Plut. mulier. virt. 250 *f*; Iustin. XXVI 1, 5). Statuam tyrannicidae Cyllonis τὸ κοινὸν τὸ Αἰτωλῶν Olympiae dedicavit (Paus. VI 14, 11) [decretum Delphorum Syll.^{3} 423 non ad hunc sed potius ad huius filium referendum est, cf. Roussel *BCH* XLVII 1923, 28; Flacelière ibid. LII 1928, 196; Beloch IV 2, 407]. De tempore cf. Niese II 229 ('*ca. 270 oder etwas später*' Beloch^1 III 2, 336). — Inde ab hoc tempore, certe post bellum Chremonideum, amicitia et societas inter Eleos et Aetolos, cf. Polyb. IV 9, 10: ἀεὶ γάρ ποτε τῆς τῶν Ἠλείων ἀντείχοντο φιλίας Αἰτωλοὶ χάριν τοῦ διὰ τούτων ἐπιπλοκὰς λαμβάνειν πρὸς τὰς ἁρπαγὰς τὰς ἐκ Πελοποννήσου καὶ λῃστείας et IV 5, 4 ἀναμιμνήσκων δὲ τῆς Ἠλείων πρὸς σφᾶς (= Αἰτωλούς) εὐνοίας καὶ συμμαχίας, cf. Niese II 229; Beloch^1 III 2, 444; Swoboda *RE* V 2410. Neque tamen Elei foederis Aetolici participes fuerunt (F. Arci *Studi di storia antica* II 154). Vide etiam titulum *Inschr. Olymp.* 295, si revera Eleorum est, cf. infra p. XIX_{79} et ad nr. 6_{10}.

c. 270. Alexander Aetolus (cf. supra $_1$) a Ptolemaeo Philadelpho Alexandriam arcessitur, ut in bibliotheca curationem tragoediarum suscipiat (Wilamowitz *Hellenist. Dicht.* I 165/6).

269/268. Dorienses ἐκ Ματροπόλιος Aetolorum fiunt, cf. ad aut. 268.

autumno 268. (ἄ. Ἀθάμβου = Syll.^{3} 482). Sex suffragia Aetolorum in concilio Amphictyonum; sextum suffragium est Doriensium ἐκ Ματροπόλιος, qui a. 269 aut 268 ad foedus Aetolicum accesserunt (Pomtow Syll.^{3} 417 not. 9 et 421 not. 16; Beloch IV 2, 393; Klaffenbach *Klio* XXIV 224).

268/7. (ἄ. Ἀθάμβου). Πλείσταινος Ῥυσιάδα Αἰτωλός proxenus Delphorum, *SGDI* 2595.

vere 266. Decretum Aetolorum de iurisdictione (nr. 171).

c. 265. Histiaeenses Euboeae Εὐρύαι[1]) Στρατονίκου Αἰτωλῶι proxeniam tribuunt, IG XII 9, 1187_{21}.

[1]) hieromn. Aetolorum a. 266 (ἄ. Δαμαίου = Syll.^{3} 483; ἄ. Δαμοσθένους = Syll.^{3} 488).

aestate 264. Locri Epicnemidii Aetolorum fiunt, cf. ad aut. 264.

autumno 264. (ἄ. Πειθαγόρα = Syll.^{3} 494). Septem suffragia Amphictyonica Aetolorum; septimum suffragium est Locrorum Epicnemidiorum (Klaffenbach *Klio* XX 81; Beloch IV 2, 401. 432), qui, cum vere 264 (ἄ. Πλείστωνος = *BCH* XXVI 1902, 251 nr. 7; Nikitsky diar. colleg. institut. publ. imp. Ross. 1905, Mart. 120 nr. 7) Aetoli etiamtum sex suffragia habeant, aestate huius ipsius anni foederi Aetolico additi sunt.

263/262. Phocenses Aetolorum fiunt, cf. ad aut. 262.

c. 263—260. (ἄ. Χαριξένου; de tempore cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 191. 195). Βουθήρας Εὐανθίου Αἰτωλὸς ἐκ Τιτρᾶν proxenus Delphorum, Philol. LVIII 1899, 72 nr. XVII; cf. ad nr. 12_{40}.

autumno 262. (Flacelière *BCH* LII 1928, 259; de anno cf. ibid. 275. 281). Novem suffragia Amphictyonica Aetolorum; accesserunt duo suffragia Phocensium, atque post aut. 264 (vide supra), cf. Beloch IV 2, 402.

c. 262. Acarnanes cum Alexander, Pyrrhi Epirotae filius, c. a. 263 a Macedonibus e regno suo pulsus exul ad eos confugisset (Iustin. XXVI 2, 11; 3, 1), occasione patriae a dominatione regis liberandae utuntur atque foedus cum Aetolis ineunt (nr. 3 *A*), cf. Klaffenbach *Klio* XXIV 223 ss.

c. 261. Timarchus Aetolus Samum occupat et brevi post socio Ptolemaeo, 'filio Ptolemaei', tyrannus Milesiorum fit (Frontin. strat. III 2, 11; Polyaen. V 25; Trog. Prol. 26; Appian. Syr. 65); cf. Wilamowitz *GGA* 1914, 86/7.

c. 260. Aetoli contra foedus anni c. 262 (cf. supra) πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Ἠπειρώτην ὅρκους ποιησάμενοι καὶ συνθήκας ἐπ' ἐξανδραποδισμῷ καὶ μερισμῷ τῆς Ἀκαρνανίας (Polyb. IX 34, 7, cf. II 45, 1; Iustin. XXVIII 1, 1) Acarnanes vincunt et in partitione regionem inter meridiem et ortum solis spectantem (Stratum, Phoetiam, Matropolim, Oeniadas) accipiunt (cf. Swoboda *Staatsaltert.* 301 cum not. 2). στρατηγῶν δὲ εἰκόνας καὶ Ἀπόλλωνά τε καὶ Ἄρτεμιν τὸ ἔθνος τὸ Αἰτωλικὸν

ἀπέστειλαν (Delphos) καταστρευάμενοι τοὺς ὁμόρους σφίσιν Ἀκαρνᾶνας, Paus. X 16, 6; cf. nr. 180. De tempore cf. Klaffenbach *Klio* XXIV 232.

— Erythraei Iones Νεοπτόλεμον Φύσκου Αἰτωλόν (cf. p. XVIII$_6$), suum πρόξενον καὶ πολίτην, corona aurea ob merita eius erga urbem honorant, Syll.³ 412; cf. ad nr. 3 A_{17}.

259/8. (ἄ. Ἐμμενίδα). Λύκων Ἀγρολέοντος Ναυπάκτιος proxenus Delphorum, *FdD* III 4, 12.

— Timarchus Aetolus, tyrannus Milesiorum (cf. supra ad a. c. 261), ab Antiocho II Deo pulsus, Wilamowitz *GGA* 1914, 86 (a. 255 Beloch IV 1, 599. IV 2, 634).

259 vel 255 Aetoli Heracleotas Latmios (?) civitate donant, nr. 173.

ante 258/7. Nicander I Anaxagorae f. Colophonius Αἰτωλικά scripsit ('*wie es scheint, in Versen und Prosa*', Wilamowitz *Hellenist. Dicht.* I 35), cf. O. Schneider Nicandrea frg. 1—8. Probabiliter hanc ob causam (Vollgraff *Nikander u. Ovid* 57; Wilam. l. c. 226) ἄ. Νικοδάμου = a. 258/7 proxenia Delphica honoratus est, Syll.³ 452. διέτριψε δ' ἐν Αἰτωλίᾳ τοὺς πλείονας χρόνους, ὡς φανερὸν ἐκ τῶν περὶ Αἰτωλίας συγγραμμάτων καὶ τῆς ἄλλης ποιήσεως, ποταμῶν τε τῶν περὶ Αἰτωλίαν καὶ τόπων τῶν ἐκεῖσέ τε καὶ ἄλλων διαφόρων διηγήσεως, ἔτι δὲ καὶ φυτῶν ἰδιότητος, vita I Westerm. p. 62. Ibidem (p. 61) legitur: Νίκανδρον τὸν ποιητὴν Διονύσιος ὁ Φασηλίτης ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀντιμάχου ποιήσεως Αἰτωλὸν εἶναί φησι τὸ γένος, 'haud dubie civis Aetolicus erat factus', Pomt. Syll. l. c. not. 9. Ceterum cf. de hoc poeta ab altero cognomini (nepote, ut videtur) distinguendo Beloch IV 2, 574 et Flacelière *Rev. ét. gr.* XLI 1928, 83.

256. Phocis ab Aetolorum dominatione liberata; nam recensetur autumno 256 (ἄ. Καλλικλέος = Syll.³ 422; de tempore cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 197ss. '*261/0 ou 256/5*', sed a. 256/5 procul dubio praeferendus) unus hieromnemo Phocensium, cum autumno 257 (ἄ. Κλεώνδα = Syll.³ 424 *D*) etiamtum nullus inveniatur, cf. Beloch IV 2, 402. Aliquot tamen oppida Phocensium in dicione Aetolorum remanebant, velut Drymaea et Tithronium, cf. Liv. XXVIII 7, 13. — Siquidem numerus suffragiorum Aetolorum idem (sc. novem) manet, Aetoli Phocensibus aliud quoddam suffragium dedisse videntur (Beloch IV 2, 403).

autumno 256. Amphictyones Μέντορι Δαμοσθένεος (Αἰτωλῶι) ἐκγ Ναυπάκτου προδικίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀτέλειαν πάντων donant, Syll.³ 422; de tempore cf. supra$_{34}$.

ante 255. Aetoli Chiis asyliam tribuunt, nr. 195*a*. Chii autem gratias agentes Aetolis civitatem aliosque honores conferunt, SEG II 258$_{7-12}$; cf. etiam ad nr. 31$_{154}$.

255. Aetoli Chiis suffragium Amphictyonicum (Euboeorum, cf. Pomt. Syll.³ 554 not. 6; Beloch IV 2, 388) dant, nr. 195*b*. Chii vicissim Aetolos coronant χρυσῶι στεφάνωι τῶι μεγίστωι ἐκ τοῦ νόμου ἀπὸ χρυσῶν Ἀλεξανδρείων ἑκατόν, SEG II 258$_{19ss.}$

255/4. Aetoli decernunt Soteria Amphictyonica annua (cf. p. XVII$_{77}$) in ferias quinquennales mutare, nr. 194. Mittuntur ad omnes Graecorum civitates theori; e decretis, quibus novi ludi accipiuntur, aetatem tulerunt decreta Atheniensium, Chiorum, Teiorum (?), Teniorum, ignotae urbis (Erythraeorum?); cf. lemma ad nr. 194.

c. 255/4. Athenienses honorant Χαρίξενον Κυδρίωνος Αἰτωλόν (= praetorem Charixenum II) corona aurea, haud dubie propter merita de Soteriis instaurandis, *BCH* LI 1927, 349; cf. ad nr. 181.

autumno 254. Soteria Aetolica quinquennalia primum habita; Flacelière *BCH* LII 1928, 281 (de anni tempore cf. Beloch IV 2, 492).

252. Νικόλαος Ἁγία Αἰτωλὸς ἐκ Προσχείου Deli ferias Νικολάεια instituit, cf. ad IG XI 2, 287 $B_{126 \cdot 128}$ et Durrbach *Choix d'inscr. de Délos* I 47. 49; idem a populo Deliorum statua honoratur, IG XI 4, 1075.

251 (ante mensem Maium). Nicocles, tyrannus Sicyoniorum, πολλὰ κακὰ τὴν πόλιν ἐργασάμενος ἐκινδύνευσεν ὑπὸ Αἰτωλῶν ἐπιβουλευομένην αὐτὴν ἀποβαλεῖν, Plut. Arat. 4; de tempore cf. Beloch IV 1, 613.

med. saec. III vel antea. Decretum Aetolorum de asylia Teniorum, nr. 191.

— Elei (aut Alei Arcades) Olympiae statuam Physci Aetoli dedicant, *Inschr. Olymp.* 295; cf. ad nr. 6_{10}.

— Φύσκος Μαχάτα Ναυπάκτιος proxenus Thisbensium, IG VII 2224; cf. ad nr. 6_{10}.

c. med. saec. III. Proxeni Delphorum:

(ἄ. Ξενοχάρευς). Τελέσων[1]) Καρίωνος Αἰτωλός, *SGDI* 2590.

(ἄ. Θευτέλους). Λυδικὸς Βάθυος Αἰτωλός, *FdD* III 1, 142.

(ἄ. Αἰνησίλα). Τηλεφάνης Καλλέα Αἰτωλός (ibid. 143) et Δίκαιος Καλλικράτεος (Καλλιτίμου?) Αἰτωλός (144).

(ἄ. Αἰσχριώνδα). Κλέαρχος Κριτοδάμου Αἰτωλός (ibid. 145).

(ἄ. Δαμοχάρεος). Λεοντομένης[1]) Στρογγυλίωνος Αἰτωλός (ibid. 147) et Στρόνβιχος Λαττάβου Αἰτωλός (148).

[1]) Eidem hieromnemones Aetolorum ἄ. Πειθαγόρα = a. 264/3, Syll.³ 494. 498; *FdD* III 1, 477.

— Νικάνωρ Δίωνος Ἠτωλός proxenus Thisbensium, SEG III 343.

250. Aetoli Deliis incolumitatem (ἀσφάλειαν) decernunt, nr. 185.

c. 250—240. Βοῦκρις Δαίτα Ναυπάκτιος (hieromnemo Aetolorum ἄ. Πειθαγόρα = a. 264/3, Syll.³ 494. 498; *SGDI* 2523; cf. etiam infra ad a. c. 233/29) a Deliis proxenia honoratur, IG XI 4, 692 (Syll.³ 500); de tempore cf. Durrbach *Choix d'inscr. de Délos* 50.

ante 245. Bellum inter Aetolos et Boeotos Achaeosque ortum: Boeoti Ἀχαιῶν αὐτοὺϲ πρὸϲ Αἰτωλοὺϲ ἐκπολεμωϲάντων, μεταϲχόντεϲ τούτοιϲ τῆϲ αὐτῆϲ αἱρέϲεωϲ καὶ ποιηϲάμενοι ϲυμμαχίαν, μετὰ ταῦτα κατὰ τὸ ϲυνεχὲϲ ἐπολέμουν πρὸϲ Αἰτωλούϲ. ἐμβαλόντων δὲ μετὰ δυνάμεωϲ εἰϲ τὴν Βοιωτίαν τῶν Αἰτωλῶν ἐκϲτρατεύϲαντεϲ πανδημεί, καὶ τῶν Ἀχαιῶν ἠθροιϲμένων καὶ μελλόντων παραβοηθεῖν οὐκ ἐκδεξάμενοι τὴν τούτων παρουϲίαν ϲυνέβαλον τοῖϲ Αἰτωλοῖϲ, ἡττηθέντεϲ δὲ κατὰ τὸν κίνδυνον animo defecerunt (Polyb. XX 4, 4—6). Quae
245. pugna a. 245 ad Chaeroneam facta est, cf. Plut. Arat. 16: ὁ δὲ Ἄρατοϲ αἱρεθεὶϲ ϲτρατηγὸϲ τὸ πρῶτον (a. 245/4) ὑπὸ τῶν Ἀχαιῶν τὴν μὲν ἀντιπέραϲ Λοκρίδα καὶ Καλυδωνίαν ἐπόρθηϲε, Βοιωτοῖϲ δὲ μετὰ μυρίων ϲτρατιωτῶν βοηθῶν ὑϲτέρηϲε τῆϲ μάχηϲ, ἣν ὑπὸ Αἰτωλῶν περὶ Χαιρώνειαν ἡττήθηϲαν, Ἀβαιοκρίτου τε τοῦ Βοιωτάρχου καὶ χιλίων ϲὺν αὐτῷ πεϲόντων (cf. etiam Paus. II 8, 4). Itaque Boeoti μετὰ τὴν προειρημένην ἧτταν εὐθέωϲ ἐγκαταλιπόντεϲ τοὺϲ Ἀχαιοὺϲ προϲένειμαν Αἰτωλοῖϲ τὸ ἔθνοϲ (Polyb. l. c. 5, 2), sed sui iuris manebant, id quod vel inde colligitur, quod Boeoti etiam subsequenti tempore proprios hieromnemones mittebant; ceterum cf. etiam ad nr. 17_{102}, ubi adde Salvetti *Studi stor. ant.* II 1893, 108/9. Videntur autem illa pace Aetolis Opuntios concessisse, cf. Beloch IV 1, 618; IV 2, 432 (sed vide etiam ad nr. 25_{43} cum add.).

brevi post a. 245. Thespienses Πλείϲταινον τὸν Εὐρυδάμου τοῦ ἐναντία Γαλατῶν ϲτρατηγήϲαντοϲ Αἰτωλοῖϲ Olympiae statua honorant, Paus. VI 16, 1; cf. Beloch IV 1, 618 not. 1.

c. 243. Aetolis adiuvantibus (Polyperchon Aetolus Samicum occupat et hoc oppido ἐπιτειχίϲματι ἐπὶ τοὺϲ Ἀρκάδαϲ utitur, Paus. V 6, 1) Elei oppida Triphyliae Arcadibus eripiunt. Sed etiam in Arcadiam ipsam Aetoli invadunt: Timaeus τὸ τῆϲ ἐν Λούϲοιϲ ἱερὸν Ἀρτέμιδοϲ ἐϲύληϲε, Polycritus τὸ τοῦ Ποϲειδῶνοϲ ἐν Μαντινείᾳ διήρπαϲε (Polyb. IX 34, 9. 10). Tegea, Mantinea, Orchomenus (Polyb. II 46, 2. 57, 1), Phigalea (ibid. IV 3, 6; cf. 31, 1) Aetolorum foederis participes fiunt, probabiliter contra verba Polybii non per sympolitiam sed isopolitiam; cf. Swoboda *Staatsaltert.* 349 not. 3 et *SB Ak. Wien* 199 (1924) 2, 11 not. 5. Probabilissime de his omnibus egit Beloch IV 1, 620/1. IV 2, 524/5 (alii de alio tempore cogitant, cf. Busolt-Swoboda *Gr. Staatskunde* II 1540 not. 1).

— Post Corinthum ab Arato occupatam (aestate 243, Beloch IV 2, 225) foedus inter Antigonum et Aetolos ἐπὶ διαιρέϲει τοῦ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνουϲ factum, Polyb. IX 34, 6, cf. 38, 9; II 43, 10. 45, 1 (Beloch IV 1, 623 not. 1).

c. 243—229. Oppidum Arcadicum Orchomenus Φιλλίδαν, Δορκίναν (cf. ad nr. 136_{10}), Δορυμένην, Ἀνδρό[λα]ο[ν](?)[1]) Αἰτωλοὺϲ proxenia aliisque honoribus donat, *BCH* XXXVIII 1914, 454 nr. 2, cf. XXXIX 1915, 127.

[1]) Kla; Ἀνδρόβιον edd.

— Tegeatae Δαμάτριον Δαματρίω Αἰτωλόν proxenia aliisque iuribus honorant, IG V 2, 10.

243—224. [Huic temporis spatio vindicandus est titulus IG VII 188 (sic recte iam R. Weil *Z. Numism.* IX 1882, 205 not. 2; cf. Beloch IV 2, 433). Qui continet secundum Dittenbergeri supplementa iudicium de controversiis inter Aetolos et Thyrrhenses Cassopaeosque factum, sed tam mutilatus est, ut neque de argumento neque vero de supplemento Aetolorum (reicit Beloch IV 1, 638 not. 3) satis constet; cf. etiam Oberhummer *Akarnanien* 291 ss.; A. Raeder *L'arbitrage international chez les Hellènes* 1912, 83/4].

aestate 241. Αἰτωλοὶ ἦϲαν ἐπίδοξοι διὰ τῆϲ Μεγαρικῆϲ ἐμβαλοῦντεϲ εἰϲ Πελοπόννηϲον· καὶ τοῦτο κωλύϲων Ἄρατοϲ ὁ τῶν Ἀχαιῶν ϲτρατηγὸϲ ἤθροιζε δύναμιν καὶ τοῖϲ ἐφόροιϲ (sc. τῶν Λακεδαιμονίων) ἔγραφεν. οἱ δὲ τὸν Ἆγιν εὐθὺϲ ἐξέπεμπον - -. ϲυμμίξαϲ δὲ τῷ Ἀράτῳ περὶ Κόρινθον ὁ Ἆγιϲ - - ἔφη αὐτῷ μὲν δοκεῖν διαμάχεϲθαι καὶ μὴ παριέναι τὸν πόλεμον εἴϲω - - ποιήϲειν δὲ τὸ δοκοῦν Ἀράτῳ. Aratus autem βέλτιον ἡγεῖτο, τοὺϲ καρποὺϲ ϲχεδὸν ἅπανταϲ ϲυγκεκομιϲμένων ἤδη τῶν γεωργῶν, παρελθεῖν τοὺϲ πολεμίουϲ ἢ μάχῃ διακινδυνεῦϲαι περὶ τῶν ὅλων. ἐπεὶ δ᾽ οὖν Ἄρατοϲ ἀπέγνω μάχεϲθαι καὶ τοὺϲ ϲυμμάχουϲ ἐπαινέϲαϲ διαφῆκε, θαυμαϲθεὶϲ ὁ Ἆγιϲ ἀνεζεύγνυεν (Plut. Agis 13—15). Ita Aratus παρεχώρηϲε τοῖϲ πολεμίοιϲ ὑπερβαλοῦϲι τὴν Γεράνειαν ἀμαχεὶ παρελθεῖν εἰϲ Πελοπόννηϲον. ὡϲ μέντοι παρελθόντεϲ ἐξαίφνηϲ Πελλήνην κατέλαβον, - - εὐθὺϲ ὥρμηϲε μετὰ τῶν παρόντων ἐπὶ τοὺϲ πολεμίουϲ ἐν τῷ κρατεῖν ἀϲθενεϲτάτουϲ δι᾽ ἀταξίαν καὶ ὕβριν ὄνταϲ. ἅμα γὰρ τῷ παρελθεῖν εἰϲ τὴν πόλιν οἱ μὲν ϲτρατιῶται διαϲπαρέντεϲ ἐν ταῖϲ οἰκίαιϲ ἦϲαν, ἐξωθοῦντεϲ ἀλλήλουϲ καὶ διαμαχόμενοι περὶ τῶν χρημάτων, ἡγεμόνεϲ δὲ καὶ λοχαγοὶ τὰϲ γυναῖκαϲ καὶ τὰϲ θυγατέραϲ τῶν Πελληνέων περιϊόντεϲ ἥρπαζον, καὶ τὰ κράνη τὰ αὑτῶν ἀφαιροῦντεϲ ἐκείναιϲ περιετίθεϲαν τοῦ μηδένα λαβεῖν ἄλλον, ἀλλὰ τῷ κράνει δῆλον εἶναι τὸν δεϲπότην ἑκάϲτηϲ. οὕτω δὲ διακειμένοιϲ αὐτοῖϲ καὶ ταῦτα πράττουϲιν ἐξαίφνηϲ ὁ Ἄρατοϲ ἐπιπεϲὼν προϲηγγέλθη. καὶ γενομένηϲ ἐκπλήξεωϲ, οἵαν εἰκὸϲ ἐν ἀταξίᾳ τοιαύτῃ, πρὶν ἢ πάνταϲ πυθέϲθαι τὸν κίνδυνον οἱ πρῶτοι περὶ τὰϲ πύλαϲ τοῖϲ Ἀχαιοῖϲ καὶ τὰ προάϲτεια ϲυμπεϲόντεϲ ἔφευγον ἤδη νενικημένοι, καὶ κατεπίμπλαϲαν ἐλαυνόμενοι προτροπάδην ἀποριάϲ τοὺϲ ϲυνιϲταμένουϲ καὶ προϲβοηθοῦνταϲ. Tum narratur, quomodo animi pugnantium specie filiae Epigethis superstitione impleti sint (cf. etiam Polyaen. VIII 59). ὁ δὲ Ἄρατοϲ οὐδὲν ἐν τοῖϲ ὑπομνήμαϲιν εἴρηκε τοιοῦτον, ἀλλά φηϲι τρεψάμενοϲ τοὺϲ Αἰτωλοὺϲ καὶ φεύγουϲι ϲυνειϲπεϲὼν εἰϲ τὴν πόλιν ἐξελάϲαι κατὰ κράτοϲ, ἑπτακοϲίουϲ δὲ ἀποκτεῖναι. τὸ δὲ ἔργον ἐν τοῖϲ μεγίϲτοιϲ διεβοήθη, καὶ Τιμάνθηϲ ὁ ζωγράφοϲ ἐποίηϲεν ἐμφαντικῶϲ τῇ διαθέϲει τὴν μάχην ἔχουϲαν. οὐ μὴν ἀλλὰ πολλῶν ἐθνῶν καὶ δυναϲτῶν ἐπὶ τοὺϲ Ἀχαιοὺϲ ϲυνιϲταμένων εὐθὺϲ ὁ Ἄρατοϲ ἔπραττε φιλίαν πρὸϲ τοὺϲ Αἰτωλούϲ, καὶ Πανταλέοντι[1]) τῷ πλεῖϲτον Αἰτωλῶν δυναμένῳ ϲυνεργῷ χρηϲάμενοϲ οὐ μόνον εἰρήνην, ἀλλὰ καὶ

συμμαχίαν[2]) τοῖς Ἀχαιοῖς πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς ἐποίησε (Plut. Arat. 31—33). De tempore cf. Niese II 255; Beloch IV 1, 626.

[1]) sc. Pantaleon I Petali f. Pleuronius, quinquies praetor Aetolorum. Verba autem Plutarchi quamvis ambigua de Pantaleone tum praetore intellegenda esse (sic iam Freeman *History of federal government*[2] 308) eo verisimilius fit, quod revera eius prima praetura inter annos fere 245—240 fuit; nam quarta c. a. 222/1 vindicanda est (cf. ad nr. 169 et 177_1). Videtur igitur a. 242/1 aut 241/0 Pantaleon primum praetura functus esse. [2]) Ex verbis Polybii II 44, 1 (Ἀντιγόνου δὲ μεταλλάξαντος, καὶ συνθεμένων τῶν Ἀχαιῶν καὶ συμμαχίαν πρὸς Αἰτωλοὺς καὶ μετασχόντων εὐγενῶς σφίσι τοῦ πρὸς Δημήτριον πολέμου, τὰ μὲν τῆς ἀλλοτριότητος καὶ δυσμενείας ἤρθη κατὰ τὸ παρόν, ὑπεγένετο δὲ κοινωνικὴ καὶ φιλική τις αὐτοῖς διάθεσις) concludendum videtur foedus illud inter Aetolos et Achaeos post Antigonum demum mortuum factum esse, id quod plerisque probatum est; cf. Niese II 269; Ferguson *Hell. Athens* 199; Beloch IV 1, 630. IV 2, 528. Sed quoniam pax inter utrumque populum revera etiamtum vivo Antigono, qui et ipse huius pacis particeps erat, composita est (cf. Freeman l. c. 308; Tarn *Antig. Gon.* 404 not. 22; Beloch IV 1, 627, vide etiam 629 not. 3), non video, cur expressis verbis Plutarchi οὐ μόνον εἰρήνην ἀλλὰ καὶ συμμαχίαν τοῖς Ἀχαιοῖς πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς ἐποίησε fides simul habeatur simul negetur (cf. etiam Tarn l. c. 405 not. 26). Polybius autem l. c. nonnisi in universum de diversa necessitudine, quae inter Aetolos Achaeosque temporibus Antigoni et Demetrii intercedebat, loquitur.

241—197. Rex Attalus et Aetoli amicitia coniuncti; nam ille quidem Aetolis castellum Ἔλαον suis sumptibus munivit (ante a. 219, cf. Polyb. IV 65, 6), hi autem oppidum Ἀττάλειαν a rege denominaverunt, cf. ad nr. 95_2. Anno c. 213 Aetoli cum rege foedus inierunt, cf. infra p. XXIX_{70}.

ante 240. Aetoli per tres legatos (Τίμαιον, Κλεόπατρον[1]), alium) discordias inter Messenios et Phigalenses ortas componunt; Messenii et Phigalenses inter se societatem (ἰσοπολιτείαν καὶ ἐπιγαμίαν) ineunt, Syll.^{3} 472 (de Timaeo cf. Syll.^{3} 480 not. 1). Tunc temporis Messenios et Aetolos amicitia iam coniunctos esse e tituli verbis apparet, cf. etiam Polyb. IV 6, 11, qui sub anno 221/0 τῆς ὑπαρχούσης αὐτοῖς (sc. τοῖς Αἰτωλοῖς) ἐκ παλαιῶν χρόνων πρὸς τοὺς Μεσσηνίους φιλίας καὶ συμμαχίας mentionem facit.

[1]) hieromn. Aetolorum c. a. 245 (Syll.^{3} 461; de tempore cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 198).

240. Ἐράτων Αἰτωλός victor Olympiorum (στάδιον), Euseb. I 208 Sch. (cf. etiam Dittenberg. ad IG VII 1765).

240 aut 239. Agide supplicio punito pars exulum Lacedaemoniorum ad Aetolos perfugerunt. Itaque ducibus Charixeno et Timaeo στρατεύσαντες Αἰτωλοὶ πανδημεὶ κατέφθειραν μὲν αὐτῶν (sc. τῶν Λακεδαιμονίων) τὴν χώραν, ἐξηνδραποδίσαντο δὲ τὰς περιοίκους, ἐπεβούλευσαν δὲ τῇ Σπάρτῃ, μετὰ δόλου καὶ βίας τοὺς φυγάδας ἐπαγαγόντες, Polyb. IV 34, 9. πέντε μυριάδας ἀνδραπόδων ἐμβαλόντας εἰς τὴν Λακωνικὴν Αἰτωλοὺς ἀπαγαγεῖν auctor est Plut. Cleom. 18. Qua in expeditione Τίμαιος τὸ ἐπὶ Ταινάρῳ τοῦ Ποσειδῶνος ἱερὸν ἐσύλησε, Polyb. IX 34, 9. De tempore cf. Niese II 262 not. 2; Beloch IV 1, 629 not. 1. De Timaeo cf. supra $_{40}$; de Charixeno (sc. praetore Charixeno II) cf. ad nr. 18_{18}. Uter tum praetor fuerit, Timaeus an Charixenus (sc. τὸ γ′), ignoratur; Timaeum praefert A. J. Reinach *Journ. intern. numism.* 1911, 235 not. 5, nescio quo iure.

c. 240. Decretum Aetolorum de atelia metoecis Delphorum tribuenda, nr. 174.

altera parte saec. III. Ἱέρων Θοίνωνος Χα[ιρωνεύς] Delphis statuam Θεοδότου Ἀντιβόλου Αἰτωλοῦ ἐκ Καλυδῶνος dedicat, *FdD* III 1, 519 (*IIIe siècle, plutôt milieu que dernier quart*). Bourguet (l. c.) Theodotum eundem putat atque Ptolemaei IV praefectum Coelesyriae, de quo cf. infra ad a. 221 ss.

239 (?). Malis et pars occidentalis Achaiae Phthiotidis Aetolorum fiunt, cf. ad aut. 238.

238. Aetoli Epirotarum partem Acarnaniae aggrediuntur, Iustin. XXVIII 1, 1; de tempore cf. Beloch IV 2, 527. 532. Hoc anno vel sequentibus Thyrrheum oppidum expugnasse videntur, quod tamen ante a. 231 rursus amiserunt, cf. Klaffenbach *Klio* XXIV 234.

autumno 238. (ἄ. Ἥρυος = Syll.^{3} 499). Aetoli undecim suffragia Amphictyonica habent; duo nova suffragia sunt Maliensium et occidentalium Achaeorum Phthiotarum (Beloch IV 2, 409). Qui quot annis ante a. 238 ad foedus Aetolicum accesserint, non constat; certe post ver 249 (ἄ. Πραόχου = *SGDI* 2511, cf. Syll.^{3} 444 *E*; etiamtum novem suffragia Aetolorum)[1]), vix Antigono Gonata vivo, ergo probabiliter a. 239 statim post eius mortem.

[1]) Ut diligentiores simus, etiam post tit. Syll.^{3} 461 [novem Aetoli], qui post arch. Praochum, probabiliter c. a. 245 ponendus est, cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 198.

± 238. Aetoli artificibus Bacchiis Ionicis (τοῖς ἐπ' Ἰωνίας καὶ Ἑλλησπόντου) asyliam tribuunt, nr. 175; quam iam antea τοῖς τεχνίταις τοῖς εἰς Ἰσθμὸν καὶ Νεμέαν συμπορευομένοις decretam esse ex eodem titulo apparet (fortasse tum, cum Delphi idem collegium promantea aliisque iuribus honoraverunt, Syll.^{3} 460 = ἄ. Αἰνησίλα, ca. med. saec. III).

237. Cum Olympias, quae tum Epirum administrabat, ad regem Macedoniae Demetrium decurrisset eique filiam suam Phthiam in matrimonium tradidisset, *ut auxilium, quod misericordia non poterat, iure cognationis obtineret* (Iustin. XXVIII 1, 2), bellum inter Demetrium et Aetolos Achaeosque, eorum socios (vide supra $_1$), ortum est (ὁ Δημητριακὸς πόλεμος), cf. Polyb. II 44, 1. 46, 1. 49, 7. De tempore cf. Beloch IV 2, 527. — Cuius belli annis vindicandum videtur monumentum Ptolemaeorum (nr. 56) i. e. exedra illa, quam Aetoli Thermi in honorem regis

Ptolemaei III Euergetae eiusque familiae erexerunt. Ceterum etiam oppidum Aetolicum Πτολεμαῒς (cf. Syll.^{3} 545$_6$) ab hoc rege denominatum esse videtur. — Etiam Delphis statuae Ptolemaeorum (certe Arsinoae f. Euergetae) sane a privatis quibusdam Aetolis dedicatae sunt, cf. add. nr. 202. 203.

— Quae apud Strab. X p. 451 leguntur: περὶ (τὸν Ἀράκυνθον) τὴν νεωτέραν Πλευρῶνα συνῴκισαν ἀφέντες τὴν παλαιὰν ἐγγὺς κειμένην Καλυδῶνος οἱ οἰκήτορες, εὔκαρπον οὖσαν καὶ πεδιάδα, πορθοῦντος τὴν χώραν Δημητρίου τοῦ ἐπικληθέντος Αἰτωλικοῦ, si revera, ut quidem videtur, ad Demetrium II referenda sunt (negaverunt hoc nonnulli viri docti atque potius de Demetrio Poliorceta cogitant, cf. Costanzi *Saggi di storia antica e di archeologia* [*a G. Beloch*] 1910, 67 not. 1; Beloch IV 2, 136), huic anno tribuenda esse probabiliter sumit Beloch IV 2, 528. 532.

236 (?). Demetrius in Boeotiam invadit. ἀνελομένων δὲ καὶ τούτων (sc. τῶν Αἰτωλῶν) πόλεμον - - πρὸς Δημήτριον τὸν Φιλίππου πατέρα, (Boeoti) πάλιν ἐγκαταλιπόντες τούτους, καὶ παραγενομένου Δημητρίου μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Βοιωτίαν οὐδενὸς πεῖραν λαβόντες τῶν δεινῶν, ὑπέταξαν σφᾶς αὐτοὺς ὁλοσχερῶς Μακεδόσι, Polyb. XX 5, 3. Simul etiam Opuntios ab Aetolis defecisse probabile est, cf. Niese II 274; Klaffenbach *Klio* XX 83; Beloch IV 1, 631. De tempore cf. Beloch IV 2, 529.

c. 235—232. Thyrrheorum arbitrium de finibus Oeniadarum et Metropolitarum factum, nr. 3 *B*; de tempore cf. Klaffenbach *Klio* XXIV 232.

c. 235/234. Aetoli partem orient. Achaiae Phth., Thessaliotin, Phthiotin, Hestiaeotin occupant, vide ad aut. 234.

autumno 234. (Flacelière *BCH* LII 1928, 277; de anno cf. ibid. 281). Aetoli quattuordecim suffragia in Amphictyonibus gerunt; tria suffragia, quae post aut. 238 (cf. supra) accesserunt, sunt partis orient. Achaiae Phth. et Thessaliae [sc. Thessaliotidis, Phthiotidis, Hestiaeotidis] (Beloch IV 2, 412 ss.). Quae regiones probabiliter c. 235/234 in potestatem Aetolorum redactae sunt.

— ὁ δεῖνα τοῦ - - άδα Αἰτωλὸς ἐκ - - agonotheta Soteriorum (in tit. supra $_{32}$ citato).

c. 233—229. Arato compluriens in Atticam invadente etiam Aetoli Athenienses vexant. Probabiliter hoc tempore (cf. Beloch IV 1, 634 not. 1; Durrbach *Choix d'inscr. de Délos* 51) συνέβη Βοῦκριν καταδραμόντα τὴν χώραν καταγαγεῖν εἰς Κρήτην τῶν τε πολιτῶν πλείους καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς πόλεως, IG II^2 844$_{5\,ss.}$; de Bucri vide supra ad a. c. 250—240. Huc etiam titulos IG II^2 746 et 858, ubi de Aetolia verba fiunt, spectare haud inepte conicit Wilhelm *SB Ak. Wien* 202 (1925), 5, 57.

c. 232. [Huic fere anno Beloch IV 1, 634. 664 tribuit legationem Romanorum ad Aetolos missam, de qua apud Iustin. XXVIII 1, 5—2 haec traduntur: *Acarnanes quoque diffisi Epirotis adversus Aetolos auxilium Romanorum inplorantes obtinuerunt a Romano senatu, ut legati mitterentur, qui denuntiarent Aetolis, praesidia ab urbibus Acarnaniae deducerent paterenturque liberos esse, qui soli quondam adversus Troianos, auctores originis suae, auxilia Graecis non miserint. sed Aetoli legationem Romanorum superbe audivere* (sequuntur contumeliae et verba probrosa). *sic dimissa legatione Romanorum, ne fortius locuti quam fecisse viderentur, fines Epiri regni et Acarnaniae depopulantur.* At iure puto Holleaux (*Rome, la Grèce et les mon. hell.* 5 ss.) hanc narrationem in dubium vocavit.]

c. 231. Epirotas regno sublato foedus cum Aetolis Achaeisque inisse probabiliter Beloch (IV 1, 635) ex Polyb. II 6, 1 (cf. p. XXIII$_1$) conclusit.

autumno 231. (Ἄγρων ὁ τῶν Ἰλλυριῶν βασιλεὺς) ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φιλίππου πατρὸς πεισθεὶς χρήμασιν ὑπέσχετο βοηθήσειν Μεδιωνίοις ὑπ' Αἰτωλῶν πολιορκουμένοις. Αἰτωλοὶ γὰρ οὐδαμῶς δυνάμενοι πεῖσαι Μεδιωνίους μετέχειν σφίσι τῆς αὐτῆς πολιτείας, ἐπεβάλοντο κατὰ κράτος ἑλεῖν αὐτούς. στρατεύσαντες οὖν πανδημεὶ καὶ περιστρατοπεδεύσαντες αὐτῶν τὴν πόλιν κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπολιόρκουν, πᾶσαν βίαν προσφέροντες καὶ μηχανήν. συνάψαντος δὲ τοῦ χρόνου τῶν ἀρχαιρεσίων, καὶ δέον στρατηγὸν ἕτερον αἱρεῖσθαι, καὶ τῶν πολιορκουμένων ἤδη κακῶς διακειμένων καὶ δοκούντων ἀν' ἑκάστην ἡμέραν ἐνδώσειν ἑαυτούς, ὁ προϋπάρχων στρατηγὸς προσφέρει λόγον τοῖς Αἰτωλοῖς φάσκων, ἐπειδὴ τὰς κακοπαθείας καὶ τοὺς κινδύνους αὐτὸς ἀναδέδεκται τοὺς κατὰ τὴν πολιορκίαν, δίκαιον εἶναι καὶ τὴν οἰκονομίαν τῶν λαφύρων, ἐπὰν κρατήσωσι, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ὅπλων ἑαυτῷ συγχωρεῖσθαι. τινῶν δέ, καὶ μάλιστα τῶν προϊόντων πρὸς τὴν ἀρχήν, ἀμφισβητούντων πρὸς τὰ λεγόμενα καὶ παρακαλούντων τὰ πλήθη μὴ προδιαλαμβάνειν, ἀλλ' ἀκέραιον ἐᾶν, ᾧ ποτ' ἂν ἡ τύχη βουληθῇ περιθεῖναι τοῦτον τὸν στέφανον, ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς, ὃς ἂν ἐπικατασταθεὶς στρατηγὸς κρατήσῃ τῆς πόλεως, κοινὴν ποιεῖν τῷ προϋπάρχοντι καὶ τὴν οἰκονομίαν τῶν λαφύρων καὶ τὴν ἐπιγραφὴν τῶν ὅπλων. δεδογμένων δὲ τούτων, καὶ δέον τῇ κατὰ πόδας ἡμέρᾳ γενέσθαι τὴν αἵρεσιν καὶ τὴν παράληψιν τῆς ἀρχῆς, καθάπερ ἔθος ἐστὶν Αἰτωλοῖς, προσπλέουσιν τῆς νυκτὸς ἑκατὸν λέμβοι πρὸς τὴν Μεδιωνίαν κατὰ τοὺς ἔγγιστα τόπους τῆς πόλεως, ἐφ' ὧν ἦσαν Ἰλλυριοὶ πεντακισχίλιοι. καθορμισθέντες δὲ καὶ τῆς ἡμέρας ἐπιγενομένης ἐνεργὸν καὶ λαθραίαν ποιησάμενοι τὴν ἀπόβασιν - - προῆγον κατὰ σπείρας ἐπὶ τὴν τῶν Αἰτωλῶν στρατοπεδείαν. οἱ δ' Αἰτωλοὶ συνέντες τὸ γινόμενον ἐπὶ μὲν τῷ παραδόξῳ καὶ τῇ τόλμῃ τῶν Ἰλλυριῶν ἦσαν ἐκπλαγεῖς, sed celeriter copias e castris eduxerunt. Quas Illyrii ταχέως ἐτρέψαντο, συνεπιθεμένων τοῖς Αἰτωλοῖς ἅμα καὶ τῶν Μεδιωνίων ἐκ τῆς πόλεως. καὶ πολλοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτειναν, ἔτι δὲ πλείους αἰχμαλώτους ἔλαβον· τῶν δ' ὅπλων καὶ τῆς ἀποσκευῆς ἐγένοντο πάσης ἐγκρατεῖς. οἱ μὲν οὖν Ἰλλυριοὶ - - εὐθέως ἀνήγοντο, ποιούμενοι τὸν πλοῦν εἰς τὴν οἰκείαν, Polyb. II 2, 5—3; de tempore cf. de Sanctis *Storia dei Romani* III 1, 293 not. 73.

230. Epirotae ad Phoenicen ab Illyriis victi ἐπρέσβευον πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος, δεόμενοι μεθ' ἱκετηρίας σφίσι βοηθεῖν. οἱ δὲ – – ὑπήκουσαν καὶ – – παραβοηθοῦντες ἧκον εἰς Ἑλίκρανον. Illyrii autem domum revocati λεηλατήσαντες τὴν Ἤπειρον ἀνοχὰς ἐποιήσαντο πρὸς τοὺς Ἠπειρώτας et abscesserunt. οἱ δ' Ἠπειρῶται – – διαπρεσβευσάμενοι πρὸς τὴν Τεύταν συμμαχίαν ἔθεντο μετ' Ἀκαρνάνων πρὸς τοὺς Ἰλλυριούς, καθ' ἣν ἐκείνοις μὲν κατὰ τοὺς ἑξῆς καιροὺς συνήργουν, τοῖς δ' Ἀχαιοῖς καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς ἀντέπραττον, Polyb. II 6, 1—10. De tempore cf. de Sanctis *Storia dei Romani* III 1, 293 not. 73. Tum probabiliter Amphilochia et Ambracia Aetolorum factae sunt, cf. Swoboda *Staatsaltert.* 344 not. 4; Beloch IV 2, 384/5.

autumno 230. Χαρίξενος τοῦ Προξένου Αἰτωλὸς ἐκ Τριχονείου agonotheta Soteriorum, Syll.³ 509 (de anno cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 281).

c. 230—220. Διονύσιος Θευδοσίου Λυσιμαχεὺς (Aetoliae?) proxenus Delphorum, *FdD* III 1, 430; cf. Pomtow *GGA* 1913, 146.

229. Illyrii κατῆραν εἰς τὴν Κέρκυραν. Itaque Corcyraei ἐπρεσβεύοντο πρός τε τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τοὺς Αἰτωλούς, ἅμα δὲ τούτοις Ἀπολλωνιᾶται καὶ Ἐπιδάμνιοι, δεόμενοι σφίσι βοηθεῖν – –. οἱ δὲ – – ἐπλήρωσαν κοινῇ τὰς τῶν Ἀχαιῶν δέκα ναῦς καταφράκτους. Sed Illyrii ab Acarnanibus adiuti pugna navali περὶ τοὺς καλουμένους Παξοὺς facta superiores discesserunt. Itaque Corcyraei paulo post se dederunt; Illyrii autem καταράντες εἰς τὴν Ἐπίδαμνον ταύτην πάλιν ἐπεβάλοντο πολιορκεῖν τὴν πόλιν. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς τῶν τὰς ὑπάτους ἀρχὰς ἐχόντων Γναῖος μὲν Φολούιος ἐξέπλει ναυσὶ διακοσίαις ἐκ τῆς Ῥώμης, Αὖλος δὲ Ποστόμιος τὰς πεζικὰς ἔχων δυνάμεις ἐξώρμα, Polyb. II 9, 7—11, 1. De tempore cf. Holleaux *Rev. ét. gr.* XLIII 1930, 243 ss.

— Cleomenes Τεγέαν, Μαντίνειαν, Ὀρχομενόν, τὰς Αἰτωλοῖς οὐ μόνον συμμαχίδας ὑπαρχούσας, ἀλλὰ καὶ συμπολιτευομένας τότε πόλεις occupat, id quod Aetoli φθονοῦντες τοῖς Ἀχαιοῖς patiuntur (οὐχ οἷον ἀγανακτοῦντες ἐπὶ τούτοις, ἀλλὰ καὶ βεβαιοῦντες αὐτῷ τὴν παράληψιν – – ἐφ' ᾧ μόνον ἰδεῖν ἀξιόχρεων γενόμενον ἀνταγωνιστὴν Κλεομένη τοῖς Ἀχαιοῖς), Polyb. II 46, 1—3; de tempore cf. Niese II 307; Beloch IV 1, 697.

c. 229—226. Perrhaebi foederi Aetolorum adiuncti esse videntur, cf. ad aut. 226.

228 vel paulo post. Pax inter Aetolos et Antigonum Dosonem facta, cf. Niese II 324 not. 2; Beloch IV 1, 638 not. 1; de anno non satis constat.

— Boeoti a Macedonibus desciscunt et cum Aetolis Achaeisque faciunt, Beloch IV 1, 638 cum not. 3.

— Tunc temporis i. e. brevi post liberationem (a. 228, cf. Beloch IV 1, 640 not. 1) Athenienses cum Aetolis foedus inisse videntur, cf. nr. 176 cum commentario.

c. 228—223. Cephallenes in amicitiam Aetolorum se conferunt (neque autem sympolitia neque isopolitia inter ambos intercedebat, cf. ad nr. 31_{81} et nr. 2). Tempus inde colligitur, quod a. 229 Aetoli nondum navibus Cephallenum contra Illyrios utuntur, id quod a. 220 et postea fecerunt (Beloch IV 1, 719 not. 3), anno autem c. 223 lex quaedam Aetolorum, quae ad coloniam ἐν Σάμαι nescio quot annis ante constitutam spectat, vindicanda est (nr. 2). De nummo Craniorum, in quo et Αἰτωλῶν et signum oppidi exstat, cf. Swoboda *Staatsaltert.* 349 not. 1. Cephallenes etiam suffragio Amphictyonico donati sunt, probabiliter altero Magnetum Thessalorum (Pomtow Syll.³ 554 not. 6; Beloch IV 2, 417); hoc certe ante autumnum a. 215 (στρ. Λατταμου = Syll.³ 539 *A*, cf. add. ad nr. 2) factum est, quo primum (?) [1]) hieromnemo Cephallenum recensetur, fortasse eodem tempore, quo alterum suffragium Magnetum Thessalorum Magnetibus Maeandriis tributum est, i. e. c. a. 224, cf. etiam Pomt. Syll.³ 554 not. 6.

[1]) De anno ἄ. Δαμ[οκράτεος] (Syll.³ 538 *A*), haud dubie eiusdem fere temporis, non constat; id tamen monendum est in hoc catalogo hieromnemonem Aristodamum Pronnum non hieromnemonibus Aetolorum (sic etiam Flacelière *BCH* LII 1928, 278 not. 3) adnumerandum esse. Recte de hoc titulo necnon de Syll.³ 539 *A* iudicat Beloch IV 2, 418; hi catalogi hieromnemonum non in populorum suffragia digesti sunt, neque igitur ex iis quicquam de Aetolorum hieromnemonibus certa ratione colligi potest. Consulendi sunt alii (in populorum suffragia digesti), atque hi docent Cephallenes proprium hieromnemonem habuisse, contra Ambraciotam in Aetolorum hieromnemonibus numerandum esse (cf. de hac quaestione Swoboda *Staatsaltert.* 344 not. 5; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1517 not. 1).

227. ὧν συντελεσθέντων (sc. pace cum Illyriis facta) ὁ Ποστόμιος (consul Romanorum) μετὰ ταῦτα πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλε πρός τε τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ἔθνος· οἳ καὶ παραγενόμενοι πρῶτον μὲν ἀπελογίσαντο τὰς αἰτίας τοῦ πολέμου καὶ τῆς διαβάσεως, ἑξῆς δὲ τούτοις τὰ πεπραγμένα διεξῆλθον καὶ τὰς συνθήκας παρανέγνωσαν, ἃς ἐπεποίηντο πρὸς τοὺς Ἰλλυριούς. τυχόντες δὲ παρ' ἑκατέρου τῶν ἐθνῶν τῆς καθηκούσης φιλανθρωπίας αὖθις ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κέρκυραν, Polyb. II 12, 4—5. De hac legatione cf. Holleaux *Rome, la Grèce et les mon. hellén.* 114/5.

autumno 226. (*SGDI* 2568 = Nikitsky diar. min. publ. Ross. 1912 Mart. 150; de anno cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 281). Quindecim suffragia Amphictyonica Aetolorum. Novum suffragium (post aut. 230, cf. Syll.³ 509; de anno supra $_{16}$) putat Beloch IV 2, 418 Doriensium Peloponnesiorum esse, quod Aetoli propter Ambraciam sibi vindicaverint, vix recte. Videtur potius Perrhaeborum esse, cf. Pomtow Syll.³ 509 not. 3 (sic antea etiam Beloch [1] III 2, 339 not. 1).

— Ξεννίας τοῦ Ἑλλανίκου Αἰτωλὸς ἐκ Τριχονείου agonotheta Soteriorum (in tit. supra $_{97}$ citato).

224 (?). Αἰτωλοὶ δεομένου (Ἀράτου) βοηθεῖν (contra Cleomenem) ἀπείπαντο, Plut. Arat. 41, cf. Niese II 331 cum not. 3.

aestate adulta 224. Antigonus Doson ἧκεν ἔχων τὰς δυνάμεις διὰ τῆς Εὐβοίας ἐπὶ τὸν Ἰσθμόν. οἱ γὰρ Αἰτωλοὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τότε βουλόμενοι κωλῦσαι τὸν Ἀντίγονον τῆς βοηθείας, ἀπεῖπον αὐτῷ πορεύεσθαι μετὰ δυνάμεως ἐντὸς Πυλῶν· εἰ δὲ μή, διότι κωλύσουσι μεθ' ὅπλων αὐτοῦ τὴν δίοδον, Polyb. II 52, 7—8; de tempore cf. Niese II 332 not. 2.

c. 224. Aetoli Magnetibus Maeandriis asyliam et suffragium Amphictyonicum tribuunt, nr. 4*c*. De hoc suffragio et primo Magnetum hieromnemone cf. ibid. ad v. 25.

c. 223. Oppidum Βουττός (prope Naupactum situm) tunc temporis foederis Aetolici non est, cf. ad nr. 31_{40}.

c. 222 (?). Aetoli Ceis asyliam decernunt, nr. 169. Eodem tempore Naupactii Ceis civitatem tribuunt, ita ut Cei Aetoli fiant, IG XII 5, 527 *A*. 539, cf. 532. Cei gratias agentes et ipsi Aetolos civitate donant, l. c. 532.

221 ss. Aetoli Theodotus, Panaetolus, Nicolaus, Dorymenes apud Ptolemaeum IV Philopatorem militant. Theodotus, Coelesyriae praefectus, et Panaetolus, praefectus Tyri, a. 219 ad Antiochum III deficiunt; idem facit brevi post etiam Nicolaus, cui Ptolemaeus summum imperium in Antiochum tum tradiderat. De singulis hominibus eorumque rebus gestis vide indicem Polybianum.

hieme 221/0. Δωρίμαχος ὁ Τριχονεὺς - - υἱὸς Νικοστράτου τοῦ παρασπονδήσαντος τὴν τῶν Παμβοιωτίων πανήγυριν (cf. infra p. XXV_{68}) - - ἐξαπεστάλη κατὰ κοινὸν εἰς τὴν τῶν Φιγαλέων πόλιν, ἥτις - - ἐτύγχανε - - τότε συμπολιτευομένη τοῖς Αἰτωλοῖς - -. συνδραμόντων δὲ πειρατῶν καὶ παραγενομένων πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν Φιγάλειαν, - - ἐπέτρεπε τοῖς πειραταῖς λῄζεσθαι τὰ τῶν Μεσσηνίων θρέμματα, φίλων ὄντων καὶ συμμάχων. - - τῶν δὲ Μεσσηνίων ἐπὶ τούτοις ἀγανακτούντων καὶ διαπρεσβευομένων πρὸς τὸν Δωρίμαχον denique ipse Messenam profectus est et εἴξας - - τῇ περιστάσει συνεχώρησε πάντων ἐπιστροφὴν ποιήσεσθαι τῶν γεγονότων ἀδικημάτων τοῖς Μεσσηνίοις· ἐπανελθὼν δ' εἰς τὴν Αἰτωλίαν - - τοῖς Μεσσηνίοις ἐξέκαυσε τὸν πόλεμον.

στρατηγὸς μὲν οὖν ὑπῆρχε τῶν Αἰτωλῶν Ἀρίστων· οὗτος δὲ διά τινας σωματικὰς ἀσθενείας ἀδύνατος ὢν πρὸς πολεμικὴν χρείαν, ἅμα δὲ καὶ συγγενὴς ὑπάρχων Δωριμάχου καὶ Σκόπα, τρόπον τινὰ παρακεχωρήκει τούτῳ τῆς ὅλης ἀρχῆς. ὁ δὲ Δωρίμαχος - - τοιαύτην ὁρμὴν παρέστησε τῷ Σκόπᾳ καὶ τοῖς τούτου φίλοις ὥστ' οὔτε κοινὴν τῶν Αἰτωλῶν προσδεξάμενοι σύνοδον οὔτε τοῖς ἀποκλήτοις (cf. p. XXXVIII_{45}) συμμεταδόντες - - ἅμα Μεσσηνίοις, Ἠπειρώταις, Ἀχαιοῖς, Ἀκαρνᾶσι, Μακεδόσι πόλεμον ἐξήνεγκαν, Polyb. IV 3, 5—5.

220. καὶ κατὰ μὲν θάλατταν παραχρῆμα πειρατὰς ἐξέπεμψαν, οἳ περιτυχόντες πλοίῳ βασιλικῷ τῶν ἐκ Μακεδονίας περὶ Κύθηρα, τοῦτό τ' εἰς Αἰτωλίαν καταγαγόντες αὔτανδρον - - ἀπέδοντο. τῆς δ' Ἠπείρου τὴν παραλίαν ἐπόρθουν, συγχρώμενοι - - ταῖς τῶν Κεφαλλήνων ναυσίν· ἐπεβάλοντο δὲ καὶ τῆς Ἀκαρνανίας Θύριον καταλαβέσθαι (cf. 25, 3). ἅμα δὲ τούτοις λάθρᾳ διὰ Πελοποννήσου τινὰς πέμψαντες ἐν μέσῃ τῇ τῶν Μεγαλοπολιτῶν χώρᾳ κατέσχον τὸ καλούμενον ὀχύρωμα Κλάριον· ᾧ λαφυροπωλείῳ χρησάμενοι διῆγον ἐν τούτῳ πρὸς τὰς ἁρπαγάς. οὐ μὴν ἀλλὰ τοῦτο μὲν Τιμόξενος ὁ τῶν Ἀχαιῶν στρατηγὸς - - ἐξεπολιόρκησε τελέως ἐν ὀλίγαις ἡμέραις. - -

οἱ δὲ περὶ τὸν Δωρίμαχον καὶ Σκόπαν - - συναθροίσαντες πανδημεὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἐπὶ τὸ Ῥίον, καὶ παρασκευασάμενοι πορθμεῖα καὶ τὰς Κεφαλλήνων ἑτοιμάσαντες ναῦς, διεβίβασαν τοὺς ἄνδρας εἰς Πελοπόννησον καὶ προῆγον ἐπὶ τὴν Μεσσηνίαν (c. mense Maio). ποιούμενοι δὲ τὴν πορείαν διὰ τῆς Πατρέων καὶ Φαραιέων καὶ Τριταιέων χώρας - - κακοποιοῦντες αὐτὴν καὶ λυμαινόμενοι διῄεσαν, μέχρι παρεγενήθησαν εἰς τὴν Φιγάλειαν. - - ἐντεῦθεν - - ἐνέβαλον εἰς τὴν τῶν Μεσσηνίων χώραν, quam ἀδεῶς ἐπόρθουν - -. οἱ δ' Ἀχαιοὶ - - ἐπὶ πᾶσι τούτοις παροξυνθέντες ἐψηφίσαντο βοηθεῖν τοῖς Μεσσηνίοις, qui legationem Aegium miserant. Itaque Aratus συνῆγε τοὺς ἐν ταῖς ἡλικίαις μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν Μεγάλην πόλιν, Polyb. IV 6—7.

Ἄρατος δὲ - - ἔπεμπε πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς - - παρακελευόμενος ἐπανάγειν ἐκ τῆς τῶν Μεσσηνίων χώρας καὶ τῆς Ἀχαΐας μὴ ψαύειν. - - Σκόπας δὲ καὶ Δωρίμαχος - - ἡγοῦντο συμφέρειν σφίσι τότε τίθεσθαι τοῖς παραγγελλομένοις. παραυτίκα μὲν οὖν ἐξαπέστελλον γραμματοφόρους εἴς τε Κυλλήνην καὶ πρὸς Ἀρίστωνα τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγόν, ἀξιοῦντες κατὰ σπουδὴν αὐτοῖς ἀποστέλλειν τὰ πορθμεῖα τῆς Ἠλείας εἰς τὴν Φειάδα καλουμένην νῆσον. αὐτοὶ δὲ μετὰ δύ' ἡμέρας ἀνέζευξαν γέμοντες τῆς λείας, καὶ προῆγον ὡς ἐπὶ τὴν Ἠλείαν (9, 7—10). Aratus plerisque copiis dimissis προῆγε τὴν ἐπὶ Πάτρας, ἀντιπαράγειν τοῖς Αἰτωλοῖς προαιρούμενος. οἱ δὲ περὶ τὸν Δωρίμαχον hac re cognita τὴν μὲν λείαν ἀπέστειλαν ἐπὶ τὰ πλοῖα - - προσεντειλάμενοι τοῖς ἐκπεμπομένοις ταῦτα πρὸς τὸ Ῥίον ἀπαντᾶν, ὡς ἐντεῦθεν ποιησόμενοι τὴν ἔμβασιν, αὐτοὶ δὲ - - προῆγον ἐκ μεταβολῆς ὡς ἐπ' Ὀλυμπίας. ἀκούοντες δὲ Achaeos περὶ τὴν Κλειτορίαν εἶναι, καὶ νομίζοντες οὐδ' ὣς δυνήσεσθαι τὴν ἀπὸ τοῦ Ῥίου διάβασιν ἄνευ κινδύνου ποιήσασθαι καὶ συμπλοκῆς, constituerunt ὡς τάχιστα συμμῖξαι τοῖς περὶ τὸν Ἄρατον - - καὶ κατεστρατοπέδευσαν περὶ Μεθύδριον τῆς Μεγαλοπολίτιδος· οἱ δὲ τῶν Ἀχαιῶν ἡγεμόνες, συνέντες τὴν παρουσίαν τῶν Αἰτωλῶν, - - ἀναστρέψαντες ἐκ τῆς Κλειτορίας κατεστρατοπέδευσαν περὶ Καφύας. τῶν δ' Αἰτωλῶν ποιουμένων τὴν πορείαν ἀπὸ Μεθυδρίου παρὰ τὴν τῶν Ὀρχομενίων πόλιν - - ὡς ἐπὶ τὰς ὑπερβολὰς ἐπὶ τὸν Ὀλύγυρτον Achaei novissimum agmen aggressi, sed fusi atque fugati sunt (exeunte fere mense Iulio). οἱ δ' Αἰτωλοὶ - - λοιπὸν ἤδη μετ' ἀσφαλείας διὰ μέσης Πελοποννήσου διῄεσαν. ἐν ᾧ καιρῷ καταπειράσαντες μὲν τῆς Πελληνέων πόλεως, κατασύραντες δὲ τὴν Σικυωνίαν χώραν, τέλος κατὰ τὸν Ἰσθμὸν ἐποιήσαντο τὴν ἀπόλυσιν (10—13, 5).

οἱ δ' Αἰτωλοί, παραγενομένης αὐτοῖς τῆς καθηκούσης ἐκκλησίας (cf. Holleaux *BCH* XXIX 1905, 363 not. 2), συνελθόντες ἐβουλεύσαντο πρός τε Λακεδαιμονίους καὶ Μεσσηνίους καὶ τοὺς ἄλλους πάντας εἰρήνην ἄγειν - -· πρὸς αὐτοὺς δὲ τοὺς Ἀχαιούς, ἐὰν μὲν ἀφιστῶνται τῆς τῶν Μεσσηνίων συμμαχίας, ἄγειν ἐψηφίσαντο τὴν εἰρήνην, εἰ δὲ μή, πολεμεῖν (15, 8—9). οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι - - διαπεμψάμενοι λάθρᾳ πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς φιλίαν δι' ἀπορρήτων ἔθεντο καὶ συμμαχίαν (16, 5). Scerdilaidas Illyrius postquam cum Demetrio Phario Pylum frustra aggressus est, προσεῖχε πρὸς Ναύπακτον μετὰ τετταράκοντα λέμβων, πεισθεὶς Ἀμυνᾷ τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθαμάνων - -. ποιησάμενος δὲ συνθήκας πρὸς Αἰτωλοὺς δι' Ἀγελάου περὶ τοῦ μερισμοῦ τῶν λαφύρων, ὑπέσχετο συνεμβαλεῖν ὁμόσε τοῖς Αἰτωλοῖς εἰς τὴν Ἀχαΐαν (16, 6—10; Aetolos iam impetus in Pylum facti participes fuisse narrat Polybius 25, 4 et IX 38, 8).

οἱ περὶ τὸν Ἀγέλαον καὶ Δωρίμαχον καὶ Σκόπαν - - συναθροίσαντες πανδημεὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἐνέβαλον εἰς τὴν Ἀχαΐαν μετὰ τῶν Ἰλλυριῶν. Ἀρίστων δ' ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγός, οὐ προσποιούμενος οὐδὲν τῶν γινομένων, ἦγε τὴν ἡσυχίαν ἐπὶ τῆς οἰκείας, φάσκων οὐ πολεμεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς, ἀλλὰ διατηρεῖν τὴν εἰρήνην - -. οἱ δὲ περὶ τὸν Δωρίμαχον διὰ τῆς Ἀχαιάτιδος ποιησάμενοι τὴν πορείαν, ἧκον ἄφνω πρὸς τὴν Κύναιθαν atque proditione oppido potiti sunt. Ubi cum crudeliter in incolas saevissent, ἀπολιπόντες φυλακὴν τῶν τειχῶν - - προῆγον ὡς ἐπὶ Λουσῶν· καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν - - ἀνετείνοντο διαρπάσειν τὰ θρέμματα τῆς θεοῦ καὶ τἆλλα τὰ περὶ τὸν ναόν. οἱ δὲ Λουσιᾶται νουνεχῶς δόντες τινὰ τῶν κατασκευασμάτων τῆς θεοῦ, παρῃτήσαντο τὴν τῶν Αἰτωλῶν ἀσέβειαν τοῦ μηδὲν παθεῖν ἀνήκεστον (ad hunc ipsum igitur annum vel paulo posteriorem referendum est decretum nr. 135, quo Aetoli Lusiatis asyliam tribuunt). οἱ δὲ δεξάμενοι παραχρῆμ' ἀναζεύξαντες προσεστρατοπέδευσαν τῇ τῶν Κλειτορίων πόλει. Quo oppido frustra temptato προαγαγόντες αὖθις ὡς ἐπὶ τὴν Κύναιθαν, ὅμως τὰ θρέμματα τῆς θεοῦ περισύραντες ἀπήγαγον. καὶ τὸ μὲν πρῶτον παρεδίδοσαν τοῖς Ἠλείοις τὴν Κύναιθαν· οὐ βουλομένων δὲ προσδέξασθαι τῶν Ἠλείων, ἐπεβάλοντο μὲν δι' αὑτῶν κατέχειν τὴν πόλιν, στρατηγὸν ἐπιστήσαντες Εὐριπίδαν, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν δείσαντες ἐκ τῶν προσαγγελλομένων τὴν ἐκ Μακεδονίας βοήθειαν, ἐμπρήσαντες τὴν πόλιν ἀπηλλάγησαν, καὶ προῆγον αὖθις ὡς ἐπὶ τὸ Ῥίον, ταύτῃ κρίνοντες ποιεῖσθαι τὴν διάβασιν (16, 11—19, 6).

Demetrius Pharius a Taurione, Peloponnesi rebus praefecto Macedonico, subsidio vocatus δυσὶ καθυστερήσας ἡμέραις τῆς τῶν Αἰτωλῶν διαβάσεως, προκατασύρας τινὰς τόπους τῆς παραλίας τῆς τῶν Αἰτωλῶν κατήχθη πάλιν εἰς τὴν Κόρινθον (19, 7—9).

Αἰτωλοὶ οὖν τοιαῦτα διεργασάμενοι κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἧκον εἰς τὴν οἰκείαν ἀσφαλῶς (22, 1), sed συνθέμενοι τῷ Σκερδιλαΐδᾳ δώσειν μέρος τι τῆς λείας - - τὸν Σκερδιλαΐδαν οὐδενὸς μερίτην ἐποίησαν τῶν ἁλόντων (29, 5—6). Ceterum Achaei Corinthi questi sunt, quod Aetoli etiam insidiati sunt κατὰ γῆν ἄρτι συνοικιζομένῃ τῇ Μεγαλοπολιτῶν πόλει σπεύδοντες μετὰ τῶν Ἰλλυριῶν ἀνάστατον αὐτὴν ποιῆσαι (25, 4; cf. Niese II 419).

Philippus cum exercitu Achaeis subsidio venit et legatos omnium sociorum Corinthum convocat. Facinora autem, de quibus singuli legati Aetolos accusant, reliqua quidem nota sunt, minus tamen constat de eis, quae Boeoti et Phocenses Aetolis exprobrant, illi ὅτι συλήσαιεν τὸ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Ἰτωνίας ἱερὸν εἰρήνης ὑπαρχούσης (huc videlicet spectat, quod refertur supra p. XXIV_{28} et Polyb. IX 34, 11: Λάτταβος καὶ Νικόστρατος - - τὴν τῶν Παμβοιωτίων πανήγυριν εἰρήνης οὔσης παρεσπόνδησαν; cf. Niese II 409 cum not. 4), hi διότι στρατεύσαντες ἐπ' Ἄμβρυσον καὶ Δαύλιον ἐπιβάλοιντο καταλαβέσθαι τὰς πόλεις (Polyb. IV 25, 2). Certe autem ea quoque his ipsis temporibus tribuenda sunt, cf. Niese II 415 not. 4.

Constituitur vero bellum Aetolorum atque proponitur συνανασώσειν τοῖς συμμάχοις, εἴ τινα κατέχουσιν αὐτῶν Αἰτωλοὶ χώραν ἢ πόλιν ἀφ' οὗ Δημήτριος ὁ Φιλίππου κατὰ φύσιν πατὴρ μετήλλαξε, καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν καιρῶν ἠναγκασμένους ἀκουσίως μετέχειν τῆς Αἰτωλῶν συμπολιτείας ἀποκαταστήσειν εἰς τὰ πάτρια πολιτεύματα - -. συνανακομιεῖσθαι δὲ καὶ τοῖς Ἀμφικτύοσιν τοὺς νόμους καὶ τὴν περὶ τὸ ἱερὸν ἐξουσίαν (25, 6—8). Philippo autem per epistulam disceptationem offerente κομισάμενοι οἱ τῶν Αἰτωλῶν ἄρχοντες τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, τὸ μὲν πρῶτον ἐλπίσαντες οὐχ ἥξειν τὸν Φίλιππον, συνέθεντο ῥητὴν ἡμέραν ἐν ᾗ πρὸς τὸ Ῥίον ἀπαντήσουσι. γνόντες δὲ παραγινόμενον, ἀπέστειλαν γραμματοφόρον διασαφοῦντες ὡς οὐ δύνανται πρὸ τῆς τῶν Αἰτωλῶν συνόδου δι' αὑτῶν οὐδὲν ὑπὲρ τῶν ὅλων οἰκονομεῖν (26, 3—6). Sed συνάψαντος τοῦ τῶν ἀρχαιρεσίων χρόνου (μετὰ τὴν φθινοπωρινὴν ἰσημερίαν εὐθέως, 37, 2), στρατηγὸν αὐτῶν εἵλοντο Σκόπαν, ὃς ἐγεγόνει πάντων τῶν προειρημένων ἀδικημάτων αἴτιος (27, 1)

— Eodem tempore (cf. Cardinali *Riv. filol.* XXXIII 1905, 525/6) Aetoli etiam proeliis inter urbes Cretenses factis interfuerunt; nam οἱ Κνώσιοι ἐπισπῶνται χιλίους ἐξ Αἰτωλίας ἄνδρας κατὰ συμμαχίαν (Polyb. IV 53, 8, cf. etiam 55, 1), qui Cnosios in recuperanda urbe Gortyne adiuvant (53, 9). Huc referendum videtur etiam pactum inter Aetolos et Vaxios (nr. 193), qui iam priore parte saec. III isopolitia coniuncti sunt; cf. ad nr. 6_{11}.

— Demaenetus Atheniensis πρός τε τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν πλεονάκις ἐπρέσβευσεν, ὁμοίως δὲ καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Φίλιππον, ὅπως ἂν παρ' ἑκατέρων τῶι δήμωι ἥ τε φιλία καὶ ἡ εἰρήνη διατηρῆται, IG II² $1304_{4\,ss.}$; cf. Ferguson *Hellenist. Athens* 248.

inde ab autumno 220 usque ad aestatem 219. Epirotae τοῖς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν πρεσβευταῖς ἀπεκρίθησαν ὅτι δέδοκται τοῖς Ἠπειρώταις διατηρεῖν πρὸς αὐτοὺς τὴν εἰρήνην (Polyb. IV 30, 7).

Machatas legatus Aetolus a parte Lacedaemoniorum arcessitus tum quidem ἄπρακτος ἐπανῄει πάλιν εἰς τὴν οἰκείαν (34, 3—11). Postea autem tumultu facto illi Lacedaemonii ἐφυγάδευσαν τοὺς ἀντειπόντας τοῖς Αἰτωλοῖς, εἵλοντο δ' ἐξ αὑτῶν ἐφόρους, συνέθεντο δὲ πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς τὴν συμμαχίαν (35, 5). ὁ δὲ Μαχάτας - - ἧκε πάλιν ὑποστρέψας εἰς τὴν Σπάρτην, καὶ παρεκάλει τοὺς ἐφόρους καὶ τοὺς βασιλέας ἐξενεγκεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν πόλεμον. - - πεισθέντων δὲ τῶν ἐφόρων καὶ τῶν βασιλέων, ὁ μὲν Μαχάτας ἐπανῆλθε, Lacedaemonii autem in fines Argivorum invaserunt (36, 1—4).

ἔπεισαν δὲ καὶ τοὺς Ἠλείους οἱ περὶ τὸν Μαχάταν - - ἐξενεγκεῖν τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν πόλεμον (36, 6). ὁ δὲ χρόνος (τῷ Σκόπᾳ) τῆς ἀρχῆς μάλιστα τότε πως διῄρητο - -. ἤδη δὲ τῆς θερείας ἐνισταμένης - - πάντα τὰ πράγματα τὰς ἐπιβολὰς ἐλάμβανε καὶ τὰς ἀρχάς (37, 2—3).

Κνώσιοι δὲ - - ἐξαπεστάλκεισαν χιλίους τοῖς Αἰτωλοῖς (55, 5).

inde ab aestate 219. Ἀλέξανδρος δὲ καὶ Δωρίμαχος - - ἔχοντες πρᾶξιν κατὰ τῆς τῶν Αἰγειρατῶν πόλεως, ἀθροίσαντες τῶν Αἰτωλῶν περὶ χιλίους καὶ διακοσίους εἰς Οἰάνθειαν τῆς Αἰτωλίας - - ἀνήχθησαν. Intererat etiam Archidamus Pantaleontis filius (cf. nr. 57 cum add.). Aetoli clam Aegiram intrant et occupant. Sed tum Aegiratae arce capta atque impetu propulsato ἐνεργῶς ἐπέκειντο καὶ καταπληκτικῶς τοῖς πολεμίοις. ἐξ οὗ συνέβη τοὺς πλείστους τῶν Αἰτωλῶν διὰ τὴν πτοίαν αὐτοὺς ὑφ' αὑτῶν φεύγοντας ἐν ταῖς πύλαις συμπατηθῆναι. Etiam Alexander et Archidamus interfecti sunt; pauci ad naves effugerunt (Polyb. IV 57, 2—58, 11).

κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Εὐριπίδας, ὃς ἦν ἀπεσταλμένος ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸς τοῖς Ἠλείοις, καταδραμὼν τὴν Δυμαίων καὶ Φαραιέων, ἔτι δὲ τὴν τῶν Τριταιέων χώραν, καὶ περιελασάμενος λείας πλῆθος ἱκανόν, - - αὖθις ἐξελθὼν κατέλαβε παρὰ τὸν Ἄραξον φρούριον τῶν Δυμαίων εὔκαιρον τὸ καλούμενον Τεῖχος et brevi post Στράτον (sic Bursian, Γόργον codd., Γορτύναν Reiske, Τορθύνειον Plassart *BCH* XXXIX 1915, 61) τῆς Τελφουσίας (59—60, 3).

Philippo ab Epirotis rogato Ambracum obsidente Σκόπας κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναλαβὼν τοὺς Αἰτωλοὺς πανδημεί, καὶ ποιησάμενος τὴν πορείαν διὰ Θετταλίας, ἐνέβαλεν εἰς Μακεδονίαν, καὶ τόν τε σῖτον ἐπιπορευόμενος τὸν κατὰ τὴν Πιερίαν ἔφθειρε καὶ λείας περιβαλόμενος πλῆθος ἐπανῆγε, ποιούμενος τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ τὸ Δῖον. ἐκλιπόντων δὲ τῶν κατοικούντων τὸν τόπον, εἰσελθὼν τὰ τείχη κατέσκαψε καὶ τὰς οἰκίας καὶ τὸ γυμνάσιον, πρὸς δὲ τούτοις ἐνέπρησε τὰς στοὰς τὰς περὶ τὸ τέμενος καὶ τὰ λοιπὰ διέφθειρε τῶν ἀναθημάτων - -. ἀνέτρεψε δὲ καὶ τὰς εἰκόνας τῶν βασιλέων ἁπάσας, tum in Aetoliam rediit. Φίλιππος δὲ τὰ περὶ τὴν Μακεδονίαν ἀκούσας, - - παρέλαβε (τὸν Ἄμβρακον) ἐν ἡμέραις τετταράκοντα ταῖς πάσαις. ἀφεὶς δὲ τοὺς φυλάττοντας ὑποσπόνδους, ὄντας εἰς πεντακοσίους Αἰτωλῶν, Ambracum Epirotis tradidit; ipse διελθὼν τὴν Ἀκαρνανίαν, ἧκε τῆς Αἰτωλίας πρὸς τὴν καλουμένην πόλιν Φοιτίας, quam tertio die παρέλαβε καθ' ὁμολογίαν, ἀφεὶς ὑποσπόνδους τοὺς ἐνόντας τῶν Αἰτωλῶν. Quingentos Aetolos sero subsidio venientes rex insidiis paratis concidit. μετὰ δὲ ταῦτα - - προῆγε - - εἰς τὴν Στρατικήν. ἀποσχὼν δὲ τῆς πόλεως περὶ δέκα στάδια κατεστρατοπέδευσε περὶ τὸν Ἀχελῷον ποταμόν, ὁρμώμενος δ' ἐντεῦθεν ἀδεῶς ἐπόρθει τὴν χώραν, οὐδενὸς ἐπεξιέναι τολμῶντος τῶν ὑπεναντίων (61—63, 11).

Inde Philippus προῆγε - - ὡς ἐπὶ Μητροπόλεως καὶ Κωνώπης. οἱ δ' Αἰτωλοὶ τὴν μὲν ἄκραν τῆς Μητροπόλεως κατεῖχον, τὴν δὲ πόλιν ἐξέλιπον. ὁ δὲ Φίλιππος ἐμπρήσας τὴν Μητρόπολιν προῄει κατὰ τὸ συνεχὲς ἐπὶ τὴν Κωνώπην. Equites autem Aetoli obviam progressi frustra hostes transitu Acheloi prohibere studuerunt atque ἀπεχώρουν πρὸς τὴν πόλιν. - - ὁ δὲ Φίλιππος ἐπιδιαβὰς τῷ στρατεύματι, καὶ πορθήσας ἀδεῶς καὶ ταύτην (τὴν χώραν προῆγε ποιούμενος τὴν πορείαν εἰς τὴν) Ἰθωρίαν· τοῦτο δ' ἔστι χωρίον, ὃ κεῖται μὲν ἐπὶ τῆς παρόδου κυρίως, ὀχυρότητι δὲ φυσικῇ καὶ χειροποιήτῳ διαφέρει. συνεγγίζοντος δ' αὐτοῦ, καταπλαγέντες οἱ φυλάττοντες ἐξέλιπον τὸν τόπον· ὁ δὲ βασιλεὺς τοῦ τόπου κυριεύσας εἰς ἔδαφος καθεῖλε. παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς λοιποὺς πύργους τοὺς κατὰ τὴν χώραν ἐπέταξε τοῖς προνομεύουσι καταφέρειν. διελθὼν δὲ τὰ στενὰ - - ἧκε πρὸς τοὺς Οἰνιάδας. καταστρατοπεδεύσας δὲ πρὸς τὸ Παιάνιον - - εἷλεν αὐτὸ κατὰ κράτος, πόλιν κατὰ μὲν τὸν περίβολον οὐ μεγάλην — ἐλάττων γὰρ ἦν ἑπτὰ σταδίων — κατὰ δὲ τὴν σύμπασαν κατασκευὴν οἰκιῶν καὶ τειχῶν καὶ πύργων οὐδ' ὁποίας ἥττω. Quo oppido diruto Philippus Oeniadas profectus est; Aetoli eo appropinquante urbem reliquerunt. ὁ δὲ βασιλεὺς παραλαβὼν καὶ ταύτην τὴν πόλιν, ἐξ αὐτῆς προελθὼν κατεστρατοπέδευσε τῆς Καλυδωνίας πρός τι χωρίον ὀχυρόν, ὃ καλεῖται μὲν Ἔλαος, ἠσφάλισται δὲ τείχεσι καὶ ταῖς λοιπαῖς παρασκευαῖς διαφερόντως, Ἀττάλου τὴν περὶ αὐτὸ κατασκευὴν ἀναδεξαμένου τοῖς Αἰτωλοῖς. γενόμενοι δὲ καὶ τούτου κύριοι κατὰ κράτος οἱ Μακεδόνες καὶ πᾶσαν κατασύραντες τὴν Καλυδωνίαν, ἧκον πάλιν εἰς τοὺς Οἰνιάδας (64, 3—65, 7), sed brevi post rex propter Dardanos in Macedoniam rediit.

— Magna parte Coelesyriae ab Antiocho occupata ministri Ptolemaei IV Philopatoris διαπεμψάμενοι πρός τε Ῥοδίους καὶ Βυζαντίους καὶ Κυζικηνούς, σὺν δὲ τούτοις Αἰτωλούς, ἐπεσπάσαντο πρεσβείας ἐπὶ τὰς διαλύσεις, Polyb. V 63, 5.

post aequinoctium autumnale 219. παρὰ δὲ τοῖς Αἰτωλοῖς - - στρατηγὸς ᾑρέθη Δωρίμαχος· ὃς παραυτίκα τὴν ἀρχὴν παραλαβὼν καὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἀθροίσας μετὰ τῶν ὅπλων, ἐνέβαλεν εἰς τοὺς ἄνω τόπους τῆς Ἠπείρου καὶ τὴν χώραν ἐδῄου. - - παραγενόμενος δὲ πρὸς τὸ περὶ Δωδώνην ἱερὸν τάς τε στοὰς ἐνέπρησε καὶ πολλὰ τῶν ἀναθημάτων διέφθειρε, κατέσκαψε δὲ καὶ τὴν ἱερὰν οἰκίαν. Tum ἐπανῆγεν αὖθις εἰς τὴν οἰκείαν (Polyb. IV 67, 1—5; cf. etiam Diod. XXVI 7).

hieme 219. Philippus in Peloponnesum proficiscitur. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Εὐριπίδας (p. XXVI$_{31}$) - - ὁρμήσας ἐκ Ψωφῖδος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν διὰ τῆς Φενικῆς καὶ Στυμφαλίας - - βουλόμενος κατασῦραι τὴν τῶν Σικυωνίων χώραν, sed prope Stymphalum a Macedonibus oppressus ipse cum paucis equitibus Psophidem perfugit (Polyb. IV 68—69, 2). Quo oppido a Philippo expugnato οἱ περὶ τὸν Εὐριπίδαν ἀπῆλθον εἰς τὸν Κόρινθον κἀκεῖθεν εἰς Αἰτωλίαν (72, 8).

Postea cum Philippus Olympia in Triphyliam proficisceretur, κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Δωρίμαχος ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγός, δεομένων τῶν Ἠλείων σφίσι βοηθεῖν πορθουμένοις, ἑξακοσίους Αἰτωλοὺς καὶ στρατηγὸν Φιλλίδαν αὐτοῖς ἐξέπεμψεν. ὃς παραγενόμενος εἰς τὴν Ἠλείαν - - ἧκε βοηθῶν εἰς τὴν Τριφυλίαν et τοὺς μὲν Ἠλείους εἰς Λέπρεον, τοὺς δὲ μισθοφόρους εἰς Ἀλίφειραν ἀποστείλας, αὐτὸς δὲ τοὺς Αἰτωλοὺς ἔχων ἐν Τυπανέαις ἐκαραδόκει τὸ συμβησόμενον (77, 6—78, 1). Aliphera autem a Philippo capta Phillidas ἐκλιπὼν τὰς Τυπανέας, προσδιαρπάσας τινὰς τῶν οἰκιῶν, ἀπεχώρησεν εἰς τὸ Λέπρεον (79, 2). Atque Φιαλεῖς, ἀκούοντες τὰ περὶ τὴν Τριφυλίαν καὶ δυσαρεστούμενοι τῇ τῶν Αἰτωλῶν συμμαχίᾳ - - διαπρεσβευσάμενοι πρὸς τὸν Φίλιππον ἐνεχείρισαν σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν (79, 5—8). Ceterum τῆς τῶν Φιαλέων πόλεως ἐξαιρεθείσης ἀπροφασίστως τὸ λοιπὸν ἤδη μετεῖχον Μεσσήνιοι τοῦ πολέμου contra Aetolos (V 4, 5). Phillidas autem appropinquante Philippo a Lepreatis oppido cedere coactus εἰς τὸ Σαμικόν fugit, quod Macedones statim obsidere instituerunt. οἱ δ' Αἰτωλοὶ - - λαβόντες συγχώρημα μετὰ τῶν ὅπλων ποιήσασθαι τὴν ἀπόλυσιν - - ὥρμησαν εἰς τὴν Ἠλείαν (IV 80, 1—12). Haec omnia ante mediam hiemem facta esse videntur, 80, 16 (Beloch IV 2, 230; sed repugnat Polyb. l. c. 67, 7).

aestate 218. Philippus bello navali parato Corintho profectus κατῆρε - - εἰς Πάτρας. - - κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Δωρίμαχος ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸς Ἀγέλαον καὶ Σκόπαν ἐξαπέστειλε τοῖς Ἠλείοις μετὰ Νεοκρήτων πεντακοσίων. Philippus autem praesidio in Dymaeorum oppido relicto Cephalleniam petit (Polyb. V 2, 11—3, 3). Dum frustra oppidum Palen oppugnat, κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς - - Δωρίμαχος τοὺς ἡμίσεις ἔχων Αἰτωλῶν εἰς Θετταλίαν ἐπεποίητο τὴν ὁρμήν (5, 1), πεπεισμένος αὐτὸν μὲν ἀσφαλῶς κατασυρεῖν τὴν Θετταλίαν, τὸν δὲ Φίλιππον ἀναστήσειν ἀπὸ τῆς περὶ τοὺς Παλαιεῖς πολιορκίας. Sed cum hostes paratos ad dimicandum in Thessalia inveniret, εἰς μὲν τὸ πεδίον οὐκ ἐθάρρει καταβαίνειν, ἐν δὲ ταῖς παρωρείαις προσανέχων διῆγε (17, 5—6).

Quibus nuntiatis Philippus Cephallenia profectus naves ad Limnaeam Acarnaniae appulit et inde una cum copiis Acarnanum ἧκε πρὸς τὸν Ἀχελῷον ποταμὸν - - μεταξὺ Κωνώπης καὶ Στράτου (5, 11—6). διαβὰς δὲ τὸν Ἀχελῷον ποταμὸν προῆγε συντόνως ὡς ἐπὶ τὸν Θέρμον· ἅμα δὲ προάγων ἐδῄου καὶ κατέφθειρε τὴν χώραν. παρῄει δ' ἐκ μὲν εὐωνύμων ἀπολιπὼν Στράτον, Ἀγρίνιον, Θεστιεῖς, ἐκ δὲ δεξιῶν Κωνώπην, Λυσιμάχειαν, Τριχόνιον, Φύταιον. ἀφικόμενος δὲ πρὸς πόλιν τὴν καλουμένην Μέταπαν, ἣ κεῖται μὲν ἐπ' αὐτῆς τῆς Τριχωνίδος λίμνης καὶ τῶν παρὰ ταύτην στενῶν, ἀπέχει δὲ σχεδὸν ἑξήκοντα στάδια τοῦ προσαγορευομένου Θέρμου, ταύτην μὲν ἐκλιπόντων τῶν Αἰτωλῶν εἰσαγαγὼν πεντακοσίους στρατιώτας κατεῖχε, βουλόμενος ἐφεδρείᾳ χρήσασθαι πρός τε τὴν εἴσοδον καὶ τὴν ἔξοδον τὴν ἐκ τῶν στενῶν — ἔστι γὰρ πᾶς ὁ παρὰ τὴν λίμνην τόπος ὀρεινὸς καὶ τραχύς, συνηγμένος ταῖς ὕλαις· διὸ καὶ παντελῶς στενὴν καὶ δυσδίοδον ἔχει τὴν πάροδον — μετὰ δὲ ταῦτα - - προῆγε διὰ τῶν στενῶν frontem, tergum, latus dextrum copiis firmans. τὴν μὲν γὰρ ἐκ τῶν εὐωνύμων ἐπιφάνειαν τῆς πορείας ἠσφάλισθ' ἡ λίμνη σχεδὸν ἐπὶ τριάκοντα στάδια. - - καὶ παραγενόμενος πρὸς τὴν καλουμένην κώμην Παμφίαν, ὁμοίως καὶ ταύτην ἀσφαλισάμενος φρουρᾷ προέβαινε πρὸς τὸν Θέρμον, ὁδὸν οὐ μόνον προσάντη καὶ τραχεῖαν διαφερόντως, ἀλλὰ καὶ κρημνοὺς ἐξ ἑκατέρου τοῦ μέρους ἔχουσαν βαθεῖς, ὥστε καὶ λίαν ἐπισφαλῆ καὶ στενὴν τὴν πάροδον εἶναι κατ' ἐνίους τόπους, τῆς πάσης ἀναβάσεως οὔσης σχεδὸν ἐπὶ τριάκοντα στάδια. διανύσας δὲ καὶ ταύτην ἐν βραχεῖ χρόνῳ - - ἧκε πολλῆς ὥρας ἐπὶ τὸν Θέρμον, καὶ καταστρατοπεδεύσας ἐφῆκε τὴν δύναμιν τάς τε περιοικίδας κώμας πορθεῖν καὶ τὸ τῶν Θερμίων πεδίον ἐπιτρέχειν, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς οἰκίας τὰς ἐν αὐτῷ τῷ Θέρμῳ διαρπάζειν - -. τῇ δ' ἐπαύριον - - τῶν ὅπλων τῶν ἐν ταῖς στοαῖς ἀνακειμένων τὰ μὲν πολυτελῆ καθαιροῦντες ἀπεκόμιζον, - - τὰ δὲ λοιπὰ συναθροίσαντες πῦρ ἐνέβαλον. ἦν δὲ ταῦτα πλείω τῶν μυρίων καὶ πεντακισχιλίων. - - λαβόντες ἔννοιαν τῶν ἐν Δίῳ καὶ Δωδώνῃ πεπραγμένων τοῖς Αἰτωλοῖς, τάς τε στοὰς ἐνεπίμπρασαν καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἀναθημάτων διέφθειρον - -. οὐ μόνον δὲ τῷ πυρὶ κατελυμήναντο τὰς ὀροφάς, ἀλλὰ καὶ κατέσκαψαν εἰς ἔδαφος. ἀνέτρεψαν δὲ καὶ τοὺς ἀνδριάντας, ὄντας οὐκ ἐλάττους δισχιλίων· πολλοὺς δὲ καὶ διέφθειραν, πλὴν ὅσοι θεῶν ἐπιγραφὰς ἢ τύπους εἶχον (7, 6—9, 3).

ὁ δὲ Φίλιππος ὅσα δυνατὸν ἦν ἄγειν καὶ φέρειν ἀναλαβὼν ἐκ τοῦ Θέρμου προῆγε, ποιούμενος τὴν αὐτὴν ἐπάνοδον ᾗ καὶ παρεγένετο - -. Aetoli autem προσβεβοηθηκότες καὶ συνηθροισμένοι σχεδὸν εἰς τρισχιλίους - - Ἀλεξάνδρου τοῦ Τριχονέως προεστῶτος αὐτῶν - - προσέκειντο τοῖς ἐσχάτοις, sed ab Illyriis ex insidiis concurrentibus repulsi sunt. Tum ταχέως οἱ περὶ τὴν οὐραγίαν, ἐμπρήσαντες τὸ Πάμφιον καὶ μετ' ἀσφαλείας διελθόντες τὰ στενά, συνέμιξαν τοῖς Μακεδόσιν· ὁ γὰρ Φίλιππος ἐστρατοπεδευκὼς περὶ τὴν Μέταπαν ἐνταυθοῖ προσανεδέχετο τοὺς ἀπὸ τῆς οὐραγίας. εἰς δὲ τὴν ὑστεραίαν κατασκάψας τὴν Μέταπαν προῆγε, καὶ παρενέβαλε περὶ τὴν καλουμένην πόλιν Ἄκρας. τῇ δ' ἑξῆς ἅμα προάγων ἐπόρθει τὴν χώραν, καὶ καταστρατοπεδεύσας περὶ Κωνώπην ἐπέμεινε τὴν ἐχομένην ἡμέραν. τῇ δ' ἐπιούσῃ πάλιν ἀναζεύξας ἐποιεῖτο τὴν πορείαν παρὰ τὸν Ἀχελῷον ἕως ἐπὶ τὸν Στράτον. Flumine autem traiecto ἅμα τῷ τὴν οὐραγίαν παραλλάξαι τὴν πόλιν,

quo tria milia peditum, quadringenti fere equites Aetolorum, quingenti Cretes convenerant, equites et Cretes eruperunt, sed proelio commisso fugati sunt; Philippus Limnaeam rediit (13—14, 7) atque tum Corinthum πορθήσας ἐν παράπλῳ τὴν τῶν Οἰανθέων χώραν (17, 8, cf. 18, 9). Cf. etiam IG XII 5, 125_7 (ἐλὼ]ν κατὰ κράτος τὸν Θέρμον) et epigramma IG IV^2 1, 590.

προσπεσούσης δὲ (Δωριμάχῳ) τῆς τῶν Μακεδόνων εἰς τὴν Αἰτωλίαν εἰσβολῆς, ἀφέμενος τῶν κατὰ Θετταλίαν ἐβοήθει τούτοις κατὰ σπουδήν, sed καθυστέρει πάντων (17, 7).

Philippus ex expeditione contra Lacedaemonios facta Corinthum reversus παρόντων πρεσβευτῶν παρά τε Ῥοδίων καὶ Χίων περὶ διαλύσεως τοῦ πολέμου, χρηματίσας τούτοις - - τούτους ἐξέπεμπε, διαλέγεσθαι κελεύσας καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς περὶ τῆς διαλύσεως (24, 11). Qui ἐπανῆκον ἐκ τῆς Αἰτωλίας, ἀνοχάς τε πεποιημένοι τριακονθημέρους, καὶ πρὸς τὰς διαλύσεις ἑτοίμους φάσκοντες εἶναι τοὺς Αἰτωλούς, καὶ τεταγμένοι ῥητὴν ἡμέραν, εἰς ἣν ἠξίουν τὸν Φίλιππον ἀπαντῆσαι πρὸς τὸ Ῥίον, ὑπισχνούμενοι πάντα ποιήσειν τοὺς Αἰτωλοὺς ἐφ᾿ ᾧ συνθέσθαι τὴν εἰρήνην. ὁ δὲ Φίλιππος δεξάμενος τὰς ἀνοχὰς Patras socios convocavit. Aetoli autem clam a Megalea, qui Philippo ἐπὶ τοῦ γραμματείου a Dosone relictus erat, admoniti θαρρεῖν καὶ μένειν ἐν τῷ πολέμῳ, διότι τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον ἔξω τελέως ἐστὶ διὰ τὴν ἀχορηγησίαν, et certiores facti de eis, quae apud Macedones facta erant, ἐλπίσαντες μέγα τι καὶ δυσχερὲς κίνημα περὶ τὴν αὐλὴν εἶναι, παρεῖλκον ὑπερτιθέμενοι τὴν ἐπὶ τὸ Ῥίον ταχθεῖσαν ἡμέραν. ὁ δὲ Φίλιππος socios qui convenerant hortatus αὖθις ἀπέπλευσεν εἰς τὸν Κόρινθον (28—29, 4).

autumno 218. (Syll.^{3} 523; de anno cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 280. 281). Tredecim suffragia Amphictyonica Aetolorum. Quae duo suffragia desint, non constat.

— Δε...τος Δαμοσθένεος Αἰτωλὸς ἐκ - - agonotheta Soteriorum, cf. Pomtow *Klio* XIV 306 (de anno Flacelière *BCH* LII 1928, 281).

— Λυκοῦργος ὁ βασιλεὺς τῶν Λακεδαιμονίων εἰς Αἰτωλίαν ἔφυγε, καταπλαγεὶς τοὺς ἐφόρους (Polyb. V 29, 8).

hieme 218/7. τοῦ δὲ χειμῶνος ἐπιγενομένου - - Πυρρίας ὁ παρὰ τῶν Αἰτωλῶν ἀπεσταλμένος στρατηγὸς τοῖς Ἠλείοις - - οὐ μόνον τὴν τῶν Δυμαίων καὶ Φαραιέων συνεχῶς ἐπόρθει χώραν, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν Πατρέων. τὸ δὲ τελευταῖον ἐπὶ τὸ Παναχαϊκὸν ὄρος καλούμενον ἐπιστρατοπεδεύσας - - ἐδῄου πᾶσαν τὴν ἐπὶ τὸ Ῥίον καὶ τὴν ἐπ᾿ Αἴγιον κεκλιμένην χώραν (Polyb. V 30, 1—4).

aestate 217. ἄρτι δὲ τῆς θερινῆς ὥρας ἐνισταμένης καὶ στρατηγοῦντος Ἀγήτα τῶν Αἰτωλῶν - - Λυκοῦργος ὁ Σπαρτιάτης ἐπανῆκε πάλιν ἐξ Αἰτωλίας. - - οὗτος οὖν ἐτάττετο πρὸς Πυρρίαν τὸν Αἰτωλὸν (cf. supra $_{41}$) - - περὶ τῆς εἰς τὴν Μεσσηνίαν εἰσβολῆς. - - ὁ δὲ Πυρρίας - - κατὰ τὴν εἰσβολὴν τὴν εἰς Μεσσηνίαν εὐθέως κωλυθεὶς ὑπὸ τῶν Κυπαρισσέων, ἀνέστρεψε. Itaque etiam Lycurgus, qui eodem tempore profectus erat, ἄπρακτος αὖθις εἰς τὴν Σπάρτην ἀπηλλάγη (Polyb. V 91—92, 6).

οἱ δ᾿ Ἠλεῖοι, δυσαρεστούμενοι τῷ Πυρρίᾳ, πάλιν ἐπεσπάσαντο στρατηγὸν παρὰ τῶν Αἰτωλῶν Εὐριπίδαν. ὃς τηρήσας τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον - - ἐξώδευσε, καὶ διελθὼν διὰ τῆς Φαραϊκῆς κατέδραμε τὴν χώραν ἕως τῆς Αἰγιάδος. περιελασάμενος δὲ λείαν ἱκανὴν ἐποιεῖτο τὴν ἀποχώρησιν ὡς ἐπὶ Λεόντιον, sed in itinere ab Achaeis victus est (94, 2—6).

κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ὁ τῶν Ἀχαιῶν ναύαρχος ἐξοδεύσας εἰς Μολυκρίαν, ἧκεν ἔχων οὐ πολὺ λείποντα τῶν ἑκατὸν σωμάτων. αὖθις δ᾿ ὑποστρέψας ἔπλευσε πρὸς Χάλκειαν, τῶν δ᾿ ἐκβοηθησάντων ἐκυρίευσε δύο μακρῶν πλοίων αὐτάνδρων· ἔλαβε δὲ καὶ κέλητα περὶ τὸ Ῥίον Αἰτωλικὸν ὁμοῦ τῷ πληρώματι (94, 7—8).

ἤδη δὲ τοῦ θερισμοῦ συνάπτοντος - - Εὐριπίδας τοὺς Αἰτωλοὺς ἔχων ἐξώδευσε, βουλόμενος κατασῦραι τὴν τῶν Τριταιέων χώραν (95, 5—6). Itaque Achaei incursionem in Elidem faciunt; ἅμα δὲ τούτοις ὁ ναύαρχος τῶν Ἀχαιῶν ποιησάμενος ἀποβάσεις πλεονάκις εἴς τε τὴν Καλυδωνίαν καὶ Ναυπακτίαν τήν τε χώραν κατέσυρε καὶ τὴν βοήθειαν αὐτῶν συνέτριψε δίς. ἔλαβε δὲ καὶ Κλεόνικον τὸν Ναυπάκτιον, ὃς διὰ τὸ πρόξενος ὑπάρχειν τῶν Ἀχαιῶν παραυτὰ μὲν οὐκ ἐπράθη, μετὰ δέ τινα χρόνον ἀφείθη χωρὶς λύτρων (95, 11—12).

κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους Ἀγήτας ὁ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸς συναγαγὼν πανδημεὶ τοὺς Αἰτωλοὺς ἐλεηλάτησε μὲν τὴν τῶν Ἀκαρνάνων χώραν, ἐπεπορεύθη δὲ πορθῶν πᾶσαν ἀδεῶς τὴν Ἤπειρον. - - οἱ δ᾿ Ἀκαρνᾶνες ἀντεμβαλόντες εἰς τὴν Στρατικὴν καὶ πανικῷ περιπεσόντες - - ἐπανῆλθον, οὐ τολμησάντων αὐτοὺς ἐπιδιῶξαι τῶν ἐκ τοῦ Στράτου (96, 1—3).

Hagetas Phanoteam (Phocidis) petit sperans oppidum proditione praefecti se occupaturum esse. Sed fraude deceptus αὖθις ἐπανῆγε τὴν δύναμιν (96, 4—8).

Eodem tempore Philippus ex Macedonia per Larisam profectus frustra Meliteam temptat (97, 4—6, cf. IX 18, 5—9). Inde Thebas Phthioticas se vertit, ex qua urbe, κατεχόντων αὐτὴν τῶν Αἰτωλῶν καὶ συνεχεῖς ποιουμένων τὰς ἐπιδρομάς, μεγάλα συνέβαινε βλάπτεσθαι τούς τε Δημητριεῖς καὶ τοὺς Φαρσαλίους (hic errorem scriptoris subesse probat Beloch IV 2, 414 ss.)[1]), ἔτι δὲ Λαρισαίους· πολλάκις γὰρ ἐποιοῦντο τὰς καταδρομὰς ἕως ἐπὶ τὸ καλούμενον Ἀμυρικὸν πεδίον. Post duodecim demum dies παρέδοσαν οἱ Θηβαῖοι τὴν πόλιν. ὁ δὲ Φίλιππος - - τοὺς μὲν ὑπάρχοντας οἰκήτορας ἐξηνδραποδίσατο, Μακεδόνας δ᾿ εἰσοικίσας Φιλίππου τὴν πόλιν ἀντὶ Θηβῶν κατωνόμασεν (99—100, 8, cf. Diod. XXVI 9; ad haec proelia spectat etiam carmen Hiller *Hist. gr. Epigr.* 104). Profugis Aetoli Thronium sedem dederunt (Liv. XXVIII 7, 12).

[1]) Obloquitur F. Stählin Philol. LXXVII 1921, 200, qui putat Pharsalum ab Antigono recuperatam esse.

ἤδη δ᾿ αὐτοῦ (sc. Φιλίππου) συντετελεσμένου τὰ κατὰ τὰς Θήβας, πάλιν ἧκον ὑπὲρ τῶν διαλύσεων παρά τε

Χίων καὶ Ῥοδίων καὶ Βυζαντίων πρέσβεις καὶ παρὰ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως. Rex autem ἔπεμψε κελεύσας αὐτοὺς πεῖραν λαμβάνειν καὶ τῶν Αἰτωλῶν. αὐτὸς δὲ τῆς διαλύσεως ὠλιγώρει (Polyb. V 100, 9—11).

Philippus Argis nuntio pugnae Trasumenicae accepto, οὐδὲ τοὺς πρεσβευτὰς ἔτι προσδεξάμενος τοὺς κοινῇ πράττοντας τὰ περὶ τὰς διαλύσεις, παραχρῆμα Κλεόνικον μὲν τὸν Ναυπάκτιον πρὸς τοὺς Αἰτωλοὺς διεπέμψατο (κατέλαβε γὰρ ἔτι τοῦτον ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπιμένοντα τὴν τῶν Ἀχαιῶν σύνοδον) - - μετὰ ταῦτα δὶς ἢ τρὶς ἀνακάμψαντος τοῦ Κλεονίκου, δεομένων τῶν Αἰτωλῶν εἰς λόγους σφίσι συνελθεῖν ἐπήκουσε atque sociis Panormum convocatis cum Aetolis, qui πανδημεί Naupactum convenerant, per Aratum, Taurionem, alios egit. Denique rex ab Aetolis rogatus διέπλευσε μετὰ τῆς δυνάμεως πρὸς τὰ λεγόμενα Κοῖλα τῆς Ναυπακτίας, ἃ τῆς πόλεως εἴκοσι μάλιστα σταδίους ἀφέστηκε, atque Aetolis per socios pacem ea condicione detulit ὥστ' ἔχειν ἀμφοτέρους ἃ νῦν ἔχουσι δεξαμένων δὲ τῶν Αἰτωλῶν ἑτοίμως, τὸ λοιπὸν ἤδη περὶ τῶν κατὰ μέρος συνεχεῖς ἐγίνοντο διαποστολαὶ πρὸς ἀλλήλους. Tunc temporis Agelaus Naupactius notissimam illam orationem habuit, qua πάντας μὲν παρώρμησε τοὺς συμμάχους πρὸς τὰς διαλύσεις, μάλιστα δὲ τὸν Φίλιππον. διόπερ ἀνθομολογησάμενοι πρὸς σφᾶς ὑπὲρ τῶν κατὰ μέρος καὶ κυρώσαντες τὰς διαλύσεις ἐχωρίσθησαν (102, 4—105, 2). Pax facta est exeunte mense Augusto vel ineunte Septembri, cf. Nissen *Rh. Mus.* XXVI 1871, 246; Holleaux *Rome, la Grèce et les monarch. hellénist.* 163 not. 3. Ceterum cf. ad bellum sociale etiam Plut. Arat. 47 et Iustin. XXIX 1—3.

Amiserunt igitur hoc bello Aetoli: Ambracum[1]), Phoetias, Oeniadas, Phigaleam, Thebas Phthioticas, probabiliter etiam Metropolim (cf. Salvetti *Studi stor. ant.* II 119).

[1]) Quod Oberhummer (*Akarnanien* 163) affirmat Ambraco capto Epirotas etiam aestate 219 Ambraciam ipsam expugnasse, redarguitur titulo Syll.³ 545 (c. a. 213), ubi inter hieromnemones Aetolorum Ambraciota quidam recensetur (sic recte Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1517 not. 1).

aequinoctio autumnali 217. Αἰτωλοὶ - - στρατηγὸν Ἀγέλαον εἵλοντο τὸν Ναυπάκτιον, δοκοῦντα πλεῖστα συμβεβλῆσθαι πρὸς τὰς διαλύσεις, sed brevi post pacem aegre ferentes κατεμέμφοντο τὸν Ἀγέλαον. - - ὁ δὲ - - παρακατεῖχε τὰς ὁρμὰς αὐτῶν, Polyb. V 107, 5—7.

c. 217—202. (Λ)έων Αἰτωλός dedicat φιάλην in Amphiaraio Oropiorum ἄρχ. ἐν κοινῷ Βοιωτῶν Στράτωνος, IG VII 303_{61}; de tempore cf. Holleaux *Rev. ét. gr.* XIII 1900, 188 not.

brevi post 217. Delphi statuam Pantaleonis Petali f. Pleuronii Apolloni dedicant, Syll.³ 621; de tempore cf. Pomtow *Klio* XVII 197.

214. Achaeo Sardibus incluso mercennarii Aetoli subsidio missi sunt, auctore Sosibio ut videtur, Polyb. VII 16, 7; cf. Holleaux *Rev. ét. anc.* XVIII 1916, 233ss.

autumno 214. (Flacelière *BCH* LII 1928, 278; de anno cf. ibid. 280). Probabiliter duodecim suffragia Amphictyonica Aetolorum, certe idem numerus in catalogis annorum sequentium (velut Syll.³ 545 [c. a. 213; duodecimus hieromnemo Aetolorum est Ambraciota, cf. Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1517 not. 1] et 553 [c. a. 208]) invenitur. Quod suffragium desit, ignoratur. — De hieromnemonum catalogis proxime antecedentibus (Syll.³ 538 *A* et 539 *A*) cf. supra p. XXIII_{72}.

214/3. Aetoli Mytilenaeis asyliam conferunt, nr. 189. Mytilenaei gratias agentes laudant τὸ κοῖνον τῶν Αἰτώλων καὶ τοὶς προέδροις καὶ Πανταλέοντα τὸν στρόταγον, IG XII 2, $15_{13ss.}$

— Arbitrium Aetolorum de Melitaeensibus et Xyniensibus, nr. 177.

c. 213. Probabiliter tum Aetoli foedus non solum cum Messeniis fecerunt (Holleaux *Rome* 203 not. 3; *Cambr. anc. hist.* VIII 122) sed etiam cum rege Attalo (*Rome* 207 not. 3).

213/2. Aetolorum arbitrium de Melitaeensibus et Perensibus, nr. 188.

vere 212. Quin Syracusani Lacedaemonium quendam a Romanis captum redimerent, non *abnuit Marcellus, iam tum Aetolorum, quibus socii Lacedaemonii erant, amicitiam adfectantibus Romanis*, Liv. XXV 23, 8—9; de tempore cf. Holleaux *Rome* 208 not. 4. Itaque in Graecia M. Valerius Laevinus per secreta colloquia Aetolorum principum animos temptat, cf. Liv. XXVI 24, 1 et Holleaux l. c. 201 not. 5.

post aequinoctium autumnale 212. *M. Valerius Laevinus - - ad indictum ante ad id ipsum concilium Aetolorum classe expedita venit. - - dicta promissaque a Romano imperatore Scopas, qui tum praetor gentis erat, et Dorimachus, princeps Aetolorum, adfirmaverunt auctoritate sua - - . igitur conscriptae condiciones, quibus in amicitiam societatemque populi Romani venirent, additumque, ut, si placeret vellentque, eodem iure amicitiae Elei Lacedaemoniique et Attalus et Pleuratus et Scerdilaedus essent, Asiae Attalus, hi Thracum et Illyriorum reges; bellum ut extemplo Aetoli cum Philippo terra gererent; navibus ne minus viginti quinque quinqueremibus adiuvaret Romanus; urbium Corcyrae tenus ab Aetolia incipienti solum tectaque et muri cum agris Aetolorum, alia omnis praeda populi Romani esset, darentque operam Romani, ut Acarnaniam Aetoli haberent; si Aetoli pacem cum Philippo facerent, foederi adscriberent ita ratam fore pacem, si Philippus arma ab Romanis sociisque quique eorum dicionis essent abstinuisset; item, si populus Romanus foedere iungeretur regi, ut caveret, ne ius ei belli inferendi Aetolis sociisque eorum esset. haec convenerunt conscriptaque biennio post Olympiae ab Aetolis, in Capitolio ab Romanis, ut testata sacratis monumentis essent, sunt posita. morae causa fuerant retenti Romae diutius legati Aetolorum*, Liv. XXVI 24, 1. 4—15, cf.

etiam Iustin. XXIX 4, 5; ad pactum vide E. Täubler Imp. Rom. I 210. 430. De tempore (totius quoque belli) recte egit Niese II 476 not. 4, cf. etiam Holleaux *Rome* 209 not. 2 et *Cambr. anc. hist.* VIII 124; frustra a. 211 denuo defendit Walek *Rev. Philol.* 1928, 9 ss.; de *morae causa* cf. Holleaux l. c. 212.

Aetoli extemplo moverunt adversus Philippum bellum, et Laevinus Zacynthum[1] - - *praeter arcem vi cepit et Oeniadas Nasumque Acarnanum captas Aetolis contribuit,* Liv. l. c. 24, 15, cf. Polyb. IX 39, 2.

[1]) Num revera Laevinus etiam Zacynthum Aetolis tradiderit, ut De Sanctis *Storia dei Romani* III 2, 418 et Holleaux *Rome* 218 not. 3; *Cambr. anc. hist.* VIII 126 contendunt, dubito. Neque enim satis apparet ex verbis Livii neque apud Polyb. IX 39, 2 commemoratur. Certe eis, de quibus foedere cautum erat, respondisset. Ceterum postea (probabiliter a. 207, cf. Holleaux *Rome* 253 cum not. 3) Philippus insulam recuperavit.

212—207. - - ας Φιλοξενίδου Πλευρώνιος, mercennarius, proxenus Lilaeensium, *FdD* II (*La terrasse du temple*) p. 224_{11}.

ante ver 211. *Scopas ubi profectum in Thraciam regem* (Philippum) - - *audivit, armata omni iuventute Aetolorum bellum inferre Acarnaniae parat.* Acarnanes *ab quindecim ad sexaginta annos* iurati *nisi victores se non redituros - - castra in extremis finibus suis obvia hosti posuerunt* atque Philippum auxilio vocaverunt. *Aetolorum impetum tardaverat primo coniurationis fama Acarnanicae, deinde auditus Philippi adventus regredi etiam in intimos coegit fines.* Philippus *cum audisset reditum Aetolorum ex Acarnania, et ipse Pellam rediit,* Liv. XXVI 25, 9—17, cf. Polyb. IX 40, 4—6.

vere 211. *Laevinus veris principio a Corcyra,* ubi hiemaverat, *profectus - - cum venisset Naupactum, Anticyram inde se petiturum edixit, ut praesto ibi Scopas Aetolique essent.* Anticyra *tertio ferme post die utrimque oppugnari coepta est. - - intra paucos dies recepta urbs per deditionem Aetolis traditur, praeda ex pacto Romanis cessit,* Liv. XXVI 26, 1—3, cf. Polyb. IX 39, 2; scilicet de oppido Phocidis agitur, non Locridis[1]), ut ait Livius (sic recte iam Salvetti *Studi stor. ant.* II 120). Certe ante a. 208 Aetoli oppidum rursus amiserunt, cf. Holleaux *Rome* 242 not. 3.

[1]) Hoc defendere studet Oldfather *RE* XIII 1226. Frustra tamen, nam vix Romani feminas liberosque in servitutem traxissent (Polyb. l. c.), si de recuperatione oppidi antea Aetolici actum esset.

hieme 211/10. Cleonicus (Naupactius, cf. supra p. XXVIII_{78}) et Chlaeneas (Calydonius)[1]) ab Aetolis Spartam missi, ut Lacedaemonios ad societatem perducerent; certamen verborum inter Chlaeneam et Lyciscum, legatum Acarnanum (Polyb. IX 28—39); vicit Chlaeneas (ibid. XVI 13, 3); de tempore cf. Niese II 482; Holleaux *Rome* 213 not. 4. Ex oratione Chlaeneae apparet tunc temporis et Eleos et Messenios et regem Attalum iam socios Aetolorum esse (l. c. IX 30, 6—7), cf. supra ad a. c. 213. Attalus ex foedere mille milites mittere debebat (Liv. XXXI 46, 3).

[1]) hieromnemo Aetolorum c. 208/7, Syll.[3] 553.

210. Heraeam ab Aetolis ex Elide aggredientibus expugnatam, sed brevi post a Philippo recuperatam praesidioque firmatam esse probabiliter coniecit Niese II 483.

Πόπλιος (Sulpicius) ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς καὶ Δωρίμαχος ὁ τῶν Αἰτωλῶν, τοῦ Φιλίππου πολιορκοῦντος τὴν Ἐχιναιῶν πόλιν, - - παραγενόμενοι αὐτοί, ὁ μὲν Πόπλιος στόλῳ, ὁ δὲ Δωρίμαχος πεζικῇ καὶ ἱππικῇ δυνάμει, καὶ προσβαλόντες τῷ χάρακι καὶ ἀποκρουσθέντες, τοῦ Φιλίππου μᾶλλον ἰσχυρῶς ἀγωνισαμένου, ἀπελπίσαντες οἱ Ἐχιναιεῖς παρέδοσαν ἑαυτοὺς τῷ Φιλίππῳ. οὐ γὰρ οἷοί τε ἦσαν οἱ περὶ τὸν Δωρίμαχον τῇ τῶν δαπανημάτων ἐνδείᾳ ἀναγκάζειν τὸν Φίλιππον, ἐκ θαλάττης ταῦτα πορίζόμενον, Polyb. IX 42, 1—4; de oppugnatione ipsa cf. ibid. 41. Brevi post etiam Phalara a Philippo expugnata esse probabile est, cf. infra $_{96}$; Niese II 484. Ceterum Philippus tum haud dubie alia quoque oppida Achaiae Phthiotidis occupavit (imprimis ante Echinum captam)[1]).

[1]) De singulis non constat, quia Philippus pace anni 206 omnia fere oppida Achaiae Phthiotidis reddidisse videtur.

Aegina a P. Sulpicio capta (incertum utrum ante Echini expugnationem an post, cf. Holleaux *Rome* 239 not. 6; *Cambr. anc. hist.* VIII 128 not. 1) Aetolis tradita est; qui insulam Attalo vendiderunt τριάκοντα τάλαντα παρ' αὐτοῦ λαβόντες, Polyb. XXII 8, 10.

aequinoctio autumnali 210. *Aetoli summum gentis suae magistratum ad* Attalum - - *detulerunt,* sed Pyrrhias *praetor cum absente Attalo creatus* est, Liv. XXVII 29, 10. 30, 1; de anno cf. etiam Walek *Rev. Philol.* 1928, 10.

209. *Aetoli navibus per fretum, quod Naupactum et Patras interfluit - -, exercitu traiecto* fines Achaeorum *depopulati* sunt (Liv. XXVII 29, 9). *ob haec Philippo in Graeciam descendenti ad Lamiam urbem Aetoli duce Pyrrhia - - occurrerunt. habebant et ab Attalo auxilia secum et mille ferme ex Romana classe a P. Sulpicio missos. adversus hunc ducem atque has copias Philippus bis prospero eventu pugnavit - -. inde cum Aetoli metu compulsi Lamiae urbis moenibus tenerent sese, Philippus ad Phalara exercitum reduxit* (30, 1—3).

Phalara *legati ab rege Aegypti Ptolomaeo Rhodiisque et Atheniensibus et Chiis venerunt ad dirimendum inter Philippum atque Aetolos bellum. adhibitus ab Aetolis et ex finitimis pacificator Amynander rex Athamanum. - - de pace dilata consultatio est in concilium Achaeorum - -; interim triginta dierum indutiae impetratae. - -* Aegii *de Aetolico finiendo bello actum - -.* Ubi cum Aetoli animis satis confirmatis, *postquam et Attalum Aeginam venisse et Romanam classem stare ad Naupactum audivere,* condiciones tulissent, indignatus Philippus *infecta pace concilium dimisit* (30, 4—15); c. mense Iunio, Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 129.

Aetolos participes fuisse vastationis agri Sicyonii, quam classis Romana fecit (31, 1—3), ex c. 33, 3 recte coniecisse videtur Niese II 487 not. 3.

Philippus *sollemni Nemeorum peracto paucisque additis diebus Dymas est profectus ad praesidium Aetolorum, quod ab Eleis adcitum acceptumque in urbem* (sc. Elim, cf. De Sanctis *Stor.* III 2, 427 not. 75) *erat, eiciendum. - - Achaeique ad Dymas regi occurrere - -. profecti ab Dymis coniuncto exercitu transeunt Larisum amnem, qui Elium agrum a Dymaeo dirimit* (ad Larisum acre proelium [ἰσχυρὰ μάχη] commissum, quo τὸ ἱππικὸν τῶν Αἰτωλῶν καὶ τῶν Ἠλείων fugatum est, Plut. Philop. 7; Paus. VIII 49, 7). - - *postero die acie instructa ad urbem accesserunt - -. ignorabant Sulpicium* cum quattuor milibus armatorum subsidio venisse. Itaque pugna facta Philippus fugere coactus est, Liv. XXVII 31, 9—32, 6.

Postquam et Philippus et Sulpicius ex Peloponneso profecti sunt, *Achaei cum Aetolis Eleisque haud procul Messene prosperam pugnam fecerunt,* Liv. l. c. 33, 5.

c. 209/8. Agelaus et Diodorus Aetoli asyliam Mytilenaeis ab Aetolis datam (p. XXIX$_{64}$) violaverunt atque Mytilenaeos latrocinio vexaverunt. Quibus querentibus Aetoli asyliam renovant et decernunt, ut homines rapti restituantur, nr. 190.

208. οἱ Αἰτωλοί, προσφάτως ἐπηρμένοι ταῖς ἐλπίσιν ἐπὶ τῇ Ῥωμαίων καὶ τῇ τοῦ βασιλέως Ἀττάλου παρουσίᾳ (qui ambo Aeginae hibernaverant), πάντας ἐξέπληττον καὶ πᾶσιν ἐπέκειντο κατὰ γῆν, Polyb. X 41, 1; Liv. XXVIII 5, 4. *nec Acarnanes solum Boeotique et qui Euboeam incolunt in magno metu erant, sed Achaei quoque* et Epirotae, Liv. 5, 5; Polyb. 41, 2—4. προκατελάμβανον δὲ καὶ τὰ περὶ Θερμοπύλας στενὰ τάφροις καὶ χάρακι καὶ φυλακαῖς βαρείαις Αἰτωλοί, πεπεισμένοι συγκλείειν τὸν Φίλιππον καὶ καθόλου κωλύειν παραβοηθεῖν τοῖς ἐντὸς Πυλῶν συμμάχοις, Polyb. 41, 5; Liv. 5, 8.

πυθόμενος δὲ (Philippus) τοὺς περὶ τὸν Ἄτταλον εἰς Νίκαιαν καταπεπλευκέναι, τῶν δ᾽ Αἰτωλῶν τοὺς ἄρχοντας εἰς Ἡράκλειαν ἀθροίζεσθαι χάριν τοῦ κοινολογηθῆναι πρὸς ἀλλήλους ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων — aderant etiam legati Ptolemaei Rhodiorumque *Heracleae concilio Romanorum Aetolorumque,* Liv. 7, 14 —, ἀναλαβὼν τὴν δύναμιν ἐκ τῆς Σκοτούσης ὥρμησε σπεύδων καταταχῆσαι καὶ πτοήσας διασῦραι τὴν σύνοδον αὐτῶν. τοῦ μὲν οὖν συλλόγου καθυστέρει, τὸν δὲ σῖτον φθείρας καὶ παρελόμενος τῶν περὶ τὸν Αἰνιᾶνα κόλπον κατοικούντων ἐπανῆλθε, Polyb. 42, 4—5; Liv. 5, 13—15.

Nuntio impetus in Chalcidem facti accepto Philippus Scotussa *profectus deiecto praesidio fusisque Aetolis, qui saltum Thermopylarum insidebant, cum trepidos hostis Heracleam compulisset, ipse - - Phocidis Elatiam - - contendit,* Liv. 7, 3 (huc referendum videtur, quod Frontin. strat. I 4, 6 narrat: *Philippus Macedonum rex Graeciam petens, cum Thermopylas occupatas audiret et ad eum legati Aetolorum venissent acturi de pace, retentis eis ipse magnis itineribus ad angustias pertendit securisque custodibus et legatorum reditum exspectantibus inopinatus Thermopylas traiecit;* cf. Niese II 487 not. 2).

Ex Euboea reversus *Philippus Thronium cepit. - - tum ab Thronio - - profectus Tithronion et Drymias - - cepit,* Liv. 7, 12—13. Tunc temporis (cf. Schober *Phokis* 80) etiam Lilaeenses πολιορκηθέντες ὑπὸ Φιλίππου τοῦ Δημητρίου παρέστησαν κατὰ συνθήκας, καὶ ἐσήχθη φρουρά σφισιν ἐς τὴν πόλιν, quam Lilaeenses postea Patrone duce pepulerunt, Paus. X 33, 3.

Philippus Aegio *navibus acceptis ab Achaeis - - Anticyram* (ergo recuperatam, cf. supra p. XXX$_{41}$) *traiecit. inde* suis navibus, quas *miserat in Corinthium sinum, profectus ad Erythras Aetolorum, quae prope Eupalium sunt, escensionem fecit. haud fefellit Aetolos: nam hominum quod aut in agris aut in propinquis castellis Potidaniae atque Apolloniae fuit, in silvas montesque refugit; pecora, quae inter festinationem abigi nequierant, sunt direpta et in naves conpulsa,* Liv. 8, 7—10.

207. Nova legatio pacificatoria regis Ptolemaei, Rhodiorum, Byzantiorum, Chiorum, Mytilenaeorum. Actum est de pace nescio quo loco praesentibus etiam legatis Philippi; Thrasycrates Rhodius orationem gravem ad Aetolos habuit, Polyb. XI 4—6; de tempore cf. Holleaux *Rome* 253 not. 1. Tamen omnia ad irritum redacta sunt, probabiliter a Romanis. Nam huc referenda est etiam prior pars eorum, quae apud Appian. Maced. 3 leguntur, sc. Πτολεμαίου τοῦ βασιλεύοντος Αἰγύπτου πρέσβεις, καὶ σὺν αὐτοῖς ἕτεροι παρά τε Χίων καὶ Μιτυληναίων καὶ Ἀμυνάνδρου τοῦ Ἀθαμάνων βασιλέως - - συνῆλθον ἐπὶ διαλλαγῇ Ῥωμαίων καὶ Αἰτωλῶν καὶ Φιλίππου. Σουλπικίου δ᾽ εἰπόντος οὐκ εἶναι κυρίου περὶ τῆς εἰρήνης τι κρῖναι, καὶ ἐς τὴν βουλὴν κρύφα ἐπιστέλλοντος ὅτι Ῥωμαίοις συμφέρει πολεμεῖν Αἰτωλοὺς Φιλίππῳ, ἡ μὲν βουλὴ τὰς συνθήκας ἐκώλυσε [1]); cf. De Sanctis *Stor.* III 2, 429 not. 83; Holleaux l. c. 35 not. 6.

[1]) Quae sequuntur καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς ἔπεμπε συμμαχίαν πεζοὺς μυρίους καὶ ἱππέας χιλίους, μεθ᾽ ὧν οἱ Αἰτωλοὶ κατέλαβον Ἀμβρακίαν, ἣν οὐ πολὺ ὕστερον αὐτῶν Φίλιππος ἀποπλευσάντων ἀνέλαβεν, illa quidem cum decem milibus peditum et mille equitibus Sempronii (Liv. XXIX 12, 2) confusa sunt, haec autem ab omni parte suspicionem movent, cf. De Sanctis l. c.; Holleaux 255 not. 2.

Tunc temporis Philippus Aetolis Thessaliam (sc. Hestiaeotin, Thessaliotin, Phthiotin) eripuisse videtur (cf. De Sanctis III 2, 430 cum not. 85; Holleaux 253), probabiliter etiam Perrhaebiam.

Philippus Zacyntho mercede Amynandro data, *ut per Athamaniam ducere exercitum in superiorem partem Aetoliae liceret* (Liv. XXXVI 31, 11) [1]), πορευθεὶς ἐπὶ τὴν Τριχονίδα λίμνην καὶ παραγενόμενος εἰς τὸν Θέρμον - -, ὅσα πρότερον [2]) ἀπέλιπε τῶν ἀναθημάτων, τότε πάλιν ἅπαντα διελωβήσατο (Polyb. XI 7, 2). Videtur in hac expeditione etiam Dolopiam occupasse. — Tum, nisi

iam antea, Messenios copias auxilio misisse, quae Delphos defenderent, probabile est (*FdD* III 4, 21—24; cf. Niese *Jahrb. Philol.* 1896, 763)[3]).

[1]) Nam de una eademque expeditione agi valde est probabile, cf. De Sanctis III 2, 430 not. 87; Holleaux 253 not. 4. Contra Niese II 500 et Walek *Rev. Philol.* 1928, 20/1 expeditionem a Livio commemoratam, diversam rati ab illa Polybiana anni 207 supra citata, ille a. 206, hic a. 205 tribuunt. [2]) sc. a. 218. Mirum est ut De Sanctis III 2, 430 not. 87 et Walek l. c. 20 not. 2 hoc ex loco tertiam quandam occupationem Thermi proxime factam (a. 208 vel etiam ipso a. 207) interpretati sint. [3]) Archonti Alexeae nunc a. 205/4 vindicandus est, cf. Klaffenbach *Klio* XX 82 et ad nr. 95_1.

206. Aetolorum animi fracti, imprimis Philippi expeditione anni 207 (Liv. XXXVI 31, 11); nam etiam Romanorum opem nequiquam imploraverant (Liv. XXXII 21, 17). Itaque *Philippus Aetolos desertos ab Romano, cui uni fidebant, auxilio, quibus voluit condicionibus ad petendam et paciscendam subegit pacem* (Liv. XXIX 12, 1), postquam etiam legati Ptolemaei aliarumque civitatium rursus ad pacem componendam venerunt, cf. alteram partem Appian. l. c.: οἱ δὲ πρέσβεις αὖθις συνῆλθον, καὶ πολλὰ φανερῶς ἔλεγον, ὅτι Φίλιππος καὶ Αἰτωλοὶ διαφερόμενοι τοὺς Ἕλληνας ἐς δουλείαν Ῥωμαίοις ὑποβάλλουσιν - -. ἐφ᾽ οἷς ὁ μὲν Σουλπίκιος ἀντιλέξων ἀνίστατο, τὸ δὲ πλῆθος οὐκ ἤκουσεν, ἀλλ᾽ ἐκεκράγεσαν τοὺς πρέσβεις εὖ λέγειν. καὶ τέλος Αἰτωλοί τε πρῶτοι κατὰ σφᾶς, ἄνευ Ῥωμαίων, Φιλίππῳ συνέβησαν (cf. Niese II 500/1; Holleaux 36 not. 1). De tempore cf. Niese II 501 not. 2; De Sanctis III 2, 444; Holleaux 254 not. 5 (a. 205 frustra defendere studet Walek *Rev. Philol.* 1928, 22/3).

De pacis condicionibus nihil est traditum, sed eas Aetolis gravissimas fuisse ex Livii verbis supra exscriptis satis apparet. Videntur has regiones amisisse: Locros Epicnemidios (Niese II 503; Walek *delph. Amph.* 162 not. 53; Klaffenbach *Klio* XX 82 cum not. 2), regionem Tithronii et Drymiarum (Salvetti *Studi stor. ant.* II 121)[1]), Dolopiam (R. Weil De Amph. Delph. suffragiis [1872] 30/1; Niese l. c. not. 2), Perrhaebiam, Hestiaeotin, Thessaliotin; contra Pharsalum et Achaiam Phthiotin recepisse[2]). — Qua pace etiam socios Aetolorum, Eleos, Messenios, Lacedaemonios, comprehensos fuisse probabile est (Niese II 501; Holleaux 263).

[1]) Phocidem a Philippo Aetolis concessam esse (cf. Swoboda *Staatsaltert.* 321. 343) denegandum est, cf. W. Theiler *Die pol. Lage i. d. beid. mak. Kriegen*, diss. Hal. 1914, 11 ss.; Holleaux 259 not. 2; Schober *Phokis* 80. [2]) De Aetolorum possessione Thessalica magna est controversia, cf. imprimis Niese II 503 not. 1; Swoboda l. c. 345—348; Holleaux 255 not. 1; F. Stählin Philol. LXXVII 1921, 199—206. Neque tamen dubito, quin de Achaia Phthiotide quidem Niese solus recte iudicaverit. Intellegitur enim ex verbis Polyb. XVIII 3, 11—12 Philippum tempore alterius belli Macedonici Echinum, Thebas Phthioticas, Pharsalum, Larisam Cremasten habere quidem, sed per iniuriam Aetolis ademptas, aeque ac Lysimachiam et Cium (recte interpretatus est Livius XXXII 33, 16: eadem fraude habere eum Thebas Phthias, Echinum, Larisam, Pharsalum), non ex pacis cuiusdam condicionibus. Atque revera a. 206 Philippum has urbes Aetolis reddidisse (promisisse quidem eum, sed non dedisse sumit Stählin l. c., cf. etiam Costanzi *Studi storici per l'ant. class.* II 1908, 427 ss.; Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 134/5) inde colligitur, quod et vere a. 203 (ἄ. Μεγάρτα = Syll.³ 564; de anno cf. ad nr. 95_1) et autumno a. 202 (ἄ. Φιλαιτώλου = OGI 234; de anno cf. Pomt. *RE Suppl.* IV 1355) inter hieromnemones Aetolorum Θηβαῖος quidam recensetur. Ceterum habes in posteriore titulo (OGI 234) in numero Aetolicorum hieromnemonum etiam Θαυμακόν quendam, id quod comprobatur a Livio XXXII 4, 2, et Ἀρίσταρχος Αἰτωλίωνος, epimeleta Delphorum ab Aetolis institutus, qui ἄ. Ἀρχελάου i. e. uno ex ultimis annis saec. III, probabiliter a. 203/2 (cf. ad nr. 95_1), a Delphis honoratur (*BCH* L 1926, 124 nr. 1), Κυφαιρεύς est (cf. Stählin *Hell. Thess.* 159 et *RE* XII 46, qui tamen non recte sumit hoc oppidum a. 210—198 Philippi fuisse; vide etiam Philol. l. c. 204). Apparet igitur Philippum Aetolis Achaiam Phthiotin et Pharsalum concessisse sed brevi post praeter ius occupasse.

206 vel 205. Calydonii Magnetum de Leucophryenis decretum accipiunt, nr. 186.

post 206. Aetoli Triccaeis et Triccaei Aetolis civitatem conferunt, nr. 136.

205. P. Sempronius misit Laetorium legatum *cum parte copiarum et quindecim navibus in Aetoliam ad visendas res pacemque, si posset, turbandam,* Liv. XXIX 12, 5.

— Cum in urbe Phoenice pax inter Romanos et Philippum conveniret, Aetoli ab illis foederi adscripti non sunt, Liv. l. c. 12, 14 (cf. Polyb. XVIII 38, 8, ubi T. Quinctius Aetolis dicit: τήν τε γὰρ συμμαχίαν λελύσθαι, καθ᾽ ὃν καιρὸν τὰς διαλύσεις ἐποιήσαντο πρὸς Φίλιππον ἐγκαταλείποντες Ῥωμαίους).

205/4. Aetoli quia διά τε τὴν συνέχειαν τῶν πολέμων καὶ διὰ τὴν πολυτέλειαν τῶν βίων aere alieno oppressi erant (cf. nr. 70), οἰκείως διακείμενοι πρὸς καινοτομίαν τῆς οἰκείας πολιτείας εἵλοντο νομογράφους Δωρίμαχον καὶ Σκόπαν (tum praetorem τὸ γ´, cf. ad nr. 31_{106}) - -. οἳ καὶ παραλαβόντες τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἔγραψαν νόμους. Sed Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς (sc. Ἴσιος, cf. p. XXXV_{19}) - - ἀντέλεγε τοῖς γραφομένοις, Polyb. XIII 1. 1a.

204. Σκόπας ὁ Αἰτωλῶν στρατηγὸς ἀποτυχὼν τῆς ἀρχῆς, ἧς χάριν ἐτόλμα γράφειν τοὺς νόμους (de interpretatione huius loci cf. ad nr. 31_{106}), μετέωρος ἦν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ubi ingenti stipendio omnibus copiis praefectus est, Polyb. XIII 2; de singulis vide indicem Polybianum.

– Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς Δικαίαρχον τὸν Αἰτωλόν, ἄνδρα τολμηρόν, πείσας πειρατεύειν ἔδωκεν αὐτῷ ναῦς κ´, προσέταξε δὲ τὰς μὲν νήσους φορολογεῖν, τοῖς δὲ Κρησὶ παραβοηθεῖν ἐν τῷ πρὸς Ῥοδίους πολέμῳ· οὗτος δὲ κατὰ τὰς ἐντολὰς τοὺς μὲν ἐμπόρους ἐλῄ-

στευε, τὰς δὲ νήσους λεηλατῶν ἀργύριον εἰσεπράττετο, Diod. XXVIII 1; cf. etiam Polyb. XVIII 54, 8—10. De tempore cf. Holleaux *Rev. ét. gr.* XXXIII 1920, 223 ss.: '*205 ou 204*', sed hic annus mihi praeferendus videtur. — Dicaearchus postea a Scopa in Aegyptum accitus ibi a. 196 simul cum hoc crudeliter necatus est, Polyb. XVIII 54, 6—7 (cf. infra p. XXXVII$_{27}$). De Dicaearcho cf. etiam W. L. Westermann *Upon slavery in Ptolemaic Egypt, New York* 1929.

204/3. Aetoli Teiis asyliam tribuunt, nr. 192.

204—181. Εὐφραίνετος .ε..⁵.. Αἰτωλός Xanthi (Lyciae) fanum Dianae dedicat, TAM II 1, 263 (OGI 91).

vere 203. (ἄ. Μεγάρτα = Syll.³ 564; de anno cf. ad nr. 95$_1$). Undecim suffragia Amphictyonica Aetolorum, sicut etiam in posterioribus Amphictyonum catalogis, in quibus Aetolorum hieromnemones recensentur. Quo suffragio rursus numerus sit deminutus, non constat.

fin. 203. Scopas ex Aegypto ἐπὶ ξενολογίαν εἰς τὴν Ἑλλάδα i. e. in Aetoliam (cf. ad aest. 199) venit, Polyb. XV 25, 16; cf. Holleaux *Klio* VIII 1908, 276 ss.

202. Philippus οὐδεμιᾶς προφάσεως ἐγγινομένης, φίλων ὑπαρχόντων καὶ συμμάχων Αἰτωλῶν, Λυσιμαχέων, Καλχηδονίων, Κιανῶν, πρῶτον μὲν βραχεῖ χρόνῳ πρότερον (cf. not. 1) προσηγάγετο τὴν Λυσιμαχέων πόλιν, ἀποσπάσας ἀπὸ τῆς τῶν Αἰτωλῶν συμμαχίας, δευτέραν δὲ τὴν Καλχηδονίων, τρίτην δὲ τὴν Κιανῶν ἐξηνδραποδίσατο, στρατηγοῦ παρ' Αἰτωλῶν ἐν αὐτῇ διατρίβοντος καὶ προεστῶτος τῶν κοινῶν, Polyb. XV 23, 7—9 (cf. etiam XVIII 3, 11—12: ἤρετο γὰρ [sc. Phaeneas a. 198] τὸν Φίλιππον διὰ τί Λυσιμάχειαν μετ' Αἰτωλῶν ταττομένην καὶ στρατηγὸν ἔχουσαν παρ' αὐτῶν ἐκβαλὼν τοῦτον κατάσχοι φρουρᾷ τὴν πόλιν· διὰ τί δὲ Κιανοὺς παραπλησίως μετ' Αἰτωλῶν συμπολιτευομένους ἐξανδραποδίσαιτο = Liv. XXXII 33, 15—16). Inde a quo tempore haec tria oppida cum Aetolis (probabiliter isopolitia) coniuncta fuerint, scilicet non constat, cf. Swoboda *Staatsaltert.* 350 not. 5; Holleaux *Rome* 291 not. 1 et 2 [1]). De Calchedone cf. etiam tit. Syll.³ 550.

[1]) Holleaux ex priore loco Polybii concludit '*que ces trois villes dépendaient de la Confédération aitolienne au moins depuis 206.*' Sed eius interpretatio probanda non est, siquidem verba βραχεῖ χρόνῳ πρότερον cum participio praesentis ὑπαρχόντων coniungi nequeunt; immo potius recte Wilamowitz ea post πρῶτον μέν transponenda esse putat. ['*since some unknown date*' nunc Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 151.]

hieme 202/1. Philippus Pharsalum, Thebas Phthias, Larisam Cremasten, Echinum occupat (Polyb. XVIII 3, 12; Liv. XXXII 33, 16) atque alia quoque oppida Achaiae Phthiotidis, siquidem a. 198 et Xyniae et Cyphaera in eius potestate sunt, cf. Liv. l. c. 13, 14; ceterum vide, quae supra p. XXXII$_{49}$ adnotavimus. De tempore cf. Niese II 588 cum not. 5; certe post autumnum a. 202 (OGI 234), quo etiamtum inter Aetolorum hieromnemones Θηβαῖος quidam exstat, cf. supra p. XXXII$_{67}$.

201. Probabiliter hoc anno Aetoli per legationem senatum Romanum frustra adierunt, cf. Appian. Maced. 4, 2: καὶ Αἰτωλοὶ μεταγιγνώσκοντες κατηγόρουν (Φιλίππου) ὡς καὶ περὶ σφᾶς ἀπίστου γεγονότος (cf. sub hieme 202/1), ἠξίουν τε αὖθις ἐς τοὺς Ῥωμαίων συμμάχους ἐγγραφῆναι. Ῥωμαῖοι δ' Αἰτωλοῖς ἐμέμψαντο τῆς οὐ πρὸ πολλοῦ μεταβολῆς (vide etiam Liv. XXXI 29, 4). Cf. de hac legatione, quae Holleaux *Rome* 293 not. 1 congessit (de tempore aliter iudicat, vide nunc etiam *Cambr. anc. hist.* VIII 152 not. 1).

— *Philippo circa Pergamum urente sacra profanaque* Aetoli ab Attalo rogati, ut ad populandam Macedoniam exirent, gravati sunt, Liv. XXXI 46, 4.

— Naupactus non Aetolorum est, cf. ad nr. 30$_9$ cum add.

vere 200. Legati Romanorum ut ad alios Graecos καὶ πρὸς Αἰτωλοὺς ἐν Ναυπάκτῳ venerunt, Polyb. XVI 27, 4 (Naupactus igitur rursus Aetolorum est).

aestate 200. *Attalum Aeginae missi in Aetoliam nuntii exspectatique inde legati aliquamdiu nihil agentem tenuere. sed neque illos excire ad arma potuit, gaudentes utcumque composita cum Philippo pace,* Liv. XXXI 15, 9—10.

— Πυρρίας Αἰτωλός victor Olympiorum (στάδιον), Euseb. I 210 Sch.

fin. saec. III. Aetoli Delphis ἐπιμελητὴν τοῦ τε ἱεροῦ καὶ τᾶς πόλιος instituunt, de quo magistratu cf. P. Roussel *BCH* L 1926, 133 ss. ('*gouverneur, ayant des pouvoirs civils aussi bien que militaires*'). Noti sunt adhuc quattuor ἐπιμεληταί: Ἀρίσταρχος Αἰτωλίωνος [1]) Κυφαιρεύς, Πανταλέων Λέωνος Ἀρσινοεύς, Φιλλέας [2]) Μίκκου Ναυπάκτιος, Σάτυρος Πολεμάρχου Ἀγρινιεύς, qui omnes a Delphis proxenia honorati sunt (ἄ. Ἀρχελάου, Εὐαγγέλου, Μαντία = 203/2, 201/0, 200/199), cf. l. c. 124 ss. [Quintum epimeletam Λαΐσταν Ὑποσείριον in tit. Delphico inedito commemorat Flacelière *BCH* LIII 1929, 478; idem hieromnemo Aetolorum aut. 215, Syll.³ 539 *A*.]

[1]) hieromn. Aetolorum aut. 226 *SGDI* 2568 (cf. p. XXIII$_{97}$).
[2]) hieromn. Aetolorum vere 203 Syll.³ 564 (cf. supra $_{13}$).

— (ἄ. Φρικίδα = c. a. 210 (?) Pomtow *Klio* XVII 196). Φαλακρίων Σωνίκου Τνιμαῖος (cf. nr. 105$_{12}$) proxenus Delphorum, *BCH* L 1926, 125 nr. 2.

— Ἄγεστος (non in Ἀγρέστας corrigendum, cf. SEG III 471) Ἀγρολέωνος Καλλιεύς et Πυρρίας Τιμαγόρου Ἡρακλειώτας (= praetor Aetolorum a. 223/2 ss.) proxeni Thaumacorum, IG IX 2, 216.

— Ἀρχαρέτα Λεπτίνα Καλυδωνία ab oppido Crannone civitate donatur, IG IX 2, 458; de tempore cf. ad nr. 22$_6$.

— Aetolus quidam ab Atheniensibus honoratur, IG II² 858 (cf. etiam supra p. XXII$_{47}$).

— Aetoli Χαρμάδαν Τροζάνιον sub corona vendiderunt, qui tum ab Aristide Theangelensi redemptus est, in tit. propediem edendo, de quo Holleaux me certiorem fecit (cf. etiam *CR Ac. Inscr.* 1930, 73 et A. Wilhelm *Jahresh.* XI 1908, 72).

saec. III. Aetoli Aulonios Naxios vexant; homines CCLXXX rapiunt, qui publice ab Aetolis redimuntur, Syll.^{3} 520 (litterarum formae secundum ectypum medium fere saeculum indicare videntur).

— Praetor Aetolorum Syagrus: καὶ Αἰτωλῶν δὲ οἶδα ϲτρατηγὸν Ϲύαγρον, οὗ μνημονεύει Φύλαρχοϲ ἐν τετάρτῃ ἱϲτοριῶν, Athen. IX p. 401 *d* (*FGrHist* 81 *F* 5). Pomtow *RE* IV 2675 huic praetori a. 280/79 aut 278/7 tribuit, e Phylarchi frg. 4 colligens in quarto Phylarchi libro etiam Gallorum invasionem narratam fuisse. Quod iure negat Jacoby l. c. comment. ad frg. 4. [Fortasse recte Flacelière *BCH* LIII 1929, 485 sumit (dubitanter sane) praetorem eundem esse atque hieromnemonem Aetolorum cognominem in catalogo *BCH* XXVI 1902, 263 nr. 14 (post a. 226).]

hieme 200/199. Consul Sulpicius *Amynandro* (Athamanum regi) *Aetolos concitandos ad bellum attribuit*, Liv. XXXI 28, 3.

vere 199. Naupacti *concilium Aetolorum Panaetolium* habitum est. Ubi cum post legatos Philippi et Atheniensium L. Furius Purpurio a consule P. Sulpicio missus orationem habuisset, *inclinatis omnium animis ad Romanos Damocritus, praetor Aetolorum* [1]), *pecunia, ut fama est, ab rege accepta nihil aut huic aut illi parti adsensus*, rem distulit: *deliberationis eius, cuius ipse maturitatem expectandam putaret, tempus ita iam nunc statui posse: cum legibus cautum esset, ne de pace belloque nisi in Panaetolico et Pylaico* (i. e. Thermico, cf. Nissen *Krit. Untersuch.* 29. 127; Holleaux *BCH* XXIX 1905, 364) *concilio ageretur, decernerent extemplo, ut praetor sine fraude, cum de bello et pace agere velit, advocet concilium, et quod tum referatur decernaturque ut perinde ius ratumque sit, ac si in Panaetolico aut Pylaico concilio actum esset. dimissis ita suspensa re legatis egregie consultum genti aiebat: nam utrius partis melior fortuna belli esset, ad eius societatem inclinaturos. haec in concilio Aetolorum acta*, Liv. XXXI 29—32.

[1]) Δαμόκριτοϲ Ϲτρατάγου Καλυδώνιοϲ, praetor τὸ α′ = a. 200/199, Gillischewski 27; cf. ad nr. 31_{61}.

aestate 199. *Aetolos Damocritus praetor - - proximo concilio* (sc. extraordinario, cf. supra $_{30}$) *ad arma conciverat post famam equestris ad Ottolobum pugnae Dardanorumque et Pleurati cum Illyriis transitum in Macedoniam, ad hoc classis Romanae adventum Oreum et super circumfusas tot Macedoniae gentes maritimam quoque instantem obsidionem*, Liv. XXXI 40, 9—10. *Pyrrhias Aetolus princeps legationis eius fuit, quae ad communicanda consilia Heracleam cum rege* (Attalo) *et cum Romano legato* (L. Apustio) *venit. petitum ex foedere ab Attalo est, ut mille milites praestaret; tantum enim numerum bellum gerentibus adversus Philippum debebat. id negatum Aetolis, quod illi quoque gravati prius essent ad populandam Macedoniam exire, quo tempore, Philippo circa Pergamum urente sacra profanaque, abstrahere eum inde respectu rerum suarum potuissent. ita Aetoli cum spe magis, Romanis omnia pollicentibus, quam cum auxilio dimissi*, Liv. l. c. 46, 2—5. — Foedus igitur a. 212 cum Romanis ictum non est renovatum; *'man kann also nur von einer kriegerischen Allianz sprechen und in dieser vertragsmäßig nur einen Feldherrnvertrag erblicken'*, Täubler Imp. Rom. I 212.

Aetoli Damocrito duce et *Amynandro, rege Athamanum, adiuncto profecti Cercinium obsedere. - - intra paucos dies captum est Cercinium atque incensum; qui superfuerunt e magna clade, liberi servique, inter ceteram praedam abducti. is timor omnis, qui circumcolunt Boeben paludem, relictis urbibus montis coegit petere. Aetoli inopia praedae inde aversi in Perrhaebiam ire pergunt. Cyretias ibi vi capiunt foedeque diripiunt; qui Maloeam incolunt, voluntate in deditionem societatemque accepti. ex Perrhaebia Gomphos petendi Amynander auctor erat - - . Aetoli campos Thessaliae opimos ad praedam petiere sequente, quamquam non probante Amynandro - -*. Ad Pharcadonem Philippus Aetolos, qui incautius et castra posuerant et populabantur, inopinantes aggressus gravi clade affecit. Itaque postquam in Athamanum castra se receperunt, *nocte proxima dispersi fugerunt. maximo usui fuit Amynander, quo duce Athamanes itinerum periti summis montibus per calles ignotas sequentibus eos hostibus in Aetoliam perduxerunt*, Liv. XXXI 41—42.

— *Scopas - - ab Alexandrea magno cum pondere auri ab rege Ptolomaeo missus, sex milia peditum et quingentos equites mercede conductos Aegyptum vexit; nec ex iuventute Aetolorum quemquam reliquisset, ni Damocritus - - partem iuniorum castigando domi continuisset*, Liv. XXXI 43, 5—7; cf. Holleaux *Klio* VIII 1908, 277/8.

autumno 199. Philippum Thaumacos oppugnantem *incepto absistere - - coegit subitus Aetolorum adventus, qui Archidamo* (cf. p. XXXIX$_{58}$) *duce inter custodias Macedonum moenia ingressi nec nocte nec die finem ullum erumpendi nunc in stationes nunc in opera Macedonum faciebant. - - hiems quoque iam instabat, cum* (Philippus) *inde abscessit et in Macedoniam in hiberna copias reduxit*, Liv. XXXII 4.

aestate 198. Aetoli *audito proelio, quod circa amnem Aoum factum erat* (probabiliter die XXIV mensis Iunii), *proximis prius evastatis circa Sperchias et Macran quam vocant Comen, transgressi inde in Thessaliam Cymenes et Angeias primo impetu potiti sunt. a Metropoli, dum vastant agros, concursu oppidanorum ad tuenda moenia facto repulsi sunt. Callithera inde adgressi similem impetum oppidanorum pertinacius sustinuerunt; compulsisque intra moenia qui eruperant, contenti ea victoria, quia spes nulla admodum expugnandi erat, abscesserunt. Teuma inde et Celathara vicos expugnant diripiuntque; Acharras per deditionem receperunt. Xyniae simili metu a cultoribus desertae sunt. hoc sedibus suis extorre agmen in praesidium incidit, quod ad Thaumacum, quo tutior frumentatio esset, ducebatur; incondita inermisque multitudo, mixta et imbelli turba, ab armatis caesa est. Xyniae desertae diripiuntur. Cyphaera inde Aetoli*

capiunt, opportune Dolopiae imminens castellum. haec raptim intra paucos dies ab Aetolis gesta, Liv. XXXII 13, 10—15; cf. Béquignon *BCH* LII 1928, 444 ss.

m. octob. 198. *hiems iam eo tempore erat, et, cum T. Quinctius capta Elatia in Phocide ac Locride hiberna disposita haberet, Opunte seditio orta est. factio una Aetolos, qui propiores erant, altera Romanos accersebat. Aetoli priores venerunt; sed opulentior factio exclusis Aetolis missoque ad imperatorem Romanum nuntio usque in adventum eius tenuit urbem,* Liv. XXXII 32, 1—3, cf. Plut. Tit. 5; de tempore vide Holleaux *Rev. ét. gr.* XXXVI 1923, 170.

m. novemb. 198. Colloquium de pacis legibus ad Nicaeam et Thronium inter T. Quinctium Graecosque socios et Philippum habitum. Post reliquos Αἰτωλοὶ πρῶτον μὲν τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης ἐκέλευον (Philippum) ἐξίστασθαι, - - δεύτερον αὐτοῖς ἀποκαθιστάναι τὰς πόλεις ἀβλαβεῖς τὰς πρότερον μετασχούσας τῆς τῶν Αἰτωλῶν συμπολιτείας. ταῦτα δ' εἰπόντος τοῦ Φαινέου τοῦ τῶν Αἰτωλῶν στρατηγοῦ [1]), μεταλαβὼν Ἀλέξανδρος ὁ προσαγορευόμενος Ἴσιος acriter in Philippum invectus est imprimis ademptas urbes Lysimachiam, Cium, Echinum, Thebas Phthias, Pharsalum, Larisam exprobrans. Postero die T. Quinctius sine sociis cum rege collocutus ἔφη - - μετὰ τὸ χωρισθῆναι τὸν Φίλιππον, διασαφῶν τοῖς ἄλλοις τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως, Αἰτωλοῖς μὲν ἀποδοῦναι Φάρσαλον καὶ Λάρισαν, Θήβας δ' οὐκ ἀποδιδόναι - -. Tertio die ad Thronium conventum est atque hic ἔδοξε συγχωρεῖν τῷ Φιλίππῳ πρεσβεύειν εἰς τὴν Ῥώμην, ὁμοίως δὲ καὶ παρ' αὐτῶν πέμπειν ἑκάστους πρεσβευτὰς τοὺς διαλεχθησομένους τῇ συγκλήτῳ καὶ κατηγορήσοντας τοῦ Φιλίππου, Polyb. XVIII 1—10, 2; Liv. XXXII 32,9—36, 8 (de reliquis auctoribus cf. Niese II 621 not. 3); cf. Holleaux *Rev. ét. gr.* XXXVI 1923, 115 ss. (de tempore l. c. 168 ss).

1) Ἀρσινοεύς (cf. nr. 31_{20}), praetor τὸ α' = a. 198/7, Gillischewski 33.

ineunte a. 197. Indutiis bimestribus factis legationes Romam missae sunt; παρὰ δὲ τῶν Αἰτωλῶν ἐπρέσβευον Ἀλέξανδρος Ἴσιος, Δαμόκριτος [1]) Καλυδώνιος, Δικαίαρχος [2]) Τριχονιεύς, Πολέμαρχος Ἀρσινοεύς, Λάμιος Ἀμβρακιώτης, Νικόμαχος Ἀκαρνὰν τῶν ἐκ Θουρίου [3]) πεφευγότων, κατοικούντων δ' ἐν Ἀμβρακίᾳ, Θεόδοτος Φεραῖος, φυγὰς ἐκ Θετταλίας, κατοικῶν δ' ἐν Στράτῳ. Romae sociorum legati εἰσελθόντες εἰς τὴν σύγκλητον πάντες κατηγόρουν ἀποτόμως τοῦ Φιλίππου. τὰ μὲν οὖν ἄλλα παραπλήσια τοῖς καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν βασιλέα πρότερον εἰρημένοις ἦν, imprimis autem flagitabant, ut rex Chalcide, Corintho, Demetriade cederet. Sed Philippi legati ἀπεῖπαν μηδεμίαν ἔχειν περὶ τούτων ἐντολήν. Itaque senatus τὸν πρὸς τὸν Φίλιππον πόλεμον ἐψηφίσατο κατάμονον εἶναι, Polyb. XVIII 10, 3—12, 1; Liv. XXXII 36, 8—37, 5; de tempore cf. Holleaux l. c. 160.

1) Cf. supra p. XXXIV_{38}. 2) Δικαίαρχος Ἀλεξάνδρου Τριχονεύς, praetor τὸ α' = 195/4, Gillischewski 42, cf. ad nr. 30_{15}. 3) i. e. Θυρρείου. De eius familia cf. Pomt. Syll.[3] 417 not. 12.

vere 197. *Quinctius per eosdem ferme dies* (i. e. *secundum vernum aequinoctium*) *ab Elatia profectus - - ad Thermopylas pervenit. ibi concilium Aetolorum Heracleam indictum* (probabiliter non extraordinarium sed Panaetolicum, cf. Holleaux *BCH* XXIX 1905, 371 not. 4) *tenuit consultantium, quantis auxiliis Romanum ad bellum sequerentur. cognitis sociorum decretis tertio die ab Heraclea Xynias praegressus in confinio Aenianum Thessalorumque positis castris Aetolica auxilia opperiebatur. nihil morati Aetoli sunt; Phaenea duce sescenti pedites cum equitibus quadringentis venerunt,* Liv. XXXIII 3, 6—9; rectius procul dubio Plut. Tit. 7 Αἰτωλοὶ πεζοὺς ἑξακισχιλίους καὶ ἱππεῖς τετρακοσίους παρεῖχον.

aestate 197. Ad Pheras cum proelium inter speculatores committeretur, Aetoli equites duce Eupolemo [1]) fortissime rem gesserunt, Polyb. XVIII 19, 9—12; cf. Liv. XXXIII 6, 6.

Ad Cynoscephalas laborantibus iis copiis Romanorum, quae explorandi causa missae erant, Titus παρακαλέσας τοὺς περὶ τὸν Ἀρχέδαμον [2]) καὶ τὸν Εὐπόλεμον [1]) Αἰτωλοὺς καὶ δύο τῶν παρ' αὐτοῦ χιλιάρχων, ἐξέπεμψε μετὰ πεντακοσίων ἱππέων καὶ δισχιλίων πεζῶν. ὧν προσγενομένων τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀκροβολιζομένοις, παραυτίκα τὴν ἐναντίαν ἔσχε διάθεσιν ὁ κίνδυνος· οἱ μὲν γὰρ Ῥωμαῖοι - - ἐπερρώσθησαν πρὸς τὴν χρείαν, οἱ δὲ Μακεδόνες - - προσέφυγον πρὸς τοὺς ἄκρους καὶ διεπέμποντο πρὸς τὸν βασιλέα περὶ βοηθείας. Magno autem subsidio adducto Macedones denuo adorti τοὺς Ῥωμαίους ἤλαυνον ἐκ μεταβολῆς ἀπὸ τῶν ἄκρων. μέγιστον δ' αὐτοῖς ἐμπόδιον ἦν τοῦ μὴ τρέψασθαι τοὺς πολεμίους ὁλοσχερῶς ἡ τῶν Αἰτωλικῶν ἱππέων φιλοτιμία· πάνυ γὰρ ἐκθύμως οὗτοι καὶ παραβόλως ἐκινδύνευον. - - τούτων παρακατασχόντων τὴν ἐπιφορὰν τῶν πολεμίων, οὐκέτι συνηλάσθησαν ἕως εἰς τοὺς ἐπιπέδους τόπους, βραχὺ δ' ἀποσχόντες ἐκ μεταβολῆς ἔστησαν, Polyb. l. c. 21, 5—22, 6; cf. Liv. l. c. 7, 7—13.

1) Εὐπόλεμος Ὑπαταῖος, praetor τὸ α' = a. 189/8, cf. Gillischewski 55 et ad nr. 4_{3}. 2) Ἀρχέδαμος Φόλας, praetor τὸ α' = a. 191/0, cf. Gillischewski 48.

Pugna ad Cynoscephalas finita Romani ὥρμησαν ἐπὶ τὴν διαρπαγὴν τοῦ τῶν πολεμίων χάρακος· ἔνθα δὴ καταλαβόντες τοὺς Αἰτωλοὺς προεμπεπτωκότας καὶ δόξαντες στέρεσθαι τῆς σφίσι καθηκούσης ὠφελείας, ἤρξαντο καταμέμφεσθαι τοὺς Αἰτωλούς, Polyb. l. c. 27, 3—4; cf. Liv. l. c. 10, 6. Atque a Plutarcho (Tit. 8) narratur: τοῦ δὲ τὸν Φίλιππον ἀσφαλῶς ἀπελθεῖν τὴν αἰτίαν ἔλαβον Αἰτωλοί, περὶ ἁρπαγὴν γενόμενοι καὶ πόρθησιν τοῦ χάρακος ἔτι τῶν Ῥωμαίων διωκόντων, ὥστε μηθὲν εὑρεῖν ἐκείνους ἐπανελθόντας.

T. Quinctius Aetolis ob τὴν περὶ τὰ λάφυρα πλεονεξίαν suscensebat. δυσχερῶς δ' ἔφερε καὶ τὴν ἀλαζονείαν αὐτῶν, θεωρῶν ἀντεπιγραφομένους ἐπὶ τὸ νίκημα καὶ πληροῦντας τὴν Ἑλλάδα τῆς αὐτῶν ἀνδραγαθίας. διὸ καὶ κατά τε τὰς ἐντεύξεις ἀγερωχότερον αὐτοῖς ἀπήντα καὶ περὶ τῶν κοινῶν ἀπεσιώπα, τὰ δὲ προκείμενα συνετέλει

καὶ δι᾽ αὑτοῦ καὶ διὰ τῶν ἰδίων φίλων. Atque cum Quinctius Philippo non solum indutias quindecim dierum concessisset sed etiam comiter colloquio diem constituisset, Aetolis διπλαϲίωϲ ἐξεκάετο τὰ τῆϲ ὑπονίαϲ κατὰ τοῦ Τίτου, Polyb. XVIII 34; cf. Liv. XXXIII 11, 3—10; Plut. Tit. 9, qui affert Alcaei carmen, quo Aetoli priore loco, altero demum Romani propter victoriam laudantur; Appian. Maced. 9.

Ante colloquium cum rege habitum πρὸϲ τὴν εἰϲβολὴν τῶν Τεμπῶν a T. Quinctio consilium sociorum convocatum est. Ubi Ἀλέξανδροϲ ὁ Αἰτωλὸϲ - - μίαν ὑπάρχειν ἔφη διάλυϲιν πρὸϲ Μακεδόναϲ τὸ Φίλιππον ἐκβάλλειν ἐκ τῆϲ ἀρχῆϲ. Quod Quinctius denegavit, Αἰτωλοὺϲ δὲ κυρίουϲ εἶναι βουλευομένουϲ ὑπὲρ ϲφῶν αὐτῶν. Atque adversantem deinde Phaeneam ὁ Τίτοϲ αὐτόθεν ἐξ ἕδραϲ καὶ θυμικῶϲ increpuit. — Tertio die cum Philippus admissus omnia, quae Romani sociique antea postulassent, se facturum esse dixisset et Phaeneas de reddendis urbibus Larisa Cremaste, Pharsalo, Thebis Phthiis, Echino interrogaret, ὁ μὲν οὖν Φίλιπποϲ ἐκέλευε παραλαμβάνειν αὐτούϲ, ὁ δὲ Τίτοϲ τῶν μὲν ἄλλων οὐκ ἔφη δεῖν οὐδεμίαν, Θήβαϲ δὲ μόνον τὰϲ Φθίαϲ· Θηβαίουϲ γὰρ ἐγγίϲαντοϲ αὐτοῦ μετὰ τῆϲ δυνάμεωϲ καὶ παρακαλοῦντοϲ ϲφᾶϲ εἰϲ τὴν Ῥωμαίων πίϲτιν οὐ βουληθῆναι· διὸ νῦν, κατὰ πόλεμον ὑποχειρίων ὄντων, ἔχειν ἐξουϲίαν ἔφη βουλεύεϲθαι περὶ αὐτῶν ὡϲ ἂν προαιρῆται. τῶν δὲ περὶ τὸν Φαινέαν ἀγανακτούντων, καὶ λεγόντων ὅτι δέον αὐτοὺϲ εἴη, πρῶτον μὲν καθότι ϲυνεπολέμηϲαν νῦν, κομίζεϲθαι τὰϲ πόλειϲ τὰϲ πρότερον μεθ᾽ αὑτῶν ϲυμπολιτευομέναϲ, ἔπειτα κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆϲ ϲυμμαχίαν, καθ᾽ ἣν ἔδει τῶν κατὰ πόλεμον ἁλόντων τὰ μὲν ἔπιπλα Ῥωμαίων εἶναι τὰϲ δὲ πόλειϲ Αἰτωλῶν, ὁ Τίτοϲ ἀγνοεῖν αὐτοὺϲ ἔφη κατ᾽ ἀμφότερα. τήν τε γὰρ ϲυμμαχίαν λελύϲθαι, καθ᾽ ὃν καιρὸν τὰϲ διαλύϲειϲ ἐποιήϲαντο πρὸϲ Φίλιππον ἐγκαταλείποντεϲ Ῥωμαίουϲ, εἴ τε καὶ μένειν ἔτι τὴν ϲυμμαχίαν, δεῖν αὐτοὺϲ κομίζεϲθαι καὶ παραλαμβάνειν, οὐκ εἴ τινεϲ ἐθελοντὴν ϲφᾶϲ εἰϲ τὴν Ῥωμαίων πίϲτιν ἐνεχείριϲαν, ὅπερ αἱ κατὰ Θετταλίαν πόλειϲ ἅπαϲαι πεποιήκαϲι νῦν, ἀλλ᾽ εἴ τινεϲ κατὰ κράτοϲ ἑάλωϲαν. τοῖϲ μὲν οὖν ἄλλοιϲ ὁ Τίτοϲ ἤρεϲκε ταῦτα λέγων, οἱ δ᾽ Αἰτωλοὶ βαρέωϲ ἤκουον. Tum indutiis quattuor mensum factis πάντεϲ ἔπεμπον εἰϲ τὴν Ῥώμην, οἱ μὲν ϲυνεργοῦντεϲ, οἱ δ᾽ ἀντιπράττοντεϲ τῇ διαλύϲει, Polyb. XVIII 36—39; cf. Liv. XXXIII 12—13; Appian. Maced. 9. Cf. etiam Täubler Imp. Rom. I 212/3 et Holleaux *Rome* 217 not. 3.

hieme 197/6. Legatorum Romam adventus. λόγων δὲ πλειόνων γενομένων ἐν τῇ ϲυγκλήτῳ, ταύτῃ μὲν ἐδόκει βεβαιοῦν τὰϲ ὁμολογίαϲ, atque etiam populus κατὰ τὴν τοῦ Τίτου προαίρεϲιν ἐπεκύρωϲε τὰϲ διαλύϲειϲ. A senatu decem legati in Graeciam creati sunt. Contenderunt tum apud senatum Aetoli etiam cum Achaeis de Heraeorum oppido, Polyb. XVIII 42; cf. Liv. XXXIII 24, 5—7. 25, 5—7.

ineunte a. 196. Tito Elatiae hibernante Zeuxippus et Pisistratus Boeoti, Romanorum amici, *tollere Brachyllem, principem fautorum regis* (proxime Boeotarchen creatum), *statuerunt.* ὁ δὲ Τίτοϲ ταῦτα διακούϲαϲ αὐτὸϲ μὲν οὐκ ἔφη κοινωνεῖν τῆϲ πράξεωϲ ταύτηϲ, τοὺϲ δὲ βουλομένουϲ πράττειν οὐ κωλύειν· καθόλου δὲ λαλεῖν αὐτοὺϲ ἐκέλευε περὶ τούτων Ἀλεξαμενῷ τῷ τῶν Αἰτωλῶν ϲτρατηγῷ (Calydonio, Gillischewski 38). τῶν δὲ περὶ τὸν Ζεύξιππον πειθαρχηϲάντων καὶ διαλεγομένων, ταχέωϲ ὁ προειρημένοϲ πειϲθεὶϲ καὶ ϲυγκαταθέμενοϲ τοῖϲ λεγομένοιϲ τρεῖϲ μὲν τῶν Αἰτωλικῶν ϲυνέϲτηϲε, τρεῖϲ δὲ τῶν Ἰταλικῶν νεανίϲκων τοὺϲ προϲοίϲονταϲ τὰϲ χεῖραϲ τῷ Βραχύλλῃ. Qui *cum in publico epulatus reverteretur domum temulentus* ab illis *circumventus occiditur*, Polyb. XVIII 43 et Liv. XXXIII 28, 1—3.

vere 196. ἧκον ἐκ τῆϲ Ῥώμηϲ οἱ δέκα - - κομίζοντεϲ τὸ τῆϲ ϲυγκλήτου δόγμα τὸ περὶ τῆϲ πρὸϲ Φίλιππον εἰρήνηϲ. ἦν δὲ τὰ ϲυνέχοντα τοῦ δόγματοϲ ταῦτα· τοὺϲ μὲν ἄλλουϲ Ἕλληναϲ πάνταϲ - - ἐλευθέρουϲ ὑπάρχειν καὶ νόμοιϲ χρῆϲθαι τοῖϲ ἰδίοιϲ· τοὺϲ δὲ ταττομένουϲ ὑπὸ Φίλιππον καὶ τὰϲ πόλειϲ τὰϲ ἐμφρούρουϲ παραδοῦναι Φίλιππον Ῥωμαίοιϲ πρὸ τῆϲ τῶν Ἰϲθμίων πανηγύρεωϲ - - . περὶ δὲ τῆϲ τῶν Κιανῶν ἐλευθερώϲεωϲ Τίτον γράψαι πρὸϲ Προυϲίαν κατὰ τὸ δόγμα τῆϲ ϲυγκλήτου. - - μόνοι δ᾽ Αἰτωλοί, δυϲχεραίνοντεϲ ἐπὶ τῷ μὴ τυγχάνειν ὧν ἤλπιζον, κατελάλουν τὸ δόγμα, φάϲκοντεϲ οὐ πραγμάτων, ἀλλὰ γραμμάτων μόνον ἔχειν αὐτὸ διάθεϲιν· mutatos esse dominos, non liberatos Graecos. πλεοναζούϲηϲ δὲ τῆϲ τῶν Αἰτωλῶν διαβολῆϲ καὶ πιϲτευομένηϲ παρ᾽ ἐνίοιϲ, πολλοὺϲ καὶ ποικίλουϲ ἠναγκάζετο ποιεῖϲθαι λόγουϲ ὁ Τίτοϲ ἐν τῷ ϲυνεδρίῳ, quod Corinthi cum decem legatis habebat, atque impetravit, ut solae Acrocorinthus, Demetrias, Chalcis a Romanis retinerentur, Polyb. XVIII 44—45; Liv. XXXIII 30—31; cf. etiam Plut. Tit. 10.

aestate 196. Post Isthmia Quinctius et decem legati εἰϲεκαλοῦντο πάνταϲ τοὺϲ ἀπὸ τῶν ἐθνῶν καὶ πόλεων παραγεγονόταϲ καὶ τὰ δόξαντα τῷ ϲυνεδρίῳ διεϲάφουν. - - Θετταλοῖϲ δὲ μετὰ τῆϲ ἐλευθερίαϲ καὶ τοὺϲ Ἀχαιοὺϲ τοὺϲ Φθιώταϲ προϲένειμαν, ἀφελόμενοι Θήβαϲ τὰϲ Φθίαϲ καὶ Φάρϲαλον· οἱ γὰρ Αἰτωλοὶ περί τε τῆϲ Φαρϲάλου μεγάλην ἐποιοῦντο φιλοτιμίαν, φάϲκοντεϲ αὑτῶν δεῖν ὑπάρχειν κατὰ τὰϲ ἐξ ἀρχῆϲ ϲυνθήκαϲ (sc. a. 212), ὁμοίωϲ δὲ καὶ περὶ Λευκάδοϲ. οἱ δ᾽ ἐν τῷ ϲυνεδρίῳ περὶ μὲν τούτων τῶν πόλεων ὑπερέθεντο τοῖϲ Αἰτωλοῖϲ τὸ διαβούλιον πάλιν ἐπὶ τὴν ϲύγκλητον, τοὺϲ δὲ Φωκέαϲ καὶ τοὺϲ Λοκροὺϲ (sc. orientales)[1]) ϲυνεχώρηϲαν αὐτοῖϲ ἔχειν, καθάπερ εἶχον καὶ πρότερον, ἐν τῇ ϲυμπολιτείᾳ. - - τὴν Ἡραιῶν πόλιν (cf. supra$_{50}$) Ἀχαιοῖϲ ἀπέδωκαν, Polyb. XVIII 47, 5—10; Liv. XXXIII 34, 7—9. Apparet igitur Thebas Phthioticas Aetolis redditas esse, ut Flamininus concesserat (supra$_{22}$), cf. Salvetti *Studi stor. ant.* II 124; Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 184. Probabiliter vero Aetoli ea quoque oppida retinuerunt, quae a. 198 in Dolopia, Thessaliotide, Achaia Phthiotide occupaverant (Holleaux l. c. 183 not. 1), quoniam praeter Thebas etiam Melitea, Thaumaci, Xyniae et ea Thessaliotidis pars, quae ad meridiem et occidentem spectat, in eorum possessione remane-

bant, cf. Salvetti l. c.; Dolopia tota ad Aetolorum foedus se applicasse videtur, cf. Swoboda *Staatsaltert.* 340 not. 3; Holleaux l. c. 195. Contra Aetolis nec Pharsalus nec Leucas neque Echinus neque *quaedam aliae civitates* (velut Larisa Cremaste) redditae sunt, cf. infra $_{42}$ et $_{54}$.

[1]) Sed pars Hypocnemidiorum (velut Larymna et Halae) in dicione Boeotorum remansit, cf. *Klio* XX 83.

autumno 196. εὐθέως ἀπ᾽ ἐκείνου (= Φιλίππου) χωρισθέντες (οἱ περὶ Γναῖον τὸν Κορνήλιον [unum ex decem Romanorum legatis]) ἧκον ἐπὶ τὴν τῶν Θερμικῶν σύνοδον, καὶ παρελθόντες εἰς τὰ πλήθη παρεκάλουν τοὺς Αἰτωλοὺς διὰ πλειόνων μένειν ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς αἱρέσεως καὶ διαφυλάττειν τὴν πρὸς Ῥωμαίους εὔνοιαν. πολλῶν δὲ παρισταμένων, καὶ τῶν μὲν πρᾴως καὶ πολιτικῶς μεμψιμοιρούντων αὐτοῖς ἐπὶ τῷ μὴ κοινωνικῶς χρῆσθαι τοῖς εὐτυχήμασι μηδὲ τηρεῖν τὰς ἐξ ἀρχῆς συνθήκας, τῶν δὲ λοιδορούντων καὶ φασκόντων οὔτ᾽ ἂν ἐπιβῆναι τῆς Ἑλλάδος οὐδέποτε Ῥωμαίους οὔτ᾽ ἂν νικῆσαι Φίλιππον, εἰ μὴ δι᾽ ἑαυτούς, τὸ μὲν ἀπολογεῖσθαι πρὸς ἕκαστα τούτων οἱ περὶ τὸν Γναῖον ἀπεδοκίμασαν, παρεκάλουν δ᾽ αὐτοὺς πρεσβεύειν εἰς τὴν Ῥώμην, διότι πάντων παρὰ τῆς συγκλήτου τεύξονται τῶν δικαίων· ὃ καὶ πεισθέντες ἐποίησαν, Polyb. XVIII 48, 5—9; Liv. XXXIII 35, 8—12 (de errore Livii cf. Holleaux *BCH* XXIX 1905, 364).

— In Aegypto Scopas Aetolus, qui seditionem paraverat, in custodia simul cum cognatis et amicis, inter quos etiam Dicaearchus (vide p. XXXII$_{108}$) erat, necatus est. τῶν δὲ λοιπῶν Αἰτωλῶν τοὺς βουλομένους εἰς τὴν οἰκείαν ἀπαλλάττεσθαι πάντας ἀπέλυσεν ὁ βασιλεὺς μετὰ τῶν ὑπαρχόντων. Aderant autem tum Alexandriae ἐπὶ τὰς διαλύσεις (sc. τὰς Ἀντιόχου καὶ Πτολεμαίου) legati quoque Aetolorum, ἐν οἷς ἦν καὶ Δωρίμαχος ὁ Νικοστράτου, sed ne hi quidem pro Scopa deprecati sunt, Polyb. XVIII 53—54. De tempore (probabiliter m. Sept./Oct.) cf. Holleaux *Rev. ét. anc.* XV 1913, 9 not. 3.

196/5. Pleuronii non Aetolorum sunt, cf. ad nr. 30$_{13}$.

inter a. 196—193 aut 193—185. Oppida Calydon et Proschium per aliquod tempus non Aetolorum sunt, cf. ad nr. 31$_{26\cdot 27}$.

ineunte saec. II. - - - - Δάμου Ναυπάκτιος proxenia a Deliis donatur, IG XI 4, 837.

ineunte a. 195. Aetolorum *legatos* (cf. supra $_{21}$) *Pharsalum et Leucadem et quasdam alias civitates ex primo foedere repetentis senatus ad T. Quinctium reiecit,* Liv. XXXIII 49, 8; de tempore cf. Nissen *Krit. Unters.* 152.

vere 195. *Quinctius conventum Corinthum omnium sociarum civitatium legationibus in diem certam edicit. - - ne Aetoli quidem* absunt; de Argis a Nabide liberandis deliberatum est. Ubi *Alexander, princeps gentis* [1]), *invectus primum in Atheniensis,* quorum legatus Romanorum in Graecos merita extulerat, *questus deinde - - Aetolos, primos hostis Philippi, semper socios Romanorum, pactos in foedere suas urbes agrosque fore devicto Philippo, fraudari Echino et Pharsalo, insimulavit fraudis Romanos, quod vano titulo libertatis ostentato Chalcidem et Demetriadem praesidiis tenerent - -, postremo quia manendi in Graecia retinendique exercitus Argos et Nabim causam facerent. Deportarent legiones in Italiam; Aetolos pollicери aut condicionibus et voluntate sua Nabim praesidium Argis deducturum, aut vi atque armis coacturos in potestate consentientis Graeciae esse.* Sed *cunctis undique increpantibus Aetolos* bellum decretum est. Quinctius *auxilia ut pro viribus suis quaeque civitates mitterent, est hortatus. ad Aetolos legatum etiam misit, magis ut nudaret animos, id quod evenit, quam spe impetrari posse,* Liv. XXXIV 22, 6—24.

[1]) sc. Alexander Isius (cf. p. XXXV$_{19}$), non Alexander Calydonius, qui hoc anno praetor (τὸ β′) erat, cf. Gillischewski 40.

aestate 195. Bello contra Nabim gesto Aetoli non interfuerunt, quamquam Nabis auxilia eorum exspectaverat, cf. Liv. XXXIV 37, 5. 41, 9. Pace facta Aetoli condiciones *omnibus conciliis lacerare: - - Nabidis dominationis satellitem factum populum Romanum,* Liv. l. c. 41, 5—6.

— Legati Romanorum in senatu Carthaginiensium exponunt *compertum patribus Romanis esse - - litteras nuntiosque ab eo* (sc. Hannibale) *ad Antiochum et Aetolos missos,* Liv. XXXIII 49, 1—2. Contra haec *falsa nuntiata* fuisse auctor est Iustin. XXXI 1, 9. De anno cf. Holleaux *Herm.* XLIII 1908, 296 ss. et XLVIII 1913, 82 not. 2; Meltzer-Kahrstedt *Gesch. d. Karth.* III 584 not. 1.

vere 194. *veris initio Corinthum conventu edicto,* quo *omnium civitatium legationes* venerunt, Flamininus pronuntians se cum omni exercitu in Italiam profecturum et Demetriadis Chalcidisque praesidia intra decimum diem, Acrocorinthi extemplo deducturum esse contumeliose de Aetolis dixit (Liv. XXXIV 48, 3—49). Quos tum adfuisse vix est probabile.

exeunte aestate 193. Aetoli *post deportatos ex Graecia exercitus primo in spe fuerant et Antiochum in vacuam Europae possessionem venturum, nec Philippum aut Nabim quieturos. ubi nihil usquam moveri viderunt, agitandum aliquid miscendumque rati, ne cunctando senescerent consilia, concilium* (sc. extraordinarium) *Naupactum indixerunt. ibi Thoas praetor eorum* [1]) *- - legatos censuit circa reges mittendos, qui non solum temptarent animos eorum, sed suis quemque stimulis moverent ad Romanum bellum. Damocritus*[2]) *ad Nabim, Nicander*[3]) *ad Philippum, Dicaearchus*[4]), *frater praetoris, ad Antiochum est missus. - - et reges tamen aut non moti* (= Philippus) *aut tardius* (= Antiochus) *moti sunt; Nabis extemplo circa omnis maritimos vicos* (sibi a Romanis ademptos) *dimisit ad seditiones in iis miscendas,* Liv. XXXV 12, 2—13, 1. De tempore cf. Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 203.

[1]) Θόας Ἀλεξάνδρου Τριχονεύς (cf. ad nr. 30$_{15}$), tum (sc. a. 194/3) praetor τὸ β′, Gillischewski 44. [2]) Δαμόκριτος Στρατάγου Καλυδώνιος (p. XXXIV$_{88}$), praetor (τὸ β′) insequentis anni, Gillisch. 29. [3]) Νίκανδρος Βίττου Τριχόνιος (Gillisch. 50), tum hipparchus, nr. 187$_{3}$. [4]) Δικαίαρχος Ἀλεξάνδρου Τριχονεύς (p. XXXV$_{53}$).

hieme 193/2. Post praeturam Thoas ad Antiochum se contulit, cf. infra $_{14}$.

— Nabidi ab Aetolis auxiliares missi sunt, Liv. XXXV 35, 12.

ineunte a. 192. *legati Romanorum* (duce Flaminino) *circuire sociorum urbes solliciti, ne Aetoli partis alicuius animos ad Antiochum avertissent. - - accuratior* Demetriade, quo Magnetum concilium indictum erat, *habenda oratio fuit, quod pars principum alienati Romanis totique Antiochi et Aetolorum erant,* inter eos etiam Eurylochus, qui tum Magnetarches erat. Qui cum in dicendi contentione inferior esset et Romanorum pars vinceret, *ex concilio - - protinus in Aetoliam profugit,* Liv. XXXV 31—32, 1.

vere 192. *Thoas, princeps gentis, quem miserant ad Antiochum, redierat inde Menippumque secum adduxerat regis legatum. qui, priusquam concilium iis daretur, impleverant omnium aures terrestris navalisque copias commemorando - -. apparebat, quid ea oratio in concilio motura esset - -.* Itaque ab Atheniensibus *Quinctius petit, ut legatos ad Panaetolicum concilium mitterent.* Qui in eo concilio, postquam Thoas et Menippus locuti sunt, Aetolorum animos sedare studuerunt atque admonuerunt, ut cum Romanis, *dum integra omnia essent, verbis potius de iis, quae ambigerentur, disceptarent quam Asiam Europamque ad funestum armarent bellum. multitudo avida novandi res Antiochi tota erat, et ne admittendos quidem in concilium Romanos censebant; principum maxime seniores auctoritate obtinuerunt, ut daretur iis concilium.*

hoc decretum Athenienses cum rettulissent, eundum in Aetoliam Quinctio visum est. - - postquam ventum est eo, Quinctius in concilio - - pauca de iure civitatium, de quibus ambigeretur, disseruit: si quid tamen aequi se habere arbitrarentur, legatos mitterent Romam. *Thoas deinde ceterique factionis eiusdem cum adsensu omnium auditi pervicerunt, ut ne dilato quidem concilio et absentibus Romanis decretum fieret, quo accerseretur Antiochus ad liberandam Graeciam disceptandumque inter Aetolos et Romanos. huic - - decreto addidit propriam contumeliam Damocritus praetor eorum* (cf. p. XXXVII$_{105}$)*: nam cum id ipsum decretum posceret eum Quinctius, - - aliud in praesentia, quod magis instaret, praevertendum sibi esse dixit; decretum responsumque in Italia brevi castris super ripam Tiberis positis daturum. - - Quinctius legatique Corinthum redierunt.* Liv. XXXV 32, 2—34, 1.

aestate 192. Aetoli *post dimissos Romanos - - per apocletos — ita vocant sanctius consilium; ex delectis constat viris* (cf. Swoboda *Staatsaltert.* 361) — *id agitabant, quonam modo in Graecia res novarentur. - - consilium - - ceperunt Demetriadem Chalcidem Lacedaemonem occupandi. singuli in singulas principes missi sunt, Thoas* (cf. p. XXXVII$_{104}$) *Chalcidem, Alexamenus* (cf. p. XXXVI$_{60}$) *Lacedaemonem, Diocles Demetriadem. hunc exul Eurylochus* (supra $_{10}$) *- - adiuvit. litteris Eurylochi admoniti propinqui amicique et qui eiusdem factionis erant* impetraverunt, ut revocaretur. *his praeparatis Diocles cum omni equitatu — et erat tum praefectus equitum — specie reducentis exulem hospitem* Demetriadem intravit et occupavit; principes adversae factionis interfecti sunt, Liv. XXXV 34, 2—12.

causam mittendi ad (Nabin) *habuerunt, quod fatigabat precibus, ut auxilia sibi, cum illis auctoribus rebellasset, mitterentur. mille pedites Alexameno dati sunt et triginta delecti ex iuventute equites. iis a praetore Damocrito - - denuntiatur, ne se ad bellum Achaicum - - crederent missos esse; quidquid Alexamenum res monuisset subiti consilii capere, ad id - - oboedienter exequendum parati essent - -.* Alexamenus cum Lacedaemonem venisset, data occasione cum equitibus Nabin trucidavit. Tum regia occupata *diem ac noctem in scrutandis thesauris tyranni absumpsit; Aetoli velut capta urbe - - in praedam versi.* Lacedaemonii tandem *armis arreptis Aetolos vagos per urbem caedunt. tum regiam invadunt; ibi Alexamenum cum paucis resistentem obtruncant. Aetoli circa Chalcioecon - - congregati caeduntur; pauci armis abiectis pars Tegeam pars Megalen polin perfugiunt; ibi comprensi a magistratibus sub corona venierunt. Philopoemen - - societati Achaeorum Lacedaemonios adiunxit,* Liv. l. c. 35, 3—37, 2, cf. Paus. VIII 50, 10.

iisdem diebus circa Chalcidem Thoas per Euthymidam principem[1]*, pulsum opibus eorum, qui Romanae societatis erant, post T. Quinctii legatorumque adventum, et Herodorum, Cianum mercatorem, sed potentem Chalcide propter divitias, praeparatis ad proditionem iis, qui Euthymidae factionis erant,* rem gessit. *- - in Maliaco sinu duo milia peditum Thoas et ducentos equites, onerarias leves ad triginta habebat. eas cum sexcentis peditibus Herodorus traicere* (Thronio) *in insulam Atalanten iussus, ut inde, cum pedestris copias appropinquare iam Aulidi atque Euripo sensisset, Chalcidem traiceret; ipse ceteras copias nocturnis maxime itineribus, quanta poterat celeritate, Chalcidem ducebat.* Sed Chalcidenses cum Eretriensibus Carystiisque auxilio vocatis tuenda moenia *tradidissent, ipsi omnibus copiis transgressi Euripum ad Salganea posuerunt castra.* Itaque postquam a Chalcidensibus per legatos repulsam tulerunt, *Thoas et Aetoli, ut qui spem omnem in eo, ut improviso opprimerent, habuissent, ad iustum bellum oppugnationemque urbis mari ac terra munitae haudquaquam pares, domum rediere,* Liv. l. c. 37, 4—38, 12.

[1] Euthymidas iam a. 208/7 ab Aetolis proxenia donatus erat, nr. 31$_{67}$.

autumno 192. Thoas Aetolus iterum ad Antiochum se contulit atque omni modo *regis spem inflabat.* Itaque Antiochus *Demetriadis maxime defectione ab Romanis ad Aetolos elatus non ultra differre profectionem in Graeciam constituit. - - ad Pteleum primum continentis venit. - - die postero in portum urbis* (Demetriadis) *navibus est invectus; copias haud procul inde exposuit. decem milia peditum fuere et quingenti equites, sex elephanti,* Liv. XXXV 42, 4—43, 6; cf. etiam Appian. Syr. 12. De tempore Anti-

ochi adventus (m. Oct.) cf. Leuze *Herm.* LVIII 1923, 245 not. 3; Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 208.

Aetoli, postquam Demetriadem venisse Antiochum adlatum est, concilio indicto decretum, quo accerserent eum, fecerunt. iam profectus ab Demetriade rex, quia ita decreturos sciebat, Phalara in sinum Maliacum processerat. inde decreto accepto Lamiam venit, exceptus ingenti favore multitudinis - -. in concilium ut ventum est, aegre a Phaenea praetore (τὸ β΄, cf. Gillischewski 35) *principibusque aliis introductus facto silentio dicere orsus rex.* Excusans se de praesenti parvo numero militum suorum promisit, *simul primum anni tempus navigabile praebuisset mare,* ingentes copias, ingentes classes venturas esse, quibus *depulso cervicibus eorum imperio Romano liberam vere Graeciam atque in ea principes Aetolos* facturus esset. *cum exercitibus commeatus quoque omnis generis ex Asia venturos; in praesentia curae esse Aetolis debere, ut copia frumenti suis et annona tolerabilis rerum aliarum suppeditetur. in hanc sententiam rex cum magno omnium adsensu locutus discessit,* Liv. l. c. 43, 7—45, 1.

post discessum regis inter duos principes Aetolorum, Phaeneam et Thoantem, contentio fuit. Phaeneas reconciliatore pacis et disceptatore de iis, quae in controversia cum populo Romano essent, utendum potius Antiocho censebat quam duce belli - -. Thoas negare paci studere Phaeneam, sed discutere apparatum belli velle, ut taedio et impetus relanguescat regis et Romani tempus ad comparandum habeant. - - orandum potius regem, ut - - copias quoque terrestris navalisque accersat. - - haec vicit sententia, imperatoremque (αὐτοκράτορα ϲτρατηγόν, Appian. Syr. 12) *regem appellandum censuerunt et* τριάκοντα τῶν ἀποκλήτων προεχειρίϲαντο τοὺϲ ϲυνεδρεύϲονταϲ μετὰ τοῦ βαϲιλέωϲ, Liv. l. c. 45, 2—9 et Polyb. XX 1.

rex postero die cum apocletis eorum, unde bellum ordiretur, consultabat (= Polyb. XX 1). *optimum visum est Chalcidem - - primum adgredi - -. itaque cum mille peditibus rex, qui ab Demetriade secuti erant, profectus per Phocidem est, et alio itinere principes Aetoli iuniorum paucis evocatis ad Chaeroniam occurrerunt et decem constratis navibus secuti sunt. rex ad Salganea castris positis navibus ipse cum principibus Aetolorum Euripum traiecit.* Colloquium inter Aetolos et Chalcidenses. Qui responderunt sibi *certum esse non modo non recipere moenibus, sed ne societatem quidem ullam pacisci nisi ex auctoritate Romanorum. haec renuntiata regi ad naves, ubi restiterat, cum essent, in praesentia - - reverti Demetriadem placuit. ibi - - consultare cum Aetolis rex, quid deinde fieret. placuit Boeotos Achaeos Amynandrum regem Athamanum temptare,* Liv. l. c. 46, 2—47, 2.

hieme 192/1. Philippum, Amynandri affinem, *Aetoli et Antiochus inpulerant in spem Macedoniae regni, quod is vere regum stirpis esset, si Amynandrum Athamanesque Antiocho coniunxisset. et ea vanitas promissorum non apud Philippum modo sed etiam apud Amynandrum valuit,* Liv. XXXV 47, 5—8; cf. Appian. Syr. 13.

in Achaia legatis Antiochi Aetolorumque coram T. Quinctio Aegii datum est concilium. Post Antiochi legatum *idem ferme et Aetolorum legatus Archidamus* (i. e. Ἀρχέδαμοϲ Φόλαϲ, cf. p. XXXV_{94}) *petit, ut - - quietem praestarent, spectatoresque belli* essent. *provectus deinde est - - in maledicta nunc communiter Romanorum, nunc proprie ipsius Quinctii - -.* Cum Flamininus respondisset, *nulla nec disceptatio nec dubitatio fuit, quin omnes - - bellum et Antiocho et Aetolis nuntiari iuberent,* Liv. l. c. 48—50, 2; de tempore cf. Polyb. XXXIX 3, 8: τετραμήνῳ πρότερον τῆϲ Ῥωμαίων διαβάϲεωϲ (‘*November*’ Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 210). — Sed ex reliquis Peloponnesiis Elei et Messenii *cum Aetolis sentiebant,* Liv. XXXVI 31, 2, cf. Polyb. XX 3; Liv. l. c. 5, 1—3.

οἱ Βοιωτοὶ ἀπεκρίθηϲαν τοῖϲ πρεϲβευταῖϲ διότι παραγενομένου τοῦ βαϲιλέωϲ πρὸϲ αὐτούϲ, τότε βουλεύϲονται περὶ τῶν παρακαλουμένων, Polyb. XX 2; Liv. XXXV 50, 5.

Antiochus cum iterum ad expugnandam Chalcidem proficisceretur, praeter suas copias etiam *ex ea copia, quae Lamiae repente colligi potuit, non ita multos Aetolos ducit. - - Antiochus admoto ad Aulidem exercitu, cum rursus oratores partim ex suis partim Aetolos Chalcidem misisset, qui eadem illa, quae nuper, cum minis gravioribus agerent, - - facile tenuit, ut portae sibi aperirentur,* Liv. l. c. 50, 6—51, 6.

Antiochus Boeotorum *quoque gente adiuncta* (Thebis) *Chalcidem regressus, praemissis inde litteris, ut Demetriadem convenirent principes Aetolorum, cum quibus de summa rerum deliberaret, navibus eo ad diem indictum concilio venit. - -* hiems *tum ferme media erat,* Liv. XXXVI 6, 6—9. Inter Aetolos Thoas aderat, ibid. 7, 12. Concilio, in quo Hannibal frustra locutus erat, habito *legati Larisam ad concilium Thessalorum sunt missi, et Aetolis Amynandroque dies ad conveniendum exercitui Pheras est dictus; eodem et rex cum suis copiis confestim venit. - - Antiocho ad Pheras iam castra habenti, ubi coniunxerant ei se Aetoli et Amynander, legati ab Larisa venerunt - - orantes, ut remoto exercitu per legatos, si quid ei videretur, secum disceptaret.* Sed Antiochus Pheraeorum quoque animis frustra tentatis urbem in deditionem subegit atque multa alia oppida Thessaliae occupavit; *tunc adgredi Larisam constituit - -. per eosdem dies - - Menippus* (dux Antiochi) *cum tribus milibus peditum Aetolorum et ducentis equitibus in Perrhaebiam profectus Malloeam et Cyretias vi cepit et depopulatus est agrum Tripolitanum. his raptim peractis Larisam ad regem redeunt.* Qui cum Romani ex Illyria subsidio missi appropinquarent, *ab Larisa recessit et Demetriadem rediit, Aetolique - - in suos receperunt se fines,* Liv. l. c. 8, 2—10, 12 (ca. mense Ianuario, Kromayer *Ant. Schlachtfelder* II 221; Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 211).

vere 191. Antiochus *principio veris* duces suos *Stratum Aetoliae copias ducere iussit; ipse Delphis sacrificio Apollini facto Naupactum processit. consilio principum Aetoliae habito via, quae praeter Calydonem et Lysimachiam fert

ad Stratum, suis, qui per Maliacum sinum veniebant, occurit. Sed expeditione contra Acarnanes fere irrita facta *per Aetoliae ac Phocidis urbis Chalcidem rediit,* Liv. XXXVI 11, 5—12, 11; Appian. Syr. 16.

Eodem tempore Philippus et Romani in Thessalia felicissime bellum gerunt; Aetoli ipsi Malloeam, Cyretias, Eritium (cf. Stählin *Hell. Thess.* 28 not. 10) amittunt, Liv. l. c. 13, 4—5. Amynander cum Philippus in Athamaniam invaderet, cum coniuge liberisque ad Aetolos Ambraciam fugit, 14, 9. Etiam in Achaiam Phthiotidem consul M.' Acilius procedit; ad Thaumacos Aetoli frustra resistere conantur. Hoc quoque oppido capto *altero die consul ad Spercheum amnem pervenit, inde Hypataeorum agros vastavit,* 14, 12—15.

Interea Antiochus Chalcide *nuntios in Aetoliam misit, ut omni contracta iuventute convenirent Lamiam, et ipse eo* copias suas *duxit.* Sed Aetolorum tantummodo quattuor milia convenerunt; nam principes dixerunt se *nec auctoritate nec gratia nec imperio adversus detractantes militiam valuisse.* Rex, qui ipse *intra saltum Thermopylarum sese recepit,* Aetolos *partim ad Heracleam praesidio obtinendam - - partim Hypatam mittit.* Postquam autem *consul depopulatus Hypatensem primo deinde Heracleensem agrum, inutili utrobique auxilio Aetolorum, in ipsis faucibus - - posuit castra,* rex *nuntium - - ad Aetolos mittit,* quorum *utraeque manus Heracleam sese incluserunt, - - ut vertices circa montium occuparent - -, ne qua transire Romani possent.* Sed Aetoli inter se dissidentes *duo milia Heracleae substiterunt, duo trifariam divisa Callidromum et Rhoduntiam et Tichiunta — haec nomina cacuminibus sunt — occupavere,* 15 16.

Romani cum nocte ante pugnam in Thermopylis factam Aetolos aggrederentur, ad castella quidem Tichiunta et Rhoduntiam repulsi sunt, sed ab iugo Callidromi eos incautos et plerosque sopitos oppressos deiecerunt et sic maximum momentum ad fugam regiarum copiarum attulerunt. Castra autem Romanorum *temptata - - inter ipsum pugnae tempus ab Aetolis Heracleam obtinentibus praesidio* rediens consul liberavit, 18, 8 -19, 1. 7; Frontin. strat. II 4, 4; Plut. Cat. 13; Appian. Syr. 18—19. De tempore pugnae (exeunte m. Aprili) cf. Kromayer *Ant. Schlachtf.* II 223; de Sanctis *Storia* IV 1, 388; Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 214.

aestate 191. M.' Acilius Phocide, Boeotia, Chalcide in deditionem acceptis et Aetolis frustra ad tradendam Heracleam admonitis hanc urbem per mensem fere obsessam expugnavit; *traditus inter ceteros princeps Aetolorum Damocritus est* (m. Iunio, Kromayer l. c. 226), Liv. XXXVI 22—24; Appian. Syr. 21. Contra Ἀντισθένης ὁ Περιπατητικὸς φιλόσοφος apud Phleg. Trall. (*F Gr Hist* 257 *F* 36 III 1) tradit Heracleam ἐξ εὐμαροῦς captam esse (cf. etiam Holleaux *Rev. Philol.* 1930, 306 not. 5).

eodem tempore, quo Romani Heracleam, Philippus Lamiam ex composito oppugnabat, frustra tamen. Atque *confestim ab Heraclea capta nuntius venit,* ut Romanis oppugnatione cederet. *ita recessum ab Lamia est,* Liv. l. c. 25, cf. Polyb. XX 11, 3. Videntur Romani ipsi indutiis ab oppugnatione prohibiti esse, cf. Niese II 709 not. 3 et de Sanctis *Storia* IV 1, 166 not. 90.

paucis priusquam Heraclea caperetur diebus Aetoli concilio (sc. apocletorum) *Hypatam coacto legatos ad Antiochum miserunt,* Thoantem (p. XXXVII$_{104}$) et Nicandrum (p. XXXVII$_{107}$). Rex *in praesentia pecuniam, quae ad usus belli necessaria erat, legatis dedit; auxilia terrestria navaliaque adfirmavit missurum.* Thoas apud regem remansit, Liv. l. c. 26.

Heraclea capta οἱ περὶ τὸν Φαινέαν τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατηγὸν - - πρὸς τὸν Μάνιον ὑπὲρ ἀνοχῶν καὶ διαλύσεως - - ἐξαπέστειλαν Ἀρχέδαμον (p. XXXV$_{94}$) καὶ Πανταλέοντα (Π. II Πλευρώνιον, στρ. τὸ α′ = a. 186/5, Gillischewski 57) καὶ Χάλεπον (Ναυπάκτιον, στρ. a. 199/8, Gillischewski 31). Quos datis dierum decem indutiis consul cum L. Valerio Flacco interprete Hypatam remisit. οἱ δ' Αἰτωλοὶ (i. e. apocleti) - - ἔκριναν ἐπιτρέπειν τὰ ὅλα Μανίῳ, δόντες αὑτοὺς εἰς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, οὐκ εἰδότες τίνα δύναμιν ἔχει τοῦτο atque ἐξέπεμψαν ἅμα τῷ Λευκίῳ τοὺς περὶ Φαινέαν διασαφήσοντας τὰ δεδογμένα τῷ Μανίῳ κατὰ σπουδήν. Quibus auditis consul postulavit, ut Dicaearchus (p. XXXV$_{53}$) et Menestratus Epirota (ὃς ἐτύγχανε τότε παραβεβοηθηκὼς εἰς Ναύπακτον) et rex Amynander cum comitibus (supra $_{8}$) traderentur, et reicientem id Phaeneam reliquosque legatos primo catenis vinxit, tum autem denuo decem dierum indutiis concessis, quia ad ea decernenda concilio Aetolorum opus esset, dimisit. διαδοθείσης δὲ τῆς φήμης ὑπὲρ τῶν ἀπηντημένων τοῖς περὶ τὸν Φαινέαν - - οὐδ' ἀπαντᾶν οὐδεὶς ἐπεβάλετο πρὸς τὸ διαβούλιον, quod apocleti omnibus Aetolis indixerant. Confirmavit quoque animos Aetolorum eo ipso tempore rediens Nicander, qui postquam pecunia Lamiam devecta ad Hypatam in Macedonum manus incidit, a Philippo hospitaliter exceptus et benigno nuntio dimissus erat. ὅθεν ἅμα τῷ διελθεῖν τὰς ἐν ταῖς ἀνοχαῖς ἡμέρας κατάμονος αὖθις ὁ πόλεμος ἐγεγόνει τοῖς Αἰτωλοῖς, Polyb. XX 9—11, 8; Liv. XXXVI 27—29 (qui hic illic cum Polybio discrepat).

M.' Acilius certior factus *Naupactum concurrisse Aetolos, ut inde totum impetum belli sustinerent,* superatis Oeta et Corace — *mons est altissimus inter Callipolim et Naupactum* — urbem obsedit, Liv. l. c. 30; cf. Appian. Syr. 21. Ad Naupactum falso (cf. Holleaux *Rev. Philol.* 1930, 306 not. 1) Antisthenes Peripateticus ineptissimam illam narrationem rettulit, quae exstat apud Phleg. Trall. loco supra $_{50}$ citato.

Eodem tempore Messenii Achaeorum concilii facti sunt (Liv. l. c. 31) et Philippus permittente M.' Acilio Demetriadem et *Dolopiam et Aperantiam et Perrhaebiae quasdam civitates* recepit (Liv. 33; Plut. Tit. 15). Probabiliter tum Philippus etiam Amphilochiam occupavit, cf. infra p. XLI$_{74}$ (Oberhummer *Akarn.* 181; Salvetti *Stud. stor. ant.* II 126; contra Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 219 ver a. 190 praeferre videtur).

autumno 191. Naupacto *iam per duos menses* (Aug.–Septemb., Kromayer l. c. 226) — *et iam prope excidium erat* — oppugnata T. Quinctius cum Phaenea principibusque aliis egressis collocutus intercessit *indutiisque in diem certam datis, qua legatio renuntiari ab Roma posset, soluta obsidio est et exercitus in Phocidem missus*, Liv. XXXVI 34—35, 6; Plut. Tit. 15.

Tum etiam Elei Achaeorum concilio contributi videntur, cf. Niese II 715.

exeunte m. Novembri 191. *L. Cornelio Scipione C. Laelio consulibus* (inde a die XVIII m. Novembris) *nulla prius secundum religiones acta in senatu res est quam de Aetolis*, γενομένων δὲ πλειόνων παρ' ἀμφοῖν (τῶν παρὰ τῶν Αἰτωλῶν πρέϲβεων καὶ τῶν παρὰ τοῦ Μανίου) λόγων, ἔδοξε τῷ ϲυνεδρίῳ δύο προτείνειν γνώμαϲ τοῖϲ Αἰτωλοῖϲ. ἢ διδόναι τὴν ἐπιτροπὴν περὶ πάντων τῶν καθ' αὑτοὺϲ ἢ χίλια τάλαντα παραχρῆμα δοῦναι καὶ τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζειν Ῥωμαίοιϲ. τῶν δ' Αἰτωλῶν ἀξιούντων διαϲαφῆϲαι ῥητῶϲ ἐπὶ τίϲι δεῖ διδόναι τὴν ἐπιτροπήν, οὐ προϲδέχεται τὴν διαϲτολὴν ἡ ϲύγκλητοϲ. *ita infecta pace dimissi urbe eodem die, Italia intra quindecim dies excedere iussi*, Polyb. XXI 2, 3—5 et Liv. XXXVII 1, 1—6; cf. Diod. XXIX 4.

hieme 191/190. M.' Acilius Delphos a dominatione Aetolorum liberavit et XXIV fundos, XLVI domus, quas Aetoli et Locrenses sibi paraverant, τῶι θεῶι καὶ τᾶι πόλει dedit, cf. *Klio* XVI 109 ss.; Syll.³ 607—610.

— *principes Aetolorum tres et quadraginta, inter quos Damocritus et frater eius erant, ab duabus cohortibus missis a M.' Acilio Romam deducti et in lautumias coniecti sunt*, Liv. XXXVII 3, 8.

brevi ante ver 190. Post reditum legatorum Aetoli, *quamquam omnis ora maritima eorum, quae in Peloponnesum versa est, depopulata ab Achaeis erat, - - ut Romanis intercluderent iter* (sc. ad renovandam oppugnationem Naupacti), *Coracem occupaverunt montem*, Liv. XXXVII 4, 6—7.

vere 190. M.' Acilius profectus Elatea ex inopinato Lamiam aggressus est et altero die urbem expugnavit, Liv. XXXVII 4, 8—5, 3.

occupato ad Coracem ab Aetolis saltu - - oppugnare Acilius Amphissam statuit. ab Heraclea per Oetam exercitus eo deductus. Amphissensibus autem fortiter resistentibus Scipiones, postquam Hypatam frustra ad deditionem compulerunt, eodem advenerunt (exeunte fere m. Aprili), Liv. 5, 4—6, 2. Cum oppidani magis magisque laborarent, intercedentibus Atheniensibus magistratus Aetolorum, qui Hypatae versabantur, bis legatos de pace ad duces Romanos miserunt, sed frustra, quia consul postulata illa senatus non mutabat. Denique Aetoli ab Atheniensibus admoniti indutias sex mensum petierunt, ut legatos Romam mittere possent, atque per P. Scipionem a consule impetraverunt. Obsidio Amphissae soluta est; M.' Acilius Romam, Scipiones in Asiam profecti sunt (m. Maio), Polyb. XXI 4—5; Liv. l. c. 6, 3—7, 7; Appian. Syr. 23; de tempore cf. de Sanctis *Storia dei Rom.* IV 1, 390. Aetoli Antiochum de indutiis certiorem fecerunt, Polyb. l. c. 8, 3.

aestate 190. M.' Acilius cum *de rege Antiocho et Aetolis* triumpharet, *captivos nobiles, Aetolos et regios duces, sex et triginta duxit. Damocritus, Aetolorum dux, paucos ante dies, cum e carcere noctu effugisset, in ripa Tiberis consecutis custodibus, priusquam comprehenderetur, gladio se transfixit*, Liv. XXXVII 46, 4—5.

post aequinoctium autumnale 190. Amynander a suis revocatus et consentientibus apocletis et Nicandro praetore (a. 190/89 τὸ α', cf. Gillischewski 50) a mille Aetolis adiutus Athamaniam Philippo pulso recuperavit, Liv. XXXVIII 1—2. Tum autem legatos ad Romanos misit ἀπολογούμενοϲ τῷ δοκεῖν δι' Αἰτωλῶν πεποιῆϲθαι τὴν κάθοδον atque παρακαλῶν προϲδέξαϲθαι πάλιν αὑτὸν εἰϲ τὴν ϲυμμαχίαν, Polyb. XXI 25, 1—2; Liv. l. c. 3, 1—2.

hieme 190. οἱ δ' Αἰτωλοὶ νομίϲαντεϲ ἔχειν εὐφυῆ καιρὸν πρὸϲ τὸ τὴν Ἀμφιλοχίαν καὶ τὴν Ἀπεραντίαν ἀνακτήϲαϲθαι - - ἀθροίϲαντοϲ Νικάνδρου τοῦ ϲτρατηγοῦ πάνδημον ϲτρατιὰν ἐνέβαλον εἰϲ τὴν Ἀμφιλοχίαν. τῶν δὲ πλείϲτων αὐτοῖϲ ἐθελοντὴν προϲχωρηϲάντων μετῆλθον εἰϲ τὴν Ἀπεραντίαν. καὶ τούτων δὲ προϲθεμένων ἑκουϲίωϲ ἐϲτράτευϲαν εἰϲ τὴν Δολοπίαν. οὗτοι δὲ βραχὺν μέν τινα χρόνον ὑπέδειξαν ὡϲ ἀντιποιηϲόμενοι, sed tum ταχέωϲ μετενόηϲαν καὶ προϲέθεντο πρὸϲ τοὺϲ Αἰτωλούϲ. Quo facto ἀπήγαγε τὴν ϲτρατιὰν ὁ Νίκανδροϲ εἰϲ τὴν οἰκείαν - -. ἄρτι δὲ τούτων ϲυμβεβηκότων - - προϲέπεϲε φήμη περὶ τῆϲ κατὰ τὴν Ἀϲίαν μάχηϲ, Polyb. XXI 25, 3—8; Liv. XXXVIII 3, 3—6. Pugna ad Magnesiam facta mensi fere Ianuario a. 189 tribuenda videtur, cf. De Sanctis *Storia dei Rom.* IV 1, 202 not. 137. 390; Holleaux *Cambr. anc. hist.* VIII 223.

— *Aetoli legati*, qui Damotele duce Romam missi erant, *in senatum introducti - -. interrogati ab uno senatore, permitterentne arbitrium de se populo Romano, deinde ab altero, haberentne eosdem quos populus Romanus socios et hostis essent, nihil ad ea respondentes egredi templo iussi sunt. - - senatus consultum in M.' Acilii sententiam - - factum est, ut Aetoli eo die iuberentur proficisci ab urbe et intra quintum decimum diem Italia excedere. - - denuntiatumque, si qua deinde legatio ex Aetolis, nisi permissu imperatoris, qui eam provinciam obtineret, et cum legato Romano venisset Romam, pro hostibus omnis futuros*, Liv. XXXVII 49; Diod. XXIX 9. De tempore cf. Liv. l. c.: *illa etiam res accendit, quod eo ipso tempore, quo pacem ab Romanis petebant, Dolopiae atque Athamaniae bellum inferebant* et Diod. l. c.: πρὸ τῆϲ κατὰ τὸν Ἀντίοχον ἥττηϲ εἰϲαχθέντων εἰϲ τὴν ϲύγκλητον τῶν ἐξ Αἰτωλίαϲ πρεϲβευτῶν.

190 (?). Aetoli Magnetibus Maeandriis, qui ipsi Aetolis coronam auream, civitatem aliosque honores decreverant, isopolitiam donant, nr. 4 *d*.

vere 189. Cum Damoteles Roma infecta re rediret simul transitum consulis M. Fulvii nuntians, ἔδοξεν (τοῖς Αἰτωλοῖς) πρός τε Ῥοδίους πέμπειν καὶ πρὸς Ἀθηναίους, ἀξιοῦντας καὶ παρακαλοῦντας πρεσβεῦσαι περὶ αὐτῶν εἰς τὴν Ῥώμην - -. ὁμοίως δὲ καὶ παρ' αὐτῶν ἐξέπεμψαν πάλιν πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥώμην, Ἀλέξανδρον τὸν Ἴσιον ἐπικαλούμενον καὶ Φαινέαν, σὺν δὲ τούτοις Χάλεπον (cf. p. XL_{71}), ἔτι δ' Ἄλυπον τὸν Ἀμβρακιώτην καὶ Λύκωπον, Polyb. XXI 25, 9—11; Liv. XXXVIII 3, 6—8.

Quos legatos Epirotae περὶ τὴν Κεφαλληνίαν ceperunt atque ἀπῄτουν αὐτοὺς λύτρα (primo quina talenta, postea terna) διὰ τὸ πόλεμον ὑπάρχειν σφίσιν πρὸς τοὺς Αἰτωλούς. - - ἀσμένως δὲ τῶν ἄλλων προσδεξαμένων, οὗτοι μὲν διεγγυηθέντες ἐπανῆλθον, ὁ δ' Ἀλέξανδρος (πλουσιώτατος πάντων τῶν Ἑλλήνων — πλειόνων ἢ διακοσίων ταλάντων ἔχων οὐσίαν) οὐκ ἂν ἔφη δοῦναι πλεῖον ταλάντου καὶ - - ἔμεινεν ἐν τῇ φυλακῇ. Sed μετὰ ὀλίγας ἡμέρας γραμμάτων παραγενηθέντων ἐκ τῆς Ῥώμης περὶ τῆς ἀφέσεως, αὐτὸς μόνος ἀπελύθη χωρὶς λύτρων.

οἱ δ' Αἰτωλοὶ - - Δαμοτέλη προεχειρίσαντο πάλιν εἰς τὴν Ῥώμην πρεσβευτήν. ὃς ἐκπλεύσας μέχρι τῆς Λευκάδος καὶ γνοὺς προάγοντα διὰ τῆς Ἠπείρου μετὰ τῶν δυνάμεων Μᾶρκον ἐπὶ τὴν Ἀμβρακίαν, ἀπογνοὺς τὴν πρεσβείαν αὖθις ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἰτωλίαν, Polyb. l. c. 26, 7—19.

aestate 189. M. Fulvius auctoribus Epirotis, qui et ipsi copiis consulem adiuvant, Ambraciam obsidione premit, Polyb. XXI 26, 1—6; Liv. XXXVIII 3, 9—4, 6. *ad famam oppugnationis Ambraciae Stratum iam edicto Nicandri praetoris convenerant Aetoli.* Sed *postquam urbem iam magna ex parte operibus saeptam viderunt, - - dividere copias placuit. cum mille expeditis Eupolemus* (cf. p. XXXV_{93}) *Ambraciam profectus per nondum commissa inter se munimenta urbem intravit.* Nicander autem *cum cetera manu* omisso consilio Epirotarum castra aggrediendi *ad depopulandam Acarnaniam iter convertit,* Liv. l. c. 4, 6—10.

Cum ii, qui Ambraciae oppugnabantur, omnes impetus hostium propulsassent, *iam Aetoli a populatione Acarnaniae Stratum redierant. inde Nicander praetor spem nactus solvendae incepto forti obsidionis, Nicodamum quendam cum Aetolis quingentis* (equitibus, Polyb.) *Ambraciam intromittit.* Tempus certum constitutum erat, quo illi eruptionem facerent, Nicander castra Romana adoriretur. Sed quamqam oppidani ducibus Eupolemo et Nicodamo fortissime in obsidentes eruperunt, inceptum irritum factum est, quia Nicander impetu composito destiterat, Polyb. l. c. 27; Liv. l. c. 5—6.

Nicandro enim *potius visum est Amphilochis nuper receptis ferre opem* (cf. Oberhummer *Akarn.* 184 not. 1), *quos Perseus, Philippi filius, missus ad Dolopiam Amphilochosque recipiendos, summa vi oppugnabat. — Perseus ubi adesse Aetolos audivit, omissa obsidione urbis, quam oppugnabat* (probabiliter Argos, Oberhummer l. c.), *depopulatus tantum agros Amphilochia excessit atque in Macedoniam redit,* Liv. l. c. 5, 10 et 7, 1.

Aetolos inde avocavit populatio maritumae orae. Pleuratus, Illyriorum rex, cum sexaginta lembis Corinthium sinum invectus adiunctis Achaeorum quae Patris erant navibus maritima Aetoliae vastabat. adversus quos mille Aetoli missi, quacumque se classis circumegerat per litorum amfractus, brevioribus semitis occurrebant, Liv. l. c. 7, 2—3.

Quae cum ita essent neque Ambracia summa vi oppugnari desineretur (Polyb. l. c. 28, 1—17; Liv. l. c. 7, 4—13; Polyaen. VI 17; ceterum cf. Oberhummer *Akarn.* 185 not. 5), *legati ab Aetolis Phaeneas et Damoteles cum liberis mandatis decreto gentis ad consulem venerunt.* Qui cum gravissimas condiciones audissent, *nullo reddito responso domum regressi sunt.* Tum *qualemcumque pacem referre iussi, cum redirent Ambraciam, Acarnanum insidiis prope viam positis - - circumventi Thyrreum custodiendi deducuntur,* Liv. l. c. 8—9, 2; cf. etiam Polyb. l. c. 28, 18.

Interea legati Atheniensium et Rhodiorum et Amynander quoque (hic quidem propter Ambraciotas) ad castra Romanorum venerant, atque postquam etiam Aetolorum legati iussu consulis ab Acarnanibus adducti sunt, de pace agebatur. ἐνεργῶς δὲ πανταχόθεν προσαγομένης τῆς φιλοτιμίας — pro Aetolis etiam C. Valerius, filius Laevini τοῦ πρώτου συνθεμένου πρὸς Αἰτωλοὺς τὴν συμμαχίαν (cf. p. XXIX_{84}), deprecatus est — ἔλαβε τὸ πρᾶγμα συντέλειαν. οἱ μὲν γὰρ Ἀμβρακιῶται πεισθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐπέτρεψαν τὰ καθ' αὑτοὺς τῷ στρατηγῷ τῶν Ῥωμαίων καὶ παρέδωκαν τὴν πόλιν ἐφ' ᾧ τοὺς Αἰτωλοὺς ὑποσπόνδους ἀπελθεῖν. - - ὁ δὲ Μᾶρκος συγκατέθετο τοῖς Αἰτωλοῖς ἐπὶ τούτῳ ποιήσασθαι τὰς διαλύσεις, ὥστε διακόσια μὲν Εὐβοϊκὰ τάλαντα παραχρῆμα λαβεῖν, τριακόσια δ' ἐν ἔτεσιν ἕξ, πεντήκοντα καθ' ἕκαστον ἔτος· ἀποκατασταθῆναι δὲ καὶ τοὺς αἰχμαλώτους καὶ τοὺς αὐτομόλους Ῥωμαίοις ἅπαντας τοὺς παρ' αὐτοῖς ὄντας ἐν ἓξ μησὶ χωρὶς λύτρων· πόλιν δὲ μηδεμίαν ἔχειν ἐν τῇ συμπολιτείᾳ μηδὲ μετὰ ταῦτα προσλαβέσθαι τούτων, ὅσαι μετὰ τὴν Λευκίου Κορνηλίου διάβασιν [1]) ἑάλωσαν ὑπὸ Ῥωμαίων ἢ φιλίαν ἐποιήσαντο πρὸς Ῥωμαίους· Κεφαλληνίους δὲ πάντας ἐκσπόνδους εἶναι τούτων τῶν συνθηκῶν, Polyb. l. c. 29—30, 5; Liv. l. c. 9, 3—10.

[1]) Liv. '*post id tempus, quo T. Quinctius traiecisset in Graeciam*'. Cf. Nissen *Krit. Unters.* 203 not. **; Niese II 767 not. 2; Vollgraff *Rev. Philol.* XXVII 1903, 236 ss.; de Sanctis *Storia dei Rom.* IV 1, 214 not. 157.

autumno 189. οἱ δὲ περὶ τὸν Δαμοτέλην ἐπανελθόντες διεσάφουν τοῖς Αἰτωλοῖς περὶ τῶν συγκεχωρημένων. τοῖς μὲν οὖν ὅλοις εὐδόκουν· καὶ γὰρ ἦν αὐτοῖς ἅπαντα παρὰ τὴν προσδοκίαν· περὶ δὲ τῶν πόλεων τῶν πρότερον συμπολιτευομένων αὐτοῖς διαπορήσαντες ἐπὶ ποσὸν τέλος συγκατέθεντο τοῖς προτεινομένοις, Polyb. XXI 30, 7—8; Liv. XXXVIII 9, 11—12.

ὁ δὲ Μᾶρκος παραλαβὼν τὴν Ἀμβρακίαν τοὺς μὲν Αἰτωλοὺς ἀφῆκεν ὑποσπόνδους - -. ταῦτα δὲ διοικησάμενος

ἐποιεῖτο τὴν πορείαν εἰς τὴν μεσόγειον τῆς Αἰτωλίας, θαυμάζων ἐπὶ τῷ μηδὲν αὐτῷ παρὰ τῶν Αἰτωλῶν ἀπαντᾶσθαι. παραγενόμενος δὲ πρὸς Ἄργος τὸ καλούμενον Ἀμφιλοχικὸν κατεστρατοπέδευσεν - - . ἐκεῖ δὲ συμμιξάντων αὐτῷ τῶν περὶ τὸν Δαμοτέλην καὶ διασαφούντων ὅτι δέδοκται τοῖς Αἰτωλοῖς βεβαιοῦν τὰς δι' ἑαυτῶν γεγενημένας ὁμολογίας, διεχωρίσθησαν, Αἰτωλοὶ μὲν εἰς τὴν οἰκείαν, Μᾶρκος δ' εἰς τὴν Ἀμβρακίαν, Polyb. 30, 9—13; Liv. 10, 1—2. De tempore (probabiliter ante exeuntem m. Septembrem) luculenter egit Holleaux *BCH* LIV 1930, 17 ss., cf. imprimis p. 21 not. 3.

οἱ δ' Αἰτωλοὶ προχειρισάμενοι Φαινέαν καὶ Νίκανδρον πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν εἰς τὴν Ῥώμην περὶ τῆς εἰρήνης (sc. post aequinoctium autumnale, quo Nicandri praetura finita erat, Niese II 768 not. 1; Holleaux l. c. 21). Aetolos et legati Rhodiorum Atheniensiumque et C. Valerius comitati sunt, Polyb. 30, 15—31, 2; Liv. 10, 2.

hieme 189. Romae obnitente quidem per legatos rege Philippo, deprecantibus autem Rhodiis et imprimis Atheniensibus foedus cum Aetolis ictum est (sc. ante diem XIX/XX m. Novembris, quo novi consules magistratum inierunt, Holleaux l. c. 36), Polyb. XXI 31, 3—32, 15; Liv. XXXVIII 10, 3—11, 9. Ad formam huius foederis ('*Klientelvertrag*') cf. E. Täubler Imp. Rom. I 62 ss.; de singulis condicionibus vide Polybium (Livium), qui earum verba procul dubio exhibet genuina (cf. Holleaux Στρατηγὸς ὕπατος 81/2). Eaedem fere fuerunt, quas M. Fulvius dixerat; novae sunt additae praecipue hae, ut Aetoli imperium maiestatemque populi Romani conservarent sine dolo malo, ut hostes eosdem haberent quos Romani, ut darent obsides quadraginta in annos sex. De possessionibus autem Aetolorum hoc est sanctum: περὶ δὲ Κεφαλληνίας μὴ ἔστω ἐν ταῖς συνθήκαις. ὅσαι χῶραι καὶ πόλεις καὶ ἄνδρες, οἷς οὗτοι ἐχρῶντο, ἐπὶ Λευκίου Κοιντίου καὶ Γναίου Δομετίου στρατηγῶν (coss. 192) ἢ ὕστερον ἑάλωσαν ἢ εἰς φιλίαν ἦλθον Ῥωμαίοις, τούτων τῶν πόλεων καὶ τῶν ἐν ταύταις μηδένα προσλαβέτωσαν Αἰτωλοί. ἡ δὲ πόλις καὶ ἡ χώρα ἡ τῶν Οἰνιαδῶν Ἀκαρνάνων ἔστω.

Amiserunt igitur Aetoli: Cephalleniam, Ambraciam, Oeniadas [1]), Phocidem (cum Delphis), Malidem, Dolopiam, denique omnia oppida, quae in Thessalia atque Achaia Phthiotide etiam habuerant; *retinuerunt:* Amphilochiam, Aperantiam, Locridem occidentalem et orientalem, Doridem, Oetaeam [2]), Aenidem. Cf. Salvetti *Stud. stor. ant.* II 126 ss.; de Sanctis *Stor. dei Rom.* IV 1, 231 ss.

[1]) τὰς Ἐχινάδας νήσους καρποῦσθαι κοινῇ μετ' Αἰτωλῶν ἔδωκαν (sc. Romani), Dionys. ant. Rom. I 51, 2; cf. Oberhummer *Akarn.* 186 not. 4. Stratus in dicione Aetolorum manebat (Oberhummer l. c. 187 not. 1). [2]) Heraclea, si non statim, certe a. 185 Aetolis reddita est, cf. Vollgraff *Rev. Philol.* XXVII 1903, 240 ss.; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1514 not. 4.

Ceterum Aetoli Amphictyonia exclusi sunt, scilicet dicis causa, nam revera per Locros (2), Dorienses (1), Oetaeos (1), Aenianes (2) sex suffragia retinuerunt, quae tamen non suo nomine sed nomine horum populorum tulerunt, cf. Syll.[3] 636 cum not. 8.

ineunte fere a. 188. In litteris consulis C. Livii ad Delphos datis etiam haec exstant: ἔδοξεν δὲ καὶ πρὸς Αἰτωλοὺς γράψαι περὶ τῶν γινομένων παρ' ὑμῖν ἀδικημάτων, ἵνα νῦν μὲν τὰ ἀπηγμένα ἅπαντα ἀναζητήσωσιν καὶ ἀποκαταστήσωσιν ὑμῖν, τοῦ δὲ λοιποῦ μηθὲν ἔτι γίνηται, *BCH* LIV 1930, 40 IV_{14}; de tempore epistulae cf. Holleaux ibid. 15. 37. Iniuriae illae autumno fere a. 189 ab Aetolis factae esse videntur.

aestate 188. Thoas Aetolus (cf. p. XL_{65}) καὶ τῶν Αἰτωλῶν ὅσοι κοινὰς εἰλήφασιν ἀρχάς ex condicionibus pacis cum Antiocho Apameae factae Romanis dedendi erant (Polyb. XXI 43, 11; Liv. XXXVIII 38, 18; Diod. XXIX 10). Postea autem Pantaleonte (II Pleuronio, praetore τὸ α' = a. 186/5, Gillischewski 57) et Nicandro (p. XXXVII_{107}) legatis missis a Romanis liberatus est (Polyb. XXVIII 4, 11; Diod. XXIX 31), certe ante a. 181/0, quo Thoas tertiam praeturam administravit (Gillischewski 44. 46).

188/7. (ἄ. Κλεοδάμου τοῦ Πολυκλείτου). Στράτιος Στρατίου Ναυπάκτιος proxenus Delphorum, Syll.[3] 585 nr. 64.

187. Cum Boeoti Zeuxippum (p. XXXVI_{54}) de exsilio reducere nollent, οἱ Ῥωμαῖοι τὴν τῶν Βοιωτίων προαίρεσιν ἔγραψαν πρός τε τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ πρὸς Ἀχαιούς, κελεύοντες κατάγειν Ζεύξιππον εἰς τὴν οἰκείαν, Polyb. XXII 4, 9; de tempore cf. Niese III 16. Quid autem Aetoli fecissent, memoriae proditum non est.

hieme 187. M. Fulvio triumphanti ante currum *duces aut Aetoli et Cephallanes aut regii ab Antiocho ibi relicti ad viginti septem* ducti sunt, Liv. XXXIX 5, 16; de tempore triumphi (die XXI m. Decembris) cf. de Sanctis *Stor. d. Rom.* IV 1, 229 not. 194.

187/6. (ἄ. Πεισίλα). [Φί]λων Εὐδάμου Τριχονεύς et Πυθόδωρος Μεγιστοτίμου Ναυπάκτιος proxeni Delphorum, Syll.[3] 585 nr. 69. 70.

186/5. Pleuronii rursus in dicione Aetolorum, cf. ad nr. 30_{13}.

aestate 183. T. Quinctius Flamininus a senatu ad Prusiam missus Naupacti versatur, Polyb. XXIII 5, 16.

vere 182. Aetoli regem Eumenem II, fratres, matrem, populum Pergamenorum honorant, ludos Nicephoria accipiunt, asyliam fano Minervae Pergameno tribuunt, nr. 179. Eumenis statua equestris Delphis ab Aetolis erecta, nr. 183.

hieme 182. (ἄ. Δαμοσθένεος, μηνὸς Ποιτροπίου). Ἀλκέσιππος Βουθήρα Καλυδώνιος, inquilinus Delphorum, ferias Ἀλκεσίππεια post mortem suam quotannis celebrandas instituit καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ ἴδια ἀνατίθητι, εἴ τί κα πάθῃ, τῶι θεῶι καὶ τᾶι πόλει, Syll.[3] 631.

182/1. Naupactus non Aetolorum est, cf. ad nr. 31_{117}.

182 vel paulo post. Aetoli regem Prusiam II statua equestri Delphis erecta honorant, nr. 184.

180. A Callicrate Leontesio impulsus senatus Romanus περὶ μὲν τῆς καθόδου τῶν (ἐκ Λακεδαίμονος) φυγάδων οὐ μόνον τοῖς Ἀχαιοῖς ἔγραψε, παρακαλοῦσα συνεπισχύειν, ἀλλὰ καὶ τοῖς Αἰτωλοῖς aliisque, πάντας ὡσανεὶ προσδιαμαρτυρομένη χάριν τοῦ συντρῖψαι τοὺς Ἀχαιούς, Polyb. XXIV 10, 6; de tempore cf. de Sanctis *Storia* IV 1, 248.406.

priore parte saec. II. Vaxiorum Cretensium epistula de Epicle Vaxio Amphissae habitante ad Aetolos data, Syll.[3] 622 *B*, cf. decretum Aetolorum nr. 178 (c. a. 200—170).

[ἁ πόλις τῶν Ὀα?]ξίων Λάδικον Δρωπίνα [Αἰτωλὸν ἐκ Κ]αλλιπόλιος statua Delphis honorat, *BCH* LIII 1929, 31 nr. 10 (eius pater probabiliter idem atque Δρωπίνας Καλλιπολίτας, μάρτυς manumissionis a. 200/199, *SGDI* 2116).

— In Aetolia discordiae civiles atque tumultus scilicet ex gravibus pacis condicionibus (*propter ingentem vim aeris alieni*, Liv. XLII 5, 7) orti sunt ὥστε μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς προεστῶσι. Etiam caedes inter se factae sunt, velut αἱ κατὰ τὴν Ἀρσινοΐαν σφαγαί, de quarum tempore non constat. Cf. Polyb. XXX 11. τῆς παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς χρεωκοπίας mentionem facit Diod. XXIX 33.

post a. 179. Rex Perseus, qui gratiam Graecorum sequebatur, etiam Aetolos sibi conciliavit, Liv. XLI 24, 10; cf. Appian. Maced. 11, 1. 7. Itaque hi in seditionibus suis ab illo praesidium petiverunt (Liv. XLII 12, 7), quod Perseus revera misit (Liv. l. c. 42, 4). Atque suspicio erat eum et ipsum Aetolorum bellum intestinum excitasse (Liv. l. c. 40, 7).

174. *per haec tempora Aetolorum in semet ipsos versus furor mutuis caedibus ad internecionem adducturus videbatur gentem. fessi deinde et Romam utraque pars miserunt legatos et inter se ipsi de reconcilianda concordia agebant; quae novo facinore discussa res veteres etiam iras excitavit. exulibus Hypataeis, qui factionis Proxeni*[1]) *erant, cum reditus in patriam promissus esset fidesque data per principem civitatis Eupolemum*[2])*, octoginta inlustres homines, quibus redeuntibus inter ceteram multitudinem Eupolemus etiam obvius exierat, cum salutatione benigna excepti essent dextraeque datae, ingredientes portam, fidem datam deosque testis nequiquam invocantes interfecti sunt. inde gravius de integro bellum exarsit. C. Valerius Laevinus et Ap. Claudius Pulcher et C. Memmius et M. Popilius et L. Canuleius missi ab senatu venerant. apud eos cum Delphis utriusque partis legati magno certamine agerent, Proxenus maxime cum causa, tum eloquentia praestare visus est; qui paucos post dies ab Orthobula uxore veneno est sublatus; damnataque eo crimine in exilium abiit*, Liv. XLI 25, 1—6. Hanc legationem Romanorum Niese III 105 not. 5 in dubium vocavit, iniuria si quid video.

[1]) Videlicet non civis quidam Hypataeus (Niese III 105), siquidem ipse interfectus non est, sed cum Gillischewskio 58 Proxenus Trichoniensis, praetor a. 183/2, intellegendus, qui princeps magnae Aetolorum factionis fuisse videtur. [2]) Sc. Εὐπόλεμος Ὑπαταῖος, praetor a. 189/8 et 176/5, tum temporis, ut videtur, archon patriae suae (sic recte Gillischewski 56); cf. etiam ad nr. 4_3.

173. *principio huius anni legati, qui in Aetoliam - - missi erant, renuntiarunt - - in Aetolia seditionem gliscere in dies, neque discordiarum principes auctoritate sua coerceri potuisse*, Liv. XLII 2, 1—2, cf. etiam XLI 27, 4.

— Postquam denuo *legati ex Aetolia Romam venerunt de discordiis seditionibusque suis* (Liv. XLII 4, 5), *Aetolorum causas M. Marcellus Delphis - - cognovit. cum certatum utrimque temeritate atque audacia cerneret, decreto quidem suo neutram partem aut levare aut onerare voluit; communiter ab utrisque petit, abstinerent bello et oblivione praeteritorum discordias finirent. huius reconciliationis inter ipsos fides obsidibus ultro citroque datis firmata est. Corinthus, ubi deponerentur obsides, convenit* (Liv. l. c. 5, 10—12).

vere 172. Cum Eumenes rex Pergamenorum Roma rediens ab insidiatoribus ad Delphos peteretur, *Pantaleon, Aetoliae princeps*[1]), ceteris comitibus diffugientibus *inpavidus mansit ad protegendum regem*, Liv. XLII 15.

[1]) Πανταλέων II Πλευρώνιος, praetor a. 186/5, 180/79, 174/3; cf. Gillischewski 57.

hieme 172. Q. Marcius et A. Atilius, legati Romanorum, ex Epiro *in Aetoliam progressi ac paucos ibi morati dies, dum in praetoris mortui locum alius sufficeretur, et Lycisco* (Stratio) *praetore facto* (= τὸ β′, cf. Gillischewski 59), *quem Romanorum favere rebus satis compertum erat, transierunt in Thessaliam*, Liv. XLII 38, 2. Videtur ille praetor mortuus, aequinoctio autumnali a. 172 creatus, brevissimum tempus in munere fuisse, siquidem legati ineunte fere autumno Roma missi sunt (Liv. l. c. 37, 3); non recte igitur A. J. Reinach *BCH* XXXIV 1910, 252 not. 2 de concilio Panaetolico veris a. 171 cogitavit.

vere 171. In exercitu, quem Perseus Citium contraxit, *Aetolorum et Boeotorum, qui non explebant plus quam quingentorum omnes numerum, Lyco Achaeus praefectus erat*, Liv. XLII 51, 9. Inter auxilia Graeca, quae ad consulem Romanum ad Tripolim Scaeam convenerunt, *Aetolorum alae unius instar erat, quantum ab tota gente equitum venerat*, Liv. l. c. 55, 9. Ubi proelio facto cum Romani victi essent, *in consilio apud consulem pro se quisque in Aetolos conferebant causam: ab iis fugae terrorisque principium ortum - -. quinque principes Aetolorum, qui primi terga vertentes conspecti dicebantur, Romam missi*, Liv. l. c. 60, 8—9; cf. etiam Appian. Maced. 12, ubi consul ipse crimen affert. Erant autem inter hos principes Aetolorum Hippolochus, Nicander[1]), Lochagus[2]), Eupolemus[3]), quos etiam Lyciscus (supra $_{78}$) calumniatus est, Polyb. XXVII 15, 14. XXVIII 4, 6. 6, 7.

[1]) Cf. p. XXXVII_{107}. Romae mortuus est, Polyb. XX 11, 10. [2]) Λόχαγος Ἀγήτα Καλλιπολίτας, praetor a. 179/8, Gillischewski 20. Postea Roma dimissus est, quoniam c. a. 150 Delphis manumissor invenitur, *SGDI* 2279. [3]) Cf. supra $_{53}$.

171/0. (ἄ. Μένητος). [ὁ δεῖνα - -]δεος Πρόσχειος proxenus Delphorum, *BCH* XLIX 1925, 35.

autumno 170. C. Popilius et Cn. Octavius ab A. Hostilio tum in Thessalia hibernante ad Graecas civitates missi postquam Thebas et Peloponnesum adierunt, ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Αἰτωλίαν. καὶ πάλιν ἐκεῖ συναχθείσης αὐτοῖς τῆς ἐκκλησίας εἰς Θέρμον, παρελθόντες εἰς τοὺς πολλοὺς παρακλητικοὺς καὶ φιλανθρώπους διετίθεντο λόγους. τὸ δὲ συνέχον αὐτοῖς τῆς ἐκκλησίας, ὁμήρους ἔφασαν δεῖν δοθῆναι σφίσι παρὰ τῶν Αἰτωλῶν. τούτων δὲ καταβάντων, Πρόανδρος [1]) ἐπαναστὰς ἐβούλετό τινας εὐχρηστίας πρὸς αὐτοῦ γεγενημένας εἰς τοὺς Ῥωμαίους προφέρεσθαι καὶ κατηγορεῖν τῶν διαβαλλόντων αὐτόν· ἐφ' ὃν Γάιος πάλιν ἐπαναστάς, καὶ καλῶς εἰδὼς ἀλλότριον αὐτὸν ὄντα Ῥωμαίων, ὅμως ἐπῄνεσε καὶ πᾶσι τοῖς εἰρημένοις ἀνθωμολογήσατο. μετὰ δὲ τοῦτον προελθὼν Λυκίσκος (p. XLIV$_{78}$) ἐπ' ὀνόματος μὲν οὐδενὸς ἐποιήσατο κατηγορίαν, καθ' ὑπόνοιαν δὲ πολλῶν. ἔφη γὰρ περὶ μὲν τῶν κορυφαίων καλῶς βεβουλεῦσθαι Ῥωμαίους, ἀπαγαγόντας αὐτοὺς εἰς τὴν Ῥώμην, λέγων τοὺς περὶ τὸν Εὐπόλεμον καὶ Νίκανδρον (supra p. XLIV$_{96}$), τοὺς δὲ συναγωνιστὰς καὶ τοὺς παραστάτας τοὺς ἐκείνων ἔτι μένειν κατὰ τὴν Αἰτωλίαν, οὓς δεῖν ἅπαντας τῆς αὐτῆς τυχεῖν ἐκείνοις ἐπιστροφῆς, ἂν μὴ προῶνται τὰ τέκνα Ῥωμαίοις εἰς ὁμηρείαν. μάλιστα δὲ κατ' Ἀρχεδάμου (p. XXXV$_{94}$) καὶ Πανταλέοντος (p. XLIV$_{74}$) ἐποίει τὰς ἐμφάσεις. Tum Pantaleon τὸν μὲν Λυκίσκον διὰ βραχέων ἐλοιδόρησε - -, ἐπὶ δὲ τὸν Θόαντα (p. XXXVII$_{104}$) μετέβη, τοῦτον ὑπολαμβάνων εἶναι τὸν ἀξιοπίστως ἐνιέντα τὰς κατ' αὐτῶν διαβολὰς τῷ δοκεῖν μηδεμίαν ὑπάρχειν αὐτοῖς πρὸς τοῦτον διαφοράν. Imprimis autem eum ingrati animi accusans, quia sua et Nicandri legatione Roma dimissus esset (p. XLIII$_{71}$), ταχέως ἐξεκαλέσατο τοὺς ὄχλους εἰς τὸ μὴ μόνον θορυβεῖν τὸν Θόανθ', ὅτε βουληθείη τι λέγειν, ἀλλὰ καὶ βάλλειν ὁμοθυμαδόν. γενομένων δὲ τούτων βραχέα καταμεμψάμενος ὁ Γάιος τοὺς Αἰτωλοὺς ἐπὶ τῷ βάλλειν τὸν Θόανθ', οὗτος μὲν εὐθέως μετὰ τοῦ συμπρεσβευτοῦ profectus est, ἐκσιωπηθεὶς περὶ τῶν ὁμήρων· τὰ δὲ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν ἐν ὑποψίαις ἦν πρὸς ἀλλήλους καὶ ταραχαῖς ὁλοσχερέσιν, Polyb. XXVIII 3, 10—4; cf. Liv. XLIII 17, 5—6. De tempore cf. Niese III 138 not. 5; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1565 not. 2.

1) Πρόανδρος Προάνδρου Φόλας, tunc temporis (sc. a. 171/0) praetor Aetolorum (Gillischewski 60) et hieromnemo Locrorum a. 178 (Syll.³ 636).

— Thisbensibus petentibus, senatui Θισβεῦσι καὶ Κορωνεῦσιν εἰς Αἰτωλίαν - - γράμματα φιλάνθρωπα δοῦναι ἔδοξεν, Syll.³ 646$_{68}$.

hieme 170/169. Perseus ex Illyria reversus *ad Stratum vocantibus Aetolis* (corr. Crevier, *Epirotis* codd.) *ducit.* cum *ad finem agri Aetolici* pervenisset, *obvium Archidamum* (sc. Ἀρχέδαμον, cf. supra $_{22}$), *principem Aetolorum, per quem ei Stratus tradebatur, habuit.* Sed altero die ad Stratum castris positis *clausas portas atque ipsa ea nocte, qua venerat, receptum Romanum praesidium cum C. Popilio legato invenit. principes, qui praesentis Archidami auctoritate conpulsi regem arcessierant, obviam egresso Archidamo segniores facti locum adversae factioni dederant ad Popilium cum mille peditibus ab Ambracia accersendum. in tempore et Dinarchus, praefectus equitum gentis Aetolorum, cum sescentis peditibus et equitibus centum venit. satis constabat eum tamquam ad Persea tendentem Stratum venisse, mutato deinde cum fortuna animo Romanis se, adversus quos venerat, iunxisse.* itaque Perseus nequiquam *temptatis conloquiis* frustraque retinente Archidamo *in Aperantiam castra movit. Aperanti eum propter Archidami magnam in ea gente gratiam auctoritatemque consensu omnium acceperunt; is ipse cum octingentorum militum praesidio his est praepositus,* Liv. XLIII 21, 5—22.

169/168. Hypata non iam in dicione Aetolorum, cf. ad nr. 71$_{10/11}$.

aestate 168. Cum Perseus post pugnam ad Pydnam factam Pella Amphipolim peteret, *tres erant tantum cum eo fugae comites, Euander Cretensis, Neo Boeotus et Archidamus Aetolus,* Liv. XLIV 43, 6; Plut. Aem. 23.

vere 167. Aemilio Paulo cum peragrata Graecia (inde ab autumno a. 168) Demetriadem reverteretur, *in itinere sordidata turba Aetolorum occurrit; mirantique et percunctanti, quid esset, defertur quingentos quinquaginta principes ab Lycisco* (supra $_{14}$) *et Tisippo* [1]), *circumsesso senatu per milites Romanos, missos ab A. Baebio, praefecto praesidii* (Ambraciae vel Strati, ut videtur), *interfectos, alios in exilium actos esse, bonaque eorum, qui interfecti essent, et exulum possideri.* Quo audito Aemilius iussit, *qui arguebantur, Amphipoli adesse,* Liv. XLV 28, 6—8; de tempore recte iudicaverunt Hertzberg *Gesch. Griech. u. d. Herrsch. d. Röm.* I 209 et de Sanctis *Storia d. Rom.* IV 1, 344; cf. etiam Niese III 178. Certiora ignorantur; Niese III 179 not. 3 de Arsinoe (cf. p. XLIV$_{18}$) cogitat, de Sanctis l. c. de Strato.

1) Probabiliter idem atque praetor Tisippus Trichonius, de quo cf. ad. nr. 101$_{2}$.

— Cum decem legati a senatu missi advenissent, Aemilius Paulus Amphipoli, *quae senatui, quae sibi ex consilii sententia visa essent, pronuntiavit* (de tempore cf. de Sanctis l. c. 338). Post Macedones *Aetoli deinde citati. in qua cognitione magis utra pars Romanis, utra regi favisset quaesitum est, quam utra fecisset iniuriam aut accepisset; noxa liberati interfectores; exilium pulsis aeque ratum fuit ac mors interfectis; A. Baebius unus est damnatus, quod milites Romanos praebuisset ad ministerium caedis,* Liv. XLV 29, 3. 31, 1—2. Tum nominibus a Lycisco et Tisippo κατὰ τὰς ἰδίας ἀντιπαραγωγάς delatis *evocati litteris imperatoris ex Aetolia* - -, *qui Romam ad causam dicendam sequerentur,* Polyb. XXX 13 et Liv. l. c. 31, 5—9; cf. etiam Iustin. XXXIII 2, 8: *Aetolorum universarum urbium senatus cum coniugibus et liberis, quia dubia fide fuerat, Romam missus, ibique, ne in patria aliquid novaret, diu retentus, aegreque post multos annos legationibus civitatium senatu fatigato in patriam quisque suam remissus est* (probabiliter simul

cum Achaeis c. a. 150, cf. Paus. VII 10, 12 et Polyb. III 5, 4). Securi autem percussus est *Andronicus, Andronici filius* [1]), *Aetolus, quod patrem secutus arma contra populum Romanum tulisset,* Liv. l. c. 31, 15.

[1]) Pro *Andronici filius* corrigendum *Nicandri* aut *Archidami filius* proponunt Niese III 185 not. 3 et de Sanctis *Stor. d. Rom.* IV 1, 349 not. 298.

Sed etiam gravi finium damno Aetoli affecti sunt; amiserunt enim Aenianes, Oetaeos, Dorienses, Locros orientales et occidentales, Amphilochos, denique ex ipsa Aetolia urbem Pleuronem; cf. testimonia apud Salvetti *Stud. stor. ant.* II 132ss., Niese III 184. Tantummodo Stratus et Naupactus aliaque quaedam oppida Ozolarum (Molycria nr. 35_7; Hyaei nr. 34_{18}; Butaeenses nr. 102_{10}; Oeneon, cf. Cahen *BCH* XXII 1898, 359) in dicione Aetolorum manent (cf. Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1519 not. 1; Oldfather *RE* XIII 1232), aeque atque Agraea et Aperantia (cf. Salvetti l. c. 133). Ceterum annus, quo illae civitates ab Aetolorum dominatione liberatae sunt, a. 166 fuisse videtur, certe Locri occidentales mensibus Iunio—Novembri huius anni liberati sunt (cf. Pomt. *Jahrb. Philol.* 1897, 789 not. 8) et Dorienses m. Octobri a. 167 etiamtum Aetolorum sunt (*SGDI* 1783; cf. Swoboda *Staatsaltert.* 339 not. 4); de Hypata cf. supra p. XLV_{68}.

c. 165. In tabula in Troade inventa, cui honores Cassandro Alexandria (Troadis) oriundo a multis foederibus urbibusque collati inscripti sunt, primo loco legitur: Κάσσανδρον Μενεσθέως ἐτίμησεν τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν χρυσῶι στεφάνωι, Syll.³ 653 *A*. De tempore et de Cassandro, scriptore ut videtur, cf. Pomt. ibid. not. 1.

164 (?). ἀφίκοντο δὲ ὡς τὸν Γάλλον καὶ Αἰτωλῶν οἱ Πλευρῶνα οἰκοῦντες, συντελείας τῆς ἐς Ἀχαιοὺς ἐθέλοντες ἄφεσιν εὕρασθαι· καὶ αὐτοῖς ἐπετράπη μὲν ὑπὸ τοῦ Γάλλου πρεσβείαν ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἰδίᾳ παρὰ Ῥωμαίους ἀποστεῖλαι, ἐπετράπη δὲ ὑπὸ Ῥωμαίων συνεδρίου ⟨τοῦ⟩ Ἀχαιῶν ἀποστῆναι, Pausan. VII 11, 3. Videtur Gallus idem esse atque C. Sulpicius Gallus, qui cum M.' Sergio a. 164 in Graeciam et Asiam missus est, cf. Polyb. XXXI 1, 6—7; neque tamen hac de re ab omni parte constat, cf. Hitzig-Bluemner II 2, 792/3.

160/59. Λυκίσκος (p. XLIV_{78}) κάκιστος ὢν καλῶς κατέστρεψε τὸν βίον, atque τὰ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν καλῶς διετέθη, κατεσβεσμένης ἐν αὐτοῖς τῆς ἐμφυλίου στάσεως μετὰ τὸν Λυκίσκου θάνατον, Polyb. XXXII 4, 3. 5, 1; cf. etiam 4, 1. De tempore cf. Niese III 314 not. 3.

158/7. (ἄ. Ἄρχωνος). Ἀριστώνυμος Ἀριστοδάμου Ναυπάκτιος proxenus Delphorum, *FdD* III 1, 151.

c. 150. (ἄ. Δεξώνδα). Βίαιος Ἀριστοδάμου Ναυπάκτιος proxenus Delphorum, *FdD* III 1, 152.

vere 146. A. Gabinius, quem Q. Metellus una cum aliis legatis Corinthum miserat, ubi Achaei bellum Lacedaemoniorum constituerunt, Naupactum se contulit, Polyb. XXXVIII 13, 9.

autumno 146. Verisimile non videtur foedus Aetolorum a Romanis dissolutum esse, cf. Swoboda *Staatsaltert.* 370 not. 4; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1519 not. 2. Sed tota Graecia provinciae Macedoniae adiuncta est (Niese III 358).

146/5. (ἄ. Βαβύλου). Πύρρος Λύκου Ναυπάκτιος proxenus Delphorum, *FdD* III 1, 153.

145—116. Μελαγκόμας Φιλοδάμου Αἰτωλός, ὁ γενόμενος ἐπὶ τῆς πόλεως, ἡγεμὼν καὶ ἱππάρχης ἐπ' ἀνδρῶν καὶ ἱερεὺς θεῶν Εὐεργετῶν, statua a nuru honoratur Citii (Cypri); Melancomae filius cognominis et ipse ὁ ἐπὶ τῆς πόλεως est, OGI 134.

116/5. (ἄ. Ἡρακλείδα). Ἀντιλέων Ἀντιλέωνος Ἀρσινοεύς proxenus Delphorum, *BCH* L 1926, 122 *h*; de tempore cf. Pomt. Syll.³ 826 not. 62.

vere 87. Sulla ἐς τὴν Ἑλλάδα περαιωθεὶς χρήματα μὲν αὐτίκα καὶ συμμάχους καὶ ἀγορὰν ἔκ τε Αἰτωλίας καὶ Θεσσαλίας συνέλεγεν, Appian. Mithrid. 30; cf. etiam nr. 139.

57 aut 56. L. Calpurnio Pisone provinciam Macedoniam administrante Aetolia graviter vexata est. Haec enim Cicero (in Pison. 91) ei exprobrat: *Arsinoen, Stratum, Naupactum, - - nobiles urbes atque plenas, fateris ab hostibus esse captas. - - nempe iis, quos tu, Ambraciae sedens, primo tuo adventu ex oppidis Agraeorum* [1]) *atque Dolopum demigrare et aras et focos relinquere coegisti* (cf. etiam § 96).

[1]) *aggrinarum* codd., *Agrianum* Turnebus, sed haec est gens Thraciae.

49. Pompeiani in Aetolia milites conscripserunt et Calydonem Naupactumque praesidiis occupaverunt, cf. infra $_{95}$ et $_{90}$.

48. *cum ad eum* (= Caesarem) *ex Thessalia Aetoliaque legati venissent, qui praesidio misso pollicerentur earum gentium civitates imperata facturas, - - C. Calvisium Sabinum cum cohortibus V paucisque equitibus in Aetoliam misit. - - Calvisius primo adventu summa omnium Aetolorum receptus voluntate praesidiis adversariorum Calydone et Naupacto deiectis omni Aetolia potitus est,* Caes. bell. civil. III 34, 2. 35, 1 (m. Februario). Itaque brevi post Aetoli (et Locri) Cn. Domitium Calvinum, legatum Caesaris, in Thessalia et Macedonia pugnantem adiuvant (Cass. Dio XLI 51, 3) et ad Dyrrhachium milites in Aetolia conscripti *vulgo* a Pompeio ad Caesarem perfugerunt (Caes. l. c. 61, 2); etiam ad Pharsalum Aetoli in exercitu Caesaris pugnaverunt (Appian. bell. civ. II 70).

c. 33. Aetoli non sunt participes τοῦ κοινοῦ Βοιωτῶν, Εὐβοέων, Λοκρῶν, Φωκέων, Δωριέων, IG III 568 = Syll.³ 767; cf. Mommsen *Röm. Gesch.* V⁵ 237 et infra sub c. 34/5.

30. Octavianus cum urbem Nicopolim conderet, inter alios Graecos (velut Acarnanes) ἀναστάτους ἐς τὸν Νικοπόλεως συνοικισμὸν ἐποίησεν Αἰτωλούς, imprimis Calydonios, Paus. X 38, 4, cf. VII 18, 8 et nr. 92. Sed idem Pausanias (X l. c.) auctor est tum ἀποχωρῆσαι τοῦ δήμου τὸ πολὺ ἐς τὴν Ἄμφισσαν. Etiam pleraque Aetoliae simulacra Nicopolim avecta sunt, Πατρεῦσι δὲ ὁ Αὐγου-

στος ἄλλα τε τῶν ἐκ Καλυδῶνος λαφύρων καὶ δὴ καὶ τῆς Λαφρίας ἔδωκε τὸ ἄγαλμα, Paus. VII 18, 9 (cf. supra p. X_{108}); μετεκομίσθη καὶ τοῦ Διονύσου τὸ ἄγαλμα ἐκ Καλυδῶνος, ibid. 21, 1.

Itaque non modo urbes Calydon et Pleuron τεταπεινωμέναι erant (Strab. X p. 450), sed etiam tota Aetolia vasta et deserta esse coepit, καὶ ἡ τῶν Αἰτωλῶν - - ἐρημία πρὸς ἱπποτροφίαν εὐφυὴς γέγονεν (ibid. VIII p. 388); cf. etiam Paus. VII 18, 8. VIII 24, 11.

27. Achaia a Macedonia separata et propria provincia facta est (sicut illa senatoria). Terminum autem Strabo XVII p. 840 sic indicat: Ἀχαΐαν μέχρι Θετταλίας καὶ Αἰτωλῶν καὶ Ἀκαρνάνων καί τινων Ἠπειρωτικῶν ἐθνῶν, ὅσα τῇ Μακεδονίᾳ προσώριστο, unde apparet Aetoliam provinciae Macedoniae attributam fuisse [1]).

[1]) Quae verba quomodo aliter intellegi possint, non video. Hoc suo iure affirmavit Mommsen *Röm. Gesch.* V[5] 234 not. 1, quamquam dissentiunt plerique alii viri docti, cf. Hertzberg *Gesch. Griech. u. d. Herrsch. d. Röm.* I 505 not. 64; Marquardt *Röm. Staatsverwalt.*[2] I 331 not. 3; Oberhummer *Akarnanien* 208 not. 3; Brandis *RE* I 193/4; Dessau *Gesch. röm. Kaiserz.* II 2, 564 not. 1.

Probabiliter eidem tempori nova Amphictyoniae compositio Augusti vindicanda est, de qua cf. Paus. X 8 (*RE* I 1932). Sicut antea (cf. XLIII_{54}) etiam nunc Aetoli exclusi erant. De tempore cf. Bürgel *D. pyl.-delph. Amph.* 298; Mommsen l. c. 232.

16. Augustus Patras coloniam deduxit, cf. *RE* IV 549 nr. 248. Tum praeter Locros Ozolas (exceptis Amphissensibus, Paus. X 38, 9) etiam pars orae Aetolicae Patrensibus attributa est, cf. Strab. X p. 460: ἔστι δέ τις καὶ πρὸς τῇ Καλυδῶνι λίμνη μεγάλη καὶ εὔοψος, ἣν ἔχουσιν οἱ ἐν Πάτραις Ῥωμαῖοι.

15 p.—44. Provinciae Achaia et Macedonia imperatoriae, sed post hoc temporis spatium senatui redditae, cf. Tac. ann. I 76; Suet. Claud. 25, 3; Cass. Dio LX 24.

c. 34/5. Aetoli communi Achaeorum, Boeotorum, Phocensium, Euboeensium, Locrorum, Doriensium ascripti non sunt, IG IV[2] 1, 80. Idem commune (sed sine Doriensibus) etiam a. 37 (IG VII 2711) et Claudio imperatore (ibid. 2878) invenitur. Ceterum cf. Mommsen *Röm. Gesch.* V[5] 242/3; Brandis *RE* I 196; Tod *Journ. Hell. stud.* XLII 1922, 175; Dessau *Gesch. röm. Kaiserz.* II 2, 543/4.

c. 100. Verisimile est tum, cum Acarnania et Epirus in propriam provinciam iunctae sunt (‘*wenigstens seit Traian*’ Mommsen *Röm. Gesch.* V[5] 234 not. 1. 270; cf. etiam Zucker Philol. LXXXIV 1929, 210. 212/3), Aetoliam provinciae Achaiae additam esse, cf. Ptolem. III 14.

aetate imperatoria. Γάιος (?) Ἀριστόδαμος Ναυπάκτιος (cf. p. $XLVI_{47.49}$) ab urbe Delphorum statua honoratur, *FdD* III 1, 576. Quae statua in monumento add. nr. 200 posita fuit.

Hadriani fere aetate. Calydon tum ad novum quendam splendorem renata esse videtur, cf. Poulsen-Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 83 (vide etiam nr. 141 et 142).

med. saec. II. Ἀρριφῶν, τὸ μὲν ἀνέκαθεν Τριχονιεὺς (Τρικωνιεύς codd.) τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ, τὰ δὲ ἐφ' ἡμῶν Λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίως δόκιμος, δεινὸς δὲ ἐξευρεῖν ἃ μή τις πρότερον εἶδε, a Pausania II 37, 3 auctor citatur; cf. *RE Suppl.* III 161.

c. 300. Usque ad hoc fere tempus Dianam Calydone cultam esse ex effossionibus apparet, cf. Poulsen-Rhomaios l. c. 42, 3.

– Σωτήριχος, Ὀασίτης, ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ Διοκλητιανοῦ (Suidas s. v.) scripsit etiam Καλυδωνιακά (schol. Lycophr. 486); cf. *RE* III *A* 1231.

401/2. διετυπώθη μεταξὺ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων εἰς ταὐτὸ συνελθουσῶν ἐν τῇ Κορινθίων μητροπόλει - -, ὁπόσα χρὴ ἑκάστην πόλιν καὶ πότε εἰς τὴν ὀρρεοπραιποσιτίαν λύειν τῶν μὲν Βοιωτιακῶν καὶ Εὐβοϊκῶν καὶ τῆς Αἰτωλίας πόλεων εἰς τὴν Σκαρφιαίων παρεουσῶν, τῶν δὲ Πελοποννησιακῶν εἰς τὴν Κορινθίων, καὶ ἔστιν ἡ γνῶσις καθὼς ὑποτέτακται· εἰς τὰ κατὰ Σκάρφιαν ὄρρια ἐπὶ τῆς ιε' ἐπι[νεμήσεως κτλ., Syll.[3] 908.

c. 500. Κόλουθος, Λυκοπολίτης, Θηβαῖος, ἐποποιός, γεγονὼς ἐπὶ τῶν χρόνων βασιλέως Ἀναστασίου, ἔγραψε Καλυδωνιακὰ ἐν βιβλίοις ϛ', Suidas s. v.; cf. *RE* XI 1098.

ante 535. Ab Hierocle (synecdem. 648, 4) Αἴγιον μητρόπολις Αἰτωλίας vocatur; videntur igitur tunc quidem temporis fines Aetoliae mutati fuisse. Ceterum oppida Aetolica recenset nulla alia, nisi his adnumeranda est Naupactus (643, 12). De tempore cf. *RE* VIII 1487 nr. 20.

hieme 536/7. Valerianus et Martinus a Iustiniano cum exercitu in Italiam missi διεχείμαζον ἐς τὰ ἐπὶ Αἰτωλίας τε καὶ Ἀκαρνανίας χωρία, Procop. de bello Gothico I 24, 20.

TESTIMONIA VEL INCERTA VEL QVAE CERTIS TEMPORIBVS VINDICARI NEQVEVNT.

— Cui tempori Hieron narrationem miram in Aetolia factam, cuius auctor est apud Phlegont. π. θαυμ. 2 (*FGrHist* 257 *F* 36 II) et Procl. ad Plat. πολιτ. II 115 Kroll, assignare voluerit, parum constat. Commemoratur Πολύκριτός τις τῶν πολιτῶν, qui ἐχειροτονήθη ὑπὸ τοῦ δήμου Αἰτωλάρχης ἐπὶ τρία ἔτη, atque finitur narratio his verbis: καὶ συνέβη τῶι ἑξῆς ἔτει Αἰτωλοῖς καὶ Ἀκαρνᾶσι συστῆναι πόλεμον καὶ φθορὰν πολλὴν ἑκατέρων γενέσθαι. Cf. etiam Jacoby *RE* VIII 1515 nr. 20.

— *Antigonus rex Macedonum Aetolis, qui in obsidionem ab eo compulsi fame urguebantur statuerantque eruptione facta commori, viam fugae dedit atque ita infracto impetu eorum insecutus aversos cecidit,* Frontin. strat. II 6, 5. De Antigono Dosone atque anno 229 cogitaverat Droysen *Gesch. d. Hell.* III 2, 68, sed cf. Niese II 287 not. 5 et Bauer *Unters. z. Geogr. u. Gesch. d. nw. Landsch. Griech.*, diss. Hal. 1907, 66 not. 1.

— Carmen statuae Timonis Elei Olympiae positae inter alia nuntiavit Αἰτωλοῖϲ αὐτὸν ἐπιϲτρατείαϲ μεταϲχεῖν ἐπὶ Θεϲϲαλοὺϲ καὶ φρουρᾶϲ ἡγεμόνα ἐν Ναυπάκτῳ φιλίᾳ γενέϲθαι τῇ ἐϲ Αἰτωλούϲ, Paus. VI 16, 2. De variis opinionibus cf. Brandstäter *Gesch. aetol. Landes* 184 not. 789; Förster *Sieg. olymp. Spiel.* I 28 nr. 391. II 5; Niese II 273 not. 4; Hitzig-Bluemner *Pausanias* II 2, 612.

— (Ἀντίοχοϲ ὁ μέγαϲ) τὴν νεωτέραν τῆϲ πόλεωϲ (i. e. Antiochiae Epidaphnes) μοῖραν - -, ἣν ὁ ποταμὸϲ περιλαμβάνει, προϲκαταϲκευάζεται γένοϲ μὲν Ἑλληνικὸν εἰϲάγων, Αἰτωλοὺϲ καὶ Κρῆταϲ καὶ Εὐβοεῖϲ, Liban. XI 119, sed secundum Strab. XVI p. 750 de Seleuco Callinico cogitandum est, id quod plerique viri docti praeferunt; cf. O. Müller Antiquitates Antiochenae 50/1; Droysen *Gesch. d. Hell.* III 2, 15 not. 4; Förster *Arch. Jahrb.* XII 1897, 116. 120; Niese II 167 cum not. 5; Beloch IV 1, 288.

-- Apud Polyb. IX 34, 10 Lyciscus legatus Acarnanum in oratione hieme a. 211/0 Spartae habita (cf. p. XXX_{50}) flagitia ducum Aetolorum enumerans post Timaei sacrilegia (cf. p. XX_{35} et XXI_{60}) haec addit: Φάρυκοϲ δὲ καὶ Πολύκριτοϲ, ὁ μὲν τὸ τῆϲ Ἥραϲ ἐν Ἄργει τέμενοϲ, ὁ δὲ τὸ τοῦ Ποϲειδῶνοϲ ἐν Μαντινείᾳ διήρπαϲε. De Polycrito quidem cf. p. XX_{36}, sed de Pharyci expeditione nihil certi proferre audeo. Sane Niese II 261 not. 6. 271 de temporibus Demetrii II cogitavit (c. a. 235).

Nicostratus dux Aetolorum adversus Epirotas, cum ei aditus in fines eorum angusti fierent, per alterum locum inrupturum se ostendens, omni illa ad prohibendum occurrente Epirotarum multitudine, reliquit suos paucos, qui speciem remanentis exercitus praeberent. ipse cum cetera manu quo non exspectabatur aditu intravit, Frontin. strat. I 4, 4. Si Nicostratus idem est atque praetoris Dorimachi pater, qui cum Lattabo τὴν τῶν Παμβοιωτίων πανήγυριν παρεϲπόνδηϲεν (p. XXV_{68}), Frontini narratio haud scio an ad tempora belli socialis referenda sit.

— Titulus Delius IG XI 4, 1066 quamvis mutilus fortasse pertinet ad pactionem quandam inter Aetolos (v. 8) et Delios factam. Sane de argumento minus constat (commemorantur rex Philippus [v. 9], Elei [v. 11], Amynander [v. 12], Phocaea [v. 8]), sed de tempore aliqua cum probabilitate est iudicandum. Quia enim recte Roussel v. 6 supplendum proposuit [ϲτρατηγοῦντο]ϲ τὸ τέταρτον atque Philippi nomine anni 221—179 indicantur, sola quarta praetura Dorimachi (a. 202/1, cf. ad nr. 30_2 cum add.) in censum venire videtur (vix quarta praetura Pantaleonis I c. a. 222/1, cf. ad nr. 169 et 177_1).

(Q. Tuberoni cognomine Cato) consulatum gerenti cum Aetolorum gens omnis usus vasa argentea magno pondere et exquisita arte fabricata per legatos misisset, qui superiore tempore gratulandi causa ad eum profecti retulerant fictilia se in eius mensa vasa vidisse, monitos ne continentiae quasi paupertati succurrendum putarent, cum suis sarcinis abire iussit, Val. Max. IV 3, 7. Idem fere narrat Plinius n. h. XXXIII 142 de Cato Aelio, quem generum L. Pauli appellat. Sed utrumque scriptorem in hominis nomine erravisse patet; '*offenbar sind von dem gemeinschaftlichen Gewährsmann beider Q. Aelius Tubero* [gener L. Aemilii Paulli] *und Q. Aelius Paetus, Cos. 587 = 167, zusammengeworfen worden*' Klebs *RE* I 535 nr. 154.

ἐν Χαιρωνείᾳ πρὸ τοῦ ϲηκοῦ τῆϲ Λευκοθέαϲ ὁ νεωκόροϲ λαβὼν μάϲτιγα κηρύϲϲει 'μὴ δοῦλον εἰϲιέναι μὴ δούλαν, μὴ Αἰτωλὸν μὴ Αἰτωλάν', Plut. Aet. Rom. 16; '*das wird sich ursprünglich gegen die Übergriffe der Ätoler im dritten Jahrhundert gerichtet haben. Vergleichbar der Ausschluß der Dorer von der Athena der attischen Burg und von Paros, IG XII 5, 225*' Wilamowitz *Glaube d. Hell.* I 216 not. 5.

DE NVMMIS AETOLORVM.

Nummi temporibus, quae sunt ante Alexandrum Magnum, vindicandi non innotuerunt, immo post demum foedus conditum Aetoli nummos cudere coeperunt, atque ita quidem, ut solum foedus ius nummos cudendi habuerit, non singula oppida. Itaque omnes nummi inscriptionem ΑΙΤΩΛΩΝ exhibent.

Ad melius autem cognoscendam Aetoliae historiam nummi nihil fere valent, siquidem adhuc quidem viri docti singulos nummos certis temporibus non assignaverunt, sed omnes annorum spatio c. 279—168 comprehenderunt. Porro quae de litteris quibusdam in nummis obviis explicandis aut de capite Antiochi III agnoscendo prolata sunt, mihi quidem incertiora videntur, quam ut hic commemorem, cf. Gardner *Brit. mus. catal. of the greek coins. Thessaly to Aetolia* LV ss. 194 ss.; Head Hist. Num.[2] 334/5; A. J. Reinach *Journ. int. arch. num.* 1911, 187 ss.

Nomina magistratuum (sc. non praetorum), quae in Aetolorum nummis exstant, congessit Münsterberg *D. Beamtennamen auf d. griech. Münz.* 1914, 44 et *Num. Zschr.* LX 1927, 59:

Ἀλε	Γεν C	Κλει
Ἀνα	Δαμο Δε	Κλεο
Ἀριϲ	Διω	Νευ
Βαϲϲ	Δωρ	Ὀνα
Γεν Ἀρ	Κακι	Cατυ

Addenda sunt haec, quae ipse Berolini (*Münzkabinett*) vidi: Ἀρι (Berlin, Löbbecke) Δαμοϲ (Hirsch XIII nr. 1601) Λεον Εὐ (Berlin, Löbbecke).

II. TABVLA PRAETORVM AETOLORVM.

De Aetolorum praetoribus egerunt:

A. Mommsen Philol. XXIV 1866, 1 ss.
Th. Bergk ibid. XLII 1884, 273 ss.
M. Dubois *Les ligues étolienne et achéenne* (1885), 198 ss.
H. Gillischewski De Aetolorum praetoribus intra annos 221 et 168 a. Chr. n. munere functis, diss. Erlang. 1896.
H. Pomtow *RE* IV 2674 ss. (1901).
A. Nikitsky *Issledowanija w oblasti grečeskich nadpissej* (1901), 90/1.
G. Soteriades Ἐφ. 1905, 55 ss.
E. Nachmanson *Athen. Mitt.* XXXII 1907, 54 ss.
G. Soteriades Δελτ. I 1915, 45 ss.
A. Plassart *BCH* XXXIX 1915, 127 ss.
H. Pomtow Syll.^{3} 546 *A* not. 1 (1917).
M. A. Levi *La cronologia degli strateghi Etolici degli anni 221—168 a. C.* = *Atti Accad. di Torino* LVII 1922, 179 ss.
De Sanctis *Storia dei Romani* IV 1, 400 ss. (1923).

Iam facienti mihi periculum omnes praetores Aetolorum, quotquot adhuc innotuerunt, in annorum ordinem redigendi etiam atque etiam est monendum permultos sane praetores non nisi exempli causa certis annis tributos esse, siquidem ne de intervallo quidem singularum unius eiusdemque praeturarum certo iudicari potest; ei autem anni, de quibus constat, crassioribus numeris insigniti sunt.

ANNVS	PRAETOR	COMMEMORATVR	DEFINITVR
322/1	Ἀλέξανδρος (?)	Diod. XVIII 38, 1	p. XIII$_{106}$
288/7	Χαρίξενος I Τριχονεύς, τὸ α′	nr. 5. [IG II^2 652$_9$]	ad nr. 5
281/0	Χαρίξενος I Τριχονεύς, τὸ β′	nr. 14 (?)	ad nr. 14 et 54
279/8	Εὐρύδαμος (?)	Paus. X 16, 4; cf. VI 16, 1	p. XVII$_{74}$
273/2	Δορκίνας Ναυπάκτιος	nr. 10 *a b*. 11 *a d e*. 12 *a*	ad n. 12$_3$
272/1	Σκόπας I Τριχόνιος	nr. 12 *c d e*. 13 I—IX. XI. XII	ad nr. 13$_3$
271/0	Πολύκριτος Καλλιεύς, τὸ α′	nr. 13 X	ad nr. 13$_3$
270/69	Χαρίξενος I Τριχονεύς, τὸ γ′	nr. 14 (?). 54 (?)	ad nr. 54
269/8			
268/7	. . . ο - -	nr. 11 *c*	nr. 11$_{22}$, cf. etiam ad$_{47}$
267/6	Οἰκιάδας	nr. 15	ad nr. 15
266/5	- - Ἀνάυιος	nr. 16 *a*	ad nr. 16
265/4			
264/3	Ἀρκίσων I, τὸ α′	nr. 172	*Klio* XVIII 298
263/2	Πολύκριτος Καλλιεύς, τὸ β′	nr. 3 *A*. 17$_{97 \cdot 99 (?)}$. 18 *a b*	*Klio* XXIV 231
262/1	Τριχᾶς Ἡρακλειώτης	nr. 18 *cd*	ad nr. 18$_{10}$
261/0	Ἀλέξανδρος Τριχόνιος, τὸ α′	nr. 18 *e*	ad nr. 18$_{18}$
259/8	Λύκωπος I Καλυδώνιος, τὸ α′		
257/6	Φύσκος (Ναυπάκτιος)	nr. 20$_4$	ad nr. 20$_4$
256/5	Ἀρκίσων I, τὸ β′	nr. 173	*Klio* XVIII 298
255/4	Χαρίξενος II (Κυδρίωνος?)[1], τὸ α	Syll.^{3} 402$_8$. 408$_{14}$. *FdD* III 1, 481$_4$. [483$_{12}$]	*Klio* XXIV 232
254/3	Πολύκριτος Καλλιεύς, τὸ γ′	nr. 55 (?)	ad nr. 17$_{123}$
253/2	Ἀλέξανδρος Τριχόνιος, τὸ β′		

[1]) Cf. ad nr. 181.

ANNVS	PRAETOR	COMMEMORATVR	DEFINITVR
252/1	Λύκωπος I Καλυδώνιος, τὸ β′		
248/7	Χαρίξενος II (Κυδρίωνος?), τὸ β′		
247/6	Πολύκριτος Καλλιεύς, τὸ δ′ (?)	nr. 55 (?). $17_{126(?)}$	ad nr. 17_{125}
246/5	Νεοπτόλεμος Ναυπάκτιος, τὸ α′	nr. $17_{131 \cdot 135}$. 26	ad nr. 17_{131}
245/4	Ἀλέξανδρος Τριχόνιος, τὸ γ′	nr. 11 *g*	ad nr. 11_{47}
244/3	Λύκωπος I Καλυδώνιος, τὸ γ′	nr. 31 *t*	ad nr. 31_{182}
242/1	Πανταλέων I Πετάλου Πλευρώνιος[2]), τὸ α′	Plut. Arat. 33 (?)	p. XXI_{10}
241/0	Χαρίξενος II (Κυδρίωνος?), τὸ γ′	Polyb. IV 34,9 (?)	p. XXI_{64}
240/39	Τίμαιος	nr. 174. Polyb. IV 34,9 (?)	ad nr. 174 et p. XXI_{64}
239/8	Νεοπτόλεμος Ναυπάκτιος, τὸ β′ (?)	[nr. 25 *a*]	ad nr. 25_1
238/7	Αἰακίδας Καλλιεύς	nr. 25 *d*	ad nr. 25_{57}
237/6	Λύκωπος I Καλυδώνιος, τὸ δ′	nr. 175	ad nr. 175
235/4	Πανταλέων I Πετάλου Πλευρώνιος, τὸ β′		
234/3	Χαρίξενος II (Κυδρίωνος?), τὸ δ′	nr. 3 *B*	*Klio* XXIV 232
231/0	Ἀγέλαος I Ναυπάκτιος, τὸ α′		
228/7	Πανταλέων I Πετάλου Πλευρώνιος, τὸ γ′		
226/5	Σύαγρος	Athen. IX p. 401 *d* (Phylarch.)	p. XXXIV_5
224/3	Ἀγέλαος I Ναυπάκτιος, τὸ β′	nr. 4 *c* [*d*]	ad nr. 4_6
223/2	Πυρρίας Τιμαγόρου Ἡρακλεώτας, τὸ α′	nr. 31 *fm*, cf. nr. 2_8	ad nr. 29_1
222/1	Πανταλέων I Πετάλου Πλευρώνιος, τὸ δ′	[nr. 169 *A*]	ad nr. 177_1
221/0	Ἀρίστων	Polyb. IV 5,1	Gillischewski 5
220/19	Σκόπας II Σωσάνδρου Τριχονεύς[3]), τὸ α′	Polyb. IV 27,1	Gillischewski 11
219/8	Δωρίμαχος I Νικοστράτου Τριχονεύς, τὸ α′	Polyb. IV 67,1	ad nr. 30_2
218/7	Ἀγήτας Λοχάγου Καλλιπολίτας, τὸ α′	nr. 59 *A*. Syll.[3] 532. Polyb. V 91,1	ad nr. 59_3
217/6	Ἀγέλαος I Ναυπάκτιος, τὸ γ′	Polyb. V 107,5	ad nr. 4_6
216/5	Λάτταμος Βουκατιεύς	Syll.[3] 539 *A*	add. ad nr. 2
215/4	Πυρρίας Τιμαγόρου Ἡρακλεώτας, τὸ β′		ad nr. 29_1 cum add.
214/3	Πανταλέων I Πετάλου Πλευρώνιος, τὸ ε′	nr. 31 *s*. 177. IG XII 2, 15_{22}	ad nr. 177_1
213/2	Στράτων I Ἀρσινοεύς, τὸ α′	nr. 59 *B*. 96 *a*	ad nr. 28
212/1	Σκόπας II Σωσάνδρου Τριχονεύς, τὸ β′	Liv. XXVI 24,7	Niese II 476 not. 4
211/0	Δωρίμαχος I Νικοστράτου Τριχονεύς, τὸ β′	Polyb. IX 42,1	ad nr. 30_2
210/9	Πυρρίας Τιμαγόρου Ἡρακλεώτας, τὸ γ′ (una cum rege Attalo praetore h. c.)	nr. 29. Liv. XXVII 30,1	ad nr. 29_1
209/8	Λύκος	nr. 190_{10}	ad nr. 190
208/7	Φιλλέας Ἐπινίκου Στράτιος	nr. 31 *i*	ad nr. 31_{60}
207/6	Δωρίμαχος I Νικοστράτου Τριχονεύς, τὸ γ′		ad nr. 30_2
206/5	Στράτων I Ἀρσινοεύς, τὸ β′	nr. 28	ad nr. 28
205/4	Σκόπας II Σωσάνδρου Τριχονεύς, τὸ γ′	nr. 31 *n p*. Polyb. XIII 2,1	ad nr. 31_{106}
204/3	Ἀλέξανδρος I Νικία Καλυδώνιος, τὸ α′	nr. 95. 192	ad nr. 95_1
203/2	Θόας Ἀλεξάνδρου Τριχονεύς, τὸ α′		ad nr. 31_{108} cum add.
202/1	Δωρίμαχος I Νικοστράτου Τριχονεύς, τὸ δ′	nr. 30 a_2. [IG XI 4, 1066]; cf. p. XLVIII_{56}	ad nr. 30_2 cum add.
201/0	Ἀγήτας Λοχάγου Καλλιπολίτας, τὸ β′	*SGDI* 2049. Wilhelm *Beitr.* 133 nr. 121 (?)	ad nr. 59_3
200/199	Δαμόκριτος Στρατάγου[4]) Καλυδώνιος, τὸ α′	*SGDI* 2116. Liv. XXXI 32,1	Gillischewski 27
199/8	Χάλεπος Ναυπάκτιος	IG IX 1[1], 357. *SGDI* 2072. 2117	Gillischewski 31

[2]) Cf. ad nr. 31_{144}. [3]) Cf. ad nr. 31_{106}. [4]) Cf. ad nr. 30_{21} et 31_{61}.

ANNVS	PRAETOR	COMMEMORATVR	DEFINITVR
198/7	Φαινέαϲ Ἀρϲινοεύϲ [5]), τὸ α´	IG IX 2, 61 (?).[6]) *SGDI* 2000. 2001. 2073. 2074. Polyb. XVIII 1, 4	Gillischewski 33
197/6	Ἀλεξαμενὸϲ Καλυδώνιοϲ	*SGDI* 2002. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. Polyb. XVIII 43, 11	Gillischewski 38
196/5	Ἀλέξανδροϲ I Νικία Καλυδώνιοϲ, τὸ β´	nr. 30 a_{10}. 31 *b*. *SGDI* 1975. 1990. 1993. 2010. 2011. 2050. 2059. 2081	Gillischewski 40
195/4	Δικαίαρχοϲ Ἀλεξάνδρου [7]) Τριχονεύϲ, τὸ α´	nr. 187_{14}. IG IX 1^1, 359. *SGDI* 1994. 1995. 2075. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123	Gillischewski 42
194/3	Θόαϲ Ἀλεξάνδρου Τριχόνιοϲ, τὸ β´	nr. 187_2. *SGDI* 1978. 1983. [1988]. 2068. 2069. 2082. 2124. 2125. 2126. Liv. XXXV 12, 4	Gillischewski 44
193/2	Δαμόκριτοϲ Στρατάγου Καλυδώνιοϲ, τὸ β	IG IX 1^1, 360. *SGDI* 1969. 1984. 2127. 2128. Liv. XXXV 33, 9	Gillischewski 29
192/1	Φαινέαϲ Ἀρϲινοεύϲ, τὸ β´	nr. 31 *d*. *SGDI* 1989. 1998. 2129. 2130. 2131. Liv. XXXV 44, 1. Polyb. XX 9, 1	Gillischewski 35
191/0	Ἀρχέδαμοϲ Φόλαϲ, τὸ α´	*SGDI* 1985. 1986	Gillischewski 47
190/89	Νίκανδροϲ Βίττου Τριχόνιοϲ, τὸ α´	nr. 97. *SGDI* 1981. 2004. 2024. Liv. XXXVIII 1, 4. Polyb. XXI 25, 4	Gillischewski 50
189/8	Εὐπόλεμοϲ Ὑπαταῖοϲ, τὸ α´	nr. 4 *b*	Gillischewski 55; cf. ad nr. 4_3
188/7	Ἀρχέδαμοϲ Φόλαϲ, τὸ β´	*SGDI* 2132	Gillischewski 47
187/6	Δικαίαρχοϲ Ἀλεξάνδρου Τριχονεύϲ, τὸ β´		Gillischewski 55
186/5	Πανταλέων II (Ἀρχιδάμου?) Πλευρώνιοϲ, τὸ α´	*SGDI* 1844. 1949	Gillischewski 57
185/4	Ἀλέξανδροϲ I Νικία Καλυδώνιοϲ, τὸ γ´	nr. 32. 71 *b*. *SGDI* 1950. 1951. 1952. 1959	Gillischewski 40
184/3	Νίκανδροϲ Βίττου Τριχονεύϲ, τὸ β´	nr. 33. [131]. *SGDI* 2053	Gillischewski 50
183/2	Πρόξενοϲ Τριχονεύϲ	nr. 179_{25}, cf. $_{29}$. *SGDI* 2133	Gillischewski 58
182/1	Ἀρχέδαμοϲ Φόλαϲ, τὸ γ´	nr. 31 *o*. *SGDI* 2036. 2037. 2047. 2134	Gillischewski 47
181/0	Θόαϲ Ἀλεξάνδρου Τριχονεύϲ, τὸ γ´	*SGDI* 2076	Gillischewski 44
180/79	Πανταλέων II (Ἀρχιδάμου?) Πλευρώνιοϲ, τὸ β´	in tit. Delphico ined. (cf. *RE* IV 2677 not. 2)	Gillischewski 57
179/8	Λόχαγοϲ (Ἀγήτα) Καλλιπολίταϲ	*SGDI* 1917	Gillischewski 20
178/7	Λυκίϲκοϲ Στράτιοϲ, τὸ α´	*SGDI* 2051. 2135	Gillischewski 59
177/6	Νίκανδροϲ Βίττου Τριχονεύϲ, τὸ γ´	*SGDI* 1855. 1869. 2027. 2058	Gillischewski 50
176/5	Εὐπόλεμοϲ Ὑπαταῖοϲ, τὸ β´	*SGDI* 1745. 1863. 1864	Gillischewski 55
175/4	Ἀρχέδαμοϲ Φόλαϲ, τὸ δ´	nr. 31 *r* (?). *SGDI* 1786. (1795). 1843. 1987	Gillischewski 48
174/3	Πανταλέων II (Ἀρχιδάμου?) Πλευρώνιοϲ, τὸ γ´	*SGDI* 1856	Gillischewski 57
173/2	Θόαϲ Ἀλεξάνδρου Τριχόνιοϲ, τὸ δ´	*SGDI* 1730. 1853	Gillischewski 44
172/1	x + Λυκίϲκοϲ Στράτιοϲ, τὸ β´ (praetor suffectus)	Liv. XLII 38, 2	Gillischewski 59; cf. etiam p. XLIV_{31}

[5]) Cf. ad nr. 31_{20}.

[6]) Nomen praetoris ab Arsinoe oriundi fractura haustum est, sed ex praetoribus a. 219—189, quibus annis recte Pomtow *RE* IV 2678 aetatem tituli circumscripsit, nulli nisi Στράτων et Φαινέαϲ Arsinoenses sunt, atque revera huius nomen optime et cum vestigio litterae initialis (I ex apographo Iatridae) et cum spatiis consentit.

[7]) Cf. ad nr. 30_{15}.

ANNVS	PRAETOR	COMMEMORATVR	DEFINITVR
171/0	Πρόανδρος Προάνδρου Φόλας	*SGDI* 1739. 1740. 1756. 1810	Gillischewski 60
170/69	Ἀγέλαος II (Κλεονίκου?)[8]) Ναυπάκτιος	*SGDI* 1789. 1888	Gillischewski 23
169/8	Ἀγέλοχος Τριχᾶ Στράτιος	nr. 69	ad nr. 69_2
168/7	Πολέμαρχος Νικέα Cωcθενεύc	nr. 71 *c*	ad nr. 71_0
167/6	Παναίτωλος Φυταιεύc	*SGDI* 1729. 1783. 1854	*RE* IV 2679
166/5	Cτράτων II (Νικοβούλου) Ἀρcινοεύc, τὸ α′		
165/4	Ὑβρίcταc Βουλάρχου[9]) Ἀγρινιεύc	*SGDI* 1818	*RE* IV 2679
164/3	Ἄ[ντοχοc] Ὀάξιοc	nr. 99	ad nr. 99_2
163/2	Τ(ε)ίcιπποc Τριχόνιοc, τὸ α′	nr. 101. 102. 103	ad nr. 101_2
162/1	Φύλαξ Πανταλέωνοc Καλυδώνιοc, τὸ α′	nr. 105. 106	ad nr. 105_1
161/0	Τριχᾶc (Ἀγελόχου)[10]) Cτράτιοc, τὸ α′	nr. 100	ad nr. 100_1
160/59	Δαμότιμοc (Τριχονεύc?)[11])	*Ath. Mitt.* XXXII 1907, 36 nr. 27	*Ath. Mitt.* l. c. 54
159/8	Cτράτων II (Νικοβούλου) Ἀρcινοεύc, τὸ β′	in tit. inedito Delph. [inv. nr. 4288 + 4294]	ad nr. 36_1
158/7	Λάδικοc Ἀρcινοεύc, τὸ α′		
157/6	Κριτόλαοc Τριχονεύc	nr. 108	ad nr. 108_2
156/5	Τίcιπποc Τριχόνιοc, τὸ β′		
155/4	Φύλαξ Πανταλέωνοc Καλυδώνιοc, τὸ β′	*Ath. Mitt.* XXXII 1907, 28 nr. 20	*Ath. Mitt.* l. c. 54
154/3	Ἀλέξανδροc II Νικία Καλυδώνιοc	*SGDI* 1908. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 16 nr. 9	*RE* IV 2679
153/2	Τριχᾶc (Ἀγελόχου) Cτράτιοc, τὸ β′	nr. 109 (?). *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 18 nr. 12	*Ath. Mitt.* l. c. 54
152/1	Κλέαν[δροc]	IG IX 1^1, 372	ad IG IX 1^1, 357/8
151/0	Λάδικοc Ἀρcινοεύc, τὸ β′	*Ath. Mitt.* XXXII 1907, 18 nr. 11	*Ath. Mitt.* l. c. 54
150/49	Ἀρκίcων II Καλυδώνιοc	*Ath. Mitt.* XXXII 1907, 45 nr. 34	*Ath. Mitt.* l. c. 54
149/8	Φύλαξ Πανταλέωνοc Καλυδώνιοc, τὸ γ′		
148/7	Λύcων Cτράτιοc	*Ath. Mitt.* XXXII 1907, 42 nr. 31	*Ath. Mitt.* l. c. 54
147/6	Δωρίμαχοc II Τριχόνιοc, τὸ α′	*SGDI* 2087	*RE* IV 2680
144/3	. ͘ . ͘ . αc Ἀρcινοεύc	nr. 137 *a*	ad nr. 137 *a*
143/2	Cάτυροc Ἀνδρονίκου Ἀγρινιεύc, τὸ α′	nr. [34 *b*]. 137 *b*. *SGDI* 2136	*RE* IV 2680
142/1	Φύλαξ Πανταλέωνοc Καλυδώνιοc, τὸ δ′	nr. 35. 137 *c*	ad nr. 137 *c*
141/0	Νικιάδαc Λέωνοc Ἀπιρικόc	nr. 34 *d*	ad nr. 34_{16}
140/39	Δωρίμαχοc II Τριχόνιοc, τὸ β′	nr. 137 *c* (?)	ad nr. 137_{64}
136/5	Cάτυροc Ἀνδρονίκου Ἀγρινιεύc, τὸ β′	*SGDI* 2305	ad nr. 137 *f*
129/8	Cάτυροc Ἀνδρονίκου Ἀγρινιεύc, τὸ γ′	nr. 137 *f*	ad nr. 137 *f*
fin. saec. II	Λύκωποc II Πολεμάρχου Καλυδώνιοc	nr. 72	*Klio* XX 88
» » »	Νικίαc Λαδάμεοc Καλυδώνιοc	nr. 36_{11}	ad nr. 36_{11}

ADNOTATIO.

Λέων Ναυπάκτιοc in tit. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 28 nr. 20_{30} non est praetor intellegendus. — Supplementum [cτραταγέοντοc - - Ματρ]οπολ[ί]τα in tit. IG IX 1^1, 364 vix recte se habet, ut suo iure iam Pomtow *RE* IV 2675/6 opinatus est. Nec minore iure idem l. c. 2680 supplementum [cτραταγέοντ]οc Διοκλέοc in tit. IG IX 1^1, 367 et 368 in dubium vocavit.

8) Cf. *RE* IV 2678 not. 3. 9) Cf. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 30 nr. 21. 10) Cf. ad nr. 69_2. 11) Cf. ad nr. 32_{43}.

III. TABVLA HIEROMNEMONVM AETOLORVM.

De Amphictyonum catalogis dominationis Aetolorum, quem in ordinem redigendi quibusque annis archontes Delphici praescripti vindicandi sint, post priores, quorum libros enumeratos habes apud Thumser *Gr. Staatsaltert.* I 84/5, egerunt:

H. Pomtow Fasti Delphici II = *Jahrb. Philol.* 1894, 497 ss. et 1897, 737 ss.
H. Pomtow *RE* IV 2679 ss. (1901)
J. Beloch *Die delphische Amphiktionie im III. Jahrhundert* = *Klio* II 1902, 205 ss.
Jardé *Actes amphictyoniques de la domination étolienne* = *BCH* XXVI 1902, 246 ss.
J. Beloch *Griech. Geschichte*[1] III 2, 322 ss. (1904)
Th. Sokoloff *Die Verteilung der amphiktionischen Stimmen in der ätolischen Zeit* = *Klio* VII 1907, 60 ss.
É. Bourguet *Question de chronologie* = *BCH* XXXV 1911, 481 ss.
T. B. Walek *Die delphische Amphiktyonie in der Zeit der aitolischen Herrschaft,* diss. Berol. 1911. [Cf. Rüsch *GGA* 1913, 125 ss.]
H. Pomtow *Neue delphische Archontentafel des 3. Jhdts.* = *GGA* 1913, 143 ss.
H. Pomtow *Delphische Neufunde I* = *Klio* XIV 1914, 265 ss.
A. Ch. Johnson *Problems in delphian chronology* = *Am. Journ. Philol.* XXXIX 1918, 145 ss. et XL 1919, 286 ss.
H. Pomtow *Schlußwort zu den delphischen Neufunden* = *Klio* XVIII 1923, 308.
P. Roussel *Remarques sur la chronologie des archontes de Delphes au III*[e] *siècle av. J.-C.* = *BCH* XLVII 1923, 1 ss.
De Sanctis *Riv. di filol.* 1923, 180 ss.
G. Beloch *Appunti di cronologia delfica del secolo III* = *Riv. di filol.* 1924, 192 ss.
P. Roussel *La fondation des Sôtéria de Delphes* = *Rev. ét. anc.* XXVI 1924, 97 ss.
G. Klaffenbach *Klio* XX 1926, 76 ss.
K. J. Beloch *Griech. Geschichte*[2] IV 2, 385 ss. (1927)
R. Flacelière *Date de la proxénie delphique conférée au poète Nikandros de Kolophon* = *Rev. ét. gr.* XLI 1928, 83 ss.
R. Flacelière *Notes de chronologie delphique* = *BCH* LII 1928, 179 ss.
R. Flacelière *Remarques sur les Sôtéria de Delphes* = *BCH* LII 1928, 256 ss.

Idem Flacelière, qui praeter ceteros optime meritus est de constituenda archontum tertii a. Chr. n. saeculi serie (vide praefationem et ad nr. 194), nuperrime et ipse omnes catalogos amphictyonicos dominationis Aetolorum, qui quidem aetatem tulerunt, congessit (*Recueil des listes amphictioniques de Delphes à l'époque de la domination aitolienne* = *BCH* LIII 1929, 430 ss.). Cuius lectiones sequimur, quoniam omnes titulos denuo ad lapides examinavit, eiusque catalogorum numeros exhibemus (*Fl*); in definiendis annis non nisi leviter differimus (cf. *Klio* l. c.).

ANNVS	TEMPVS ANNI	ARCHON	NVMERVS HIEROMN.	NOMINA HIEROMNEMONVM SERVATA AVT SVPPLETA	CATALOGVS
277	ver	Ἱέρων	2	Λυκέας, Δωρίμαχος	*Fl* 1
276	ver	Ἀρισταγόρας	3	Πολέμαρχος, Ἀλεξαμενός, Δάμων	*Fl* 2
276	autumnus	Χαρίξενος	3	Πολέμαρχος, Ἀλεξαμενός, Δάμων	*Fl* 3
274	autumnus	Ἡρακλείδας	3	Μίκκος, Νικόμαχος	*Fl* 5
273	autumnus	Ἀρχιάδας	3	Φιλλέας, Νικόστρατος, Κορίνθιος	*Fl* 6
272	ver	Ἀρχιάδας	5	Γαῖσος, Τριχᾶς, Πολύφρων, Τείσαρχος, Πολύχαρμος	*Fl* 7
272	autumnus	Εὔδοκος	5	Γαῖσος, Τριχᾶς, Πολύφρων, Πολύχαρμος, Τείσαρχος	*Fl* 8
271	autumnus	Στράτων	5	Βουθήρας, Καλλίας, Φρίκων, Ἀλκιάδας, Ἀποκίας	*Fl* 9
270	[ver]	[Στράτων]	[5]	Εὐρύδαμος, [Παυσανίας], [Λ - -], Ἀντίοχος	*Fl* 47
270	[autumnus]	[Ἀρίστων]	[5]	Εὐρύδαμος, Παυσανίας, Λ - -, [Ἀντίοχος]	*Fl* 48
269	[autumnus]	Θέσσαλος	?	Διοκλέας	*Fl* 10
268	autumnus	Ἄθαμβος	6	Σάτυρος, Κυδρίων, Ματτυξίδας, Στρατόλαος, Κόνων, Ἀντίμαχος	*Fl* 10. 11
267	[ver]	Ἄθαμβος	[6]	- - λος, Ἀρίστων	*Fl* 12
266	[ver]	Δαμαῖος	6	Νικάνωρ, Φιλόξενος, Εὐρύας, Θεύδωρος, Νικοφῶν, Πεταλίας scriba hieromnemonum Λάνικος Αἰτωλός	*Fl* 13
266	autumnus	Δαμοσθένης	6	Νικάνωρ, Φιλόξενος, Εὐρύας, Θεόδωρος, Πεταλίας, Νικοφῶν scriba hieromnemonum Λαμπρίων Αἰτωλός	*Fl* 14
265	autumnus	Πλείστων	6	Μάχων, Ξεννίας, Οἰκιάδας, Στράταγος, Ἀλεξίμαχος, Εὔνικος scriba hieromnemonum Καλλ[ίας? Αἰτωλός]	*Fl* 15
264	[ver]	Πλείστων	6	Μενέστας, Μάχων, Πετρα[ῖος], [Νικ]όλαος, Νικάνωρ, - - τῖνος	*Fl* 16

ANNVS	TEMPVS ANNI	ARCHON	NVMERVS HIEROMN.	NOMINA HIEROMNEMONVM SERVATA AVT SVPPLETA	CATALOGVS
264	autumnus	Πειθαγόρας	7	Τελέσων, Βίττος, Λεοντομένης, Δρώπακος, Βοῦκρις, Ὅμαρος, Χηρίας scriba hieromnemonum Μελάνθιος Αἰτωλός	*Fl 17*
263	[autumnus]	—	?	Λέων, Καλλίας, Ὑβ[ρίλαος?] [1] scriba hieromnemonum Μνασίλαος Αἰτωλός	*Fl 18*
262	[autumnus]	—	[9]	Πολύκλειτος, - - της, Παμφαΐδας scriba hieromnemonum Ἀγίας Αἰτωλός	*Fl 19*
260	[autumnus]	Ἀρισταγόρας	9	Πολύφρων, Τελέστας, Ἀλέξανδρος, Εὐκταῖος, Μιμνέας, Εὔνικος, Λύκος, Πολέμαρχος, Πολεμαῖος	*Fl 20*
259	[autumnus]	Ἐμμενίδας	9	Εὐπόλεμος, Διοκλέας, Σιννέας, Εὐρύδαμος, Ἀρίστιππος, Ἀλέξων, Εὐμηλίδας, Δίων, Νίκανδρος	*Fl 21*
258	[autumnus]	Νικόδαμος	9	Τιμόλοχος, Νεοπτόλεμος, Γέλων, Δικαίαρχος, Στράταγος, Κρωβύλος, Ἀνδρόμαχος, Ἀλέξανδρος, Ξενοκράτης	*Fl 22*
257	[autumnus]	Κλεώνδας	9	Φίλων, Ὀρθαῖος, Παυσανίας, Ἀγέλαος, Βίων, Ἄγριος, Εὔστρατος, Τιμάγορος, Λέων	*Fl 23*
256	autumnus	Καλλικλῆς	9	Νικιάδας, Λυκέας, Μικκύλος, Ὑβρίλαος [1], Λέων, Κρινόλαος, Ἀντιλέων, Δαμόξενος, Ἀμύνανδρος	*Fl 24*
254	[ver]	Δίων	9	Λύκωπος, Αἰακίδας, Πολύκλειτος, Νικάνωρ, Πανταίνετος, Δίων, Ἀλκίδαμος, Ἀγέμαχος, Νικίας	*Fl 25*
252	[ver]	Νικαΐδας	9	Στομᾶς, Φυσκίων, Φιλόδαμος, Πολέμαρχος, Ἀλέξανδρος, Σιμύλος, Ἀγήμων, Στράταγος, Σθεννεύς	*Fl 26*
251	[ver]	Ἀμύντας	9	Ἀριστόβουλος, Λέων, Ἀλέξανδρος, Νικιάδας, Γεννάδας, Παιδίας, Ἀλαθίων, Νικόβουλος, Ἀντιλέων	*Fl 27*
250	[autumnus]	Πράοχος	9	Λαδάμης, Ἀγέλοχος, Λέων, Ἀρίστων, Ἀλέξανδρος, Τριχᾶς (?), Ἀλέξων, Φύσκος, Φιλόποινος	*Fl 28*
249	[ver]	Πράοχος	9	Δαμότιμος, Ἀνδρέας, Λευκίας, Δίων, Δαμότιμος, Φιλόνικος, Τίμαιος, Μνασίας, Θεύδοτος	*Fl 29*
249/8—240/39	—	—	[9]	- - νέας, Κλεύπατρος, Νικόλ[αος], Καλλίξενος, Κλέων, Εὐφά[ν - -]	*Fl 30*
± 238	autumnus	Π[ατρώνδ]ας?	[11]	Ἀριστόλαος, Α - -, - - ς, Φάλακρος, Ἀλεξαμενός, Πολύστρατος, Κλέανδρος, Λάνικος, - - ύκριτος	*Fl 31*
238	autumnus	Ἧρυς	11	Φύσκος, Δαμοτέλης, Φαλαυσίας, Δικαίαρχος, Δαΐμαχος, Ἀγέμαχος, Πολέμαρχος, Τεισίας, Κύψελος, Καφισίας, Ἀντιγένης	*Fl 32*
234	[autumnus]	—	[14]	- - ας, Ἀγώνιππος, Σικύω[ν], [- - αν]δρος, Ἀλέξανδρος, Ἀριστω - -, - - ίλαος, Ἀσκλαπιάδας	*Fl 33*
ante 227/6	autumnus	Νίκαρχος	14	Ἀρίσταρχος, Πράμιος, Ἐχέταρμος, Εὐτέλης, Μενέσανδρος, Κόμαιθος, Ἀλέξων, Μέναρχος, Ἀλέξων, Σῖμος, Οἰνοκλέας, Θορίων, Λάττυπος, Νικόστρατος	*Fl 34*
230	autumnus	Καλλίας	14	Λύκος, Ἀλέξων, Ἀνδροσθενίδας, Ἄντανδρος, Τείσαρχος, Ἐξάκεστος, Δεινύλος, Δαμοκράτης, Ἀξίοχος, Ἀμύνανδρος, Ἀριστόμαχος, Ὀρθαγόρας, Λυκέας, Σωτύλος	*Fl 35*
226	[autumnus]	—	15	Κρατίδας, Τηλ - -, [Ἀντ]ίπαλος, Πύρραιθος, Ἀριστόμαχος, Τιμόθεος, Φιλλ - -, [Αἰ]τωλίων, Ἀλέξανδρος, Πύρρινος, Σωτίων, - - νίων, Λύσιμβος, Ὑβρίστας, - - κλῆς	*Fl 36*
218	[autumnus]	—	13	Γλαυκέτας Α - -, Λύκων Μελιταιεύς, Λάαρχος - -, Γλαῦκος - -, Κλεύδαμος - -, Ἀγέας Α - -, Ἄρχιππος - -, - - ρόπας - -, [Ξ]έναγος - -, Κλεομένης Κυφαιρεύς, Λύκος - -, Σίλας - -, Τιμοκράτης - - Ad quos hieromnemones ethnica - - εύς, Λαμιεύς, Φοιστάν referenda sint, incertum est.	*Fl 37*

[1] Ὕβριλλος edd., sed cum nr. $99_{8.10}$. 103_{8}. $106_{3.4}$ Ὑβρίλαος certa ratione legatur, idem nomen etiam hic restituendum; probat per epistulam Flacelière collato ectypo tituli Syll.^{3} 422 (= *Fl 24*).

ANNVS	TEMPVS ANNI	ARCHON	NVMERVS HIEROMN.	NOMINA HIEROMNEMONVM SERVATA AVT SVPPLETA	CATALOGVS
216?	[autumnus?]	Δαμ[οκράτης]	?	[Πρό]ανδρος Φόλας, Κρατῖνος Τριτεύς, ...στρατος Σκαρφεύς, Φιλέταιρος Μελιταιεύς, Λυκέας Ῥαδάνιος, Νικιάδας Κυφαιρεύς, [Ἀρ]χέδαμος Πρόσχειος, fortasse etiam Ἀλέξανδρος ....ιάδας, Ἀνδρόνικος Κ- - εύς(?), Φάλαικος ..⁵..αος, ceterum cf. supra p. XXIII_{72}.	*Fl 38*
215	[autumnus]	...⁷..ης (στρ. Λάτταμος)	[12?]	- - - - εύς(?), Φαῖκος Θαυμακός, Πολ. ⁵.. Στράτιος, Λάμιος Δαστιάδας, Λαΐστας Ὑποσείριος, Θαρσύας Οἰναῖος, Δαμόκριτος Μετάπιος, Πολλέας Φαρσάλιος, Θεόδοτος Ἀπεραντός, Ὑλαῖος Λυσιμαχεύς, Δαμόκριτος Ἀμβρακιώτας, ceterum cf. supra p. XXIII_{77}.	*Fl 39*
214	[autumnus]	—	[12]	[Ἀρι]στόβουλος, Γόργος, Ἀρισ[τ - -], - - ς, Λάδικος, Λύκος, Ἀγέλοχος	*Fl 40*
213?	[autumnus?]	Πολύκλειτος	12	...βολος Φαρσάλιος, Πολέμαρχος Εἰδαῖος, Φαλακρίων Παρόχθεος, Πειθιμένης Θεστιεύς, Φίλων Φυσκεύς, Λάμιος Λυσιμαχεύς, Θρασυβουλίδας Στράτιος, Ἀρχίδαμος Καλλιπολίτας, Τίμαρχος Πτολεμαιεύς, Λέων .εκ.ριεύς, Τιμόμαχος Ὁμιλιάδας, Ἀρίσταρχος Ἀμβρακιώτας scriba hieromnemonum Μοσχίων Ἡρακλειώτας	*Fl 41*
210	autumnus	—	[12]	Φίλιππος Λαμιεύς, Σίμαργος - -, - - τας Πρόσχειος, Πολύξενος Λιμναῖος, - - [Ἐ?]λαιεύς, Μνασιλαΐδας Ἀμβρακιώτας scriba hieromnemonum - - Θαυμακός	*Fl 42*
c. 208 [2])	—	Βαβύλος	[12]	Χλαινέας Καλυδώνιος, [Μ]ενίσ[κος] - -, [Νυμ]φόδοτος Αἰμονιεύς, Πυρράνθι[ος] - -, [- - αν]δρος Θυρισκαῖος, Λέων Λιμναῖος, - - [Γομ]φεύς, Δάμων Κυτινιεύς, [Ἄρ]χιππος Μελιταιεύς, Φιλ[άχα]ιος Κοριο - -, [- - ω]ν Ὑαῖος scriba hieromnemonum - - - - εύς(?)	*Fl 43*
203	[ver]	[Μεγάρτας]	11	Ἀρίσταρχος Ἀμφισσεύς, Φιλλέας Ν[αυπάκτι]ος, Λάμιος Οἰκυλειεύς, Ξενοκράτης Στράτιος, Λεοντομένης Φυταιεύς, Βουθήρας Ἀρσινοεύς, Ἀγοραῖος Ὑπαταῖος, Πυρρίας Θηβαῖος, Ἅρμοστος Λαμιεύς, Δαμοκρά[της] Εἰτεαῖος, Λαμίσκος Ἀργεῖος	*Fl 44*
202	autumnus	Φιλαίτωλος	11	Τελέσαρχος Ἀπιρικός, Λέων Ναυπάκτιος, Στόμιος Μαχετιεύς, Θεόδωρος Ἀργεῖος, Νικόβουλος Θηβαῖος, Εὐρύμαχος Θαυμακός, Δορυμένης Ὑπαταῖος, Θεόδωρος Κοτταεύς, Λάτταμος Βουκατιεύς, Εὔδαμος Ἀρσινοεύς, Λάμιος Ἀπολλωνιεύς scriba hieromnemonum Μένανδρος Θαυμακός	*Fl 45*
193/2	—	Ἐκέφυλος	[11]	Ἀλεξομενός - -, - - Ὑπαταῖος, Λεοντομένης Βο[ύττ]ιος, Δαμότιμος Ἀγρινιεύς, Ἀρίστων Στράτιος, - - λαος Κερρεάτας, Δαμοφάνης [Ποτ]ιδανιεύς, Λαμέδων Θαυμακός, Ἀλέξανδρος - -	*Fl 46*
178	autumnus	Πραξίας	[[6]]	(Αἰνιάνων) Λόχαγος Ἁγήτα Καλλιπολίτης, Νικίας Ἀλεξάνδρου Καλυδώνιος, (Ἡρακλεωτῶν) Φαινέας Νικέα Σωσθενεύς, (Λοκρῶν ἑκατέρων) Πρόανδρος Προάνδρου Φόλας, Νίκανδρος Βίττου Τριχονεύς, (Δωριέων τῶν ἐν μητροπόλει) Ἀνάξανδρος Τελεσάρχου Ἀπειρικός	Syll.[3] 636
?	—	Ἀρ - -	[8 + x]	[Με]νέστρατος, Σκορπίων, - - λας, Αἰσχρίων aut Αἰσχριών[δας]	*Fl 50*
post 226	autumnus	—	[8 + x]	Σύαγρος - -, - - - - τος, Ἀρχέμαχος Τριχονεύς, - - - - ος, Εὐρύδαμος Πυρρ - -, - - πος Ἀ[χ]αιός(?), Εὐρυ - -	*Fl 51*
post 226	—	—	?	- - - - υόδιος, Ἵππαρχος - -, - - - - ίας, Ἁγήμων - -, - - [Θε]στιεύς	*Fl 52*
post 226	—	—	?	- - λος Κοτ[ταεύς], - - [Μελι?]ταιεύς	*Fl 54*

[2]) Certe propter Thessalos, qui inter Aetolorum hieromnemones comparent, ante a. 206 (cf. p. XXXII_{11}) vel 207 (cf. p. XXXI_{98}).

IV. LIBRI.

De prioribus titulorum editionibus cf. lemmata singulis titulis praeposita; de titulis aevi Byzantini cf. G. Soteriades Βυζαντηναὶ ἐπιγραφαὶ ἐξ Αἰτωλίας = Ἐπετηρὶς τοῦ Παρνασσοῦ 1903, 208 ss.

De praetoribus cf. libros ad praetorum tabulam commemoratos.

De Aetolorum gente Amphictyoniae participe cf. libros ad hieromnemonum tabulam enumeratos.

Ceterum plerosque seu libros seu ephemeridum commentationes, quae ad res Aetolicas pertinent, ad titulos et in fastis Aetolicis citatas habes, quas omnes colligere supersedi; vide etiam, quae Hirschfeld-Wilcken *RE* s. v. Aitolia (I 1113 ss.) et Swoboda *Gr. Staatsaltert.* ad § 36. 37. 38 congesserunt.

Addidi autem infra scripta archaeologica inde ab a. 1897, quo anno Soteriades Thermum effodere coepit:

1898. R. Herzog-E. Ziebarth *Das Theater von Neu-Pleuron* = *Ath. Mitt.* XXIII 314 ss.

1899. G. Soteriades Αἱ ἐν Θέρμῳ ἀνασκαφαί = Πρακτικὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας 57 ss.

1900. G. Soteriades Ἀνασκαφαὶ ἐν Θέρμωι. Α'. ὁ ναὸς τοῦ Θερμίου Ἀπόλλωνος = Ἐφ. 161 ss.

1902. G. Soteriades *The Greek excavations at Thermos* = *Records of the Past, Volume* I *June, Part* VI 172 ss.

1903. G. Soteriades Ἀνασκαφαὶ ἐν Θέρμωι. Β'. αἱ μετόπαι τοῦ ναοῦ τοῦ Θερμίου Ἀπόλλωνος = Ἐφ. 71 ss.

1906. G. Soteriades Αἰτωλία = Πρακτικά 136 ss.
Id. Ἐκ τάφων τῆς Αἰτωλίας = Ἐφ. 67 ss.

1908. G. Soteriades Ἀνασκαφαὶ ἐν Αἰτωλίαι καὶ Ἀκαρνανίαι = Πρακτικά 95 ss.
G. Kawerau-G. Soteriades *Der Tempel des Apollon zu Thermos* = *Antike Denkmäler* II *Tafel* 49—53*A*, *Text* S. 1—8.

1909. G. Soteriades Τὰ ἐλλειψοειδῆ κτίσματα τοῦ Θέρμου.

1912. K. A. Rhomaios (Ἀγγελίαι) Αἰτωλίας [Θέρμου] = Ἐφ. 267.

1913. K. A. Rhomaios (Ἀγγελίαι) Θέρμου = Ἐφ. 236.

1914. H. Koch *Zu den Metopen von Thermos* = *Ath. Mitt.* XXXIX 237 ss. (cf. etiam *Röm. Mitt.* XXX 1915, 51—74).

1915. K. A. Rhomaios Ἐκ τοῦ προϊστορικοῦ Θέρμου = Δελτ. I 225 ss.

1916. K. A. Rhomaios Ἔρευναι ἐν Θέρμῳ = Δελτ. II 179 ss.
Id. Η' ἀρχαιολογικὴ περιφέρεια = ibid. παράρτ. 44 ss.

1918. K. A. Rhomaios Η' ἀρχαιολογικὴ περιφέρεια = Δελτ. IV παράρτ. 32 ss.

1922. W. Dörpfeld (*Alte und neue Ausgrabungen in Griechenland*) *Thermos* = *Ath. Mitt.* XLVII 43 ss.

1923. K. A. Rhomaios Κόραι τῆς Αἰτωλίας = Δελτ. VI 1920—21, 60 ss.
Id. Εἰδήσεις ἐκ τῆς 8 ἀρχαιολογικῆς περιφερείας κατὰ τὰ ἔτη 1920—21 = ibid. παράρτ. 168 ss.
N. G. Pappadakes Β' ἀρχαιολογικὴ περιφέρεια = ibid. παράρτ. 152/3.

1926. H. G. G. Payne *On the Thermon Metopes* = *Ann. Br. Sch.* XXVII 1925—1926, 124 ss.

1927 K. A. Rhomaios Εἰδήσεις ἐκ τῆς 8ης ἀρχαιολογικῆς περιφερείας κατὰ τὰ ἔτη 1922—25 = Δελτ. IX 1924—25. παράρτ. 4 ss.
F. Poulsen-K. Rhomaios *Erster vorläufiger Bericht über die dänisch-griechischen Ausgrabungen von Kalydon* = *Det kgl. danske videnskabernes selskab. Historisk-filologiske meddelelser* XIV 3.

1929. K. A. Rhomaios Ἀρχαῖον ἱερὸν παρὰ τὸν Ταξιάρχην τῆς Αἰτωλίας = Δελτ. X 1926, 1 ss.
Id. Αἱ ἑλληνοδανικαὶ ἀνασκαφαὶ τῆς Καλυδῶνος = ibid. παράρτ. 24 ss.
F. Poulsen *La deuxième campagne de fouilles gréco-danoises à Calydon* = *CR Ac. Inscr.* 76 ss.

1931. E. Fiechter *Die Theater von Oiniadai und Neupleuron* = *Sächs. Forschungsinstitute in Leipzig. Forschungsinst. f. kl. Philologie u. Archäologie. Antike griech. Theaterbauten. Heft 2.*

I. THERMVS ET VICINIA.

A. THERMVS.

1. LEGES ET DECRETA.

Adde nr. 59 *B*. 71 *b*. *c*.

1 LEX SACRA. Thermi in museo. Fragmenta duo tenuis tabulae aëneae inter se contigua, inventa in ruderibus templi. Frg. *a* undique mutilum a. max. 0,058, l. max. 0,052; frg. *b* undique mutilum a. max. 0,047, l. max. 0,04. Litt. alt. c. 0,006; Α Ξ Σ ꟸ, formae incisae atque ita, ut tabula plerumque persecta sit. Exscripsi.

a *b*

– – ἐν τῶι χρ]ό̣νωι τῶι γεγρ̣αμμ̣[ένωι – –
– – Μ, ὀλὰϲ ἀργυ̣ρίου ^{v} Λ – –
– – ἀργ]υ̣ρᾶν. ξύλο[ι]ϲ δὲ χρῆ[ϲθαι – –
– – ϲίων καὶ ἐκ τῶν ι – –
– – εἰ δέ τι]ϲ βιάζ̣οιτο ἐ̣πι – –
– – τω. . ν Λ . ' – –
– – υ̣ ο – –

Suppl. Kla. || 2 Μ scil. μ(νᾶ) || 3 in. ἐπὶ? τὴν π]υ̣ράν? Preuner. || 4 fortasse ἐκ τῶν δημο]ϲίων καὶ ἐκ τῶν ἰ[διωτικῶν, cf. Syll.[3] 1015_{9}. — Quod ὀλαί et ξύλα (scilicet ἐπὶ τὸν βωμόν, Syll.[3] 1038_{31}) commemorantur, lex sacra esse videtur, cf. Syll.[3] 1024_{18}; fortasse praecepta de sacerdotio dantur. — Saeculum III a. Chr.

---

2 LEX DE COLONIA ΕΝ ϹΑΜΑΙ. Thermi in museo (inv. nr. 85 + 101). Duo fragmenta stelae lapidis calcarii; maius (*a* = nr. 101) supra et a dextra mutilum, a. max. 0,605, l. max. 0,52, cr. 0,12, a sinistra dimidia fere pars lateris antici postea excisa est lapide nescio quem in alium usum vocato; minus (*b* = nr. 85; addidit Kla.) undique fractum, a. max. 0,31, l. max. 0,17, cr. max. 0,14, quod ad dextram partem stelae deperditam pertinet. Litt. alt. 0,006—0,012, interv. vers. 0,002—0,005: Α Ε Ξ Ϲ + = Φ ꟸ et Ϻ. Exscripsi. *Ect.*

a

vac.

– – – – – – – – – κατῴκηϲα̣ν̣ – – – – – – – – – – – – – – – – –
[– – – – – – – – κ]ότοιϲ οἰκίαν καὶ τ̣ο̣ῖ̣ϲ – – – – – – – – – – – – – – – –
[– – – – – – – – ν]τ̣αϲ τὰν οἰκίαν. ταν δ̣ὲ – – – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – ο̣ι̣ϲ ἐν τοῖϲ ἰδίοιϲ οἰκοπέδ[οιϲ – – – – – – – – – – – – –]
[– – – – – – – – τῶ]ν̣ ἐγγύων τῶν ἐπὶ ταῖϲ οἰκί[αιϲ – – – – – – – – – – – – –]
– – – – – – – – ίϲονταϲ ὅϲοι κατ' ἀρχὰϲ ἐπεπ̣ – – – – – – – – – – – – – –
– – – – – – – – – ν ^{v} των τᾶν οἰκιᾶν τὰν πρᾶξιν̣ – – – – – – – – – – – – –
[– – – – – – – – ο]ἰ̣κίαι ἄχρι μὲν τᾶϲ Πυρρία ϲτραταγ[ίαϲ – – – – – – – – – –]
[– – – – – – – – τε]τ̣ελευτακότοϲ τὸν υἱὸν τὸν ἐν Ϲάμα[ι πρᾶτον γενναθέντα (?) – –]
[– – – – – – τᾶϲ τε γ]ᾶ̣ϲ̣ καὶ τᾶϲ οἰκίαϲ καθὼϲ ὑπὸ τῶν ἀρχιοικι[ϲτᾶν – – – – – –]
[– – – – – πέντε καὶ δέκ]α ἡτέων τὰν αὐτὰν κυριείαν ὑ[πάρχειν καθὼϲ καὶ (?) – – – –]
– – – – – – – – – τ̣ερον διαλειπόντοιϲ τῶν [– – – – – – – εἰ δέ κα μὴ υἱοὺϲ]
[ἔχων θυγατέραϲ δὲ τελευταϲ]ηι, εἶμεν καὶ ταύταιϲ τὰν ἐΓ// – – – – – – – – – – – – –
[– – – – – – – – ἐ]χ̣ουϲαι τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ε/ – – – – – – – – – – – –
[. . . c. 7 . . εἰ δέ κα μὴ ἐκγόνουϲ] ἔχων ἀδελφοὺϲ δὲ ἢ ἀδελ[φὰϲ τελευτάϲηι, – – – – – – – –]
[– – c. 9 – τὰν αὐτὰν κυριεί]αν ὑπάρχειν καθὼϲ καὶ τοῖϲ ἐ[κγόνοιϲ – – – – – – – – – –]
[. . c. 4 . . εἰ δέ κα μὴ ἔχων μήτε ἀ]δελφοὺϲ μήτε ἀδελφὰϲ τ̣ελε̣[υτάϲηι, – – – – – – – – – –]
– – – – – – – – – μάτηρ αὐτῶν τινι [τῶν] οἰκ[ιϲτᾶν – – – – – – – – – – – –]
– – – – – – – – – εἶμεν τᾶϲ τε γᾶϲ κα̣[ὶ] τ̣ᾶ̣[ϲ] οἰκ[ίαϲ καὶ τοῦ τᾶϲ οἰκίαϲ μέρεοϲ – –]
[– – – – – – τὰν οἰκία]ν καὶ τὸ τᾶϲ οἰκίαϲ [μ]έρο̣ϲ τα – – – – – – – – – – – – –

[- - - - - - - - - δ]απάναϲ μὴ ε̣ἶμ̣[ε]ν̣ ε̣ἰϲ̣ τ̣[.]ν - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - α γένοϲ εἴ κα . . Λ . . ν ϲυμπαρ - - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - τοῦ τελε̣υτ[ά]ϲ̣[α]ν̣τοϲ̣ ὀνο[μα - - - - - - - - - - - - - -]
- - - - - - - - - - μήτε ἀδ[ελ]φο[.] μ̣ή̣τ̣ε̣ ἀ[δ]ελ̣[φα - - - - - - - -]α̣ν - - - - - *b*
- - - - - - - - - - ο̣ν τὸν τ̣. . . .⁸. . . τὸ τ̣ᾶϲ οἰ[κίαϲ μέροϲ - - - -]νδε̣ - - - - -
- - - - - - - - - -/// ιο τῶν μ̣[ὲν] ἀ̣[να]λ̣ω̣μ̣άτ[ων - - - - - - - -]ενε̣α - - - - -
[- - - - - - - - - π]α̣τ̣έρα μήτ̣ε̣ μ̣α̣τ̣έρα μή[τε - - - - - - - - - - ἐ]ν Ϲάμ̣α̣[ι - - -]
- - - - - - - - - ωντί τινι τὰ ὑπά̣ρ̣χοντα - - - - - - - - - - ουντων̣ - - - - -
[- - - - - - - - α]ὐτοῖϲ κατὰ τοὺϲ νόμουϲ τ̣[- - - - - - - - - - λ]ειτουρ[γ - - -]
- - - - - - - - - τα καθὼϲ καὶ τοὺϲ ἄλλου[ϲ - - - - - - - - - -]υειμεχ - - - - -
[- - - - πέντε καὶ δέ]κ̣α ἡτέων εἴ κα τελευτά̣ϲ̣η̣[ι - - - - - - - - - -] τάνδε τὰ[ν - - -]
[- - - - - - - τῶ]ν̣ πέντε καὶ δέκα ἡτέων - - - - - - - - - - - - αχθε̣ὶϲ ὑπὸ - - -
- - - - - - - - λι τῶν Αἰτωλῶν περὶ τᾶϲ[- - - - - - - - - - κ]αὶ τῶν τε - - - - -
[- - - - - - - τοῖϲ] ἐγγί̣ϲτοιϲ κατὰ γᾶϲ μεριϲμ[ὸν - - - - - - - - κ]ελευοντ̣ - - - - -

vac. *vac.*

Suppl. Kla. || 6 fin. ἐπέπ[αντο? Wilamowitz. || 9 πρᾶτον. 15 ἐκγόνουϲ. 16 fin. 19 fin. 20 in. Preuner. || 33 fin. τε[μενέων? idem; τε[τελευτακότων praefert Wil.

Supersunt haec de lege spectante ad coloniam Aetolorum ἐν Ϲάμαι aliquando constitutam, sc. ἐποικίαν, quam Graeci dicebant (cf. Swoboda *Staatsaltert.* 191; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1269). Cephalleniam non quidem fuisse in Aetolorum concilium contributam, sed artiore quadam necessitudine cum illis coniunctam ad nr. 31_{81} adnotavimus; itaque etiam suffragio Amphictyonico donata est (ante annum praetoris Lattami, quo primum (?) hieromnemo Cephallenum recensetur, Syll.³ 539. Cum Pomtow eius praeturam ca. a. 216/5 statuerit, ea nunc potius a. 215/4 tribuenda videtur, cf. ad nr. 29_1 et Flacelière *BCH* LII 1928, 278. 281). Quoniam vero v. 8 praetura Pyrrhiae, haud dubie prima, quae fere in a. 223 a. Chr. incidit (cf. ad nr. 29_1), commemoratur, huic tempori lex est vindicanda, id quod etiam sermo tituli probat neque tamen litteratura, quae longe recentiorem aetatem prodere videtur. Sumendum igitur erit, nescio quo tempore veterem tertii saeculi legem denuo inscriptam esse, fortasse tum, si coniecturam facere licet, cum Same, quae a. 189 a. Chr. a Romanis capta vastata erat (Strab. X p. 455), de integro condita est (certe recurrunt Samaei Septimio Severo imperatore, cf. *RE* XI 214). Praescribitur autem accurate lege supra posita, qui hereditatem boni domusque ab archioecistis attributae adeant, atque notatu dignum est, quod etiam feminae heredes fieri possunt, cf. Hermann-Thalheim *Gr. Rechtsalt.*⁴ 65 not. 7 et legem Locricam nuper inventam Ἐφ. 1924 (1926), 119. V. 11 ἡτέων· memorabilis sane haec forma vocabuli ἔτοϲ adhuc inaudita, quae etiam v. 31 et 32 exstat. 20 τὸ τᾶϲ οἰκίαϲ μέροϲ videtur hortum significare, cf. Syll.³ 141_5 οἰκόπεδον - - ϲὺν τῶι μέρει et A. Wilhelm *Sitz. Ber. Ak. Wien* 175 (1913) 1, 8. Preuner. Sed in Aegypto possessionem partis domus saepe inveniri admonet Wilamowitz [item Teni, cf. IG XII 5, 872_{49}. 875_{18}. Hiller].

3 FOEDVS AETOLORVM ET ACARNANVM. THYRRHEORVM ARBITRIVM. Athenis in museo nationali (inv. nr. 12228). Parva stela aënea opisthographa (*A*, *B*), non solida sed ex quattuor tabulis composita, infra fracta, supra aëtomate maxima e parte deleto ornata, a. max. 0,42, l. 0,352 (supra) —0,363 (infra), cr. 0,045. Stela inventa est Thermi in ruderibus templi Apollinis. Litt. alt. *A* vs. 1 et 2: 0,01—0,015 vs. 3 sqq.: 0,005 *B* 0,005—0,01, interv. vers. *A* 0,002—0,003 *B* c. 0,007; *A*: Α Ξ et Ξ Σ Φ et Φ Ω, formae diligenter incisae, *B*: Α et Α et Λ Ξ Π Σ Υ. Ed. Soteriades Ἐφ. 1905, 55 cum imagine photographica (πίναξ 2); parvum fragmentum alterius exemplaris tituli *A* Olympiae positi (*Inschr. Olymp.* nr. 40) agnovit A. Wilhelm Ἐφ. 1910, 147, cf. *SB Ak. Wien* 1911, 6, 37 (*A*: Buck² 62. *A* et *B*: Syll.³ 421. Cauer-Schwyzer nr. 381. 396). Cf. Swoboda *Klio* X 1910, 397 et *Staatsaltert.* 299 not. 2; A. J. Reinach *Journ. intern. d'arch. num.* XIII 1911, 236. 239 not. et *Rev. épigr.* I 1913, 395; E. Pozzi *Atti accad. Torin.* XLVII 1911/12, 222; T. Walek *Klio* XIV 1915, 468; Beloch *Gr. G.* IV 1, 610 not. 2; G. Klaffenbach *Klio* XXIV 1930, 223. Exscripsi.

A

ϲ υ ν θ ή κ α κ α ὶ ϲ υ μ μ α χ ί α
Α ἰ τ ω λ ο ῖ ϲ κ α ὶ Ἀ κ α ρ ν ά ν ο ι ϲ.
ἀγαθᾶι τύχαι. ϲυνθήκα Αἰτωλοῖϲ̣ καὶ Ἀκαρνάνοιϲ ὁμόλογοϲ· εἰρήναν
εἶμεν καὶ φιλίαν ποτ' ἀλλάλουϲ, φίλουϲ ἐόνταϲ καὶ ϲυμμάχουϲ ἅμα-
τα τὸμ πάντα χρόνον, ὅρια ἔχονταϲ τᾶϲ χώραϲ τὸν Ἀχελῶιον ποταμ-
ὸν ἄχρι εἰϲ θάλαϲϲαν. τὰ μὲν ποτ' ἀῶ τοῦ Ἀχελώιου ποταμοῦ Αἰτωλῶν εἶμεν, τὰ δὲ
ποθ' ἑϲπέραν Ἀκαρνάνων πλὰν τοῦ Πραντὸϲ καὶ τᾶϲ Δεμφίδοϲ· ταύταϲ δὲ Ἀκαρνᾶν-
εϲ οὐκ ἀντιπο̣ιοῦνται. ὑπὲρ δὲ τῶν τερμόνων τοῦ Πραντόϲ, εἰ μέγ κα Ϲτράτιοι καὶ Ἀγραῖ-

οἱ συγχωρέωντι αὐτοὶ ποτ᾽ αὐτούς, τοῦτο κύριον ἔστω· εἰ δὲ μή, Ἀκαρνᾶνες καὶ Αἰτωλοὶ
τερμαξάντω τὰμ Πραντίδα χώραν, αἱρεθέντας(!) ἑκατέρων δέκα πλὰν Στρατίων καὶ Ἀγρα(ί)-
ων· καθὼς δέ κα τερμάξωντι, τέλειον ἔστω. εἶμεν δὲ καὶ ἐπιγαμίαν ποτ᾽ ἀλλάλους καὶ γ-
ᾶς ἔγκτησιν τῶι τε Αἰτωλῶι ἐν Ἀκαρνανίαι καὶ τῶι Ἀκαρνᾶνι ἐν Αἰτωλίαι καὶ πολίταν εἶμε-
ν τὸν Αἰτωλὸν ἐν Ἀκαρνανίαι καὶ τὸν Ἀκαρνᾶνα ἐν (Α)ἰτωλίαι ἴσογ καὶ ὅμοιον. ἀναγραψάν-
τω δὲ ταῦτα ἐν στάλαις χαλκέαις ἐπ᾽ Ἀκτίωι μὲν οἱ ἄρχοντες τῶν Ἀκαρνάνων, ἐν δὲ Θέρμ-
ωι τοὶ ἄρχοντες τῶν Αἰτωλῶν, ἐν Ὀλυμπίαι δὲ καὶ ἐν Δελφοῖς καὶ ἐν Δω[δ]ώναι κοινᾶι ἑκάτ-
εροι. ἐπὶ ἀρχόντων ἐμ μὲν Αἰτωλίαι στραταγέοντος Πολυκρίτου Καλλιέος τὸ δεύτε-
ρον, ἱππαρχέοντος Φίλωνος Πλευρωνίου, γραμματεύοντος Νεοπτολέμου Ναυπακτίου,
ἐπιλεκταρχεόντων Λαμέδωνος Καλυδωνίου, Ἀριστάρχου Ἐρταίου, Λέωνος Κα-
φρέος, Καλλία Καλλιέος, Τιμολόχου Ποτειδανιέος, Παμφαΐδα Φυσκέος, Σίμου
Φυταιέος, ταμιευόντων Κυδρίωνος Λυσιμαχέος, Δωριμάχου Τριχονίου, Ἀρίστ-
ωνος Δαιᾶνος, Ἀριστέα Ἰστωρίου, Ἁγήσωνος Δεξιέος, Τιμάνδρου Ἐριναῖος(!),
Ἀγρίου Σωσθενέος, ἐν δὲ Ἀκαρνανίαι στραταγῶν Βυνθάρου Οἰνιάδα, Ἐπιλ-
άου Δηριέος, Ἁγήσωνος Στρατίου, Ἀλκέτα Φοιτιᾶνος, Ἀλκίνου Θυρρείου, Θέων-
ος Ἀνακτοριέος, Πολυκλέος Λευκαδίου, ἱππαρχέοντος Ἱππολάου Οἰνιάδα,
γραμματεύοντος Περικλέος Οἰνιάδα, ταμία Ἀγε(λ)άου Στρατικοῦ.
συμμαχία Αἰτωλοῖς καὶ Ἀκαρνάνοις ἅματα τὸμ πάντα χρόνον.
εἴ τίς κα ἐμβάλληι εἰς τὰν Αἰτωλίαν ἐπὶ πολέμωι, βοαθοεῖν τοὺς
Ἀκαρνᾶνας πεζοῖς μὲν χιλίοις, ἱππεῦσι δὲ ἑκατόν, οὓς κα τοὶ ἄρχοντε-
ς πέμ̣πωντι, ἐν ἁμέραις ἕξ. καὶ εἴ^vi^ τις ἐν Ἀκαρνανίαν ἐμβάλλοι ἐπὶ πολέμωι,
βοαθοεῖν Αἰτωλοὺς πεζοῖς μὲν χιλίοις, ἱππέοις δὲ ἑκατὸν ἐν ἁμέραις ἕξ, οὓς
κα τοὶ ἄρχοντες πέμπωντι. εἰ δὲ πλειόνων χρείαν ἔχοιεν ἅτεροι πότεροι,
βοαθοούντω τρισχιλίοις ἑκάτεροι ἑκατέροις ἐν ἁμέραις δέκα. τᾶς δὲ βοαθοίας τ-
ᾶς ἀποστελλομένας ἔστω τὸ τρίτομ μέρος ὁπλῖται. πεμπόντω δὲ τὰμ βοάθο̣ιαν
ἐγ μὲν Ἀκαρνανίας οἱ στραταγοὶ τῶν Ἀκαρνάνων καὶ οἱ σύνεδροι, ἐγ δὲ Αἰτωλίας
οἱ ἄρχοντες τῶν Αἰτωλῶν. σιταρχούντω δὲ τοὺς ἀποστελλομένους στρατιώτ-
ας ἑκάτεροι τοὺς αὑτῶν ἁμερᾶν τριάκοντα. εἰ δὲ πλείονα χρόνον ἔχοιεν τᾶς βοα-
θοίας χρείαν οἱ μεταπεμψάμενοι τὰμ βοάθοιαν, διδόντω τὰς σιταρχίας, ἔστε κα
ἐν οἶκον ἀποστείλωντι τοὺς στρατιώτας. σιταρχία δ᾽ ἔστω τοῦ πλείονος χρόν-
ου τῶ[ι ἱππεῖ στα]τὴρ Κορίνθιος τᾶς ἁμέρας ἑκάστας, τῶι δ̣ὲ̣ τὰμ πανοπλίαν ἔχο-
[ντι δύο δραχμαί], τῶι δὲ τὸ̣ ἡ̣μιθωράκιον ἐννέ᾽ ὀβολοί, ψιλῶ̣ι ἑπτ᾽ ὀβολοί. ἀγείσθων
[δὲ ἐμ μὲν Αἰτω]λ̣ί(α)ι οἱ Αἰτωλοί, ἐν δὲ Ἀκ̣αρνανίαι οἱ Ἀκαρν̣ᾶνε̣[ς ..⁵..]⁻οι δὲ μ-
- - - - c. 18 - - - - \ΜΕΝ̣- - - - - - - - - - - - - - -ΙΤΑΕΚ
- - - - c. 16 - - Ν̣ΤΩ̣ΝΟΙΜ̣Ε̣ - - - - - - - - - - - - - Ε̣ΣΤΟΙΣ
- - - - c. 22 - - - - - Γ̣Ε- - - - - - - - - - - - - - - - -ΙΝ
- -/

B

στραταγέοντος Χαριξένου τὸ τέταρτον.
κρῖμα γαϊκὸν Στρατικοῦ τέλεος. τάδε
ἔκριναν Θυρρείων οἱ γαοδίκαι· ὅρια τᾶς χώ-
ρας Οἰνιά(δ)αις ποτὶ Ματροπολίταις τὸ δια̣-
τίχισμα (*sic*) καὶ ἀπὸ τοῦ διατειχίσματος
εὐθυωρίαι διὰ τοῦ ἕλεος εἰς θάλασ(σ)αν.
ἀναγραψάτω δὲ τὸ κρῖμα ἁ πόλις τῶν Ο[ἰ]-
νιαδᾶν, πόλις τῶν Ματροπολιτᾶν ἐν
Θέρμωι ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀπόλ(λ)ωνος.

vac.

A: 10 fin. ΑΓΡΑ || 13 med. ΛΙΤΩΛΙΑΙ || 25 fin. ΑΓΕΑΑΟΥ || 29 med. in voce εἰ parvum foramen || 35 med. quae litterae inde ab hoc versu usque ad v. 41 lineis subscriptis insignitae sunt, etiam in fragmento exemplaris Olympii exstant, nisi quod hic αν βοάθοια̣ (=vs. 37) scriptum est || 39 in. τῶι μὲν ἱππεῖ Sot., quod supplementum spatium excedit || 40 in. sic vel δώδεκ᾽ ὀβολοί Wilhelm || 41 in. idem; inde ab hoc versu nonnullas litteras plures legit Kla. || 41/2 ἄλλ]οι δὲ μ[ὴ Hiller (Syll.³), spatio brevius neque vestigiis conveniens. — *B*: 4 in. ΟΙΝΙΑΛΛΙΣ || 6 fin. ΘΑΛΑΣΑΝ || 9 fin. ΑΠΟΛΩΝΟΣ. — *A*. Cum adhuc post argumentationem Swobodae

inter omnes fere viros doctos praeter Pozzium, qui titulum medio fere saec. III vindicat, constare videretur hoc foedus inter Aetolos et Acarnanes ictum esse Pyrrho Epirota mortuo (a. 272) vel brevi post, nunc ex eo, quod quaestor Aetolorum Τίμανδρος (v. 21) oriundus est Erineo Doridis, apparet foedus esse post annos 269/268, sc. quo tempore Dorienses in societatem Aetolicam ascripti sunt (Beloch IV 2, 393). Itaque non Pyrrhi mortem sed fugam Alexandri, Pyrrhi filii et successoris, e regno suo pulsi causam et defectionis Acarnanum et foederis supra positi fuisse atque titulum anno fere 262 tribuendum esse probare studui *Klio* l. c. V. 4 ἅματα τὸμ πάντα χρόνον i. e. ἅματα πάντα (IG V 2, 5. 262; IX 1[1], 484 al.) τὸμ πάντα χρόνον atque prius πάντα propter alterum omissum, cf. R. Meister *Leipz. Abh.* XXVII 1909, 326; Pappadakes Ἐφ. 1924, 123 not. 8. Contra alii cum Soteriade ἅματα (ἀμάτα) = ἀδόλως vel sim. interpretantur, vide Cauer-Schwyzer ad nr. 381, ubi adde Buck[2] ad nr. 62. 7 πλὰν τοῦ Πραντὸς καὶ τᾶς Δεμφίδος· uterque locus ignotus; prioris nomen recurrit in Achaia Phthiotide, cf. Fr. Stählin *Hell. Thess.* 187. 14 ἐπ' Ἀκτίωι i. e. in summo Acarnanum foederis fano, quod Apollinis Actii erat, ubi et alia decreta foederis, cf. e. g. *Inschr. Magn.* 31. 16 Πολύκριτος Καλλιεύς· altera Polycriti praetura etiam nr. 17_{97} et 18 *a b* exstat; de prima aliisque praeturis cf. ad nr. 13. De ethnico vide ad nr. 13_{37}. 17 Φίλων Πλευρώνιος· hipparchus etiam nr. 18 *a b*, scriba ca. 270, nr. 13. Ceterum monendum est hic primum exstare illam seriem magistratuum (praetor — hipparchus — scriba), quae inde ab hoc anno sollemnis est, cf. ad nr. 15. — Νεοπτόλεμος Ναυπάκτιος· scriba etiam nr. 18 *a b*, ἔγγυος proxeniae ca. 263, nr. 17_{15}; fortasse idem Ν. Φύσκου Αἰτωλός, qui Delphis ca. 276—267 statua ab Eretriensibus honoratur (Syll.[3] 411; de tempore cf. Beloch IV 2, 463) et eodem fere tempore corona aurea ab Erythraeis donatur (Syll.[3] 412), idemque qui hieromnemo Aetolorum ἄ. Νικοδάμου = a. 258/7 (Syll.[3] 424 *C*; 436), cf. Pomtow *Herm.* LIII 1918, 437. Eius filius (an idem?) ἔγγυος proxeniae ca. 245—236 (nr. 25_{27}) et praetor alterius partis saec. III (nr. $17_{131 \cdot 135}$; nr. 26 et fort. 25_{1}). 18 ἐπιλεκταρχέοντες· de his cf. Swoboda *Staatsaltert.* 368. — Λαμέδων Καλυδώνιος· idem ἔγγυος proxeniae ca. 263, nr. 17_{16}. — Ἑρταῖος· ethnicum ignotum; recurrit in Creta, cf. *RE* VI 552. — Καφρεύς· ethnicum ignotum, de quo cf. *RE* X 1895. 19 Τιμόλοχος Ποτειδανιεύς· Τιμόλοχος quidam hieromnemo Aetolorum ἄ. Νικοδάμου = a. 258/7 (Syll.[3] 424 *C*; 436). Cf. etiam hipparchum Timolochum nr. 191_{11}. De ethnico vide ad nr. 16_{13}. — Παμφαΐδας Φυσκεύς· idem hieromnemo Aetolorum a. 262/1, *BCH* LII 1928, 260. Unus ex posteris Π. Φ., μάρτυς manumissionis ca. 166—156, *SGDI* 1842. — Σῖμος Φυταιεύς· Σῖμος quidam hieromnemo Aetolorum ἄ. Νικάρχου = ca. 227, *SGDI* 2525. De ethnico cf. ad nr. 24_{7}. 20 Κυδρίων Λυσιμαχεύς· idem ἔγγυος proxeniae ca. 271, nr. 13_{7}, atque fortasse idem qui hieromnemo Aetolorum ἄ. Ἀθάμβου = a. 268/7, Syll.[3] 482. De ethnico cf. ad nr. 13_{7}. — Δωρίμαχος Τριχόνιος· hunc esse avum praetoris Dorimachi I, de quo vide ad nr. 30, et eundem atque hieromnemonem Aetolorum ἄ. Ἱέρωνος = ca. 278 (IG II[2] 1132) putat Soteriades haud improbabiliter. 21 Δαιάν· hoc ethnicum recurrit nr. 100_{3}. — Ἀριστέας Ἱστώριος· unus ex posteris Ἀριστέας Ξεννία Ἱστώριος manumissor med. saec. II (*Ath. Mitt.* XXXII 1907, 10 nr. 3). Ethnicum adhuc tantum his duobus locis obvium ad Ithoriam, castellum Aetoliae inter Conopam et Oeniadas situm, de quo vide *RE* s. v., probabiliter refert Hiller (Syll.[3] 421 not. 14). — Ἀγήσων Δεξιεύς· ἔγγυος proxeniae eodem anno, nr. 18 *b*; de ethnico cf. ad nr. 32_{30}. — Τίμανδρος Ἐριναῖος· An huius filius Προξενίδας Τιμάνδρου, ἔγγυος proxeniae fin. saec. III (nr. 31 *a*)? Forma ethnici eadem, quae in titulis Delphicis usitata; ceterum cf. not. initial. 22 Ἄγριος Σωσθενεύς· Ἄγριος quidam hieromnemo Aetolorum ἄ. Κλεώνδα = a. 257/6, Syll.[3] 424 *D*. De ethnico cf. ad nr. 71_{9}. 23 Δηριεύς· forma Δεριεύς invenitur Diod. XIX 67, 4 et IG IV[2] 1, $96_{61 \cdot 65}$. — Φοιτιάν· de nomine oppidi et forma ethnici cf. Syll.[3] 121 not. 10; 421 not. 20; Oberhummer *Akarnanien* 38.

B. 1 Propter formas litterarum multo recentiores quam tituli *A* non praetorem Charixenum I (cf. ad nr. 5), ut Reinach (l. c. 236 not. 2) et Pomtow (Syll.[3] 421 not. 24) voluerunt, sed Charixenum II intellegendum eiusque primam praeturam a. 256/5 vel potius 255/4 attribuendam esse, ita ut quarta in tempus, quod est ca. 235—232, incidat, docui *Klio* l. c. 232; ceterum de praetore Charixeno II cf. ad nr. 18_{18}. 2 Στρατικοῦ τέλεος· cf. Dittenb. ad IG IX 1[1], 369 et Swoboda *Staatsaltert.* 332 cum not. 6. 3 Θυρρείων οἱ γαοδίκαι· Thyrrheum oppidum, quod tunc temporis nimirum Aetolicum erat, aut divisione Acarnaniae ca. 260 inter Aetolos et Alexandrum Epirotam facta una cum Oeniadis et Matropoli sub potestatem Aetolorum videtur venisse aut potius annis 238 sqq., cum Aetoli Epirotarum partem Acarnaniae aggrederentur; certe ante a. 231 rursus amissum est, cf. *Klio* l. c. 234.

4 PROXENIA. DECRETA DE MAGNETIBVS FACTA. Thermi in museo (inv. nr. 57 + 86). *A* (nr. 57) magnus lapis calcarius ad basin pertinens, cuius frontem efficiebat, supra fractus, a reliquis partibus integer, a. max. 0,63, l. supra 0,73 infra 0,75, cr. 0,39. Lapis et in fronte (*a b c*) et in latere dextro (*d*) inscriptus est. *B* (nr. 86) fragmentum undique mutilum a. max. 0,20, l. max. 0,165, cr. 0,045, quod ad lapidem deperditum dextram partem tituli *d* continentem pertinere agnovit Kla. (litteras huius fragmenti lineis subductis dedi). Litt. alt. *a* 0,015 *b* 0,008—0,015 *c* 0,01—0,015 *d* 0,01—0,02, interv. vers. *a* 0,01 *b* c. 0,005 *c* c. 0,007 *d* c. 0,01; *a* Α Κ Σ *b* Δ Κ Ξ Π Σ *c* Α Κ Μ et Μ Ν et Ν Ξ Π et Π Σ Φ *d* Α Γ Σ Φ (phot. omnium titulorum lapidis *A* apud Kern Inscr. gr. tab. 34). Edd. titulum *c* usus apographo Soteriadis Kern *Inschr. Magn.* p. XIV nr. LIVa; omnes titulos praeter *B* Soteriades Ἐφ. 1905, 83 nr. 8 (tit. *c* Cauer-Schwyzer 385; Syll.[3] 554). Exscripsi. *Ect.*

latus anticum.

A *a* [. . . c. 8 . . . Ν]ικάνδρου *vac.*
ἐπ]όηϲε.

intervallum c. 0,02

b [ϲτραταγ]ẹ́οντοϲ Εὐπολέμου Ὑπαταίου προξενίαν Ạἰτωλọ[ὶ]
[ἔδ]ω̣καν κατὰ τὸν νόμον Λυϲικλεῖ Φαίδρου Ἀθηναίοι. ἔγ̣γυοι
Β̣ουθήραϲ, Δαμοκλέαϲ Ὑπαταῖοι. *vac.*

intervallum c. 0,06

c ϲτραταγέοντοϲ Ἀγελάου Ναυπακτίου̣ τὸ
δεύτερον, ἱππαρχέοντοϲ Πολεμάρχου Θυ-
ριϲκαίου, γραμματεύοντοϲ Cκόπα Τριχονέοϲ
ἔδοξε τοῖϲ Αἰτωλοῖϲ· ἐπειδὴ Μάγνητε̣ϲ οἱ ἀ-
πὸ Μαιάνδρου ἀποϲτείλ̣α̣ντεϲ πρεϲβευτ̣ὰν (!)
Μναϲιπτόλεμον καὶ Ἱππόνικον τάν τε οἰκει̣ότα-
τα τὰν ποτὶ τ̣ὸ ἔθνοϲ ἀνενεώϲαντο καὶ τὰν εὔ̣-
νοιαν ἐνεφάνιξαν, ἃν ἔχοντι ποτὶ τὸ κοινὸν̣
τῶν Αἰτωλῶν Μάγνητεϲ, δεδόχθαι τάν τε̣ φιλί-
αν τὰν ποτ᾽ αὐτοὺϲ διαφυλάϲϲειν καὶ τὰν π̣όλι-
ν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἱαρὰν καὶ ἄϲυλον εἶμεν, καθότι οἱ
πρεϲβευταὶ ἐπαγγέλλοντι, καὶ μηθενὶ ἐξουϲίαν εἶμε̣ν
Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίαι κατοικεόντων ἄγε̣[ι]ν
μηθένα ἐκ τᾶϲ χώραϲ τᾶϲ Μαγνήτων μηδαμόθεμ̣ ὁρμω-
μένουϲ μήτε κατὰ γᾶν μήτε κατὰ θάλαϲϲαν. εἰ̣ δ̣έ τίϲ
κ̣α ἄγηι, τὰ μὲν ἐμφανέα ἀναπράϲϲειν ἀεὶ τὸν ϲτ̣ρατα-
γὸν τὸν ἔναρχον, τῶν δὲ ἀφανέων το(ὺ)ϲ ϲυνέδρουϲ κατα-
δικάζονταϲ ζαμίαν, ἅν κα δοκιμάζωντι, ὡϲ τὰ κοινὰ
βλαπτόντων καὶ ἐκπράϲϲονταϲ τὰϲ καταδίκαϲ καὶ ἀποδι-
δόνταϲ τοῖϲ ἀδικουμένοιϲ κυρίο(υ)ϲ εἶμεν. δεδόϲθαι δὲ αὐτοῖϲ
καὶ ψᾶφον ἱερομναμονικὰν ἐν τοὺϲ Ἀμφικτύοναϲ. τὸ δὲ ψάφιϲμα τό-
δε ἀναγράψαι καὶ ἀναθέμεν ἐν Θέρμον καὶ ἐν Δελφούϲ.

latus dextrum.

(incertum quot versus fractura perierint)

d μ̣ο̣ν̣ κ̣α̣ὶ Αἰτ̣ω̣[λοὺϲ ἐπήινεϲαν καὶ ἐϲτεφάνωϲαν χρυϲῶι ϲτεφάνωι ἀπὸ δραχμᾶν δια]-
κοϲίων καὶ ἐψα[φίξαντο ὑπάρχειν Αἰτωλοῖϲ τάν τε πολιτείαν καὶ τὰ ἄλλα πάντα]
τίμια φανερὰν ποιοῦν[τεϲ, ἃν ἔχοντι εὔνοιαν ποτὶ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν· δεδό]-
χθαι τόν τε ϲτέφαν[ον, ὃν ἐψαφίξαντο Μάγνητεϲ, ἀποδέξαϲθαι καὶ τὰν πολιτείαν]
τὰν ἀναγγελλομέν[αν ὑπὸ τῶν πρεϲβευτᾶν. ἐπαινέϲαι δὲ Μάγνηταϲ καὶ εἶμεν αὐ]-
τοὺϲ Αἰτωλοὺϲ ἴϲου[ϲ καὶ ὁμοίουϲ καὶ δεδόϲθαι αὐτοῖϲ τὰ ἄλλα πάντα, ὅϲα καὶ αὐ]-
τοὶ δεδώκαντι Αἰτ[ωλοῖϲ - - - - - - - - - - - - - - - - - -]
Αἰτωλοὶ ποιῶνται ὑ[πὲρ - - - - - - Αἰτωλῶν τὸν ϲτραταγὸν ἀεὶ τὸν ἔ]-
ναρχον καὶ Μαγνή[των τοὺϲ ἄρχονταϲ (?) - - - - - - - - - - - - -]
τὰϲ προγεγενημέν̣[αϲ -]
ἐν τοὺϲ φίλουϲ τοὺϲ Α̣[ἰτωλῶν (?) - - - - - - -] ι̣ [- - - - - - - - τὸν] *B*
βαϲιλῆ Φίλιππον ἐπιμ̣[- - - - - - - - - - -] εν̣ [- - - - - - - Ἀμ]-
φιϲϲέων. καταχωρίξα[ι δὲ ἐν τοὺϲ νόμουϲ καὶ τόδε τ]ὸ ψάφιϲ̣[μα καθὼϲ τὸ ἄλλο τὸ ἐπὶ]
ϲτραταγέοντοϲ Ἀγε[λάου τὸ δεύτερον γεγενημένο]μ περὶ Μ[αγνήτων. ἔϲτω δὲ ἁ ἀνα]-
γραφὰ ἔν τε Δελφούϲ, [ὅπου καὶ αἱ πρότεραι εὐεργεϲ]ίαι, ἔν τ̣[ε Θέρμον ὡϲαύτωϲ].

vac. *vac.*

a suppl. Sot. || 2 ante ἐπόηϲε, ubi c. 5 litteris locus est, aut nihil aut ethnicum artificis supplendum. Contra Weinreich hic nomen artificis exstitisse suspicatur, ita ut Νικάνδρου sit patronymicum viri honorati, id quod improbo. — *b* suppl. Sot. || 5 in. nomen certum, . . ΟΥΘΗΡΑΣ Sot. — *c* 10 fin. exspectaveris πρεϲβευτάϲ || 19 fin. μηδαμόθεν Sot. || 22 med. ΤΟΤΣ || 25 med. ΚΥΡΙΟΙΣ, em. Dittenberger. — *d* suppl. ex. gr. Kla., ut conexus sententiarum indicaretur, usus hic illic supplementis Soteriadis.

Antiquissimus huius lapidis titulorum nimirum est *a*, qui ad basin ipsam pertinet cuiusque litterae medium fere saec. III a. Chr. indicant; ceteri postea demum additi sunt neque tamen eo ordine, quo nunc exstant. Nam titulum *b* recentiorem esse titulo *c* satis certa ratione ex indole

litterarum concluditur et nominibus praetorum confirmatur (cf. ad v. 3 et 6).

b 3 Εὐπόλεμος Ὑπαταῖος· Notus est Eupolemus quidam, qui bis praetura fungebatur (189/8 et 176/5, cf. Gillischewski 55). Quem hic agnoscere noluit Soteriades, quia sibi persuaserat hunc titulum propter collocationem ante titulum *c* et terminationem οι pro ωι (Ἀθηναίοι v. 4) exeunti saec. III vindicandum esse. Sed utraque causa stare non potest; nam οι pro ωι etiam posteriore tempore invenitur et litterae tituli *b* utique recentiores sunt litteris tituli *c* neque abhorrent ab ineunte saec. II. Accedit quod iam Gillischewski 56 ex narratione Livii XLI 25 suspicatus est Eupolemum Hypataeum fuisse, id quod hoc titulo probatur. Itaque dubitari non posse videtur, quin prima praetura huius Eupolemi hic exstet, quam Gillischewski summa cum probabilitate a. 189/8 assignavit (187/6 non recte Plassart *BCH* XXXIX 1915, 131 et Levi *Atti accad. Torin.* LVII 1922, 184, cf. ad nr. 71_9); vide etiam ad v. 4. — 4 Ipso a. 189/8 Athenienses una cum Rhodiis studiosissimos deprecatores Aetolorum apud Romanos fuisse satis notum est (Niese II 768).

c 6 Cum praetura Agelai Naupactii a. 217/6 a Polybio V 107,5 commemorata prima haberetur, plerique viri docti alteram praeturam annis 216—212 vel 208—205, fere a. 207/6, tribuerunt. Oblocutus est Beloch[1] III 2, 348, recte monens nequaquam e verbis Polybii apparere illam praeturam Agelai primam fuisse neque ullam rationem interesse inter hunc titulum (*c*) et decreta illa de Leucophryenorum sacris facta, atque ipse alteri praeturae Agelai aut annum 222/1 aut 217/6 assignans (recentiorem annum nunc praetulit, cf. IV 2, 417). In eandem coniecturam tum etiam Pomtow incidit (Syll.[3] 554 not. 1), qui suo iure praeter alia adnotat titulo *c* artissimam necessitudinem esse cum illis titulis, quibus Aetoli inde a medio fere saec. III compluribus civitatibus asyliam decreverunt (Ceis nr. 169; Mytilenaeis nr. 189; Teniis nr. 191; Teiis nr. 192). Quae decreta saepe ad verbum non solum inter se sed etiam cum titulo *c* consentiunt. Diiudicatur autem res eo, quod in titulo supra posito v. 8 scriba Aetolorum nominatur Scopas Trichonensis, qui nimirum non Scopas I, praetor ca. 271 (cf. ad nr. 13), sed Scopas II, primum praetor 220/19 (Gillischewski 11), est. Ex lege a nobis constituta (*Klio* XXIV 1930, 233) ergo apparet Scopam ante 220/19 scribam fuisse, i. e. alteram praeturam Agelai ante hunc annum esse ponendam. Verisimillimum igitur est Agelaum c. a. 224/3 iterum praetura functum esse. Ceterum de Agelao (I) cf. Gillischewski 21; haud dubie idem est, qui Delphis domum habebat (Syll.[3] 610_{41}, cf. not. 17), et fortasse is, de quo Mytilenaei questi sunt, cf. nr. 190. 7 Θυρισκαῖος· idem ethnicum exstat Syll.[3] 553_4. Sot. 8 De Scopa (II) Sosandri f. cf. ad nr. 31_{106}. 9 Causam legationis Magnetum iure suspicatur Soteriades fuisse rapinas, quibus eo maxime tempore Aetoli insulas et litora maris Aegaei vexaverunt (Polyb. IV 16, 4). Idem cadit scilicet in illa asyliae decreta Aetolorum isdem fere verbis confecta, de quibus cf. ad v. 6.

25 Hoc suffragium Amphictyonicum ab Aetolis Magnetibus donatum alterum Magnetum Thessalorum fuisse probabiliter coniecerunt Pomtow (Syll.[3] 554 not. 6) et Beloch (IV 2, 389. 417). Mirum sane est primum hieromnemonem Magnetum Maeandriorum demum Ἀ. Μεγάρτα = a. 204/3 (cf. ad nr. 95_1), Syll.[3] 564, commemorari, id quod adhuc satis idonea ratione explicari non posse videtur.

d Hic titulus, cuius superior pars fractura hausta est cuiusque dextra in lapide praeter fragmentum *B* deperdito exstabat, satis multas difficultates et ad supplendum et ad explicandum praebet. Id sane patet hic quoque agi de rebus ad Aetolos et Magnetas spectantibus, et nomen praetoris Agelai (v. 41) probat rationem quandam intercedere cum titulo *c*. Aetolorum autem decretum, non Magnetum, prodit dialectus dorica. Porro litterae docent decretum *d* aliquanto posterius esse decreto *c*. In primis vero ultimisque versibus conexum sententiarum, qualis ex reliquiis satis sane exiguis aliqua cum probabilitate concludendus esse mihi quidem videtur, supplementis exempli gratia restituere periclitatus sum. Decreverunt igitur Magnetes Aetolis coronam auream, civitatem aliosque honores; quos Aetoli accipiunt eosdemque et ipsi Magnetibus referunt, gravissimum honorem sc. ἰσοπολιτείαν expressis verbis conferentes. Quae si recte se habent, iam accuratius tempus tituli definiri potest. Consentaneum enim est Aetolos hoc non ante a. 194 decrevisse, quoniam hoc ipso anno duos Magnetas Maeandrios civitate donaverunt (nr. 187). Contra nomen regis Philippi v. 39 qualicumque conexu commemoratum demonstrat aetatem tituli ante a. 179 esse ponendam. Ita circumscribitur aetas huius decreti annis 194 et 179, id quod etiam formae litterarum non improbant. Neque igitur decretum *c* Magnetibus ansam dedit Aetolos coronandi et honorandi, ut ad exemplum Chiorum (S. E. G. 258, cf. nr. 195) suspicari proclive est, sed nescio quae alia causa. Denique liceat coniecturam proferre, qua annus ipse tituli definiri possit. Videor enim mihi non sine veritatis specie conicere cum titulum *b* non modo post *c* sed etiam post *d* in spatio vacuo inter *a* et *c* relicto exaratum esse, ergo titulum *d* superiorem esse etiam a. 189, tum litteras - - μον (v. 28) esse terminationem nominis proprii i. e. praetoris Aetolorum, qui et ipse a Magnetibus honoratur, velut in decreto Mytilenaeorum IG XII 2, 15 legimus: ἐπαίνησαι τὸ κοῖνον τῶν Αἰτώλων καὶ τοὶς προέδροις καὶ Πανταλέοντα τὸν στρόταγον. Quod si ita est, ex praetoribus annorum 194—189 Ἀρχέδαμος solus in censum venit, qui a. 191/0 primum in munere fuit (Gillischewski 47). Cui temporis definitioni haud scio an inde fides addatur, quod vs. 39/40 de Amphissensibus verba fieri videntur, qui hoc ipso anno (190) gravi obsidione Romanorum premebantur (Polyb. XXI 4; Liv. XXXVII 5 ss.). 39 Videtur novum enuntiatum incipere: ἐπιμ[ελεῖσθαι δέ. 42 Praescribitur, si recte supplevimus, ut titulus *d* et Delphis et Thermi in eodem monumento, in quo titulus *c* sit, incidatur. Ceterum cf. Syll.[3] 939_{13} ἐν τοῖς ἱεροῖς ἐν οἷς ἔθος ἐστὶν ἀναγράφειν τὰς εὐεργεσίας.

5 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 79). Fragmentum stelae lapidis calcarii undique mutilum praeter dextram partem, ubi margo servatus est, a. max. 0,44, l. max. 0,39, cr. 0,05. Litt. alt. 0,01—0,014, interv. vers. c. 0,006; Α et Α Ξ Σ Ο. Ed. Soteriades Ἐφ. 1905, 99 nr. 16 et 17. Exscripsi. *Ect.*

[Ἀγαθᾶι τύ]χ̣α̣ι. ἐπὶ Χαριξέ̣ν̣[ου στραταγ]-
[οῦ, Λ]α̣κ̣ράτεος γραμματιστᾶ Αἰτ̣ω̣[λοὶ]
[ἔδωκα]ν Ἀριστίωνι Ἀνδροκλέους Χα[λεῖ]
[καὶ] ἐ̣γ̣γ̣ό̣νοις προξενίαν τἆλλα, ὅσα̣
[καὶ] τ̣ο̣ῖ̣ς̣ ἄ̣λλοις προξένοις δέδοται. ἔγ-
[γυος Σ]κ̣ό̣π̣α̣ς̣ Τ̣ριχονιεύς. *vac.*
[Ἀγαθᾶι τύ]χ̣α̣ι. ἐ̣πὶ Χαριξένου στραταγ-
[οῦ, Λακράτε]ο̣ς̣ γραμ̣ματιστᾶ Αἰτωλοὶ
[ἔδωκαν . .4—5. .]δ̣ώρ̣ω̣ι ε̣ὐ̣θυκλέους Κο[ριν]-
[θίωι καὶ ἐ]γ̣γ̣ό̣ν̣ο̣ις προξενίαν τἆλλα,
[ὅσα καὶ τοῖς] ἄ̣λ̣λ̣ο̣ι̣ς̣ π̣ρ̣ο̣ξ̣ένοις δέδοτ-
[αι. ἔγγυος . .6—7. .]τ̣ο̣ς Καλ̣υδώνιος. *vac.*

vacat

Suppl. et lectiones Soteriadis corr. Weinreich || 2 in. et 8 Kla. || 9/10 Hiller in schedis Weinreichii.

Cum Soteriades l. c. 100 et 98 titulum medio fere saec. III tribuat, formae litterarum potius initium huius saeculi produnt (simillimae sunt nr. 6 et 8, fortasse eiusdem quadratarii). Idem comprobant et totus tenor tituli antiquitatem quandam redolens et hipparchus non commemoratus (cf. ad nr. 15) et vox γραμματιστάς pro solito γραμματεύς (vel γραμματεύων) usurpata, quae inde ab anno c. 272 non iam invenitur (cf. nr. 10. 11. 13 al.). Accedit quod ex v. 3 necessario concluditur tunc temporis oppidum Ozolarum Chalium nondum in dicione Aetolorum fuisse. Quod cum artiore necessitudine cum Amphissa coniunctum esset (cf. *RE* III 2037), eandem fere fortunam passum fuisse consentaneum est. Atqui inter annos demum ca. 272—263 Amphissenses in potestatem Aetolorum venerunt, cf. ad nr. 12_1. Ergo ob hanc quoque causam titulus ante hos fere annos ponendus est. Intellegendus igitur est ἔγγυος Σκόπας Τριχονιεύς (v. 6) praetor ca. 271, de quo vide ad nr. 13_3. Quae cum ita sint, stare non possunt, quae de Sanctis (*Riv. fil.* 1923, 176) et Flacelière (*BCH* LI 1927, 350) de praetore Charixeno disseruerunt, sumentes unum huius nominis praetorem saec. III exstitisse, cuius quattuor praeturae in annos fere 260—230 inciderent. Sed recte Pomtow (*Klio* XV 13 not. 1; Syll.[3] 402 not. 6) et Beloch (IV 1, 610 not. 2) duos praetores distinxerunt, atque agitur in titulo supra posito de praetura Charixeni I, quae respondet magistratui archontis Attici Dioclis (ex supplemento valde probabili Kirchneri in titulo IG II[2] 652, quod frustra, ut nunc apparet, de Sanctis l. c. in dubitationem vocavit). Quod vero Diocles a. 288/7 in munere fuit (cf. Beloch IV 2, 65; contra a. 290/89 defendit Kirchner *SB Ak. Berlin* 1918, 146 et ad IG II[2] 650), titulus supra positus huic anno vindicandus est. Charixenus I erat Τριχονεύς, cf. nr. 14 (et fort. nr. 54); ceterum vide etiam ad nr. 18_{18}. 2 Λακράτης· haud dubie idem qui dux Aetolorum contra Gallos a. 279, Paus. X 20, 4. 3 Χαλεύς· ad hanc formam pro Χαλειεύς usurpatam cf. Rüsch *Gramm. delph. Inschr.* 283 et IG VII 208. 6 Τριχονιεύς· haec forma ethnici raro exstat, cf. *SGDI* 2058; Polyb. XVIII 10,9; Paus. II 37,3; Steph. Byz.

6 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 13). Lapis calcarius candidus a dextra fractus a. 0,33, l. 0,35, cr. 0,095. Litt. alt. 0,008—0,011, interv. vers. 0,005; Α Κ Ξ Π Σ. Exscripsi. *Ect.*

Χ
Α

Ἀγαθᾶι τύχηι. τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδ[ωκεν]
Ἀ̣φθονή^υ^τωι Χαρ(ι)δήμου καὶ τοῖς υἱοῖ̣ς̣ [αὐτοῦ]
[Π]ολυστράτωι, Ἀναξάνδρωι, Χα̣ρ̣ιδήμ̣[ωι]
[π]ρ̣οξενίαν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλεια[ν, ἀσυ]-
λίαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνης αὐτῶι [καὶ ἐγγό]-
ν̣οις καὶ κατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλασσα[ν καὶ]
ἔκκτησ̣ιν (*sic!*) καὶ γᾶς καὶ οἰκίας καὶ τἆλ[λα, ὅσ]-
α καὶ τοῖς ἄλλοις προξένο.ς καὶ εὐε[ργέ]-
ταις δίδοται, Ἀχαιοῖς ἀπὸ Φθίας ἐξ Αι . .c.3. .-
ρων. βουλαρχούντων Φύσκου Ναυπακτίο̣[υ, . .2—3. .]-
μ̣αδέα Ϝαξ(ί)ου, Στρατάγου Φυταιέως, Καλλ[ία Ἡρα]-
κλειώτα, γραμματεύοντος Μνασιμά[χου]
Ο̣[ἰ]ναί⟨ι⟩ου. ἔγγυος τᾶς π̣ροξενίας Πολέ[μαρ]-
χος ἐξ Ὑποσιρίας.

Suppl. Weinreich in schedis || 2 in priore nomine laesura lapidis; ΧΑΡ ΔΗΜΟΥ || 9/10 nimirum supplendum nomen oppidi cuiusdam Phthiotici. An Αἰ[γεί]ρων? Ad formam τὰ Αἴγειρα cf. Steph. Byz. s. v. Φενεός || 10/11 [Δα]μαδέα? [Χαρ]μαδέα? || 11 ϜΑΞΟΥ.

Litteratura titulum priori parti saec. III assignat, cf. etiam ad nr. 5 et 8, qui fortasse ab eodem quadratario exarati sunt. Compendium, quod supra titulum scriptum est, scilicet Ἀχ(αιῶν) vel similiter expediendum est; idem exstat in nummis foederis Achaici, cf. Head[2] 416 (de eiusmodi compendiis cf. Syll.[3] 265 not. 1; vide etiam nr. 17 *A*). 9 Demoticum praeter consuetudinem hoc demum loco a quadratario positum esse videtur, quod supra neglegentia praeteriit. 10 De bularchis cf. Swoboda *Staatsaltert.* 361. Quot fuerint, non minus latet quam ratio, qua modo bularchi modo praetor ad definiendam titulorum aetatem nominantur. Inveniuntur sane adhuc quidem non nisi in titulis saec. III a. Chr., atque commemorantur u n u s tantum bularchus nr. 7. 8. 31*k*, d u o nr. 11*f*. 12*f*. 16*b*, t r e s nr. 9, q u a t t u o r nr. 6. 22/3, s e x nr. 136. Cum autem nr. 16*b* et 22/3 soli exstent, ceteroquin eis scriba, nonnumquam etiam una cum hipparcho (nr. 7. 8. 31*k*), additur, unde apparet hunc scribam non senatus (cf. ad nr. 69) sed publicum foederis intellegendum esse. — Φύσκος Ναυπάκτιος occurrit eodem munere fungens nr. 7, qui titulus ergo eiusdem anni est atque titulus supra positus. Idem videtur esse praetor nr. 20 (ubi vide ad

v. 4) et hieromnemo Aetolorum ἄ. Πραόχου = a. 250/49, *BCH* LII 1928, 276 (sed de hieromnemone Physco ἄ. Ἥρυος = a. 238/7, Syll.[3] 499, dubius sum). Fortasse etiam non diversus Φύσκος Μαχάτα Ναυπάκτιος, qui proxenia a Thisbensibus donatur IG VII 2224 (de tempore non constat); si ita est, pater Μαχάτας idem intellegendus qui ἔγγυος proxeniae nr. 17_{96}. Porro ad Physcum supra positum pertinere videtur statua ab Eleis (aut Aleis Arcadibus? Cf. ad nr. 7_5) medio saec. III (vel antea) Olympiae Physco Aetolo posita (*Inschr. Olymp.* 295). Physci cognatus, quamquam de gradu mihi quidem non constat, haud dubie Νεοπτόλεμος Φύσκου Αἰτωλός, de quo vide ad nr. 3_{17}. 11 Inter Vaxios Cretenses et Aetolos erat ἰσοπολιτεία, cf. nr. 193 (Swoboda *Staatsaltert.* 330 not. 1). Quam iam priore parte saec. III exstitisse titulo supra posito docemur. — Φυταιεύς· cf. ad nr. 24_7. — Καλλίας Ἡρακλειώτας· huius nepos fortasse Κ. Μάχωνος Ἡρακλειώτας, μάρτυς manumissionis ἄ. Μαντία = a. 200/199, *SGDI* 2116. 12 Μνασίμαχος Οἰναῖος· eodem munere fungitur nr. 7. Ethnici eadem forma exstat Syll.[3] 539 A_7 et nr. 7, cum ceteroquin Οἰνοαῖος inveniatur. Si ethnicum revera, ut quidem videtur, ad oppidum Locricum Οἰνεών (sic Thuc., Steph. Byz.) pertinet (sic iam Cahen *BCH* XXII 1898, 358), tunc temporis oppido nomen Οἰνόη fuit (de situ cf. O. Roltsch *Die Westlokrer* 1914, 22). Certe Ozolae omnes fere iam ante a. 290 ab Aetolis subiecti sunt (cf. *RE* XIII 1218). 14 ἐξ Ὑποσιρίας· de situ non constat; ethnicum Ὑποσείριος nr. 16_{14}. $17\,A_7$. Syll.[3] $539\,A_6$.

7 CIVITATIS DECRETVM. Thermi in museo (inv. nr. 56). Basis lapidis calcarii infra et a tergo fracta, ex duobus fragmentis composita, a latere antico superiore laesa, in latere superiore duo foramina rotunda; a. max. 0,26, l. 0,53, cr. max. 0,38. Litt. alt. c. 0,01, interv. vers. 0,008; ΑΜΣ, titulus valde detritus et difficilis lectu. Exscripsi. *Ect.*

[ἀγαθᾶι τ]ύ̣χ̣ηι. τὸ κοινὸν τῶν Α̣ἰτω̣[λ]ῶ̣ν ἔ̣δ̣[ωκ]εν Ε̣.Λ̣..c.5..
[...c.9....ο]υ̣ Ἀ̣λεοῖ κ̣αὶ Νικαγό̣ρ̣α̣[ι Σ]τρ̣α̣τ̣ομάχου̣ Φ̣ω[κεῖ αὐ]-
[το]ῖ̣ς̣ κ̣α̣ὶ̣ ἐ̣γ̣γό̣νοις̣ πολιτείαν ἐ̣ν̣ Αἰτωλίαι ἴσ̣α̣ν̣ κ̣α̣ὶ̣ ὀ̣μ̣[οί]-
[α]ν̣ μ̣ε̣τ̣εχ̣ό̣ντ̣οις πάντων, ὧ̣ν̣ κ̣αὶ οἱ ἄλλοι Αἰτωλοί̣. ἐ̣δ̣ό̣θ̣[η]
ἁ̣ π̣ο̣λ̣ι̣τ̣εία ἐπὶ τῶν περὶ Φύσ̣κον βουλαρχούν̣τ̣ω̣ν̣, [γραμ]-
[μα]τ̣ε̣ύ̣ο̣ν̣τ̣ος̣ Μ̣να[σιμάχου Οἰ]ναίου, ἱππαρχοῦν̣τ̣ος .c.3. -
[..c.5.. Τρι]χ̣ονίου. *vacat*

Suppl. Kla. ‖ 1 fin. An ἔ̣δ̣[ωκ]ε Ν̣ε̣[ο]λ̣[αΐδαι]?

Supra titulum exarata erat nimirum dedicatio quaedam, quae fractura hausta est. 2 Ἀλεός· Steph. Byz. s. v. Ἀλέα· πόλις Ἀρκαδίας - - ὁ πολίτης Ἀλεός, ὁμοφώνως τῷ οἰκιστῇ; cf. IG V 2 p. 74. 5 De Physco Naupactio cf. ad nr. 6_{10}, qui titulus eiusdem anni est atque titulus supra positus (prioris saec. III partis). An in titulo illo *Inschr. Olymp.* 295 (ἁ πόλις τῶν Ἀλείων Φύσκον Αἰτωλὸν ἀνέθηκεν) non Elei (Ἀλείων) sed Alei Arcades (Ἀλειῶν; de hac forma ethnici cf. ad nr. 9_4) intellegendi sunt? — De bularchis cf. ad nr. 6_{10}. 6 Μνασίμαχος Οἰναῖος· eodem munere fungitur nr. 6_{12}, ubi cf. de ethnico. Hipparchus et scriba cum bularchis commemorati exstant etiam nr. 8 et $31\,k$.

8 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 32 + 109). Tabula lapidis calcarii ex tribus fragmentis composita (maximum fragm. inv. nr. 32, duo minora, quae nunc agglutinata sunt, nr. 109); sinister angulus superior deest; a. 0,55, l. 0,295, cr. 0,085. Litt. alt. 0,01, interv. vers. 0,005; ΑΞΠΣ et ΣΩ. Cf. Weinreich *Herm.* LIII 1918, 436. Exscripsi. *Ect.*

[ἀγαθᾶι τύ]χ̣ηι. τὸ κοινὸν τῶ̣ν̣
[Αἰτωλῶν ἔ]δ̣ωκε Καλλίππωι
....c.9.... Κ̣εφαλ̣λ̣ᾶνι ἐκ Πρ-
[ώννων πρ]ο̣ξενίαν, ἰσοπολιτ-
[είαν, ἀσφά]λειαν αὐτῶι καὶ ἐγ-
[γόνοις κ]αὶ πολέμου καὶ εἰρή-
[νης] καὶ γᾶς ἔγκτησιν καὶ οἰ-
[κία]ς καὶ εἰσάγουσι καὶ ἐξάγο-
[υσι] καὶ τἆλλα, ὅσα καὶ τοῖς
[λοιπ]οῖς δίδοται προξένο-
[ι]ς̣. β̣ο̣υλαρχοῦντος Λυκέα
Δ̣υ̣μ̣αίου, ἱππαρχοῦντος
Δράκοντος Πολιέος, γρα-
[μ]ματεύοντος Ἀγέα Καλ-
[λι]έος. ἔγγυος τᾶς προξενί-
[α]ς Σφοδρίας ////////////////
///// Ναυπάκτιος.

Suppl. v. 1—6 Kla., 7 ss. Weinreich in schedis ‖ 16/7 rasura.

Litterarum formae titulum priori parti saec. III tribuunt; simillimae sunt iis, quibus nr. 5 et 6 exarati sunt, ita ut omnes hi tituli ab eadem manu scripti esse mihi quidem videantur. 3 Κεφαλλὰν ἐκ Πρώννων· cf. ad nr. 31_{81}. 8 Verba καὶ εἰσάγ. καὶ ἐξάγ. nimirum falso loco posita sunt. 11 Unum bularchum cum hipparcho et scriba habes etiam nr. 7 et $31\,k$; ceterum cf. ad nr. 6_{10}. — Λυκέας Δυμαῖος· Nomen Λυκέας inter hieromnemones Aetolorum ἄ. Ἱέρωνος = c. a. 278 (Syll.[3] 399_4), ἄ. Καλλικλέος = a. 261/0 vel 256/5 (Syll.[3] 422_3), (ἄ. Καλλία =) a. 230/29 (Syll.[3] 509_4) recurrit. Ad ethnicum, de cuius lectione mihi non prorsus constat, conferendum videtur ethnicum Δυμάν, de quo cf. nr. 17_3. 13 Δράκων Πολιεύς· idem ἔγγυος proxeniae c. 263, nr. 17_5. Ex eius familia, fortasse nepos vel pronepos, ...τας Δράκωνος Πολιεύς, ἔγγυος proxeniae a. 194 (nr. 187_{12}), Weinreich l. c. 437; cf. etiam ad nr. 51_6. De ethnico, quod est Locrorum occidentalium, cf Syll.[3] 598 not. 16. 14 Καλλιεύς· cf. ad nr. 13_{37}.

9 CIVITATIS DECRETVM. Thermi in museo (inv. nr. 102). Stela lapidis calcarii infra fracta, supra in formam aëtomatis redacta, inventa παρὰ τὴν Ἁγ. Τριάδα (παρὰ τὴν κρήνην), a. max. 0,56, l. 0,31 (supra) — 0,33 (infra), cr. 0,155. Litt. alt. 0,01—0,015, interv. vers. 0,007; ΑΠΣ. Exscripsi. *Ect.*

ἀγαθῆι τύχηι. *vac.*
[Α]ἰτωλῶν τὸ κοινὸν
Καλλιϲτὼ Ἀριϲταίχμο[υ]
[θυ]γατέρα Ἀλειοῦ αὐτὴ[ν]
[καὶ] ἐκγόνουϲ ἐπόηϲεν
[π]ολῖτιν καὶ Αἰτωλίδα πά[ντ]-
[ω]ν ἰϲόμοιρον ὅϲων καὶ οἱ [λοι]-
ποὶ Αἰτωλοί. ὑπὸ βουλάρχων
[Ἀριϲ]τονίκου Πλευρωνίο[υ],
Ἀρ[χι]δάμου Χωλέου, Ϲ . .
. . . . ονοϲ Τιταίου. [ἔγγ]-
[υοι Ἄρ]ατοϲ Θεϲτιεὺϲ [καὶ]
Νικόλαοϲ Ποτιδανιεύϲ. [ὑπὸ]
γραμματέωϲ - - - - - -
\- - - - - - - - - - - -

Suppl. Kla. || 12 in. ΚΡΑΤΟΣ e lapide exscripsi, quod incredibile; Α.ΑΤΟΣ in ectypo lego || 12 fin. fortasse post Θεϲτιεύϲ vacabat.

Formae litterarum similes nr. 5. 6. 8 titulum priori saec. III parti assignant. 4 Ἀλειοῦ· derivandum ab oppido Arcadico Ἀλέα (cf. ad nr. 7_2), non ab Elide; debebat enim in huius tituli sermone Ἠλείου exstare. Eandem formam ethnici habes *Inschr. Olymp.* 30 (cf. IG V 2 p. 74), fortasse etiam l. c. 295, cf. ad nr. 7_5. 6 De civitate feminis data cf. O. Braunstein *Die polit. Wirksamkeit d. griech. Frau* (diss. Lips. 1911) 21. De auctoritate, quam mulieres apud Aetolos habebant, cf. Syll.[3] 511 not. init. et 532 not. 3. 8 ὑπὸ βουλάρχων· idem usus notabilis praepositionis ὑπό occurrit ex. gr. in titulis Eliacis *Inschr. Olymp.* 36. 39 (ὑπὸ ἑλλανοδικᾶν). De bularchis cf. ad nr. 6_{10}. 10. 11 Ethnica prorsus ignota. Nonne Τιταίου (lectio certa!) per errorem pro Τιτραίου (cf. ad nr. 11_{48}) exaratum? 12 Θεϲτιεύϲ· cf. ad nr. 30_6. 13 Νικόλαοϲ Ποτιδανιεύϲ· N. quidam hieromnemo Aetolorum ca. med. saec. III (Syll.[3] 461). De ethnico cf. ad nr. 16_{13}. 14 Addidit quadratarius hoc loco nomen scribae, quod v. 11 debebat.

10 CIVITATIVM ET PROXENIARVM DECRETA. Thermi in museo (inv. nr. 67). Magnus lapis calcarius, a dextro angulo superiore laesus, cuius in lateribus dextro et sinistro anathyrosis, quae dicitur, in superiore duo foramina exstant; a. 0,865, l. 1,065, cr. 0,34. Litt. alt. *a* 0,01—0,014 *b* 0,01 *c* 0,008—0,01, interv. vers. *a* c. 0,01 *b* c. 0,004 *c* c. 0,007; formae omnium titulorum fere eaedem Α Σ (*a* etiam Σ), neglegenter incisae. Superficies lapidis valde detrita, itaque lectio difficillima. Exscripsi. *Ect.*

videntur sex fere versus praecessisse.

a
[(ἐπὶ ϲτραταγοῦ Δορκίνα *vel similiter*), γραμματεύον]τοϲ Πολυ-
χάρμου. ἔγγυοϲ . . . ω . . . οϲ. *vac.* [ἀγαθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν]
τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν - - - - - - - - - - - - - -
[καὶ] αὐτῶι καὶ ἐγγόνοιϲ πολιτείαν ἐν Αἰτωλίαι ιϲαν καὶ
ὁμοίαν μετεχόντοιϲ πάντων, ὧν καὶ οἱ ἄλλοι μετέχοντι
Αἰτωλοί, καὶ εἶμεν αὐτοὺϲ Αἰτωλοὺϲ ἴϲουϲ καὶ ὁμοίουϲ.
ἐδόθη ἁ πολιτεία ἐπὶ Δορκίνα ϲτραταγοῦ Ναυπακτίου,
γραμματεύοντοϲ Πολυχάρμου Ἡρακλειώτα, ἱππαρχοῦν-
τοϲ Ἀντόχου Να[υπακ]τίου. *v* ἀγαθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν τῶν
Αἰτωλῶν ἔδωκεν Χαι[ρ]ώνδαι Νικάνδρο[υ.]ο - - - -
[καὶ] αὐτῶι καὶ ἐγγόνοιϲ πολιτείαν ἐν Αἰτωλίαι ἴϲαν καὶ ὁ-
μοίαν μετεχόντοιϲ πάντων, ὧν καὶ οἱ ἄλλοι μετέχοντι Αἰ-
τωλοί, καὶ εἶμεν αὐτοὺϲ Αἰτωλοὺϲ ἴϲουϲ καὶ ὁμοίουϲ. ἐδό-
θη ἁ πολιτεία ἐπὶ Δορκίνα ϲτραταγοῦ Ναυπακτίου, γραμ-
ματέοϲ Πολυχάρμου Ἡρακλειώτα, ἱππαρχοῦντοϲ Ἀντόχου
Ναυπ[ακτίου].
vacat unus versus.
ἀγαθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν [ἔδωκεν - - - - - -],
Ἀριϲτοκράτει . . ⁝ ⁝ . ΙΟΙΣ [- - - - - - - - προξεν]ίαν αὐ-
τοῖϲ καὶ ἐγγόνοιϲ κὰτ τὸ[ν νόμον καὶ τἆλλα, ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ δίδο]ται
εὐεργ[έ]ταιϲ καὶ προξένο[ιϲ. ϲτραταγοῦντοϲ - - - - -, ἱππα]ρχ-
οῦντοϲ [- - - - - - - -, γραμματεύοντοϲ - - - - - - - -].
ἔγγυοι τᾶϲ προξενίαϲ Διο - - - - - - - - - - - - - - -.
ἀγαθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν [ἔδωκεν - - - - - - - - - - -]
[προξ]ε[νίαν] αὐτῶι καὶ ἐκγό[νοιϲ καὶ τἆλλα, ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ δίδοται προξέ]-
ν[ο]ιϲ κὰτ τὸν νόμον τῶν Αἰ[τωλῶν. ϲτραταγοῦντοϲ - - - - - - - -]
duo versus sequuntur, sed exstant tantum incerta vestigia litterarum.

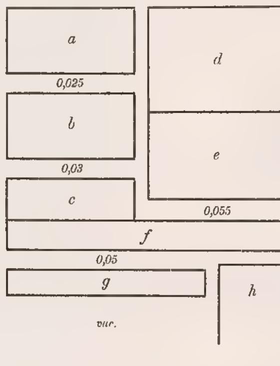
incertum, quot versus perierint.

b
καὶ γᾶϲ καὶ οἰ[κίαϲ] ἔν[κτηϲιν καὶ ἀϲυ]-
λίαν καὶ πολέμο[υ καὶ εἰράναϲ καὶ]
τἆλλα ὅϲα καὶ τοῖϲ [ἄλλοιϲ προξέ]-
νοιϲ. ϲτραταγοῦντοϲ Δορκ[ί]να Ναυπ-
ακτίου, γραμματεύον[τοϲ Πολυχάρ]-
μου Ἡρακλειώτα. ἔγγ[υοι - - - -]
Εὐπαλιεύϲ, Ι' - - - - - - -.
vac.

a suppl. Weinreich, v. 10 Kla. — *b. c* suppl. Kla.

V. 1 Πολύχαρμοϲ· cf. ad nr. 11_7. 7 Δορκίναϲ· praetor ca. 272, cf. ad nr. 12_3. 9 Ἄντοχοϲ Ναυπάκτιοϲ· fortasse ei aliqua necessitudo intercedit cum Aetolo cognomini, qui Delphis exeunte saec. III statuam filii dedicat, nr. 182 *b*. Eius filius est - - λων Ἀντόχου Ναυπάκτιοϲ, ἔγγυοϲ proxeniae ca. 263, nr. 17_{46}. 23 Εὐπαλιεύϲ· cf. ad nr. 13_{88}.

11 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 30). Magna stela lapidis calcarii in sex partes fracta, supra ab utroque latere mutila, in latere superiore foramen; a. 0,87, l. 0,83, cr. 0,31. Lapis inventus νοτιώτερον τῆϲ Ἁγ. Τριάδοϲ παρὰ τὴν ἡμικυκλικὴν ἐξέδραν continet in fronte octo titulos, de quorum distributione cf. delineationem; superficies valde detrita est imprimis in parte dextra ideoque lectio difficillima. Litt. alt. *a* 0,01 *b* 0,007 *c* 0,01 *d* 0,012 *e* 0,012 *f* 0,012 *g* 0,008—0,01 *h* c. 0,007, interv. vers. *a* 0,005 *b* ? *c* 0,005—0,01 *d* c. 0,01 *e* c. 0,01 *f* c. 0,01 *g* c. 0,008 *h* c. 0,007; *a* Α Ξ Π Σ et Σ *b* Α neglegenter incisae *c* Α Ξ neglegenter incisae *d* Α *e* Α Ξ Σ *f* Α Σ *g* Α Ξ et Ξ Σ *h* ? Ed. *a* et *g* Soteriades Δελτ. I 1915, 54 nr. 29 et 50 nr. 23. Exscripsi. *Ect.*

a
[ἀγαθᾶι τύχαι. ἔ]δωκε τὸ κοινὸν
[τῶν Αἰτωλῶ]ṇ Ϲωϲτράτωι Τι-
[. . c. 5 . . Κορι]νθίωι προξενίαν,
[ἰϲοπολιτ]είαν αὐτῶι καὶ
[ἐγγόνοιϲ. ἐπ]ὶ Δορκίνα ϲτρα(τα)γέ-
[οντοϲ Ναυπ]ạκτίου, γραμματεύ-
[οντοϲ Πολυ]χ̣άρμου Ἡρακλειώτα.
[ἔγγυοϲ τᾶϲ π]ροξενίαϲ Μυννίων
[*ethnicum*].

intervallum 0,025

b [ἀγαθῆι τ]ύχηι. [τὸ] κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν

sequuntur septem versus, in quibus nihil fere agnoscitur.

intervallum 0,03

c
[ἀγαθ]ᾶι τύχαι. τὸ κοι[νὸ]ṇ τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Δι-
[κακρ]ạ́[τε]ι Ϲ̣ατύρου [Ἀμβρ]ακιώτạ προξενίαν, ἰϲο-
[πολ]ιτείạṇ α̣ὐτ[ῶ]ι καὶ ἐγγόν[ο]ιϲ καὶ τἆλλα, ὅϲα
[καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ δίδοται προξένοι]ϲ. ϲ̣τ̣ρ̣[ατα]-
[γέο]ṇτ̣ο̣ϲ̣ . . . Ο - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - -

d
ἀ̣γ̣α̣θ̣ᾶ̣ι̣ τ̣ύ̣χ̣α̣ι̣. [τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν]
ἔδωκẹν Ἀ̣ριϲ̣[τ - - - - - - -]-
[π]ολίτạι πṛọ[ξε]ṇị[αν, ἰϲοπολιτείαν αὐ]-
τ̣ῶι κ̣αὶ ἐ[γγόνοιϲ καὶ τἆλλα, ὅϲα καὶ]
τ̣ο̣ῖ̣ϲ̣ ἄ̣λ̣λ̣[οιϲ δίδοται προξένοιϲ. ϲτρα]-
τ̣α̣γ̣ο̣ῦν[τ]ο̣[ϲ] Δ̣ο̣[ρκίνα Ναυπακτίου],
γραμμ[ατ]ῆοϲ Πολυχ̣[άρμου Ἡρακλει]-
ώ̣τạ. ἔ̣[γγυ]ο̣ϲ̣ τ̣ᾶ̣ϲ̣ π̣ρ̣ο̣[ξενίαϲ . . c. 6 . .]
[*ethnicum*].

e
ἀγαθᾶι τύ̣[χαι. τὸ κοινὸν]
τ̣ῶ̣ṇ Αἰτωλ̣ῶ̣ṇ ἔ̣δ̣ω̣κ̣ẹṇ - - - - -
ọ[. Π]λαταιεῖ προξενίαṇ, [ἰ]ϲ̣ο̣π̣ο̣λ̣ι̣τ̣[είαν],
ἀϲ̣φάλẹịạν κ̣α̣ὶ γ[ᾶϲ] ἔ̣[γκτηϲι]ṇ [καὶ οἰκίαϲ]
κ̣α̣ὶ τἆλλạ [πάντα, ὅϲ]ạ καὶ τοῖϲ̣ ἄ̣λ̣[λοιϲ δίδο]-
[τ]αι προξέṇọịϲ̣. ϲ̣τ̣ρ̣ạτ̣αγοῦ Δọ[ρκίνα, γραμ]-
ματέο[ϲ] Π̣ọλυχạ́ṛṃọỵ. ἔγγυοϲ̣ τ̣ᾶ̣ϲ̣ [προ]-
ξενίαϲ Ε̣ὐπόλεμ̣οϲ Καλλ̣ιπ̣ọλίτ̣α[ϲ].

intervallum 0,055

f
[ἀγ]αθ̣ᾶι [τύχαι. τὸ κοινὸν] τ̣ῶ̣ṇ [Αἰ]τ̣ω̣[λῶν] ἔδω̣κε Θέω̣νι Θε̣υ[.] Λ̣[- - - - προξενί]-
[αν], ἰϲοπ̣ο̣λ̣ιτ̣είαν αὐτῶι κ̣α̣ὶ ἐ̣γ̣γ̣ό̣ν̣ο̣ι̣ϲ̣ καὶ γᾶϲ ἔγκτηϲιν κ̣α̣ὶ ο̣ἰ̣[κί]α[ϲ] κ̣α̣ὶ τἆλ̣[λα],
[ὅϲ]ạ κ̣α̣ὶ τ̣ο̣ῖ̣ϲ̣ ἄ̣λ̣λ̣ο̣ι̣[ϲ] π̣ροξένọιϲ [δίδο]τ[α]ι. ἐπὶ β̣ουλ̣άρχω̣ṇ Λ̣ - - - - -, - -
[Κα]λλ̣ιέọϲ̣, γραμ̣ματέωϲ̣ [Ἀ]λ̣ε̣ξ̣ά̣[νδρ]ου Τ̣ριχωνίου. ἔνγυο̣ϲ̣ τ̣ᾶ̣[ϲ προξενίαϲ . . c. 6 . .]
[*ethnicum*].

intervallum 0,05

g
[ἀγ]ạθ[ᾶι τύχ]ạι. τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Καφιϲοδώρωι Χαιτία Φω-
[κεῖ προξενί]ạν αὐτῶι καὶ ἐκγόνοιϲ καὶ τἆλλα, ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ
[δί]δοται [κ]ạ̀τ̣ τὸν νόμ̣ον τῶν Αἰτωλ̣ῶν. ἐπὶ ϲτρατ̣αγοῦ Ἀλεξάνδρου Τριχω-
ṇίου τὸ τ̣ρ̣ίτοṇ, γ̣ρ̣α̣μ̣ματεύọṇτ̣ο̣ϲ̣ [Λ]αμ̣ίου Τ̣ιτραί̣ου. ἔγγυοϲ τᾶϲ προξενίαϲ
Ταυρ̣ί̣ϲκ̣οϲ Ἀλ̣έξωνοϲ Π̣ρ̣ό̣ϲ̣χειο̣ϲ.

vacat

h
ἀγ̣[αθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν]
τ̣ῶ̣ν Α̣ἰ̣τ̣[ωλῶν ἔδωκεν - -]

reliqua prorsus evanida.

a suppl. Weinreich emendans lectionem Soteriadis || 2/3 Τιμαίου aut Τίμωνος spatium commendat; nam 2 fin. post ΤΙ vacat (Τι - - Sot.). Kla. || 5 fin. ΣΤΡΑΓΕ — *b* et *c* suppl. Kla. || 19 in. Hiller. || 19 med. Weinreich. — *d* et *e* suppl. Kla. || 37 στραταγοῦ(ντος) aut (ἐπὶ) στραταγοῦ. — *f g h* suppl. Kla. || 45 med. ΚΑΦ lapis, Κηφ. Sot.

V. 5 (29. 37) Δορκίνας Ναυπάκτιος· eius praetura ca. a. 272 attribuenda est, cf. ad nr. 12_3. Memorabilis est confusio constructionum ἐπὶ στραταγοῦ Δ. et στραταγέοντος Δ. 7 Πολύχαρμος Ἡρακλειώτας· cf. nr. 10*a b*. 12*a*; videtur idem esse atque hieromnemo Aetolorum ἄ. Ἀρχιάδα (Syll.[3] 417) et ἄ. Εὐδόκου (ibid. 418) = a. 272. 8 Μυννίων· fortasse supplendum Καλυδώνιος, cf. Μυννίων Δαμοίτα Καλυδώνιος, φυλάσσων τὰν ὠνάν altera saec. II parte, nr. 137_{46}. 42 De tempore tituli *f* cf. ad v. 47. De bularchis cf. ad nr. 6_{10}. 45 Χαιτίας· ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 483. 47 Ἀλέξανδρος Τριχόνιος· Tertiam Alexandri praeturam post a. c. 260 fuisse apparet ex nr. 18*e*, ubi prima exstat; videtur igitur ca. a. 245 ascribenda esse. Atque revera titulum *g* post a. 256/5, i. e. post tempus quod est inter archontes Delphicos Cleondam (257/6) et Dionem (255/4 cf. ad nr. 195), inde a quo tempore Phocenses non iam foederis Aetolici participes sunt (Beloch IV 2, 402), ponendum esse docet proxenia hoc titulo Phocensi cuidam donata. Nimirum praetor Alexander idem, qui v. 43 scriba exstat; eodem munere fungitur nr. 12*f*, qui titulus ergo eiusdem anni est atque supra *f*. Attamen hic alii bularchi nominati videntur esse atque illic. Scilicet Alexander ante primam praeturam scriba fuit (cf. ad nr. 4_6) et post praeturam Dorcinae, ita ut titulus *f* inter annos ca. 272—260 incidat. Ceterum Alexander ἔγγυος proxeniae est nr. 13_4 et nr. 19_7. 48 Τιτραῖος· cf. Αἰτωλὸς ἐκ Τιτρᾶν in titulo Philol. LVIII 1899, 72 nr. XVII; cf. etiam ad nr. 9_{11}, ubi Τιτδαῖος legitur.

12 CIVITATIVM ET PROXENIARVM DECRETA. Thermi in museo (inv. nr. 62). Magnus lapis calcarius laesus a sinistro latere infra, a dextro infra et supra, in latere superiore duo foramina et vestigium tertii exstant; a. 0,65, l. 0,755, cr. 0,25. Lapis et in fronte et in utroque latere inscriptus est. Litt. alt. *a* 0,007—0,013 *b* 0,008 *c* 0,012 *d e* c. 0,01 *f g* 0,007—0,01 *h* c. 0,012, interv. vers. *a* c. 0,005 *b* c. 0,007 *c* c. 0,007 *d e* c. 0,005 *f g* c. 0,01 *h* c. 0,005 (de reliquis titulis non satis constat); formae omnium titulorum fere eaedem ΑΞΠΣ (*d e* Σ). Ed. *a d e* Soteriades Δελτ. I 1915, 54 nr. 30 et 49 nr. 20. Cf. Plassart *BCH* XXXIX 1915, 128 not. 1 et 134. Exscripsi. *Ect.*

latus adversum.

a τὸ κοινὸν Ạἰτωλῶν ἔδωκε Καλλίαι καὶ τοῖς υἱοῖς Καλλιδάμωι, Καλ(λ)ικράτει, Σωκράτει ἐξ Ἀμφίσσας
ịσοπολιτείαν καὶ αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καθάπερ κạὶ τοῖς ἄλλοις Αịτω-
λοῖς. στρạταγέοντος Δορκίνα Ναυπακτίου, γραμματεύοντος Πολụχάρμου Ἡρακλειώτα.
τὸ κ̣οινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Φιλονίκωι Φαị̈́σκου π̣ολιτείαṇ Λυσιμάχει̣ καὶ αὐτῶι̣ καὶ ἐγγόνοις.
γ̣ραμματεύοντος Πολυχάρμ̣ου Ἡρακλειώτα. *v v* τ̣ὸ κ̣οịνὸν τ̣ῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν πολιτείαν Θεμṇο-
. . . ᶜ· ⁵ . . . ωι̣ κ̣αὶ α̣ὐτῶι̣ κ̣αὶ ἐγ̣γ̣όṇοιc̣. γ̣ρα̣μ̣μ̣α̣τ̣ε̣ύ̣ο̣ν̣τ̣ο̣ς̣ Π̣ο̣λ̣υ̣χ̣ά̣ρ̣μ̣ο̣υ̣ Ἡρακλειώτα.

intervallum 0,015

b [Ἀγαθᾶι τύχαι]. τ̣ὸ κ̣ο̣ι̣ν̣ὸ̣ν̣ τῶν Αị̈τ̣ωλῶν ἔδ̣ω̣κ̣ε̣ Θ̣ε̣οδώρωι̣ Τ̣ - -
- - - - - - - πολιτ̣ε̣ί̣[αν καὶ] α̣ὐτ̣ῶι̣ [καὶ ἐγγόνοις - -
- - - - - - - - - - Ο - - - - - - - - - -

intervallum 0,01

c [Ἀγαθᾶι] τ̣ύχ̣α̣ι. τ̣ὸ̣ κ̣οινὸν Αἰτωλ̣ῶ̣ṇ ἔ̣δ̣ωκ̣εṇ Θρ̣ας̣υδ̣άμωι̣ Ἄ̣γης - - - - - - - - - - -
[- - - - - - - - - - καὶ γᾶς ἔγκτ]ηςιν κ̣α̣ὶ οἰκίαc̣ κὰτ̣ τὸν νόμ̣ο̣ṇ κ̣αὶ̣ [τἆλλα]
[πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδοται προξένοις. στ]ρ̣α̣[ταγ]έ̣ο̣ντ̣ο̣c̣ Σκ̣όπα Τ̣ρ̣ιχον̣[ίου, γραμ]-
[ματεύοντος Παντάρκηος Πελλωτίου. ἔγγυος τᾶς προξενί]α̣c̣ . . ᶜ· ⁵ . Ψ Ε - -

latus sinistrum.

d Ἀγαθῆι τύχηι. τὸ κοινὸν Αἰ-
τωλῶν ἔδωκεν Ἁγίαι Κλεο-
σθένεος Ἀχαιῶι ἐξ Αἰγίου
αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις προξενί-
αν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλει-
αν, ἀσυλίαν καὶ τἆλλα, ὅσα
καὶ τοῖς ἄλλοις δίδοται προ-
ξένοις. στραταγέοντος Σκ-
όπα Τριχονέος, γραμματε-
ύοντος Παντάρκηος Πελλω̣-
τίου. ἔνγυος Στράταγος Πλ-

latus dextrum.

incertum quot versus perierint.

f [.]⌊ΙΝΙ . . ε̣[ι πολιτείαν ἐν Αἰτω]-
[λί]α̣ι̣ ἴc̣α̣ṇ καὶ ὁ̣μ̣ο̣ί̣α̣[ν μετέχον]-
[τι π]ά̣ντ̣ων ὅς̣ων κ̣αὶ ο̣ἱ [ἄλλοι]
Α̣ἰτωλοί. βουλαρχούṇτωṇ τῶṇ (περὶ)
Οἰνιάδαν, Βουθήρ̣αν, γρ̣α̣μ̣μ̣α̣-
[τ]έος Ἀλεξάṇδρου̣ Τριχονέο(ς).

g Ἀ̣γ̣αθῆ̣ι̣ τ̣[ύχηι]. τ̣ὸ κ̣ο̣ι̣ν̣ὸν τῶν Αἰ-
[τω]λ̣ῶṇ ἔδ̣ωκ̣εν Θε̣ο̣δώρωι - -
. . . βούλ̣ου̣ - - - - - -

septem versus plane evanidi.

e ευρώνιος ⊢⊣ ἀγαθᾶι τύχηι.
τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν
Ἀρχεδάμωι Καλλιδάμου Ἀχ-
αιῶι ἐκ Βούρας αὐτῶι καὶ ἐγγό-
νοις προξενίαν, ἰσοπολιτεί-
αν, ἀσφάλειαν, ἀσυλίαν καὶ
τἆλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δί-
δοται προξένοις. στραταγέ-
οντος Σκόπα Τρ̣ιχονίου, γρα-
μματεύοντος Π̣αντάρκηος
Πελλωτίου.
vacat

h ἀ̣γ̣αθ̣ᾶ̣ι τύχηι. τὸ κοινὸν Αἰτω-
[λ]ῶ̣ν̣ ἔδωκ̣εν̣[.]ω...ΙΛ[.]ν[ο]υ̣ κ̣αὶ
- - c. 12 - - δ̣ήμο̣υ̣ Με̣σ̣σανίοι-
[ς - - - - - - - - - -]οι
quattuor versus plane evanidi

i [- - - - - - ὅσα καὶ] τ̣ο̣ῖ̣ς̣ ἄ̣λ̣λ̣ο̣ι̣ς̣
[δίδοται] π̣ρ̣ο̣ξ̣έ̣ν̣ο̣ι̣ς̣ - - - - -
- - - - - - - - - - ΑΤ[.]
- - - - - - - - - - ΧΟ̣
vacat?

a Lectionem Soteriadis, qui etiam versus non recte distinxit, hic illic iam Weinreich emendavit, reliqua Kla., quae singula adnotare supersedeo. || 1 ΚΑΛΙΚΡΑΤΕΙ || 5 fin. nomen Θεμινόστρατος (Bechtel *H.P.* 200) confert Hiller. — *b c* suppl. Kla. || 10 fin. Ἁγησίλα Μαραθ - -, si vestigia recte interpretor. — *d e* 16 in. μένεος Sot., corr. Weinr. || 17/8 recte distinxit Kla. || 24 ἔγγυος Sot., corr. Weinr. || 27 Κλαδάμου Sot., corr. Weinr. — *f g h i* suppl. Kla. || 36 in. subest ethnicum || 39 fin. περί per neglegentiam omisit quadratarius || 41 fin. ad supplendam litteram Σ spatium non sufficit.

V. 1 ἐξ Ἀμφίσσας· consentaneum est tunc temporis i. e. ca. a. 272 (cf. ad v. 3) Amphissam nondum fuisse Aetolorum, ut affirmat Oldfather *RE* XIII 1220, sed recte iam A. J. Reinach (*Journ. int. arch. num.* 1911, 226 not. 2) et Swoboda (*Staatsalt.* 335) ex Paus. X 22, 13 concluserant post a. 279 demum Amphissenses in dicionem Aetolorum venisse, cum reliqui Ozolae iam ante a. 290 subiecti essent (de tempore cf. *RE* XIII 1218). C. a. 263 Amphissenses iam Aetolorum sunt, cf. nr. 17_{34}. 3 Δορκίνας Ναυπάκτιος· Eum ante Scopam (v. 12), quem Scopam I intellegendum esse et formae litterarum et nomen scribae (cf. nr. 13) docent, ergo ante a. fere 271 in magistratu fuisse ex lapide apparet. Contra eius praeturam post a. 280 ponendam esse ethnicum Ἡρακλειώτας scribae Polycharmi comprobat (cf. ad nr. 52); videtur igitur Dorcinas, cum litteratura non differat, c. a. 272 praetura functus esse (cf. etiam 10*a b*. 11*a d e*). Ceterum est ἔγγυος proxeniae ca. 263, nr. 17_{38}. — Πολύχαρμος Ἡρακλειώτας· cf. ad nr. 11_{7}. 4 Φαΐσκος· ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 436. — Λυσιμαχεύς· intellegenda nimirum urbs in Chersoneso sita. 12 Σκόπας Τριχόνιος· sc. Scopas I, praetor ca. 271, cf. ad v. 3 et ad nr. 13_{3}. 39 De bularchis cf. ad nr. 6_{10}. 40 Βουθήρας· fortasse idem hieromnemo Aetolorum ἄ. Στράτωνος = a. 271/0 (Syll.[3] 419) et Β. Εὐανθίου Αἰτωλὸς ἐκ Τιτρᾶν, qui ἄ. Χαριξένου = c. 263—260 (Flacelière *BCH* LII 1928, 191. 195) proxenia Delphica honoratur (Philol. LVIII 1899, 72 nr. XVII). 41 Ἀλέξανδρος Τριχονεύς· cf. nr. 11*f*, ubi idem annus sed alii bularchi exstare videntur; de tempore (ca. 272—260) cf. ad nr. 11_{47}.

13 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 14). Magna tabula lapidis calcarii inventa a. 1907 inaedificata ἐν τῇ ὑπὸ τὸν ἀνατολικὸν στυλοβάτην τοῦ μεγάλου ναοῦ σειρᾷ κατὰ τὸ νότιον πέρας, ex octo fragmentis composita, supra et infra fracta, a. 0,98, l. 0,83, cr. 0,115. Litt. alt. 0,004—0,01, interv. vers. c. 0,005; Α Μ Ξ Σ Ω et Θ, formae haud ita accurate inscriptae. Ed. Soteriades Δελτ. I 1915, 45 nr. 18 (v. 15—22: Cauer-Schwyzer nr. 384). Cf. Plassart *BCH* XXXIX 1915, 131 ss. Exscripsi. *Ect.*

I [ἀγαθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκ]ε̣[ν] Α̣Ν̣Τ̣Ι̣Ο̣ΥΦΑ̣Ι̣Ι[- - - προξε]-
[νίαν, ἰσοπολιτείαν αὐτῶι καὶ] ἐγ̣γόνο̣[ι]ς κ̣αὶ τἆλλα, ὅ̣σα̣ κα̣[ὶ τοῖς ἄλλοις]
[προξένοις]. ἐ̣π̣ὶ̣ σ̣τ̣ρ̣α̣τ̣α̣γ̣ο̣ῦ Σκόπα Τ̣ρ̣ιχ̣[ο]νίου, γραμμ̣ατέω̣ς Παντ̣ά̣[ρκη]-
[ως Πελλωτί]ο̣υ̣. ἔγγυος τ̣ᾶ̣ς̣ π̣ροξενία̣ς̣ Ἀ̣λ̣έξανδ[ρο]ς̣ Τριχόνιος. *vac.*

II [ἀγαθᾶι τ]ύχα̣ι̣. τ̣ὸ κοινὸν Αἰ̣τωλῶν ἔ[δ]ω̣κεν Ἡρακλε̣[ί]τωι Ἀθηνοδώρου Ἀθηναίωι πρ̣ο̣[ξενίαν, ἰσο]-
[πολιτε]ί̣αν α̣ὐτῶι καὶ ἐγγόνο̣ι̣ς καὶ τἆλλ̣α̣, ὅσα καὶ τοῖς ἄ̣λλοις προξένοις. ἐπὶ στραταγ[ο]ῦ Σκόπ̣α̣
Τ̣[ριχον]ίου, γ̣ραμματέως Παντάρκηως (!) Πελλωτίου. ἔ̣νγυος Κυδρίων Λυσιμαχεύ̣ς̣. *vac.*

III ἀ̣γ̣αθ̣ᾶι τύχαι. τ̣ὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Σ Α Ν Ο̣ Ν Ν Ω Ι Δαμοφίλου Μεγαλοπολίται π̣ρ̣[ο]-
[ξε]ν̣ία̣ν̣, ἰσοπολιτείαν αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις καὶ τἆ̣λ̣λ̣α πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξέ-
[ν]ο̣ι̣ς̣ δίδοται. ἐπὶ στραταγοῦ Σκόπα Τριχονέως, γ̣ραμματέως Παντάρκηως (!) Πελ̣λ̣ωτίου.

IV [ἔγγ]υος Σατυρῖνος Ναυπάκτιος. *v v v* ἀγαθ̣ᾶι τύχαι. τ̣ὸ̣ κ̣ο̣ινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Παναρέτω̣ι̣
Π̣α̣ν̣α̣ρ̣έ̣του Μεγαλοπολίται προξενίαν, ἰσοπολιτ̣ε̣ί̣αν αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις καὶ τἆλλ̣α̣
π̣ά̣ν̣τα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδοται προξένοις. ἐ̣π̣ὶ̣ στρατ̣α̣γ̣οῦ Σκόπα Τριχονίου, γ̣ρ̣α̣μ̣μ̣α-
τ̣έ̣ω̣ς̣ Π̣α̣ν̣τ̣άρκηως (!) Πελλωτίου. ἔν(γ)υος Σατυ̣ρ̣[ῖ]ν̣ο̣ς̣ Να̣υπάκτιος. *vac.*

V ἀ̣γ̣αθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Φορ̣μ̣ίωνι Ἁγησίωνος Γλαυκάωι προξ̣ε̣ν̣ί̣-
α̣ν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλειαν αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις κ̣αὶ τἆλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δί̣δ̣[ο]-
[τα]ι προξένοις. στραταγοῦντος Σκόπας Τρ̣ιχ̣[ο]νίου, γραμματέος Παντάρκ̣ε̣ο̣ς̣
Π̣ε̣λ̣λ̣ωτίου. ἔγγυος Ἀντιλέων Ταφιεύς. *vac.*

VI [Ἀ]γαθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Εὐαγάθωι Φιλοξένου Φιαλεῖ πρ[ο][ξε]νίαν, ἰϲοπολιτείαν, ἀϲφάλειαν αὐτῶι καὶ ἐγγόνοιϲ καὶ τἆλλα, ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλ[λ]οιϲ δίδοται προξένοιϲ. ϲτραταγοῦντοϲ Σκόπα Τριχονίου, γραμματέοϲ Παντάρ[κε]οϲ Πελλωτίου. ἔγγυοϲ Ἄθαμβοϲ Μακυ[ν]εύϲ. *vac.*

VII Ἀγαθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Φιλ[ί]ϲκωι Κ[λ]ειτομάχου Κνιδίωι προξενίαν, ἰϲοπολιτείαν, ἀϲφάλειαν α[ὐ]τῶι κα[ὶ] ἐγγόνοιϲ καὶ τἆλλα ὅϲα [κ]αὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ δίδοται προξένοιϲ. ϲτραταγοῦν[τοϲ] Σκόπαϲ Τριχονίου, γραμματέωϲ Παντάρκεοϲ Πελλωτίου. ἔγγυοϲ τᾶϲ προξενίαϲ Σατυρῖνοϲ Ναυπάκτιοϲ.

VIII Ἀγαθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Νικοϲτ[ρ]άτωι Ἀρι[ϲ]τ[άρ]χ[ο]υ Γεργεθι[ε]ῖ προξενίαν, [ἰϲο]πολιτείαν αὐτῶι καὶ ἐγγόνοιϲ καὶ τἆλλα, [ὅ]ϲα καὶ τοῖ[ϲ ἄ]λλοιϲ δίδοτ[α]ι προξένοιϲ. ϲτραταγοῦντοϲ Σκόπα Τριχονίου, γραμ[μ]ατέωϲ Πα[ντά]ρκεοϲ Πελλωτίου. ἔνγυοϲ τᾶϲ προξενίαϲ Σατυρῖνοϲ Ναυπάκτιοϲ. *vac.*

IX Ἀγαθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν . ⁿ·⁴ . I I T . . I . . Γ . Ο Υ Θεϲϲαλῶι Φαλωριαϲτᾶι προ[ξ]ενίαν, ἰϲοπολιτείαν, ἀϲφάλειαν αὐτ[ῶι] καὶ ἐγγόνοιϲ [κ]αὶ τἆλλα, ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ δίδοται προξένοιϲ. ϲτραταγοῦ[ν]το[ϲ Σκ]όπαϲ Τριχονί[ο]υ, γραμματέοϲ Παντάρκεοϲ Πελλωτίου. ἔγγυοϲ Φιλέαϲ Α[ἰ]γίϲθου Βουταιεύϲ. *vac.*

X [Ἀγ]αθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Τίμωνι Ἀθηνάδα, Φιλοκράτει Ἀριϲτοφάν[ε][ο]ϲ, Μυννίωνι Δίωνοϲ Δυμαίοι[ϲ π]ροξενίαν, ἰϲοπολιτεί[αν], ἀϲφάλειαν αὐτοῖϲ καὶ ἐγγόνοιϲ κα[ὶ] [τ]ἆλλα, ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ δίδοται προξένοιϲ. ϲτραταγοῦντοϲ Πολυκρίτου Καλλιέοϲ, γραμματέοϲ Φίλωνοϲ Πλευρων[ί]ου. ἔγγυοι τᾶϲ προξενίαϲ Μικκέαϲ, Τηλίων Εὐπαλιεῖϲ. *vac.*

XI Ἀγαθᾶι τύχαι. τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Τα[υρ]οϲθένει Θεοκλείδου Ἱϲτιαεῖ προξενίαν, ἰϲοπολιτείαν, ἀϲφάλειαν αὐτῶι καὶ ἐγγ[ό]νοιϲ καὶ τἆλλα, ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοι[ϲ] [δ]ίδοται προξένοιϲ. ϲτραταγοῦντοϲ Σκόπαϲ Τ[ρ]ιχονίου, γραμματέοϲ Παντάρκεοϲ Πελλωτίου. ἔγγυ[ο]ϲ Μικκέαϲ Καλλιπολίταϲ. *vac*

XII Ἀγαθᾶι τύχαι. τὸ κο[ιν]ὸν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Ἑκαταίωι Ἀριϲταίχμου Ἱϲτιαεῖ προξενίαν, [ἰϲοπολιτείαν αὐτῶι] καὶ ἐκγόν[οι]ϲ καὶ τἆλλα, ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ δίδοται προξέ[νοι]ϲ. [ϲτραταγοῦντοϲ Σκ]όπαϲ Τρ[ιχο]νίου, γραμματέοϲ Παντάρκε[ο]ϲ Πελλωτίου. ἔγγυοϲ [τᾶϲ πρ]οξ[εν]ίαϲ Μικκέαϲ Καλλιπολίταϲ. *vac*

Suppl. Soteriades; hic illic vel plura vel alia legi et spatiorum ratione diligenter habita versus aliter distinxi vel supplevi, quae omnia adnotare supersedi || 1 lectio incerta | 8 ἔδωκε Σα[τυρί]νωι? Sot.; nescio quod nomen in litteris satis certis lateat || 14 med. Ε Ν Ε Υ Ο Σ | 31 med. patronymicum Φιλίππου fuisse videtur (Sot. inter ἔδωκεν et Θεϲϲαλῶι nihil exhibet) | 34 fin. nisi lapis hoc loco valde detritus fallit, quadratarius primo Β Ο Υ Τ Ι Ο exaraverat, tum Β Ο Υ Τ Α Ι Ε Υ Σ correxit; Βούτιοϲ Sot. || 44 in. post ἰϲοπ. etiam ἀϲφάλειαν suppl. Sot., quod vetant spatia || 45 Π Α Ν Τ Α Ρ Κ Ε ^{v} Σ.

V. 3 Σκόπαϲ Τριχόνιοϲ· Hunc Soteriades eundem putat atque Scopam, nobilissimum illum praetorem, qui a. 220/19 prima praetura functus est, de quo cf. Gillischewski 6 et ad nr. 31_{106}. Atqui dubitari non potest, quin praetor Polycritus (v. 37) idem sit, cuius altera praetura (ca. 262) nr. $3A_{16}$ exstet, quia Φίλων Πλευρώνιοϲ, qui v. 38 scriba recensetur, nimirum non diversus ab hipparcho nr. $3A_{17}$ (et 18 *a b*). Ἐκ τούτου, inquit Sot., δῆλον ὅτι ἡ πλάξ, ἐφ' ἧϲ κεῖνται τὰ ἡμέτερα δώδεκα ψηφίϲματα, εἶνε μεταγενέϲτερον ἀντίγραφον τῶν παλαιοτέρων ψηφιϲμάτων, διότι ἄλλωϲ δὲν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ κεῖται τὸ πολὺ ἀρχαιότερον δέκατον μεταξὺ τῶν νεωτέρων ἐνάτου καὶ ἐνδεκάτου. Sed haec stare non possunt. Quid quod sic putare cogimur Aetolos a. 220/19 Phigalensi cuidam (VI) proxeniam et isopolitiam tribuisse, quamquam hoc ipso tempore Phigalea ἐτύγχανε ϲυμπολιτευομένη τοῖϲ Αἰτωλοῖϲ (Polyb. IV 3, 6, cf. etiam 31, 1; Beloch IV 1, 621 not. 1)? Atque aliae quoque proxeniae obstant, velut III. IV Megalopolitarum, XI. XII Histiaeensium. Quae omnia explicare frustra studuit Plassart l. c. Immo ut ex toto titulo per se patet praetores Scopam et Polycritum magno temporis intervallo nequaquam posse separari sed probabiliter ita coniungendos esse, ut Scopas Polycritum proxime praecesserit (decretum XII primo omissum tum in fine additum videtur), sic litterarum formae titulum non alteri parti saec. III sed utique priori vindicant (cf. etiam de litteratura tituli nr. 12). Accedit quod in omnibus huius tituli decretis numquam hipparchus nominatur sed soli praetor et scriba, unde colligitur titulum ante a. ca. 262 ponendum esse (cf. ad nr. 15). Denique Κυδρίων Λυϲιμαχεύϲ, qui praetore Scopa ἔγγυοϲ proxeniae recensetur (v. 7), videlicet idem est atque Κ. Λ. ταμιεύων altera praetura Polycriti (nr. $3A_{20}$), non huius nepos, ut Soteriades sumit. Quae cum ita sint, dubium non esse potest, quin praetor Scopas tituli supra positi diversus sit ab cognomini praetore anni 220/19. Cum vero altera Polycriti praetura c. a. 262 statuenda sit (cf. ad. nr. $3A$), apparet huius primam in a. c. 270 incidere et Scopae I praeturam in a. c. 271. Itaque probabiliter Scopas I avus est alterius praetoris. Eandem Scopae I praeturam habes, ut litteratura et nomen scribae comprobant, etiam nr. 12 *c d e*. Porro Scopas I scilicet idem est atque ἔγγυοϲ proxeniae a. 288/7 (nr. 5_6) et c. a. 263 (nr. $17A_{22}$). 4 Ἀλέ-

ξανδροc Τριχόνιοc· idem scriba inter annos ca. 272—260 (nr. 11*f*. 12*f*), praetor τὸ α′ = ca. 260 (nr. 18*e*), τὸ γ′ = ca. 245 (nr. 11*g*), ἔγγυοc proxeniae priore parte saec. III (nr. 19_7). 7 Κυδρίων Λυcιμαχεύc· cf. ad v. 3 et ad nr. $3A_{20}$. Oppidum Aetolicum Λυcιμάχεια a nomine regis Lysimachi annis 284—281 appellatum est (Soteriades Ἐφ. 1905, 61; Beloch IV 1, 241; Tscherikower *Die hellenistischen Städtegründungen* 5); situm erat, ut videtur, prope hodiernum *Pappadhatais*, cf. Woodhouse Aetolia 221; Plassart *BCH* XLV 1921, 62 not. 3. 15 Γλαυκα(ῖ)οc· incola oppidi in Mycale siti, cui nomen Γλαυκία (Steph. Byz. s. v.) vel Γλαύκη (Thuc. VIII 79); cf. *RE* VII 1394 et 1397? Sot. 17 Cκόπαc· de hoc genetivo cf. ad nr. 31_{120}. 18 Ταφειεύc fortasse ethnicum insulae Τάφοc, maximae Echinadum, esse putat Sot. Quod dubito; videtur ethnicum ignotum atque conferendus mons Ταφιαccόc, de quo vide Woodhouse Aetolia 64. 19 Φιαλεύc· antiquissimum exemplum serioris formae ethnici, cf. IG V 2 p. 106, 40. 22 Μακυνεύc· Steph. Byz. Μακύνεια, πόλιc Αἰτωλίαc. Cτράβων δεκάτῃ. τὸ ἐθνικὸν Μακυνεὺc τῷ κοινῷ τύπῳ. Fuit autem usque ad a. 338 oppidum Ozolarum, quo anno a Philippo Aetolis traditum est (sic recte iam Bursian *Geogr. Griech.* I 134; cf. titulum *BCH* XXIII 1899, 356 nr. II, quo ἄ. Βαθύλλου = a. 333/2 a Delphis cuidam Αἰτωλῶι ἐκ Μακυνέαc proxenia tribuitur). De situ cf. Woodhouse Aetolia 327 et *RE* XIV 816. 27 Γεργεθιεύc· Steph. Byz. Γέργιc, πόλιc Τροίαc - - λέγεται καὶ ἡ Γέργιθοc - - ὁ πολίτηc Γεργίθιοc - - ἔcτι καὶ Γεργιθεύc; cf. *RE* VII 1248. 31 Θεccαλὸc Φαλωριαcτάc· incola oppidi Hestiaeotidis, cui nomen Φαλώρη vel Φαλώρεια (Steph. Byz. s. v.); cf. Stählin *Hell. Thess.* 124 cum not. 6. 34 Βουταιεύc· idem ethnicum nr. 30_8. 102_{10}. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 33 nr. 24_{20}; cf. ad nr. 30_9. 37 Πολύκριτοc Καλλιεύc· huius prima praetura ca. a. 270 (vide ad v. 3); altera (ca. 262) exstat nr. $3A_{16}$. $17A_{97}$. 18 *a b*; tertia aut quarta nr. 55; quarta (?) nr. $17C_{125}$. Soteriades (Ἐφ. 1905, 69) Polycritum, qui ca. 243 Mantineae templum Neptuni spoliat (Polyb. IX 34, 10; cf. Beloch IV 1, 620), eundem putat. Καλλιεῖc gens Aetolorum, cuius caput Κάλλιον (Paus. X 22, 6; Steph. Byz. s. v. Cόλλιον et Φάκιον) vel Καλλίπολιc (Polyb. XX 11, 11), situm in vico hodierno Βελούχοβοc; cf. ad nr. 154 et *RE* X 1661 nr. 11. 38 Φίλων Πλευρώνιοc· vide ad v. 3. — Εὐπαλιεύc· Steph. Byz. Εὐπαλία, πόλιc Λοκρίδοc (sc. Ὀζολίδοc), ἣν Εὐπάλιον Ἀρτεμίδωρόc φηcι. τὸ ἐθνικὸν Εὐπαλιεύc; de situ non plane constat, cf. *RE* VI 1160, *Suppl.* III 455, XIII 1148.

14 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 125). Lapis calcarius a sinistra et infra fractus, a. max. 0,35, l. max. 0,59, cr. 0,28; in latere dextro anathyrosis, quae dicitur, exstat; summa pars frontis ad recipiendum titulum laevigata, titulus ipse fere evanidus ideoque difficillimus lectu. Litt. alt. c. 0,01, interv. vers. c. 0,005; Σ. Exscripsi. *Ect.*

[Ἀγαθᾶι τύχαι. τὸ κ]ο̣ι̣νὸν τῶ̣ν Α̣ἰ̣τ̣ω̣λ̣ῶ̣ν ἔ̣δ̣ω̣[κεν - - - - - - -]
- - - - - - - - - - Λ̣ - - - - - - - - - - - - - - -
. . . . . c. 12 . . . . . Cτρ̣α̣τ̣ά̣γ̣ο̣υ̣ Ἀ̣δ̣α̣ν̣ε̣ῦ̣cι̣ν̣ [αὐτοῖc καὶ ἐκγόνοιc προξενίαν, ἰcο]-
π̣ο̣λ̣ι̣τ̣ε̣ί̣α̣ν̣, ἀ̣cφ̣ά̣λ̣ε̣ι̣α̣ν̣, ἀ̣c̣υ̣λ̣[ί]α̣ν̣ [κ]α̣ὶ̣ [τ]ἆ̣[λλα, ὅcα καὶ τοῖ]c̣ ἄ̣λ̣λ̣[οι]c̣ δ̣ί̣[δοται]
π̣[ρ]ο̣ξ̣έ̣ν̣ο̣ι̣c̣. c̣τ̣ρ̣α̣τ̣α̣γ̣ο̣ῦ̣ν̣τ̣ο̣c̣ Χ̣α̣ρ̣ι̣ξ̣έ̣ν̣ο̣υ̣ Τ̣ρ̣ι̣[χον]έ̣ο̣c̣, [γραμματέοc . . . c. 8 . . .]
Μ̣[ο]λ̣υ̣κ̣ρ̣έ̣ο̣c. ἔ̣ν̣γ̣υ̣ο̣ι̣ [Ἀν]δ̣ρ̣ό̣ν̣ι̣κ̣ο̣c̣ . . 5—6 . . Ν̣Ε̣[.]ΛΟ - - - - - - -

vac.

Suppl. Kla. || 5 fin. ad supplementum γραμματέοc, quod spatium pro γραμματεύοντοc suadet, cf. nr. 13_{17} al. || 6 fin. καὶ Μενέλαοc legi posse videtur.

V. 3 Ἀδανεύc· Steph. Byz. Ἄδανα· Κίλιccα πόλιc - - ὁ πολίτηc Ἀδανεύc; eadem forma ethnici IG XIV 746 et in nummis (Head² 715); ceterum cf. *RE* I 344. 5 Χαρίξενοc Τριχονεύc· Et formae litterarum, quae quidem certo agnosci possunt, et formula τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκε, quae postea non iam invenitur, saec. III a. Chr. produnt, atque titulum ante annum ca. 262 ponendum esse inde concluditur, quod hipparchus non exstat; vide ad nr. 15. Itaque praetor intellegendus est Charixenus I, de quo cf. ad nr. 5, neque tamen probabiliter eius prima praetura (288/7), cuius scriba Λακράτηc fuit, sed una ex posterioribus, quamquam numerus praeturae videtur indicatus non fuisse. 6 Μολυκρεύc· cf. ad nr. 69_8.

15 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 72 + 88 + 106). Tria fragmenta stelae lapidis calcarii, quae composuit Kla. Frg. *a* (nr. 88) angulum sinistrum superiorem efficiens supra et a sinistra partem marginis praebet, a. max. 0,29, l. max. 0,24, cr. 0,225. Frg. *b* (nr. 72) undique mutilum a. max. 0,18, l. max. 0,32, cr. max. 0,16 (litteras huius fragmenti lineis subductis insignivi). Frg. *c* (nr. 106) a dextra partem marginis exhibet, a. max. 0,35, l. max. 0,28, cr. 0,23. Litt. alt. 0,007—0,015, interv. vers. 0,003—0,005; Α et ΑΞΣ. Exscripsi. *Ect.*

vac.

a [ἔδ]οξε τοῖc Αἰτωλ[οῖc· δεδόcθαι προξενίαν Βοcτρυχίωνι . . c. 6 . .]-
[.ο]υ αὐτῶι καὶ ἐκγόν̣[οιc καὶ τἆλλα πάντα, ὅcα καὶ τοῖc ἄλλοιc προξέ]-
[νο]ιc ἀπὸ τῶν Αἰτωλῶ̣[ν δίδοται. - - - - - - - - - -]
. . . πειρατᾶν̣ πάντ̣ῳ̣[ν? - - - - - - - - - - - - -]
[Βοc]τρυχίωνοc ταν̣ - - - - - - - - - - - - - - - -

..ος τοῦ ἀδικήσαν[τος - - - - - - - - - - - - -]Η..c. 5.. c
.. τοῖς συνέδροις ος....c. 10....ΙΕΜΙ/[.c. 4. ὑπόδικο]ν τὸν ἀγαγό[ν]-
[τα] ἐξ ἐφόδου ἐν τοῖς [συνέδ]ροις ὥσπερ ἐ[ν τοῖς νόμοι]ς γέγραπται.
[ἀνα]καρῦξαι δὲ τοὺς [ἄ]ρχοντας τοὺς ἐν ἀρχᾶ[ι ὄντας τὰ] ἐψαφισμέν[α],
[ὅπως] μηθεὶς [ἅπτηται] Βοστρυχίωνος μήτε ἄ[γηι χρήματα α]ὑτοῦ, ὅτ[ι δέ]-
[δοται αὐτῶι ἀσυλία] παρὰ τῶν Αἰτωλῶν. [στραταγοῦντ]ος Οἰκιά[δα]
[- - - c. 12 - - -, γραμμ]ατεύοντος Ἀλ- - - c. 12 - - -, ἱππαρ]χοῦν[τος]
[- - - - - - -. ἔγγυος τᾶς προξενίας - - - -]χου'...

b

Suppl. Kla.
Titulum priori parti saec. III tribuendum esse comprobant et formae litterarum et series magistratuum Aetolorum hic usurpata. In antiquioribus enim titulis hipparchus aut omnino non nominatur aut tertio loco apparet (velut nr. 10), cum postea semper alterum locum obtineat. Antiquissimus annus, inde a quo sollemnis series praetor — hipparchus — scriba invenitur, est annus ca. 262 (cf. nr. 3). Ergo titulus supra positus ante hunc annum collocandus est. Quocum optime consentiunt, quae ad v. 11 adnotavimus. — V. 1 Βοστρυχίων· nomen novum, quocum conferenda similia velut Κορυμβίας, Κρωβύλος, Πλόκαμος alia; cf. Bechtel *H. P.* 601. Ceterum mireris hoc quidem loco ethnicum non commemorari. 7 cf. nr. 195*a* ὑποδίκους εἶναι ἐν τοῖς συνέ[δροις τοὺς ἄγοντας ὡς βλάπτοντας τὰ κοινὰ] τῶν Αἰτωλῶν. 11 Οἰκιάδας· haud dubie idem qui hieromnemo Aetolorum ἄ. Πλείστωνος = a. 265/4 (*BCH* XXVI 1902, 250 nr. 6. *SGDI* 2514).

16 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 26). Lapis calcarius a sinistra et infra integer, a reliquis partibus et a tergo fractus, in fronte (*a*) et in latere sinistro (*b*) inscriptus, sed litterae tituli *a* prorsus fere evanuerunt; a. 0,31, l. 0,28, cr. 0,115. Litt. alt. 0,006—0,011, interv. vers. c. 0,005; Α Ξ Σ. Exscripsi. *Ect.*

a *praecedunt sex versus, in quibus nihil certi agnosci potest.*

[Ἀγα]θ[ᾶι τύχηι]. τὸ κοινὸν [(τῶν) Αἰτωλῶν ἔδωκεν - - c. 13-16 - -]-
ίωι προξενίαν, ἰσοπολιτείαν, ἀ[συλίαν, ἀσφάλειαν καὶ τἆλλα]
πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις. [στραταγέοντος ..c. 5.]-
[.]ο[.] Ἀναυίου, γραμματεύοντος Πα[- - - c. 16 - - -. ἔγγυος]
...c. 6.νος [.]Λ..c. 6.. ΟΣ *vac.?*
Ἀγαθᾶι τύχηι. τὸ κοινὸν [(τῶν) Αἰτωλῶν ἔδωκεν - - - - - - - - - - - - - - προξενίαν, ἰσοπολιτεί]-
[αν], ἀσυλίαν, ἀσφάλειαν καὶ τἆλλ[α πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις. στραταγέοντος - - - - - -]
Πολέμαρχος - - - - - - - - - -

vac.

b *incerta vestigia litterarum.*

[Ἀγαθᾶι τύχηι. τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔ]δωκεν
- - - - - - - - - - - - - -]ωι προξε-
[νίαν αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις καὶ τἆλλα, ὅσα κ]αὶ τοῖς ἄλλ-
[οις προξένοις δίδοται κὰτ τὸν νόμον] τῶν Αἰτωλ[ῶ]-
[ν. βουλαρχούντων - - c. 9 - Ποτιδ]ανιέος, Ἀρχι..
[- - -. ἔγγυος - - - - - - Ἁ]ρχου Ὑποσείρι-
[ος]. *vac.*

Suppl. exempli gratia Kla. Nimirum in varietate illa, quae exstare solet in proxeniarum decretis, supplementa proposita imprimis tituli *a* satis incerta esse vix est quod moneam. Id sane apparet versus alterius decreti (v. 6—8) longiores fuisse quam praecedentis, ita ut illud per totam lapidis latitudinem scriptum fuisse videatur. Quodsi v. 8 casus nominativus, sc. nomen fideiussoris, recte se habet, versus sane longissimi fuerunt, quoniam sic v. 7 non solum praetor sed etiam scriba supplendus est. Sed diffido ipse meae lectioni, quod genetivum, i. e. nomen scribae, potius exspectes. In titulo *b* supplementum bularchorum (v. 13) propterea necessarium est, quia, si Ποτιδανιεύς ethnicum praetoris esset, fieri non posset, quin vocabulum γραμματεύοντος sequeretur. Reliquiae autem nominis v. 14 non ad scribam sed fideiussorem referendae videntur, cf. ex. gr. nr. 22 (fortasse supplendum Πολεμά]ρχου, cf. nr. 6_{13}). De bularchis cf. ad nr. 6_{10}. Ceterum moneam in titulo *a* praetorem et scribam sine hipparcho exstare, ita ut hic quidem titulus ante a. ca. 262 exaratus esse videatur (cf. ad nr. 15), quocum consentit litteratura etiam tituli *b*, quae est prioris partis saec. III. 4 Ἀνάυιος· ethnicum ignotum, cf. Οἰνάυιος *SGDI* 2041_{17}. 13 Ποτιδανιεύς· Ποτιδανία fuit 'castellum' Aetoliae, de quo cf. Thuc. III 96; Liv. XXVIII 8, 9; Steph. Byz. s. v.; de situ cf. Woodhouse Aetolia 353; Soteriades *BCH* XXXI 1907, 291. 14 Ὑποσείριος· cf. ad nr. 6_{14}.

17 CIVITATIVM ET PROXENIARVM DECRETA. Thermi in museo (inv. nr. 68). Magna stela lapidis calcarii infra fracta, a. max. 0,92, l. 0,825, cr. 0,235. Lapis titulos et in fronte (*A*) et in utroque latere (*B. C*), continet; frons est rescripta. Litt. alt. 0,008 (vs. 1 c. 0,01), interv. vers. *A* 0,005 *B* et *C* 0,007; ΑΜΞΠΣΦ formae bonae. Cf. Weinreich *Herm.* LIII 1918, 434. Exscripsi. *Ect.*

A

videntur quattuor versus praecessisse, quorum vestigia exstant incertissima.

- αὐτοῖς καὶ ἐκγόνο[ις] το[ῖ]σδε·
...c. 7.. ωι Θεοφάν[τ]ου Ἀθηναίωι. ἔνγυος
.....c. 9... Δυμάν. — Ἀρχεμάχωι Εὐηνο - -
...c. 8...., Ἀθ[η]ναίωι Ἁγησίου Ἐρεσίωι. ἔνγυος
[ἀμφ]ο[τέ]ρων Δράκων Πολιεύς. — Σ[ι]μμάργωι
[Ἀ]γ[λ]αΐδα Μελιταιεῖ ⁝ ἔνγυος Στρατόνικος
Ὑποσείριος. — Εὐδαιμοκλεῖ Εὐδαίμονος
[Μ]εσσανίωι. ἔνγυος Νίκανδρος Τριχονεύς.
[Ἀ]ντιόχωι Πρωτομάχου Λαρισαίωι. ἔνγυος
[Ἀν]τίοχος Εὐπαλιεύς ⁝ Θεοδώρωι Κλεωνύμου
..c. 6.. ωι. ἔνγυος Γρίπαλος Ἀνταιεύς.
Θεοκρίτωι, Ἁγιάδαι Κλεοδάμου υἱοῖς Μεγαλο-
πολίταις. ἔνγυος Ἀλεξιμένης Πάφανος.
Πυθ[ο]κλεῖ Εὐφορίωνος Σικυωνίωι. ἔνγυος
Νεοπτόλεμος Ναυπάκτιος. — Φιλοπόλιδι Τελέ-
στου Καρυστίωι. ἔνγυος Λαμέδων Καλυδώνιος.
Πέρσηι Πέρσου Ἀμφιπολίτει. ἔνγυος Σώσανδρος
Ἡρακλεώτης. — Ἡρακλείτωι Μητρία Μιτυληναίωι.
ἔνγυος Σώσανδρος Ἡρακλεώτης. — Φιλίππωι Ἀδμήτου
Μακεδόνι. ἔνγυος Σώσανδρος Ἡρακλεώτης.
Ἀγάθωνι Ἀγαθοκλέους Θεσσαλῶι ἐγ Λαρίσης. ἔνγυος
Σκόπας Τριχονεύς. — Λεοντίδει Ὀλυμπιοδώρου
...c. 7.. ωι. ἔνγυος Πολύδωρος Ἡρακλεώτας.
Πο[σ]ειδίππωι τῶι ἐπιγραμματοποιῶι Πελλαίωι.
ἔνγυος Κ(λ)εοκράτης Ἡρακλεώτας. *vac.*
Π..5..ρίχωι Κορράγου ⁝ Νικάρχωι Νικάνορος
[Μακεδ]όσι. ἔνγυοι ἀμφοτέρων Λάαρχος, Πλείσται-
νος Φολάντιοι. — Ἀντιφίλωι Ἀπολλοδώρου Ἐχιναίωι,
Κηφισοφῶντι καὶ Φιλίππωι Θεοδέκτου Πεπαρηθίοις,
Κλεογένει Φιλομήλου Πεπαρηθίωι, Κλεινθόωι
Ἀρχωνίδου Πεπαρηθίωι. ἔνγυος πάντων *vac.*
Κριτόλαος Δυμάν. — Δαμοκλεῖ Φιλίνου Ἐρετριεῖ.
ἔνγυος Λύκωπος Καλυδώνιος. — Δείνωνι Φωκίωνος
Ῥοδίωι. ἔνγυος Ξενοφάνης Ἀμφισσεύς. — Ἀγήτορι
Θεοπόμπου Ῥοδίωι. ἔνγυος Ξενοφάνης Ἀμφισσεύς.
Λ[αζ]ευξιδι (Δι)ογένους Ῥοδίωι. ἔνγυος Ξενοφάνης
[Ἀ]μφισσεύς. — Δαμονίκωι Εὐρυδίκου Τορθυνεῖ.
ἔνγυος Δορκίνας Ναυπάκτιος. *vac.*
[Ἀ]νταμενείδηι Διοφάντου Χαλκιδεῖ — Ἀπολλοδότωι
Παραμόνου Χαλκιδεῖ — Ζευξίππωι Σκύθα Καλχα-
δονίωι. ἔνγυος πάντων Πτολεμαῖος Λυκόφρονος
[Ναυ]πάκτιος. — Ἀντάρχωι Θεοπόμπου Ἀμβρακιώτηι,
.....c. 11..... ωνος [Χαλκ]ιδεῖ. ἔνγυος Δορκίνας
[.....c. 11..... Ναυ]πάκτιος. — Ἡγέμονι Δωροθέου
[- -. ἔνγυος - -]λων Ἀντόχου Ναυπάκτιος.
- - - - - - - ? υωνος Ἀθηναίωι. ἔνγυος *vac.?*
- - - - - - - - - - τι .c. 4.. Ἐχεκλείδου
[- - - - - - -. ἔνγυ]ος Πα...c. 6...ο..ος - -
[- - - - - - - Σι]κυωνίωι. ἔνγυος Πολέμαρ-
[χος - - - - - - - - - - - - -]θωνίωι.
- - - - - - - - - - - - - - - - - -

vacat

Λευκίωι Λευκίου Ὀλκαίω[ι] Ῥωμα[ί]ωι. ἔν[γ]υ[ος]
Δαμοίτας Ναυπάκτιος. — Πύρρωι Φ[ι]λ - -
Πελλανεῖ — Δαμόται Νικάνορος Σ - - - -.
ἔνγυος ἀμφοτέρων Τριχᾶς Ἐοιτάν. *vac.*
Ἀριστάρχωι Ἀριστείδα Ἀχαιῶι ἐκ Λ - - -.
ἔνγυος Πετραῖος Ἴσιος. — Νίκωνι Νεοπτολέ[μου]
Καλχαδονίωι. ἔνγυος Ἀρχέλαος Ἀρσ[ιν]οεύς.
Ἀρχωνίδηι Πυθώνακτος Θασίωι. ἔνγυος - - -
Καλυδώνιος. — Ἑρμίππωι Τιμοθέου Ἐ[λαΐτηι?],
Σκύθηι Ἀθηναίου Ἐλαΐτηι, Μοσχίωνι Ἀρ - -
Κυζικηνῶι. ἔνγυος τούτων Σώσα(ν)δρος Ἡρακ[λεώτας].
ΜΕ Δεινεῖ Σατύρου Μεσσανίωι. ἔνγυος Τριχᾶς Ἐο[ιτ]άν.
Σωσάνδρωι Νικομάχου Ἀπειρώται. ἔνγυος
Λύκωπος Καλυδώνιος. — Ἀστυνόμωι Λυσία - -.
ἔνγυος Ἀντίοχος Λέοντος Ἡρακλεώτ[ας]. — - -
Κτηρίου, Πρωτάρχωι Ἀμφίου Ἐρετριεῦσιν. ? ἔ[νγ]υος
τούτων Λύκωπος Καλυδώνιος. — Πυρρ - -, - -
Εἰραμένους Συρακοσίοις. ἔνγυος Πολε - - - -.
Ἀλκιμένει Ἐπικράτους Πελλαίωι, Ἀμύνται Α - -
Πελλαίωι. ἔνγυος ἀμφοτέρων Τριχᾶς Εἰοιτάν.
Ἀγακλεῖ Σιμμίχου Μακεδόνι ἐκ Πέλλης. ἔνγυος
Δαμοίτας Ναυπάκτιος. — Πειθίαι Ὀνομα - -
Χ Χαλκιδεῖ. ἔνγυος Λύκος Διοκλέους Καλ[υδώνιος].
Θεοδώρωι Πασικλέους Μεταποντίνωι, *vac.*
Λέοντι Ἀντιλέοντος Μεταποντίνωι. ἔνγυος
τούτων Τριχᾶς Ἐοιτάν. — Ἱεροκλεῖ Δεξιχά[ριος],
Εὐδάμωι Δεξιχάριος, Φαιδίμωι Διοπείθ[ους - - -].
ἔνγυος τούτων Τριχᾶς Ἐοιτάν. — Ἀπ[ολλ]ο - -
Λεοντέος Λακεδαιμονίωι. ἔνγυος Τριχᾶς Ἐο[ι]τάν.
Ἀρχωνίδαι Εὐκλείδα Σικυωνίωι. ἔνγυος *vac.*
Ἄστυδος (*sic!*) Ταυρίσκου Ἀρακυνεύς. *vac.*
Λυσάνδρωι Δεάλκου, Δαΐφρονι Ἀλκιδάμου
Θασίοις. ἔνγυος Εὐρυδά[μ]ων Τριχονεύς.
Χαιρίωνι Νέωνος Κορινθίωι. ἔνγυος Τριχᾶς Ἐοιτά[ν].
Σ Πανταλέοντι Σιλαν[ί]ωνος Σικυωνίωι, Ε - -
Ἀδμάτου Σικυων[ί]ωι. ἔνγυος ἀμφοτέρων Τ..νιος
(Π)λευρώνιος. — Πρώνακτι Πρώνακτος Κρητ[ὶ]
ϚΚ ἐξ Ἐλευθ[έρ]νας. ἔνγυος Λύκος Διοκλέους
Καλυδώνιος. — *vacat*
Δρομέαι Διοκλέους Ἀθηναίωι, Μίκωνι
- - - - - - Ἀθηναίωι. ἔνγυος ἀμφοτέρων
[.]α..θανίας Φυσκίωνος Χασίλιος. — *vac.*
Δ[ράκ]ωνι Χαριλάου — Ἱκέται Θαρρυδάμου
[Ἀκρ]αγαντίνοις. ἔνγυος τούτων Ἀλέξων
[Ν]αυπάκτιος. — Καλλικράτει Εὐδίκου Ἀμ[βρα]-
[κ]ιώται. ἔνγυος Μαχάτ[α]ς Ναυπάκτιος.
[ἐ]πὶ στραταγοῦ Πολυκρίτου τὸ δεύτερον· - - -
Σκαμάνδρου Πελλανεῖ. ἔνγυος Χ - - - - - -.
ἐπὶ Πολυκρίτου ..c. 6... Ο - - - - - ωλ[.]κα - -
.c. 4.. άντωι Μενο[ίτ]ο[υ Σ]ε[λ]ευκεῖ ἀπὸ Μ..c. 6..Ο - -
- - - - - - Ο[.]Ο.. ἀπὸ Τε - - - - - - -

vacat?

B (*latus dextrum*)

incertum quot versus perierint

.. Ὀρχομε[ν]ίωι. ἔγγ^{vv}υος - -
- - - θ.^{c. 4}. ΛΛ..Ο - - - -
- - - Εὐ.^{c. 4}.ου, Λ - - - -
.. Ὀρχομε[νί]οι[ς]. ἔγγυος - - -
....εας.^{c. 4}. Ο - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
....ωι Λ...^{c. 5}...Ο..ΛΙ/// - -

sequuntur septem versus, in quibus nihil nisi hic illic vestigia unius litterae agnoscuntur.

- - - - - - - - κίω[ι].
[ἔνγυ]ος..^{c. 6}..ος Τριχονεύς.
- - - - - - - - Δι - -
[ἐκ *vel* ἀπὸ - - -]ας. ἔνγυος
..λ[.^{c. 3}. Κα]λυδών[ιος].
Ἑ[ρ]μο[λ]άωι Δαναοῦ Ἐφεσίωι. ἔνγυο[ς]
...ω[ν] Ἐπινίκου Καλυδώνιος. *vac.*
[.]έρσηι Μενεμάχου Μάγνητ[ι]
[ἐκ] Δημητριάδος. ἔνγυος (*sic!*)
[Πο]λέμ[αρ]χος Πολεμάρχου,
....ο...ς Μάχωνο[ς Να]υπάκτιοι.
- - - - κώμου [Ἀν]θ[η]δονίω[ι].
[ἔνγυος.^{c. 8}.]δωρο[ς] Ὀ[π]ούντιος.

reliqui versus plane evanidi, exstant vestigia paucissimarum litterarum.

C (*latus sinistrum*)

incertum quot versus perierint, exstant incertissima vestigia.

- - - τω[.]Ο - - - -
- - Θερ...εμε - - - -
..ΛΟ.^{3-4}.ου Πεπαρηθίο[ις].

sequuntur octo versus, in quibus nihil fere dispicitur.

[ἐ]πὶ Πολυ[κ]ρ[ίτ]ο[υ Κ]α[λλ]ι[έως σ]τρα-
[τα]γοῦντος τὸ[...^{c. 8}..., ἱππαρ]-
[χοῦ]ντος....ΙΛ - - - - - -
[..ο]υ, γραμματεύοντ[ος - - -]
..^{5}..ο[.] πολιτ[εί]α[ν Αἰ]τωλο[ὶ]
[ἔδωκ]αν κατὸν [νόμο]ν τοῖσδε·

octo versus plane evanidi.
vacat unus versus.

[ἐ]πὶ Νεοπτολέμου· ..^{5}..ν[.]Λ - -,
Θεοδώρωι Τιμανορίδα Πατρέοι[ς].
ἔνγυοι Πολέμαρχος,..^{c. 5}.κος [Εὐ]-
παλαιεῖς. *vacat*
[ἐπ]ὶ Νεοπτολέμου [στ]ραταγο[ῦ],
[ἱππαρ]χοῦντος [.]υ..^{c. 5}.Ο..ο[.]
[Τριχ]ονέως, γραμματ[εύο]ντο[ς]
....ιου Καλυδ[ωνίου πολιτεί]-
[αν Αἰ]τωλοὶ ἔδ[ωκαν κατὰ τὸν νό]-
[μον] τοῖσδε·
- - - - - - - - - - - - - -

A suppl. Kla.; v. 5 in. 8. 9. 10. 24. 37. 43. 57. 62. 66. 88 Weinreich || 3 in. probabiliter [Κριτόλαος], cf. v. 32 || 3 fin. Εὐήνο[υ], Εὐηνο[ρίδου], Εὐήνο[ρος] || 15/6 Τελέστου potius legere mihi videbar quam Τελεσίου || 25 ΚΑΕΟΚΡΑΤΗΣ || 30 fin. An voluit quadratarius Κλειν(ο)θόωι? Κλεινόθωι praefert Preuner coll. Bechtel *H. P.* 239. 335 || 36 in. ΕΥΞΙΔΙΟΓΕΝΟΥΣ || 55 fin. Λ[εοντίου? Hiller || 61 fin. ΣΩΣΑΔΡΟΣ || 87 in. ΕΛΕΥΡΩΝΙΟΣ || 91 fin. litterae ΑΜ per ligaturam scriptae || 92 med. prior littera Σ vocis Χασίλιος correcta || 100 med. Σ]ε[λ]ευκεῖ ἀπὸ Μ[άργου? Hiller coll. *RE* II *A* 2560 nr. 10. — *B* et *C* praecipue ectyporum ope legit et supplevit Kla. || 102 fin. in voce ἔγγυος laesura lapidis || 116 in. [Θ]έρσης aut [Π]έρσης || 126 med. videtur legendum esse τὸ τέ[ταρτον].

A. Totum huius lateris titulum, qui recensum proxeniarum potius quam civitatium decretorum mihi quidem videtur exhibere, uno eodemque tempore in lapide inscriptum fuisse formae litterarum ubique plane eaedem docent. Quod factum esse c. a. 280 Weinreich (*Herm.* l. c.) probare studuit, sed nunc ex v. 97 apparet titulum paulo recentiorem esse; nam altera praetura Polycriti anno c. 262 attribuenda est (cf. ad nr. 3 *A*). Utrum autem revera hoc anno titulus *A* exaratus sit an fortasse una cum titulis *B* et *C* (— v. 130), certo diiudicari non potest (cf. infra). Proxenias vero, quae v. 1—96 continentur, non multis sed uno vel perpaucis annis ante decretas esse et sponte patet et complura nomina confirmant (velut Δρομέας Ἀθηναῖος v. 90, Λαμέδων Καλυδώνιος v. 16, Νεοπτόλεμος Ναυπάκτιος v. 15, alia; vide infra). Ratio, qua paucis tantum versibus compendia, Με(σσανίωι) v. 62, Χ(αλκιδεῖ) v. 73, Σ(ικυωνίοις) v. 85, Κρ(ητί) v. 88, adscripta sunt, perspicua non est. 3 Δυμάν· ethnicum derivatum a vico quodam ignoto Locrorum Ozolarum, cf. ad SEG II 352_{13}. 5 Δράκων Πολιεύς· idem hipparchus priore parte saec. III, nr. 8_{13}: ibidem cf. etiam de ethnico. — Σιμμάργωι· idem nomen (Σίμαργος) Meliteae in titulo IG IX 2, 206_{4}; cf. Bechtel *H. P.* 401. 7 Ὑποσείριος· cf. ad nr. 6_{14}. 8 Νίκανδρος Τριχονεύς· idem fortasse hieromnemo Aetolorum ἄ. Ἐμμενίδα = a. 259/8 (Syll.³ 424 *B*); eius nepos N. Βίττου Τριχόνιος, praetor a. 190. 184. 177 (Gillischewski 50), Weinreich l. c. 437. 10 Εὐπαλιεύς· cf. ad nr. 13_{38}. 11 Γρίπαλος Ἀνταιεύς· ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 603. Ethnicum ignotum recurrit in titulis Syll.³ 610_{60} et *SGDI* 1985 (cf. Pomtow *Klio* XVI 129). 13 Πάφανος· ethnicum ignotum. 15 Νεοπτόλεμος Ναυπάκτιος· scriba Aetolorum c. a. 262, cf. ad nr. $3A_{17}$. 16 Λαμέδων Καλυδώνιος· idem ἐπιλεκταρχέων c. a. 262, nr. $3A_{18}$. 21 Ἀγάθων Ἀγαθοκλέους Θεσσαλὸς ἐγ Λαρίσης· cf. ...ων Ἀγαθοκλέους Θεσσαλὸς ἀπὸ Λαρίσης τῆς Πελασγίδος in titulo IG IX 2, 528_{9} (in. saec. I a. Chr.), ubi [Ἀγάθ]ων supplendum esse atque unum ex posteris exstare Weinreich in schedis adnotat. 22 Σκόπας Τριχονεύς· praetor c. a. 271, cf. ad nr. 13_{3}. 24 Ποσείδιππος ὁ ἐπιγραμματοποιὸς Πελλαῖος· nobilis poeta, cuius patria ex hoc demum loco innotuit, cf. Weinreich *Herm.* l. c. 434; Wilamowitz *Hellenist. Dicht.* I 148. 27 Λάαρχος Φολάντιος· cf. cognominem hieromnemonem Aetolorum a. 218/7 (Flacelière *BCH* LII 1928, 280. 281), Syll.³ 523 (fortasse nepotem). — Πλείσταινος Φολάντιος· an idem atque Πλείσταινος Ῥυσιάδα Αἰτωλός, proxenus Delphorum ἄ. Ἀθάμβου =

a. 268/7. *SGDI* 2595? Sed conferendus etiam Πλείσταινος Εὐρυδάμου Αἰτωλός, cuius statuam brevi post a. 245 Thespienses Olympiae dedicaverunt (Paus. VI 16. 1; Beloch IV 1, 618 not. 1); cf. etiam Pomtow *Klio* VII 443. De ethnico cf. ad nr. 25_{61}. 28 Ἐχιναῖος· probabiliter ethnicum non oppidi Acarnaniae sed Phthiotidis (cf. Stählin *Hell. Thess.* 186). Echinaei tunc temporis Maliensium erant. 33 Λύκωπος Καλυδώνιος· cf. ad nr. 31_{182}. 34 Ξενοφάνης Ἀμφισσεύς· haud improbabiliter coniecit Pomtow (apud Weinreich. in schedis) hunc eundem esse atque Olympionicam (in stadio) a. 252, cf. Euseb. I p. 207 Schoene (Xenophanes Aetolius ex Amphisia). Distinguendus videtur Ξενοφάνης Ἀρχύτα Ἀμφισσεύς, cf. ad nr. 31_{172}. Notatu dignum est tunc temporis Amphissam Aetolorum esse; cf. ad nr. 12_{1}. 36 Λάζευξις· cf. nomina Λάζυγος, Ζευξίλεως. 37 Δαμόνικος Εὐρυδίκου Τορθυνεύς· eius filius Εὐρύδικος Δαμονίκου Ἀρκὰς ἐκ Τορθυνείου altera parte saec. III a Delphis proxenia et thearodocia honoratus (*FdD* III 2, 193, cf. ibid. p. 357 not.). cuius ipsius nepos Εὐρύδικος Δαμονίκου ἐν Τορθυνείωι occurrit in catalogo thearodocorum Delphorum *BCH* XLV 1921, 14 II_{123} (*du premier quart du II*[e] *siècle*). Ethnicum Τορθυνεύς exstat etiam in titulo *BCH* XXXIX 1915, 55; ibid. p. 58 ss. Plassart omnes commemorationes oppidi Arcadici Τορθύνειον collegit (cf. eundem *BCH* XLV 1921. 50 not. 5). 38 Δορκίνας Ναυπάκτιος· praetor c. a. 272. cf. ad nr. 12_{3}. 39 Ἀνταμενείδης· cf. nomen Ἀνταμένης (Bechtel *H. P.* 57). 41 Πτολεμαῖος Λυκόφρονος Ναυπάκτιος· idem ἔγγυος brevi post a. 245, nr. 21_{4}. 42 Ἄνταρχος· velut Ἀντιάναξ, Ἀντικρέων similia (Bechtel *H. P.* 58). 45 Ἄντοχος Ναυπάκτιος· ἵππαρχος c. a. 272, cf. ad nr. 10_{6}. 47 Ἐχεκλείδης· cf. nomen Ἐχεκλῆς (Bechtel *H. P.* 183). 51 Λεύκιος Λευκίου Ὀλκαῖος (vel Ὀλκάϊος)· nomen Romanum videtur interpretandum L. L. f. Volceius (velut Τίτος Τίτου Κοΐγκτιος IG V 1. 1165). cf. Dessau 400. 2097. Aut Ὀλκαῖος = Ulcius (cf. CIL VI 39800)? Vix est, quod moneam, cuius momenti sit proxenia Aetolica Romano cuidam iam tunc temporis collata. 53 Πελλανεύς· intellegendi videlicet Achaei Sicyoniorum vicini. 54 Τριχᾶς Ἐοιτάν· hunc Weinreich *Herm.* l. c. 437 eundem putat atque hieromnemonem Aetolorum a. 272 et 271, sed cf. ad nr. 18_{10}. De ethnico cf. ad nr. 116. 56 Πετραῖος Ἴσιος· eum hieromnemonem Aetolorum ἄ. Πλείστωνος — a. 265/4 fuisse suspicatur Pomtow (apud Weinr. in schedis) coll. titulo *BCH* XXVI 1902, 251 nr. 7 (cf. Nikitsky Diar. min. publ. ross. 1905, Mart. 120 nr. 7). Ethnicum ignotum Ἴσιος saepe invenitur, cf. Gillischewski 41; Nachmanson *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 65. 57 Ἀρχέλαος Ἀρσινοεύς· unus ex posteris fortasse Ἀρχέλαος nr. 131_{16}. 60 Ἐλαΐτης· sc. incola oppidi Aeolidis. 62 Δεινῆς· ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 117. 68 Εἰραμένης· nomen non satis perspicuum. An Ἱεραμένης? Wil. 73 Λύκος Διοκλέους Καλυδώνιος· eius nepos Λ. Δ. Κ. c. a. 200 ab oppido Pleuroniorum statua honoratus, nr. 70. 75 Λέων Ἀντιλέοντος Μεταποντῖνος· inter notos Pythagoreos enumeratur Λέων Μεταποντῖνος apud Iamblichum de vita Pyth. 267. 76 Δεξίχαρις· ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 119. 81 Ἄστυδος· ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 87, nisi Ἀστύ(λ)ος praeferendum est. — Ἀρακυνεύς· ethnicum ignotum; nomen nimirum cohaeret cum monte Aetolico Aracyntho (*RE* II 377). An scribendum Ἀρακυν(θ)εύς? 82 Δέαλκος· hoc nomen Thasi saepius invenitur, cf. IG XII 8 p. 186. 85 Πανταλέων Σιλανίωνος Σικυώνιος· eius avus fortasse Πανταλέων Σικυώνιος, qui a. 320/19 Athenis ηὔλει, IG II 1246 (Ch. H. Skalet *Ancient Sicyon with a Prosopographia Sicyonia*, Baltimore 1928, 204 nr. 254). 90 Δρομέας Διοκλέους Ἀθηναῖος· idem a senatu populoque Atheniensium curator sacrorum ἄ. Γλαυκίππου = a. 277/6 (Ki.) vel a. 276/5 (Beloch IV 2. 73. 96) laudatus, IG II[2] 676; ἐπέδωκεν ἄ. Διομέδοντος = a. 253/2 (Flacelière *BCH* LII 1928, 290), IG II[2] 791_{36}; cf. PA 4559 (= Ἑρχιεύς). 92 Χασίλιος· ethnicum ignotum (Κασίλιος nr. 25_{56}). — Φυσκίων· fortasse hieromnemo Aetolorum ἄ. Νικαῖδα = a. 253/2, Syll.[3] 444 *C*. 94 Ἀλέξων Ναυπάκτιος· cf. hieromnemones cognomines Aetolorum ἄ. Ἐμμενίδα = a. 259/8 (Syll.[3] 424 *B*. 431), ἄ. Πραόχου = a. 250/49 (Syll.[3] 444 *D*), (ἄ. Καλλία =) a. 230/29 (Syll.[3] 509). 96 Μαχάτας Ναυπάκτιος· eius filius fortasse Physcus Naupactius, cf. ad nr. 6_{10}. 97 De praetore Polycrito cf. ad nr. 13_{37}.

B. Litterae huius lateris, quae quidem bene servatae sunt, fere eaedem atque lateris antici videntur esse. Sed titulum recentiorem esse ex v. 121 colligitur, ubi Opuntius quidam ἔγγυος recensetur. Apparet igitur aetatem tituli annis 245 — ca. 236 vindicandam esse, cf. ad nr. 25_{1}. 102 Ὀρχομένιος· intellegendum videtur non oppidum Arcadicum, quod tunc temporis iam Aetolorum fuisse probabiliter coniecit Beloch IV 2. 524/5, sed Boeotiae, velut in eiusdem temporis titulo nr. 25_{34} (ubi cf. notam). Unde colligitur a. 245 Boeotos dominationi Aetolorum subiectos non esse, sed foedere facto sui iuris mansisse (recte Niese II 250; Beloch IV 1, 618; falso Klaffenbach *Klio* XX 1925, 83); cf. etiam v. 120, ubi Ἀνθηδόνιος quidam recensetur. 119 Μάχων Ναυπάκτιος· idem fortasse hieromnemo Aetolorum ἄ. Πλείστωνος = a. 265/4 (*SGDI* 2514), nisi hic potius Μάχων Θέρμιος, nr. 177_{20}.

C. Litterae usque ad v. 130 quamvis male conservatae eaedem fere videntur esse atque in lateribus *A* et *B*; quae inde ab v. 131 leguntur, similes quidem sed multo neglegentius exaratae sunt. 125 Non alteram praeturam Polycriti supplendam esse docent spatia et vestigia litterarum, quibuscum nomina hipparchi et scribae huius praeturae non consentiunt (cf. nr. 3 A_{17} et 18 *a. b*). Fortasse hic quartam praeturam commemorari iam supra adnotavi (cf. etiam nr. 55). Tempus videtur fere idem esse atque tituli *B* i. e. medium saec. III. 131 De Neoptolemi Naupactii praeturae (cf. nr. 26) tempore non satis constat. Sed cum ex v. 132 concludatur eam alteri parti saec. III assignandam esse, haud dubie praetor idem est atque Νεοπτόλεμος Ναυπάκτιος, ἔγγυος proxeniae 245 — ca. 236, nr. 25_{27}. Ceterum vide, quae ad nr. 3 A_{17} et 25_{1} adnotavimus. 132 Θεόδωρος Τιμανορίδα Πατρεύς· eius frater Ἀγανορίδας Τιμανορίδα Πατρεύς, νομογράφος Ἀχαιῶν post a. 224, IG IV[2] 1, 73_{19}. Sed v. 131 fin. nomen huius fratris suppleri non potest. 133 Πολέμαρχος Εὐπαλαιεύς· eius nepos videtur esse Πολέμαρχος Εὐπαλιεύς, μάρτυς manumissionis med. saec. II, *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 37 nr. 29_{18}. De ethnico cf. ad nr. 13_{38}.

18 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 64). Magnus lapis calcarius inventus in regione meridionali Ἁγ. Τριάδος, ab inferiore parte frontis laesus, in latere superiore duo foramina; a. 0,79, l. 0,875, cr. 0,355. Litt. alt. *a b c d* c. 0,007 *e* 0,006—0,01 *f* 0,006—0,009, interv. vers. *a b c d* c. 0,005 *e* non constans *f* 0,005; formae titulorum *a b c d e f* fere eaedem Α Ξ et Ξ Σ (*e* neglegentius incisus) *f* Α Σ. Tituli *a b c d* difficillimi lectu. Exscripsi. *Ect.*

a margine superiore vacat 0,03

a ἀγαθῆι τύχηι. τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Φιλοξένωι ......c. 14.....ναίωι
αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις προξενίαν, ἰ[σ]οπολιτείαν, ἀσφάλειαν καὶ τἆλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις
δίδοται προξένοις. στρατηγοῦντος Πολυκρίτου, ἱππαρχοῦντος Φίλωνος, γραμματεύοντος
Νεοπτολέμου. ἔγγυος Νικάτας Καλλιπολίτης

b ἀγαθῆι τύχηι. τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Δ[ε]ινίαι Ἑκαταίου Ἱστιαεῖ αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις
προξενίαν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλειαν καὶ τἆλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδοται προξένοις.
στρατηγοῦντος Πολυκρίτου, ἱππαρχοῦντος Φίλωνος, γραμματεύοντος Νεοπτολέμου.

c ἔγγυος Ἀγήσων Δεξιεύς. —— ἀγαθῆι τύχηι. τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν
Ἀντιπάτρωι Πολυδώρου Μεγαρεῖ αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις προξενίαν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφά-
λειαν καὶ τἆλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δίδοται προξένοις. στρατηγοῦντος Τριχᾶ, ἱππαρ-
χοῦντος Λύκου, γραμματεύοντος Φαινέα. ἔγγυοι Ἀντήνωρ, Τριχᾶς Ἡρακλειώτης.

d ἀγαθῆι τύχηι. τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Ἐπιγόνωι Διοτίμου Κασσανδρεῖ
αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις προξενία *v* ν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλειαν καὶ τἆλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις
δίδοται προξένοις. στρατηγοῦντος Τριχᾶ, ἱππαρχοῦντος Λύκου, γραμματεύοντος
Φαινέα. ἔνγυοι Ἀντήνωρ, Τριχᾶς Ἡρακλειώτης.

intervallum 0,012

e ἀγαθῆι τύχηι. τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν Νικύλωι Νικασίππου Μεσσανίωι αὐτῶι καὶ ἐγγόνοις
προξενίαν, ἰσοπολειτείαν, ἀσσφάλειαν (!) καὶ τἆλλα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις
δίδοται προξένοις. στρατηγοῦντος Ἀλεξάνδρου, ἱπ(π)αρχοῦντος Χα(ρι)ριξένου,
γραμματεύοντος Κριτολάου. ἔ(ν)γυος Αἴας Ναυπάκτιος.

vacat

a margine superiore vacat 0,02

f ἀγαθῆι τύχ[ηι. τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν - - - - - -]
αὐτῶι καὶ ἐγγ[όνοις προξενίαν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλειαν καὶ τἆλλα, ὅσα]
καὶ τοῖς ἄλλο[ις δίδοται προξένοις. στρατηγοῦντος - - -, ἱππαρχοῦντος - -],
0,025 γραμματεύο[ντος - -. ἔνγυο - - - - -].

vac.

Suppl. Kla. || 13 med. in voce προξενίαν laesura lapidis |. 18 med. Α in verbo στρατηγοῦντος primo omissum, tum minutissima forma insertum || 18 fin. ΙΓΑΡΧΟΥΝΤΟΣ || 19 med. ΕΓΥΟΣ — Titulus *f* in lapide dextro amisso continuabatur; margo erat post c. quartam decimam litteram.

V. 3 Πολύκριτος· hic (et v. 7) non primam praeturam Polycriti (c. a. 270, cf. ad nr. 13_3) intellegendam esse sed alteram (c. a. 262, cf. ad nr. 3 *A*) docent nomina hipparchi et scribae, cf. nr. $3A_{17}$, qui titulus eiusdem anni est. Altera praetura etiam nr. 17_{97} exstat. — Φίλων· = Φ. Πλευρώνιος, hipparchus etiam nr. $3A_{17}$, scriba c. a. 270, nr. 13. 4 Νεοπτόλεμος· = Ν. Ναυπάκτιος, scriba etiam nr. $3A_{17}$, ubi vide notam. — Νικάτας Καλλιπολίτης· eius nepos Ν. Κ., manumissor a. 194 (*SGDI* 2119); cf. etiam nr. 157. 5 Ἑκαταῖος Ἱστιαεύς· nimirum alius intellegendus atque nr. 13_{43}, quoniam ibi proxenia αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις confertur. 8 Ἀγήσων Δεξιεύς· idem ταμιεύων Aetolorum hoc ipso anno (ca. 262), nr. $3A_{21}$. De ethnico cf. ad nr. 32_{36}. 10 Τριχᾶς· scilicet idem qui v. 11 ἔνγυος recensetur; de eius praetura aliunde non constat; videtur alteram Polycriti praeturam excepisse i. e. c. a. 261 in munere fuisse. Idem scilicet Τριχᾶς Οἰταῖος, qui a Samothracibus proxenia honoratur IG XII 8, 151 (in. saec. III), et fortasse hieromnemo Aetolorum ἄ. Ἀρχιάδα = a. 273/2 et ἄ. Εὐδόκου = a. 272/1 (Syll.[3] 417. 418 *A*), nisi potius hic Τριχᾶς Ἐοιτάν fuit, cf. ad nr. 17_{54}. 11 Λύκος· fortasse hieromnemo Aetolorum ἄ. Ἀρισταγόρα = a. 260/59, Syll.[3] 424. — Ἀντήνωρ· nimirum et ipse Ἡρακλειώτης (idem vitium quadratarii habes v. 15); ex eadem familia haud dubie Ἀντάνωρ Ἡρακλειώτας, βουλαρχέων ἐν Οἴται, IG IX 1[2], 227 (med. saec. II); idem etiam *SGDI* 2682, cf. E. Preuner *Delph. Weihgeschenk* 66. 16 Νικύλος· ad nomen cf. Bechtel *H.P.* 335. 18 Ἀλέξανδρος· = Ἀ. Τριχονεύς, de quo cf. ad nr. 13_4. Praeturam in titulo supra posito commemoratam (sc. primam) in tempus, quod est post a. c. 261 (cf. ad v. 10), incidere consentaneum est; sumendum mihi quidem videtur, cum litteratura fere eadem sit atque titulorum praecedentium, eam a. c. 260 ascribendam esse. — Χαρίξενος· idem videlicet atque praetor Charixenus II (de Charixeno I cf. ad nr. 5), qui a. 256/5 vel potius a. 255/4, i. e. ergo primum, in munere fuit (Flacelière *BCH* LII 1928, 281; Klaffenbach *Klio* XXIV 1930, 233 not. 2) cuiusque quarta praetura nr. $3B_1$ exstat; probabiliter non est diversus dux Aetolorum contra Lacedaemonios a. 240, Polyb. IV 34, 9. Pomtow (Syll.[3] 509 not. 1; 515 not. 1) eundem putat Χαρίξενον Προξένου Αἰτωλὸν ἐκ Τριχονείου, agonothetam Soteriorum a. 230/29 (Flacelière l. c. 281), sed multo sane verisimilius est Charixenum II esse eundem atque Charixenum Cydrionis filium, cf. ad nr. 181. Ceterum saec. III etiam alius Charixenus (Pleuronius, cf. nr. 22_7) invenitur.

19 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 95). Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum a. max. 0,32, l. max. 0,335, cr. max. 0,12. Litt. alt. c. 0,01, interv. vers. c. 0,005; Α Σ. Titulus difficillimus lectu. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - - - - - καὶ ἔγ]-
[κτηϲιν οἰκίαϲ καὶ γ]ᾶ̣ϲ κ̣[αὶ τἆλ]-
[λα, ὅϲα καὶ τ]ο̣ῖ̣[ϲ] ἄ̣λ̣λοιϲ δ̣ί̣δ̣ο̣[ται]
[προξένοιϲ] κ̣α̣ὶ̣ ε̣ὐ̣ε̣ργέταιϲ. [εἶναι]
[δὲ αὐτοῖϲ ἀϲυλίαν π]λέουϲι [καὶ εἰ]-
[ρήνηϲ καὶ] π̣ο̣λ̣[έ]μ̣ο̣υ̣. ἔ̣γγυοϲ τ̣[ᾶϲ]
[προξε]ν̣ί̣α̣ϲ Ἀ̣λέξανδροϲ - c. 5 -
[Τριχο]ν̣ε̣ύϲ. *vac.*
[Ἀγαθᾶι τύ]χαι. τὸ κοινὸ̣ν̣ Αἰτωλ̣[ῶν ἔδωκε]
- - c. 7 - γ̣ένει̣ Ἀ̣ντ̣άνδρου̣ Ε̣ - - c. 8 - -
[προξενί]α̣ν, ἰϲοπολι̣τείαν̣ αὐ̣[τῶι καὶ ἐγ]-
[γόνοιϲ κ]αὶ γᾶϲ̣ ἔκτηϲιν̣(!) [καὶ οἰκίαϲ. εἶναι]
[δὲ αὐτῶι] κ̣αὶ χ̣ρ̣η̣μ̣άτων κ̣α̣ὶ̣ εἰϲ̣[αγωγὴν]
[καὶ ἐξαγωγὴν καὶ] π̣ολέμου κ̣α̣ὶ̣ [εἰρήνηϲ]
- - - - - - - - τ̣ο - - - - - -

Suppl. Kla. — Formae litterarum priorem saec. III partem produnt; itaque ἔγγυοϲ Ἀλέξανδροϲ Τριχονεύϲ (v. 7) intellegendus est idem qui praetor Ἀλέξανδροϲ Τριχονεύϲ, de quo cf. ad nr. 13_4.

20 PROXENIAE(?). Thermi in museo (inv. nr. 76). Lapis calcarius undique fractus, pars lateris superioris servata, a. max. 0,24, l. max. 0,18, cr. 0,16. Litt. alt. *a* 0,008 *b* 0,01, interv. vers. *a* c. 0,004 *b* c. 0,006; *a* Α Σ *b* Α. Exscripsi. *Ect.*

vacat

a [(Ἀγαθᾶι τύχαι.) τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν - - - - -]ιτέα, Πανδόκωι / - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - ν̣ αὐ^υ^τ̣οῖϲ καὶ ἐγγ[όνοιϲ - -
[- - - - - - - ἔγγυοϲ - - - - - - - - -]η̣ϲ. *vac.*
[ϲτρ]αταγοῦντοϲ Φύϲκου - - - - - - - - - - -
[Ἀρι]ϲ̣τοβούλωι, Πανδόκωι [- - - - - - ἔγγυοϲ - -]
. . . ΔΑΛΙΟΣ. *vac.*
intervallum 0,01

b [(Ἀγαθᾶι τύχαι.) τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκεν - - κρ]ά̣τει (Ἀ)ρχετίμου Μ̣ . . Γ - - - - -
[- - - - - - - - - - - - - - - - π(τ)]ολέμου καὶ Φιλ̣ - - - - - - -
[- - - - - - - - - - - - - - - - - γ]ρ̣αμμ̣α̣τ̣ε̣[ύοντοϲ - - - - - - -]
- -

Suppl. Weinreich et Kla. || 2 in voce αὐτοῖϲ laesura lapidis || 7 ΛΡΧΕΤΙΜΟΥ — Quia supra v. 1 vacat, apparet a sinistra multa perisse (neque tamen ante v. 4—6); ergo dispositio titulorum fere eadem quae in titulo nr. 12.
V. 4 ϲτραταγοῦντοϲ Φύϲκου· Cum nomen rarum sit atque formae litterarum eandem fere aetatem indicent, videtur praetor Physcus idem habendus esse atque Φύϲκοϲ Ναυπάκτιοϲ, βουλαρχέων priore parte saec. III (nr. 6_{10} et 7_5); ceterum vide ad nr. 6_{10}.

21 PROXENIAE(?). Thermi in museo (inv. nr. 94). Lapis calcarius undique fractus, a. max. 0,34, l. max. 0,37, cr. max. 0,195. Litt. alt. 0,007—0,009, interv. vers. 0,005; Α Μ Σ. Lapis valde detritus, titulus difficilis lectu. Exscripsi. *Ect.*

- - - - - - - - - - - ν - - - - - - - - - -
[τῶι δεῖνι - - - - δ]ώ̣ρου Βυ̣ζα̣ντίωι. ἔ̣[γγυοϲ ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνοϲ]
- - *ethnicum* - -ο[ϲ. ——] Φιλοϲτ̣ράτωι Μέτωνο̣ϲ̣ [- *ethnicum* - -. ἔγγυ]-
[οϲ Πτολ]ε̣μ̣α̣ῖοϲ̣ Λ̣υκ̣όφρονοϲ Ν̣αυπ̣ά̣[κ]τ̣ι̣ο̣ϲ̣. [*vac.*]
[- - φ]ά̣ντωι Τε̣λε̣ϲία Βοιωτίωι Ἀνθα̣[δονίωι. ἔγγυοϲ ὁ δεῖνα τοῦ δεῖ]-
[νοϲ Ὀ]π̣ο̣ύντ̣ιοϲ. *vac.*
vac.

Suppl. Kla. — Sponsor Opuntius (v. 6) hunc catalogum proxeniarum(?) annis 245—c. 236 tribuit (cf. ad nr. 25_1) atque Πτολεμαῖοϲ Λυκόφρονοϲ Ναυπάκτιοϲ (v. 4), qui etiam c. a. 263 sponsoris munere fungitur (nr. 17 A_{41}), suadet, ut propius ad a. 245 titulum referamus.

22 PROXENIA. Athenis in museo nationali (inv. nr. 13671). Tenuis tabula aënea, quae in singulis angulis foramen habet et infra quasi in parvum manubrium desinit, a. 0,10, l. 0,255; inventa Thermi in templo Apollinis. Litt. alt. 0,007; Α Ξ Σ et Σ (semel v. 5 in voce αὐτοῖϲ C), formae incisae. In manubrio illo exstat signum caducei. Ed. Soteriades Ἐφ. 1905, 79 nr. 3. Contuli.

Ἀγαθῆι τύχηι. τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδω-
κεν Λαάλκωι Ἁγία Φενικῶι αὐτῶι καὶ
ἐκγόνοιϲ προξενίαν, πολιτείαν, ἀϲ-
φάλειαν καὶ πολέμου καὶ εἰρήνη-
ϲ καὶ αὐτοῖϲ καὶ χρήμαϲι. βουλαρχούντω-
ν Χαριξένου, Ἀμυνάνδρου, Δίωνοϲ, Λε-
πτίνα. ἔγ[γ]υοϲ Χαρίξενοϲ Πλευρ-
ώνιοϲ. *vac.*

Titulum secundum litterarum formas recte Soteriades medio fere saec. III a. Chr. attribuit ('ἀνήκει εἰϲ τοὺϲ πρὸ τοῦ τελευταίου τετάρτου χρόνουϲ τοῦ γ´ πρὸ Χριϲτοῦ αἰῶνοϲ'), id quod nomen bularchi Ἀμύνανδροϲ confirmare videtur (vide ad v. 6). 2 Λάαλκοϲ· cf. nomina Arcadica Λάανδροϲ, Λάαρχοϲ IG V 2 in indice. — Φενικόϲ· haec forma ethnici oppidi Phenei praesertim in titulis Delphicis occurrit (IG V 2 p. 82). Caduceus ille, qui in manubrio dispicitur, quasi insigne Pheneatarum est, quod in nummis quoque invenitur (Head[2] 452); nam eos imprimis Mercurium coluisse auctor est Pausanias VIII 14, 10. 5 De bularchis cf. ad nr. 6_{10}. 6 Χαρίξενοϲ· haud dubie idem qui v. 7 ἔγγυοϲ; ceterum cf. ad nr. 18_{18}. — Ἀμύνανδροϲ· Quia rarum est nomen, iure Pomtow (Syll.[3] 509 not. 1) sumit eum eundem esse atque hieromnemonem Aetolorum ἄ. Καλλία = a. 230/29 (Syll.[3] l. c.; *SGDI* 2524) et ἄ. Καλλικλέοϲ = a. 261/0 vel 256/5 (Syll.[3] 422). — Δίων· cf. ad nr. 25_{55}. — Λεπτίναϲ· fortasse Λ. Καλυδώνιοϲ, cuius filia Ἀρχαρέτα ab oppido Crannone civitate donata est, IG IX 2, 458 (litterarum formae mihi quidem ectypo collato finem saec. III indicare videntur).

23 PROXENIA (?). Athenis in museo nationali (inv. nr. 13672). Fragmentum tenuis tabulae aëneae cum duobus foraminibus, a. max. 0,067, l. 0,213; inventum Thermi. Litt. alt. 0,007; Α Ξ Σ, formae incisae. Ed. Soteriades Ἐφ. 1905, 80. Exscripsi.

\- - - - - - - - - - - - - - - - - -
[. . . c. 8 . . . βο]υλαρχούν[των Χαριξένου, Ἀμυνάνδρου],
[Δί]ωνοϲ, Λεπτίνα. ἔγγυοϲ Χαρίξενοϲ [Πλευρώνιοϲ].
vac.

Suppl. Kla. — Titulus plane eiusdem temporis est atque nr. 22, ubi de hominibus vide.

24 PROXENIAE (?). Thermi in museo (inv. nr. 104). Stela lapidis calcarii infra et supra mutila, in quinque partes fracta, a. max. 0,86, l. max. 0,50, cr. 0,17; ἁ ϲτήλη εὑρέθη ὑπὸ τὸν ἀνατολικὸν ϲτυλοβάτην τοῦ μεγάλου ναοῦ ἐντετειχιϲμένη. Litt. alt. *a* 0,006—0,014 *b* 0,01—0,012 *c* 0,007—0,008, interv. vers. *a b* varians *c* 0,003—0,006; *a* Α Σ, formae crassae et male scriptae *b* Α Μ Ξ Σ Ω, versus neglegenter incisi *c* Α Ξ Σ et Σ Υ Φ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
a *vac.* Ἀρϲινοέοιϲ
Δ[αμοκρίτοι, Ἀγαθοκ]λῖ (!), Λυ *v v* ϲάνδροι Δικαιάρ-
b χου, ‖ΤΙΛΛΑΙ Πανταινέτου, Ἀγηϲίωνι Διο-
κλέοϲ Κορινθίοιϲ, Cωϲικράτει Ἀλκαμένεοϲ
Cικυωνίωι. ἔγγυοϲ τούτων Λεοντεὺϲ Cτράτιοϲ.
[Ζ]ωΐτται Ἀρχία Μιτυληναίῳ. ἔγγυοϲ Νίκων
Νικία Φυταιεύϲ. Ἀγηϲί(α)ι Λυκομήδεοϲ Μ(ά)γνητι
ἀπὸ Μαιάνδρο[υ]. ἔνγυοϲ Φιλόνικοϲ Φιλοχώρου Ἡρακλεώ-
vac. ταϲ.

intervallum c. 0,09 (vestigia litterarum erasarum)

a . . . c. 7 . . ι Διοφάντου Cιδωνίωι. ἔνγυοι Δωρίμαχοϲ
[Cωϲάνδρο]υ Τριχο *v v v* νεύϲ, Ἀγέ(μ)αχοϲ Ἐπινί[κου] Φολάντιοϲ.
. . . c. 8 . . . τεοϲ, Κ . . c. 6 . . ι Φιλοκράτεοϲ Ταραντίνοι[ϲ]. ἔνγυο[ι]
. . . c. 7 . . Σ . c. 5 . . ΙΙ . . c. 5 . Ι Ε . 3—4 . ϲ, Ἀ[γέμ]αχοϲ Ἐπινίκου [Φολ]άντ[ιοϲ].
[Ἀπολ]λοφάνι (!) Αἴϲχρωνοϲ Ἀθηναίοι. ἔνγυοϲ Ἱππίαϲ Μυ[ϲτακεύϲ?].
. c. 4 . νίωι Ἀπολλωνίδα Κυζικηνῶι. ἔνγυοϲ Εὐρυδ- - - - - - -.
b [Φι]λομένει Προδάμου, Ἀλεξάρχοι Ἀριϲτοφάνε[οϲ],
[Πρ]ουϲίαι Ἀριϲτοδάμου. ἔγγυοι Ξέναρχοϲ, [Πολέ]-
[μ]αρχοϲ Μικέα, Πολέμων Ναυπάκτιοι. *vac.*

intervallum c. 0,065 (vestigia litterarum erasarum)

c . . c. 5 . νει Χαρίϲωνοϲ, Τίμων (!) Χαρίϲωνοϲ, Νικομάχοι Χαρίϲωνοϲ, . c. 3 -
. . . . c. 9 . . . οκύδου (!), Εὐβουλίδαι Νίκωνοϲ, Νίκωνι Εὐβουλίδα, Δίων[ι] (?)
. . . c. 7 . ., Ἀρχιάδαι Καλλία, Διονυϲίωι Ἀγαθοκλέοϲ, Cωϲιξένοι
[Ἀγαθοκλ]έοϲ, Δεξίωι Ἱππία, Ἀθανίωνι Ἱάρωνοϲ, Ἱάρων (!) Ἀθανίων[οϲ],
[. . c. 7 . . . Ἀγ]αθίνου, Μνάϲωνι Cωτίωνοϲ, Δαμοφάντοι Δαμο . c. 3 -
\- - . c. 11 - - - νει Πλειϲτάρχου, Ἀριϲτομάχοι Αἰνηϲία, Ι / . . c. 6 . .

[- - c. 10 - -, Ἀ]ριστώνυμος(!) Ἀριστομάχου, Μενίσκοι Τιμ. . c. 5 . . .
- - - c. 13 - - α, Λυσίαι Ἡρακλείδα, Παρμενίωνι Π. . . c. 8 . . . .,
[- - c. 10 - Πάτ(?)]ρωνος, Πάτρωνι Ναυκράτεος, Πάτρω[νι . . c. 5 .]-
- -, - c. 14 - - - Πάτρωνος, Πάτρωνι Καλλι Λ - -, - c. 14 - - -
- -, - c. 15 - - - ξένου, Εὐκ(λ)εῖ Ἀμινία, ΠΛ - - c. 15 - -,
- - - c. 14 - - - χρου, Δίωνι Εὐβουλίδα, Σ- - - c. 17 - - -,
- - - c. 13 - - ος, Εὐάρχοι Θεοφίλου, Νικέα[ι - - - c. 13 -, -]
[- - c. 12 - -, Ἀ]ριστίων(!) Ἀγάθωνος, Κλέωνι Ἀπ - - c. 14 - -
- - - c. 16 - - - ίππου, Καλλίκωνι Κλε - - -, c. 17 - - -
[-. - c. 14 - - - Ἀ]γάθωνος, Ξένωνι Λεο - - -, - c. 16 - - - -
- - -, c. 16 - - - ι Τίμωνος, Εὐξένοι - - - - c. 17 - - - -
[- -. - c. 16 - - - κ]λείδα, Καφίσωνι Λ - - - - c. 18 - - - -
- -, - - c. 19 - - - - νος, Διονύσιος(!) / - - -, - c. 18 - - - -
- -, - - c. 20 - -, Φαίνει Εὐ - -, - - - c. 22 - -, - -
- - -. - c. 20 - - - - ξένου, Ε - - - - - c. 24 - - - -

Suppl. Kla. || 2 in. rasura. Ἀγαθοκλῖ recte interpretatus est Preuner coll. v. 14 Ἀπολλοφάνι || 2 med. in nomine Λυσάνδροι laesura lapidis || 3 in. Ἱπ(π)ιάδαι? Wilamowitz || 7 med. ΑΓΗΣΙΛΙ || 7 fin. ΜΛΓΝΗΤΙ || 11 med. ΑΓΕΝΑ ΧΟΣ || 19 in. litterae ΝΕΙ incertae || 21 in. fortasse [Καλλία] || 29 med. ΕΥΚΔΕΙ.

Continet tabula recensum hominum, quibus Aetoli proxeniam (vel civitatem) contulerunt; decretum ipsum, quod in summa stela exstabat, fractura interiit. Lapis autem est rescriptus atque ita quidem, ut tres diversae manus distinguantur. Antiquissimi ex litteratura sunt v. 19 sqq. (*c*) et haud dubie ad titulum principalem olim per totum lapidem scriptum pertinent; nam eae litterae, quarum vestigia in locis erasis sed postea vacuis relictis perlucent, eiusdem videntur magnitudinis fuisse. Catalogo autem supra v. 19 deleto nova nomina a manu *b* exarata sunt. Quae cum et ipsa postea ex parte delerentur, nimis multa, ut videtur, erasa sunt. Itaque tertia manus (*a*) nomina per errorem deleta satis neglegenti scriptura addidit; apparet hoc imprimis ex nomine Δικαιάρχου (v. 2/3) a duabus manibus scripto. De tempore v. 1—18 edocemur nominibus sponsorum Dorimachi (v. 10) et Agemachi (v. 11), quae alteram partem saec. III a. Chr. indicant; titulum *c* non nimio ante exsculptum esse (medio fere saec. III) formae litterarum probant. 1 Ethnicum suprascriptum Ἀρσινοέοις ad nomina Damocriti, Agathoclis, Lysandri referendum videtur. De qua urbe agatur, nescio. 6 Ζωΐττας· cf. Bechtel *H. P.* 187. 7 Φυταιεύς· Φύταιον (Polyb. V 7, 7; Steph. Byz. s. v.) probabiliter hodiernum *Palaiochori*, cf. Woodhouse Aetolia 235; Plassart *BCH* XLV 1921, 62 not. 3. 8 Φιλόνικος Φιλοχώρου Ἡρακλεώτας· Φιλόνικος quidam inter hieromnemones Aetolorum ἄ. Πραόχου = a. 250/49 (Syll.[3] 444 *E*) occurrit. Ad nomen patris cf. Bechtel *H. P.* 472. 10 Δωρίμαχος Σωσάνδρου Τριχονεύς· idem βούλαρχος et ἔγγυος proxeniae fin. saec. III, nr. 31 *k* (supplementum [Νικοστράτο]υ i. e. patris praetoris Dorimachi (Gillischewski 6) spatio longius est). 11 Ἀγέμαχος Ἐπινίκου Φολάντιος· idem scriba Aetolorum et ἔγγυος proxeniae altera parte saec. III, nr. 25 *d*, ubi cf. ad v. 60. Ad ethnicum vide ibidem. 14 Μυστακεύς· idem ethnicum ignotum nr. 59$_7$. An supplendum Μυ[ανεύς]? De oppido (Locrorum occidentalium) Μυανία (vel Μυάνα, sic *FdD* III 2, 246) cf. O. Roltsch *D. Westlokr.* 20 et Pomtow *Klio* XVIII 271 cum not. 2 (etiam *RE* XIII 1144). 16 Πρόδαμος· cf. Bechtel *H. P.* 128. 17 Post Ἀριστοδάμου incuria quadratarii ethnicum omissum. 19 In inquirendo, unde homines tituli *c* oriundi fuerint, frustra sudavi. Inveniuntur quidem omnia fere nomina hic obvia in titulis Delphicis (nomina Φαῖνις v. 38 et Χαρίσων v. 19, de quo cf. Syll.[3] 251 not. 4 et Bechtel *H. P.* 468, adhuc nusquam nisi Delphis exstant) atque adeo eadem nomina inter se coniuncta, velut Ἀριστώνυμος Ἀριστομάχου v. 25 (= *SGDI* 2176. 2033. *FdD* III 2, 232. 229) et Εὔαρχος Θεοφίλου v. 31 (= *SGDI* 1796); comparari possunt etiam ad v. 23 Δαμόφαντος Δαμοκράτεος *SGDI* 1960. 2268. 2296 et ad v. 38 Φαῖνις Εὐχαρίδα *SGDI* 1763. 1787. At obstat forma nominis Ἱάρων (v. 22) non Delphica, et Λυσίας Ἡρακλείδα quidam (v. 26) etiam Plygonii recurrit (*SGDI* 2121). 36 Καφίσων· cf. Bechtel *H. P.* 237 (Λιλαιεύς quidam). 38 Φαίνει· ad hanc formam dativi pro Φαίνι usurpatam cf. ex. gr. Νικοπόλει *SGDI* 2031$_{19}$.

25 CIVITATIVM ET PROXENIARVM DECRETA. Thermi in museo (inv. nr. 65). Magna stela lapidis calcarii inventa ὑπεράνω τοῦ Ν. τοῦ Ναοῦ ἐλλειψοειδοῦς κτιρίου, supra et infra fracta (supra pars marginis exstat), a. max. 0,86, l. 0,625, cr. 0,19. Litt. alt. *a* 0,006—0,011 *b* 0,012 *c* c. 0,008 *d* vs. 57—64 0,012 vs. 65 ss. c. 0,01, interv. vers. *a* c. 0,005 *b* 0,004 *c* 0,003 *d* vs. 57—64 c. 0,007 vs. 65 ss. c. 0,005; *a* ΑΕ et ΕΞΣ et ΣΟ *b* ΑΚΞΣ formae pulchrae *c* ΑΞΣΥ *d* ΑΞΣ et ΣΟ. Lapis rescriptus; hic illic vestigia erasarum litterarum dispiciuntur. Exscripsi. *Ect.*

a ἐπὶ ϲτρ̣[αταγοῦ . . . ̣ ̣ . . .]-
[.]ο̣υ Ναυ̣π̣[ακτίου, ἱππαρχέ]-
[ο]ν̣τοϲ Νικο[ϲτράτου Ναυπακ]-
[τί]ου, γραμματ̣[εύοντοϲ Δα]-
μοξένου Ἡρακλ̣[ειώτα προξε]-
νίαν̣ Αἰτωλοὶ ἔδω̣[καν κατὰ]
τ̣ὸν νόμον αὐτοῖϲ καὶ ἐκγό-
νοιϲ τοῖϲδε· *vac.*
Τειϲικράτει Ξηνέα, Μναϲίαι Ε̣ὐ-
δραίου Ἀρ̣γείοιϲ. ἔγγυοϲ Ϲκύταϲ
Ν̣αυπάκτιοϲ. — Ξενοφῶντι Εὐκλεί-
(δα, τῶι δεῖνι τοῦ δεῖνοϲ)
Ἐρετ̣ριεῦϲι. ἔγγυοϲ (*sic!*) Φαίνων Λυϲι-
μαχεύϲ, Νικόπολιϲ Δρυοπ̣αῖοϲ. — Δη-
μ̣ον̣όμωι Ἀγαϲίου Ἐρετριεῖ — Ϲωγένει
Δημονόμου Ἐρ̣ετριεῖ — Ν̣ικοδήμωι
Δημονίκου Ἐρετριεῖ. — ἔγγυοι τού-
των Δαμόξεν̣οϲ, Παιδίαϲ Ἡρακλει-
ῶτ̣αι. — Ϲτηϲάρχωι Εὐφιλήτου, Π̣αυ-
ϲίαι Μνηϲιθέου Ἐρετριεῦϲι. ἔγγυ-
οϲ [Φ]ιλόμαχοϲ Ἡρακ̣λειώταϲ.
Πλ̣ειϲταρ̣χ̣ίδηι Ἀπ̣ομ̣άν̣του Ϲινω-
πεῖ. ἔγγυοϲ Ἐπιτόλαοϲ Ἡρακλει-
ώταϲ. — Ἡλ̣ιοδ̣ώρ̣ω̣ι Ξένωνοϲ Μι-
τυληναίωι. ἔγγυοϲ Ϲκορπίων Ἡρα-
κ̣λ̣ειώταϲ. — Ἀρτ̣εμιδ̣ώρωι Εὐτ̣ύ-
χου Περγαίωι. ἔγγυ̣οϲ Νεοπ̣τόλε-
μ̣ο̣ϲ Ναυπ̣άκτιοϲ. — Ἀριϲτοφάνει,
Β̣ιόττωι Ἀ̣ριϲτύλου, Φειδίππωι Κτ̣ή-
ϲ̣ωνοϲ Ἐρετ̣ριεῦϲι. ἔγγυοϲ τού-
τ̣ων Ἐπιτόλαοϲ Ἡρακ̣λειώταϲ.
Ἑ̣ρ̣μ̣ά̣ρ̣χ̣ωι Πολυαρχίδου Μιτυλη-
ναίωι. ἔγγυοϲ Ἱππίαϲ Ναυπάκτιοϲ.
Διογεί̣τ̣ονι Ποτάμμ̣ει̣οϲ Ὀρχομε-
ν̣ίω̣ι̣. ἔγ̣γυοϲ Νι̣κόβουλ̣οϲ Ὀπούντι-
οϲ. — Θεογείτωι Θεοδ̣ώρου Μεγα-
ρεῖ. ἔ̣γγυοϲ Λάμιοϲ Φ̣υλλαῖοϲ. — Ϲω-
κ̣ράτ̣ει Ἀρχίου Ἀθηναί̣ωι. ἔγγυοϲ
Κ̣α̣λλίξενοϲ Τηλέφου Ἡρακλειώ-
τ̣αϲ. — Ἀρχίππωι Ἀρχίου Ἀθ̣η̣ναίωι.
[ἔ]γ̣γ̣υοϲ Π̣λ̣είϲτων̣ Τ̣ηλέφου Ἡρα-
[κλ]ειώ̣ταϲ. — Ἀριϲτοκλεῖ Φαντία Μ̣ε-
[γαρ]εῖ. ἔγγυοϲ Ϲθεννεὺϲ Ὀπούν-
[τιοϲ]. — Δ̣αμοκλ̣ε̣ῖ - - - -
- - - -. ἔ̣γγυο̣ϲ - - - - -

videntur quinque versus fractura interisse.

b ΔΕ̣[.]Λ̣[.]ΑΙ - - - - -
ἔδοξε τοῖϲ̣ [Αἰτωλοῖϲ τῶι δεῖνι],
Ἀλκιδάμωι, Νικ̣ο̣δ̣ - - -, - - -,
Κριτόλαι Ἀργείοιϲ Ι//[.]Μ̣ - - - -
τοιϲ ἐξ Ἄργεοϲ τοῦ ἐ̣[ν - - - -]-
δοιϲ πολιτείαν εἶμ̣εν ἐν Αἰτωλί[αι]
ἴϲαν καὶ ὁμοίαν καθὼϲ καὶ τοῖϲ ἄλ̣-
λοιϲ Αἰτωλοῖϲ. *vac.*

intervallum 0,065

c Ἀριϲτοξένοι Ἀριϲτοξένου Αἰγιεῖ. ἔ̣νγυ̣ο̣[ι]
ΤΟΣ *vacat* Ποτειδανιεύϲ, Δίων *vac.?*
vacat Καϲίλιοϲ *vacat*

intervallum c. 0,015

d ἐπὶ ϲτραταγοῦ Αἰακίδα
Καλλιέοϲ, ἱππαρχέοντοϲ
Λαγέτα Ἡρακλεώτα, γραμ-
ματεύοντο̣ϲ Ἀγεμάχου
Φολαντίου πρ̣οξενίαν Αἰ̣-
τωλοὶ ἔδωκαν κατὰ τὸν ν̣[ό]-
μον αὐτοῖϲ καὶ ἐκγόνοιϲ
τοῖϲδε· *vac.*
Καλλιϲτρ̣άτωι Νικο*vv*κράτεοϲ Ἑ̣ρ̣-
μιονεῖ. ἔγγυοϲ Αἰακίδαϲ Κ̣αλλ̣ι̣ε̣ύ̣[ϲ].
Τιμοκράτει Ἀγίππου Ζακυνθί̣ω[ι].
ἔγγυοϲ Πειθόλαοϲ Ϲωϲθενε[ύϲ].
Ϲωϲικράτει Μιλτιάδου Ἀθηναίω̣ι,
Περιάνδρωι Εὐμάχου Ἀθ̣η̣ναί̣ω̣[ι].
ἔγγυοι Ἀγέμαχοϲ Φολάντιοϲ, Ἄ̣γ̣[ιϲ]
Δεξιεύϲ. — Ἀϲωποκλεῖ Μεγ̣ακλέ̣[οϲ],
Ἀκροτίμωι Αἰϲχίου, Ἰϲοκράτ̣ε̣[ι Εὐφι]-
λήτου Ἀθηναίοιϲ. ἔγγυοϲ [Παντα(?)]-
λέων Δεξιεύϲ. — - - - - - -
τωι Ε̣ὐ̣φ̣ - - - - - - - -

a suppl. Weinreich; 21. 43. 44 Kla. || 11/2 aut scribendum Ξενοφῶντι, Εὐκλεῖ Ἐρετριεῦϲι (cf. v. 49) aut sumendum quadratarium per neglegentiam versum omisisse, quod praefero, quia in titulo *a* nusquam patronymicum deest. Kla. || 21 in nomine Φιλόμαχοϲ litterae λο ita exaratae, ut ο in λ positum sit. — *b* suppl. Weinreich; 50 Kla. || 49 quodnam Ἄργοϲ lateat, frustra sudavi, ut investigarem; prima littera fortasse Κ aut Π, altera fortasse Α, tertia (Μ) certa videtur. 50 in. fortasse articulus τοῖϲ intellegendus. — *c* 55 post litteras ΤΟΣ, quae non intelleguntur, rasura; item v. 56 in.; inter v. 56 et 57 vestigia ΩΡΟ (supra ἐπί) et Υ (supra prius α vocis ϲτραταγοῦ) tituli erasi. — *d* suppl. Weinreich; 71. 74 Kla. || 71 fin. Ἀγήϲων Weinreich coll. nr. 18 b_8, quod tamen spatium excedit. || 73 in. Κ ex Ρ correctum.

V. 1 Tempus tituli ex v. 35 et 43 definitur, ubi inter sponsores proxeniarum duo Opuntii apparent. Atqui Opuntii non nisi inter annos 245—ca. 236 Aetolorum fuerunt (Beloch IV 1, 618. 631; IV 2, 432. 529). Ergo huic spatio praetura ignoti Naupactii ascribenda est, id quod praeter

alia imprimis Paediae v. 18 et Archippi v. 40 nomina comprobant. Lacuna vero nominis praetoris optime suppletur nomine Neoptolemi Naupactii, qui v. 27 ἔγγυος recensetur, atque revera hunc praetura functum esse ex nr. $17_{131-135}$ et nr. 26 colligitur (cf. ad nr. 17_{131}). Sed obstat, quod hic hipparchus et scriba sunt alii atque nr. 17_{135}, nisi forte sumendum est Neoptolemum non semel tantum praetorem fuisse i. e. alterutro loco notam secundae praeturae omissam esse, id quod saepe fit. Praetulerim autem supplementum v. 1 in dubio relinquere. 3 Νικόστρατος Ναυπάκτιος· = Ν. Νικοστράτου Ν., de quo cf. nr. 58. 4 Δαμόξενος Ἡρακλειώτας· = Δ. Θεοδώρου Ἡρ., μάρτυς arbitrii a. 213/2, nr. 188_{37}; vix idem hieromnemo Aetolorum ἄ. Καλλικλέος = a. 261/0 vel 256/5, Syll.³ 422. De familia cf. ad nr. 31_{29}. 13 Λυσιμαχεύς· cf. ad nr. 13_{7}. 14 Δρυοπαῖος· Δρυόπη olim oppidum Doridis, postea Oetaeae, cf. Stählin *Hell. Thess.* 211. — Δημόνομος Ἀγασίου Ἐρετριεύς· eius pater aut filius in titulo sepulcr. IG XII 9, 516. 15 Σωγένης Δημονόμου Ἐρετριεύς· eius pater (aut filius?) exstat in catalogo IG XII 9, 246 B_{61}. 18 Παιδίας Ἡρακλειώτας· = Π. Στρατίππου Ἡρ., de quo cf. nr. 52. 19 Στήσαρχος Εὐφιλήτου Ἐρετριεύς· eius pater (aut filius?) in catalogo IG XII 9, 249 B_{420}. 27 Νεοπτόλεμος Ναυπάκτιος· vide ad v. 1 et ad nr. 3 A_{17}. 29 Ἀριστύλος Ἐρετριεύς· cf. titulum sepulcr. Eretriensem (saec. III) Ἀρίστυλλος IG XII 9, 324. 34 Ποτάμμης· ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 381; notabilis est genetivi forma Boeotica (Bechtel *Gr. Dial.* I 232). De Orchomeno vide ad nr. 17_{102}. 36 Θεόδωρος Μεγαρεύς· fortasse idem atque τραγῳδὸς Θ. Μ., qui compluries in titulis Deliis annorum 284—263 recensetur, cf. titulos ad IG XI 2, 105_{17} enumeratos. 37 Φυλλαῖος· de situ non constat; fuit oppidum Aetolicum aut Locrense, cf. Nachmanson *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 65. 39 Καλλίξενος Τηλέφου Ἡρακλειώτας· idem fortasse hieromnemo Aetolorum med. saec. III, Syll.³ 461. Nepos Telephi fortasse Τήλεφος Ἡρ., μάρτυς manumissionis a. 200/199, *SGDI* 2116. 40 Ἄρχιππος Ἀρχίου Ἀθηναῖος· eius nepos Ἄρχιππος Ἀρχίου Βατῆθεν, orator decreti a. 165/4, IG II² 949; cf. PA 2551. 43 Σθεννεὺς Ὀπούντιος· non est idem atque Σθεννεύς hieromnemo Aetolorum ἄ. Νικαΐδα = a. 253/2, Syll.³ 444 *C*; cf. ad v. 1. Quod mireris, quia nomen rarissimum est. An revera Opuntii iam ante 245 in dicionem Aetolorum venerunt? 55 Ποτειδανιεύς· cf. ad nr. 16_{13}. — Δίων· inter hieromnemones Aetolorum ἄ. Ἐμμενίδα = a. 259/8 Syll.³ 424 *B*. 431, ἄ. Δίωνος = a. 255/4 (cf. ad nr. 195) Syll.³ 444 *A*, ἄ. Πραόχου = a. 250/49 Syll.³ 444 *E* Dio quidam exstat. 56 Κασίλιος· ethnicum ignotum; forma Χασίλιος nr. 17_{92}. 57 Αἰακίδας Καλλιεύς· haud dubie idem qui ἄ. Δίωνος = a. 255/4 (cf. ad nr. 195) hieromnemo Aetolorum (Syll.³ 444 *A*); videtur haud multo post praetorem v. 1 praetura functus esse (cf. etiam ad v. 69 et 73). 60 Ἀγέμαχος Φολάντιος· = Ἀ. Ἐπινίκου Φ., ἔγγυος proxeniae (?) altera saec. III parte, nr. $24_{11.13}$. Ἀγέμαχος quidam est hieromnemo Aetolorum ἄ. Δίωνος = a. 255/4 (cf. ad nr. 195), Syll.³ 444 *A*, et ἄ. Ἥρυος = a. 238/7, Syll.³ 499. Φολάντιος nimirum idem ethnicum ignotum atque Φόλας; cf. ad nr. 31_{115}. 68 Σωσθενεύς· cf. ad nr. 71_{9}. 69 Σωσικράτης Μιλτιάδου Ἀθηναῖος· idem (= Σφήττιος) ταμίας τῶν στρατιωτικῶν fin. saec. III (IG II² add. 1304 *b*), cf. PA 13261. 72 Δεξιεύς· cf. ad nr. 32_{30}. 73 Ἀκρότιμος Αἰσχίου Ἀθηναῖος· idem (= Ἰκαριεύς) ταμίας sacrorum Aesculapii a. 255/4 (IG II² 1534 B_{273}) et orator decreti ἄ. Διογείτονος = c. a. 252/1 (IG II² 772), cf. PA 480.

26 PROXENIAE? Thermi in museo (inv. nr. 87). Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum a. max. 0,24, l. max. 0,28, cr. 0.08. Litt. alt. 0,008, interv. vers. 0,008; Α Σ, formae bonae. Titulus difficillimus lectu, cum lapis plane detritus sit. Exscripsi. *Ect.*

vestigia litterarum incertissima

\- - - - - - - ΟΛ - - - - - -
στραταγέοντ]ο̣ς̣ Νεοπ̣τολέμ̣ο̣υ̣ Ν̣α̣υ̣[πακτίου
\- - - - - - - - - - - - - - -
τὸ κοινὸν (τῶν) Αἰτωλῶν] ἔ̣δωκεν Ἀνδροτ̣ί̣[ωνι (?) - -
\- - - - αὐ]τ̣ο̣ῖς κ̣αὶ ἐ̣κγγόν̣ο̣ι̣[ς (sic!) -
\- - - - - - - - - κ̣ατὰ [τὸν νόμον
\- - - - - - - - - - - - - - -

Suppl. Kla. De Neoptolemi Naupactii praetura alteri parti saec. III assignanda vide ad nr. 17_{131}.

27 PROXENIAE? Thermi in museo (inv. nr. 74). Fragmentum stelae lapidis calcarii, a sinistra margo; a. max. 0,23, l. max. 0,37, cr. 0,11. Litt. alt. 0,009—0,01, interv. vers. 0,003—0,004; Α Κ Σ Φ. Exscripsi. *Ect.*

\- - - - - - - - - - - - - - - - - -
[- c. 10 - - Ἀπολ]λ̣ων̣ί̣ο̣υ̣ Χ̣[- - - - - ἔγγυοι]
. . . c. 7 . . ος Στ̣. . Λ̣έ̣ου Φυσκ̣εύ[ς, - - - - - -]
ν̣ος Ἡ̣ρακλεώτας. *vac.*
Ἱέρωνι Πυθοδώρου Ἀ̣νθη̣δ̣ονίωι. ἔγ[γυοι - - -]
Ἀ̣ρ̣χ̣έ̣λαος . . . Υ̣ . . . Ν̣Ι̣ . c. 4 . Α̣Σ̣Τ̣[- - - ἔγγυος]
Π̣υ̣ρρία̣ς̣ Τιμαγ̣ό̣ρ̣ο̣υ̣ Ἡ̣ρ̣α̣[κλεώτας. - - - Ἀλε]-
[ξα]ν̣δ̣ρ̣ε̣ῖ̣. ἔγγυος Ε̣ὐ̣ - - - - - - - - -
. . c. 5 . . Σ̣. *vac.*
vacat versus unus
[στ]ραταγ[έο]ν̣τ̣ο̣[ς - - - - - - - - - -]
[ἱππαρ]χέ[οντος - - - - - - - - - - -]
\- - - - - - - - - - - - - - - - - -

Suppl. Kla. | 2 ΣΤ . . ΛΕΟΥ in ectypo legere mihi videor, sed lectio dubia, quia apographum meum praebet ΣΤ . . Α̣ΓΟΥ. Non fuit Στρατάγου!

V. 6 Πυρρίας Τιμαγόρου Ἡρακλεώτας· praetor Aetolorum τὸ α′ = c. a. 223/2, cf. ad nr. 29_{1}. Apparet igitur titulum supra positum fere fini saec. III assignandum esse.

28 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 12A). Fragmentum lapidis calcarii ad basin pertinens, quod inaedificatum erat in ecclesia Ἅγιος Νικόλαος prope vicum Μόκιστα sita, a dextra et infra mutilum, a. 0,39, l. 0,39, cr. 0,17. Litt. alt. 0,006—0,012, interv. vers. 0,005; Α Ξ Σ et Σ. Ed. Soteriades Ἐφ. 1905, 96 nr. 12. Exscripsi. *Ect.*

[ϲτραταγέον]τοϲ Ϲτράτωνο[ϲ Ἀρ]-
ϲιν[οέοϲ] τὸ *v* β´ ἔδοξε τοῖϲ Αἰ[τω]-
λοῖϲ· Ἀριϲτομάχωι Λυϲιμά[χου]
Λακεδαιμονίωι δεδόϲθ[αι προ]-
ξενίαν καὶ ἰϲοπολιτεί[αν καὶ]
αὐτῶι καὶ ἐκγόνοιϲ κα[ὶ ἀϲφάλει]-
αν καὶ ἀϲυλίαν καὶ πολ[έμου καὶ]
εἰράναϲ καὶ τὰ λοιπὰ τ[ίμια, ὅϲα]
[κ]αὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξ[ένοιϲ καὶ]
εὐερ[γέ]ταιϲ δίδ[οται. ἔγγυοϲ]
τᾶϲ προ[ξε]νίαϲ Ἐπ - - - -
- - - - ΟΣΥ - - - - -

Suppl. Kla. Cum lapis valde detritus et difficilis lectu sit, Soteriades titulum mancum neque ab omni parte rectum dedit; itaque per errorem sumit inde a. v. 7 alterum decretum exstare. Sed singula afferre supersedeo; id tamen moneo non recte agnovisse sibi videri Soteriadem v. 10 ΕΝΓΥΟΣ(?), quod vocabulum in parte deperdita lapidis fuit; v. 12 habet Sot. ΝΟΣΥ.

Praetorem Stratonem exeunti saec. III recte iam Plassart *BCH* XXXIX 1915, 128 attribuit, id quod litteratura et titulo nr. 59, qui docet primam praeturam post a. 218/7 fuisse, confirmatur. Cum vero post hunc annum soli anni 213/2 et 209/8—206/5 vacent (cf. ad nr. 2. 4_6. 29_1. 30_2. $31_{106.\,108}$. 177_1), consentaneum est primam Stratonis praeturam a. 213/2, alteram apti intervalli causa (cf. ad nr. 29_1) a. 207/6 vel potius 206/5, quia prior annus tertiae Dorimachi I praeturae accommodatior est (cf. ad nr. 30_2), statuendam esse. De nepote et ipso praetore ca. med. saec. II cf. ad nr. 36_1.

---

29 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 89 + x). Duo fragmenta stelae lapidis calcarii inter se contigua, quae coniunxit Kla. Frg. *a* (nr. 89) a sinistra parte integrum (margo), a reliquis mutilum, a. max. 0,57, l. max. 0,52, cr. 0,115; frg. *b* (sine num. inv.) undique mutilum, a. max. 0,24, l. max. 0,15, cr. max. 0,048 (litteras huius fragmenti lineis subductis notavi). Litt. alt. 0,008—0,014, interv. vers. c. 0,005; Α Κ Ξ Σ et Σ Φ Ω, formae bonae. Exscripsi. *Ect.*

vac.

a ϲτραταγέοντοϲ Πυρρία Ἡρακλε[ώτα]
τὸ τρίτον, ἱππαρχέοντοϲ Ἀγά[θ]ω[νοϲ]
Φυϲκέοϲ, γραμματεύοντοϲ Δαμ[οτέ]-
λεοϲ Φυϲκέοϲ προξενίαν Αἰτωλοὶ ἔ[δω]-
καν κὰτ τὸν νόμον Ἀϲκλαπιάδαι . . c. 4 . -
ϲίου Ϲολεῖ. ἔνγυοϲ Δαμοτέληϲ Τελε-
ϲάρχου Φυϲκεύϲ —— - - c. 13 - - -
ϲθένεοϲ Αἰγινάται. ἔνγυοϲ(!) [Ϲκόπαϲ]
Ϲωϲάνδρου Τρι[χονεύϲ, - c. 10 - -]
Ϲωκράτεοϲ Χαλειε[ύϲ —— - c. 10 - -]-
αι Ἀκροτάτου Λακεδαιμονί[ωι. ἔνγυ]-
οϲ Πολύξενοϲ Νε[από]λιοϲ(?) - c. 8 -.
Ὀλυμπίχωι Εὐμήλου Κορω[νεῖ. ἔνγυ]-
οϲ Δαμοτέληϲ Τελεϲάρχου [Φυϲκεύϲ]. *b*
v v Καλλικράτει Ἀνδρονίκ[ου . . c. 5 . .].
v v v ἔγγυοϲ Πυρρίαϲ Τιμαγό[ρου Ἡρα]-
v κλ *v* εώταϲ —— *v v* Πολ[υ]κλεῖ Πολ[υκλέ]-
v ουϲ Ἀθηναίωι. ἔγγυοϲ Πολέμ[αρχοϲ]
v Λέων *v* οϲ Ναυπάκτιοϲ —— Θεοδώρο[ι Κλε- *vel* Νε]-
οϲτρ[άτου] Ϲυρακοϲίωι. ἔγγ[υ]οϲ Ϲκόπα[ϲ Ϲωϲάν]-
[δ]ρου Τριχονεύϲ —— Δοκίμωι Ἀντιόχο[υ . . c. 5 . .]-
ται. ἔγγυοϲ Ἀλέξανδροϲ Νικία Καλυδ[ώνιοϲ].
Λυκίϲκωι Ἀνεροίτα Μολ[ο]ϲϲοῖ. ἔνγυοϲ [Ϲκόπαϲ]
Τριχονεύϲ —— *vac. 11 litt.* Περδίκ[και . . c. 5 . .]
καὶ τῶι υἱῶι Φανίαι Θεϲϲα[λοῖ]ϲ Ν[. . . . c. 9 . . . ἔνγυ]-
οϲ Πολέμαρχοϲ Λέων[οϲ Να]υπά[κτιοϲ —— Ξενοφῶν]-
τι Εὐρυλέοντοϲ Αἰγιεῖ. [ἔνγυοϲ - - - - - -]-
. . . οϲ Ἀρϲινοεύϲ —— - - - - - - - - - -
- - - - ΟΙΟ - - - - - - - - - - -

Suppl. Kla. || 15—17 a sinistra laesura lapidis || 17—19 margo sinister inaequabilior || 19 in nomine Λέωνοϲ laesura lapidis || 20 sqq. versus a sinistra una littera, a dextra compluribus longiores quam praecedentes || 24 fin. Φανία? cf. v. 25 || 25 fin. latet nomen oppidi Thessalici; Ν[αρθακιεῦϲι Hiller || 26 fin. cf. Syll.[3] 585 nr. 12.

V. 1 Adhuc una tantum praetura Pyrrhiae nota erat, quam Liv. XXVII 30,1 commemorat et Niese II 476 not. 4 recte a. 210/9 attribuit (cf. etiam Walek *Rev. Philol.* 1928, 10; falso Gillischewski alii a. 209/8). Cum vero in titulo supra posito inter sponsores enumeretur Ϲκόπαϲ Ϲωϲάνδρου Τριχονεύϲ (v. 8. 20. 23), qui, postquam tertium praetura a. 205/4 functus est (cf. ad nr. 31_{106}), a. 204 e patria discessit (Polyb. XIII 2,1), apparet tertiam Pyrrhiae praeturam ante hunc annum esse ponendam. Itaque siquidem inter singulas praeturas semel tantum tres (inter primam et alteram praeturam Archedami, cf. Gillischewski 61), ceteroquin autem plures anni interesse solent, illa praetura Pyrrhiae anni 210/9 tertia intellegenda erit. Alteram autem aliqua cum probabilitate a. 216/5 vindicaveris, quia anni 222—217 non iam vacant, atque primam, quae exstat nr. 31 *f. m* (cf. etiam nr. 2_8), fere a. 223/2. Ceterum de Pyrrhia cf. Gillischewski 24; ethnicum et patronymicum (Τιμαγόρου, cf. v. 16 et nr. $31_{18.\,61}$) adhuc ignota erant. Idem ἔγγυοϲ recensetur nr. 27_6 atque proxenia ab oppido Thaumacorum honoratur IG IX 2, 216, qui titulus ergo fin. saec. III tribuendus est. 3 Δαμοτέληϲ Τελεϲάρχου (v. 6. 14) Φυϲκεύϲ· idem ἔγγυοϲ proxeniae nr. 31 *h* et fortasse hieromnemo Aetolorum ἄ. Ἥρυοϲ = 238/7, Syll.[3] 499. 8 Ϲκόπαϲ Ϲωϲάνδρου Τριχονεύϲ· sc. praetor Scopas II, de quo cf. ad nr. 31_{106}. 10 Ϲωκράτηϲ Χαλειεύϲ· idem fortasse Ϲωκράτηϲ Εὔφρονοϲ Χαλειεύϲ, μάρτυϲ manumissionis Delphis a. 194/3, *SGDI* 2124. 13 Ὀλύμπιχοϲ Εὐμήλου Κορωνεύϲ· proxenia Delphica honoratur a. 181 et 177 (Syll.[3] 585 nr. 91 et 109); eo auctore a. 172/1 Thebae ad Romanos deficiunt (Polyb. XXVII 1, 9). 17 Πολυκλῆϲ Πολυκλέουϲ Ἀθηναῖοϲ· statuarius (Θορίκιοϲ), qui paulo ante a. 196 cum Timarchide fratre rei monetariae praefectus erat, cf. PA 11992, ubi stemma familiae. 18 Πολέμαρχο-

λέωνος Ναυπάκτιος· idem ἔγγυος proxeniae c. a. 223/2, nr. 31 *f*. 22 Ἀλέξανδρος Νικία Καλυδώνιος· sc. praetor Alexander (cf. ad nr. 30_{10}), de quo vide Gillischewski 40 (τὸ α′ = 204/3, cf. ad nr. 95_1). 23 Ἀνεροίτας· idem nomen in titulo Epirotico *SGDI* 1349. 26 Ξενοφῶν Εὐρυλέοντος Αἰγιεύς· Interfuit priori Flaminini cum Philippo colloquio et deinde Achaeorum legatus Romam profectus est a. 198/7 (Polyb. XVIII 1, 4; 10, 11; Liv. XXXII 32, 11); proxenia Delphica honoratus est a. 194 (Syll.[3] 585 nr. 12). Pater Εὐρυλέων videtur idem esse qui praetor Achaeorum a. 210, Polyb. X 21, 1 (cf. Pomtow Syll.[3] 585 not. 12).

30 CIVITATIVM DECRETA. Thermi in museo (inv. nr. 21). Fragmentum stelae lapidis calcarii undique mutilum praeter dextram partem, quae et ipsa inscripta est (*b*), a. 0,36, l. 0,35, cr. 0,21. Litt. alt. 0,005—0,01, interv. vers. c. 0,005; Α Ξ Σ Υ Φ et Φ. Ed. titulum, qui in fronte exstat (*a*), Soteriades Δελτ. I 1915, 50 nr. 24 (vs. 2—9), 52 nr. 25 (vs. 10—17). Exscripsi. *Ect.*

a

\- - - Ἀ̣λ̣ε̣ξομε̣[ν . c. 3 .] Λ Α [.] Α Μ
intervallum 0,025
[στρα]τ̣αγέοντος Δωριμάχου̣
[Τρι]χ̣ονέος τὸ τέταρτον, ἱππ̣αρ-
[χέ]οντος Ἀλεξομενοῦ Πλευρ̣ω-
[νί]ου, γραμματεύοντος Σφα̣κία̣
[Θ]ε̣στιέος πολιτείαν οἱ Αἰτωλο[ὶ]
[ἔ]δ̣ωκαν κὰτ τὸν νόμον Σωσία[ι]
[Κ]αλλιφάνεος Βουταιεῖ — Τηλε-
[φ]άνει Νεβρίχου Ναυπακτίωι.
σ̣τραταγέοντος Ἀλεξάνδρου Καλυ̣[δω(νί)]-
ου τὸ δεύτερον πολιτείαν Αἰτωλο̣ὶ ἔ̣-
δωκαν κατὰ τὸν νόμον Νικάρχωι Σίμο̣[υ]
Πλευρωνίωι — Δωροθέῳ̣ι Δορκίωνος
Δ̣υμαίωι. ἔγγυοι Ἀλέξανδρο̣ς Ν̣[ικί]-
[α Κ]αλυδώνιος, Δικαίαρχος Ἀλεξά̣[νδ]-
[ρου Τριχ]ονε̣ύς. καὶ Μενάνδροι Μα̣ . . .
\- - - - - - ι Δ̣ Ω Ρ - - - -

b

\- - - Δ̣ Η̣ Λ Ι̣ - - -
. . ο̣υ̣ Τ̣ριχον̣ε̣[ύς].
[Ἄ]ρ̣ι̣ς *v* τοτέλει Π̣ . . . c. 7 . .
Ἀ̣ρ̣γε̣[ί]ω̣ι. ἔγγ̣υοι̣ Δαμ̣[όκρι]-
τ̣ο̣ς Σ̣τρ̣ατάγ̣ου Καλυδ̣[ώνι]-
ο̣ς, Νικαγόρας Στρατ[άγου]
Φ̣υσκ̣εύς̣. *v* Λυσιμά̣[χωι]
Φαΰ̣λ̣ου̣ Ἀρ̣γ̣είωι. ἔγ̣γ̣υ[οι]
Δαμ̣όκριτ̣ο̣ς Στρατάγου
Κ̣αλυδώνιος, Νικαγόρα̣ς
Σ̣τρατάγου Φυσκε[ύς].
Θ̣ρασυκλεῖ Ἀ̣νδ̣ρ̣ . . c. 6 . .
Ἀ̣ργείωι. ἔγγυοι̣ [Δαμόκριτος]
Στρατάγου Κ[αλυδώνιος],
Ν̣ικαγόρας Σ[τρατάγου]
Φυσκεύς . . . . c. 11 . . . .
Ἀ̣σσ̣κλη[πι . . . . c. 9 . . . . ἔγ]-
γυοι Δ - - - - - -
Ν Α Ο - - - - - -

Suppl. *a* Sot., *b* Kla. || 1 non exhibet Sot.; nimirum finis decreti praecedentis || 5 fin. legit Kla.; Σ Α . . . . Sot. || 10/11 Καλυ[δω|νί]ου Sot., non recte; nam v. 11 incipit a litteris Ο Υ; sed cum v. 10 fin. post Υ spatium duarum tantum litterarum relinquatur, vitium quadratarii est sumendum || 12 fin. legit Kla. || 14 fin. idem || 16 idem; - - τίαι Μενάνδρου Μ - - Sot. Verba καὶ Μ. Μ. postea addita videntur (reliquas lectionis varietates omitto) || 20 in. post Σ laesura lapidis || 24 fin. spatium sufficit etiam ad supplementum Λυσιμά[χίδαι] || 29 fortasse Ἀνδρ[οκλέος] || 34 fortasse Ἀσσκλη[πιάδα Ἀργείωι].

a V. 2 De praetore Dorimacho I Nicostrati f. cf. Gillischewski 6. Cum Dorimachi praetura anni 219/8 (Polyb. IV 67,1) prima sit — neque enim iam antea eum praetorem fuisse docet Polyb. IV 3, 5, ubi a. 221 νέος ὤν dicitur —, inter 219/8 et 200/199 tres praeturae statuendae sunt (cf. Gillischewski 61). Iam vero a. 211/10 (Polyb. IX 42, 1) aliam praeturam Dorimachi exstare recte demonstravit Niese II 476 not. 4 (frustra denuo hoc negavit Walek *Rev. Philol.* 1928, 11), scilicet secundam, quia anni inter 219—211 non iam vacant (vide ad nr. 28). Quartam autem praeturam quam proxime ad a. 200/199 admovendam esse consentaneum est; eam igitur a. 203/2 aut 202/1 fuisse ex eis sequitur, quae ad nr. 31_{108} adnotavimus (atque tertia probabiliter a. 207/6 vindicanda erit). 4 Ἀλεξομενὸς Πλευρώνιος· domum habebat Delphis, qua a. 190 privatus est, Syll.[3] 610_{77}. 6 Θεστιεύς· de hac gente Aetolorum eiusque capite (in colle Βλοχός) cf. Woodhouse Aetolia 86. 189; Soteriades Πρακτικά 1899, 63. 8 Βουταιεύς· vide ad v. 9. 9 Videlicet tunc temporis Naupactus non Aetolorum fuisse potest. Sed a. 210/9 etiamtum in dicione Aetolorum est, nr. 29_{19}. Inde concludendum mihi quidem videtur Aetolos hanc urbem a. 206, quo anno pax inter Aetolos et Philippum facta est (sic recte Niese II 501 not. 2, cf. Holleaux *Rome, la Grèce et les mon. hellén.* 254 not. 5; a. 205 frustra defendere studet Walek *Rev. Philol.* 1928, 22/3), amisisse. Neque tamen diu; nam a. 200 Naupactum rursus Aetolorum esse docet Polyb. XVI 27, 4 (cf. etiam praetorem anni 199/8 Chalepum, qui Naupactius est, Gillischewski 31). Quae cum ita sint, probabile fit Butaeenses (cf. ad nr. 13_{34}), qui tum item non Aetolorum fuerunt (v. 8), et ipsos in finibus Ozolarum haud procul a Naupacto habitasse (cf. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 65/6; *BCH* XXXIX 1915, 130 not. 1); vide etiam ad nr. 102_{10}. Ceterum etiam a. 182/1 Naupactum non Aetolicam fuisse docet nr. 31 *o*. 10 Ἀλέξανδρος Καλυδώνιος· Altera Alexandri praetura = a. 196/5 (Gillischewski 40); eiusdem anni est nr. 31 *b*. Scilicet idem est qui v. 14 ἔγγυος, ita ut nunc nomen patris enotescat (cf. etiam nr. 29_{22} et 31_{16}); filius est Νικίας Ἀλεξάνδρου Καλυδώνιος,

hieromnemo Aenianum a. 178, Syll.[3] 636 (cf. ibid. not. 9). 13 Apparet igitur a. 196/5 Pleuronios non Aetolorum in potestate fuisse; attamen praetor anni 186/5 Pleuronius est (Pantaleon, cf. Gillischewski 57). Certiora enucleari non posse videntur, sed cf. etiam ad nr. $31_{26\cdot 27}$. 15 Δικαίαρχος Ἀλεξάνδρου Τριχονεύς· est praetor Aetolorum τὸ α′ = a. 195/4 (Gillischewski 42; cf. etiam nr. 187), frater praetoris Thoantis (Gillischewski 44); nomen patris hic primum occurrit.

b Cum litteratura plane eadem sit, videtur hic quoque titulus a. 196/5 attribuendus esse. 21 Δαμόκριτος Στρατάγου Καλυδώνιος· praetor Aetolorum τὸ α′ = a. 200/199 (Gillischewski 27); nomen patris hic primum obvium, cf. etiam ad nr. 31_{61}. 23 Νικαγόρας Στρατάγου Φυσκεύς· filius fortasse est Στράταγος Φυσκεύς, μάρτυς manumissionis tituli Wilhelm *Beitr.* 129 (saec. II, paulo ante 166).

31 CIVITATIVM ET PROXENIARVM DECRETA. Thermi in museo (inv. nr. 31). Permagna stela lapidis calcarii, quae infra cardinem habet, inventa παρὰ τὸ ἐκκλησίδιον Ἁγία Τριάς, νοτίως τοῦ ναοῦ Θερμίου Ἀπόλλωνος ἐν τῇ γωνίᾳ ἐκείνῃ τοῦ τεμένους ὑπὸ τοὺς βράχους τοῦ βουνοῦ Μέγα-Λάκκου, ὅπου εὑρέθησαν πλεῖσται βάσεις λίθιναι, ἐφ᾽ ὧν ἠγείροντό ποτε ἐνεπίγραφοι στῆλαι; a. 1,83 (sine cardine, qui ipse a. 0,11), l. 0,67, cr. 0,26. Lapis et in fronte (*A*) et in latere dextro (*B*) inscriptus legendo magnas praebet difficultates, non modo quod superficies hic illic plane detrita vel erasa est sed etiam quod latus dextrum nunc ita positum est, ut non satis commode oculis perlustrari possit; itaque huius lateris titulos (*s. t*) praecipue ectyporum ope lectos damus; de dispositione singulorum titulorum cf. imaginem. Litt. alt. *a* 0,009 *b* 0,01 *c* 0,009 *d* 0,01 *e* 0,01 *f* 0,01 *g* 0,01 *h* 0,011 *i* 0,01 *k l m n* 0,01 *o* c. 0,008 *p* 0,01 *q* 0,01 *r* c. 0,008 *s t* 0,01, interv. vers. *a* c. 0,005 *b* 0,006 *c* 0,005 *d* 0,005 *e* c. 0,003 *f* 0,005 *g* 0,005 *h* 0,005—0,007 *i* 0,003—0,005 *k l m n* 0,003 *o* non constans *p* 0,003 *q* 0,003 *r* non constans *s t* 0,005; *a* ΑΞ, *b* ΑΞΣ, *c* Α, *d* Α et ΑΞΠΣ, *e* ΑΣΥ, *f* ΑΞ et ΞΣ et ΣΥ, *g* = *f* sed magis coartatae, *h* ΑΣΥ, *i* ΑΣΥ, *k l m n* ΑΞΠ et ΠΣ et Σ formae crassae, *o* Α formae crassae, *p* = *k*, *q* = *k* sed paulo neglegentius scriptae et saepe Λ = Α, Ϲ = Ε, Θ = Ο, *r* = *o*, *s t* ΑΚ ΞΠ et ΠΣ et Σ. Ed. *d* Soteriades Δελτ. I 1915, 55 nr. 31; idem (melius) apud Plassart *BCH* XXXIX 1915, 130; cf. Pomtow *Klio* XVI 129 not. 1. *m* Soteriades Δελτ. l. c. 54 nr. 28. *n* idem l. c. 48 nr. 19A. *o* idem l. c. 55 nr. 32. *p* idem l. c. 49 nr. 19B (Cauer-Schwyzer nr. 386a). Ad *s* cf. Pomtow *Klio* XVII 197. Exscripsi *Ect.*

A *B*

a b c d e 0,035 f g 0,06 h i vac.? 0,09
k 0,30 l m 0,043 n o p 0,07 q r 0,33
s 0,032 t

A

undecim versus plane evanidi

a ..ΙΟ[- - - - - - - - ἔγγυος?]
Ἀγέλαος Ἀρ[σι]νο[εύς. τῶι δεῖνι Πο]-
λυδώρου Δελφῶι. ἔγγυοι Κ[- - τοῦ δεῖνος],
Πολέμαρχος Πολε[μάρχ]ου Τριχ[όνιοι].
Τιμοκλείδαι Τιμαγόρα Δελ[φῶι. ἔγγυος]
.^c.4^.ος Ναυπάκτιος. [τῶι δεῖνι - - -]-
[.]ου Καρχυεῖ(?). ἔγ[γυοι ὁ δεῖνα *ethnicum*],
Πρόανδρος Στρά[τι]ος *vac.?*
[Ὀ]ρθωνι Λ[.]ΚΑΠ[.]Τ[.]Ι[.]ΝΕΤΟ[- - ἔγγυος]
Προξενίδας Τιμάνδρου [*ethnicum*].

b στραταγέοντος Ἀλεξάνδρου
Καλυδωνίου τὸ δεύτερον προ-
ξενίαν Αἰτωλοὶ ἔδωκαν καὶ πολι-
τείαν κατὰ τὸν νόμον Ἀρνίαι Πο-
λυκρίτου Λαρισαίωι. ἔγγυος τᾶς
προξενίας Ἀλέξανδρος Νικία [Κ]α-
λυδώνιος. *vac.*

quattuor versus evanidi

c Λέωνι Ἀντάλλου Θουρίωι. ἔγγυος Πυρ[ρί]ας Τι[μαγό]-
ρου Ἡρακλεώτας. *vac.*

d στραταγέοντος Φαινέα Ἀρσινο-
έος τὸ β´ προξενίαν Αἰτωλοὶ ἔδω-
καν καὶ πολιτείαν κατὰ τὸν νόμον
Φιλίππωι Ἀριστομάχου Μεσσανίωι. ἔγγυοι τᾶς προξενίας
Φαινέας Ἀρσινοεύς, Κλεόμαχος
Καλλιεύς. *vac.*

e Ἀγα[θί]αι Νικάνορος Καλυδωνίοι. *v* Ἡρακλείτοι
καὶ τοῖς υἱοῖς Λύκοι, Σιμία Προσχίοι[ς].

intervallum 0,035

f στραταγέοντος Πυρρία Ἡρακλεώτα, ἱππ-
αρχέοντος Θεοδώ(ρ)ου Ἡρακλεώτα, γραμμα-
τεύοντος Ἀρχίππου Μελιταέος προξε-
[ν]ίαν Αἰτωλοὶ ἔδωκαν κατὰ τὸν νόμον
Παναρέτωι Κλεοστράτου, Ὀνασιμένει
[Κ]λε[ο]φάντου, Δεξίαι Ἀρχιά|δα. ἔγγυος Σω-
σικράτης Οἰανθεύς. *v* Καλλικράτει Αἰσχρ-
ίωνος, Ἀρχίππωι Ἀρχίωνος, Στεφάνωι
Κλεοστράτου, Σοφοκλεῖ Ἀριστοκράτε-
[ο]ς Μεσσαν(ί)οις. ἔγγυοι Δαμόστρατος
[Ἡ]ρακλεώτας, Σωσικράτης Οἰανθεύς.
Ἀρίστωνι Ἀριστολάου. ἔνγυος Κλεόμαχος

[βου]λαρχεόντων Δωριμάχου Τριχονέο[ς], *k*
ἱππαρχέοντος Ἀλεξάνδρου Καλυδωνί[ου],
γραμματεύοντος Φαινέα Ἀρσινοέος πρ-
οξενίαν Αἰτωλοὶ ἔδωκαν αὐτοῖς κατὰ τὸν
νόμον· *v v* Ἡραίωι, Λυσίωνι Δαμονίκου Μεγα-
λοπολίταις. ἔνγυος Τίμαιος Μενάνδρου
Ἀπολλωνιεύς. *v* Καλλικράτει Θεοδώρου
Παλεῖ. ἔνγυος Φύλαξ Πανταλέωνος
Πλευρώνιος. *v* Ἀριστοφάμοι Λύκωνος Ταρα-
⟨ταρα⟩ντίνωι. ἔγγυος Χαρικλῆς Ἀμβρακιώτα[ς].
Πατρώνδαι Λυσιδάμου Δελφῶι. ἔγγυος Δωρ[ί]-
μαχος Σωσάνδρου Τριχονεύς. *vac.*
[Κ]λεοδώροι Κλεοδάμου Πολυρηνίωι καὶ τοῖς υἱοῖς
Φίλωνι, Φιλοδάμοι. ἔγγυος Φύλαξ Πανταλέ-
ωνος Πλευρώνιος. *vac.*
Σθενίππωι Θρασέα Θελφουσσίωι. ἔγγυ[οι]
Δ[αμ]όκριτος Οἰκυλhεύς, Φαλ⁻ ͻρι⌒ - -
Φ..^c.5^..ος. *v* Ἀνδροκλεῖ Π - - - - -
[*ethnicum.* ἔγ]γυος Δωρίμαχ[ος Σωσάνδρου]
[Τριχονεύς]. *vac.*

intervallum 0,30

Σωσικράτει, Ἰ[σ]οδάμοι, Σωκράτει, ΛΙ[.]Ι..ΕΙ, *l*
Σωτίωνι Τιμοκράτεος, Αἰακίδαι Σωτίωνος
Πρώνοις. *v* Λυκίσκοι Αἰσκρίωνος (!) Καλυδωνίοι,
Κλεοδώροι Κλεοδάμου Πολυρηνίοι καὶ τοῖς υἱο[ῖς]
Φίλωνι, Φιλοδάμοι. *vac.*

intervallum 0,017

στραταγέοντος Πυρρία Ἡρακλεώτα, ἱπ- *m*
παρχέοντος Θεοδώ[ρο]υ Ἡρακλεώτα, γρ[αμ]-
ματεύοντος Ἀρχίππου Μελιταιέος
πολιτείαν Αἰτωλοὶ ἔδωκαν κατὰ τὸ[ν]
νόμον Λύκοι Ἀντιγένεος Ἀργουρ[ίοι],
Σώσοι Ἀγενόμου Κρητὶ [Ἐ]λευθερναίο[ι],
Σωκλεῖ Θεοφάντου. *vac.*

intervallum 0,043

Καλλιεύϲ. v Ἀλεξίωνι Τελεϲάρχου Βουτίωι.
ἔγγυοι Χάριλοϲ, Ϲωϲικράτηϲ Οἰανθεῖϲ.
Ἐλατάμνωι, Μενάνδρωι Μένωνοϲ Καυνίοιϲ.
ἔγγυοϲ Πολέμαρχοϲ Λέωνοϲ Ναυπάκτιοϲ.

octo versus evanidi

g [. c. 4 .τ]έλει, Φίλωνι Στράτου Ἡρακλεώταιϲ
ἐκ τοῦ Πόντου. ἔγγυοι Πυρρία(ϲ) Ἡρακλεώταϲ,
Ϲκόπαϲ Τριχονεύϲ. v Εὐχάρων[ι] (?), Εὐνοϲτίδαι
.. c. 5 .ου Θεϲπρωτοῖϲ. ἔγγυοι Πυρρίαϲ Ἡρακλε-
[ώτ]αϲ, Ϲκόπαϲ Τριχονεύϲ. v Ϲώϲοι Ἀγενόμου Κρη-
τὶ Ἐλευθερναίοι. ἔνγυοϲ Κρινόλαοϲ Ϲτράτιοϲ.
.. c. 6 ..νι Θ... c. 7 .. Κορωνεῖ. ἔνγυοι Πυρρίαϲ
[Τιμα]γ[ό]ρου Ἡρακλεώτα(ϲ), Εὔαρχοϲ Ἐγγοραῖοϲ.

quattuor versus evanidi

intervallum 0,06

h . c. 4 .ύωνι Νικολαΐδα, Πολυμναϲϲτίδαι (!)
[Πρ]ωτίππου Κορωνέοιϲ. v Δαίτωνι Ἀρχία
.. c. 6 ..τεῖ. v Κάναι... 8-9 ... Θεϲπιεῖ.
[ἔγ]γυοϲ Δαμοτέληϲ Τελεϲάρχου
[Φυϲ]κεύϲ. *vac.*

undecim versus evanidi

.. c. 6 ..ΧΩΙ..ΤΩ - - - - - - - -
.. c. 5 .Υ... 8-9 ...ΤΟΥΧΑΙΝ[- - ἔγγυοϲ?]
. c. 4 .ταϲ Πυρρία Ἡ[ρακ]λεώταϲ. *vac.*
i ϲτραταγέοντοϲ Φιλλέα Ϲτρατίου,
[ἱ]ππαρχέοντοϲ Δαμοκρίτου Καλυδωνίου,
γραμματεύοντοϲ Λύκου Ν[.]Λ[.]ΕΑΤΑ
[προξ]ενίαν Αἰτωλοὶ ἔδωκαν αὐτοῖϲ
[κ]ατὰ τὸ(ν) νόμ(ο)ν· (*incerta vestigia litterarum*)
[Ε]ὐθυμίδαι, Παϲιθεέμιδι Κο - - - -
..ιϲ. ἔγγυοϲ Φιλλέαϲ Ἐπινίκου Ϲτράτιοϲ.
[. c. 3 κ]ρίτωι, Εὐ v θυμ[ί]δαι Ἀριϲτομάχου
[Χαλκι]δεῦϲι. ἔγγυοϲ Ϲκόπαϲ Ϲωϲάνδρου
Τριχονεύϲ. ΛΟΛΚ.. c. 5 ..Σ
. c. 4 .ΑΙ..ΓΩΙΜ.. c. 5 .Ω..LΙ[.]Λ - - -
- - - - Ε[.]ΙΧΕΝΕ..ΝΑ....ΧΡ - - -
- - - - ΙΛΛ..Ω..Υ[.]ΕΥ - - - - -
- - - - Α⁻ - - - - - - - - - -

vacat? (0,09)

ϲτραταγέοντοϲ Ϲκόπα Τριχονέο[ϲ] *n*
τὸ τρίτον, ἱππαρχέοντοϲ Φαινέα
Ἀρϲινοέοϲ, γραμματεύοντοϲ Θόα
Τριχονέοϲ πολιτείαν Α[ἰ]τ[ωλο]ὶ ἔδ[ω]-
καν κατὰ τὸν νόμον v Μυρτίλοι,
Ϲωτέαι Κτηϲίππου Πυργίται[ϲ],
Φειδίπ(π)οι Ὀλυ(μ)πίχου Ἡρακ(λ)εῶτ[αι]
ἐκ τοῦ Πόντου. *vac.*
ϲτραταγέοντοϲ Ἀρχεδάμου *o*
Φόλα τὸ τρίτον πολιτείαν
Αἰτωλοὶ ἔδωκαν κατὰ τὸν {ν}ό-
μον Ἐπιγόνωι Ναυπακτίωι.

intervallum 0,025

ϲτραταγέοντοϲ Ϲκόπα Τριχον[ί]- *p*
ου τὸ τρίτον, ἱππαρχέοντοϲ Φαιν[έ]-
αϲ Ἀρϲινοέοϲ, γραμματεύοντο[ϲ]
Θόα Τριχονέοϲ προξενίαν Αἰτω-
λοὶ ἔδωκαν κατὰ τὸν νόμον
Ἡρακλείτωι, Ζήνωνι Δάμωνοϲ
Θηβαίοιϲ Βοιωτοῖϲ. ἔνγυοϲ Ϲκό-
παϲ Ϲωϲάνδρου Τριχονεύϲ.

tres versus evanidi

intervallum 0,07

Δοκίμοι Ἀντιόχου Ταλαώνοι. ἔγγ[υ]- *q*
οι Ἀέροποϲ Εὐάλκου Ἀμβρακιώτα[ϲ],
Ξέναρχοϲ Πυθοκλέοϲ Ϲτράτ[ιοϲ].
Κλεάρχοι, Νικάνορι Ἀντάνοροϲ
[.]δεωνοιϲ Ἀπειρώταιϲ. ἔγγυοϲ
Δαμόκριτοϲ Ϲτρατάγου Καλ[υ]-
δώνιοϲ. v Δείνωνι Νέϲϲτοροϲ
[Εὐ]ρωπίωι. v Ἀνδρονίκωι Ἀναξάν-
δρου Ἐγχηϲτῶι Ἀπειρώται. ἔγγ-
υοϲ Δαμόκριτοϲ Ϲτρατάγου Κα-
[λ]υδ[ώ]νιοϲ. *vac.*
ϲτραταγέοντοϲ Ἀρχεδάμου *r*
Φόλα τὸ τέταρτον - - - -
- - - - - - - - - - - -
προξενίαν Αἰτωλοὶ ἔδωκαν κατὰ
τὸ(ν) νόμον Φίλωνι Κάϲτοροϲ
Ἀλεξανδρεῖ. ἔγγυοϲ Μενέδ-
[αμ]οϲ Ϲτράτιοϲ. *vac.*

vacat 0,33

B

s [ἐ]πὶ στραταγοῦ Παντ[α]λέ[ω]-
νος Πλευρωνίου τὸ πέμπτο[ν],
ἱππαρχέοντος Ἀγελάου Ἀ[ρσι]-
νοέος, γραμματεύοντος $^{2-3}$.-
λωνος Τριτέος προξεν[ί]αν
Αἰτωλοὶ ἔδωκαν αὐτοῖς [καὶ ἐκ]-
γόνοις κατὰ τὸν νόμον το[ῖ]ς[δε]·
Γείται Ἀντιπατρίδου Χαλκ[ιδεῖ].
ἔνγυος Ἀρχύτας Λαμέν[εος]
Ἀμφισσεύς. *vac.*
Φάνητι Δεινίου Χίοι. ἔνγυος Ἀ[ρ]-
χύτας Λαμένεος Ἀμφισσ[εύς].
Ἀσκλαπιάδαι Ἀριστ...ου Χ[αλκι]-
δεῖ. ἔνγυος Πάτρων Εὔθου [Ἡρακλε]-
ώτας. — Δαμοσθένει Δα[μο]-
σθένους Κορκυραίωι, - -
τοκλεῖ Μεγαλάντου Ε - -
-ωνοι, Μεναί[χμ]οι Γε - -
[ο]υ Γοντρυνίοι. ἔνγ[υοι - -]
...ς, Ἀλέξανδρος Ἰσ - - -
[.. —] Ζήνωνι Διογ - -
[.. Ἀν]τιοχεῖ. ἔνγυος Ἀλ - -
.. . c. 7 . . .νους Ὑαῖ[ος. — τῶι δεῖ]-
[νι τοῦ δεῖνος] Α [τῶι δεῖνι - -]-
[.]ου Αἰγιέοις, Ἰσ - - - -
//ιεῖ. ἔνγυοι Ἀνα[- -, Ἀπολ]-
λώνιος Νικοστ[ρ]άτου Λ Λ - -.
[Ε]ὐγείτονι Μ Ι//[- - - - . ἔνγυος]
Ξενοφάνης Ἀρχύτα Ἀμ[φισσεύς].
[Κ]λεογένει Κόνωνος Λ - -
[.ι]. ἔνγυοι Τεισίας, Κλεῖνι[ς Τρι]-
[τε]ῖς. — Κλέωνι Αἰσχρία Ἀχα[ιοῖ]
[ἐ]ξ Αἰγίου. ἔνγυοι Τεισίας, [Κλεῖ]-
[ν]ις Τριτεῖς. — Πολυξένω[ι]
[Κ]ρίτου Ἱστιαιεῖ. ἔνγυος - -
[Κ]αλλιεύς. — Ἀρχεμάχοι Νικο-
[λά]ου Ἀθηναίοι. ἔνγυος Ν - -
Μενέα Χαλειεύς. *vac.*

intervallum 0,032

ἐπὶ στραταγοῦ Λυκώπου Κ[α]-
λυδωνίου τὸ τρίτον, ἱππαρχέ-
οντος Ἀρίστωνος Τριχονέ[ος],
γραμματεύοντος [Φα]-
λαυσία Ἡθανιου πολι[τεί]-
αν Αἰτωλοὶ ἔδωκαν α[ὐ]-
τοῖς καὶ ἐγγόνοις κατ[ὰ]
τὸν νόμον τοῖσδε· *vac.*
Νικολάωι Νίκωνος Κορ[ιν]-
θίωι, Δίωνι Μίκκου Φωκ[εῖ].

in eis quae subsequuntur nihil nisi hic illic una alterave littera legitur, quod lapis, qui usque ad inferiorem marginem inscriptus erat, consulto videtur levigatus esse. Unus versus post intervallum decem versuum solus clarissime exstat seu non deletus seu postea additus:

Μενίπ(π)οι Διονυσίου Θεσπ[ι]-
[εῖ - - - - - - - - -]

a suppl. Kla. || 6 in. apographum ΛΕΩΝΟΣ, quod ectypo comprobari videtur; sed v. 5 fin. spatium ad nomen supplendum non suppetit; ergo aut lectio falsa et nomen aliquod casu nominativo dictum supplendum aut scriba post ἔγγυος nomen omisit (fortasse Πολέμαρχος, cf. v. 43). || 9 in. suppl. Preuner. — *c* suppl. Kla. coll. IG IX 2, 216_{13}. — *d* lectionem Soteriadis correxit vel complevit Weinreich ex ectypo || 22/3 [Δει]|ν[ί]ππωι Pomtow *Klio* XVI l. c., quod lapide redarguitur || 23 alterum Π in nomine Φιλίππωι supra litteram Ω additum; Ἀριστομάχου in rasura. — *e* suppl. Kla. || 26 in. lectio non satis certa. — *f* 29 med. ΘΕΟΔΩΙΟΥ || 30 in. littera octava (Σ) ex Υ correcta || 33 med. rasura || 37 med. ΜΕΣΣΑΝΟΙΣ. — *g* 45 med. ΠΥΡΡΙΑΗΡ || 46 med. nomen incertum: apographum ΕΥΧΑΡΩΝ[.], sed in ectypo legere mihi videor ΕΥΧΑΛ $^{2-3}$; ad Εὐχαρίωνι spatium non suppetit || 51 in. cf. v. 18 || 51 med. ΤΑΕΥ. — *h* suppl. Kla. || 52 in. [Πολ- *vel* Πουλ]ύωνι Hiller coll. Bechtel *H. P.* 380 || 53 fin. fortasse etiam Ἀρχιά|[δα] || 54 med. inter Κάναι et Θεσπιεῖ omnino aliquid insculptum fuisse pro certo non dixerim. Intercidisse videtur Θειράρχου, cf. IG VII 1728 || 55 fin. ΤΕΛΕΣΑΡΧΟΥ ectypum, ΤΕΛΕΣΑΡΧΩΝ.. i. e. Τελεσάρχων[ος] apographum, quod falso lectum puto || 59 fortasse legendum Πυρρία(ς), cf. v. 45, et duo fideiussores intellegendi. — *i* suppl. Kla.; totus titulus exstat in rasura, vestigia prioris tituli perlucent v. 64 et 69 fin. || 64 med. ΤΟΝΟΜΘΝ. — *k* suppl. Kla. || 90/1 An Φαλ[ακ]ρίω[ν] Φ[ίστυ]ος? cf. nr. 97_{11}. — *l* suppl. Kla. — *m* lectio et supplementa Soteriadis lapide refelluntur || 103 propter spatium Ἀργουρ[ίοι] verisimilius quam Ἀργουρ[αίοι], cf. Steph. Byz. s. v. Ἄργουρα. — *n* lectionem Soteriadis compleverunt vel emendaverunt Hiller et Weinreich ex ectypo, consentit lapis. || 112 ΦΕΙΔΙΠΟΙΟΛΥΠΙΧΟΥΗΡΑΚΕΩΤ. — *o. p* lectionem Soteriadis vel complevit vel correxit Weinreich ex ectypo, consentit lapis. — *q* suppl. Kla. || 130 in. fortasse scribendum [Με]δεων(ι)οις coll. Steph. Byz. s. v. Μεδεών (- - ἔστι καὶ τῆς Ἠπείρου πόλις). — *r* suppl. Kla. || 138 med. lectio non satis certa || 138/9 dubito an hic omnino quicquam exaratum fuerit; neque enim ulla litterarum vestigia dispiciuntur neque spatium sufficit ad supplementa usitata (ἱππαρχέοντος τοῦ δεῖνος, γραμματεύοντος τοῦ δεῖνος) || 141 in. ΤΟΝΟΜΟΝ. — *s. t* suppl. Kla. usus hic illic supplementis Hilleri et Weinreichii || 147 fin. [Φί]|λωνος Hi. coll. *SGDI* 1730_9 || 156 med. ni fallor legendum Ἀριστά[ρχ]ου || 157 fin. lectio dubia, sed cf. CIG 7188. 7877 || 161 in. tres primae litterae valde incertae || 169 in. prima littera fortasse Ν || 185 fin. suppl. Pomtow apud Weinr. in schedis coll. Syll.[3] 499_2 || 192 in. ΜΕΝΙΠΟΙ.

Omnes tituli, quos lapis exhibet, proxeniarum vel civitatium decreta sunt. Quae non uno eodemque anno perscripta sunt sed diversis temporibus atque ita quidem,

ut non sit observatus annorum ordo. Immo inter antiquiores intercalatae sunt inscriptiones recentioris aetatis, seu quod intervallum vacabat seu quod tituli quidam deleti sunt. Nam hic illic decreta in rasura exstare certum est, aliis locis hoc certa ratione diiudicari nequit.

a Tempus: Secundum litteras exeuntis saec. III a. Chr.; confirmatur haec temporis definitio, quod Ἀγέλαοϲ Ἀρϲινοεύϲ (v. 2) fin. saec. III hipparchus fuit, cf. v. 146. — Notatu dignum est hoc titulo duobus Delphis — tertio v. 84 — proxeniam vel civitatem ab Aetolis conferri. Comprobatur igitur certa ratione sententia eorum, qui sibi persuaserant Delphos etiam temporibus dominationis Aetolorum tamen in sympolitia eorum non fuisse, cf. Syll.[3] 480 not. 4; P. Roussel *BCH* L 1926, 132. 7 Καρχυεῖ· ethnicum ignotum; ΚΑΡΧ certum, de reliquis litteris non satis constat. 10 Προξενίδαϲ Τιμάνδρου· An huius pater Τίμανδροϲ Ἐριναῖοϲ, ταμιεύων Aetolorum c. a. 262 (nr. 3 A_{21})?

b Tempus: Alexandri I Calydonii altera praetura = a. 196/5 (Gillischewski 40). 14 Ἀρνίαϲ Πολυκρίτου Λαριϲαῖοϲ· eius nepos videtur esse [Κλ]έαρχοϲ Ἀρνίου Λαριϲαῖοϲ, hieromnemo Thessalorum a. 117 (Syll.[3] 826 *B* I_{24}). 16 Fideiussor est nimirum praetor ipse, cf. ad nr. 30_{10}; idem hipparchus recensetur infra v. 75.

c Tempus: Secundum litteras eiusdem fere aetatis atque *b*. 18 Sponsor scilicet idem qui praetor tituli *f* et *m*.

d Tempus: Phaeneae Arsinoensis altera praetura = a. 192/1 (Gillischewski 35). 20 Φαινέαϲ Ἀρϲινοεύϲ· Demoticum praetoris adhuc ignotum erat; recte ergo opinatus erat Pomtow Syll.[3] 610 not. 5. Habebat Phaeneas fundum Delphis, quo a. 190 privatus est (Syll.[3] 610_8). 24 Κλεόμαχοϲ Καλλιεύϲ· idem sponsor v. 39.

e Tempus: Eiusdem fere aetatis atque *d*. 26 Consentaneum est tunc temporis urbem Calydona non fuisse in dicione Aetolorum, at fuit foederis Aetolici annis 196/5 (cf. *b*), 193/2 (*SGDI* 1969), 185/4 (*SGDI* 1950). Infra a. 185/4 titulum detrudi formae litterarum vetant, ita ut aut inter a. 196—193 aut 193—185 Aetolos Calydona per aliquod tempus amisisse statuendum sit; cf. etiam ad v. 27 (de pace a. 189 cum Romanis facta vix cogitandum erit, cf. Polyb. XXI 32; Liv. XXXVIII 11). 27 Apparet Aetolos una cum Calydone etiam Proschium amisisse, quod haud procul ab illa urbe situm erat; cf. Woodhouse Aetolia 138. Oppidum Pleuron eiusdem regionis iam a. 196/5 Aetolorum non erat, cf. ad nr. 30_{13}.

f Tempus: Prima praetura Pyrrhiae Heracleotae = c. a. 223/2, cf. ad nr. 29_1. 29 Θεόδωροϲ Ἡρακλεώταϲ· Eius avus videtur esse Θεύδωροϲ Δαμοξένου Ἡρακλ., proxenus Histiaeensium c. a. 265 (Syll.[3] 492_{23}; de tempore cf. *Klio* XX 78) et hieromnemo Aetolorum a. 266 (ἄ. Δαμαίου et ἄ. Δαμοϲθένουϲ) Syll.[3] 483. 488, pater Δαμόξενοϲ Θεοδώρου Ἡρακλ., de quo cf. ad nr. 25_4, filius Πάτρων Θεοδώρου, ἄρχων ἐν Ἡρακλείᾳ c. a. 156 (*SGDI* 1895). 30 Ἀρχίπποϲ Μελιταεύϲ· idem hieromnemo Aetolorum ἄ. Βαβύλου = c. a. 208 (Syll.[3] 553_6); nepos fortasse Ἀ. Κλειτάρχου Μελιτ., hieromnemo Achaeorum Phthiot. a. 117 (Syll.[3] 826 *B* I_{28}). 33 Incuria quadratarii ethnicum intercidit, velut v. 39. 105. 39 Κλεόμαχοϲ Καλλιεύϲ· cf. v. 24. 40 Βούτιοϲ· haud dubie idem ethnicum atque Βούττιοϲ, derivatum ab oppido Βουττόϲ, quod prope Naupactum situm erat, cf. Dittenb. ad IG IX 1[1], 379 et Nachmanson *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 47. Scilicet oppidum Βουττόϲ tunc temporis foederis Aetolici non erat, quamquam urbs Naupactus, quacum postea quidem artissima necessitudine coniunctum erat (cf. *Ath. Mitt.* l. c.), Aetolica erat (v. 43). 43 Πολέμαρχοϲ Λέωνοϲ Ναυπάκτιοϲ· idem ἔγγυοϲ proxeniae a. 210/9, nr. 29_{18}.

g Tempus: c. a. 223/2. Nam et formae litterarum et Sosus Cres, qui v. 104 (*m* = c. a. 223/2) civitate, hic v. 48 ergo proxenia honoratur, id quod simul factum esse apparet, docent *f* et *g* ad unum eundemque titulum pertinere. 44 Φίλων Στράτου Ἡρακλεώταϲ ἐκ τοῦ Πόντου· fortasse idem, qui πρὸϲ Νύμφιν περὶ θαυμαϲίων scripsit, cf. Westermann Paradoxograph. p. XXXVI et 179. 46 Σκόπαϲ Τριχονεύϲ· sc. praetor Scopas II Sosandri f., de quo cf. ad v. 106. 51 Ἐγγοραῖοϲ· ethnicum ignotum.

h Tempus: Eiusdem fere aetatis atque *f*/*g*. 53 Πρώτιπποϲ· ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 386. 54 Κάναϲ Θεϲπιεύϲ· haud dubie idem atque Κάναϲ Θειράρχου Θειϲπιεύϲ, qui plebiscitum IG VII 1728 rogavit; pater videtur esse Θείραρχοϲ Κάναο (altera saec. III parte), de quo cf. ad IG VII 1740. 55 Δαμοτέληϲ Τελεϲάρχου Φυϲκεύϲ· idem scriba et ἔγγυοϲ proxeniae a. 210/9, nr. 29, ubi vide ad v. 3.

i Tempus: a. 208/7, cf. ad v. 60. 60 Φιλλέαϲ (Ἐπινίκου, v. 66) Στράτιοϲ· Novus praetor, qui saec. III ad finem vergente in munere erat, cf. ad v. 61 et 68. Itaque eius praetura a. 209/8 aut 208/7, qui soli vacant (cf. ad nr. 28), vindicanda est, probabilius a. 208/7, cf. ad nr. 190. 61 Δαμόκριτοϲ Καλυδώνιοϲ· est Δ. Στρατάγου (v. 131. 135) Καλυδ., praetor τὸ α′ = 200/199 (Gillischewski 27); idem θεαροδόκοϲ Calydoniorum nr. 186_5 et ἔγγυοϲ a. 196/5 (?) nr. 30 *b*. 67 Εὐθυμίδαϲ Ἀριϲτομάχου Χαλκιδεύϲ· scilicet ille ʽprincepsʼ Chalcidensium, cuius auxilio Thoas Aetolus a. 192 Chalcidem occupare frustra studuit, Liv. XXXV 37. 68 Σκόπαϲ Σωϲάνδρου Τριχονεύϲ· sc. praetor Scopas II. Qui cum a. 205/4 tertium praetor factus (vide ad v. 106) hoc ipso anno (204) e patria in Aegyptum discessisset (Polyb. XIII 2,1), consentaneum est Philleam ante a. 205/4 praetura functum esse.

k Tempus: secundum litteraturam fin. saec. III (cf. etiam ad v. 76 et 83). 74 βουλαρχεόντων· numerus pluralis positus est, quamquam tantum unus bularchus nominatur; unus exstat etiam nr. 7 et 8 (ceterum cf. ad nr. 6_{10}). Dorimachus scilicet idem est atque fideiussor v. 84 et nr. 24_{10}; ergo non praetor notissimus, cuius patri nomen Νικόϲτρατοϲ erat (Gillischewski 6). 76 Cum Phaeneas a. 205/4 hipparchus sit (cf. v. 107. 119), hic autem scriba commemoretur, sequitur, ut titulus *k* ante a. 205/4 ponendus sit (cf. *Klio* XXIV 1930, 233). Idem probat Ἀλέξανδροϲ Καλυδώνιοϲ; nam cum hic hipparchi munere fungatur, titulus ante eius primam praeturam statuendus est, de qua cf. ad nr. 95_1. 78 Δαμόνικοϲ Μεγαλοπολίταϲ· fortasse idem Δαμ. Ἰαϲιδάμου Μεγαλοπολίταϲ, qui ἄ. Ἐμμενίδα =

a. 259/8 proxenia Delphica honoratur (*SGDI* 2778). 79 Τίμαιοϲ Μενάνδρου Ἀπολλωνιεύϲ· filius est Μέναδροϲ Τιμ. Ἀπολλ., βεβαιωτήρ manumissionis Delphis a. 188 (*SGDI* 2026). Apollonia fuit 'castellum' (Liv. XXVIII 8, 9) in confinio Aetolorum et Ozolarum, cf. Woodhouse Aetolia 355, qui de hodierno vico Κάμποϲ cogitat (vide etiam Oldfather *RE* XIII 1147). 81 Παλεύϲ· scilicet Cephalleniae, cf. Thucyd. II 30: ἡ Κεφαλληνία - - τετράπολιϲ οὖϲα, Παλῆϲ, Κράνιοι, Ϲαμαῖοι, Πρῶννοι. Ceterum quoniam hoc decreto et v. 94 sqq. Cephallenes proxenia Aetolica donantur, colligitur inter Aetolos et Cephalleniam artiorem quidem necessitudinem fuisse (cf. Swoboda *Staatsaltert.* 348 not. 8; 349 not. 1; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1510 not. 5) neque tamen isopolitiam aut sympolitiam (cf. etiam Beloch IV 1, 719 not. 3); vide etiam ad nr. 2. 82 Ἀριϲτόφαμοϲ Λύκωνοϲ Ταραντῖνοϲ· avus videtur esse Δράκων Λύκωνοϲ Ταραντῖνοϲ, victor Soteriorum ἄ. Ἐμμενίδα = a. 259/8 (*SGDI* 2564_{50}) [et a. 279 Deli IG XI 108_{18}. 161 A_{86}. Preuner]. Ad nomen Ἀριϲτόφαμοϲ cf. Bechtel *H. P.* 71. 83 Ἀμβρακιώταϲ· Cum Ambracia hic Aetolica sit, id quod c. a. 229 factum est (Swoboda *Staatsaltert.* 344 not. 4; Beloch IV 2, 384), apparet aetatem huius tituli post hunc annum esse. 84 Πατρώνδαϲ Λυϲιδάμου Δελφόϲ· fortasse idem qui archon Delphorum, de quo cf. ad nr. 175; Λυϲίδαμοϲ quidam est senator Delphorum ἄ. Ἀλεξέα = c. a. 207 (Syll.^{3} 556 D_9). 86 Πολυρήνιοϲ· civis urbis Creticae, de cuius nomine cf. Syll.^{3} 535 not. 8. 90 Οἰκυληεύϲ· idem ethnicum (Οἰκυλειεύϲ) habet unus ex hieromnemonibus Aetolicis ἄ. Μεγάρτα = a. 204/3 (cf. ad nr. 95_1), Syll.^{3} 564_4; derivatum est ab oppido ignoto Οἰκύλειοι, quod commemoratur in catalogo thearodocorum Delphicorum *BCH* XLV 1921, 22 IV_{30} (cf. ibid. 65 cum not. 4).

l Tempus: eiusdem aetatis atque *k*. 95 Ϲωτίων Τιμοκράτεοϲ Πρῶνοϲ· fortasse idem cuius cippus sepulcralis est IG IX 1^1, 647. 96 Πρῶνοι· ceteroquin Πρῶννοι scriptum; nimirum Cephalleniae, cf. ad v. 81. — Λυκίϲκοι Αἰϲκρίωνοϲ Καλυδωνίοι· Hic errorem quadratarii exstare apparet; nam cum urbs Calydon hoc tempore Aetolorum fuit (v. 75), ut Calydonio cuidam proxenia conferri nequeat, tum hoc loco nomen fideiussoris exspectatur. Itaque aliqua cum probabilitate conicias Lyciscum Calydonium potius fideiussorem proxeniae Pronnorum fuisse. Atque re vera hic perturbationem quandam subesse demonstrant versus sequentes, qui nomina v. 86/7 enumerata repetunt.

m Tempus: c. a. 223/2, cf. *f*. 103 Ἀργούριοϲ· Aut oppidum Thessalicum Ἄργουρα (Stählin *Hell. Thess.* 100) intellegendum aut Euboicum (IG XII 9 p. 168, 23). 104 Idem v. 48 proxenia donatur.

n Tempus: Scopae Trichonensis tertia praetura = a. 205/4, cf. ad v. 106. 106 Cum Gillischewski 7 coniceret patriam Scopae II Heracleam fuisse, ex hoc loco (et multis aliis cf. *g. i. p*) apparet eum Trichonensem fuisse, ut recte Soteriades iam ex nr. 4 *c* collegerat, atque nomen patris Ϲώϲανδροϲ ex v. 68 et 125 discimus. Scopae prima praetura incidit in a. 220/19 (Gillischewski 11), altera in a. 212/11 (211/0 falso Gillischewski 14; cf. Niese II 476 not. 4). De tertia praetura, de qua a viris doctis dubitabatur (cf. Gillisch. 16 et *RE* IV 2678 not.), hoc titulo edocemur atque ad hanc praeturam pertinent verba Polyb. XIII 2,1, ex quibus sequitur eam anno 205/4 (206/5 M. A. Levi *Atti accad. Torin.* LVII 1922, 182; 204/3 Soteriades l. c., Plassart *BCH* XXXIX 1915, 128) assignandam esse. Ceterum suo iure ergo Schweighäuser verba Polybii ἀποτυχὼν τῆϲ ἀρχῆϲ non ad praeturam rettulit, sed recte interpretatus est 'frustratus principatu'; videtur enim Scopas potentiam quandam singularem appetivisse (cf. de hac controversia Gillischewski 16; Niese II 563 not. 1; Holleaux *Rome, la Grèce et les mon. hell.* 289 not. 2). Scriba fuit c. a. 224/3, nr. 4_8; ἔγγυοϲ proxeniarum a. 210/9, nr. 29; ceterum vide Gillischewski 6. 108 Θόαϲ Τριχονεύϲ· sc. praetor Θόαϲ Ἀλεξάνδρου Τριχ., de quo cf. Gillischewski 44 et ad nr. 30_{15}; statua filii Alexandri nr. 76. Ceterum recte Gillischewski primam Thoantis praeturam a. 202/1 adsignavisse videtur; nam quia a. 205/4 etiamtum munere scribae functus est, apparet primam praeturam post id tempus esse statuendam. Itaque soli anni 204/3—201/0 in censum veniunt (Gillischewski 61), e quibus tamen a. 204/3 prima praetura Alexandri (cf. ad nr. 95_1) et a. 201/0 altera Hagetae (cf. ad nr. 59_3) occupati esse videntur. Probabiliter ergo Thoas a. 203/2 aut 202/1, prout quartam Dorimachi praeturam statuimus (cf. ad nr. 30_2), primum praetor fuit.

o Tempus: Archedami Pholae tertia praetura = a. 182/1 (Gillischewski 47). 115 Φόλαϲ· ethnicum oppidi ignoti; invenitur etiam forma Φολάντιοϲ (nr. 17_{28}. $24_{11 \cdot 13}$. 25_{61}) [et Φολαιεύϲ (IG II 3401). Ki.]. 117 Naupactus igitur tunc temporis non erat Aetolica (vide etiam ad nr. 30_9).

p Tempus: a. 205/4, cf. ad v. 106. 120 Φαινέαϲ· de hac forma casus genetivi cf. Dittenb. ad IG IX 1^1, 521; Cauer-Schwyzer ad nr. 140; Bechtel *Gr. Dial.* II 61.

q Tempus: secundum litteras fin. saec. III, quocum congruit, quod v. 131 et 135 exstat Δαμόκριτοϲ Ϲτρατάγου Καλυδώνιοϲ (cf. ad v. 61). 126 Ταλαώνοι· ethnicum fortasse idem atque Ταλαιᾶνεϲ in titulo Epirotico *SGDI* 1349. 133 Εὐρώπιοϲ· idem ethnicum exstat in tit. Epiroticis *SGDI* 1339. 1346. 134 Ἐγχηϲτόϲ· fortasse idem ethnicum, quod audit Ὑγχεϲτόϲ in tit. Epirot. *SGDI* 1349.

r Tempus: Archedami Pholae quarta (si recte lectum est) praetura = a. 175/4 (Gillischewski 48). 141 Φίλων Κάϲτοροϲ Ἀλεξανδρεύϲ· idem a. 188 proxenia Delphica donatur (Syll.^{3} 585 nr. 65); pater Κάϲτωρ videtur idem esse atque amicus Ptolemaei Euergetae I, cf. Syll.^{3} l. c. not. 65.

s Tempus: a. 214/3, cf. ad v. 144. 144 Πανταλέων Πλευρώνιοϲ· Cum propter litteraturam praetor Pantaleon II Pleuronius (τὸ α′ = a. 186/5, cf. Gillischewski 57) in censum non veniat, intellegendus est praetor Pantaleon I Petali f. Pleuronius, de quo cf. Pomtow *Klio* XVII 197. Cuius quinta praetura a. 214/3 assignanda est, cf. ad nr. 177_1, ubi eadem praetura exstat. Pantaleon I honoratur a Myti-

lenaeis IG XII 2, 15; eius statua a Delphis Apollini dedicata Syll.^{3} 621; μάρτυς arbitrii nr. 188_{35}. 147 [Φί]λων (vide var. lect.) Τριτεύς· Φίλων Φιλλέα Τριτεύς est βεβαιωτήρ manumissionis Delphis a. 173 (*SGDI* 1730_{9}), idem manumissor Delphis a. 165 (*SGDI* 1813_{3}). Τριτεῖς erant Locri Ozolae, haud procul a finibus Phocensium (Thuc. III 101; Steph. Byz. s. v. Τρίτεια al.); de nomine oppidi cf. Syll.^{2} 855 not. 4. 151 Γείτας· cf. Bechtel *H.P.* 103. 152 Ἀρχύτας Λαμένεος Ἀμφισσεύς· haud dubie idem atque poeta Ἀρχύτας Ἀμφισσεύς (Plut. quaest. gr. 15), de quo cf. *RE* II 599 nr. 2; recte igitur aetas poetae definita erat. 154 Cum hic Chio cuidam proxenia conferatur, patet non recte Pomtowium ex titulo S.E.G. II 258 conclusisse inter Aetolos et Chios isopolitiam fuisse (*Klio* XIV 290; Syll.^{3} 443 not. 3), sed statuendum est Chios quidem Aetolis isopolitiam dedisse (S.E.G. II 258_{8}) neque vero Aetolos Chiis. 162 Γοντρύνιος· mira forma pro Γορτύνιος. 166 Ὑαῖος· cf. ad nr. 71_{1}. 172 Ξενοφάνης Ἀρχύτα Ἀμφισσεύς· nimirum filius poetae Archytae v. 152. Distinguendus haud dubie Ξενοφάνης Ἀμφισσεύς, ἔγγυος proxeniae ca. 263, de quo cf. ad nr. 17_{34}. 174 Τεισίας Τριτεύς· An idem atque hieromnemo Aetolorum ἄ. Ἥρυος = a. 238/7 (Syll.^{3} 499_{3})? — Ad nomen Κλεῖνις cf. Bechtel *H.P.* 250. 175 Αἰσχρίας· cf. Bechtel *H.P.* 488. 179 Ἀρχέμαχος Νικολάου Ἀθηναῖος· fortasse idem Ἀρχέμαχος Φηγαιεύς, θεσμοθέτης a. 228/7, IG II^{2} 1706_{16} (PA 2354). 181 Μενέας· cf. Bechtel *H.P.* 312.

t Tempus; ante a. 238, cf. ad v. 182. 182 Λύκωπος Καλυδώνιος· hic praetor distinguendus est, ut litteratura docet, a praetore Λύκωπος Πολεμάρχου Καλυδώνιος, de quo cf. ad nr. 72. Fuit autem Lycopus I, qui hoc loco exstat, quartum praetor a. ± 238 (cf. ad nr. 175), ita ut eius tertia praetura ante id tempus statuenda sit. Certe inde ab anno 256/5 (cf. ad nr. 11_{47}) Phocenses (vide v. 191) non iam foederis Aetolici participes sunt. Videtur Lycopus I ἄ. Δίωνος = a. 255/4 (cf. ad nr. 195) munere hieromnemonis functus esse, Syll.^{3} 444; fuit ἔγγυος proxeniae ca. 263, nr. 17_{33}. 184 Ἀρίστων Τριχονεύς· fortasse idem qui ἄ. Πραόχου = a. 250/49 hieromnemo Aetolorum, Syll.^{3} 444 *D*. 185 Φαλαυσίας Ἠθάνιος· videlicet idem Φαλαυσίας, hieromnemo Aetolorum ἄ. Ἥρυος = a. 238/7, Syll.^{3} 499_{2}. Ethnicum est ignotum. 190 Νίκων Κορίνθιος· Nico quidam τραπεζίτας Κορίνθιος commemoratur IG IV^{2} 1, 98_{12} (saec. III), sed nomen vulgare est.

---

32 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 63). Duo fragmenta (*a b*) inter se contigua magnae stelae lapidis calcarii inventa supra fontem, superius fragmentum ab utroque latere marginem praebet, inferius non nisi a sinistro; altitudo fragmentorum coniunctorum 0,87, latitudo superioris 0,845, crassitudo 0,195. Litt. alt. 0,008—0,01, interv. vers. c. 0,005; Α Ξ Σ. Lapis non per totum latus inscriptus, sed per tres fere partes, ita ut a dextra spatium vacuum relictum sit; superficies admodum detrita, itaque lectio difficillima. Ed. vs. 1—3 Soteriades Δελτ. I 1915, 53 nr. 27. Exscripsi. *Ect.*

vacat

a στραταγέοντος Ἀ[λεξάνδρου Κα]-
λυδωνίου τὸ τρίτον, ἱππ[αρχέοντος]
Ἀλεξομενοῦ Τριχονέο[ς, γραμμα]-
τεύοντος Ἀγάθωνος [. . . c. 7 . . προ]-
ξενίαν Αἰτ *v* ωλοὶ ἔδωκαν [κατὰ τὸν]
νόμον Α[.]Α[.]Ν Ο[.]ΙΝ . . Ι Δ Ι - - -
ναίωι. ἔνγυος τᾶς προξε[νίας - - -]
Ἀρσινοεύς. Σωσιστ[ράτωι, . . c. 5 . . Κλε(?)]-
ομένεος υἱοῖς, Τηλε - -, - - - -
Κλεωνίδα υἱοῖς, - - - - - - - -
Ῥοδίοις. ἔνγυοι π[άντ]ων [Ἀγά]θω[ν Ἀγά]-
θωνος Ἐρυθραῖος, Φιλώτας - - -
Τρ[ι]χονεύς. Φοίνικι [.]ΑΓΛΟ Ο[.]ΟΥ - -.
ἔ[ν]γυος Ἀλεξομενὸς . . . . ου [Τριχο]-
νεύς. Ἀράτωι Ἀράτου [. . . c. 8 . . . ἔνγυ]-
ος Π[.]Α[.]ος Καλλιδάμου Τριχον[εύς].
Ἀσκλάπωνι Πόσσιδος Περ - - - -.
ἔνγυοι Νίκανδρος Δωριμάχου, [Φίλων]
Εὐδάμου Τριχονεῖς. Ἑρμογένει - - -
[.]ίδα Κορινθίωι. ἔνγυος Ἀγά[θων Ἀγά]-
[θωνος] Ἐρ[υθρ]αῖος. Ἀριστοφ - - - -
γόρα Θισ[βεῖ]. ἔνγυοι Λ - - - - -
- - - - - - - - Ν Θ - - - -
b Διονυσίου Μ - - . - (*ethnicum*) - - (τῶι δεῖνι τοῦ δεῖνος)
Ἀλεξανδρεῖ. ἔ[νγυοι . .] ΟΣΤ [- -, - - ό]-
λεμος Νικοβούλου Τ . . Α Τ Α - -.
Ἀπολλοδώρωι Ζωπύρου Ν Ο - -.
ἔνγυος Ἀριστέας Ναυπάκτιος.
Τιμοκράτει Ἀγάθωνος [.]Σ[.]Θ[.]Ν - -.
ἔνγυος Φερένικος Δ[εξ]ιεύς. Διον[υσί]-
ωι Διονυσίου, Ζωΐλοι Ἑστι[αίου Ἀλεξαν]-
δρείοις. ἔνγυος ἑκατέρων (?) Ε - -
Ὑπαταῖος. Ἀπολλωνίοι Ἀπο - - - -
σθαεῖ. ἔνγυος Ἀλέξανδ[ρος Καλυδώ]-
νιος. Φιλοκράτει Πα - -, - - - -
νος . . . Α . . Δ . . . ἔνγυοι ἀ[μφο]-
τέρων Μενέλαος Στράτ[ιος, - - -]
(*ethnicum*) . . . Ρ . . c. 7 . . . κλεῖ, Αρ - - - - -
Μ . . δα υἱοῖς, Διοδώρ[ωι - - - -]
Ν Ε[.]Σ[.]ΝΤΟΕΠ[- - ἔνγυος - -]-
[.]ος Τριχονεύς. [. .]Ν Ο Ο - - - -
Χερβαδίοις Ἀπει[ρώτα]ις. ἔγγυος [ἀμφο]-
τέρων Δαμότιμος Τριχ[ονεύς].
Δορκίαι, Στράτωνι Ἀ[λεξ]άνδρου
Πατρέοις. ἔνγυος - - - - -
Ὀφιεύς. *vac.*
vac.

Suppl. Kla., 1 Soteriades || 4 fortasse Ἐρυθραίου, cf. v. 11/2. 20/1 || 5 med. in voce Αἰτωλοί laesura lapidis || 7 fin. Τίμαιος? Cf. nr. 71_{8} || 11 cf. v. 20 || 15 fortasse Σικυωνίωι i. e. nepos Arati nobilissimi, de quo cf. *RE* II 391 nr. 4 et Ch. H. Skalet *Ancient Sicyon with a Prosopographia Sicyonia*, Baltimore 1928, 185 nr. 46 || 16 Π[ρ]ά[θ]ος? Cf. nr. 138_{7}. Sed in ectypo mihi potius Πύρρος legere

videor || 17 Περ[γαμηνῶι] spatio accommodatum esset, sed apographum praebet Π̣Ε̣ΡΟ || 20/1 cf. 11/2 | 32 med. lectio suspecta; aut falso legi pro ἑκατέρου aut revera error scribae exstat, qui ἑκατέρου et ἀμφοτέρων confudit || 34 in. An Σολεῖ? Hiller || 36 med. post Δ habet apographum ¦Α̣¦, quod falsum videtur, quia dativus pluralis flagitatur || 38 ante κλεῖ fortasse Υ || 41 prima littera fortasse Χ || 42 med. supplementum necessarium, quamquam lacuna minor (2—3 litt.) videtur.

V. 1 Tertiam praeturam Alexandri I Niciae f. (cf. ad nr. 30_{10}) Calydonii, quae incidit in a. 185/4 (Gillischewski 40), recte a Soteriade suppletam esse et spatium et formae litterarum docent, atque optime confirmatur v. 18. 30. 31, ubi vide quae adnotavimus. Titulus igitur eiusdem anni est atque nr. 71 *b*. 12 Ἐρυθραῖος· Intellegendus videtur vicus Ἐρυθραί in finibus Locrorum Ozolarum situs, cuius mentionem facit Liv. XXVIII 8,8 (ad Erythras Aetolorum, quae prope Eupalium sunt), cf. Woodhouse Aetolia 348; Oldfather *RE* XIII 1147. Idem ethnicum nr. 188_{35}. De Erythris ad Thermopylas sitis, quae et ipsae in censum veniunt, cf. Stählin *Hell. Thess.* 222. 17 Πόσσις· ad nomen cf. Bechtel *H.P.* 381. 18 Νίκανδρος Δωριμάχου Τριχονεύς· eius frater fortasse Κυδρίων Δωριμάχου Τριχ., ἔγγυος proxeniae a. 184/3, cf. ad nr. 33_3. 18 Φίλων Εὐδάμου Τριχονεύς· idem proxenia Delphica donatur a. 187/6, Syll.[3] 585 nr. 69. 28 Ἀριστέας Ναυπάκτιος· idem (aut filius) videtur esse μάρτυς manumissionis a. 155/4, *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 16 nr. 9. 30 Δεξιεύς· idem ethnicum nr. 3 A_{21}. 18_8. $25_{72\cdot75}$. *SGDI* 1818. 1985; de situ non constat. — Διονύσιος Διονυσίου Ἀλεξανδρεύς· idem proxenia Delphica honoratur a. 188/7, Syll.[3] 585 nr. 63. 31 Ζωΐλος Ἑστιαίου Ἀλεξανδρεύς· hoc ipso anno (185/4) etiam proxenus Delphorum, Syll.[3] 585 nr. 83, ubi nomen patris formam Ἱστιαίου praebet. 34 ἔνγυος est nimirum praetor ipse. 42 Χερβάδιοι Ἀπειρῶται aliunde non noti. 43 Δαμότιμος Τριχονεύς· Aut idem aut filius fortasse praetor Aetolorum med. saec. II, *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 36 nr. 27. 46 Ὀφιεύς· eadem forma ethnici exstat *SGDI* 1862. 1978 et Strab. X p. 451. 465, cum Thucydides forma Ὀφιονεῖς utitur (III 94,5 al.); cf. Woodhouse Aetolia 66 not. 3.

33 PROXENIA. Basis lapidis calcarii inaedificata in ecclesia Ἅγιος Νικόλαος prope vicum Μόκιστα sita (in externo muro apsidis), a. 0,71, l. 0,72, cr. 0,355. Litt. alt. c. 0,012, interv. vers. c. 0,008; ΑΞΣ. Lapis valde corrosus et difficilis lectu. Ed. Soteriades Ἐφ. 1905, 96 nr. 13. Exscripsi. *Ect.*

σ̣τραταγέο̣ντος̣ Νικάνδρου Τριχονέος τὸ δεύτερον
π̣ροξενίαν Αἰτωλοὶ ἔδωκαν κατὰ τὸν νόμον Ε̣ὐ̣θ̣ίωι
[Εὐθ]ίου Νεαπολίται. ἔγγυος Κυδρ̣ίων Δωριμάχου
Τ̣ρ̣ι̣χονεύς. *vac.*

Suppl. Kla. || 2/3 Εὔνωι (?) | ...ΟΥ Sot.

V. 1 Nicandri Bitti f. (cf. nr. 97) Trichonii altera praetura = a. 184/3 (Gillischewski 50); eadem supplenda videtur nr. 131. 2 Εὔθιος· ad nomen cf. Bechtel *H.P.* 179. 3 Κυδρίων Δωριμάχου Τριχονεύς· Soteriades putat eum filium esse praetoris Dorimachi Nicostrati f. Trichonensis, sed conferendus est etiam Dorimachus Sosandri f. Trichonensis, cf. ad nr. 24_{10} et 31_{74}. Cydrionis frater videtur Νίκανδρος Δωριμάχου Τριχονεύς, ἔγγυος proxeniae a. 185/4, nr. 32_{18}.

34 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 66). Magnus lapis calcarius inventus in regione meridionali τᾶς Ἁγ. Τριάδος, ab inferiore parte fractus et a sinistro angulo superiore laesus, a. max. 0,79, l. 0,87, cr. 0,325; in latere superiore duo foramina. Litt. alt. *a* et *b* 0,008 *c* c. 0,005 *d* 0,005—0,007, interv. vers. *a* c. 0,005 *b*? *c* c. 0,003 *d* 0,007—0,008; formae omnium titulorum fere eaedem ΑΞΠΣ. Exscripsi. *Ect.*

vacat

a [στραταγέοντος - - - - - - - - -, ἱππαρχέ]οντ̣ος Σ̣τ̣ - - - - - - - -
- -
[- - - - - - - - - - - - - - - εἶμ]εν δὲ αὐ̣τ̣ῶ̣ι κ̣ʋαὶ γ̣ᾶ̣ς̣ [καὶ οἰκίας]
[ἔνκτησιν καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου] κ̣α̣ὶ εἰ[ράνας καὶ τἆλλα ὅσα καὶ]
[τοῖς ἄλλοις προξένοις τῶν Αἰτω]λ̣ῶ̣ν̣. ἔ̣νγυο[ι] τ̣ᾶ̣ς̣ π̣ροξε̣νία[ς - - - - - - - - -]
- - - - - - - - - - - - - - Π Ο̣ - - *vac.*

intervallum 0,03

b [στραταγέοντος Σατύρου τοῦ Ἀνδρονίκ]ου Ἀγρινιέο̣ς̣, ἱ̣π̣π̣α̣[ρχέοντος Μενελάου]
[τοῦ Ἀνδρονίκου Ἀρσινοέος, - - - - - - - - - - - - - - - - -]
- - - - - - - - - - - - - - - - - ΝΚΥΡΑ - - - - - - - - -

sequuntur vestigia incertissima quinque versuum.

intervallum 0,02

c *duo versus plane evanidi*

- - - - - - - - - - - - - - ΛΛ - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - Α̣Ι̣ΩΙ̣Α̣Ν - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - Ν̣ΕΙ - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - Α̣..^{c.5}..Ε̣Υ[- - - - - - - - - γᾶς καὶ]
[οἰκίας ἔνκτησιν καὶ ἀ]σ̣φ̣ά̣λ̣ε̣ια̣[ν κ]α̣ὶ ἀ̣σ̣υ̣λία̣ν̣ καὶ πολέ̣μο̣υ̣ κ̣α̣ὶ εἰ̣ρ̣[άνας καὶ τὰ λοιπὰ τί]-
[μια ὅσα κ]α̣ὶ τ̣ο̣ῖ̣ς ἄ̣λ̣λοις π̣ρ̣ο̣ξ̣ένοις̣ κ̣α̣ὶ ε̣ὐεργέταις. ἔ̣ν̣γ̣[υος τ]ᾶ̣ς̣ π̣[ροξενίας - - -].

d στρατ[α]γέοντος Νικιά[δ]α τοῦ Λέωνος Ἀπιρικοῦ, ἱππ[αρχέοντος - - - - - - -]
Τριχονέος, βουλᾶς δὲ γραμ(μ)ατεύοντος Πολεμαίου τοῦ [- - - - - - -, Αἰτωλῶν]
δὲ γραμματεύοντος Πολυκρίνεος τοῦ Νικέα Ὑαίου [ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς προξενίαν δεδόσθαι]
.ᶜ·⁴.ε.ᶜ·⁴.ι Ἀντάνδρου Δυμαίωι κατὰ τὸν νόμον. εἶμε[ν] δ[ὲ αὐτῶι καὶ πολιτείαν καὶ γᾶς καὶ]
οἰ[κ]ίας ἔνκτησιν καὶ ἀσσφάλειαν (!) καὶ ἀσυλίαν καὶ π ᵛ ολέμου καὶ εἰράνας καὶ τὰ λοιπὰ τίμια
ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις καὶ εὐεργέταις τῶν Αἰτωλῶν. ἔνγυοι τᾶς προξενίας [.]ο - - -,
Δωρίμαχος, Νίκανδρος, Ἀλέξανδρος Ἀλέξωνος Τριχονεῖς. *vac.*

a suppl. Kla. || 3 in voce καί propter venam lapidis spatium vacuum. — *b* suppl. Kla. coll. nr. $137_{26.\,27}$. — *c* suppl. Kla. — *d* suppl. Weinreich et Kla. || 16 med. patronymicum praetoris legit Kla. | 17 in. ΓΡΑΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ || 17 med. Πολεμαίου τοῦ Θόα Τριχονέος Weinreich ex ectypo, non agnovit in lapide Kla. || 18 fin. πολιτείαν Weinr., προξενίαν Kla., cf. v. 21 || 19 fin. legit et suppl. Kla.; de civitate hoc loco addita cf. nr. 137_{33} || 20 med. in vocabulo πολέμου vena lapidis || 22 fin. legit Kla.

V. 7 Satyri prima praetura c. a. 143/2, cf. ad nr. 137_{26}. Supplementum, quod formae litterarum et reliquiae versus commendant, comprobatur nomine Alexandri Alexonis f. Trichonensis (v. 22). De oppido Agrinio vide ad nr. 137_{26}. 16 Praetura Niciadae aliunde non innotuit; apparet eam non multo post a. 143/2 esse statuendam, cf. etiam ad v. 22. Ἀπιρικός· ethnicum ignotum, de quo cf. Syll.³ 636 not. 15 et OGIS 234 not. 2. 17 De duobus scribis cf. ad nr. 69_{3}. 18 Ὑαῖος· cf. ad nr. 71_{1}. Memorabile sane est Hyaeos etiamtum Aetolorum esse, sed cf. ad nr. 35_{7}. 22 Δωρίμαχος· fortasse praetor Dorimachus II, de quo cf. ad nr. 137_{64}. Ἀλέξανδρος· idem βουλᾶς γραμματεύς c. a. 143/2, nr. 137_{28}. Eius avus exstat nr. 68.

35 PROXENIA. Lapis calcarius inaedificatus inversa positura in pariete externo apsidis ecclesiae S. Nicolai in vico *Mokista* sitae, a. 1,37, l. 0,65, cr. max. 0,345. Litt. alt. 0,017, interv. vers. 0,007; ΑΣ, formae crassae. Titulus admodum detritus est. Ed. G. Cousin *BCH* X 1886, 187 nr. 4 (Woodhouse Aetolia 207; IG IX 1¹, 411). Cf. Pomtow *Klio* XVII 197. Exscripsi. *Ect.*

στραταγέοντος τῶν Αἰτωλῶν Φύλακος
τοῦ Πανταλέωνος Κ[αλυ]δωνίου τὸ τέταρτο-
ν ἔδοξε τοῖς Αἰτ[ωλ]οῖς· ..ᶜ·⁶..ποι [³⁻⁴κρ]άτε-
ος Ναξίοι προξ[ενίαν δεδόσθαι] πα[ρὰ] τ[οῦ κ]οινο[ῦ]
τῶν Α(ἰ)τω[λ]ῶν [αὐτοῖ καὶ ἐγγόνοις. ἔγγυοι] τᾶς
προξενίας - - - - - - - -, - - - - - -
νέα Μολ[υ]κρεῖ[ς]. *vacare videtur.*
vac.

Suppl. et lectiones Cousini emendavit Kla. || 1 Φύλακος iam recte Cousin et Pomtow l. c.; Φίλλιος Dittenberger || 2 Καλυδωνίου iure iam Pomt. postulaverat || 5 ΑΤΩ.

V. 1 Phylacis quarta praetura fuit brevi post a. 143/2, cf. ad nr. 137 *c*, ubi eadem exstat. 4 τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν· cf. ad nr. 139_{1}. 7 Μολυκρεύς· cf. ad nr. 69_{3}. Apparet igitur etiam Molycriam velut Naupactum aliaque oppida Locrorum Ozolarum post a. 167/6 in dicione Aetolorum mansisse, cf. Swoboda *Staatsaltert.* 333 cum not. 4; Oldfather *RE* XIII 1232; vide etiam ad nr. 34_{18}.

36 PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 23). Stela magna lapidis calcarii inventa supra fontem, infra fracta a. 0,84, l. 0,64, cr. 0,235. Superior pars lapidis vacua relicta est. Litt. alt. 0,01, interv. vers. c. 0,005; ΑΒΞΠΣ. Exscripsi. *Ect.*

ἐπὶ ἀγωνοθέτα Στράτωνος τοῦ Νικοβούλου Ἀρσινοέος
μηνὸς Προκυκλίου ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς· προξενίαν δεδόσ-
θαι (Ἀ)λέξωνι Ἄνδρωνος Μαχετιεῖ αὐτοῖ καὶ ἐκγόνοις κατὰ τὸν
νόμον. ἔνγυοι τᾶς προξενίας Μεννέας Δαμοτίωνος, Δινί-
[α]ς Εὐδάμου Στράτιοι.
ἐπὶ ἀγωνοθέτα Στράτωνος τοῦ Νικοβούλου Ἀρσινοέος μη-
[ν]ὸς Προκυκλίου ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς· προξενίαν δεδόσ-
θαι Νικοβούλοι Μενάνδρου Αἰκλυμίοι αὐτοῖ καὶ ἐκγόνοις κατὰ
τὸν νόμον. ἔνγυοι τᾶς προξενίας Μεννέας Δαμοτίω[νος],
[Δ]ινίας Εὐδάμου Στράτιοι.
vacat unus versus
[σ]τραταγέοντος Νικία τοῦ Λαδάμεος Καλυδ[ωνίου ἔδοξε]
[τ]οῖς Αἰτωλοῖς· Πανταρῃ Ἐνπεδεάρχου [...ᶜ·⁹.... προξε]-
νίαν δεδόσθαι κατὰ τὸν νόμον. [ἔνγυοι τᾶς προξενίας ᶜ·²]-
..ων Νίκωνος, Ὑβρίστας Ἀγεμ[άχου, - - - - - - -, - - -]-
..ος Σατύρου Στράτιοι, Νι - - - - - - - - - - - - - - - -
vac.

Suppl. Weinreich in schedis || 3 in. ΛΛΕΞΩΝΙ || 3 fin. Κ ex Γ correctum || 12 fin. patronymicum agnovit Kla. in lapide.

V. 1 De munere agonothetae non constat; nam quae Nachmanson *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 56 disseruit, stare non possunt (sic recte iam Swoboda *Staatsaltert.* 368 not. 4), vel propterea quod nunc discimus hunc magistratum Aetolorum non solum Naupacti (*Ath. Mitt.* l. c. 29 nr. 21) inveniri sed etiam extra Naupactum, cf. praeter titulum supra positum etiam nr. 96 *b* et 110 *b*. Id autem monendum est hoc munus demum inde a saec. II a. Chr. commemorari. Videtur mihi quidem nescio quae necessitudo cum illo summo Ozolarum magistratu (sc. inde ab a. 166) intercedere. — Στράτων Νικοβούλου Ἀρσινοεύς· Cum titulus post a. 167 scriptus sit (cf. ad v. 3), Straton haud dubie idem est atque Στράτων Ἀρσινοεύς, praetor τὸ β' ἄ. Ἀμφιστράτου = c. a. 159 (in manumissione Delphica inedita [= inv. nr. 4288 + 4294], de qua Pomtow me certiorem fecit). Videtur nepos praetoris Stratonis Arsinoënsis esse (exeuntis saec. III; nr. 28_1. 59_5). Tamen conferendus est ad nomen patris etiam Νικόβουλος Πολέμωνος Ἀρσινοεύς, μάρτυς manumissionis a. 184/3, nr. 131_8. 3 Ἀλέξων Ἄνδρωνος Μαχετιεύς· cf. prorsus cognominem Delphum, qui c. a. 159 μάρτυς manumissionis Delphis est (*SGDI* 2280_5); sed coniecturis videtur abstinendum. De ethnico cf. ad nr. 69_3. Quae civitas cum hic non iam Aetolorum sit, titulum ad tempus post a. 167 pertinere apparet, id quod etiam litteratura docere videtur; vide etiam ad v. 11. 8 Αἰκλύμιος· ethnicum plane ignotum. 11 Νικίας Λαδάμεος Καλυδώνιος· huius pater videlicet Λαδάμης Νικία, φυλάσσων τὰν ὠνάν med. saec. II Calydone, nr. 137_{22}, et filius Λαδάμης nr. 139 (c. a. 84). Itaque praetor Nicias fin. saec. II in munere fuisse videtur (cf. etiam ad v. 14). 14 Ὑβρίστας Ἀγεμάχου Στράτιος· huius pater probabiliter Ἀγέμαχος Στράτιος, μάρτυς manumissionis med. fere saec. II, nr. 109_7.

---

37 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 75). Angulus superior sinister tabulae lapidis calcarii a. max. 0,275, l. max. 0,17, cr. 0,115. Litt. alt. 0,007—0,014, interv. vers. c. 0,008; Α Ξ Σ Υ, formae simillimae nr. 13 et 32. Exscripsi. *Ect.*

Ἀγ̣αθᾷ̣ τύχ̣[ηι. ἔδωκεν τὸ κοινὸν τῶν Αἰ]-
τωλῶν Ἀγαθ̣ - - - - - - - - -
ουδιεῖ̣ προξ[ενίαν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφ]-
ά̣λειαν κ̣[αὶ ἀσυλίαν καὶ πολέμου καὶ]
ε̣ἰρ̣ή̣νης [καὶ αὐτῶι καὶ ἐκγόνοις καὶ]
[τ]ἆλλα [πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις δί]-
δοται π̣[ροξένοις. στραταγοῦντος *vel similiter*]
. . ι Λ - - - - - - - - - - - -
. . Σ - - - - - - - - - - - -
[.]Μ̣ - - - - - - - - - - - -
Ε̣ - - - - - - - - - - - - -

Suppl. Kla. Litterae sunt prioris partis saec. III.

---

38 CIVITATIS DECRETVM. Thermi in museo (inv. nr. 82). Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum a. max. 0,18, l. max. 0,10, cr. max. 0,12. Litt. alt. 0,01, interv. vers. 0,005; Α Σ. Exscripsi. *Ect.*

- - Κ̣ - -
- - γ]ραμ̣[ματ - -
- - ς Νικ - -
- - Φ̣ράστορ - -
- - (ἰσο)πο]λ̣ιτ̣είαν - -
(ἀσυλίαν) αὐτοῖ]ς καὶ χρή[μασι - -
(ἔγγυοι)] Ϲ̣ωϲ̣α̣νδρ - -
- - ὁ̣σο̣υ̣ Φ̣α̣ν[οτεύς *sive* -τεῖς
- - - Σ̣ - -

Suppl. Kla. V. 4 De nomine Φράστωρ cf. Bechtel *H.P.* 457. 8 Si ethnicum recte est suppletum, titulus annis 263/0—256/5, quibus annis Phocis Aetolorum erat (de anno 256/5 cf. ad nr. 11_{47}; de annis 263/0 i. e. inter archontes Peithagoram = a. 264/3 et Aristagoram = a. 260/59 vide Beloch IV 2, 402), tribuendus est; litteratura optime consentit. De variis formis ethnici cf. F. Schober *Phokis* (1924) 39.

---

39 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 22). Pars inferior stelae lapidis calcarii inventa supra fontem; ab utroque latere margo servatus, infra cardo exstat, a. 0,435, l. 0,385, cr. 0,11. Tantum superior mutila pars lapidis inscripta, reliqua vacua relicta est. Litt. alt. 0,011—0,019, interv. vers. 0,005; Α Ν Χ, formae pulchrae. Exscripsi. *Ect.*

[- - - - προξενίαν] κ̣α̣[ὶ πο]-
[λιτείαν Αἰτωλοὶ ἔ]δ̣ωκαν̣ [.]-
- - - c. 12 - - - ο̣υ, Ἄρχοντ̣[ι]
[καὶ - c. 6 - Μι]κ̣κέα, Ἄρχοντ̣[ι]
[- - c. 9 - - -]. *vac.*
vac.

Suppl. dubitanter Kla. Latitudo lapidis docet singulos versus fere 21 litteras tenuisse. Quodsi recte tenorem tituli restituimus, ethnicum, quod praeter patronymicum vs. 5 supplendum est, sane brevissimum fuisse apparet. Formae litterarum medium fere s. III indicant.

---

40 PROXENIA (?). Thermi in museo (sine num. inv.). Pars superior stelae lapidis calcarii aëtomate cum acroterio ornatae, infra et ab utroque latere fracta, a. max. 0,27, l. max. 0,15, cr. 0,105. Litt. alt. 0,016—0,018, interv. vers. 0,006; Α. Exscripsi. *Ect.*

[Ἀγαθᾶι τύχ]αι. ἔ[δωκε τὸ]
[κοινὸν τῶν Α]ἰ̣τω̣[λῶν. c. 8]-
- - - - - Λ - - -

Suppl. Kla. Saeculum tertium a. Chr.

---

41 PROXENIA (?). Thermi in museo (sine num. inv.). Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum, a. max. 0,15, l. max. 0,13, cr. max. 0,085. Litt. alt. 0,01—0,012, interv. vers. 0,015; Α Σ. Exscripsi. *Ect.*

\- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - - κ̣αὶ γᾶϲ ἔγ̣[κτηϲιν καὶ οἰκίαϲ καὶ ἀϲφάλειαν]
[καὶ ἀϲυλίαν καὶ] π̣ολέμου [καὶ εἰρήνηϲ καὶ - - - - -]
\- - - - - - - - ⁻ Ι̣ΚΑ - - - - - - - - - - - -

Suppl. Kla. Saeculum tertium a. Chr.

42 PROXENIAE (?). Thermi in museo (inv. nr. 73). Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum a. max. 0,34, l. max. 0,22, cr. max. 0,10. Litt. alt. 0,009—0,011, interv. vers. 0,004; Ν Ξ Σ. Exscripsi. *Ect.*

\- - - - -
\- - ο̣ϲ̣ - -
\- - ονι, - -
\- - Καλ]λ̣ιξένω̣[ι - -
\- - ᾿ωνέου̣ - -
\- - ε̣λεω ι - -
\- - ιιΔ̣ - - -
\- - ἔ]γ̣γυοι Ν - -
vacat

Suppl. Kla. Nimirum haec supersunt de catalogo proxeniarum vel civitatium s. III.

43 PROXENIAE (?). Thermi in museo (inv. nr. 27). Lapis calcarius undique fractus praeter dextram partem a. 0,26, l. 0,15, cr. max. 0,21. Litt. alt. *a* 0,008 *b* 0,01—0,015, interv. vers. *a* c. 0,005 *b* c. 0,003; *a* formae plane incertae *b* Α Κ. Lapis difficillimus lectu. Exscripsi. *Ect.*

a *praecedunt quattuor versus, in quibus nihil legi potest*
\- - - - - Α..ΧΛ̣Ι̣Ω - -
\- - - - ΓΓΩΙΛ..Ν - -
\- - - - - ΤΤ - - - -
\- - - - Ο̣ΣΥ..Υ - - -
\- - - - ΣΙΓΩΝΙ - -
intervallum 0,01
b - - - Ε̣ΔΙΚΑΙΩΙ
[- Ἡρακλ]ΕΙΩΤΑΙ *vac.?*
\- - - ΒΙΑΙΩΙΣ̣Τ̣[.]
\- - - ΤΑΣ̣ *vac.?*
\- - - ΔΩ̣Ρ̣ΙΜΑΧΟ[.]
vac.?

Lectio tituli *a* prorsus dubia. In titulo *b* praeter nomen Δωρίμαχοϲ (v. 10) exstare videntur nomina Δίκαιοϲ (v. 6) et Βίαιοϲ (v. 8). V. 6 ἔδωκ]ε? — Litterae videntur saeculi tertii esse.

44 PROXENIA (?). Thermi in museo (inv. nr. 17). Fragmentum tenuis tabulae aëneae undique mutilum, inventum in ruderibus templi, a. max. 0,073, l. max. 0,10. Litt. alt. 0,006; Κ Σ Χ, formae punctis expressae. Exscripsi.

\- - - Ε̣ΙΟ̣ΙΣ̣ - - - - - -
\- - - - ΛΚΑΙ/..ᶜ.ᵍ.ΙΣ̣ - -
..ᶜ.⁶.. α̣ὐτοῖϲ καὶ ἐκγ(ό)νοιϲ κα[ὶ γᾶϲ]
[ἔγκτηϲι]ν καὶ οἰκίαϲ καὶ ἀϲφάλ[ειαν]
[καὶ ἀϲυ]λ̣ίαν καὶ πολέμου καὶ ε[ἰρή]-
[νηϲ καὶ κ]ατὰ γᾶν καὶ κατὰ θάλ[αϲϲαν]
[καὶ αὐ]τ̣οῖϲ καὶ χρήμα̣ϲ̣ι - - - - -
\- - - Χ̣Ν'Τ̣^ - - - - - -

Suppl. Weinreich in schedis. V. 3 med. in voce ἐκγόνοιϲ inter Γ et Ν unum spatium vacat.

45 PROXENIA (?). Thermi in museo (inv. nr. 19). Fragmentum tenuis tabulae aëneae inventum in ruderibus templi, supra margo exstat, a. 0,045, l. 0,045. Litt. alt. 0,01; Α Σ, formae punctis expressae. Exscripsi.

Ἀγ]αθᾱ̣[ι τύχηι
τὸ κοινὸ]ν Αἰτω̣[λῶν ἔδωκεν
καὶ ΙΣΟ̣
Σ̣

Suppl. Kla. V. 3 an προξενίαν] καὶ ἰϲο[πολιτείαν supplendum sit dubito. Potius hoc loco nomina propria exspectes. — Vide etiam nr. 91,7.

46 PROXENIA. Thermi in museo (inv. nr. 80). Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum a. max. 0,14, l. max. 0,145, cr. max. 0,085. Litt. alt. 0,013—0,018, interv. vers. 0,008; Α Σ Ω. Exscripsi. *Ect.*

vac.
[ϲτραταγέο]ν̣τοϲ [- - - - - - - - - - -]
[ἔδοξε τοῖϲ] Α̣ἰτωλ[οῖϲ - - - - - - - - -]
[. . . Θεϲϲα]λ̣οῖϲ ἐγ [Λαρίϲαϲ (?) δεδόϲθαι προξενίαν],
[ἰϲοπολι]τ̣ίαν, ἔ[νκτηϲιν (?) - - - - - - - -]
\- - - - ΦΙΕ̣Ν̣ - - - - - - - - - - -

Suppl. dubitanter Kla. || 3 cf. nr. 17_{21} — Litteratura saec. II a. Chr. indicat.

47 PROXENIAE (?) Thermi in museo (inv. nr. 91). Fragmentum lapidis calcarii undique mutilum, a. max. 0,19, l. max. 0,19, cr. max. 0,09. Litt. alt. 0,01—0,014, interv. vers. c. 0,005; Α (?) Δ Φ. Titulus difficillimus lectu, quia lapis fere plane corrosus. Exscripsi. *Ect.*

\- - - - - - - - - - - - - - -
\- - - - ΙΙΦΙΛΛ̣ - - - - - - - - -
\- - Δ̣Ε̣χωι Ἀϲάνδρο̣[υ - - - ἔγγυοϲ - -
\- - - Τ̣ΤΙΟ̣Σ̣ ..ΑΙΙ - - - - - - - -
sequuntur vestigia incertissima quinque versuum.

Videntur haec ad catalogum proxeniarum vel civitatium pertinere. V. 4 Βού]ττιοϲ, Ἑρμά]ττιοϲ, Σπά]ττιοϲ? Cf. ad nr. 55_3. — De tempore certo iudicari nequit (saec. II a. Chr.?).

48 PRAESCRIPTVM DECRETI. Thermi in museo (inv. nr. 70). Angulus sinister superior baseos lapidis calcarii regula ornatae, a. max. 0,165, l. max. 0,22, cr. max. 0,115. Litt. alt. 0,01—0,015, interv. vers. 0,007—0,009; Α Σ Ω. Exscripsi. *Ect.*

ϲτραταγέ̣[οντοϲ - - -, ἱππαρχέοντοϲ - - -, γραμματεύ]-
οντοϲ τῶν [Αἰτωλῶν - -, τῶν δὲ ϲυνέδρων - -, ἔδοξε]
τοῖϲ Αἰτω̣[λοῖϲ· - - - - - - - - - - - - - -]
\- - - - - - - - - - - - - - - - - - - -

Suppl. Kla. coll. nr. 69, ubi vide de duobus scribis. — Secundum litteras saec. II a. Chr.

49 PROXENIA(?). Thermi in museo. Fragmentum tenuis tabulae aëneae inventum in ruderibus templi, supra margo gradatus, a. max. 0,045, l. max. 0,09. Litt. alt. v. 1 0,014, v. 2 sqq. c. 0,008; Α Ω, formae incisae. Exscripsi.

O

τὸ κοι]νὸν Αἰτωλῶν [ἔδωκεν
- - - - ππωι αὐτῶ[ι καὶ ἐκγόνοιϲ
ΝΤΑ[.]ΡΟΝ

Suppl. Kla.

50 PROXENIA(?). Thermi in museo (inv. nr. 81), ubi a. 1926 frustra quaesivi. ʽτεμάχιον προξενικοῦ δόγματοϲʼ, a. max. 0,14, l. max. 0,05 (inv.). Exscripsit Rhomaios in inventario.

Η
ΟΥΚ
⁻ΥΘΥΚ
ΚΛΕΙ/
ΕΓΓΟΝ[οιϲ
ΙΣΙΝΙ
ΝΚ

V. 3 scil. Εὐθυκ - - || 6 fortasse ἔνκτ]ηϲιν γ[ᾶϲ καὶ οἰκίαϲ. Kla.

2. DEDICATIONES.

Adde nr. 4*a*.

51 STATVA SCORPIONIS. Thermi in museo (inv. nr. 33). Basis lapidis calcarii inventa παρὰ τὴν μεγάλην ὑπὲρ τὴν κρήνην ἐξέδραν, supra ab utroque angulo lateris postici fracta; a. 0,845, l. 0,65, cr. 0,285. In latere superiore foramen exstat. Litt. alt. 0,01, interv. vers. c. 0,008; Α Ξ Σ, formae pulcherrimae. Edd. Soteriades Δελτ. I 1915, 57 nr. 35 (cum imag. photogr.); Rhomaios ibid. 280; A. Wilhelm Strena Buliciana (1924) 167 (S. E. G. II 355); Klaffenbach Δελτ. X 1926 (1929), 34 (S. E. G. III 437). Cf. Weinreich Herm. LIII 1918, 437. Exscripsi. *Ect.*

ἄλϲει ἐνὶ χρυϲέωι ϲε βοαδρομέοντα ϲὺν ἵππωι
[Φ]ωκίϲι Τείθρωνοϲ κτεῖνεν ὑπὸ ϲτεφάναιϲ
δυϲμενέων κρυφθεὶϲ ἄφατοϲ λόχοϲ, ἄξια πάτραϲ,
ἄξια δʼ Οἰνειδᾶν μηϲάμενον προγόνων.
μναμόϲυνον δὲ πατὴρ μορφᾶϲ ϲέθεν εἵϲατο τόνδε
χαλκὸν Ἀπόλλωνοϲ πὰρ τριπόδεϲϲι Δράκων,
ὅϲ ϲε καὶ ἐμ φθιμένοιϲιν ἐόντʼ εἰϲ φένγοϲ ἀνάξει,
Σκορπίων· ὧϲ ἀγαθῶν οὐκ ἀπόλωλε ἀρετ(ά).

2 in. suppl. Wilhelm, haud dubie recte; nam in lapide identidem accuratissime examinato nihil nisi [.]ΩΚΙΣΙ legere potui; ΣΩΚΙΣΙ Rhom. agnovisse sibi videtur || 8 fin. ΑΡΕΤΛ.

V. 2 Τείθρων· oppidum Phocidis, quod fere Τ(ε)ιθρώνιον appellari solet; sed idem nomen etiam *SGDI* 1983_5 (Rhom.). De luco v. 1 inter Tithronium et Drymaeam sito cf. Paus. X 33, 12 (Rhom.). 3 ἄφατοϲ· Wilhelm recte interpretatur ʽ*von dem keine Kunde vorlag*ʼ. 4 Οἰνειδᾶν· cf. Pind. Isthm. V 39 (Hiller apud Weinr. in schedis). Ad versum confert Wilhelm carmen Creticum *SGDI* $5074_{8.9}$. 6 Δράκων· hunc eundem putat Weinreich l. c. 437 atque Δράκοντα Πολιέα, de quo cf. ad nr. 8_{13}. 7/8 Confert Rhom. Simonid. $121_{3.4}$ Diehl. 8 Quod hoc demum loco nomen eius, qui honoratur, apparet, cf. Geffcken *Gr. Epigr.* ad nr. 130 et *Neue Jahrb.* XXXIX 1917, 100. Ad sententiam huius versus confert Soteriades Kaibel Epigr. Gr. 889*a*; cf. etiam SEG III 441_1.

Cum litteratura titulum ineunti saec. III a. Chr. vindicet, Rhom. conicit carmen referendum esse ad proelia incursione Gallorum mota, contra Wilhelm de prioribus quibusdam expeditionibus Aetolorum cogitat, siquidem Hiller (apud Weinr. l. c. 437) titulum ca. 285 exaratum esse putat. Qui vir doctus ipse (per epistulam ad Weinr. datam) haud inepte opinatur, cum Tithronium non ita multum ab Elatea absit, agi de isdem rebus, de quibus nos certiores fecit carmen Delphicum in honorem Xanthippi Elatensis factum (Syll.[3] 361 *C*), sc. de Elatea a dominatione Antigoni ca. 284—281 liberata (cf. Pomtow Delphica III 129; Beloch IV 2, 369). Ceterum auctorem carminis supra positi suspicatur Hiller eundem esse atque carminum Syll.[3] 361 *B. C*, Wilhelm Posidippum, quippe qui ab Aetolis proxenia honoratus sit (nr. 17_{24}); cf. quae Weinreich l. c. 434 exposuit.

---

52 PAEDIAE HERACLEOTAE STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 5). Basis lapidis calcarii supra simplici margine ornata, cuius angulus sinister inferior deest, a. 0,68, l. 0,75, cr. 0,37; inventa μικρὸν νοτιώτερον τοῦ βάθρου τῶν Πτολεμαίων (nr. 56). In latere superiore sunt tria foramina (non duo, Sot.). Litt. alt. *a* 0,016—0,023 *b* 0,015—0,018, interv. vers. 0,015; *a* Α et Α Δ Θ Κ Π et Π Σ *b* Π Σ. Edd. Soteriades Δελτ. I 1915, 55 nr. 33; Pomtow *Arch. Jahrb.* XXXII 1917, 133 (uterque cum imag. photogr.). Cf. Rhomaios Δελτ. l. c. 284. Exscripsi. *Ect.*

a τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν
τὸν ἵππαρχον Παιδίαν
Στρατίππου Ἡρακλειώταν
τοῖϲ θεοῖϲ ἀνέθηκε.
b Λύϲιπποϲ ἐπόηϲε.

Cum Soteriades dubitaret subscriptionem ad celeberrimum artificem huius nominis referre, Rhomaios autem hunc ipsum retinere vellet, Pomtow primus recte agnovit titulum *b* aliis iisque vetustioribus litteris quam tit. *a* exaratum esse, cf. imprimis formam sibilantis; praeterea tit. *b*, qui per totum lapidem scriptus est, diligentiores formas praebet. Nihil igitur, quod ad litteraturam saec. IV respondentem attinet, obstat, quominus revera cum Pom-

towio tit. *b* ad Lysippum nobilissimum revocemus, praesertim cum ethnicum absens notum artificem indicet. Utut res sese habet, id sane certum est tit. *a* postea demum, cum basis in novum usum converteretur, inscriptum esse. Quod non ante a. 280 fieri potuisse inde apparet, quod hoc demum anno οἱ Αἰτωλοὶ συντελεῖν τοὺς Ἡρακλεώτας ἠνάγκασαν ἐς τὸ Αἰτωλικόν (Paus. X 20,9). Itaque probabiliter Pomtow Παιδίαν Στρατίππου eundem putat atque hieromnemonem Aetolorum ἄ. Ἀμύντα = a. 252/1 (*SGDI* 2508); litterae sane huic aetati conveniunt. Idem ἔγγυος proxeniae 245—ca. 236, nr. 25_{18}.

53 CLISIAE PLEVRONII STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 8). Basis mutila lapidis calcarii prope Ptolemaeorum monumentum (nr. 56) inventa, quam integriorem vidit primus editor, hodie in duo fragmenta fracta; a latere sinistro pars marginis exstat; a. 0,40, l. 0,64, cr. 0,10. Litt. alt. 0,014—0,021, interv. vers. 0,015; Α Κ Π Σ Ω, formae bonae. Ed. Soteriades Ἐφ. 1905, 82 nr. 6. Exscripsi (litteras quae non iam servatae sunt, sed Sot. legit, lineis subscriptis insignivi). *Ect.*

Κλεισίαν Λύκου Πλευρώνιον
τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν
ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας
τᾶς εἰς αὐτούς.

Medio fere saec. III a. Chr. propter litteraturam titulum probabiliter attribuit Soteriades. Ad nomen Κλεισίας (Wilamowitzio suspectum) cf. Bechtel *H. P.* 250.

54 PORTICVS. Thermi in museo (inv. nr. 7). Fragmentum epistylii dorici ex lapide calcario confecti, inventum ἐν τῷ μεταγενεστέρῳ τειχίσματι ἀνατολικῶς τοῦ ναοῦ, a. 0,46, l. 0,65, cr. 0,33. Litt. alt. 0,03—0,045, interv. vers. c. 0,045; Α Ε Ξ Π Σ Φ, formae pulchrae. Ed. Soteriades Ἐφ. 1905, 97 nr. 15. Exscripsi. *Ect.*

vac.
– – – – – ς τὰν παστάδα ' – – – – –
στραταγέοντος Χ]αριξένου Τριχονέ[ος – – – – –
– – – Ἀμφι]σσέος, Βρύτωνος Φ – – – – –
vac.

Suppl. Sot. || 1 fin. κ[αὶ]? Kla. || 3 fin. Φ[υσκέος vel Φ[υταιέος Sot.

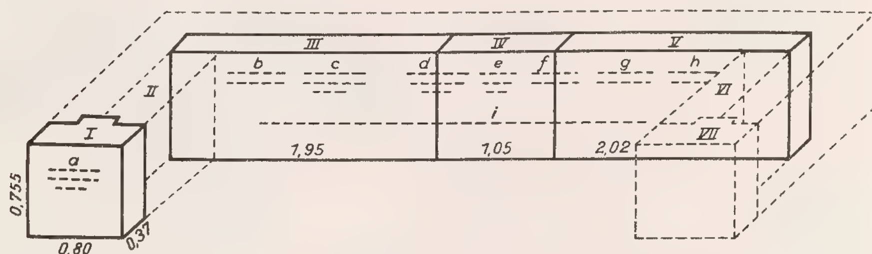
Hoc epistylium una cum multis triglyphis aliisque reliquiis vestigia adustionis ferentibus inventum ad porticum quandam prope Apollinis templum orientem versus sitam pertinere iure sumit Soteriades; de voce παστάς cf. Rüsch *Gramm. delph. Inschr.* I 185. Annis 279—220 titulum attribuit Sot., sed litterarum formae potius initium saec. III indicant. Itaque si modo supplementum στραταγέοντος recte se habet (nam cf. hipparchum Charixenum c. a. 260, nr. 18_{18}), non cum Soteriade praetor Charixenus II (de quo cf. ad nr. 18_{18}) sed Charixenus I intellegendus est (de quo vide ad nr. 5). Porro si ethnicum Ἀμφισσεύς v. 3 revera, ut quidem videtur, ad hominem Aetolum (magistratum?) pertinet, sequitur, ut titulus post a. c. 272 ponendus sit (cf. ad nr. 12_1), ergo hic de una ex posterioribus praeturis Charixeni agatur.

55 HIPPARCHI ALICVIVS STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 93). Fragmentum lapidis calcarii (supra margo), quod orientali stylobatae templi Apollinis inaedificatum fuerat; a. max. 0,325, l. max. 0,34, cr. 0,135. Litt. alt. 0,02—0,022, interv. vers. 0,018—0,02; Κ. Ed. Soteriades Ἐφ. 1905, 97 nr. 14. Exscripsi. *Ect.*

vac.
[Αἰτωλῶν τὸ κοινὸν τὸν ἵππαρ]χοῦντ[α τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος]
[*ethnicum* στραταγοῦντος Πο]λυκρίτ[ου Καλλιέως τὸ {τρίτον / τέταρτον}],
[γραμματεύοντος . . . . . . Βου]ττίου ἀ[νέθηκε].
vac.

Suppl. ex. gr. (cf. nr. 58, 63 al.) Kla., de praetore Polycrito (de quo vide ad nr. 13_{37}) supplendo iam Sot. cogitaverat. Cum vero scriba primae praeturae Polycriti Pleuronius (cf. nr. 13_{38}), alterius Naupactius (cf. nr. $3A_{17}$) fuerit, apparet hic tertiam aut quartam (nr. $17C_{125}$?) praeturam supplendam atque titulum medio saec. III tribuendum esse, id quod etiam formae litterarum comprobant. — V. 3 Βούττιος· cf. ad nr. 31_{40}. In censum veniunt etiam Ἑρμάττιος vel Σπάττιος, cf. nr. $188_{33.34}$.

56 PTOLEMAEORVM MONVMENTVM. Thermi in museo (inv. nr. 3). Quattuor lapides calcarii pertinentes ad exedram rectiangulam, cuius fundamentum in fano Apollinis (τὸ πρὸς Ν. ἄκρον τῆς ἀνατολικῆς στοᾶς) exstat. De mensuris lapidum et dispositione titulorum vide imaginem, quam confecit Rhomaios. *a* Litt. alt. 0,023—0,029, interv. vers. 0,015; Α Μ Π Σ (Kern Inscr. gr. tab. 33 phot.). — *b* Litt. alt. 0,016—0,023, interv. vers. 0,013; Α et Α Μ Π Σ. — *c* Litt. alt. 0,019—0,025, interv. vers. 0,013; Α Μ Σ. — *d* Litt. alt. 0,017—0,02, interv. vers. 0,01; Α Π Σ. — *e* Litt. alt. 0,015—0,023, interv. vers. 0,01; Α Κ Π Σ. — *f* Litt. alt. 0,015—0,022, interv. vers. 0,008; Α Κ Σ. — *g* Litt. alt. 0,015—0,022, interv. vers. 0,011; Α Π Σ. — *h* Litt. alt. 0,013—0,02, interv. vers. 0,013; Α Κ Μ Π Σ. — *i* Litt. alt. 0,033—0,035; Α Κ Σ Ω. Ed. Soteriades Ἐφ. 1905, 90 nr. 9. Cf. A. I. Reinach *Rev. ét. gr.* XX 1907, 48. Exscripsi. *Ect.*

a βασιλέα Πτολεμαῖον
βασιλέως Πτολεμαίου
Μακεδόνα

b Πτολεμαῖον βασιλέως
Πτολεμαίου Μακεδόνα

c β̣ασίλισσαν Β̣[ερ]ε̣ν[ίκαν]
βασιλέω̣ς Μάγα
Μακέταν

d β̣α̣[σί]λ̣ισσ̣α̣[ν Ἀρσ]ι̣ν̣όαν
βασιλέως Πτ[ολ]εμαίου
Μακέ[τ]α̣ν

e βασίλισσαν [Βε]ρ̣ενίκαν
βασιλέως Πτολεμαίου
Μακέταν

f . . . . c. 10 . . . . βασιλέω̣ς̣
[Πτολεμαίου] Μακεδόνα̣

g Ἀλ̣έ̣[ξαν]δ̣ρον β̣α̣σ̣ιλέως
Πτολεμαίου Μακεδόνα

h Μάγαν βασιλέως
Πτολεμαίου Μακεδόνα

i Αἰτωλῶν τὸ κοινὸν ἀρετᾶς ἕ̣νεκεν καὶ εὐεργεσίας τᾶς εἰς τὸ ἔθν̣[ος] καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλλανας.

Suppl. Sot. — Hanc exedram ab Aetolis in honorem regis Ptolemaei III Euergetae (246—221) eiusque familiae erectam fuisse imprimis e titulis *c* et *h* apparet. Exstant statuarum subscriptiones regis ipsius (*a*), maximi natu e filiis, Ptolemaei, cui regi cognomen Philopator erat (*b*), uxoris regis Berenicae (*c*), duarum filiarum Arsinoae et Berenicae (*d*. *e*), trium filiorum minorum natu, quorum primi nomen fractura periit, aliorum Alexander et Magas sunt (*f*. *g*. *h*). Innotuerant adhuc quattuor tantum liberi Euergetae, non sex, ut Sot. l. c. 93 dicit, scilicet Ptolemaeus, Arsinoa (*R.E.* s. v. nr. 27), Berenica (*R.E.* s. v. nr. 12), Magas (Strack *Dyn. d. Ptol.* 194). Exsistit autem quaestio, quot praeter has statuae in monumento positae fuerint. Deesse tres lapides, non ut asseverat Sot. l. c. 90. 92 duos, suo iure monet Rhom. (per epistulam) et clare perspicitur ex imagine (II.VI.VII). Atque idem Rhom. haud dubie recte sumit, cum minime veri simile sit inter regem (*a*) et diadochum (*b*) et reginam (*c*) aliam statuam erectam fuisse in lapide II deperdito, etiam lapidem VI vacuum fuisse, at lapidem VII, quippe qui lapidi I respondeat, et statuam et titulum tulisse. Cuius autem fuerit haec statua, plane est incertum; cum Weinr. dubitanter sane de Apollinis figura cogitet, Rhom. suspicatur hoc loco imprimis honorifico fuisse imaginem Berenicae, utpote quae anno 238 mortua inter deos relata sit (OGIS 56_{49} ss.), Berenicam illam tit. *e* interpretatus tertiam filiam minorem natu.

Quod ad aetatem monumenti attinet, eam annis c. 240, siquidem regi minimum sex liberi iam erant, et 221 contineri consentaneum est. Sot. accuratius annos 224—221 i. e. tempus post foedus Graecorum Aegii factum efficere studuit, sed etiam anni belli Demetriaci mihi cum Reinachio in censum venire videntur eosque ob eam causam praetulerim, quod huic tempori verba tit. *i* καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλλανας magis convenire puto. Ceterum Reinach improbabiliter sane conicit in tit. *f* nomen fratris regis Lysimachi fuisse (l. c. 48).

Μακέτα· cf. Steph. Byz. s. v. Μακεδονία; *RE* s. v. *Maketai*.

57 STATVA ARCHIDAMI PLEVRONII. Thermi in museo (inv. nr. 59). Fragmentum baseos calcariae infra et a sinistra parte mutilum, in latere superiore foramen; a. 0,30, l. 0,37, cr. max. 0,26. Litt. alt. 0,017—0,026, interv. vers. c. 0,01; Α Π. Exscripsi. *Ect.*

[τὸ κοινὸν τ]ῶ̣ν Αἰτωλῶν
[τὸν ἵππαρχ]ο̣ν Ἀρχίδαμον̣
. . . . c. 10 . . . . Πλευρώνιον̣.

Suppl. Kla. || 2 in. novem litterae exciderunt, ita ut spatium nisi ad supplementum supra positum non sufficiat. — Formae litterarum alteram fere partem saec. III produnt.

58 STATVA HIPPARCHI NICOSTRATI NAVPACTII. Thermi in museo (inv. nr. 16). Magna tabula superior baseos infra cymatio ornata a. 0,24, l. 0,90, cr. 1,83, inventa prope Ptolemaeorum monumentum (nr. 56). Titulus exstat in fronte, in latere superiore foramen rotundum; a dextra (*Anathyrosis*) continuabatur altera tabula deperdita. Litt. alt. 0,018—0,022, interv. vers. 0,02; Α Κ Σ, formae pulchrae. Exscripsi. *Ect.*

[Α]ἰτωλῶν τὸ κοινὸν τὸν ἵ̣π̣π̣α̣ρ̣[χον Νικόστρατον]
Ν̣ικοστράτου Ναυπάκτιον.

Suppl. Weinreich in schedis coll. nr. 188_{36} (a. 213/2), ubi inter testes arbitrii exstat Νικόστρατος Νικοστράτου

Ναυπάκτιος. Consentit et spatium et litteratura tituli supra positi, quae alteram partem saec. III indicat. Idem hipparchus commemoratur nr. 25_3, ex quo titulo colligitur eum inter annos 245—ca. 236 hoc munere functum esse. Haud dubie eundem habes etiam nr. 65.

59 HAGETAE CALLIPOLITAE STATVA. CIVITATIS DECRETVM. Thermi in museo (inv. nr. 29 + 78). Duo fragmenta baseos lapidis calcarii, cuius angulus dexter superior deest. Frg. *a* (nr. 29) a. 0,635, l. 0,61, cr. 0,48; frg. *b* (nr. 78) a. max. 0,20, l. max. 0,10, cr. max. 0,08. Litt. alt. *A* 0,015 *B* 0,007—0,011, interv. vers. *A* c. 0,01 *B* 0,006—0,009; *A* Α Π Σ *B* Α Ξ Π Σ et Σ. Ed. *a* Soteriades Ἐφ. 1905, 94 nr. 10 et 11; *b* adiunxit Kla. (litteras huius fragmenti lineis subductis insignivi). Exscripsi. *Ect.*

a *A* ἁ πόλις τῶν Λαμιέω̣[ν τὸν]
στραταγὸν τῶν Αἰτω̣[λῶν]
Ἁγήταν Λοχά̣γου Κα[λ]λ̣ι̣[πο]-
λίταν. *b*
intervallum 0,018
B στραταγέοντος τῶν Αἰτωλῶν Στράτωνος [Ἀρ]σινοέος,
ἱππαρχέοντος Λαδίκου Ἀρσινοέος, γραμματ[εύο]ντος
Ταυρίωνος Μυστακέος ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖ̣ς . . ⁵⁻⁶ . . ωνι Ἀ-
ρίστωνος καὶ τῶι ἀδελφῶι αὐτοῦ Μενεκρ̣[ά]τει [Ἀρίσ]τ̣ωνος
Σμυρναίοις δεδόσθαι πολιτείαν κατὰ ᵛ τὸν νόμ̣[ο]ν.

Suppl. Sot. || 7 fin. [Ἀρίστ]ωνι? Kla. || 9 post κατά laesura lapidis.

V. 3 Prima praetura Hagetae est a. 218/7 (Polyb. V 91,1), altera ἄ. Εὐαγγέλου = a. 201/00 (cf. Pomtow *Klio* XVII 200), *SGDI* 2049; illa hic intellegenda, cf. ad v. 5. Duas domos habebat Delphis, quibus a. 190 privatus est, Syll.[3] $610_{78.79}$. Filius est Lochagus, praetor 179/8 (Gillischewski 20), nepos Hagetas, ἄρχων ἐν Καλλιπόλει c. a. 165, *SGDI* 1765 (an hic idem atque praetor fin. saec. III?). 5 Titulum v. 5 sqq. haud multo post titulum antecedentem exaratum esse docent cum litteratura tum nr. 28 ipse quoque exeuntis saec. III, ubi commemoratur altera Stratonis praetura. Efficitur ergo, ut v. 3 de prima praetura Hagetae quoque agatur atque prima praetura Stratonis post a. 218/7 statuenda sit i. e. a. 213/2, cf. ad nr. 28 (eadem praetura Stratonis exstat etiam nr. 96). 6 Λάδικος Ἀρσινοεύς· Ladicus Arsinoënsis, praetor τὸ β′ = med. saec. II (*Ath. Mitt.* XXXII 1907, 18 nr. 11), filius aut nepos est (l. c. 54 not. 1). Cf. etiam hieromnemonem Aetolorum cognominem a. 214/3 *BCH* LII 1928, 278 (cf. 280). 7 Μυστακεύς· ethnicum ignotum, quod etiam nr. 24_{14} exstare videtur.

60 CATALOGVS NOMINVM. Thermi in museo (inv. nr. 58). Lapis calcarius exedrae semicirculae, cuius in lateribus dextro et sinistro anathyrosis, quae dicitur, in superiore tria foramina exstant, a. 0,60, l. 1,17, cr. min. 0,375. Litt. alt. c. 0,01, interv. vers. c. 0,005; Α Μ Ξ Π et Π Σ Υ Φ. Exscripsi. *Ect.*

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII
	Πάμφιλος	[Κ]ά̣λλη̣ς	Μητρόδ̣ω̣ρος	Φι̣λότ̣ιμο̣ς (?)	Ἀ[σ]κ̣λ̣ηπιάδης	Βάκχ̣ιος	
	Ἀσκλάπων	Θρασυμήδης	Ἀπολ(λ)ωνίδη̣ς	[Δη]μ̣ήτριος	Αἰγεύς	Μητροφάνης	
	Μηνόδωρος	Ἀπολλώνι̣ο̣ς	Ἀπολλώνιο̣ς	Τ̣ίμων	Μένανδρος	Ἀσκλάπων	
	Μηνογένης	Εἰκάδιος	Ἐπικράτη̣ς	Ἀ̣νδρόμαχο̣ς	Στράτων	Μόλις	
	Δημήτριος	Ἡγέμαχος	Ἀπολλώνιο̣ς	[.]έ̣νων	Ἀπ̣ολλώνιος	Μενίσκος	
– – ιος	Ἀπολ(λ)ώνιος	Διογένης	Δημήτριο̣ς	Μ̣ηνόφιλος	Στράτων	Αἶμος	
	Λεύκιος	Βάκχιος	Ἀρτεμίδωρ̣ο̣ς	Π̣ο̣λ̣έμων	Μειδίας	Ἀρίσταρχος	
– – δ]ωρος	Δημήτριος	Διονύσιος	Ἑρμοκράτ̣η̣ς .	[Μ]έ̣νανδρος	Μένανδρος	Δαϊμένης	
	Βίων	Ἀπολ̣(λ)ω̣νίδης	Ἀπολλώνιο̣ς	Δ̣η̣μ̣ήτριο̣ς	Δημήτριος	Ἀπολλόδωρος	*rarissima atque plane incerta vestigia litterarum*
– – ος	Μενέμαχος	Ἄνδρων	Ἀπολλώ̣νι̣ο̣[ς]	[Σ]τ̣[ρ]ά̣των	Δαϊμένης	*vac.*	
	Διογένης	Ἀριστόμαχος	Φιλόξενο̣[ς]	[Μ]έ̣νανδ̣[ρος]	Μένων	Ξ̣ένων	
	Ἰδαῖος	Ἀρτεμίδω̣ρος	Μάτρων	Ἀπ̣ο̣λλώνιος	Φειδόλαος	Ἄνδρων	
	Δημήτριος	Μένιππο̣ς	Ἄλ̣κιμο[ς]	Ἀ̣σκληπιάδ̣ης	Νέων	Αἴ̣σιμος	
	Μαλούσιο̣ς	Μαρσύας	Διογένη̣[ς]	Ἀ̣σ̣κληπ̣ιάδη̣ς	Μηνόδωρος	Μιδ̣ίας	
	Μάτρων	Μένιππος	Ἀρτεμίδ̣ωρ̣[ος]	[Μη]ν̣οφάνης	Ποτάμ̣ων	Τ̣ίμων	
– – ς	Διογένης	Ἀσκληπιά̣δης	Μ̣ηνογέ̣νη̣[ς]	[Ἀσκ]λ̣ηπ̣ιάδης	Μηνόδωρος	Ἱ̣π̣π̣όνικος	
– – ης	Διόφαντος	Ἀρτεμ̣ίδωρος	Ἀπολλώ̣νι̣ο̣[ς]	[Ἀπ]ο̣[λ]ω̣νίδης	Λεύκιος	Κράτιππος	
	Νικόλαος	Ἀπολλωνίδης	Ἀ̣τ(τ)ινᾶ̣ς	Μ̣ε̣νέστρατος	Μηνόδωρο̣ς	*vac.*	
	Μοσκίων	Με̣ν̣έμαχος	Ἀπολλώ̣νιο̣[ς]	. . . ᶜ· ⁸ . . . ης	Ἀ̣ρτέμων	Μειδ̣ία̣ς	
	Σκυθινός	Ἀντ̣ί̣πατρος	Δ̣ε̣ίν̣α̣ρ̣χ̣ο̣ς		Κλέαρχος	Μένανδρος	
	Ἀπολλωνίδης	Ἀπολ̣λωνίδης	Ἀπολλωνίδ̣η̣ς		Μένανδρο̣ς	Μ̣ενεκ̣ράτης	
– – ς	Ἀρτέμων	Ἀπολλώνιος	Μ̣έ̣ν̣ιππο̣ς		Μ̣ήδειος	Β̣ά[κ]χ̣ιος	
– – ο̣ος	Ἑρμοκράτης	Ἡ̣ρόδ̣οτος	Μητρ̣ο̣ – –		Μένιππος	Μηνό̣φ̣ιλος	
	Μενεκλῆς	Ἀπολλωνίδη̣ς	Διογ̣έν̣[ης]		Μ̣έ̣νανδρος	Μητρ̣[ό]δ̣ωρ̣ος	
	Ἀρτέμων	Εὔβουλο̣ς	Ἀ[π]ο̣λλω̣[ν – –]		[Κρ]άτ̣ιπ̣π̣ο̣ς	– – – – –	
– – ος	Ἴστρος	[Μ]ε̣ν̣έμαχο̣ς				. . ᶜ· ⁵ . . δ – –	
	Μενέμ̣αχος	. . . . ο – –					
	Μ̣ηνόφ[ι]λ̣ο̣ς						
	vac.						

Suppl. Kla. || 1 initia nominum huius columnae in lapide a sinistra attiguo exarata erant || II 6 ΑΠΟΛΩ ΝΙΟΣ, item III 9. IV 2 || III 27 si umbras litterarum recte interpretor, Πατροκλῆς || IV 18 ΑΤΙΝΑΣ || IV 23 Μητρο[φάνης aut δωρος] || V 1 lectio incerta; apographum meum Φιλότιμος, sed in ectypo prima littera mihi potius Α videtur esse || V 5 [Μ]ένων aut [Ξ]ένων.

Catalogus per columnas digestus, e quibus nunc octo numerantur, plures nimirum in lapidibus a sinistra et dextra deperditis exstabant, haud dubie nomina eorum continebat, qui hanc exedram dedicaverunt. Quinam fuerint, plane incertum est, siquidem id quoque haud iniuria dubitari posse videtur, num haec nomina omnia sint Aetolica. Quae si revera Aetolica sunt, de dedicatione collegii cuiusdam cogitandum est (cf. nr. 117), sin minus, conieceris nomina militum mercennariorum esse. Quamquam et ethnica exspectantur et Aetoli rarissime milites conduxerunt (Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1528). Ceterum, utcumque res se habet, notatu dignum est nomina saepe redeuntia (velut Ἀπολλώνιος undecies, Ἀπολλωνίδης octies, Δημήτριος et Μένανδρος septies, Ἀσκληπιάδης et Διογένης quinquies etc.) nullo distincta esse additamento. Formae litterarum fere finem saec. III produnt. — II 14 Μαλούσιος· cf. Bechtel *H.P.* 527. — II 19 Μοσκίων pro solito Μοσχίων. — III 1 Κάλλης· cf. Bechtel *H.P.* 232. — VII 4 Μόλις· cf. Bechtel *H.P.* 323.

---

61 BASIS STATVAE. Thermi in museo (inv. nr. 71). Angulus superior dexter lapidis calcarii regula ornati, qui ad basim pertinebat, ita ut a dextra alius lapis continuaretur; a. max. 0,17, l. max. 0,28, cr. max. 0,075. Litt. alt. 0,03, interv. vers. 0,015; Α. Exscripsi. *Ect.*

[τὸ κοι]ṇὸν τῶ | [ν Αἰτωλῶν - -
ιΙΙΑ |

Tempus tituli videtur s. III ad finem vergentis esse.

---

62 ARBITRORVM MONVMENTVM. Thermi in museo (inv. nr. 110). Magna tabula lapidis calcarii ad basim pertinens, a sinistra fracta, a dextra laesa; a. 0,22, l. max. 0,725, cr. 0,65. Litt. alt. 0,03, interv. vers. 0,015; ΑΞΣ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
[τὸ κοινὸ]ṇ τῶν Αἰτωλῶν Ὄψινο[ν τοῦ δεῖνος *sequebatur unum vel plura nomina*]
[Ἐρετριεῖς(?)] δικάξαντες Αἰτω̣λ̣[οῖς τὰν περὶ - - - - - δίκαν ἀνέθηκε].
vac.

Supplevi ad exemplum tituli nr. 70 sumens, id quod necessarium videtur, a dextra alteram tabulam contiguam fuisse. Unde hi arbitri externi, quos Aetoli statuis honoraverunt, fuerint, incertum, sed nomen Ὄψινος adhuc nusquam nisi Eretriae innotuisse videtur (vide indicem IG XII 9 p. 199) atque ante δικάξαντες 8—9 litterae fuerunt, itaque hoc ethnicum supplendum proposui. Ad accusativum δικάξαντες cf. ad nr. 95_4. Tempus tituli secundum formas litterarum c. a. 200 fuerit.

---

63 HIPPARCHI ALICVIVS STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 20 + 124). Fragmenta duo lapidis calcarii inter se contigua, quae angulum dextrum anticum tabulae ad basin pertinentis efficiunt. Frg. *a* undique mutilum praeter partem frontis et dextri lateris, a. 0,165, l. max. 0,30, cr. max. 0,63; inaedificatum fuerat ἐν τῇ ὑπὸ τὸν ἀνατολικὸν στυλοβάτην σειρᾷ τῶν λίθων, κατὰ τὸ μέσον περίπου τῆς πλευρᾶς. Frg. *b* angulus ipse, a. 0,165, l. max. 0,28, cr. max. 0,19; inventum Thermi a. 1911. Litt. alt. 0,008—0,023, interv. vers. 0,015; ΑΚΠ, formae pulchrae. Composui et exscripsi. *Ect.*

a
[τὸν ἵπ]παρχο[ν] *vac.*
. . . c. 10 . . . . μάχου Τ[ρι]χονέα *b*
[τὸ κοινὸν τῶ]ν Αἰτωλῶṇ ἀνέθηκε̣.
vac.

Suppl. Kla. — Secundum litteraturam saec. III.

64 BASIS. Thermi in museo (inv. nr. 55). Basis lapidis calcarii ex duobus fragmentis composita, supra et a tergo fracta, pars lateris superioris servata; a. 0,60, l. 0,61, cr. max. 0,31. Litt. alt. 0,015; ΑΚΠΣ. Exscripsi. *Ect.*

Ἡρακλείδης̣ ἐπόει.

Saeculum tertium.

---

65 EXEDRA(?). Thermi in museo (inv. nr. 60). Magnus lapis calcarius ad monumentum quoddam (exedram, ut videtur) pertinens, in latere superiore duo foramina; a. 0,64, l. 1,90, cr. max. 0,22. Litt. alt. *a* 0,03 *b* 0,045; *a* ΜΣ *b* ΑΠΣ. Exscripsi. *Ect.*

a | μ̣ωνος̣ *vac.*
intervallum 0,09
b | ων Νικοστράτου Ναυπακτίου *vac.*
vac.

De titulo *a* non constat; vix ad dedicationem pertinet, fortasse est una de subscriptionibus statuarum, quae complures fuisse videntur. Titulus *b* haud scio an supplendus sit γραμματεύοντοϲ τῶν Αἰτωλῶν τοῦ δεῖνοϲ *ethnicum*, τῶν δὲ ϲυνέδρ]ων N. N., cf. nr. 74. An exstabat nihil aliud nisi ϲτραταγέοντοϲ τῶν Αἰτωλ]ῶν N. N.? — De duobus scribis cf. ad nr. 69_3. Cum litteratura saec. III indicet, Νικόϲτρατοϲ Ναυπάκτιοϲ haud dubie idem est atque hipparchus Νικόϲτρατοϲ Νικοϲτράτου Ναυπάκτιοϲ, de quo cf. nr. 58. Atque si revera in titulo supra posito Nicostratus fuit γραμματεύων τῶν ϲυνέδρων, hic titulus paulo vetustior est quam nr. 58, id quod formae litterarum probare videntur.

66 STATVA SCAVRI. Thermi in museo (inv. nr. 69). Magna tabula lapidis calcarii leniter concava, ad exedram ut videtur pertinens; angulus superior sinister laesus, dexter fractus; in latere superiore duo foramina; a. 0,67, l. 0,98, cr. 0,22—0,24. Titulus evanidus proxime marginem superiorem inscriptus in lapide dextro amisso continuatus erat. Litt. alt. 0,03, interv. vers. 0,025; ΚΝΣ. Exscripsi. *Ect.*, in quo nihil dispicitur.

τ̣ὸ̣ κοινὸν τ̣[ῶν Αἰτωλῶν - *praenomen* - - *nomen* -]
vac. Σκαῦρον ΤΟ᾿ΛΠΟ - - - - - -
vac.

In v. 2 supplendo haereo, cum in nominibus Romanis patronymicum post cognomen positum non inveniatur neque in vestigiis ΛΠΟ nomen Romanum latere videatur. Quae quod Apollinem indicare verisimile est, nescio an legendum et supplendum sit τῷ̣ Ἀπό[λλωνι ἀνέθηκε]. Litterarum formae titulum saec. III a. Chr. vindicant. Contra Wilamowitz de L. Aemilio Scauro, qui bello Antiochio (a. 190) legatus praetoris L. Aemilii Regilli erat (Liv. XXXVII 31,6), cogitat, sumens litteraturam tituli fallere.

67 MVLIERIS STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 105). Lapis calcarius infra, a sinistra, a tergo fractus, a. max. 0,58, l. max. 0,95, cr. 0,28; in latere superiore a dextra foramen unci. Litt. alt. 0,025—0,03; ΑΚΝ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
- - - - ε̣ώνα[ν] τὰν γυναῖκα.
vac.

An [Κλ]εώνα[ν]? — Secundum litteraturam saec. III a. Chr.

68 ALEXANDRI TRICHONENSIS STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 108). Duo fragmenta inter se contigua baseos lapidis calcarii infra mutilae, a. max. 0,41, l. 0,60, cr. 0,48. Litt. alt. 0,016—0,02, interv. vers. 0,015; ΑΞΣ. Edd. Soteriades Δελτ. I 1915, 50 nr. 22; Rhomaios ibid. 284. Exscripsi. *Ect.*

πόλιϲ [Κ]υ̣τινιέων
Ἀλέξ̣ανδρον
Ἀλέ̣ξωνοϲ
Τρι̣χονέα
ἀνέ̣θηκε.

Suppl. Sot. || 3 lectio certa; Ἀλε[ξομε]νοῦ Sot., Ἀλ. . ωνοϲ (Ἀλέξωνοϲ vel Ἀλκίωνοϲ) Rhom. (idem per errorem Δελτ. IX 1924/5 (1927) παράρτ. 7 exhibet Ἀγρινιέων et Ἀλεξίωνοϲ).

Cum litterarum formae titulum saec. III a. Chr. tribuant, Ἀλέξανδροϲ Ἀλέξωνοϲ Τριχονεύϲ non is intellegendus est, qui a. 143/2 βουλᾶϲ γραμματεύϲ (nr. 137_{28}) et non multo post a. 143/2 ἔνγυοϲ proxeniae (nr. 34_{22}) est, sed huius avus. Conicias igitur eum eundem esse atque Ἀλέξανδρον τὸν Τριχωνέα, ducem Aetolorum a. 218, cf. Polyb. V 13,3. — Dorienses inde ab annis 269/268 foederis Aetolici participes erant, cf. ad nr. 3 *A*.

69 DEDICATIO ARAE. Thermi in museo (inv. nr. 1+97). Duo fragmenta (*a b*) lapidis calcarii, quae composuit Weinreich in schedis. Frg. *a* (nr. 97) ex duabus partibus compositum, a parte sinistra et superiore dextra mutilum a. 0,68, l. 1,00, cr. 0,35; *b* (nr. 1) inventum ὑπεράνω τᾶϲ παρὰ τὸν ναὸν κρήνηϲ, a dextra fractum a. 0,69, l. 0,57, cr. 0,32; in latere superiore duo foramina. Litt. alt. 0,025—0,04, interv. vers. 0,01; ΑΕΚΠΣΦ. Tertium fragmentum *c* (IG IX 1[1], 416), a sinistra mutilum, inventum Thermi sed nunc deperditum (cf. Ἐφ. 1905, 81 nr. 5), cuius litterae admodum detritae, ad eundem lapidem pertinuisse agnovit Kla. Edd. *b* Soteriades Ἐφ. 1905, 80 nr. 4; *c* G. Cousin *BCH* X 1886, 186 nr. 3 (W. J. Woodhouse Aetolia 246 cf. 284; IG IX 1[1], 416); *a b* Pomtow Syll.[3] add. ad nr. 622 *A*. Exscripsi *a b*. *Ect.* (*a b*).

a *b* *c*
[τὸ] κ̣οινὸν τῶν Αἰτωλ̣[ῶν τὸν] β̣ω[μ]ὸν Ἀπόλλωνι Θε[ρ]μ̣ίοι, ϲτραταγέοντο[ϲ]
[Ἀγ]ελόχου τοῦ Τριχᾶ Στ[ρατί]ου, ἱππ̣α̣ρχέοντοϲ Φρίκου [τ]οῦ Πολυδαίτα
[Μο]λυκρέοϲ, γραμματεύ[οντ]οϲ τῶν Αἰτωλῶν Στομίο[υ το]ῦ Χαβ(ρ)ί(α) Μαχετ[ι]-
[έο]ϲ, τῶν δὲ ϲυνέδρων Ἀλ[ε]ξάνδρου τοῦ Πολεμαίου [Στ]ρατ(ί)ου.

Suppl. Weinreich in schedis || 1 fin. ΙΙΟΙ Cousin || 3 in. Hiller apud Weinr. || 3 fin. ΧΑΒΙΙ Cousin, corr. Dittenberger || 4 fin. ΡΑΤΡΟΥ idem, corr. Kla.

V. 1 Cf. aram a Chiis Apollini Delphico consecratam Syll.[3] 19. 2 Ἀγέλοχοϲ τοῦ Τριχᾶ Στράτιοϲ· Cum litteratura tituli saec. II a. Chr. sit, videlicet Τριχᾶϲ Στράτιοϲ, praetor med. saec. II (cf. ad nr. 100_1), aut pater aut filius Agelochi intellegi potest. Sed filium potius fuisse Agelochi ergo praeturam quam proxime ad a. 170, quia de praetoribus usque ad hunc annum excepto sane priore illo praetore a. 172/1 in munere mortuo constat (Gillischewski 59. 61), admovendam esse cum nomen scribae Stomii demonstrat (vide ad v. 3) tum potissimum inde colligitur, quod hic Machetienses (vide ad v. 3) etiamtum

Aetolorum sunt (cf. ad nr. 36_3. Molycrienses (v. 3) in censum non veniunt, quia ex nr. 35 apparet eos etiam post a. 167/6 in potestate Aetolorum fuisse). Sic praetura Agelochi aut a. 169/8 aut 168/7 (a. 167/6 praeturae Panaetoli obvenit, cf. *RE* IV 2679) vindicanda videtur, prout praeturam Polemarchi Sosthenensis statuimus (cf. ad nr. 71_9). — Φρῖκος τοῦ Πολυδαίτα· fortasse idem qui βούλαρχος post a. 206, nr. 136_9. 3 Μολυκρεύς· forma ethnici est apud Steph. Byz. Μολυκριεύς; de situ oppidi Molycrii cf. Woodhouse Aetolia 328. — Στόμιος τοῦ Χαβρία Μαχετιεύς· haud dubie idem Στ. Μ. hieromnemo Aetolorum ἄ. Φιλαιτώλου = a. 202/1 (*RE Suppl.* IV 1355), OGIS 234_4. Ethnicum recte iam Dittenberger civitatem obscuram et exiguam Aetoliae aut finitimarum regionum interpretatus erat (OGIS l. c. not. 3), nunc ex nr. 36_3 satis certe apparet hanc civitatem non in ipsa Aetolia sitam fuisse. — Duorum scribarum, qui hic distinguuntur, alter (τῶν συνέδρων; cf. etiam nr. 137_{28}. 188_{33}. 179_{33} (?)) ad synedrium vel senatum pertinet, prior autem ad concilium (κοινόν); nimirum iidem duo scribae exstant nr. $187_{3.\,4}$, ubi Weinreich recte proponit supplendum γραμματευόντων τοῖς [Αἰτωλοῖς - -], nr. 34 *d*, 74, 178_{2-4}, 48 (fortasse etiam nr. 65), qui tituli omnes saec. II a. Chr. sunt. Nec tamen recte videtur Weinreich cum Feldmanno (cf. Syll.² 425 not. 25) probante etiam Pomtowio (Syll.³ add. ad nr. 622 *A*) in titulo quoque nr. $188_{33.\,34}$ duos diversos quamvis cognomines scribas distinguere. Nam quod v. 34 scriba hipparchum antecedit, probabilius est non scribam publicum foederis exstare, cui hoc quidem tempore (a. 213/2) locus sollemnis est post hipparchum (cf. ad nr. 15), sed scribam senatus, qui iam v. 33 ad definiendum modo senatum commemoratus hoc loco una cum praesidibus senatus enumeratur; eundem quidem intellegendum esse sed scribam publicum falso sumunt Dittenberger Syll.² 425 not. 25; Swoboda *Staatsaltert.* 367 cum not. 12; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* II 1525 cum not. 2. 4 Ad formam Πολεμαῖος cf. Syll.³ 546 *B* not. 4.

70 LYCI CALYDONII STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 4). Magnus lapis calcarius triangularis, inventus una cum multis aliis (vide adnotationem) prope Ptolemaeorum monumentum (nr. 56), a. 0,51, longitudo laterum 1,16; angulus sinister deest. Litt. alt. 0,029—0,032, interv. vers. 0,015; Α Κ Μ Σ et Σ, formae elegantes. Edd. Soteriades Ἐφ. 1905, 82 nr. 7; Pomtow *Arch. Jahrb.* XXXVII 1922, 105 *B*; S. E. G. III 436. Exscripsi. *Ect.*

[πόλι]ς Πλευρωνίων Λύκον
[Διο]κλέος Καλυδώνιον
[χρε]ολυτήσαντα καὶ
[εὐε]ργέταν γενόμε-
[νον] αὐτᾶς ἀνέθηκε.

Suppl. Sot. (nonnulla corr. Kla. propter spatia) || 2 in. Pomtow. — Pertinebat lapis una cum 17 aliis eodem loco inventis et ipsis triangularibus diversae magnitudinis ad columnam ca. 11 m altam (de duabus improbabiliter cogitat Pomtow l. c. 106), simillimam ergo earum, quae Paeonii Victoriam a Messeniis Naupactiisque consecratam et Olympiae et Delphis sustinebant (cf. Pomtow l. c. 55 sqq.). Optime autem hoc titulo, quem litteratura exeunti saec. III assignat (περὶ τὰ 200 ἔτη Sot.), illustrantur verba Polybii XIII 1, ad quae Soteriades in supplendo v. 3 relegat; nempe de hoc ipso tempore (post pacem a. 206 inter Aetolos et Philippum factam, cf. ad nr. 30_9) scribit auctor: Αἰτωλοὶ διά τε τὴν συνέχειαν τῶν πολέμων καὶ διὰ τὴν πολυτέλειαν τῶν βίων ἔλαθον οὐ μόνον ἄλλους ἀλλὰ καὶ σφᾶς αὐτοὺς κατάχρεοι γενηθέντες.

Magna cum probabilitate Pomtow l. c. 106 ad eundem Lycum Dioclis f. monumentum quoddam Delphicum (Delphica III 41; Syll.³ 514; *Arch. Jahrb.* l. c. 107) rettulit, sed quod hunc Lycum in aliis quoque titulis nominari conicit, prorsus est dubium. Certe avus est Λύκος Διοκλέους Καλυδώνιος, ἔγγυος proxeniae ca. 263, nr. 17_{78}.

71 NICOSTRATI CALYDONII STATVA. DVO PROXENIAE. Thermi in museo (inv. nr. 9). Basis lapidis calcarii, inventa ἐν τῷ περὶ τὴν Ἁγ. Τριάδα ὑπὲρ τὴν κρήνην χώρῳ, a. 0,74, l. 0,64, cr. 0,39; in sinistro angulo postico lateris superioris foramen exstat. Litt. alt. *a* 0,018—0,031 *b* 0,006—0,01 *c* 0,009—0,015, interv. vers. *a* 0,004 *b* 0,005 *c* c. 0,01; *a* Α Κ Π Σ *b* Α Κ Ξ Π Σ Ω *c* Α Θ Κ Ξ Π Σ, litterae tit. *c* admodum neglegenter incisae. Ed. Soteriades Δελτ. I 1915, 52 nr. 26 (cum imag. photogr.). Cf. Plassart *BCH* XXXIX 1915, 130. Exscripsi. *Ect.*

a πόλις Ὑαίων Νικόστρατον
Μικκέα Καλυδώνιον
ἀνέθηκε.

intervallum 0,065

b στραταγέοντος Ἀλεξάνδρου Καλυδωνίου τὸ
τρίτον προξεν[ί]αν Αἰτωλοὶ ἔδωκαν κατὰ τὸν
νόμον καὶ πολ[ι]τείαν Ἀπολλωνίοι, Μάτρωνι,
Μενάνδροι τοῖς Μενάνδρου υἱοῖς Θηβαίοις.
ἔγγυος τᾶς προξενίας Τίμαιος Ἀρσινοεύς.

intervallum 0,02

c [ϲτρ]α̣ταγέοντοϲ Πο̣λεμάρχου τοῦ Νικέα Ϲωϲθενέοϲ
[ἔ]δ̣οξε τοῖϲ Αἰτωλοῖϲ δεδόϲθαι προξενίαν Πολε-
μάρχοι καὶ Δικαιάρχοι τοῖϲ Ἁγία Ὑπαταίοιϲ καὶ τοῖϲ ἐγγό-
[νοιϲ] α̣ὐτῶν, καθὼϲ κα̣ὶ τοῖϲ προγόνοιϲ αὐτῶν ἦν δεδομέ-
[να], κ̣α̣ὶ̣ γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔν̣κτηϲιν καὶ τὰ λοιπὰ τίμια, ὅϲα καὶ τοῖϲ̣
[ἄ]λλοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐεργέ *v v v* ταιϲ τοῦ κοινοῦ τῶν
[Αἰτ]ω̣λῶν ἐϲτι. ἔγγυοϲ̣ τᾶϲ *v v v v v v v* προξενίαϲ Πολέμ̣α̣[ρ]-
[χοϲ] Νικέα Ϲωϲθενεύϲ.

Suppl. Sot.; initia versuum tituli *c* hodie non iam omnia agnoscuntur; in mediis versibus 14 et 15 exstat quasi tumor lapidis ('*Hebebosse*') || 1 primum Ν ex Μ correctum || 16 Νικέα per errorem om. Sot.

V. 1 Ὑαίων· Steph. Byz. Ὑαία· πόλιϲ Λοκρῶν τῶν Ὀζολῶν. τὸ ἐθνικὸν Ὑαῖοϲ. Θουκυδίδηϲ τρίτῃ̣; cf. Syll.^{3} 598 not. 16. Locri Ozolae ante a. 290 subiecti (cf. *RE* XIII 1218) usque ad a. 167 Aetolorum erant (Swoboda *Staatsaltert.* 335); sed Hyaeos etiam post hoc tempus in potestate Aetolorum mansisse docet nr. 34 *d*, ubi cf. ad v. 18. Litteratura titulum *a* ca. a. 200 assignat. 2 Μικκέαϲ Καλυδώνιοϲ· unus ex posteris fortasse exstat nr. 137_{81}. 4 Alexandri I Niciae f. (cf. ad nr. 30_{10}) Calydonii tertia praetura = a. 185/4 (Gillischewski 40); eiusdem anni est nr. 32. 8 Τίμαιοϲ Ἀρϲινοεύϲ· Habebat domum Delphis, qua a. 190 privatus est, Syll.^{3} 610_{59}; idem fortasse supplendus nr. 32_7. Eius filius est Εὔδαμοϲ Τιμαίου Ἀρϲινοεύϲ, manumissor Delphis a. 173/2, *SGDI* 1853. 9 Ϲωϲθενίϲ erat oppidum Oetaeum inter Hypatam et Heracleam situm, quod nomen a Sosthene, Macedonum duce, traxerat, cf. Stählin *Hell. Thess.* 210. Itaque occurrit frater praetoris Polemarchi supra positi Φαινέαϲ Νικέα Ϲωϲθενεύϲ a. 178 hieromnemo Heracleotarum (Syll.^{3} 636). Cum autem Oetaei inde ab a. 167/6 non iam Aetolorum fuerint (Niese III 184; Busolt-Swoboda *Gr. Staatsk.* 1514 not. 4), consentaneum est praeturam Polemarchi ante hoc tempus esse statuendam. At eum post a. 185/4 in munere fuisse et e titulorum in lapide adornatione et e litteratura certissimum est (falso hoc negaverunt et Polemarchum a. 189/8 vindicaverunt Plassart l. c. 130/1 et Levi *Atti accad. Torin.* LVII 1922, 184). Itaque quoniam de praetoribus annorum 184—170 constat (cf. Gillischewski 61), Polemarchi praetura aut a. 169/8 aut 168/7 attribuenda est, prout Agelochi Stratii praeturam statuimus, cf. ad nr. 69_2 (ibidem tamen vide etiam de anno 172/1, de quo admonendum est). Ceterum Νικέαϲ Φαινέα ἐν Ϲωϲθενίδι (*BCH* XLV 1921, 20 III_{128} '*du premier quart du IIe siècle*') aut idem est, qui supra v. 9 commemoratur, aut filius hieromnemonis Heracleotarum. 10/11 Familia haud ignota. Exstant enim in decreto honorario Hyettiorum ineuntis vel medii saec. II (*Jahresh.* VIII 1905, 276) Πολέμαρχοϲ Δικαιάρχου καὶ Ἁγίαϲ Πολεμάρχου Ὑπαταῖοι, nimirum pater et filius. Suspiceris igitur Polemarchum et Dicaearchum in titulo supra posito commemoratos filios fuisse illius Hagiae, qui cum patre ab Hyettiis honoratus est. Memorabile sane est tunc temporis Hypatam non iam in dicione Aetolorum fuisse (cf. Busolt-Swoboda l. c. II 1515 not. 2), qua re confirmatur revera oppidum Ϲωϲθενίδα Oetaeorum, non Aenianum fuisse, de quo dubitatum est, cf. Swoboda *Staatsaltert.* 339 not. 1 et Stählin *RE* s. v. Ϲωϲθενίϲ (recte idem *Hell. Thess.* 210).

---

72 LYCOPI CALYDONII STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 6). Magna basis lapidis calcarii supra simplici margine ornata, infra fracta, a. max. 0,665, l. 0,70, cr. 0,32; inventa prope Ptolemaeorum monumentum (nr. 56). Litt. alt. 0,02—0,027, interv. vers. 0,004; Α Κ Ν Ϟ ẹt Σ. Edd. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 352 nr. 29 et Aetolia 246 et 285 cum delineatione (IG IX 1^1, 415); Soteriades Ἐφ. 1905, 81 nr. 5 (Syll.^{3} 597 *B*. Cauer-Schwyzer nr. 367). Cf. Klaffenbach *Klio* XX 1925, 87. Exscripsi. *Ect.*

ἁ πόλιϲ τῶν Ὀπουντίων καὶ οἱ Λοκροὶ
οἱ μεθ' Ὀπουντίων τὸν ϲτραταγὸν
τῶν Αἰτωλῶ̣ν̣ Λύκωπον Πολεμάρ-
χου Καλυδώνιον ἀρετᾶϲ ἕνεκεν
κ̣α̣ὶ εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ αὐτοὺϲ τοῖϲ
[θ]ε̣οῖϲ ἀνέθηκαν.

Cum priores editores Lycopum Calydonium eundem putarent atque legatum a. 190 Romam missum (Polyb. XXI 25, 11) ideoque eius praeturam aut alicui ex postremis saec. III annis (Dittenberger, Pomtow; ille tamen adnotat: 'Litteratura sane tituli paullo recentiorem aetatem indicare videtur') aut annis 189/8 vel 187/6 (Woodhouse Aetolia 285 not. 5) vindicarent, titulum potius exeunti saec. II assignandum esse probare studui *Klio* l. c. Intellegendus igitur alius quidam Lycopus, quod nomen in Aetolia haud rarum esse Pomtow ipse monet (Syll.^{3} l. c.).

---

73 STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 24). Lapis calcarius a dextra et infra fractus, a parte superiore, ubi regula exstat, laesus a. 0,33, l. 0,335, cr. 0,08. Litt. alt. 0,016—0,018, interv. vers. c. 0,01; Α Σ. Exscripsi. *Ect.*

[τὸ κοινὸν | τ]ῶ̣ν Αἰτωλῶν
. . . . c. 8 . . . . | ν Μελάνιοϲ
[Πρόϲχειο] | ν. *vac.*

Suppl. Kla. coll. nr. 108_3. — Initium tituli in lapide a sinistra contiguo exaratum fuit. Formae litterarum sunt saeculi II. V. 2 Μέλανιϲ· manumissor Phistyi med. s. II, nr. 108_3; cf. etiam nr. 105_6.

74 EXEDRA (?). Thermi in museo (inv. nr. 28). Magna tabula lapidis calcarii leniter concava, quae inventa est supra fontem; angulus superior sinister et margo dexter laesi sunt, in latere superiore duo foramina; a. 0,79, l. 0,96, cr. 0,18. Litt. alt. 0,017—0,025, interv. vers. c. 0,005; ΑΣ. Exscripsi. *Ect.*

[- - γραμματεύοντος τῶν Αἰτωλῶν τοῦ δεῖνος τοῦ - -]ε̣μάχου Καλλιέος, τῶν δὲ σ̣[υνέδρων τοῦ δεῖνος]
vac. τοῦ Ἀρκίσ[ωνος *ethnicum*].

Suppl. Weinreich in schedis coll. nr. 69. — Pertinebat lapis ad permagnum quoddam monumentum (exedram, ut videtur) atque ita quidem, ut tabulam servatam a dextra parte una tabula sequeretur, in qua titulus finiebat, a sinistra parte complures praecederent; nam supra v. 1, qui in summa tabula exaratus est, nihil scriptum erat. Litteratura titulum saec. II vindicat. Itaque conicias in initio supplendum esse Ἀγελάου τοῦ Ἀγχ]εμάχου coll. tit. *SGDI* 1987, ubi recensetur Ἀγέλαος Ἀγχεμάχου Καλλιπολίτας, βεβαιωτήρ manumissionis Delphis a. 174. In fine autem videtur supplendum esse Καλυδωνίου aut Βουττίου, cf. praetorem Ἀρκίσωνα (II) Καλυδώνιον med. saec. II (*Ath. Mitt.* XXXII 1907, 45 nr. 34) et Ἀρκίσωνα Βούττιον, testem manumissionis med. saec. II (IG. IX 1[1], 380). De duobus scribis vide ad. nr. 69_3.

75 DEDICATIO STATVAE. Thermi in museo (inv. nr. 96). Magnus lapis calcarius baseos aut monumenti a laeva mutilus et in duas partes fractus (in latere superiore dextrae partis duo foramina '*Dübellöcher*'), inventus supra fontem; a. 0,59, l. 1,23, cr. 0,275 (a sinistra) et 0,31 (a dextra). Litt. alt. 0,03, interv. vers. c. 0,01; ΑΜΠΣ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
Πο]λέμαρχον . . . c. 7 . . λιος Πολεμαρχο[.]
vac. . . . . c. 7 (?) ος τοῖς θεοῖς.
vac.

De ratione tituli non constat. A dextra alius lapis non videtur excepisse. Fortasse sic fere supplendum est: [τὸν πατέρα Πο]λέμαρχον [. c. 5 . . πό]λιος Πολέμαρχο[ς | - - *ethnicum* -]ος τοῖς θεοῖς. — Secundum litteraturam saec. II a. Chr.

76 ALEXANDRI TRICHONENSIS STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 103). Basis lapidis calcarii inventa prope Ptolemaeorum monumentum (nr. 56), a. 0,68, l. 0,70, cr. 0,345; in latere superiore tria foramina (*Dübellöcher*). Litt. alt. 0,01—0,014; ΑΘΞ. Ed. Soteriades Δελτ. I 1915, 49 nr. 21 (cum imag. photogr.). Exscripsi. *Ect.*

vac.
Ἀλέξανδρον Θόα Τριχονῆ.
vac.

Cum formae litterarum saec. II a. Chr. prodant, recte Soteriades intellegit filium Thoantis Alexandri f. Trichonensis, praetoris τὸ α′ = a. 203/2 aut 202/1 (cf. ad nr. 31_{108}).

77 BASIS (?). Thermi in museo (inv. nr. 83). Fragmentum baseos (?) lapidis calcarii undique mutilum praeter superiorem partem, ubi pars marginis exstat, a. max. 0,135, l. max. 0,26, cr. max. 0,17. Titulus haud longe a margine incisus. Litt. alt. 0,022—0,03. Exscripsi. *Ect.*

vac.
στραταγ]έ̣οντ[ος (?) - -
vac.

3. STELAE SEPVLCRALES.

78 Thermi in museo (inv. nr. 123). Fragmentum stelae lapidis calcarii aëtomate ornatae, inventum Thermi a. 1911, supra et a sinistra pars marginis exstat; a. max. 0,45, l. max. 0,51, cr. 0,10. Litt. alt. 0,05; ΑΚ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
ΛΥΚΑ - - -
vac.

Incertum utrum supplendum sit nomen muliebre Λύκα [τοῦ δεῖνος] an virile velut Λυκαγόρας, Λυκάδας, Λύκαιθος alia. — Saec. II/I a. Chr.

79 Thermi in museo (inv. nr. 90). Stela sepulcralis lapidis calcarii undique fracta praeter dextram partem (margo), a. max. 0,41, l. max. 0,22, cr. 0,065. Litt. alt. 0,05—0,06, interv. vers. 0,04; ΑΣ. Exscripsi. *Ect.*

- - - α
- - - δας
vac.

Saec. tertium a. Chr.

4. TERMINI.

80 Thermi in museo (inv. nr. 99). Lapis calcarius ab omni parte integer a. max. 0,56, l. 0,31, cr. 0,105. Litt. alt. 0,035, interv. vers. c. 0,005; Α Π Σ. Ed. Soteriades Δελτ. I 1915, 56 nr. 34 B (cum imag. photogr.). Cf. I. de Keitz De Aetolorum et Acarnanum sacris, diss. Hal. 1911, 43. 44. 45; Rhomaios Δελτ. l. c 283. Exscripsi. *Ect.*

Ἁλίου, Νίκ-
ας, Ἀσκλα-
πιοῦ. *vac.*
vac.

Saec. III/II a. Chr. — De Sole cum Aesculapio coniuncto cf. Rhom. l. c. et R. Herzog *Heilige Gesetze v. Kos* 48 (*Abh. Ak. Berlin* 1928).

81 Thermi in museo (inv. nr. 2). Lapis calcarius, qui inaedificatus fuerat in muro παρὰ τὸ μετὰ τῶν πωρίνων· κιόνων τοῦ προπυλαίου κτίριον ἀνατολ. τοῦ ναοῦ, ab omni parte integer a. 0,285, l. 0,385, cr. 0,09. Litt. alt. 0,02—0,03, interv. vers. 0,019; Α Ρ Σ Υ. Ed. Soteriades Πρακτ. 1899, 59; Δελτ I 1915, 56 nr. 34 A (cum imag. photogr.). Cf. I. de Keitz De Aetolorum - - sacris 27; Rhomaios Δελτ. l. c. 282. Exscripsi. *Ect.*

Ἀπόλλωνος
Λυσείου.

De cognomine ceteroqui Bacchi proprio (Λυαῖος, Λυσεύς, Λύσιος) cf. Rhom. l. c. Idem opinatur Δελτ. II 1916, 180 illud aedificium, prope quod titulus inventus est, templum Ἀπόλλωνος Λυσείου fuisse; Dianam praefert ibid. X 1926, 32. — Saec. III/II a. Chr.

5. VARIA.

82 MANVMISSIO. Tabula magna supra et a dextra fracta, Thermi inventa sed a Soteriade, cum fanum effoderet, non reperta (cf. Ἐφ. 1905, 81 nr. 5). Tres tituli (*a b c*) inscripti erant. Ed. Lolling *Ath. Mitt.* IV 1879, 221 nr. IV, cf. ibid. VIII 1883, 341 not. 1 (*c* Woodhouse Aetolia 245 cf. 284; IG IX 1[1], 412; Michel 1421; *Inscr. jur.* II 1904, 297 nr. 32; Syll.[3] 1212). Cf. Drachmann De manumiss. serv. apud Graecos, *Nord. Tidskr.* VIII 1887, 16; Clerc *Rev. des Univ. du Midi* IV 1898, 23; Calderini *La manomissione* 343; Rhomaios Δελτ. IX 1924/5 (1927) παράρτ. 5.

a *in summa tabula magnis litteris exstat* Ι ι Ο Υ Α Ι
b *infra titulus fere evanidus septem versuum; exeunte versu primo agnoscebatur* Μ Α Ρ Κ Ο Υ Ν Ι Γ Ε Ρ Ι ///
c *infra:*
Πολύφ(ρ)ων Λύκου Α[ἰνή]σαν τὴν ἰδίαν θρεπτ[ὴν]
[ἀπηλ]ευθέ[ρ]ωσεν ὑπ[ὸ] Δία Γᾶν Ἅλιον μηδε[νὶ]
[μη]δὲν προσήκουσαν κατὰ τοὺς Αἰτωλῶ[ν]
νόμους ἰσοτελῆ καὶ ἔντειμον.

Suppl. Lolling || *a* κοι]νοῦ Αἰ[τωλῶν idem; contra Rhom. l. c. ad exemplum tit. nr. 92 praefert Ἀπόλλωνος Θερμ]ίου. Ἀ[πόλλωνος Θερμίου] itemque nomen tit. *b* Μάρκου Νιγερί[ου] (nomen adhuc inauditum) ad duumviros in praescripto nominatos refert. || *c* 1 Π Ο Λ Υ Φ Ι Ω Ν Loll., corr. idem.

c vs. 1 Αἰνήσα· cf. *SGDI* 1784 et *FdD* III 1, 311. Lolling. Adde *SGDI* 1838. 2/3 De hac formula cf Syll.[3] l. c. not. 2 et ad nr. 92 c_7. 4 ἰσοτελῆ καὶ ἔντειμον· Quaenam iura libertinae his vocabulis significentur, adhuc non satis exploratum videtur, cf. libros supra citatos. — De tempore tituli non constat.

83 PONDVS. Athenis in museo nomismatico. Lamina aënea Thermi inventa a. 0,068, l. 0,073, cr. 0,01; pondo pendet 500 gr. Litt. alt. 0,006—0,01 (vs. 2 = 0,02); Α Γ Σ, formae incisae; Μ vs. 2 expressum. Ed. Soteriades Ἐφ. 1905, 81 (I. de Keitz De Aetolorum - - sacris 28). Exscripsi.

Ἀπόλλωνος
Μ
Θερμίου.

Μ vs. 2 Sot. haud dubie recte interpretatur Μ Ν Α. Litteratura saec. III ad finem vergens indicare videtur.

84 PITHVS. Ἐπὶ τῶν χειλέων τεθραυσμένου στομίου πίθου Thermi inventi. Litterae Sicyoniae. Ed. G. Soteriades Πρακτικά 1899, 61 et Ἐφ. 1903, 94.

- - ꟼ Α Μ Ξ Ο Δ Ξ - -

Titulus obscurus (saec. VI).

85 NOTAE IN TEGVLIS FICTILIBVS, LATERIBVS, SIM. EXSTANTES, Thermi in museo asservatae. Exscripsi.

1. (inv. nr. 118). Littera impressa, a. 0,11. *Ect.* Ά
2. Littera impressa, a. 0,08. Μ
3. (inv. nr. 121). Littera impressa, a. (servata) 0,068. Φ Eadem littera (servata 0,057) exstat in altero fragmento (sine inv. nr.).
4. (inv. nr. 119). Littera forma expressa, a. 0,04. Δ Idem signum in duobus aliis fragmentis (sine inv. nr.) invenitur.
5. (inv. nr. 114). Litterae forma expressae, a. 0,011; Α Σ. *Ect.*
   Ἀγησίπ[που?].

6. Duo fragmenta, quae composuit Kla. (a = inv. nr. 115). Litterae (sinistrorsum) forma expressae, a. 0,012—0,018; A. *Ect.* (a).

b | a
Λο|χάγου.

7. (inv. nr. 116). Litterae (sinistrorsum) forma expressae, a. 0,017—0,025.

ΤΝ/
ΥΟΧΟ 'Αντόχου.

Idem nomen fortasse supplendum in fragmento - - χου (litt. forma expressae, a. 0,01—0,013).

8. (inv. nr. 121 A). 'ἐπὶ μεγάλου στρωτῆρος κεράμου τῆς στοᾶς Ν τοῦ ναοῦ'. Litterae forma expressae, a. 0,005—0,012; ΚΠ. *Ect.*

Λυκώπου.

'ἡ αὐτὴ σφραγὶς καὶ ἐπὶ καλυπτήρων καὶ τῆς ὄπισθεν πλευρᾶς μετώπου ἀκροκεράμου' et in latere ([Λυ]κώπου). In alio fragmento ([Λυκώ]που) litt. alt. 0,007—0,013.

9. (inv. nr. 120). Litterae forma expressae, a. 0,01—0,017; ΑΣ. *Ect.*

ΣΠΑΚΙ

Plane idem signum recurrit in altero fragmento (sine inv. nr.).

10. Litterae forma expressae, a. 0,01—0,013; ΕΠ.

ΠΑΡΕΡΓΑ

11. Litterae forma expressae, a. 0,01—0,013.
- - χοι aut - - χου.

12. Litterae forma expressae, a. 0,012—0,018.

- - ολ.

13. Littera forma expressa, a. 0,025; Σ.

- - ς.

14. Litterae impressae, a. 0,04—0,046.

ΕΓ// - -

15. Litterae impressae.

- - ΜΙ - -

---

86 TITVLI PICTI, Thermi inventi, litteratura Corinthia scripti, saec. VI.

1. Metopa fictilis templi Apollinis infra fracta, quae παριστάνει δύο γυναῖκας ἀντιμετώπους, ὀρθάς, προσκλινούσας πρὸς τὰ ἔμπροσθεν, ὡσεὶ ἐκράτουν διὰ τῶν προτεινομένων χειρῶν ἀπὸ κοινοῦ ἀντικείμενόν τι. Titulus scriptus est ad caput feminae dextrae. Ed. G. Soteriades 'Εφ. 1903, 73 cum imag. πίν. 5 (Roehl Imag.[3] p. 56; *Ant. Denkm.* II tab. 50, 1; Cauer-Schwyzer nr. 380, 1).

[inscriptio] Χελιδϝὸν.

'Ελάχιστά τινα ἴχνη δεικνύουσιν, ὅτι μετὰ τὸ ὄνομα Χελιδὼν ἠκολούθει καὶ ἄλλη λέξις, καὶ παρὰ τὰ νῶτα δὲ τῆς ἀπέναντι γυναικὸς ὑπάρχουσιν ἴχνη, γραμμάτων πιθανῶς (Sot. l. c. 91).

2. Fragmentum metopae fictilis ex duabus partibus compositum, inventum in ruderibus aedificii orientem versus a templo Apollinis siti (cf. ad nr. 81). Repraesentantur duae feminae sibi adversae stantes; titulus inter capita feminarum scriptus est. Ed. G. Soteriades Πρακτικά 1899, 59 et 'Εφ. 1903, 95 (Roehl Imag.[3] p. 56; *Ant. Denkm.* II tab. 52 *A*, 2; Cauer-Schwyzer nr. 380, 2).

[inscriptio] Χάριτες.

Quarta littera (ϟ Sot.) nunc evanuisse videtur. — Tertiae feminae non suppetere spatium monet Sot. (*Ant. Denkm.*).

3. Fragmentum metopae fictilis, in quo exstat pars capitis et alae, inventum ibidem atque nr. 2. Ed. G. Soteriades Πρακτικά 1899, 59 et 'Εφ. 1903, 95 (Roehl Imag.[3] p. 56; *Ant. Denkm.* II tab. 52 *A*, 3; Cauer-Schwyzer nr. 380, 3). Cf. F. Bechtel *Herm.* XLV 1910, 617.

[inscriptio] Ϝῖρις.

Εἶρις Sot., corr. Bechtel.

4. Fragmentum metopae fictilis, inventum ibidem atque nr. 2, nunc Thermi in museo. Ed. K. A. Rhomaios Δελτ. II 1916, 187. Delineavi.

φόλος. [inscriptio]

Legit Rhom., qui probabiliter hoc fragmentum ad aliud, in quo centaurus agnoscitur, rettulit.

5. Fragmentum metopae fictilis templi Apollinis, in quo repraesentatur femina sedens. Ed. K. A. Rhomaios Δελτ. II 1916, 188.

ΝΒΘ [Εἰ]λέθ[υια] (?).

Suppl. dubitanter Rhom. Ad formam nominis cf. *RE* V 2102.

6. INCERTA.

87 Thermi in museo (inv. nr. 100). Tabula lapidis calcarii a dextra et inferiore parte fracta, a. max. 0,68, l. max. 0,45, cr. 0,14; a sinistra alter lapis deperditus continuabatur. Litt. alt. *a* 0,025—0,033 *b* c. 0,02, interv. vers. *b* c. 0,01; titulus *b* tam evanidus (consulto deletus?), ut formae litterarum certa ratione definiri non possint (fortasse Α Σ). Exscripsi. *Ect.*

vac.
ἐπὶ CΤ[Ρ]Α[ΤΑΓΟΥ - - *b*
Α[Ι]ΤΩΛ - - - -
ΑΠΟ - - - -
vac. - - - - - -
a ΟΥ *(spatium 0,15)* . . ΑΛΧΑ - - -
vac. [.]Μ . . Α - - - -
ΚΑΙΟΥΑΟ - -
- - - - - -
. . . ΕΥ - - - -
ΔΑΜΟ - - - -
Δ ΕΧΑ - - - -
vac.

Vs. 5 fortasse Κ]ΑΛΧΑ[ΔΟΝΙ - -.

88 Thermi in museo (inv. nr. 84), ubi a. 1926 frustra quaesivi. Fragmentum undique mutilum a. max. 0,15 (inv.). Exscripsit Rhomaios in inventario.

- - -
ΑΚC
C ΝΤΑ
Ͻ ΗΟΔΙΑ
ΓΠΙ Є
ΟΜΟ

89 Thermi in museo (inv. nr. 25). Fragmentum lapidis calcarii undique truncatum, ἑλήφθη ἐκ τῆς δυτικῆς τοῦ βάθρου τῶν βασιλέων (nr. 56) οἰκίας, a. max. 0,60, cr. 0,23. Litt. alt. 0,02: Σ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
- - C ΘΕΟΚ - -
vac.

90 Thermi in museo (inv. nr. 92). Fragmentum lapidis calcarii, quod supra tantum partem marginis exhibet, a. max. 0,41, l. max. 0,39, cr. max. 0,14. Litt. alt. 0,025—0,035; ΛΝ. Exscripsi. *Ect.*

vac.
- - ΟΝ Λ - -
vac.

Litteratura alteram saec. III partem indicare videtur.

91 Fragmenta tabularum aënearum in ruderibus templi Apollinis inventa, Thermi in museo asservata.

1. Infra et a sinistra margo servatus, a. max. 0,074, l. max. 0,103. In parte inferiore duo foramina ad affigendam tabulam destinata exstant. Litt. alt. c. 0,008; formae incisae. Delineavi.

Agnoscitur v. 3 Ὀλύνπ[ι]χος, v. 4 - μ(ι)ον Θρέμιον i. e. Θέρμιον, de qua metathesi cf. G. Meyer *Gr. Grammatik.*[3] §173/4. Litteratura titulum ineunti saec. V vindicare videtur.

2. (inv. nr. 18). Undique mutilum, a. max. 0,095, l. max. 0,073. Litt. alt. 0,01; Ξ Γ Σ, formae punctis impressae. Exscripsi.

- - ΕΝ - -
- - ΑΝΙΑ - -
- - πρ]οξενοι - -
- - μ]αχος Αγ - -
- - Ὀλύ]μπιχος C - -
- - - ΠΠ - -

Suppl. Kla. — De argumento tituli parum constat.

3. Undique mutilum, a. max. 0,09, l. max. 0,045. Litt. alt. 0,007; Α, formae incisae. Exscripsi.

ΤΟΛΟ
ΗΝΑΙΩ
ΑΙΤ
Δ

v. 2 Ἀθ]ηναίω[ι?

4. Supra et a sinistra margo exstare videtur, a. max. 0,033, l. max. 0.045. Litt. alt. 0,005; Σ. formae punctis impressae. Exscripsi.

vac.
ΝΙΕΑΣ
ΒΟΙΛ
Ε

Lectio incerta. V. 2 An Εὐ]βοία[ς?

5. A partibus sinistra et inferiore margo servatus, a. max. 0,04, l. max. 0,038. Litt. alt. 0,007; V, formae incisae. Exscripsi.

Δ
ΛΙΟΙΙ
ΥVΙ

Lectio incerta propter multam aeruginem. Haud scio an fragmentum ad eandem tabulam pertineat atque nr. 91,3.

6. Undique mutilum, a. max. 0,028, l. max. 0,028. Litt. alt. 0,005; formae incisae. Exscripsi.

Ι Ι
ΑΙΓΟ

7. Undique mutilum, a. max. 0,02, l. max. 0,022. Litt. alt. 0,01; formae punctis expressae. Exscripsi.

Ε
ΝΕ

Particula ad eandem tabulam pertinere videtur atque nr. 45.

8. Fragmentum crassae tabulae, ab inferiore parte margo servatus, a. max. 0,055, l. max. 0,115, cr. 0,005 (in margine 0,014). Litterae (incisae) omnes mutilae; ΑΣ. Exscripsi

- - ΛΙΑΣ *vac.*
vac.

B. VICINIA THERMI.

92 DVO MANVMISSIONES. Tabula inaedificata in exteriore muro meridionali ecclesiae S. Nicolai in vico Μόκιστ*ᴀ* sitae, a. 0,70, l. 1,41. Litterae tituli *a* a. 0,03, ΑΣ; titulorum *b c* multo minores, ϵϲω. Edd. *a* Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 368 nr. 8 (R. Weil *Z. Numism.* VII 1880, 125; Cauer[2] 246, 2; *SGDI* 1428 *h*); G. Cousin *BCH* X 1886, 188 nr. 5; W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 353 nr. 30 et Aetolia 207 cum delineatione ad p. 213 (IG IX 1[1], 413/4; Michel 768); *a b c* K. A. Rhomaios Δελτ. IX 1924/5 (1927) παράρτ. 4 cum delineatione. Cf. I. de Keitz De Aetolorum - - sacris 36. Vidi sed exscripsi nihil nisi *a* et partem tit. *c* difficillimi lectu.

a Ἀ ρ τ έ μ ι τ ο ϲ Ἀ γ ε μ ό ν α̣ ϲ. Ἀ ρ τ έ μ ι τ ο ϲ Ἀ [γ ε μ ό ν α ϲ].

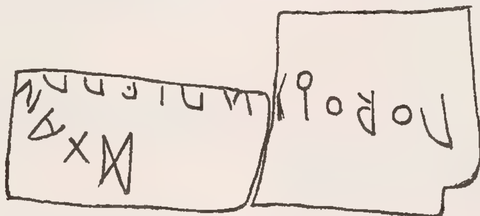
b	*c*
ἐπὶ δυ' ἀνδρῶν - - - - - - - -	ἐπὶ δυ' ἀνδρῶν CN Π[οπ]-
- - - - - - - - - - - - - - -	[λ]είου Ἀντωνίου, Πο[πλεί]-
- - - - - - - - - - - - - - -	ου Αἰλίου ὅ τε Ἀριστόδ[α]-
- - - - - - - - - - - - - - -	μοϲ καὶ Νικίαϲ οἱ Βίωνο[ϲ]
- - - - - - - - - - - - - - -	ἐλευθ(έ)ραν ἐποίουν γυναῖκα̣
- - - - - - - - - - - - - - -	Cωτηρίχαν τὴν εἰδίαν δο[ύ]-
- - - - - - - - - - - - - - -	λην ὑπὸ Δία Ἥλιον μηδενὶ μ[η]-
[- - - ὑπὸ] Δία Ἥλιον μηδενὶ προ[ϲ]-	δὲν προϲήκουϲα(ν) κατὰ μηδένα
[ήκ - -]κατὰ μηδένα τρόπον.	[τρό]πον.

Suppl. Rhom. || *a* Ἀγεμόνοϲ priores || *c* 5 ΕΛΕΥΘΡΑΝ et 8 ΠΡΟϹΗΚΟΥϹΑ Rhom.

c vs. 1 De eponymia duumvirorum cf. Liebenam *RE* V 1816. Quos iure refert Rhom. ad coloniam ab Augusto Nicopolim deductam, cf. Paus. X 38, 4 βαϲιλεὺϲ ὁ Ῥωμαίων ἀναϲτάτουϲ ἐϲ τὸν Νικοπόλεωϲ ϲυνοικιϲμὸν ἐποίηϲεν Αἰτωλούϲ et ibid. VII 18, 8. Quid vero litterae CN sibi velint, quaeritur. Rhom. putat siglum esse, quod vel ἐ(ν) ν(όμοιϲ) = i. d. (iure dicundo) vel ἐ(ν) Ν(ικοπόλει) expediendum proponit; equidem praetulerim ἐν intellegere omisso per errorem nomine coloniae. Utique hoc addendum erat in titulo extra coloniam ipsam inscripto. An latinum siglum c(oloniae) n(ostrae) intellegendum (velut Dessau 5518)? Probat Wilamowitz, sed praefert c(oloniae) N(icopolis). 7 ὑπὸ Δία Ἥλιον· cf. ad nr. 82 c_2. Verba μηδενὶ μηδὲν προϲήκουϲαν κατὰ μηδένα τρόπον redeunt Mantineae IG V 2, 275. 277, cf. etiam 274 et supra nr. 82 *c*. Rhom. — Formae litterarum manumissionum Rhomaio alterum p. Chr. n. saeculum indicare videntur.

---

93 DEDICATIO. Duo fragmenta inter se contigua mensae sacrae ex argilla factae, l. 0,17, cr. 0,07; inventa in ruderibus fani antiqui ad vicum Βάλτϲα sitis (prope vicum Χρυϲοβίτϲα, cf. Woodhouse Aetolia 247). Litterae βουϲτροφηδόν incisae (Ε Sicyonium). Ed. K. A. Rhomaios Δελτ. VI 1920/1 (1923), 65 addita imagine photographica (S. E. G. III 438). Delineavi ex imag. phot.

Rhom. legit: Δορὸ Ϙυλίαι ἀρὰ|ν ἆξε, quod interpretatur 'ἁ Δορὼ (ἁ Δωρὼ) ἔφερεν ὡϲ εὐχὴν εἰϲ τὴν Ϙυλίαν (τοῦτο τὸ δῶρον)' sumens Κυλία nomen deae huius fani fuisse. Sed et lectio et interpretatio mihi quidem satis dubiae videntur; ipse desperavi. Ceterum ad nomen Δωρώ cf. Bechtel *H. P.* 147.

---

94 TEGVLA. Thermi in museo (sine inv. num.). 'Θραῦϲμα ϲτρωτῆροϲ' inventum in antiquo templo prope vicum Ταξιάρχηϲ (Woodhouse Aetolia 203) sito. Litterae forma expressae, a. 0,007—0,015; ΑΜ. Ed. K. A. Rhomaios Δελτ. X 1926 (1929), 22 cum imag. photogr.

Λαμίο[υ].

Suppl. Kla.; δαμιο[ργῶν Rhom. 'ὡϲ ἰϲοδύναμον πρὸϲ τὴν ϲυνήθη ἐπιγραφὴν: δαμόϲιοϲ (μὲ τὴν ὑπόθεϲιν, ὅτι ἡ βάϲιϲ τοῦ Δ ἔχει φθαρῆ)', sed Λ certum est. Cf. similes inscriptiones nr. 85, 5. 6. 7. 8.

II. PHISTYVM ET VICINIA.

MANVMISSIONES.

95 Lapis calcarius inaedificatus inversa positura in exteriore muro occidentali ecclesiae Ἁγ. Τριάδοϲ in vico Κρύο Νερό, a. 0,20, l. 0,64. Litt. alt. 0,007—0,014, interv. vers. 1—6 c. 0,01, inter reliquos fere nullum; Α Κ Σ. Titulus difficilis lectu. Exscripsi. *Ect.*

ἀγαθᾶι τύχαι. ϲ̣τ̣ρ̣αταγέοντοϲ Ἀλεξάνδρου Καλυδ̣ωνί[ου] μ̣ηνὸϲ̣ [Πανά]-
μου ἀπέδ̣οντο Νικιάδ̣[αϲ], Εὐξίθε̣οϲ Ἀ̣τταλεῖϲ Ἀφροδίται Συρίαι Φ̣ιϲτυΐδ[ι ϲῶ]-
μ̣α̣ γ̣υναικῆον οἰ̣κογενὲϲ ἐπ' ἐλευθερίαι, ἆι ὄνομ̣α̣ Βακι[άϲ, τιμ]-
ᾶ̣ϲ ἀργυρίου Μ Μ Μ. βεβαιωτῆρεϲ κ̣ατέϲτα̣ϲ̣αν κατὰ τὸν̣ ν̣[όμον]
Ξ̣ανθ̣ίαν, Κ̣λεόνικο̣ν̣ [Ἀ]τ̣τ̣α̣λεῖϲ. εἴ [κ]α̣ Νικιάδα̣ϲ̣ [ἀπ]ορήϲει̣ τῶν̣ – – –,
[Β]α̣κιάδα παραμένει̣[ν] παρ̣ὰ Νικιάδαν̣ ὑπηρε̣τ̣[έου]ϲα̣ν̣ ὡ̣ϲ κ̣[α]ὶ πρὸ το̣[ῦ. εἰ δὲ μή],
[κύρ]ιοϲ ἔϲτω Νικιάδαϲ̣ ἐπιτιμ̣έων, ὥ[ϲ κ]α θέλει. ἁ ὠν̣ὰ παρ̣ὰ [.]λ[.]ν – –,
[Νεο]πτόλεμον Ἀτταλ̣ε̣ῖϲ̣. ἀρχόντων . . Ι Ι Λ Ο . . ου, [. . . 5 . . Φ]ι̣ϲτύω̣ν, ἱ̣[αροφυλ]-
ά̣κων δὲ Φ̣αλάκ̣ρου, Ἁγηϲ̣άνδρου [Φ]ιϲτ̣ύ[ων], θ̣ευκολ̣ε̣[ού]ϲα̣ϲ̣ δ̣ὲ [Κα]λλιμάχ̣[αϲ Φιϲτυ]-
[ίδοϲ]. μ̣άρ̣τυροι Ἀπολλ̣ο . . . c. 10 . . . . Κ . . . . c. 9 . . . Ο – – – – – – – – – –
. . c. 5 . . ϲ Χ̣αρίξεν̣οϲ, Σάτυ̣ρ̣οϲ, Ν[– – – – – c. 28 – – – – Ἀτ]ταλεῖϲ̣.

Suppl. Kla. || 5 fin. ἀναγκαίων, δεόντων vel tale quid. V. 1 Ἀλέξανδροϲ Καλυδώνιοϲ· Intellegendus est, ut litteratura et nomina hiarophylacum (vide ad v. 9) docent, Alexander I Niciae f. (cf. ad nr. 30_{10}), ter praetor Aetolorum (Gillischewski 40; *RE* I 1442 nr. 32); eius prima praetura, quae hic (et nr. 192) exstat, respondet anno archontis Delphici Megartae, qui ultimis annis saec. III in munere fuit, cf. Syll.[3] 563 not. init.; 564 not. 1. Cum vero a. 205/4 tertiae praeturae Scopae II obveniat (cf. ad nr. 31_{106}), annos autem 203/2—200/199 archontibus Archelao, Philaetolo, Euangelo, Mantia occupatos esse probabile sit (cf. Pomtow *Klio* XVII 196; Roussel *BCH* L 1926, 129), archonti Megartae i. e. primae Alexandri praeturae a. 204/3 tribuendus est. 2 Ἀτταλεῖϲ· idem ethnicum adhuc ignotum exstat nr. 107_6; nimirum hoc oppidum Ἀττάλεια denominatum est a rege Attalo I de Aetolis bene merito, cf. Polyb. IV 65,6 de castello Ἔλαοϲ (*RE* V 2231) Attali sumptibus munito. — Ἀφροδίτα Συρία Φιϲτυΐϲ· haec dea audit, ut in titulo supra posito, etiam nr. 99. 100. 101. 102. 103. 106; ἁ Συρία Ἀφροδίτα ἐμ Φιϲτύοι nr. 108; ἁ Ἀφροδίτα ἁ Συρία ἁ ἐν Ἱερίδαιϲ nr. 96*a*. 109; Ἀφροδείτα ἁ ἐξ Ἱαριδᾶν Φιϲτυΐϲ nr. 97. Nomine Ἱερίδαι primo accolas fani tum etiam totum locum ipsum, ubi fanum erat, notatum esse probabiliter iudicat Wilamowitz. Qui locus prope hodiernum vicum Κρύο Νερό situs cum Phistyi oppidi esset, quod haud procul aberat (prope vicum *Soponikos*, cf. Woodhouse Aetolia 202), facile intellegitur deam et τὰν ἐν Ἱερίδαιϲ (ἐξ Ἱαριδᾶν) et Φιϲτυΐδα appellari potuisse. De dea ipsa cf. J. de Keitz De Aet. et Acarn. sacris 39; de aliis deis ϲυννάοιϲ, e quibus Παρθένοϲ quaedam antiquissima fani domina fuisse videtur, cf. ad nr. 96_{18}. 3 Βακιάϲ = Βαχιάϲ (velut Αἰϲκρίων = Αἰϲχρίων alia) = Βακχιάϲ, cf. Rüsch *Gramm. delph. Inschr.* I 239. 4 βεβαιωτῆρεϲ· cf. G. Meyer *Gr. Gramm.*[3] 463; Bechtel *Gr. Dial.* I 109 § 177. Idem habes nr. 62. 96*a*. 97. 98. 99. 100. 105. 106. 109. IG IX 1[1], 384. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 19 nr. 13. 8 ἱαροφύλακεϲ· eidem magistratus recurrunt nr. 98. 100. 106. 111. 9 Φάλακροϲ et Ἁγήϲανδροϲ μάρτυρεϲ manumissionis a. 190/89, nr. 97_{12}; prior etiam manumissor nr. 98_2 (in. saec. II). — θευκολέουϲα· eadem commemoratur nr. 98. 103. 155.

96 Thermi in museo (inv. nr. 40 et 41). Duo saxa muralia, quae olim alterum supra alterum posita erant, inventa in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97; superius (nr. 40) triangularis formae a. 0,145 (a sinistro latere) 0,155 (a dextro latere), l. 0,59, cr. max. 0,37, exhibet vs. 1—8; inferius (nr. 41) a. 0,25, l. 0,485, cr. max. 0,27, continet vs. 9—24. Litt. alt. *a* 0,005—0,013 *b* 0,004—0,01, interv. vers. *a* 0,004 *b* non sibi constans; *a* Α et Α et Α Κ Ξ Π Σ Υ et Υ Φ Ω et Ω, formae in vs. 1 neglegenter, in reliquis versibus diligenter incisae, *b* Α et Α Σ, formae malae et inde ab vs. 21 neglegentissime inscriptae. Titulus *b* difficillimus lectu. Exscripsi. *Ect.*

a ϲτραταγέοντοϲ Στράτωνοϲ Ἀρϲ̣ινοέοϲ μηνὸϲ Δίου
ἀπέδοντο Φιλόξενοϲ, Σκορπίων Ἀρϲινοεῖϲ, ϲυνευδοκεο-
ύϲ(α)ϲ τᾶϲ ματέροϲ Κλεαρχίοϲ, Ι Ε Μ Ν Α Υ Τ Ο Σ Ἰδαῖοϲ τᾶι Ἀφροδίται τ(ᾶ)ι
Συριαι τᾶι ἐν Ἱερίδαιϲ ϲῶμα γυναικεῖον, ἆι ὄνομα Σωτία, τιμᾶϲ ἀρ-

γυρίου ΜΜ, ἐφ᾽ οἷ ἐλευθέραν εἶμεν καὶ ἀνέφαπτον ἀπὸ παντὸς ἀνθ-
ρώπου καὶ ἀφορολόγητον. εἰ δέ τί κα πάθη Σωτία κ(α)ὶ καταλίπη ἐξ αὐτ-
οσαυτᾶς γενεάν, τὰ καταλειφθέντα ὑπάρχοντα ὑπὸ Σωτίας τᾶς
γε- *vacat*

νεᾶς ἔστ *vvvvvvv* ω. εἰ δὲ μὴ εἴη γενε(ὰ) ἐκ Σωτίας, Φι-
λοξένου κ(α)ὶ Σ *vv* κο *vv* ρπίωνος ἔστω καὶ τῶν τούτων ἐπινό-
μων. βεβαιωτῆρ *vv* ες κατέστασαν κατὰ τὸν νόμον Δω-
ρίμαχος Θεοκρίτου, Ξ *v* ενόδοκος Διακρίτου Θεσστιεῖς. μ(ά)ρτυροι Ἀμ-
φίας, Νικόμαχος, Ἀλκίμαχος, Νικοφῶν, Φαλακρίων, Λάμιο-
ς, Σώσιππος, Ἀνδρόνικος, Πολεμοκράτης, Ἄνδρων, Λευ-
κίδας Θεσστιεῖς, Ἀγίας Νεοπολίτας. ἁ ὠνὰ παρὰ Ἀ-
μφίαν, Λευκίδαν Θεσστιεῖς, Ἀγίαν Νεοπολίταν.

intervallum 0,02

b Ἀγωνοθετέοντος Δωριμάχου τοῦ Στράτωνος Ἀρσινοέος μηνὸς Ἑρμαίου ἀπέδο-
το Λάμαχος [Δ]ορ[κ]ίνα Φιλωταιεὺς τᾶι Ματέρι τῶν θεῶν καὶ τᾶι Παρθένοι το(ῖ)ς(?) ἐν Ἑαρί-
δαις σῶμα γυναικῆον, ἆι ὄνομα Λαμία, τὸ γένος ἐκ τᾶς χώρας, τιμᾶς ἀρ-
γυρίου μνᾶν πέντε ἐπ᾽ ἐλευθερίαι. βεβαιωτῆρα κατέστασε Σύμμα-
χον Εὐρυδάμου Δάρδιον. τὰν ὠνὰν φυλάσσει Ἀνδρόλαος Λυκίσ-
κου Ῥάδεος. μάρτυροι Στομᾶς Ἀγήσωνος, Ἀλέξων Ἀριστάρχου, Λέων
vac. Μικκία Φιλωταιεῖς, Ἀλκίας Λυκίσκου, Νικόστρατος Ἀρίσ-
vac. τωνο *v* ς Ῥάδεοι. *vacat*

3 in. ΥΣΔΣ || 3 med. Ἱε(ρό)μνα(σ)τος Hiller || 3 fin. ΤΔΙ || 6 med. ΚΔΙ || 9—12 per medios versus laesura lapidis || 9 med. ΓΕΝΕΔ || 10 in. ΚΔΙ || 12 fin. ΜΡΤΥΡΟΙ || 18 fin. ΤΟΣ certissime legitur; desideratur sane ταῖς || 24. in. post litteram quartam laesura lapidis.

a V. 1 Cum formae litterarum exiens saec. III indicare videantur, intellegenda est prima praetura Stratonis I Arsinoënsis = a. 213/2, cf. ad nr. 28 (de praetore Stratone II Arsinoënsi cf. ad nr. 36_1). 3 Ἰδαῖος· scilicet idem ethnicum, quod audit ceteroquin Εἰδαῖος, cf. ad nr. 107_5. — De Syria Venere vide ad nr. 95_2. 5 sc. ἓξ μνᾶν. 12 Notabile est hic propter formam βεβαιωτῆρες (cf. ad nr. 95_4) nomina auctorum casu nominativo, non quo debebant accusativo posita esse, cf. etiam nr. $131_{5\cdot6}$. 15 Θεσστιεῖς· cf. ad nr. 30_6. — Νεοπολίτας· ethnicum ignotum.

b V. 17 Quia ex litteratura verisimillimum est patrem Dorimachi esse eundem Stratonem atque praetorem tituli *a*, apparet titulum *b* priori saec. II parti esse assignandum. De agonotheta cf. ad nr. 36_1. 18 Φιλωταιεύς· hoc ethnicum adhuc ignotum erat, scilicet est oppidi a nescio quo Macedone conditi ac denominati (Hiller). — τᾶι Ματέρι τῶν θεῶν καὶ τᾶι Παρθένοι· hae deae coniunctae exstant etiam nr. 105 et 110; eas in eodem fano atque Syriam Venerem cultas esse et locus, ubi hi tituli inventi sunt, et additamentum ἐν Ἑαρίδαις (pro Ἰαρίδαις) probant, cf. ad nr. 95_2. Magnae Matris in Aetolia cultae nullum adhuc exstabat testimonium, cf. de Keitz De Aet. - - sacris 15. Quae dea sit ἁ Παρθένος, nimirum incertum est; eam, cum cultus Magnae Matris Phistyum invassisset, huic adiunctam esse ad exemplum Proserpinae probabiliter conicit Wilamowitz, atque revera Phrygiam deam saepe Cereri aequatam esse satis constat (Gruppe *Gr. Mythol.* 1169), ita ut Proserpina etiam Κυβελήια Κούρη nominata inveniatur (cf. etiam Eur. Hel. 1301 sqq.; Gruppe l. c. 1169 not. 7. 1542 not. 1). 19 Λαμία· cf. Bechtel *H. P.* 553. 21 Δάρδιος· ethnicum ignotum; exstat etiam nr. 99_{12} (Δάρδεος). Conferendum est ethnicum Illyricum Δαρδάνιος (Δάρδεος: Δαρδάνιος = Ῥάδεος: Ῥαδάνιος, cf. ad v. 22). 22 Ῥάδεος· ethnicum ignotum (cf. nr. 108_8), sed vide ethnicum Ῥαδάνιος hieromnemonis Aetolorum Syll.[3] 538 A_8 (cf. ad v. 21). — Στομᾶς· huius avus fortasse hieromnemo cognominis Aetolorum ἄ. Νικαΐδα = a. 253/2, Syll.[3] 444 *C*. 23 Νικόστρατος Ἀρίστωνος Ῥάδεος· idem μάρτυς manumissionis ca. med. saec. II, nr. 108_8.

97 Thermi in museo (inv. nr. 35). Saxum murale, quod una cum undecim aliis a. 1908 a Soteriade in vico Κρύο Νερό in fano Syriae Veneris inventum est, a. 0,285, l. max. 0,66, cr. max. 0,33; titulus non per totam longitudinem saxi scriptus est, sed a sinistra pars vacua, non laevigata exstat. Litt. alt. c. 0,015, interv. vers. c. 0,004; Α et Α Ε Ν Ξ Π Σ et Σ Υ et Υ Φ, litterae in posterioribus versibus minores et magis magisque coartatae. Exscripsi. *Ect.*

Ἀγαθᾶι τύχαι. στραταγέοντος Νι-
κάνδρου τοῦ Βίττου Τριχονίου τὸ πρῶτον,
ἀρχόντων δὲ ἐπὶ πόλιος ἐν Φιστύοι Ἀγή-
σωνος, Νεάνδρου, Τιμαίου Φιστύων,
μηνὸς Λαφριαίου ἀπέδοντο Εὔαρχος, Νι-
κιάδας, Δικαιόπολις, Ἀρχέπολις, Ἀγησίπο-

λιϲ Βουκατιεῖϲ Ἀφροδείται τᾶι ἐξ Ἱαριδᾶν Φιϲ-
τυΐδι ϲῶμα γυναικεῖον, ἇι ὄνομα Βεβαία, τὸ
γένοϲ οἰκογενήϲ, ἐπ' ἐλευθερίαι τιμᾶϲ ἀρ-
γυρίου ΠΜ. βεβαιωτῆρεϲ κατέϲταϲε κατὰ τὸν νό-
μον Ἀγήταν Ψυλλίωνοϲ Βουκατιῆ, Ἀγήϲωνα Φαλακρί-
ωνοϲ Φίϲτυον. μάρτυροι *v* Τίμαιοϲ, Φάλακροϲ, Ἀγήϲανδροϲ,
Νέανδροϲ Φίϲτυοι, Φιλόξενοϲ, Ἀγήϲων, Ἀνδρίων, Δάμαρχοϲ,
Ἀγήϲων *v v* Βουκατιεῖϲ, Δαμόκριτοϲ Φιλωταιεύϲ, Δρωπίνα
vac. Πελήιοϲ.

V. 1 Nicandri Trichonii prima praetura = a. 190/89 (Gillischewski 50); sed titulum non ante a. 184/3 i. e. alteram Nicandri praeturam posse exaratum esse ex additamento τὸ πρῶτον apparet. 3 Ἀγήϲων Φίϲτυοϲ· videtur idem esse qui v. 11 βεβαιωτήρ; sed monendum est hoc nomen Phistyi saepius occurrere atque ita quidem, ut cognomines non satis certa ratione distinguantur, cf. nr. 99. 103. 104. 110*a*. 111. 4 Τίμαιοϲ Φίϲτυοϲ· idem iterum ἄρχων nr. 99_3; eius filius est Ἐχέλαοϲ, de quo cf. ad nr. 98_9. 5 Εὔαρχοϲ· aut Εὔαρχοϲ Νικιάδα aut Εὔαρχοϲ Ἀντάγρου, qui ambo exstant nr. 101; sed ille praeferendus, quod etiam hoc loco Εὔαρχοϲ et Νικιάδαϲ una recensentur i. e. filius et pater vel pater et filius. Νικιάδαϲ exstat μάρτυϲ manumissionis nr. 98_9. 7 Βουκατιεύϲ· oppidum Bucatiensium videtur haud procul Phistyo fuisse, cf. Woodhouse Aetolia 203, qui de hodierno vico *Paravola* cogitat. — De Syria Venere cf. ad nr. 95_2. 10 π(έντε) μ(νᾶν). — βεβαιωτῆρεϲ· cf. ad nr. 95_4. 11 Ἀγήταϲ Ψυλλίωνοϲ Βουκατιεύϲ· Eius filius est Λυκόφρων Ἀγήτα Βουκ., βεβαιωτήρ manumissionis ca. 170—150, nr. 103_7. Nomen Ψυλλίων redit in tit. Samio inedito. 12 Φάλακροϲ et Ἀγήϲανδροϲ exstant ἱαροφύλακεϲ a. 204/3 nr. 95_9; Φάλακροϲ manumissor in. saec. II nr. 98_2. 13 Φιλόξενοϲ Βουκατιεύϲ· idem βεβαιωτήρ manumissionis nr. 100_5; μάρτυϲ manum. nr. 106_{10}; φυλάϲϲων τὰν ὠνάν nr. 98_6. — Ἀνδρίων Βουκατιεύϲ· idem manumissor nr. 99_4 (nisi forte ibi potius eius filius Πορροίταϲ intellegendus est, vide var. lect.). 14 Nomen Ἀγήϲων perperam repetitum videtur. — Ad scripturam Δρωπίνα pro Δρωπίναϲ cf. G. Meyer *Gr. Gramm.*[3] 397 et ad nr. 31_{120} (habes Βουδόρκα nr. 108_4); ad nomen ipsum vide Bechtel *H.P.* 477. 15 Πελήιοϲ· ethnicum ignotum (idem nr. 102_{10}. 105_{10}); conferendum videtur ethnicum Πελέοϲ (*SGDI* 1874. 2043. 2135).

98 Lapis calcarius inaedificatus inversa positura in exteriore muro occidentali ecclesiae Ἁγ. Τριάδοϲ in vico Κρύο Νερό, a. 0,22, l. 0,37. Litt. alt. 0,008—0,014, interv. vers. c. 0,003; Ƹ et ΣΦ. Titulus difficilis lectu. Exscripsi. *Ect.*

[Ἀγαθᾶι τύχαι. ϲτραταγέοντοϲ τοῦ δεῖνοϲ *ethnicum* μηνὸϲ τοῦ δεῖνοϲ ἀπέδοντο]
[Φά]λ̣ακροϲ, [ὁ δεῖνα Φίϲτυοι Ἀφροδίται Συρίαι Φιϲτυΐδι ϲῶμα]
[γυ]ν̣αικεῖον ἐ̣π' ἐ̣λ̣ε̣[υθ]ερία̣ι̣, ἇ̣[ι ὄν]ομα[- -, (τὸ γένοϲ) οἰκογενὲϲ τι]-
[μᾶ]ϲ̣ ἀργυρίου Μ̣ΜΜΜ. β̣ε̣βαιωτῆρεϲ [κ]ατ̣έ̣[ϲταϲαν κατὰ τὸν]
[ν]ό̣μον Μύνν̣ον Φίϲτ̣υον, Τυβ̣ροίταν Βουκατ̣[ιῆ. τᾶϲ ὠνᾶϲ τὸ ἀντίγραφον]
[κε]ίμ̣ε̣ν̣ον παρὰ Φιλόξ̣ε̣νον Βουκατιῆ. ἀρ[χόντων τοῦ δεῖνοϲ, τοῦ δεῖνοϲ],
..c. 5..ου Φιϲ̣τ̣ύων, ἱαρ̣ο[φ]υλάκων Ἀνδ[ρ]ονίκ̣[ου, τοῦ δεῖνοϲ Φιϲτύων, θεο]-
[κο]λεούϲ̣αϲ δὲ Μεγαρίϲ̣ταϲ Φιϲ̣τυΐδοϲ̣. μάρτυρ̣οι - - - - - - -
..οϲ, Ἐχέλαοϲ, Αἰϲκρίων (!), Ϲ̣εῖμοϲ Φίϲτυοι, Νικιάδ̣[αϲ, - - - - - -]
..c. 5..οϲ Β̣ουκ̣ατιεῖϲ.

Suppl. Kla. || 2 duos manumissores longitudo versuum indicat.

Formae litterarum et nomina hominum aliunde notorum (cf. ad v. 2. 6. 9) titulum ineunti saec. II vindicant. V. 2 Φάλακροϲ· haud dubie Φ. Φίϲτυοϲ, ἱαροφύλαξ a. 204/3 (nr. 95_9) et μάρτυϲ manumissionis a. 190/89 (nr. 97_{12}). — De Syria Venere cf. ad nr. 95_2. 4 βεβαιωτῆρεϲ· cf. ad nr. 95_4. 5 Μύννοϲ Φίϲτυοϲ· recurrit nr. 111, ubi eius filius Λύκων inter hiarophylaces recensetur. Ad nomen ipsum cf. Μυννίων, Μυννώ sim. — Τυβροίταϲ· nomen ignotum, cf. Πορροίταϲ nr. 99_4. — Βουκατιεύϲ· cf. ad nr. 97_7. 6 Φιλόξενοϲ Βουκατιεύϲ· idem μάρτυϲ manumissionis a. 190/89, nr. 97_{13}, ubi cf. alios locos. 7 ἱαροφύλακεϲ· cf. ad nr. 95_8. — θεοκολέουϲα· cf. ad nr. 95_9. 9 Ἐχέλαοϲ Φίϲτυοϲ· = Ἐχ. Τιμαίου Φίϲτ., ἱαροφύλαξ nr. 111_5; μάρτυϲ manumissionis ca. 170—150 nr. 99_{11} et nr. 101_9; βεβαιωτήρ manumissionis nr. 104_5. Eius pater est Τίμαιοϲ, de quo vide ad nr. 97_4. — Αἰϲκρίων Φίϲτυοϲ· idem archon Phistyi ca. 170—150 nr. 100_2. — Νικιάδαϲ Βουκατιεύϲ· manumissor a. 190/89 nr. 97, ubi vide ad v. 5.

99 Thermi in museo (inv. nr. 42). Saxum murale inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a dextra fractum, a. 0,29, l. max. 0,545, cr. max. 0,32. Litt. alt. 0,01—0,014, interv. vers. c. 0,003; Α et ΑΝΞΠΣ et ƸΥ et ΤΦ. Exscripsi. *Ect.*

ἀγαθᾶι τύχαι. στραταγ̣έοντος Ἀ[ντόχου] Ὀαξίου μηνὸς Ἱπποδρομίου, ἐπὶ ἀρχό̣[ντων] Τιμαίου, Κριτολάου Φιστύων ἀπέδον̣[το Ἀν]τίοχος Ἁγησαγόρα, Πορροίτας, Ἀνδρίων̣ [Βουκα]τιεῖς τᾶι Ἀφροδείται τᾶι Συρίαι Φιστυΐδι σώ̣[μα]τα γυναικεῖα δύο, τὸ γένος οἰκογενῆ, αἷς ὀνό̣[μα]τα Σείμα κα(ὶ) Βοῦβα, τειμᾶς ἀργυρίου ΜΜΜΜ ἐπ̣' [ἐλε]υθερίαι. βεβαιωτῆρες κατέστασαν Ὑβρίλαον, Ἁγή̣[σ]ανδρον Βουκατιεῖς. μάρτυροι Δικαίαρχος, Ἁγήσ̣[αν]δρος, Ὑβρίλαος, Ἀρίσταρχος, Κυδρίων, Διοκλῆς, Κ . . λίνδιος, Νεικόδαμος Βουκατιεῖς, Ἐχέλαος Φίστ[υ]ος, Φερένικος Δάρδεος. τᾶς ὠνᾶς ἀντίγραφα κεῖνται παρὰ Ἀρίσταρχον Βουκατιῆ, Ἁγήσωνα Φίστυον.

Suppl. Weinreich in schedis coll. ad v. 1 tit. *SGDI* 1951_6 || 4 fin. An supplendum Ἀνδρίων[ος Β.], ita ut duo tantum manumissores, uterque patronymico ornatus, exstent? Sed spatium potius supplemento supra posito favet || 7 in. ΚΑΒΟΥΒΑ || 10 fin. Κ[υλ]|λίνδιος? Kla.; Κ[ύ]|λινδ(ρ)ος Bechtel apud Weinr. in schedis.

V. 2 Ὀάξιος· i. e. Ϝάξιος (nr. 6_{11}), cf. varias formas nominis *SGDI* III 2 p. 367 (cf. etiam nr. 178_8). De Vaxiis Cretensibus, quibus cum Aetolis isopolitia erat, vide ad nr. 6_{11}. 178. 193. Cum et litteratura et homines aliunde noti (cf. ad v. 3. 4. 8. 10. 11) titulum priori parti saec. II tribuant, et cum a. 184 in manumissione Delphica (*SGDI* 1951) Ξενοίτας Ἀντόχου Ὀάξιος βεβαιωτήρ inveniatur, haud improbabiliter Weinreich nomen Antochi restituisse videtur. Cuius praeturam post a. 170 statuendam esse inde apparet, quod de praetoribus usque ad hunc annum constat (Gillischewski 61; tamen vide de a. 172/1 ad nr. 69_2). 3 Τίμαιος Φίστυος· idem iam a. 190/89 hoc munere functus erat nr. 97, ubi vide ad v. 4. — Κριτόλαος Φίστυος· idem μάρτυς manumissionis nr. 110_3. 4 Πορροίτας· nomen adhuc ignotum, cf. Τυβροίτας nr. 98_5. — Ἀνδρίων Βουκατιεύς· idem μάρτυς manumissionis a. 190/89, nr. 97_{13}. De ethnico cf. ad nr. 97_7. 5 De Syria Venere cf. ad nr. 95_2. 7 Σείμα· idem nomen nr. 166_1; SEG I 234. Ad nomen Βοῦβα Bechtel de cognomini oppido Coelesyriae admonet (*H.P.* 553). 8 βεβαιωτῆρες· cf. ad nr. 95_4. — Ὑβρίλαος Βουκατιεύς· hoc nomen habent duo Bucatienses eiusdem temporis nr. 106, ubi cf. ad v. 4. 10 Ἀρίσταρχος Βουκατιεύς· idem μάρτυς manumissionis nr. 103_9; μάρτυς manum. et φυλάσσων τὰν ὠνάν nr. 106. — Κυδρίων Βουκατιεύς· idem μάρτυς manum. nr. 100_6. 11 Ἐχέλαος Φίστυος· cf. ad nr. 98_9. 12 Δάρδεος· cf. ad nr. 96_{21}. 13 Ἁγήσων Φίστυος· cf. ad nr. 97_3.

---

100 Thermi in museo (inv. nr. 43). Saxum murale inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,215, l. 0,64, cr. max. 0,33; titulus non per totam longitudinem saxi scriptus, sed a laeva pars vacua relicta, non laevigata. Litt. alt. 0,009, interv. vers. c. 0,005; Α et Α Ξ Σ Φ. Exscripsi. *Ect.*

[στραταγέοντος] Τ̣ριχᾶ Στρατίου μηνὸς Λοφριαίου, ἀρχόντων [δ]ὲ ἐπὶ̣ π̣ό̣λ̣ι̣ο̣ς̣ ἐ̣ν̣ Φ̣ιστύοι Αἰσχρίωνος, Φιλολάου, ἰαροφυλάκων δὲ Ἁγήσωνος, Θεομνάστου ἀπέδοτο Δάμαρχος Ἀγρεινιεὺς Ἀφροδίται Συρίαι Φιστυΐδι σῶμα γυναικεῖον, ἇι ὄνομα Κανθάρα, τιμᾶς ἀργυρίου Μ Μ Μ. βεβαιωτῆρες κατέ̣στακε Εὔαρχον, Φιλόξ̣ενον Βουκατιεῖς. μάρτυροι Μενεκράτης, Ἀλεξομενός, Κυδρίων Βουκατιεῖς, Ἀνδρόβολος Φιλωταιεύς, Νίκαρχος, Λάμιος, Γαιόμαχος, Ἀνδρίων, Τριχᾶς, Νίκανδρος, Ἐπίνικος, Σκορπίων, Ἀντιλέων, Νίκων Δαιᾶνες, Λυκ̣ίδας Στράτιος. τὰν ὠνὰν φυλάσσει Ἁγήσων Φίσ[τ]υος.

V. 1 Secunda praetura Trichae exstat IG IX 1^1, 381, qui titulus medio fere saec. II est assignandus, cf. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 55 sqq. Itaque prima paulo ante statuenda, certe post a. 170 (vide ad nr. 99_2), id quod etiam aliunde confirmatur (cf. ad v. 2. 3. 5. 6). Vide etiam nr. 109. — De mense Λαφριαῖος (ad formam Λοφρ. cf. Bechtel *Gr. Dial.* II 56) vide ad nr. 137_2. 2 Αἰσχρίων Φίστυος· idem μάρτυς manum. in. saec. II, nr. 98_9. — Φιλόλαος Φίστυος· idem ἱεροφύλαξ et βεβαιωτήρ manumissionis ca. 170—150, nr. 106. — ἰαροφύλακες· cf. ad nr. 95_8. 3 Ἁγήσων Φίστυος· videtur huius filius et ipse ἰαροφύλαξ fuisse, cf. nr. 111 (Σκορπίων τοῦ Ἁγήσωνος). — Θεόμναστος Φίστυος· idem μάρτυς manumissionis ca. 170—150, nr. 101_9. — Ἀγρεινιεύς· cf. ad nr. 137_{26}. — De Syria Venere cf. ad nr. 95_2. 4 Κανθάρα· cf. Bechtel *H.P.* 589. 5 βεβαιωτῆρες· cf. ad nr. 95_4. — Εὔαρχος Βουκατιεύς· huius pater Ἄνταγρος aut Νικιάδας, cf. nr. 101. — Φιλόξενος Βουκατιεύς· cf. ad nr. 97_{13}. — Βουκατιεῖς· cf. ad nr. 97_7. 6 Ἀλεξομενὸς Βουκατιεύς· idem manumissor ca. 170—150, nr. 106_3. — Κυδρίων Βουκατιεύς· μάρτυς manumissionis ca. 170—150, nr. 99_{10}. 7 Ἀνδρόβολος· cf. Bechtel *H.P.* 47. — Γαιόμαχος· nomen adhuc ignotum. 8 Δαιᾶνες· idem ethnicum nr. 3 A_{21}.

---

101 Thermi in museo (inv. nr. 39). Saxum murale inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,29, l. 0,38, cr. max. 0,26. Litt. alt. 0,01, interv. vers. c. 0,008; Α Ξ Σ Υ et Υ Φ et Φ, formae non satis accuratae atque sub finem tituli neglegentius exaratae. Exscripsi. *Ect.*

Ἀγαθᾶι τύχαι. στ̣[ραταγέ]ον̣[το]ς
Τεισίππου Τριχ̣ονίο̣[υ τὸ πρ]ῶτον μηνὸς
Διονυσίου ἀπέδοτο Ἐ̣λ̣[πί]ν̣ας Πρόσχηος
Ἀφροδίται Συρίαι Φιστυΐδι σῶμα ἀνδρῆον
ἐπ' ἐλευ(θ)ερίαι, Πολύκλειτον, τὸ γένος Ἄραψ,
τιμᾶς ἀργυρίου Μ Μ Μ. βεβαιωτῆρες κα-
τὰ τὸν νόμον Εὔαρχος Ἀντάγρου Βου-
κατιεύς, Φαινέας Ἀνδρεάτας, Λύκος
Φ̣ίστυος. μάρτυροι Θεόμναστος, Ἐχέ-
[λ]αος Φίστυοι, Ἀριστέας Ἀνδρεάτας.
ἐπὶ ἀρχόντων Ξένωνος, Νικιάδα, Νικο-
λέωνος Φιστύων. ἁ ὠνὰ παρὰ Ἀγέλοχον
Ἀρσ *v* ινοῆ, παρὰ Εὔαρχον Νικιάδα Βουκατιεῖ.

Suppl. Weinreich in schedis || 3 med. Κλα. || 4 fin. ultima littera (Ν) propter laesuram lapidis supra lineam scripta || 5 in. Ο pro Θ exaratum || 13 in. post tertiam litteram laesura lapidis.

V. 2 Τείσιππος Τριχόνιος· De tempore eius (primae) praeturae, quae etiam nr. 102 et 103 invenitur, non constat. Litterarum formae saec. II produnt, atque cum Εὔαρχος Νικιάδα Βουκατιεύς (v. 13) a. 190/89 manumissor exstare videatur (nr. 97, ubi vide ad v. 5), probabile est Tisippi primam praeturam ante medium fere saec. II fuisse, sed nimirum post a. 170 (cf. ad nr. 99_{2}); vide etiam ad nr. 102_{10}. 4 De Syria Venere cf. ad nr. 95_{2}. 7 Ἄνταγρος· An idem nomen atque Ἀντάγορος (Bechtel *H.P.* 19)? — Βουκατιεύς· cf. ad nr. 97_{7}. 8 Ἀνδρεάτας· ethnicum aliunde ignotum, sed cf. ἐν Ἀνδρείαι in tit. Delph. Syll.[3] 610_{36}. 9 Θεόμναστος Φίστυος· idem ἱαροφύλαξ ca. 170—150, nr. 100_{3}. — Ἐχέλαος Φίστυος· cf. ad nr. 98_{9}. 11 Iidem archontes redeunt nr. 102 et 103; de Xenone cf. ad nr. 102_{2}; Νικιάδας testis manumissionis nr. 110_{2}; Νικολέων ἱεροφύλαξ nr. 106_{6}. 13 Εὔαρχος Νικιάδα Βουκατιεύς· vide ad v. 2. — Βουκατιεῖ· idem habes nr. 105_{8} (Φιλωταεῖ).

102 Thermi in museo (inv. nr. 46). Saxum murale inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,205, l. 0,59, cr. max. 0,25. Litt. alt. 0,008 –0,013, interv. vers. 0,003; Α Μ Ν et Ν Π Σ et Σ Φ et ⍿, formae pulchrae. Exscripsi. *Ect.*

[στρα]τ̣α̣[γ]έοντος Τ̣ισίππου Τριχ̣ονέος μηνὸς Διονυσίο̣υ ὡς
[Αἰτ]ω̣λοὶ ἄγοντι, ἀρχόντων ἐν Φιστύοι Νικιάδα, Νικολέωνος, Ξέ-
ν̣ωνος Φιστύων ἀπέδοντο Πυρρίας, Σιμίας, Δαμάρμενο-
ς Θέρμιοι τᾶι Ἀφροδείται Συρίαι Φισ *v* τ *v* υ- *vacat*
ΐδι ἐπ' ἐλευθερίαι παιδάριον̣, οἶ ὄνομα Μνασέας, τὸ γέ-
νος οἰκογενές, τιμᾶς Μ Μ Μ. βεβαιωτῆρες κατὰ τὸν νό-
μον Αἰ̣ν̣έλα̣ος Λεχώϊος̣, Φαλακρίων Ἀλεξάνδρου
Θέρμι̣[ο]ς. μάρτυροι Νικέας, Διονυσᾶς, Φαλακρίων
Θέρμιοι, Ξένων, Στρόβειλος Φίστυοι, Πάνταυχος
Πελήϊος, Φίλιππος Βουταιεύς. ἁ ὠνὰ παρὰ Ξένω-
να Φίστυον, Πάνταυχον Πελήϊον, Νεικέαν Θέρμιον.

V. 1 De prima praetura Tisippi cf. ad nr. 101_{2}. 2 Cf. ad nr. 101_{11}. Ξένων ut hic sic etiam nr. 103 simul et μάρτυς et φυλάσσων τὰν ὠνάν. 4 De Syria Venere cf. ad nr. 95_{2}. 7 Αἰνέλαος· nomen novum. — Λεχώϊος· ethnicum ignotum. 8 Διονυσᾶς· cf. Bechtel *H.P.* 138. 10 Πελήϊος· cf. ad nr. 97_{15}. — Βουταιεύς· cf. ad nr. 30_{9}. Si revera Butaeenses Locrorum Ozolarum fuerunt, sumendum est eos et ipsos velut Naupactum aliaque oppida (cf. ad nr. 35_{7}) post a. 167/6 in potestate Aetolorum mansisse, quoniam Tisippi praetura ne ante hunc quidem annum probabiliter fuit; vide quae de praeturis annorum 169/8—167/6 ad nr. 69_{2} et nr. 71_{9} exposuimus.

103 Lapis inaedificatus in muro exteriore ecclesiae S. Trinitatis in vico Κρύο Νερό, a. c. 0,24, l. c. 0,45. Litt. alt. 0,01—0,014, interv. vers. 1—4 0,014, inter reliquos c. 0,005; Α et Α Κ Π Σ Φ. Ed. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 369 nr. 11 (*SGDI* 1428*i*; IG IX 1[1], 417; Woodhouse Aetolia 200; *Inscr. jur.* II 1904, 287 nr. 25). Titulum ipse non vidi sed exscripsi ex *ectypo* in schedis academiae reperto, quod ex Dittenbergeri hereditate videtur oriundum.

Ἀγαθᾶι τύ[χαι. στραταγέοντο]ς Τ̣εισί[ππ]ου *vac.*
Τριχονίου μ[ηνὸς Δίου, ἀρχόντ]ων δὲ ἐπὶ πόλιος ἐν Φιστύοι
Νικολέω̣νος, Νικιά[δ]α, Ξένωνος Φιστύων, θεοκολεού-
σας Ἀλκήστιος ἀπέδοτο Λύκος Λυκίσκου Ἀρσινοεὺς
Ἀφροδίται Συρίαι Φιστυΐδι σῶμα ἀνδρῆον, οἶ ὄνομα Σπα[ΐ]-
ρος, τὸ γένος οἰκογενής, ἐπ' ἐλευθερίαι τιμᾶς ἀργυρί̣-
ου Μ Μ Μ Μ Δ. βεβαιωτῆρα (!) κατὰ τὸν νόμον Λυκόφρων̣
Ἀγήτα Βουκατιεύς. μάρτυροι Κρατιάδας, Ὑβρίλαος
Βουκατιεῖς, Ἀρίσταρχος, Στρατόλαος Βουκατιεῖς,
Λύκων, Λάμιος, Ξένων, Ἀγήσων Φίστυοι, Ἄλκηστις̣.
ἁ ὠνὰ κεῖται παρὰ Ξένωνα Φίστυον.

Nonnulla menda apographi Bazini iam priores edd. correxerunt || 1 suppl. Kla; nomen huius praetoris iam Weinreich in schedis postulaverat || 2 in. ΤΡΙΧΟΝΙΟΥ ect. || 2 med. Δίου recte iam Weinreich propter spatium || 4 fin. littera paenultima (Υ) ex Ο correcta || 5/6 Fick coll. *SGDI* 1816 || 7 Δ ect. ut recte iam Dittenberger.

V. 1 De tempore primae Tisippi praeturae cf. ad nr. 101_2. 3 Cf. ad nr. 101_{11} et nr. 102_2. — θεοκολεύουϲα· cf. ad nr. 95_9. Ad scribendi rationem - λευου - vide Rüsch *Gramm. delph. Inschr.* I 139 *Anmerkung*. 5 De Syria Venere cf. ad nr. 95_2. — Nomen Ϲπαῖροϲ Salonius (De dial. Epirot. Acarn. Aet. 1911, 104) recte putat idem atque Ϲφαῖροϲ; servus quidam Ϲφαῖροϲ etiam *SGDI* 2273 invenitur.

7 Numeri $4^1/_2$ minas significare videntur (*Inscr. jur.* l. c.). — βεβαιωτῆρα scilicet ex confusione constructionum βεβαιωτῆρα κατέϲταϲε et βεβαιωτὴρ κατὰ τὸν νόμον. — Λυκόφρων Ἀγήτα Βουκατιεύϲ· eius pater nimirum Ἀγήταϲ Ὑλλίωνοϲ Βουκ., βεβαιωτήρ manumissionis a. 190/89, nr. 97_{11}. 8 Βουκατιεύϲ· cf. ad nr. 97_7. — Κρατιάδαϲ· cf. Bechtel *H.P.* 260. — Ὑβρίλαοϲ Βουκατιεύϲ· exstant duo Hybrilai Bucatienses eiusdem temporis, cf. ad nr. 106_4. 9 Ἀρίϲταρχοϲ Βουκατιεύϲ· cf. ad nr. 99_{10}. 10 Λύκων Φίϲτυοϲ· idem est Λύκων Μύννου Φίϲτυοϲ, ἱαροφύλαξ nr. 111_2. — Ἀγήϲων Φίϲτυοϲ· complures Phistyi huius nominis occurrunt, cf. ad nr. 97_3.

104 Fragmentum lapidis inaedificatum in interiore muro meridionali ecclesiae Ἁγ. Τριάδοϲ in vico Κρύο Νερό, a. c. 0,21, l. c. 0,29. Litt. alt. 0,008—0,013, interv. vers. c. 0,004; Α Σ. Titulum ipse non vidi sed exscripsi ex *ectypo* in schedis academiae reperto (vide lemma nr. 103).

- - - - - - - - - - - - - - - - Α̣ - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - ἀ̣π̣έ̣δον̣το Λ - - -
[- - - - - - - Ἀφροδίται Ϲυρίαι Φιϲ]τυΐδι ϲῶ̣μα γυ[ναικεῖον]
[ἐπ' ἐλευθερίαι, ἆι ὄνομα - - -, (τὸ γένοϲ) ο]ἰ̣κογενὲϲ τιμᾶϲ̣ [ἀργυρίου]
[ΜΜΜ(Μ). βεβαιωτῆρεϲ κα]τ̣έ̣[ϲ]τ̣[α]ϲ̣α̣ν̣ [κ]α̣τ̣ὰ̣ τὸν ν̣όμον Ἐχέ[λαον Φίϲ]-
[τυον - - - - - - - - -]ᾳ̣ [ὠ]ν̣ᾳ̣ παρ̣ὰ Λαίαρ̣χον Τ - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - ΑΟ - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - - - - - Ν - - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - Ἀγήϲ̣ων, Τ. . Α - - - - -
- - - - - - - - - - - - - - Δ̣ικ̣αίαρχοϲ [.]ΛΟ - - -
vac.

Suppl. Kla. Versuum distinctio scilicet plane incerta || 7/8 ἄρχοντεϲ, ἱαροφύλακεϲ, θεοκολέουϲα exstabant || 9/10 nomina μαρτύρων.

Et litteratura et nomen Echelai (v. 5) docent titulum priori saec. II parti tribuendum esse. — V. 3 De Syria Venere cf. ad nr. 95_2. 5 Ἐχέλαοϲ· videlicet Ἐχέλαοϲ Τιμαίου Φίϲτυοϲ, de quo cf. ad nr. 98_9. 6 Λαίαρχοϲ· ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 273. 9 Ἀγήϲων· cf. ad nr. 97_3. 10 Δικαίαρχοϲ· probabiliter aut Δικ. Φίϲτυοϲ nr. 110_3 aut Δικ. Βουκατιεύϲ nr. 99_9.

105 Thermi in museo (inv. nr. 45). Saxum murale inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,23, l. 0,41, cr. max. 0,585. Litt. alt. 0,008—0,015, interv. vers. c, 0,005; Α et Α Ν et Ν Ξ Π Σ et Σ Φ, formae malae. Exscripsi. *Ect.*

[ϲτρατ]α̣γ̣έ̣ο̣ν̣τ̣οϲ Φ̣ύλακ̣οϲ̣ Κ̣αλυδω̣νίου̣
v μηνὸϲ Λοφ̣ρ̣ιαίου ἀπέδοτο Νικαϲὼ Φιλω-
ταῖϲ Μ̣α̣τέρ̣ι θεῶν καὶ Παρθένοι Φιϲτυΐδοι[ϲ]
ϲῶμ̣α γυναικεῖον, ἆι ὄνομα Κοϲ̣ϲύφα, οἰκογε-
ν̣ὲϲ ἐπ' ἐ̣λευθερ̣ίαι τιμᾶ̣ϲ ἀργυρίου ΜΜ *v* Μ
ϲυνευδοκέοντοϲ κ̣αὶ τοῦ υἱ(ω)νο(ῦ) Μελάνιοϲ.
βεβ̣αιωτῆρεϲ̣ κ̣ατέ̣ϲτ̣αϲε Ἀγέλοχον Φ̣ιλω-
τ̣αεῖ, Λυκίϲκον Εἰδαῖον. τὰν ὠνὰν φυλ-
άϲϲοντι Νικολέων Πανφιεύϲ, Λέων
Πελήϊοϲ. μάρτυροι Χαρίξενοϲ, Λάμιοϲ,
Μενέμαχοϲ, Φαλακρίων Πανφιεῖϲ, Ξεννί-
αϲ Τνιμαῖοϲ. *vac.*

3 fin. suppl. Kla. || 5 fin. laesura lapidis || 6 fin. ΥΙΟΥ ΝΟΙ, corr. Weinreich.

V. 1 Cum quarta praetura Phylacis Pantaleonis f. (cf. nr. 35) brevi post a. 143/2 (cf. ad nr. 137*c*), altera med. fere saec. II (*Ath. Mitt.* XXXII 1907, 28 nr. 20, cf. ibid 55 sqq.) statuenda sit, apparet primam praeturam inter annos fere 170—150 (cf. ad nr. 99_2) fuisse, quae temporis definitio comprobatur etiam titulo nr. 106, ubi eadem praetura Phylacis exstat. 2 Λοφριαίου· cf. ad nr. 100_1 et nr. 137_2. 3 De his duabus deis cf. ad nr. 96_{18}. — Φιϲτυΐδοιϲ· de hac forma casus dativi Aetolorum propria cf. Bechtel *Gr. Dial.* II 61 (imprimis ταῖϲ πολίοιϲ). 4 Κοϲϲύφα· idem nomen habent servae *SGDI* 1995 et 2091. — 6 Μέλανιϲ· cum nomen rarum sit, haud improbabilis coniectura videtur hunc hominem eundem esse ac Μέλανιν Πρόϲχηον nr. 73 et nr. 108_3. 7 βεβαιωτῆρεϲ· cf. ad nr. 95_4. 8 Φιλωταεῖ· cf. nr. 101_{13} Βουκατιεῖ. — Λυκίϲκοϲ Εἰδαῖοϲ· eius avus est Λυκ. Εἰδαῖοϲ, μάρτυϲ arbitrii a. 214/3 (nr. 177_{31}). Ad ethnicum cf. ad nr. 107_5. 9 Πανφιεύϲ· ethnicum oppidi (κώμη Polyb. V 8,1), quod audit Πάμφια (Polyb. l. c.) vel Πάμφιον (Polyb. V 13,7); est hodiernum Μορόϲκλαβον, cf. Rhom. Δελτ. II 1916 παράρτ. 45. 10 Πελήϊοϲ· cf. ad nr. 97_{15}. 12 Τνιμαῖοϲ· idem ethnicum ignotum invenitur in titulo Delphico *BCH* L 1926, 125 nr. 2.

106 Thermi in museo (inv. nr. 47). Saxum murale inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,21, l. 0,68, cr. max. 0,30. Quadratarius titulum sic in latere antico disposuit, ut vs. 1—12 in parte dextra, quae laevigata est, inciderit, vs. 13 et 14 iuxta vs. 2 et 3 in parte sinistra nequaquam laevigata; itaque hi versus difficillimi sunt lectu. Litt. alt. 0,004—0,015, interv. vers. non sibi constans; Α et ΑΠΣΦ et +ω et Ψ, titulus hic illic neglegentissime scriptus; vs. 1 habet litteras diductiores. Exscripsi. *Ect.*

ϲτρ(ατα)γέοντοϲ Φ *v* ύλ(α)κο̣ϲ̣
Καλυδω̣νίου τὸ πρῶτον μηνὸ̣ϲ Δ̣ί̣ο̣υ
ἀπέδοντο Ὑβρίλαοϲ, Ἀλεξο̣μενόϲ, Ἀλέ-
ξων, Ὑ̣βρίλαοϲ Φ̣ιλίϲτα Βουκατ(ι)εῖϲ Ἀφ̣ρο(δ)είτα̣ Cυρίαι
Φιϲτυί̣δι ἐπὶ ἱεροφυλάκων ἐν Φιϲτύοι Φιλολά-
ου, Ν(ι)κ(ο)λέωνοϲ ϲῶμ̣α̣ γυναικε(ῖ)ον, ἇι ὄνομα Κ-
(λ)ε̣ο̣δάμα, τὸ γ(έ)νοϲ οἰκογενὲ(ϲ) τι(μᾶϲ) ἀργυρ(ί)ου ΜΜΜ.
βεβαωτῆρεϲ κατέϲ(ταϲ)αν κατὸν νο̣μον Φ̣ιλόλαον
Φίϲτυον, Κλε(ό)λαον Βουκα⟨κα⟩τιῆ. μάρτυροι Νι-
κολέω(ν), Φιλόξενο(ϲ), Λογίϲ̣τ(α)(ϲ), Ἀμυ̣ντΟΧΑΙΕΕ
μ̣οϲ̣, Φαινέαϲ. Νίκαιο̣ϲ, Ἀρ̣ίϲτ̣α(ρ)χοϲ, Ἄγ(ι)ϲ, Ἄν-
vacat δ̣ρω̣ν.

13 *vac.* ⟨Λ⟩ Ἀλέξανδρ̣ο̣ϲ. ἀ ὠνὰ παρ̣ὰ Ἀρίϲταρχον.
vac. Φ̣αινέαν̣ Βουκατ(ι)ε[ῖ][ϲ].
vacat

Cum titulus vitiis manifestis redundet, satius duxi omnia fere ut potui corrigere, quamquam haud ignoro me fortasse periculum fecisse delendi hic illic vestigia sermonis plebei; sed litteras traditas ubique diligenter adnotavi. Nonnulla sane compendia esse videntur. — 1 in. ΣΤΡΓΕΟΝΤΟΣ || 1 fin. Φ *v* ΥΛΚΟΣ (post Φ laesura lapidis) || 4 med. nomen Φιλίϲτα supra ΒΟΥΚΑΤΕΙΣ additum || 4 fin. ΑΦΡΟΑΕΙΤΑ || 6 in. ΝΚΛΕΩΝΟΣ; ⟨Ν⟩ Κλέωνοϲ Weinreich, Φιλολάου ν(εωτέρου), Κλέωνοϲ Hiller, sed cf. nr. 101_{11}. 102_2. 103_3 || 6 med. ΓΥΝΑΙΚΕΟΝ || 7 in. Α; quae sequuntur litterae Ε et Ο, per ligaturam scriptae videntur || 7 med. ΤΟ(Γ)ΝΟΣΟΙΚΟΓΕΝΕΝΤΙΑΡΓΥΡΟΥ || 8 med. ΚΑΤΕΣΑΝ || 9 med. ΚΛΕΛΑΟΝ || 10 in. ΚΟΛΕΩΦΙΛΟΞΕΝΟΛΟΓΙΣ̣ΤΛ || 10 fin. lectio certa. An voluit scriba Ἀμύνταϲ, Χαρίξε|νοϲ? || 11 med. ΑΡΙΣΤΑΧΟΣ || 11/2 ΑΓΣΑΝ|ΔΡΩΝ, corr. Wilamowitz. An emendandum Ἀγ(ή)ϲαν|δρ(οϲ) vel Ἀγ(ή)ϲαν(δροϲ, Ἄν)δρων? Nam μάρτυροι sunt Βουκατιεῖϲ, atque exstat Ἀγήϲανδροϲ Βουκ., βεβαιωτήρ et μάρτυϲ manumissionis nr. 99. Kla. || 13 fin. in nomine Ἀρίϲταρχον litterae ΡΙΣ per ligaturam scriptae || 14 fin. ΒΟΥΚΑΤΕΙ̣.

V. 1 De prima praetura Phylacis, quae incidit in annos fere 170—150, cf. ad nr. 105_1; huc quadrat, quod Φιλόξενοϲ Βουκατιεύϲ (v. 10) iam a. 190/89 μάρτυϲ manumissionis est, nr. 97_{13}. 3 Ὑβρίλαοϲ· cf. ad v. 4. — Ἀλεξομενόϲ· idem μάρτυϲ manumissionis c. a. 170—150, nr. 100_6. 4 Ὑβρίλαοϲ Φιλίϲτα Βουκατιεύϲ· Cum hic duo homines nominis Ὑβρίλαοϲ commemorentur, apparet nomen Φιλίϲτα non casum nominativum i. e. nomen muliebre interpretandum esse sed casum genetivum i. e. nomen patris, quo alter Hybrilaus ab altero distinguatur. Ad nomen Φιλίϲταϲ cf. Bechtel *H. P.* 454. Uter in titulo nr. 99 βεβαιωτήρ et μάρτυϲ manumissionis et nr. 103 μάρτυϲ manum. sit, scilicet est incertum. — Βουκατιεῖϲ· cf. ad nr. 97_7. — De Syria Venere cf. ad nr. 95_2. 5 ἱεροφύλακεϲ· cf. ad nr. 95_8. — Φιλόλαοϲ Φίϲτυοϲ· idem ἄρχων nr. 100_2. 6 Νικολέων Φίϲτυοϲ· idem ἄρχων nr. 101_{11}. 102_2. 103_3. 8 βεβαωτῆρεϲ· cf. ad nr. 95_4. 10 Φιλόξενοϲ Βουκατιεύϲ· cf. ad nr. 97_{13}. — Λογίϲταϲ· nomen adhuc ignotum. 11 Ἀρίϲταρχοϲ Βουκατιεύϲ· cf. ad nr. 99_{10}.

107 Thermi in museo (inv. nr. 37). Saxum murale triangularis fere formae inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,28, l. 0,36, cr. max. 0,35; titulus in dextra parte superiore lateris antici ceteroquin non laevigati exaratus est. Litt. alt. 0,005—0,014, interv. vers. 0,005; Α et ΑΔΣΦ, formae neglegenter scriptae. Exscripsi. *Ect.*

Νικόϲτρατοϲ, Νί̣-
κανδρ *vv* οϲ, Cκόπα̣-
ϲ, Ἀνδρ *vvvv* όνικοϲ
Φιλωτα *vvv* εῖϲ, Ἀρί-
ϲταρ *vvvv* χοϲ Εἰδ̣-
αῖοϲ, Cτρ *v* άτων Ἀτ-
ταλεύϲ, *vv* Ἀγέλαοϲ
Βουκατιεύϲ. *vac.*

Per medium titulum laesura lapidis exstat. — Videlicet titulus finem manumissionis exhibet, cuius initium in saxo supra posito exaratum erat; homines enumerati sunt testes. Secundum litteraturam medii fere saec. II (cf. etiam ad v. 1). — V. 1 Νίκανδροϲ Φιλωταεύϲ· idem βεβαιωτήρ manumissionis med. saec. II, nr. 108_8. 4 Φιλωταεύϲ· cf. ad nr. 96_{18}. 5 Εἰδαῖοϲ· idem ethnicum ignotum nr. 105_8. 109_8. 177_{21}. Syll.[3] 545_3 (cf. not. 4); forma Ἰδαῖοϲ nr. 96_3. 6 Ἀτταλεύϲ· cf. ad nr. 95_2. 8 Βουκατιεύϲ· cf. ad nr. 97_7.

108 Thermi in museo (inv. nr. 36). Saxum murale inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a. 0,20, l. max. 0,57, cr. max. 0,335. Litt. alt. 0,005—0,015, interv. vers. c. 0,005; Α et ΑΞΣ et ΣΦ, formae neglegenter scriptae, quae sub finem tituli et minores et neglegentiores et magis coartatae fiunt. Exscripsi. *Ect.*

Ἀγα[θ]ᾶ̣ι τ[ύ]χαι. [ϲτ]ραταγέοντο-
ϲ Κριτολάου Τ̣[ρ]ιχονέοϲ μηνὸϲ
Διονυϲίου ἀπέδοντο Μέλανιϲ, Βου-
δόρκα, Ἀλέξων, Ἀρκεφῶν Πρόϲχηοι τᾶι Ϲ-
υρίαι Ἀφροδίται ἐμ Φιϲτύοι ϲῶμα γυναικῆον, ἇι
ὄνομα Ἀγαθ(ό)κληα, τὸ γένοϲ οἰκογενῆ, τιμᾶϲ ἀρ-
γυρίου [Μ] ἐπ' ἐλευθερίαι. βεβαιωτῆρεϲ κατὰ τὸν νό-
μον Νικόϲτρατοϲ Ῥάδεοϲ, Νίκανδροϲ Φιλωταεύϲ. τὰ-
ν ὠνὰν φυλάϲϲοντι Ἄλκιππος, Φιλόδαμοϲ Φιλωτα-
ε̣ῖϲ. μάρτυροι Νίκαρχοϲ, Λύϲων, Ξενομένη-
vac. ϲ

5 in. prima littera vocis Ἀφροδίται primo omissa postea superscripta || 5 med. Υ in vocabulo Φιϲτύοι infra versum additum || 6 med. ΑΓΑΘΚΛΗΑ || 8 med. nomen Νίκανδροϲ oblique scriptum atque ita quidem, ut ultima littera (Σ) infra litteram paenultimam (Ο) exstet.

V. 2 Κριτόλαοϲ Τριχονεύϲ · Litteratura tituli eius praeturam ca. med. saec. II vindicat (cf. etiam ad v. 8). Huius stela sepulcralis fortasse nr. 121. 3 Μέλανιϲ Πρόϲχηοϲ · huius filius haud dubie idem est, qui statua ab Aetolis honoratus est, nr. 73; cf. etiam ad nr. 105_6. — Ad formam nominis Βουδόρκα pro Βουδόρκαϲ usurpatam cf. ad nr. 97_{14}. 4 Ἀλέξων Πρόϲχηοϲ · eius avus fortasse Ἀλέξων Πρόϲχειοϲ, pater Taurisci, nr. 11_{49} (c. a. 245). 5 De Syria Venere cf. ad nr. 95_2. 7 π(έντε) μ(νᾶν). 8 Νικόϲτρατοϲ Ῥάδεοϲ · est Νικ. Ἀρίϲτωνοϲ Ῥάδεοϲ, μάρτυϲ manumissionis priore parte saec. II, nr. 96_{23}; de ethnico cf. ad nr. 96_{22}. — Νίκανδροϲ Φιλωταεύϲ · idem μάρτυϲ manumissionis nr. 107_1; de ethnico cf. ad nr. 96_{18}.

109 Thermi in museo (inv. nr. 44). Saxum murale inventum in vico Κρύο Νερό ibidem atque nr. 97, a dextra fractum, a. 0,235, l. max. 0,38, cr. max. 0,285. Litt. alt. 0,008—0,013, interv. vers. c. 0,005; ΑΣΦ, formae neglegenter incisae. Exscripsi. *Ect.*

[ϲτραταγέοντο]ϲ Τρ[ιχᾶ Ϲτρατίου τὸ β΄(?) μηνὸϲ]
Ὁμολοΐου ἀ̣π̣έδοτο Ε̣[- - - - - - - ϲῶμα ἀν]-
δρῆον, οἷ ὄνομα Πλούταρ̣χοϲ, τὸν ἴδιο[ν θρεπτὸν]
τᾶι Ἀφροδίται Ϲυρίαι τᾶι ἐν Ἰ̣ερ̣ίδ̣α̣ι̣ϲ [τιμᾶϲ - -].
βεβαιωτῆρεϲ κατέϲταϲε Λύ̣κο̣ν̣ [Ϲτράτιον, - -]-
χον Προέννιον. μάρτυροι Ἐπιτά̣[δαϲ(?), - - -],
Ἀγέμαχοϲ, Πύρρινοϲ, Λύκοϲ Ϲτρά̣τ̣[ιοι, Ἐμπε]-
δίχων Τραγάντιοϲ, Λύκων Εἰ̣δ̣α̣[ῖοϲ, - - *ethnicum*].
τὰϲ δὲ ὠνᾶϲ *v* τὸ ἀντίγραφον π̣[αρὰ - - - *ethnicum*],
Ἄνδρωνα Προέννιον, Λύ̣κο̣ν̣ [Ϲτράτιον].

Suppl. Kla. || 1 fin. additamentum numeri praeturae propter spatiorum rationes necessarium videtur || 4 fin. ad supplementum ἀργυρίου spatium non suppetit, cf. nr. 102_6 || 6 fin. Weinreich || 9 in. post ὠνᾶϲ laesura lapidis.

V. 1 Incertum est, quota praetura Trichae sit supplenda; enotuerunt adhuc duae, cf. ad nr. 100_1. Litteratura sane medium fere saec. II indicat. 2 Ὁμολοΐου · eadem ratio scribendi (pro solito Ὁμολωΐου) est in titulis *SGDI* 1818 et *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 9 nr. 2; cf. Bechtel *Gr. Dial.* II 50. 4 De Syria Venere cf. ad nr. 95_2. 5 βεβαιωτῆρεϲ · cf. ad nr. 95_4. 6 Προέννιοϲ · ethnicum adhuc ignotum. — Ἐπιτάδαϲ · cf. Bechtel *H. P.* 158. 7 Ἀγέμαχοϲ Ϲτράτιοϲ · eius filius probabiliter Ὑβρίϲταϲ Ἀγεμάχου Ϲτράτιοϲ, ἔγγυοϲ proxeniae fin. saec. II, nr. 36_{14}. — Πύρρινοϲ Ϲτράτιοϲ · cf. cognominem hieromnemonem Aetolorum a. 226/5, *SGDI* 2568, qui fortasse est avus intellegendus. 8 Ἐμπεδίχων · cf. Ἐμπεδδίχα IG VII 959. — Τραγάντιοϲ · ethnicum ignotum. An huc referendum, quod Steph. Byz. s. v. Ἀκράγαντεϲ tradit ἔϲτι - - καὶ Αἰτωλίαϲ? — Εἰδαῖοϲ · cf. ad nr. 107_5.

110 Thermi in museo (inv. nr. 38). Stela lapidis calcarii inventa in vico Κρύο Νερό in fano Syriae Veneris, supra et infra fracta, a. 0,265, l. supra 0,32 infra 0,35, cr. max. 0,10. Litt. alt. *a* 0,008—0,015 *b* 0,007—0,018, interv. vers. *a* c. 0,005 *b* non sibi constans; *a* ΑΚΝ et ΝΞΣ formae pulchrae, *b* ΑΕ et ΕΘΣ et Σ formae malae. Exscripsi. *Ect.*

a
ο̣δ̣ - - - - - - - - Ἄ̣ν̣δ̣-
ρίων, Φίλων, Νικιάδαϲ, Ξέ-
ναρχοϲ, Κριτόλαοϲ, Δικαί-
αρχοϲ, Νικόλαοϲ Φανέα, Τ̣-
υρταῖοϲ Ϲιμία, Ἀγήϲων, Φ-
υϲκίων, Μένιπποϲ, Ἀγήϲ-
ων, Γλαυκίαϲ Φίϲτυοι, Φαλ-
άκραϲ ἱερέαϲ οὔϲαϲ.

b
ἀγαθᾶι τύχαι. ἀγωνοθετέ-
οντοϲ Ἑρμαίου τοῦ Ϲτρά-
τωνοϲ Ϲτρατίου μηνὸϲ Ἀγυήου̣
ἀπέδοντο Νικίαϲ Ταλούρα, Ἄρκιϲ-
α Ἀρκίϲωνοϲ, Ἀνδρόνικοϲ Νικία Π-
. . ⁶/⁷ . . ⟨ἀπ[έ]δ̣[ο]ν̣το⟩ τᾶι Ματέρι
[θεῶν μεγάλαι καὶ τ]ᾶ̣ι̣ Παρθέν[οι]
[Φιϲτυΐδοιϲ ταῖϲ ἐν Ἰαρίδ]α̣ι̣ϲ ϲ̣[ῶμ]-
[α - - - - - - - - - - - - - -]

Suppl. Kla. coll. nr. 96 *b*. 105 || 13/4 Π[ρόϲχηοι] Weinreich, sed etiam Π[ελήϊοι] suppleri potest (Προέννιοι longius videtur).

Exhibet lapis duas manumissiones, quarum alterius (*a*) finis i. e. catalogus testium, alterius (*b*) initium est servatum. Formae litterarum titulum *a* saec. II (cf. etiam ad v. 2 et 3), *b* saec. I assignant. — V. 2 Νικιάδαϲ Φίϲτυοϲ · idem archon Phistyi c. a. 170—150, nr. 101_{11}. 102_2. 103_3. 3 Κριτόλαοϲ Φίϲτυοϲ · idem archon Phistyi c. a. 170—150, nr. 99_3. 5 Ἀγήϲων Φίϲτυοϲ · cf. ad nr. 97_3. — Φυϲκίων · cf. Bechtel *H. P.* 562. 7 Φαλάκρα · ad nomen cf. Preuner *Ath. Mitt.* XLIX 1924, 143 (addas nomen servae *SGDI* 1747). 9 De agonotheta cf. ad nr. 36_1. 12 Ταλούραϲ · nomen adhuc ignotum. — Ἄρκιϲα · cf. Bechtel *H. P.* 553. 14 De his duabus deis cf. ad nr. 96_{18}.

111 DEDICATIO. Lapis leucophaeus inaedificatus in muro exteriore apsidis ecclesiae S. Trinitatis in vico Κρύο Νερό. Litterae ΑΚΣ, neglegenter exaratae et nunc difficiles lectu. Edd. Lolling *Ath. Mitt.* IV 1879, 220 nr. III (*SGDI* 1420; Loewy *Inschr. griech. Bildhauer* 276; IG IX 1^1, 418; Cauer-Schwyzer 392); Woodhouse Aetolia 199 cum delineatione. Exscripsi.

ἐπὶ ἱαροφυλάκ-
ων Λύκωνοϲ τοῦ
Μ̣ύνν̣ου, Σκορπί-
ωνοϲ τοῦ Ἁγήϲω-
νοϲ, Ἐχελάου τοῦ Τ̣ιμ-
αίου Φιϲτύων. Ϲώτ̣-
ων̣ Πολυούχου ἐπ̣όηϲ[ε].

1 ΙΑΡΟ lap., ΙΑΡΩ Loll. Woodh. || 3 Μ̣ΥΝΝ̣ΟΥ lap., ΛΥΝΚΟΥ Loll. Woodh. || 6 fin. An Ϲωτ[ί]ων? || 7 fin. litterae linea subscripta insignitae hodie non iam leguntur.

Dedicatio ipsa videtur in alio lapide monumenti inscripta fuisse; formae litterarum et nomina hiarophylacum priorem saec. II a. Chr. partem indicant. — V. 1 ἱαροφύλακεϲ· scilicet fani Syriae Veneris; exstant etiam in tit. nr. 95. 98. 100. 106. 2 Λύκων Μύννου Φίϲτ.· idem μάρτυϲ manumissionis c. a. 170—150 nr. 103_{10}; pater Μύννοϲ βεβαιωτήρ manumiss. in. s. II nr. 98_5. 3 Σκορπίων Ἁγήϲωνοϲ Φίϲτ.· videtur filius esse eius Hagesonis, qui ipse ἱαροφύλαξ fuit priore parte saec. II, nr. 100_3 5 Ἐχέλαοϲ Τιμαίου Φίϲτ.· idem in compluribus tit. prioris saec. II partis vel μάρτυϲ vel βεβαιωτήρ manum. exstat, cf. ad nr. 98_9. 6 Ϲώτων· cf. Bechtel *H.P.* 418.

---

112 STATVA. Thermi in museo (inv. nr. 48). Lapis calcarius undique fractus, supra et a dextro latere pars marginis exstat, inventus in vico Κρύο Νερό, a. max. 0,24, l. max. 0,315, cr. max. 0,11. Litt. alt. 0,035, interv. vers. 0,025; Ν Ω, litterae valde detritae. Exscripsi. *Ect.*

- - - Λ̣Ε . ⁝ ⁝ .
τὸ κοιν]ὸ̣ν̣ τῶ̣ν [Αἰ|τωλῶν
- - - ΝΤ̣ΙΟΥ Λ̣[.]
vacat?

Videtur a dextra alter lapis adhaesisse.

---

113 STELA SEPVLCRALIS. Lapis mensae sacrae vicibus fungens in ecclesiola Sanctorum Apostolorum in vico *Soponikos* sita. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 353 nr. 31 et Aetolia 198 (IG IX 1[1], 419). Litterae apicibus ornatae (Α Ζ Π Σ Woodh. Aet.).

Καλλίϲτ(ρ)ατοϲ
Αἰϲχρίωνοϲ
ἐτῶν κζ. χαῖρε.
Στρατὼ Καλλιϲτ(ρ)άτου
ἐτῶν νε. χαῖρε. Δικεόπολιϲ
Λυκίδα ἐτῶν κζ. χαῖρε.

Secutus sum eam versuum distinctionem, quam Woodh. altero loco dedit || 1 et 4 ΚΑΛΛΙΣΤΙΑΤ Woodh., quod recte se habere putat; corr. Dittenberger.

Agi videtur de incolis oppidi Phistyi, cf. ad nr. 95_2. De aetate monumenti non constat, sed certe temporibus post Chr. n. tribuendum est.

---

114 STELA SEPVLCRALIS. Tabula tenuis marmoris albi fracta in tres partes, inventa in vico *Paravola*. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 354 nr. 32 et Aetolia 195 (IG IX 1[1], 420). Litterae apicibus ornatae (Ε C Ω Woodh. Aet.).

Εὔποροϲ
Ἐπινίκου ἀπ-
ελεύθεροϲ
ἐτῶν νε΄.
❦ χαῖρε. ❦

Serae aetatis. — In vico *Paravola* fortasse oppidum Βουκάτιον collocandum est, cf. ad nr. 97_7.

---

115 TESSERAE FICTILES. Thermi in museo (inv. nr. 112). Duae tesserae fictiles oblongae a. et cr. 0,03, l. 0,052, inventae in vico Λιγόϲτιανα (cf. Woodhouse Aetolia 190). Ab omnibus partibus litterae (a. 0,02—0,025) impressae sunt; Α et Α Ξ Σ. Exscripsi.

A *latera (dextrorsum enumerata)* |ΚΟ| |Τ| |ΥΛ| |Α
supra |ΞΟΧ| *infra* |ΜΥΣ|
B *latera (dextrorsum enumerata)* |ΡΥΤ| |ΑΙ| |ΞVV| |Ζ|
supra |ΔΟ| *infra* |VΞ|

Nisi ad vocabula κοτύλα (*A*), Μύϲχοϲ (*A*, cf. Bechtel *H. P.* 482), δόξα (*B*) syllabae vel litterae inter se coniungi non posse videntur. Quem in usum hae tesserae (sine dubio una cum multis aliis) adhibitae sint, plane obscurum est. De sortibus (thriis, cf. *Myth. Lex.* V 869) cogitat Hiller, sed obstat, quod omnes partes tesserarum oblongarum inscriptae sunt. Videntur mihi quidem ad nescio quem ludum pertinuisse.

---

116 TERMINVS. Magnus lapis arenaceus a. 1,90, l. 1,40, situs ʽἐγγύτατα τᾶϲ ἀριϲτερᾶϲ ὄχθηϲ τᾶϲ Ἑρμίτϲαϲ, 1 ὥραν α τοῦ Νέου Χωριοῦ, παρὰ τὸν Φοῦρνον τᾶϲ Γριᾶϲʼ (Rhom.). Tituli quinque modo priores versus legi possunt, reliqua evanuerunt. Vs. 1—3 maioribus litteris quam reliqui exarati; Α Σ Ω. Edd. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 368 nr. 5 (*SGDI* 1428 *e*); W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 350 nr. 21 et Aetolia 180 cum delin. ad p. 181 (IG IX 1[1], 427); G. Soteriades Πρακτικά 1899, 64; K. A. Rhomaios Δελτ. IX 1924/5 (1927) παράρτ. 8 cum delineatione.

τέρμων
Εἰτεαίων
Ἐοιτάνω[ν].
δαϲϲτᾶρε[ϲ - -]
Εὔαρχοϲ - - -
Ο - - - - -
- - - - - -

4 δαϲϲτᾶρε[ϲ Rhom., consentit Woodh. (delin.); Δαεϲτηρέω[ν] legit Soteriades || 5 post Εὔαρχοϲ legit Ο̣ Σ Woodh. (delin.), ⁚ Ε Ο Ι[τάν Sot.

Non duos diversos vel populos vel pagos (Thestiensium, Woodhouse Aetolia 87) intellegendos esse, sed Εἰτεαίουϲ pago Ἐοιτάνων contineri iudicat Rhom.; orientem versus a termino Eoetanes, occidentem versus Thestienses fuisse. Idem putat vicum Εἰτέαν prope hodiernum Σιτόμενα situm fuisse. Ethnicum Ἐοιτάν recurrit nr. 17_{64}. Ad δαϲϲτᾶραϲ (cf. δάϲϲαϲθαι), quorum unus Εὔαρχοϲ fuisse videtur, confert Rhom. γαοδίκαϲ nr. $3B_3$, vide etiam τερμαϲτᾶραϲ IG IV² 1, 71_{65}.

III. TRICHONIVM ET VICINIA.

117 DEDICATIO. Thermi in museo (inv. nr. 15). Lapis calcarius candidus, inventus in vico Γαβαλοῦ, a. 0,455, l. 0,26, cr. 0,19; in latere superiore foramen oblongum. Litt. alt. 0,005—0,01, interv. vers. c. 0,007; Α et Α Κ Ξ Σ, formae neglegenter incisae. Exscripsi. *Ect.*

[ϲ]ύϲκανοι Διονύϲωι·
. . . ράτηϲ, Λᾶοϲ, Πυθίων,
. . ṭέληϲ, Ἄνδρων, Λάμαχοϲ̣,
Ϲωτίων [//////////////] Ἁρμόδιοϲ,
Κλεομένηϲ, Δάμων, Ἀρκίϲων,
Αἰϲχρίων, Ϲθένων, Χαρίξενοϲ,
Ṇικόμαχοϲ, Πολέμαρχοϲ,
Ϲτρατόνικοϲ, Ἀριϲτόνο̣οϲ,
Φάλ̣ακροϲ, Ϲτρατόνικοϲ,
Χάρταϲ, Φ̣α̣λακρίων.

1 in. suppl. Wilamowitz || 2 in. [Ϲωκ]ράτηϲ vel [Εὐκ]ράτηϲ || 3 in. [Ϲω]τέληϲ vel [Εὐ]τέληϲ || 4 med. rasura.

Continet titulus secundum scitum Wilamowitzii supplementum dedicationem contubernalium; cf. IG XII 2, 640 sim. (Poland *Gesch. gr. Vereinsw.* 129). De Baccho apud Aetolos culto cf. de Keitz De Aet. - - sacris 41. — Litteratura titulum alteri saec. III a. Chr. parti assignare videtur. Sed de hominibus recensitis, quamquam multi cognomines hac ipsa aetate reperiuntur, nihil proferre audeo.

---

118 DEDICATIO. Tabula lapidis calcarii apud Demetrium Paparoni in vico Γαβαλοῦ. Inferior pars tabulae basi immissa fuit, superior foramen habet ad recipiendúm anathema. Litterae bonae Α Σ. Edd. G. Cousin *BCH* X 1886, 189 nr. 6; W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 352 nr. 26 et Aetolia 233 cum delineatione ad p. 234 (IG IX 1^1, 407).

Τρωιὰϲ
ἀνέθηκε.

Videtur saec. tertii esse ('*d'une bonne époque*' Cousin).

TITVLI SEPVLCRALES.

119 Thermi in museo (inv. nr. 10). Stela sepulcralis lapidis calcarii aëtomate superata, infra fracta, a. 0,625, l. 0,51 (supra) — 0,53 (infra), cr. 0,08; inventa prope vicum Γαβαλοῦ. Litt. alt. v. 1 0,02—0,043, v. 2 0,03—0,043, interv. vérs. 0,05; v. 1 Ε Σ Ω, v. 2 formae tenues et neglegenter incisae Α et ΑΟ = Θ Σ. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 352 nr. 28 et Aetolia 234 cum delineatione (IG IX 1^1, 410). Exscripsi. *Ect.*

Ὠφελίωνοϲ.
Ἀνθίππαϲ.

Ex litteratura haud dubie apparet v. 2 recentioris temporis esse. Ceterum moneo initia versuum accurate alterum sub altero exarata esse.

---

120 Thermi in museo (inv. nr. 11). Stela sepulcralis lapidis calcarii aëtomate ornata, supra et infra mutila, inventa in vico Γαβαλοῦ, a. 0,56, l. 0,41, cr. 0,11. Litt. alt. v. 1 0,037—0,043, v. 2 0,025—0,04, v. 3 0,025—0,043, v. 4 0,015—0,018; v. 1 formae elegantissimae Α Ε Κ Υ, v. 2 Α Σ, v. 3 Σ, v. 4 formae neglegenter incisae Α Σ. Exscripsi. *Ect.*

Ε̣ὐκλείδα.
Ἀριϲτοῦϲ.
Ϲιλήνου.
Μναϲὼ χαῖρε.

Litteratura docet quattuor titulos esse distinguendos, qui hac in serie alius post alium exarati fuisse videntur: v. 2, 3, 1, 4.

---

121 Stela sepulcralis marmorea superata aëtomate acroteriis ornato, inventa a. 1902 in vico Γαβαλοῦ, nunc Athenis in museo nationali (inv. nr. 1984); a. 2,45, l. (aëtoma) 0,75 et (infra aët.) 0,62, cr. 0,105. De uberrimis anaglyphis, quae in acroteriis, in aëtomate, in stela ipsa et supra et infra titulum exstant, conferas editiones (imprimis Moebii); titulus duabus regulis circumdatus litteris quasi caelatis (*en relief*) scriptus; litt. alt. 0,055, Α Κ. Edd. P. Kastriotes Γλυπτὰ τοῦ ἐθνικοῦ μουϲείου 1908, 346; F. Courby-Ch. Picard *Recherches archéolog. à Stratos* 1924, 113; H. Möbius *Die Ornamente der griech. Grabstelen* 1929, 68 cum imag. photogr. tab. 60*c* et 61.

Κριτολάου.

Stelam propter ornamenta a. 200—150 tribuit Möbius; itaque cogitari potest de Critolao Trichonio, praetore ca. med. saec. II (nr. 108).

---

122 Stela inventa in ecclesia diruta in campo prope vicum Γαβαλοῦ sita, postea transportata in ecclesiam Ἁγ. Παραϲκευή in vico *Kalphenikion*, ubi vidit Woodhouse. Titulum pleniorem legit Cousin, nunc stela rudibus figuris turpata est. Edd. G. Cousin *BCH* X 1886, 189 nr. 8 (IG IX 1^1, 409); W. J. Woodhouse Aetolia 234.

Χαρι[ξ]ένου.

Nomen Trichonii saepius occurrit, quam ut aliqua cum probabilitate ad certum virum referre possimus, praesertim cum de tempore tituli non constet, sed cf. Pomtow Syll.[3] 509 not. 1.

123 Stela lapidis leucophaei, in arce antiqua prope vicum Γαβαλοῦ. Supra titulum est triangulum paribus lateribus. Litterae rudes. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 352 nr. 27 et Aetolia 234 (IG IX 1^1, 408).

Ἀλεξίας.

124 STELA SEPVLCRALIS ROMANA. Thermi in museo (inv. nr. 77). Stela sepulcralis lapidis calcarii (ὁ λίθος εἶναι λευκότερος καὶ συμπαγέστερος ἢ ὁ τοῦ θέρμου, λειαίνεται δὲ μεγάλως, cf. nr. 117), inventa in vico Γαβαλοῦ (ἐλήφθη ἔκ τινος οἰκίας), supra fracta, a. max. 0,68, l. 0,58, cr. max. 0,10. Superior pars stelae fronde quernea intermixtis glandibus ornata; titulus ipse compluribus regulis circumclusus; infra titulum duae rosae foliorum querneorum. Litt. alt. 0,023. Edd. G. Cousin *BCH* X 1886, 189 nr. 7 (CIL III 7305); W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 352 nr. 25 et Aetolia 233 cum. delin. ad p. 234. Cf. F. Courby-Ch. Picard *Recherch. archéol. à Stratos* 1924, 114. Exscripsi. *Ect.*

Allia · C · l · Lena ·

rosa *rosa*

Lenam non professionem lenocinii (ut in titulo Dessau 8287) sed nomen proprium Graecum iure interpretatur Preuner coll. tit. sepulcr. Ambraciensibus Wilhelm *Beiträge* 68/9.

125 PLINTHVS. TEGVLA. Thermi in museo (inv. nr. 122). Plinthus cocta cum quincunce foraminum, a dextra supra et a sinistra infra fracta, inventa in vico Γαβαλοῦ; a. 0,43, l. 0,465, cr. 0,09. Litterae forma expressae, a. 0,011—0,018. Exscripsi. *Ect.*

Τριχονίων.

Recte monet Rhomaios (in schedis) hac plintho confirmari antiquum oppidum Trichonium in loco hodierni vici Γαβαλοῦ situm fuisse, cf. Dittenb. ad IG IX 1^1, 405 et Woodhouse Aetolia 232.

Reperitur Thermi in museo etiam fragmentum tegulae haud dubie et ipsum ex vico Γαβαλοῦ oriundum. Litterae forma expressae, a. 0,015—0,02.

[Τριχο]νίων.

126 TEGVLA. Thermi in museo (inv. nr. 117). Fragmentum tegulae inventum in vico Γαβαλοῦ, a. max. 0,085, l. max. 0,155, cr. 0,02. Litterae forma expressae, a. 0,018—0,02; Α Μ Π. Exscripsi. *Ect.*

ΕΠΙΤΑΜΙ - -

ἐπὶ ταμί[α τοῦ δεῖνος].

127 TITVLVS SEPVLCRALIS. Inferior pars stelae sepulcralis duabus rosis ornatae, inventa prope vicum Ἄνω Μποτίνου. Superior pars cum titulo nunc quidem deperdita etiamtum servata erat, cum stela inventa est. Ed. W. J. Woodhouse Aetolia 260.

Ἀνδρόνικος.

Woodh. ipse titulum non iam vidit sed eius auctor est '*the local antiquarian*' Ζωγράφος. Exaratum fuisse potius Ἀνδρονίκου opinatur Woodh. Idem probabiliter conicit hoc loco (Ἄνω Μποτίνου) antiquum oppidum Ἄκραι situm fuisse (cf. Polyb. V 13,8). De aliis titulis ibidem inventis et ipsis nunc deperditis cf. l. c. not. 1.

IV. LYSIMACHIA.

TITVLI SEPVLCRALES.

128 Superior pars stelae sepulcralis duabus rosis ornatae, inventa, ut videtur, prope vicum *Pappadhatais* i. e. antiquum oppidum Lysimachiam (cf. ad nr. 13_7) atque inde in vicinum vicum *Mataranga* delata, ubi pavimento ecclesiae S. Georgii immissa est. Edd. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 368 nr. 7 (*SGDI* 1428*g*; IG IX 1^1, 405); W. J. Woodhouse Aetolia 223.

[Ἀρ]χίδα[μος (?)]
[Αἰσ]χρίωνο[ς].

1 suppl. Woodhouse; Μαχίδας Fick, Μοσχίδας Dittenberger. || 2 Fick.

129 Stela non laevigata inventa in vico *Pappadhatais.* Titulus evanidus rudibus litteris incisus est. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 351 nr. 24 et Aetolia 223 (IG IX 1^1, 406).

Φαλάκρου.

130 TEGVLA. Τεμάχιον κεράμου ἐσφραγισμένου μὲ γράμματα ὑστέρων χρόνων, inventum εἰς θέσιν Τσιούλκα ἡμίσειαν ὥραν δυτικῶς τοῦ Δοκιμίου (prope hodiernum Agrinium). Ed. Rhomaios Δελτ. IX 1924/5 (1927) παράρτ. 10.

Λυσιμα[χέων].

Videtur ergo territorium Lysimachiae etiam septentrionem versus a lacu Apollodori quidem aetate (Strab. X p. 460) ab urbe denominato pertinuisse. Rhom.

V. ARSINOE ET VICINIA.

131 MANVMISSIO. Leucophaeus lapis rudis et non laevigatus l. c. 0,37, inventus in loco *Kakavaria*, qui est situs inter arcem Arsinoes (*Angelokastro*) et fluvium Cyathum. Videtur lapis olim ad murum periboli fani alicuius, Herculis sine dubio (cf. v. 2), pertinuisse. Titulus versibus inaequalitates lapidis sequentibus incisus est atque ita quidem, ut dextra columna paulo maiores litteras habeat. Ed. H. G. Lolling usus Obergii apographo *Ath. Mitt.* VIII 1883, 339 (IG IX 1[1], 400. 401).

[ϲτραταγέοντοϲ Νικάνδρου τοῦ Βί]ττου Τριχονίου τὸ β′ μ[η]-
[νὸϲ - - - - ἀπέδοτο - - - -]ὶϲ Ἀρϲινοῖϲ τοῖ Ἡρακλεῖ
[- - - - - - - - ϲῶμα γυναι]κ̣εῖον, ἆι ὄνομα Ϲωτώ, τ[ὸ]
[γένοϲ - - -, ἐφ᾽ οἷ ἐλευθέραν εἷ]μ̣[ε]ν Ϲωτώ, τιμᾶϲ ἀργυρί[ου]
[- - - -. βεβαιωτῆρεϲ κατέϲταϲε]ν κατὰ τὸν νόμον Κυ[δρί]-
[ων(?) - - -, - - - - - *ethnicum*]οι. μάρτυροι Ἀρίϲταρχο[ϲ]
- - - -, - - - - - - - - - - -, Ἀλέξων Ϲτρατάγου, Λ . . -
- - - - -, - - - - - - - - - -, Νικόβουλοϲ Πολέμωνοϲ,
- - - - - - - -, - - - - - - ου, Δείνων Ἀριϲτωνύμου,
- - - - - - - - -, - - - - - - ιμίου Ἀρϲινοεῖϲ, Ἀλεξομενὸϲ
- - - -, - - - - - - - - - - - -, Ἀλεξομεν̣[ὸϲ] Ἀλεξάνδρου,
[- - - - - - - - -, - - Ϲτρα]τάγου Ἀρϲινοεῖϲ, Ἀλεξομενὸϲ

Τ̣ιμα - -
Π̣αι - -
Ἀρϲ[ι]ν̣[οεῖϲ],
Ἀρχέλ[αοϲ]
- - - -,
Θραϲυμ[έ]-
νηϲ(?) Λέω-
[νοϲ(?)],
Τίμαρχοϲ /
[.]ραν - -
ο ! ϲ̣

Suppl. Lolling recte iudicans (aliter Dittenberger) dextram columnam finem tituli continere, cf. e. gr. nr. 106 || 1 Kla. coll. nr. 97; contra Pomtow *RE* IV 2680 novum praetorem Βίττων supplet, quem filium Nicandri putat || 5 Kla. neglecto casu nominativo - - οι (vs. 6), cf. nr. $96_{11 \cdot 12}$; βεβαιωτῆρεϲ τᾶϲ ὠνᾶϲ ἦϲα]ν Lolling, βεβαιοῦϲι]ν Dittenb. contra dialectum || 5/6 Kla.; Κύδιπποϲ Loll. || 6 med. Τριχόνι]οι Loll. Ditt. || 10 in. Ϲ]ιμίου eidem || 13 Τίμαρχοϲ Loll. || 14 Παιωνίου idem || 19/20 Kla.; Λέων Loll. || 21—23 ἀ̣[γο]ραν[όμ]οι? Loll.

V. 1 Nicandri Bitti f. Trich. altera praetura a. 184/3 (Gillischewski 50); exstat etiam nr. 33. Dittenberger et Pomtow typis litterarum, quibus Lolling titulum expressit (Α et Α Ε C), confidentes hanc manumissionem recentiori aetati tribuerunt ('saeculo a. Chr. n. secundo ad finem vergente aut etiam recentiore aetate' Ditt.; '140/39 *oder ein Menschenalter später?*' Pomt.). 2 Ἀρϲινοῖϲ· Oppidum Arsinoë a nomine uxoris regis Lysimachi appellatum est (c. a. 284—281 cf. Beloch IV 1, 241); de situ (= hodiernum Ἀγγελόκαϲτρον) cf. Woodhouse Aetolia 209 et nr. 133. Cf. etiam Lysimachiam, de qua vide ad nr. 13_7. 3 Nomen Herculis sequebatur vel cognomen aliquod vel nomen alterius dei. Lolling. 5 An supplendus Cydrion Dorimachi f. Trichonensis, ἔγγυοϲ proxeniae hoc ipso anno (nr. 33_8)? 8 Νικόβουλοϲ Πολέμωνοϲ· An huius filius Ϲτράτων Νικοβούλου Ἀρϲινοεύϲ, ἀγωνοθέτηϲ Aetolorum post a. 167 (nr. 36_1, ubi vide)? 16 Ἀρχέλαοϲ· si modo Arsinoënsis est, videtur unus ex posteris Archelai Arsinoënsis esse, qui ἔγγυοϲ proxeniae c. a. 263 exstat (nr. 17 A_{57}).

---

132 TITVLVS SEPVLCRALIS. Columna sepulcralis inventa in vico *Angelokastro*. Ed. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 368 nr. 6 (*SGDI* 1428 *f*; Woodhouse Aetolia 213; IG IX 1[1], 403). V. 3 litteris maioribus exaratus est.

[Δα]μοκράτεια
[Εὔ]ρυκλείδα.

Δαμίππαϲ.

Suppl. Fick.

---

133 TEGVLAE FICTILES.

a. Tabula fictilis rubra inventa prope vicum *Angelokastro* in planitie ad radices septentrionales arcis Arsinoënsium sita. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 351 nr. 23 et Aetolia 213 cum delineatione (IG IX 1[1], 399). Litterae forma expressae Α Ϲ.

ΑϤϿΙИΟƎᒧИ Ἀρϲινοέων.

b. Tria fragmenta ἐκ Κακκαβαριᾶϲ παρὰ τὸ Ἀγγελόκαϲτρον, nunc Thermi in museo. Commemorat K. A. Rhomaios Δελτ. IX 1924/5 (1927) παράρτ. 11. Exscripsi.

1. (inv. nr. 113). Litterae forma expressae, a. 0,015; Α Σ. *Ect.*

   Ἀρϲι[νοέων].

2. Litt. forma expr., a. 0,019; Σ. *Ect.*

   Ἀ̣ρϲ[ινοέων].

3. Litt. eaedem atque nr. 2.

   [Ἀρϲινο]έ̣ων.

c. Tabula fictilis rubra inventa in planitie ad radices septentrionales arcis Arsinoënsium sita. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 351 nr. 22 et Aetolia 213 cum delineatione (IG IX 1^1, 402). Litterae forma expressae Α Σ.

Λυϲανία.

d. Fragmentum ἐξ Ἀγγελοκάϲτρου, nunc Thermi in museo. Litterae forma expressae, admodum detritae, a. c. 0,015. Exscripsi.

Ν...ον - -

134 TITVLVS SEPVLCRALIS. Columna sepulcralis inserta pavimento ecclesiae in vico *Hagios Ilias*. Ed. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 370 nr. 12 (*SGDI* 1428 *k*; IG IX 1^1, 404).

Εὐθύδαμε χαῖρε.

Recte Dittenberger hunc titulum castello Ithoriae tribuit, cf. *RE* IX 2307. De ethnico Ἰϲτώριοϲ huc, ut videtur, referendo cf. ad nr. $3A_{21}$.

VI. CALYDON.

135 LVSIATARVM ASYLIA. Fragmentum stelae lapidis calcarii aëtomate ornatae praeter partem sinistri lateris aëtomatis undique mutilum, inventum κατὰ τὴν ϲτοὰν τοῦ Λαφριαίου prope Calydonem (Rhom. per epistulam). Litterae Α Σ Ω. Edd. F. Poulsen - K. Rhomaios *Erster vorläuf. Bericht über d. dän.-griech. Ausgrabungen von Kalydon* 1927, 45 cum imag. photogr. tab. XLVI fig. 69.

[Ἀγαθᾶι τύχαι. δόγμ]α Αἰτωλῶν· Λουϲιά[ταιϲ εἶμεν ἀϲυ]-
[λίαν καὶ μὴ ἄγεϲθαι] μηδὲ ὑφ' ἑνὸϲ Αἰτω[λῶν μηδὲ τῶν ἐν]
[Αἰτωλίαι κατοικ]ούντων μήτε αὐ[τοὺϲ μήτε χρήμα]-
[τα. εἰ δέ τίϲ κα ἄγηι] ἢ Αἰτωλὸϲ ἢ [τῶν ἐν Αἰτωλίαι κατ]-
[οικούντων Λουϲιά]ταν ἢ τ[ὰ χρήματα αὐτοῦ - - - - - -]
- - - - - - - - - - ΝΤΟ - - - - - - - - - - - - - -

Suppl. Kla. coll. nr. 185. Quae edd. temptaverunt, vel propter spatia stare non possunt. Nam ex sinistro aëtomatis fastigio (vide imag. phot.) colligitur in initio versus primi 15 litteras interisse. Inde autem apparet longitudo versuum (c. 41 litt.), quia versus alter et tertius supplemento certissimo coniunguntur.

Recte edd. contulerunt Polyb. IV 18, 9—12; titulus igitur a. 220 vel paulo post tribuendus. Quod vero Aetoli hoc decretum non modo Thermi sed etiam Calydone incidendum curaverunt, vide tit. nr. 170 et 188.

---

136 TRICCAEORVM CIVITATIS DECRETVM. Tabula lapidis arenacei (ʽἡ ἐπιγραφὴ εἶναι ἐκ λίθου κοινοῦ [ἀμμολίθου λευκοῦ] ὄχι ἐκ μαρμάρου' Rhomaios per epistulam), quae inaedificata erat in muro serioris aetatis meridiem versus a templo Dianae Laphriae. Edd. F. Poulsen - K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 43.

Ἀγα[θᾶι τύ]χαι. Αἰτωλῶν τὸ κοι-
νὸν Τρικκαίων πόλει ἔδω-
καν (!) πολιτείαν, ἀτέλειαν, ἀϲυ-
λίαν, ἀϲφάλειαν καὶ αὐτοῖϲ
καὶ χρήμαϲι καὶ κατὰ γῆν καὶ
κατὰ θάλατταν καὶ πολέμου
καὶ εἰρήνηϲ. ἔδωκαν δὲ καὶ Τρικ-
καῖοι Αἰτωλοῖϲ κατὰ ταὐτά.
βουλαρχούντων Φρίκου, Με-
νοίτα, Δορκίνα, Ϲκορπίωνοϲ, Κοι-
ϲέα, Ἀρχεδάμου, γραμμα-
τέωϲ Παυϲίου.

Tricca inde ab annis 238—230 (sc. inde ab eo spatio temporis, quod est inter archontes Delphicos Heryn [11 suffragia Aetolorum] et Calliam [14 suffragia Aet.], cf. Pomtow Syll.^{3} 509 not. 3; Beloch IV 2, 412) usque ad a. c. 206 Aetolorum fuit (Swoboda *Staatsaltert.* 347 not. 1; Beloch IV 2, 416). Cum autem litterae exeuntis saec. III vel ineuntis saec. II sint (Rhom. per epistulam), videtur titulus tempori post a. 206 assignandus. — V. 6 θάλατταν· eandem formam Atticam habes in decreto Aetolorum nr. 169_3. 9 De bularchis cf. ad nr. 6_{10}. — Φρῖκοϲ· fortasse idem atque Φρῖκοϲ Πολυδαίτα Μολυκρεύϲ, ἵππαρχοϲ nr. 69_2. 10 Δορκίναϲ· An idem Δορκίναϲ Αἰτωλόϲ proxenia ab oppido Orchomeno (Arcadiae) c. a. 243—229 honoratus (*BCH* XXXVIII 1914, 454 nr. 2), qui nepos Dorcinae Naupactii (praetoris c. a. 272, cf. ad nr. 12_3) fuisse videtur? — Κοιϲέαϲ· nomen adhuc inauditum. 11 Ἀρχέδαμοϲ· cf. Ἀρχέδαμοϲ Φόλαϲ, praetor τὸ α΄ a. 191 (Gillischewski 47). 12 Παυϲίου· hic genetivus prae Μενοίτα, Δορκίνα, Κοιϲέα notabilis, siquidem nomen Παύϲιοϲ incredibile videtur.

---

137 MANVMISSIONES ET PROXENIAE DECRETVM. Thermi in museo (inv. nr. 34). Stela magna lapidis calcarii infra fracta, quae inventa εἰϲ ἐρειπωμένον ἐκκληϲίδιον τοῦ Μποχωρίου ὄχι μακρὰν τοῦ ναοῦ τῆϲ Λαφρίαϲ Ἀρτέμιδοϲ παρὰ τὴν Καλυδῶνα a. 1908 in museum Thermi translata est, in latere superiore duo foramina; a. 1,12, l. 0,665, cr. 0,26. Lapis et in fronte (*a, b, c*) et in latere dextro (*d, e, f*) inscriptus est. Litt. alt. *a* 0,008—0,013 *b* 0,01—0,015 *c* c. 0,01 *d* c. 0,01 *e* c. 0,01 *f* c. 0,01, interv. vers. *a* 0,004—0,01 *b* c. 0,003 *c* c. 0,005 *d* c. 0,005 *e* 0,005 *f* c. 0,003; *a* Α Ζ Ξ Π Σ, formae malae, *b* Α et Α Ξ Π Σ, formae malae (in primis versibus coartatae, postea diductiores et maiores), *c* Α Ξ Π Σ, formae paulo meliores quam *a* et *b*, *d* Α Σ sed formae incertae, quod superficies lapidis laesa est, *e* Α et Α Θ Μ Π Σ, formae malae, *f* Α Ξ Π Σ, formae bonae. Cf. Soteriades Πρακτικά 1908, 99; F. Poulsen - K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 8. Exscripsi.

latus anticum.

a ἀ γ α θ ᾶ ι [τ] ύ̣ χ α ι. ϲτραταγέο̣[ντοϲ . . ⁸]-
α Ἀρϲινοέοϲ μη̣ν̣ὸϲ̣ Λαφριαίου ἀπέδοτο Ἀγεμάχα Ἀνδρ̣[ομένεοϲ]
ϲυνευδοκέοντοϲ καὶ τοῦ ἀνδρὸϲ Διονυϲίου̣ [καὶ τοῦ]
υἱοῦ Διονυϲίου τᾶι Ἀρτέμιτι τᾶι Λαφρίαι παιδ[άριον],
οἷ ὄνομα Φ̣ιλῖνοϲ, τὸ γένοϲ οἰκογενέϲ, τιμᾶϲ ἀρ[γυρίου]
Μ Μ Μ. αὕτα δὲ ἁ ὠνὰ κυρία ἔ̣ϲτω, εἴ κα τελευτά̣[ϲωντι]
Ἀγεμάχα καὶ Διονύϲιοϲ ὁ̣ ἀνὴρ Ἀγεμάχα̣ϲ. ϲτεφ̣αν̣ο̣ύτω
δ̣ὲ̣ Φιλῖνοϲ τὰν εἰκόνα τὰν Ἀνδρονίκου τὰν ἐν τοῖ Λα-
φριαί̣οι τοῦ Ἀγεμάχαϲ υἱοῦ μεθ᾽ ἔτη δέκα, ἕωϲ κα
ζῆι, καθ᾽ ἕκαϲτον ἐνια̣υτὸν μ̣ηνὸϲ Λαφριαίου ἀρ-
ξάμενοϲ ἀπὸ τᾶϲ νουμηνίαϲ ᵛἕᵛωᵛϲ ᵛᵛ τᾶϲ πέ-
μπταϲ ἐπὶ δέκα τοῦ αὐτοῦ μηνὸϲ Ὀλυμπι-
κοῖϲ ϲτεφάνοιϲ καὶ ταινίαιϲ καινοῖϲ ἑκατέ-
ροι̣ϲ. εἰ δέ κ̣α μὴ ποιήϲει, καθὼϲ γέγραπται, ἔμ-
πρακτοϲ̣ ἔϲ̣τω ἀργυρίου καθ᾽ ἕκαϲτον ἐνι-
αυτὸν ἑκάϲταϲ ἁμέραϲ, ἇϲ κ̣α μὴ ϲτεφα-
νώϲει ἁμέραϲ, ἀργυρίου C C Y κ̣α̣ὶ ἔϲτω ἀγώγι-
μοϲ καὶ αὐτὸϲ καὶ τὰ αὐτοῦ ποτὶ τὸ διάφορον̣
τ̣οῦτο τοῖϲ ἐπινόμοιϲ το̣ῖϲ Ἀγεμάχαϲ κα̣[τ]-
ὰ̣ αὐτοπραξίαν. βεβαωτὴρ κ̣ατὰ τὸν νόμ̣[ον]
Ἀ̣λ̣εξ̣ίμαχοϲ Ϲτρομβίχου̣ Καλυδώνιο̣[ϲ].
τ̣ὰ̣ν ὠνὰ̣ν φυλάϲϲον̣τι Λ̣α̣[δ]άμηϲ̣ Νικία, Δ̣[α]-
μ̣έαϲ. μάρτυροι Πυρρίαϲ, Νικόμαχοϲ, Λύκοϲ, Λ/
. ., Χαρίξενοϲ, Ἀλέξων, Κλέων, Λύκω̣ποϲ, Γόργα̣ϲ̣[οϲ],
Φ̣ιλόϲτρατοϲ Κ̣α̣λυδώνιοι, Ἀντίφ̣ιλο̣ϲ Ὀρ̣ίβατοϲ̣.

vacat versus unus

b ϲτραταγέοντοϲ Ϲατύρου τοῦ Ἀνδρονίκου Ἀ̣γ̣ρ̣ιν̣[ιέοϲ],
ἱππαρχέοντοϲ δὲ Μεν̣ελάου τ̣οῦ Ἀνδρονίκου Ἀρϲινο[έοϲ],
βουλᾶϲ δὲ γραμματέω̣ϲ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀ̣λέ̣ξ̣[ωνοϲ]
Τ̣ριχονέο̣ϲ μηνὸϲ̣ Διον̣υϲίου· ἀγαθᾶ̣ι τύχαι· ἔδο[ξε τοῖϲ]
Αἰτωλοῖϲ̣ προξεν̣ί̣α̣ν δεδόϲθαι Ἀριϲτοδάμω̣[ι . . ᶜ·⁶ . .],
Ἀριϲτοκράτει Ἀριϲτάνδρου, Ἀρχίππωι Α̣ρμ̣[. ᶜ·³ Λακε]-
δαιμονίο(ι)ϲ καὶ ἐγγόνοιϲ αὐ̣τῶν. ὑπάρ̣χ(ε)ιν δὲ αὐ̣[τοῖϲ καὶ]
ἀ̣τέλειαν καὶ γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν καὶ πο̣[λιτήαν]
καὶ ἀϲυλίαν καὶ ἀϲφάλειαν καὶ πολέμου καὶ [εἰρά]-
ναϲ καὶ κατὰ θάλαϲϲαν καὶ τὰ ἄλλα τίμια καὶ [φιλάν]-
θρωπα, ὅϲα καὶ το(ῖ)ϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ τῶν Αἰ[τω]-
λῶν ὑπάρχει. ἔγγυοι Ἀγάθυμοϲ Λέωνοϲ, Φύλα̣[ξ]
Πανταλέωνοϲ, Θεαρίδαϲ Νικοδάμου Καλυ[δώ]-
νιοι. *vac.*

c ϲτραταγέοντοϲ Φύλακοϲ Καλυδωνίου τὸ δ´ μ̣ηνὸϲ Προ̣[κυ]-
κλίου ἀπ̣έ̣δοτο Ἀγεμάχα Ἀνδρομένεοϲ Καλυδωνία ϲυνε̣[υ]-
δοκέοντοϲ καὶ τοῦ υἱοῦ Ἀνδρομέ̣νεοϲ Προϲχείου τᾶι Ἀρτέμι̣[τι]
τᾶι Λαφ̣ρίαι ἐπ᾽ ἐλευθερ̣ίαι κορίδιον, ἇι ὄνο̣μα Ϲωϲίπολιϲ, τὸ γέ̣[νοϲ]
ἐνδογενέϲ, τιμᾶϲ ἀργυρίου Μ Μ Μ. β̣εβαιωτῆρεϲ κατὰ τὸν ν[όμ]-
[ο]ν̣ Ἀλεξίμαχοϲ Ϲτρομβίχου, Ξένιπποϲ Δαμέα Καλυδώνιοι. τὰ̣[ν ὠ]-
[νὰ]ν φυλάϲϲον̣τι Μυννίων Δαμο̣ίτα, Φίλων Ἀγελά̣ου Καλυδ[ώνιοι].
[μάρτυρ]ο̣ι Τιμόλοχοϲ Μενεϲτράτου, Λυϲίξενοϲ Κ̣λεονίκου, Ἀρ̣ι̣ . . ᶜ·⁵ .
[. . . ᶜ·⁸ . . . ο]υ, Νικόβουλοϲ Τ̣ . . ᶜ·⁶ . . ο̣υ, Ἀριϲτόδαμοϲ Ἀλ̣ύπου̣ [Καλυδώ]-
[νιοι]. *vac.*

sequebatur alia manumissio fractura hausta, cuius finis exstat in latere dextro.

[- βεβαι]-

latus dextrum.

d
[ωτῆρεϲ] κ̣α̣τὰ τ̣ὸν νόμο̣ν
. . c. 6 . . τ . . 5 . . . κλέοϲ,
. . . c. 7 . . α̣ϲ [Με]ν̣ά̣νδ[ρ]ου.
[τὰν ὠνὰν φυλάϲϲ]ο̣ν̣τ̣ι̣
. . . . . c. 12 . . . . Μναϲ̣ί̣[α],
. . . . ϲ . . . . κλέοϲ Καλυδ̣ώ̣-
[νιοι]. μ[άρ]τ̣[υροι] Αἰϲχρ̣ίων̣, Λ . . -
ϲ . . ηϲ̣, [Ἄ]ν̣ ^ . . . το̣ϲ, Ἀ̣[γέ]-
λα̣οϲ̣, . . 5 . . ω̣ν̣, Νικο̣μ̣ή̣-
δ̣η̣ϲ, Εὐ̣ρ̣ύλοχοϲ, Πο̣λύξε-
νο̣ϲ, Λύκ̣οϲ, Φιλ[όφρ]ω̣ν̣, Ϲω-
τ̣[ίω]ν̣, Λυκῖ̣νοϲ, Φ̣αλακρί-
ω̣ν̣ Κ̣αλυδώνιοι.

intervallum 0,07

e
ϲ̣τραταγέοντοϲ Δω̣ρ̣ιμ̣ά̣-
χ̣ου Τρ̣ιχονίου μηνὸϲ Ἱπ-
ποδρομ̣ί̣ου ἀπέδοτο Βι-
ὼ Καλυδωνία τᾶι Ἀρτέ-
μ̣ιτ̣ι̣ τᾶι Λαφρίαι παιδά̣-
ριον, οἷ ὄνομα Ἀντίγο[ν]-
ο̣ϲ, τὸ γένοϲ οἰκογε̣[νέϲ],
τιμᾶϲ ἀργυρίου *vac.*
ἐπ' ἐλευθερίαι. αὔτα̣ [δὲ ἁ]
ὠ̣νὰ̣ κυρία ἔϲτω, εἴ τ̣ι̣ [κα π]-
ά̣θη̣ι̣ Βιώ. β̣εβαιωτὴρ κ̣[ατὰ]
τὸν ν̣ό̣μ̣ο̣ν Διον̣ύϲ[ιοϲ. τ]-
ὰν ὠνὰ̣ν̣ φυ̣λ̣άϲϲο[ντι]
[Τ]ε̣λ̣έα̣ϲ̣, Λ̣ύκο̣ϲ, Ἀμυ . c. 3 .
[μ]άρτ̣υρ̣οι Δαμοί[ταϲ],
. c. 3 . ων, Λ̣έων, Κάϲϲα[νδροϲ],
Δαμοϲ̣θένηϲ, Ἀντία̣[ϲ, c. 2]-
[.]αρ̣χοϲ, Ϲιμίαϲ, Μικι/// - -

intervallum 0,035

f
[ϲ]τ̣ρατα̣γ̣έοντοϲ Ϲατύρου̣
[Ἀ]γ̣ρινιέοϲ *vv* τὸ γ´ μηνὸϲ Ἑρ̣-
[μ]α̣ί̣ου̣ ἀ̣π̣έδοτο Ἀρκ̣ίων Λυϲ[ί]-
[α . .]χούϲιοϲ τᾶι Ἀρτέμιτι τᾶι
[Λ]α̣φρία̣ι̣ κ̣αὶ τοῖ Διὶ τοῖ Ϲωτῆρ̣ι̣
[ϲ]ῶ̣μα γ̣υν(α)ικεῖον, ἆι ὄνομα
. . . ϲα, κ̣αὶ παιδάριον, οἷ ὄνο-
μ̣α̣ Δ[ῖ]οϲ, ἐ̣π' ἐλευθερίαι τιμᾶϲ
ἀ̣ργυ̣ρ̣ίου ⊤Μ⊤. βεβαιωτὴρ κα-
τὰ τὸν ν̣όμον Λάμιοϲ Ἰολά-
ου Καλυδ̣ώνιοϲ. τὰν ὠνὰν φυλάϲ̣-
ϲοντι Λύ̣κωποϲ Ἀγήϲωνοϲ,
Μνάϲιπποϲ Τιμοκράτεοϲ Καλυ-
δώνιοι. μάρτυροι Δαμόκριτοϲ
[Δ]αϊλόχου, Θράϲων Ϲωτάκου,
[Λ]υ̣ϲι̣ξενοϲ Ἄνδρων Φιλόξε-
[νο]ϲ̣ οἱ̣ Ν̣ικοβούλου, Κλεόμα̣χ̣ο̣ϲ̣
[Φίλ]αγροϲ Πολέ *v* μωνοϲ,
. . . . ἑ̣ων Νικόβο *v* υλοϲ Φιλό-
[ξενο]ϲ̣ Ἑμαυτοῦ̣. *vac.*

vacat

a suppl. Weinreich in schedis; 2 (coll. v. 41). 6. 19. 22. 24 Kla. || 7 med. ὁ postea additum || 10 in. iota in verbo ζῆι postea additum || 23/4 Λᾶ|[οϲ] vel Δά|[οϲ] Kla. — *b* suppl. Weinreich; 32 fin. 33 Kla. || 31 fin. Ἅρμονοϲ, Ἁρμέα, Ἁρμένα sim. Kla.; Ἁρμόλα Hiller coll. Bechtel *H. P.* 75 Ἁρμόλαοϲ || 32 in. ΔΑΙΜΟΝΙΟΣ || 32 fin. ΥΠΑΡ ΧΙΝ || 35 med. in voce θάλαϲϲαν Θ ex Γ et Λ ex Ν correctum; ergo quadratarius primo γᾶν, quod debebat, exaraverat, tum in θάλαϲϲαν mutavit || 36 med. ΤΟΣ. — *c* suppl. Weinreich; 47 in. 48/9 Kla. — *d* suppl. Kla. || 58 in ectypo nomen Ἀνάυυκτοϲ (cf. Bechtel *H. P.* 43) legere mihi videor. — *e* suppl. v. 69—75 Weinreich, 76—80 Kla. || 71 fin. spatium nimirum numeris pretii destinatum. — *f* suppl. Weinreich; 84/5. 89 (ad Δάοϲ spatium non suppetit). 98. 99 Kla. || 83 med. 99 med. 100 med. laesurae lapidis || 87 med. ΓΥΝΛΙΚΕΙΟΝ.

a Tempus: Secundum litteraturam med. saec. II; ergo praetor Φαινέαϲ Ἀρϲινοεύϲ (τὸ α´ = a. 198/7, τὸ β´ = a. 192/1, cf. Gillischewski 33) suppleri non potest. Scilicet titulus ante a. 143/2 (cf. ad *b*). 2 Λαφριαῖοϲ· De hoc mense Aetolico (non ad peculiares Oeanthensium Locrorum fastos referendo, Dittenberger ad IG IX 1^1, 357. 358) dubitatur, utrum quartum locum (si revera nomen Θυῖοϲ in tit. IG IX 1^1, 357 recte se habet) an undecimum teneat; cf. Nikitsky *Die geogr. Liste d. delph. Proxenoi* 13; Nachmanson *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 53; Bischoff *RE* XII 768. 4 τᾶι Ἀρτέμιτι τᾶι Λαφρίαι· De Diana Laphria imprimis Calydone culta (Paus. IV 31, 7) cf. *RE* XII 766 et de Keitz De Aet. et Acarn. sacris 29. De fano nuper eruto cf. Poulsen-Rhomaios l. c. 7; nomen loci erat Λάφριον vel Λάφρον, ibid. 8. 12 Ὀλυμπικοῖϲ ϲτεφάνοιϲ κτλ.· Videtur Andronicus f. Agemachae victor Olympiorum fuisse. 17 De siglis non constat; suspiceris autem summam $2^1/_2$ drachmarum significari. 20 αὐτοπραξία· scilicet ius per se ipsum multam exigendi, cf. vocabulum αὐτόπρακτοϲ in papyris obvium apud Preisigke *Wörterb.* s. v. 21 Ϲτρόμβιχοϲ Καλυδώνιοϲ· Eiusdem familiae fortasse Ϲτρόνβιχοϲ Λαττάβου Αἰτωλόϲ, proxenus Delphorum ἄ. Δαμοχάρεοϲ ca. med. saec. III (*FdD* III 1, 148). 22 Λαδάμηϲ Νικία· videtur pater praetoris Νικία τοῦ Λαδάμεοϲ Καλυδωνίου nr. 36_{11} fuisse; nepos haud dubie exstat nr. 139. 24 Γόργαϲοϲ· ad nomen cf. Bechtel *H. P.* 572. 25 Ἀντίφιλοϲ Ὀρίβατοϲ· An idem Ἀντίφιλοϲ Θραϲυμήδευϲ Αἰτωλόϲ, proxenus Ὀπουντίων καὶ Λοκρῶν τῶν μετὰ Ὀπουντίων, IG IX 1^1, 272 (post a. 146, cf. *Klio* XX 88)? Ethnicum est ignotum.

b Tempus: Satyri prima praetura = c. a. 143/2 cf. *RE* IV 2680 (eadem exstat nr. 34 *b*). 26 Ἀγρινιεύϲ· Oppidum Agrinium non ad vicum Ϲπολάϊτα situm fuisse (*RE* I 895; Woodhouse Aetolia 169) sed prope vicum Ζαπάντι (ʽκατὰ τὸ τρίτον χιλιόμετρον τῆϲ ἀπὸ τοῦ νεωτέρου Ἀγρινίου δημοϲίαϲ ὁδοῦʼ), ut iam Leake opinatus erat, probat Rhomaios Δελτ. IX 1924/5 (1927) παράρτ. 7. 28 βουλᾶϲ δὲ γραμματέωϲ· cf. ad nr. 69_3. — Ἀλέξανδροϲ τοῦ Ἀλέξωνοϲ Τριχονεύϲ· idem ἔγγυοϲ proxeniae non multo post 143/2, nr. 34_{22} (ubi vide ad versum). 35 De vocabulis κατὰ γᾶν omissis cf. supra var. lect.

c Tempus: Phylacis quarta praetura nimirum post a. 143/2 fuit (cf. ad *b*) atque, ut litteratura suadet, brevi tantum intervallo temporis; eadem exstat nr. 35. 40 Φύλαξ· sc. Πανταλέωνος, cf. v. 38 et nr. 35_2. 46 Μυννίων Δαμοίτα Καλυδώνιος· ex huius maioribus fortasse Μυννίων, ἔγγυος proxeniae c. a. 272, nr. 11_8. Δαμοίτας v. 78 videtur filius intellegendus esse.

d Tempus: Post a. 143/2, vide ad *b* et *c*. 57 Αἰσχρίων Καλυδώνιος· Unus ex maioribus videtur esse Αἰσκρίων Καλυδώνιος nr. 31_{96}.

e Tempus: Post a. 143/2, cf. ad v. 64. 64 Δωρίμαχος Τριχόνιος· Qui cum c. a. 147/6 praetor commemoretur (*RE* IV 2680), de quo anno vix dubitari licet, hic autem post Satyri primam praeturam (c. a. 143/2, cf. ad *b*) appareat, concludendum est v. 65 post Τριχονίου significationem posterioris cuiusdam praeturae (τὸ β'?) excidisse. Ceterum Dorimachus nepos praetoris Dorimachi I, de quo vide ad nr. 30_2, videtur fuisse; cf. etiam ad nr. 34_{22}. 78 Δαμοίτας· cf. ad v. 46. 81 Fortasse supplendum nomen Μικκέας, qui esset ex familia Micceae Calydonii nr. 71_2.

f Tempus: Cum primae Satyri praeturae a. c. 143/2 obveniat (cf. ad *b*), tertiam annis ca. 130—120 vindicaverim (improbabiliter sane huic temporis spatio Pomtow *RE* IV 2680 alteram praeturam assignat; est ergo ᾱ. Καλλικράτης ad antiquiorem annum [ca. 140—130] removendus). 90 π(έντε) μ(νᾶν). 101 Ἑμαυτός· videlicet idem nomen est Ἑματός CIG 5080 (de scriptura ἑματόν pro ἑμαυτόν cf. Syll.³ 741_{12} cum nota); cf. etiam nomen Ἑμαυτίων IG IV² 1, 72_{28} et Paus. VI 17, 4.

138 ARBITRIVM. Lamina aënea Calydone inventa a. 0,145, l. 0,202. Litterae a tergo impressae ('τοῦ πρωϊμοῦ πιστεύω τετάρτου αἰῶνος' Rhom.). Edd. K. A. Rhomaios Δελτ. X 1926 (1929) παράρτ. 40; F. Poulsen *CR Ac. Inscr.* 1929, 84. Contuli imaginem photographicam a Poulseno commodatam.

θεός, τύχα. ἐδίκαξαν οἱ Θράιστιοι
Πύρρος, Ἑρίφυλος, Αἰμονίδας, Θεοτέλης, Ἀ[ν]-
δρίας Θέρειον νικῶντα τὰν δίκαν καὶ τὰν Κα-
μύδωνος γενεὰν καὶ τὰν συγγένειαν, ὅσσοι ἀ-
⟨α⟩πὸ τᾶς ματέρος τᾶς Θερείω, καὶ Κ *v* λεαιχ-
μον τὸ σῦλον. εἰ δέ τις ἐπιθιγγάνοι ἁ Μουδύω-
ν ἁ γενεὰ ἁ Καλλίας ἁ γενεὰ ἁ Πράθος ἁ γεν-
εὰ ἁ ἄλλος ἐκ τούτων εἴτε χηρὶ εἴτε λόγωι λ-
έγων εἴτε προξενέοι ἐπὶ κακῶι, ἀποτεισ-
άτω ἀργυρίω τριάκοντα μνᾶς κατ' ἕκασ-
τον ἀδίκημα καὶ ἐπίπομπος ἔστω. ἁ δ-
ὲ δίκα ἐδικάσθη ἐπὶ Ἀνοχίδα καὶ Κεφ-
άλω δαμιοργέοντος, Ταμαχρίδα
καὶ Ἑριφύλ(ω) δαμονομέοντος.
ὁ δὲ πίναξ ἱαρὸς ἔστω τᾶς Ἀρτέ-
μιδος.

2 fin. suppl. Poulsen, Ἀδρίας Rhom. || 3/4 τὰν κα Μύδωνος γενεάν Rhom. || 6 lectio certa. Κλεαίχ|μοντος υἱόν Rhom. Pouls. improbabiliter. τὸ σῦλον probat nunc Pouls. per epistulam || 13 virgulam, quam Rhom. Pouls. ante δαμιοργέοντος posuerunt, postposuit Kla. probante nunc Poulseno || 14 ΕΡΙΦΥΛΟ, corr. Kla. coll. v. 5. 10. 13. — Δάμονος ἐόντος Rhom., corr. Pouls.

Continet tabula iudicium, quod arbitri externi (cf. ad v. 1) inter litigantes Calydonios fecerunt. Sed in explicandis singulis dubius haereo. Quia vero Poulsen se propediem titulum uberrimo commentario instructum denuo editurum esse (*BCH* 1930) nuntiat, pauca adnotare satis habeo. V. 1 Θράιστιοι· probabiliter intellegendum est oppidum Elidis Θρᾶιστος (Diod. XIV 17, 8; Θραῦστος Xen. Hell. VII 4, 14). 3 Θέρειος· cf. nomen Θέρινος CIG 8965 IV. 6 Μουδύων· cf. nomen Μουδίων in tit. Pisidico CIG 4366 w_{13}. 9 προξενέοι ἐπὶ κακῶι· huc referenda videtur glossa Hesych. προξενεῖ· μαρτυρεῖ, cf. Kaibel ad IG XIV 636, ubi πρόξενοι probabiliter sunt testes (donationis). 12 Ἀνοχίδας· cf. nomen Ἄνοχος, Bechtel *H. P.* 43. 14 Cum Ἑρίφυλος videlicet idem sit atque arbiter v. 2, sequitur, ut certe duo δαμονομέοντες intellegendi sint magistratus Thrastiorum. Ita iure, ut quidem videtur, sumit Poulsen duos δαμιοργέοντας Calydoniorum esse.

139 LADAMIS CALYDONII STATVA. Lapis inventus inter rudera Calydonis a. 1846, delatus in oppidum *Mesolongi*, ubi Cousin vidit '*chez l'agent du Panhellénion*'. Edd. G. Henzen usus Pappadopuli apographo *Bull. Inst. di Corr. Arch.* 1849, 105 (Lebas II 1031; *SGDI* 1418); G. Cousin *BCH* X 1886, 183 nr. 1 (IG IX 1¹, 396; Syll.³ 744).

[τὸ κοινὸν τῶν] Αἰτωλῶν Λαδά[μεα Νικία Κα]-
[λυδώνιο]ν ἀρε[τ]ᾶς ἕνεκεν καὶ εὐε̣[ργεσίας τᾶς]
[εἰς αὐτό], στρατευσάμενον, τειμ̣[αθέντα δόρατι]
[ὑπὸ Λευκί]ου Κορνηλίου Σύλλα καὶ σ[τρατιωτικοῖς]
[δώροις ἐπ' ἀ]νδραγαθία̣. *vac.*

Suppl. priores edd. || 1 Λαδάμεα Pomtow coll. Syll.³ 444 not. 14; Νικία Kla. coll. nr. 36_{11}. V. 1 Verisimile non videtur foedus Aetolorum a. 146 a Romanis dissolutum esse, cf. Swoboda *Staatsalt.* 370 cum not. 4. — Λαδάμης Νικία Καλυδώνιος· Huius pater probabiliter Νικίας Λαδάμεος Καλυδώνιος, praetor fin. s. II nr. 36_{11} et avus Λαδάμης Νικία, φυλάσσων τὰν ὠνάν Calydone med. s. II, nr. 137_{32}. 3 στρατευσάμενον· cf. Appian. Mithr. 30. — τειμαθέντα δόρατι· cf. Syll. not. 4. 5 στρατιωτικοῖς δώροις· cf. Syll. not. 5. — Tempus tituli c. a. 84 (Hiller Syll. l. c.).

140 STATVA DAMARCHI CALYDONII. Thermi in museo (inv. nr. 61). Lapis calcarius ad basin pertinens, a sinistra fractus, inventus prope ecclesiolam S. Ioannis sitam inter rudera Calydonis, a. 0,915, l. max. 0,46, cr. max. 0,15. Litt. alt. 0,02, interv. vers. c. 0,01; ΑΚΣ. Edd. D. E. Colnaghi *Transactions R. Society of Literature* VII 1863, 547; Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 370 nr. 13 (*SGDI* 1428*l*); G. Cousin *BCH* X 1886, 185 nr. 2 (W. J. Woodhouse Aetolia 100; IG IX 1¹, 397). Exscripsi. *Ect.*

[πόλι]ς Καλυδωνίων Δάμαρχον
$^{3-4}$. ωνος Καλυδώνιον τὸν
[αὐτ]ᾶς εὐεργέταν.

Suppl. Cousin (vs. 1 corr. Kla.) || 1 Y in voce Καλυδωνίων supra lineam additum. — Titulus secundum litteraturam potius alteri a. Chr. saeculo tribuendus quam primo.

141 STATVA MVLIERIS. Cymatium marmoreum ab utroque latere fractum, inventum in conclavi, quod est supra hypogaeum hellenisticum prope Calydonem situm; videtur superiori parti parietis immissum fuisse. Litt. ΑΞ. Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 55 cum imag. photogr. tab. LXI fig. 85.

Πάντα[. . . c. 7 . . τὰν ἰ]δίαν γυναῖκα
Κράτει[αν . . . . c. 8 . . .]ου
Λέωνι ἥρ[ωι καὶ νέωι Ἡ]ρακλ[εῖ].

Suppl. edd.; sed quod vs. 2 in. Εὐ]κράτειαν et vs. 3 in. Πάντα]λέωνι supplent, redarguitur imagine photographica. Nam patet tres versus ab eodem loco incipere. || 1 Πάντα-[λέων] edd., quod iusto brevius est; fort. Πάντα[ινέτος]. 3 De significatione νέος Ἡρακλῆς cf. edd. l. c. 56. — Heroum ipsum aetate imperatoris Hadriani videtur exstructum esse, cf. l. c. 53. 83. Ceterum cf. etiam nr. 142.

142 DEDICATIO ARAE. Arula marmoris caerulei supra a sinistra fracta l. et cr. 0,22, inventa 'μικρὸν ἔξωθεν τῆς ὑπὲρ τὸν τάφον (hypogaeum hellenisticum prope Calydonem situm) πλατείας κατὰ τὴν εἴσοδον εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν προτομῶν' (Rhom. per epistulam). Titulus in latere antico exaratus est; litterae ΣΩ. Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 55 cum imag. photogr. tab. LXI fig. 84.

. . . . c. 11 . . . . νος
[τὸν βωμὸν Λέωνι] ἥρωι
[καὶ νέωι Ἡρακλ]εῖ.

Suppl. vs. 2 Kla., 3 Rhom. — Ad titulum, qui et ipse saec. II p. Chr. est, cf. nr. 141.

TITVLI SEPVLCRALES.

143 Lapis sepulcralis, inventus prope Calydonem. Litt. s. IV a. Chr. n. Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 46 nr. 2.

- - ίδας.

Casum genetivum nominis muliebris hic exstare putant edd.; improbat Wilamowitz, qui titulum ad virum refert.

144 Thermi in museo (inv. nr. 98). Magna tabula tectoria monumenti sepulcralis a dextra fracta, cuius frons in formam aëtomatis cum acroterio redacta est; titulus exstat in epistylio; a. (cum acroterio) 0,42, l. max. 1,21, cr. 0,64. Inventa est tabula in vico Μποχώρι prope Calydonem (ἔκ τινος καταστήματος). Litt. alt. 0,03—0,058; Κ Ω. Exscripsi. *Ect.*

Λυκόφρων Φίλωνο[ς].

Secundum litteraturam saec. III a. Chr. Titulus exstat in rasura; antiquioris tituli inde a priore littera Ν haec vestigia agnoscuntur: ΛΙΔΗΣΚΥ (litt. alt. 0.027). fortasse - - λίδης Κυ[δρίωνος].

145 Lapis sepulcralis, inventus prope Calydonem. Litt. s. II a. Chr. n. Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 46 nr. 1.

Ἀρισταρχὶς
Εὐρυδίκας.

146 Stela sepulcralis, inventa in vinea prope *Kurtaga* haud procul a parietinis Calydonis et translata in vicum Μποχώρι. Ed. Leake *Travels in Northern Greece* I (1835), 112 not. 1 tab. I nr. 1 (CIG II Add. p. 983 nr. 1796c; Lebas II 1032; *Bezzenb. Beitr.* VII 259; *SGDI* 1419; IG IX 1[1], 398). ΑΣ.

Φιλουμένα.
Ἀντίμαχος.

147 Lapis sepulcralis, inventus prope Calydonem. Litt. fere s. I a. Chr. n. Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 46 nr. 3.

- - μένα χα[ῖρε].

[Φιλου]μένα edd.; cf. nr. 146.

148 Thermi in museo (inv. nr. 12). Fragmentum stelae lapidis calcarii supra et infra mutilum, quod Calydone inventum a. 1908 Thermum transportatum est. a. 0.40. l. 0,54, cr. 0,14. Litt. alt. 0,021—0,046, interv. vers. c. 0,015; ΑΚΝΠΣ, formae neglegenter incisae Exscripsi. *Ect.*

. . c. 5 . . εια - -
[Ν]εικόλου. vac.
[ἐ]πικατάρατον,
ἂν συλάσει τις.
vac.

Suppl. Kla. — Post nomen mortui dirae appositae; ἐπικατάρατος pro κατάρ. velut Syll.[3] 1240; συλᾶν sc. in novum usum stelam convertere (Wilamowitz). Ad nomen Νείκολος cf. formam Νεικόλας (velut Σθένελος et Σθενέλας, Bechtel *H. P.* 284). — Secundum litterarum formas saec. III a. Chr.

149 TERMINVS. Lapis rudis arenaceus a. 0,88, l. 0,24, inventus orientem versus a templo Dianae Laphriae ἔξω τῆς ἀρχικῆς θέσεως μετ' ἄλλων λίθων χρησιμοποιηθέντων εἰς ὑστέρων χρόνων πρόχειρον κτίσμα πρὸ τῆς ὀρθογωνίου ἐξέδρας. Litterae Corinthiae saec. VI; versus ad perpendiculum scripti. Edd. K. A. Rhomaios Δελτ. X 1926 (1929) παράρτ. 39 cum imag. phot. εἰκ. 14; F. Poulsen *CR Ac. Inscr.* 1929, 80.

Ἀπόλλōνος
Λαφρίō.

V. 2 Λοφρίο Rhom., Λαφρίο Pouls. probante imag. phot. (= Λαφρίω, cf. nr. $138_{5 \cdot 10 \cdot 13}$). — Cf. Strab. X p. 459: περὶ δὲ τὴν Καλυδῶνά ἐστι τὸ τοῦ Λαφρίου Ἀπόλλωνος ἱερόν; quod videtur illud minus templum fuisse occidentem versus a maiore (Dianae Laphriae) situm, de quo cf. Rhom. l. c. 24. 29.

150 CRATER. Fragmentum marginis crateris, inventum meridiem versus a templo Dianae Laphriae. Litterarum incisarum formae s. V (ᚦ R ϝ). Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 9 cum imagine photogr. tab. III fig. 3.

[Ἀρτά]μιδος ℎιαρός.

151 VAS. Fragmentum vasis ex terra sigillata, quae dicitur, confecti, inventum ad templum Dianae Laphriae. Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 43 not. 1.

Μούκιος Πριμα[νός

Suppl. Kla.

152 SIGNA SIMAE. Fragmenta simae inventa in ruderibus templi Dianae Laphriae. In lateribus posticis aut superioribus tituli incisi sunt vetere litteratura Corinthia. Edd. *a—f* F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 23 cum imaginibus photogr. tab. XXVIII et XXIX fig. 37—40; *g* F. Poulsen *CR Ac. Inscr.* 1929, 81.

a (fig. 37)
- *numerus* - α ποτ' ἀϝõς.

b (fig. 38)
[- *numerus* - π]οτ' ἑσπέρας.

c (fig. 39)
μία ἐπὶ ϝίκατι πὸ ἑσπέρας.

d (fig. 40)
[Δ]ύϝε καὶ ϝίκατ[ι πο - - -].
κ alterum ex γ correctum.

e ἑβδέμα ποτ - - -.

f [ὀγ]δόϝα π[ο - - -].

g [- - ἐ]πὶ δέκα ποτ' ἀϝõ[ς].

Suppl. edd. Tituli sunt signa ad partes simae recte componendas data. Quam simam ad templum ca. a. 570 aedificatum pertinere putant edd., qui omnino quattuordecim eiusmodi titulos ibi inventos esse indicant.

153 METOPA. Fragmentum metopae fictilis, inventum in ruderibus templi Dianae Laphriae. Repraesentatur pars viri currentis, iuxta quem titulus pictus est (P). Edd. F. Poulsen-K. Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 1927, 22 cum imagine photogr. tab. XXIV fig. 30.

Τρõί[λος].

Suppl. edd., qui hanc metopam ca. a. 570 tribuunt.

VII. CALLIVM ET VICINIA.

154 PYRRHI REGIS STATVA. Lapis in duas partes (*a b*) fractus, quae ipsae undique mutilae, olim inaedificatus (altera pars supra alteram) in domo N. Σπυροπούλου in vico hodierno Βελούχοβος (cf. Woodhouse Aetolia 364), nunc asservatus in schola oppidi *Lidhoriki* (cf. A. J. Reinach *Rev. épigr.* I 1913, 200; Rhomaios Δελτ. VI 1920/1 (1923) παράρτ. 151). Litt. alt. 0,015; formae bonae. Edd. E. Cahen *BCH* XXII 1898, 359; G. Soteriades ibid. XXXI 1907, 310 (Syll.³ 369).

a *b*

[βασιλέα Π]ύρρον βασιλέως Αἰα[κ]ίδα πόλις
[Καλλιπολ]ιτᾶν ἀρετᾶς ἕνεκεν καὶ [ε]ὐεργεσίας
[τᾶς εἰς αὐ]τάν.

Suppl. Cahen || 2 in. Dittenberger. — ΑΙΑΚ[.]ΔΑ (v. 1) et ΚΑ..ΥΕΡ (v. 2) Cahen, sed Sot. affirmat in vs. 1 Κ et in vs. 2 Ε perisse.

Pyrrhus rex Epirotarum 296—272 (Beloch IV 2, 153). Cahen titulum a. 289 probabiliter assignavit, quo anno Pyrrhus Macedones a Demetrio in Aetolia Pantaucho duce relictos vicit itaque Aetolos socios suos liberavit (Plut. Pyrrh. 7, Demetr. 41); contra de anno 273 cogitat A. J. Reinach (*Journ. intern. d'arch. numism.* 1911, 237), quo oppidum Callium (cf. ad nr. 13_{37}) Gallorum invasione devastatum (Paus. X 22) liberalitate Pyrrhi restitutum esse sumit mera sane coniectura. Ceterum eiusdem viri docti sententia, quam de oppidi nomine tum in Callipolim mutato protulit, ita ut forma ethnici ante a. 273 Καλλιεύς, Καλλιπολίτας post a. 273 fuerit, titulorum testimoniis redarguitur; vide indicem II et *FdD* III 1 p. 252 not. 1. — Cum antea de situ oppidi non constiterit (*RE* X 1661), hoc titulo edocemur id in vico Βελούχοβος collocandum esse, cf. Syll. not. 2 et Soteriades l. c.

155 DEDICATIO. Magnus lapis integer inaedificatus in maceria recentioris aetatis prope vicum Βελούχοβος. Litterae grandes sed neglegenter exaratae; Α Ƹ. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 350 nr. 20 et Aetolia 365 nr. 2 cum delineatione (IG IX 1¹, 421).

Ἀγωνίππα, Ἀστὼ
θευκολήσασαι
Ἀρτέμιτι
ἀνέθηκαν.

V. 1 Ἀστώ· cf. Bechtel *H.P.* 87. 2 θευκολήσασαι· cf. ad nr. 95_9. — Saec. III/II a. Chr.

156 DEDICATIO. Stela, quam etiamtum integram εἰς τὸν τοῖχον ἑνὸς τῶν κατὰ τὴν θέσιν Βελούχιον ὑπαρχόντων μύλων vidit Kalamidas, tum a sinistra fractam ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Καλλίου Soteriades, denique asservatam in schola oppidi *Lidhoriki* a. 1909 Reinach. Edd. K. Kalamidas Πανδώρα V 1854/5, 15 (Preuner *Ath. Mitt.* XLVI 1921, 7); G. Soteriades *BCH* XXXI 1907, 310 not. 1; A. J. Reinach *Journ. intern. d'arch. num.* 1911, 238 not. 2, cf. *Rev. épigr.* I 1913, 200.

Εὐάνδρα
Εἰλειθυ-
αι.

Litteras linea insignitas solus vidit Kalam. (cuius lectionem emendavit Preuner), recte suppleverat Reinach.

Commemorantur etiam duo alii tituli in vico Βελούχοβος inventi, alter a Soteriade l. c. ΕΛΕΝΙΟΝ (ἐντὸς τοῦ περιβόλου τοῦ Καλλίου - - ἐπὶ ὀγκολίθου ἀρχαίου κτιρίου), alter a Reinachio l. c. FΕΙΛΑΤΑ (βουστροφηδόν scriptus; nunc in schola supra citata).

TITVLI SEPVLCRALES.

157 Lapis integer, inventus ad ecclesiam dirutam S. Basilii prope vicum Βελούχοβος sitam. Litterae *'beautifully cut'*, vs. 3 multo minoribus litteris exaratus; ΑΚΣ. Edd. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 367 nr. 2 (*SGDI* 1428 *b*); W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 350 nr. 19 et Aetolia 365 nr. 3 cum delineatione ad p. 375 (IG IX 1[1], 423; Cauer-Schwyzer 393).

Δικαιόπολις
Νικάτας.
Μολύσχριος.

Intellegendi scilicet tres vel, si revera Νικάτας casus genetivus est (cf. ad nr. 31_{120}), duo Καλλιπολῖται, non unus tantum homo oriundus e Molycrio; nam forma huius ethnici est Μολυκρεύς, cf. nr. 14_6. 35_7. 69_3. Accedit quod Μολύσχριος (cf. nomen Μολύσων, Bechtel *H. P.* 509) minoribus litteris scriptum postea demum additum videtur. Conferendi sunt Νικάτας Καλλιπολίτης, ἔγγυος proxeniae c. a. 262 (nr. 18_4) eiusque nepos Νικάτας Καλλιπολίτας, manumissor Delphis a. 194 (*SGDI* 2119); certe formae litterarum saec. III/II a. Chr. indicant.

158 Lapis calcarius supra margine prominente ornatus, inventus fere a. 1888 inter rudera oppidi antiqui prope vicum Βελούχοβος, ubi in deversorio (*Khan*) Demetrii Konstantello vidit Woodhouse. Litterae accurate incisae, sed superior pars tituli vehementer detritus; litterae vers. 4—6 minores quam vers. 1—3, v. 7 etiam minoribus litteris exaratus. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 349 nr. 18 et Aetolia 365 nr. 1 (IG IX 1[1], 422).

[Καλ]ονίκας.
- - - να - -
Καλονίκας.
Δαμοκρατείας.
Πατροκλέος.
Νικιάδας.
Ἀριστίων.

1 Integrum nomen etiamtum, cum lapis inventus esset, legi potuisse affirmavit Dem. Konst.

159 Stela sepulcralis inventa *'à Lefdadiki près d'une église ruinée de la Panagia'* (meridiem et orientem versus a vico *Koniakos* in sinistra ripa *Mega* fluvii). Titulus *'sur une bande en saillie'*. Ed. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 368 nr. 4 (*SGDI* 1428 *d*; IG IX 1[1], 424; Woodhouse Aetolia 371 not. 2).

Τιμόλα.

Dubitaveris utrum nomen muliebre Τιμόλα (cf. *FdD* III 1, 304) intellegendum sit an casus genetivus nominis virilis Τιμόλας; illud equidem praetulerim. — *'Les caractères semblent de l'époque romaine'* Bazin.

VIII. OPHIONEI.

TITVLI SEPVLCRALES.

160 Stela lapidis calcarii supra margine prominente ornata, in mola Nicolai Makrijannis sita prope confluentem fluviorum *Stilia* et *Phidharis*. Litterae *'beautifully inscribed'*; ΑΥ. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 348 nr. 16 et Aetolia 374 cum delineatione ad p. 375 (IG IX 1[1], 425).

Κρινολάου.

Videtur saec. III a. Chr. esse.

161 Lapis longus rudi arte elaboratus, inventus in palaeocastro sito prope monasterium dirutum S. Demetrii, quod est fere sesquihorae spatio septentrionem versus a vico Μεγάλα Λομποτινά. *'Rude deeply-cut letters'*. Edd. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 367 nr. 3 (*SGDI* 1428 *c*); W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 349 nr. 17 et Aetolia 375 cum delineatione (IG IX 1[1], 426).

Νικάν(ω)ρ.
Γαλατείας.
Πολε-
μαίου.

1 fin. ΩΡ Bazin, ΟΡ Woodhouse. An Νικάνορ[ος] fuit? Kla.

IX. APERANTI.

TITVLI SEPVLCRALES.

162 Stela lapidis arenacei leucophaei, eleganter polita, inventa inter parietinas oppidi antiqui prope *Zelenitsa*. '*Letters very clearly cut*'. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 355 nr. 37 et Aetolia 300 (IG IX 1[1], 429).

Εὐρυνόμη
Τιμαγόρου.

---

163 Lapis arenaceus leucophaeus valde detritus, quem possidebat Kostas Zakakis in vico *Zelenitsa*. Litterae bonae ('*fairly careful*'). Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 355 nr. 35 et Aetolia 299 (IG IX 1[1], 430).

Εὔ(ρ)υνομ[ος]
Αἰνίχου.
Κλεότας
Τελέμμου.

1 Kla.; ΕΥΤΥΝ Woodh., qui affirmat etiam litterarum O et M vestigia in lapide agnosci et Εὐτύνομος supplet; Εὔτυ(χ)ο(ς) Dittenberger. || 2 An corrigendum Αἰνί(κ)ου? Kla. || 3 Κλεοίτας vel Κλεώτας? Dittenb., sed cf. Κλεόττας Bechtel *H. P.* 241.

---

164 Fragmentum stelae inventum a. 1888, quod possident Χρυσαφογεωργαῖοι in vico *Zelenitsa*. Litterae satis neglegenter incisae. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 355 nr. 36 et Aetolia 300 (IG IX 1[1], 431).

Τελένικος
Ἀγοραίου.

---

165 Lapis arenaceus fuscus, cuius angulus dexter superior fractus est, inventus in fundo V. G. Pharmakis prope vicum *Lepiana*. Litterae grandes rudi arte profunde incisae. Ed. W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 355 nr. 34 et Aetolia 298 (IG IX 1[1], 428).

Ἀντικράτεια
Ἀντιδίκου.

---

166 Lapis arenaceus leucophaeus supra fractus, inventus in parietinis prope vicum Ἅγιος Βασίλειος sitis (τὰ Ἑλληνικά), nunc '*in the eastern edge of the* ἁλῶνι Στεργαΐϊκα' eiusdem vici. Litterae grandes neglegenter exaratae; Α Σ. Edd. Bazin *Archives des missions* Ser. II Tom. I (1864), 367 nr. 1 (*SGDI* 1428*a*); W. J. Woodhouse *Journ. Hell. stud.* XIII 1893, 354 nr. 33 et Aetolia 290 cum delineatione ad p. 291 (IG IX 1[1], 432).

Σίμα.
Θεόδοτος.
(Φ)ι(λ)ώ(τ)ας.
Κριτόλα-
ος.
Δ(ι)δύμα.

3 ΡΙΑΩΓΑΣ Baz. Woodh., corr. Dittenberger (Φαιδώπας Fick) || 6 ΔΡΔΥΜΑ Baz. Woodh., qui (Ἀ)ρδυμᾶ exhibent, corr. Fick.

Cum Bazin et Woodhouse, qui putant nomina Ῥιαώπας (v. 3) et Ἀρδυμᾶ (v. 6) recte se habere ('*there is absolutely no doubt about the reading*' Woodh.) et supra Σιμᾶ (v. 1) unum nomen intercidisse, sibi persuasissent in titulo tres viros perscriptos esse, quorum patribus barbara nomina essent, nimirum potius nomina duarum feminarum triumque virorum intellegenda sunt. Porro quod lapis in finibus Aperantorum inventus est, iure Pomtow Θεόδοτον Ἀπεραντόν, hieromnemonem Aetolorum στρατ. Λαττάμου = a. 215/4 (cf. ad nr. 2) Syll.[3] 539 A_8, ad familiam in stela (eiusdem aetatis?) recensitam rettulit et fortasse recte eius filium in tit. nr. 177_8 Φιλώτ]ας Θεοδότου Ἀ[περαντός supplevit, cf. Syll.[3] 539 *A* not. 8. 546 *A* not. 7. Ceterum haud improbabiliter Woodhouse (Aetolia 293) sumit in illis parietinis τὰ Ἑλληνικά (vide lemma) Aperantiam, caput Aperantorum, collocandam esse.

X. AGRAEI.

TITVLI SEPVLCRALES.

167 '*Une petite borne carrée*', in valle quam perfluit *Bjakos* fluvius. Ed. L. Heuzey *Le mont Olympe et l'Acarnanie* (1860), 312 et 490 nr. 62 (*Bezzenb. Beitr.* VII 249 nr. 3; *SGDI* 1421; IG IX 1[1], 433).

Ἀλέ-
ξαν-
δρε
χαῖ-
ρε.

168 Tabula inventa in sepulcro prope vicum *Melissadha*. Litterae grandes et rudes. Ed. L. Heuzey *Le mont Olympe et l'Acarnanie* (1860), 312 et 490 nr. 61 (*Bezzenb. Beitr.* VII 249 nr. 2; *SGDI* 1423; IG IX 1[1], 434).

Τελέδ-
ας.

'Mirum hypocoristicum nominis quale Τελέδαμος'. Wilamowitz.

XI. TITVLI AETOLORVM EXTRA AETOLIAM INVENTI.

169 *Carthaeae in Ceo insula.* AETOLORVM DECRETVM DE ASYLIA CEORVM. IG XII 5, 526, cf. p. 319 (Syll.³ 522 I; Cauer-Schwyzer 386).

A ἔδοξεν τοῖς Αἰτωλοῖς· ποτὶ τοὺς [Κε]ίους τὰν φιλίαν τὰν ὑπάρχουσαν διαφυ-
λάσσειν καὶ μηθένα ἄγειν Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίαι πολιτευόν-
των τοὺς Κείους μηθαμόθεν ὁρμώμενον μήτε κατὰ γᾶν μήτε κατὰ θάλατ-
ταν μήτε ποτ' Ἀμφικτυονικὸν μήτε ποτ' ἄλλο ἔγκλημα μηθὲν ὡς Αἰτωλῶν
ὄντων τῶν Κείων. εἰ δέ τίς κα ἄγει τοὺς Κείους, τὸν στραταγὸν ἀεὶ τὸν ἔναρ-
χον (ὄν)τα τὰ ἐν Αἰτωλίαν καταγόμενα [ἀναπράσσ]οντα κύριον εἶμεν καὶ τοὺς
συνέδρους καταδικάζοντας τοῖς Κείοις [κατὰ τῶ]ν ἀ[γόντων αὐ]το[ὺς ζα]μίαν,
ἄγ κα δοκιμάζωντι, κυρίους εἶμεν. στρα[ταγέοντος Πανταλέωνος(?) τὸ τέ]-
ταρτον, πρεσβευσάντων ἐ(κ) Κέ[ω - - - - - - - - - - - - - - -].

De argumento vide commentarium Syllogae. — V. 2 πολιτεύοντες· cf. Swoboda *SB Ak. Wien* 199 (1924), 2, 6. 3 θάλατταν· cf. nr. 136_6. 8 Πανταλέωνος (haec est forma casus genetivi, cf. nr. 31 *k*. 35. 137 *b* al.) propter spatiorum rationes supplevi cum Pomtowio (*Klio* XV 12), qui recte huius quartam praeturam c. a. 222 vindicavit (Syll.³ 546 *A* not. 1, cf. etiam ad nr. 177_1).

Exstabat in eadem anta nescio qua de causa etiam alterum exemplar huius Aetolorum decreti (nr. 527 *B* = Syll. l. c. $II_{15ss.}$), velut ibidem Naupactiorum quoque decreti (nr. 527 *A*) forsitan alterum exemplar (nr. 539) inveniatur. Nam Boeckhium (CIG II p. 280), quem omnes reliqui editores secuti sunt, non recte nr. 527 *A* et 527 *B* coniunxisse i. e. marmor VIII proxime sub marmore VII posuisse inde certa ratione apparet, quod in nr. 527 *B* praetori et synedris praecepta dantur (eadem atque supra). Id autem non Naupactiorum sed solius concilii Aetolorum fuisse per se patet. Itaque nr. 527 *B* (cf. p. 319) ita est supplendus:

praecedunt duo versus, in quibus nihil nisi perpaucae litterae agnoscuntur.

B . . . . ειν καὶ μηθένα ἄ[γ]ειν [αὐτοὺς Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίαι πολι]-
[τ]ευόντων μήτε [πο]τ' Ἀμ[φι]κ[τυονικὸν μήτε ποτ' ἔγκλημα ἄ]λλο μηθέν· εἰ
δέ τις κατάγοι, ἀναπράσσ[ειν τὸν στραταγὸν ἀεὶ τὸν ἔ]ναρχον τὰ ἐμφανῆ
καὶ ἀποδιδόμεν τοῖ[ς Κείοις, τῶν δὲ ἀφανέων τοὺς συνέδρου]ς καταδικά-
ζοντας καὶ ἀναπ[ράσσοντας ζαμίαν, ἄν κα δοκιμάζωντι, κυρίους] εἶμεν· εἶ-
μεν δὲ τα - - - - - - - - - - - - - - - - - - - καὶ
παρα -

---

170 *Delphis.* FOEDVS INTER AETOLOS-PHOCENSES ET BOEOTOS ICTVM. Syll.³ 366. Cf. Poulsen-Rhomaios *Bericht Ausgrab. Kalydon* 8. Contuli ectypum.

- -
- - - - – c. 20 – - - - ν̣ τῶι κοινῶ̣[ι . . . c. 8 . . .]α̣ι̣ τοὺς ὁπλ[ί]-
[τας . . . . . c. 12 . . . .]ς· στήλας δὲ στᾶσαι ἀναγράψαντας
[τήν τε συμμαχ]ί̣α̣ν̣ καὶ τὸν ὅρκον ἐμ μὲν Αἰτωλίαι ἐν Θέρμωι
[. . . . c. 9 . . . Α]ἰ̣τ̣ω̣λίαι καὶ ἐλ Λοφρίωι, ἐν δὲ Βοιωτοῖς ἐν τῶι ἱερῶι
[τοῦ Ποσει]δ̣[ῶ]ν̣ο̣ς̣ ἐ̣ν̣ Ὀγχηστῶι καὶ ἐν Ἀλαλκομενείωι καὶ ἐ̣γ̣ Κο-
[ρωνείαι] ἐν τῶι ἱερῶι τᾶς Ἀθηνᾶς, καὶ κοινὴν ἐν Δελφοῖς. ὀμό-
[σαι δὲ] τὸν ὅρκον ἑκατέρους τόνδε· ὀμνύω Δία, Γᾶν, Ἥλιον, Πο-
[σειδ]ῶ, Ἄρη, Ἀθηνᾶν Ἀρείαν̣, θ[εο]ὺς πάντας καὶ πάσας· συμμα-
[χήσ]ω κ̣ατὰ τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας τὰς γεγενημένας
[Βοιωτ]ο̣ῖς καὶ Αἰτωλοῖ̣ς̣ καὶ Φωκεῦσιν τοῖς μετ' Αἰτωλῶν ἀδόλως
[καὶ οὐκ] ἐνκαταλείψω οὔτε πολέμου ὄντος οὔτε εἰρήνης,
[ἀλ̣λὰ βο]ηθήσω παντὶ σθένει καθότι ἂν παρακαλῶσι· εἰ μὲν εὐ-
[ορκέω] πολλά μοι κἀγαθὰ εἴησαν, εἰ δ' ἐφιορκοίην ἐξώλης εἴην
[αὐτὸς καὶ] γένος. εἰ δέ τις ὅπλα ἐπιφέροι ἐπὶ Βοιωτοὺς ἐπὶ πο-
[λέμωι ἢ ἐπ' Αἰ]τωλούς, βοηθεῖν ἀλλήλοις παντὶ σθένει. *vac.*
. . . . c. 10 . . . τος Βοιωτοῖς ἢ συμμαχ . . . . c. 10 . . . . ρ̣ο - - -
[. . . . . . 10 . . . ο]υ Θεσπιέος - - - - - - - - - - - - - -
- - - - - - ατανα - - - - - - - - - - - - - - -

1 med. ἑτοιμάσαι Pomt., σιταρχῆσαι? Walek; fortasse ἀποστεῖλαι (Kla.) || 2 in. γεγραμμένου]ς Pomt. An καὶ τοὺς ἱππεῖ]ς? Kla. || 4 in. ΙΤΩΛΙΑΙ satis certum, quod iam Kontoleon legerat (similiter etiam Bourguet et Pomt.); refutatur igitur [ἐν Καλυδ]ῶνι, quod Rhom. l. c. supplet. Videtur error quadratarii subesse; fortasse καὶ ἐμ μὲν Αἰτωλίαι falso repetitum erat. Kla. || 11 in. οὐδέ edd., corr. Kla. probante spatio. || 13 in. [ὁρκοίην] Walek, spatio longius || 14 in. τὸ γένος Pomt., articulum propter spatia recte omisit Walek. || 16 de lectione cf. Bourguet *Rev. arch.* 1918 VII, 211 not. 2; consentit ectypum.

Litteratura ad annos 310—280 pertinet (Pomtow, Bourguet apud Walek.). Itaque Beloch (IV 1, 213 not. 1) titulum ad a. 301 i. e. defectionem post pugnam Ipsiacam factam, Reinach ad priorem Boeotorum contra Demetrium seditionem, Walek ad alteram, de Sanctis ad a. 280 revocavit. Probabilissima mihi quidem sententia Walekii videtur; de tempore (291) cf. Beloch IV 1, 226; IV 2, 248.

171 *Delphis.* DECRETVM AETOLORVM DE IVRISDICTIONE. Syll.³ 484. Contuli ectypum.

ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς̣· [εἴ τινε](ς) κατάδικοι γεγένηνται πρότερον ἐν τοῖ[ς]
ἱερομναμόνοις τῶν ἔξω[θεν] ἐγ(κλη)μάτων ἢ εἴ τινές κα [*15 litt. erasae*]
[ὕσ]τερον κατάδικοι γίνων̣[ται, μὴ ε]ἶμεν ἀγωγίμους ἐκ τᾶν πολίων τού-
[τ]ους μηδοπόθεν, ἀλλὰ τι[μωρίας ἀφ]ε̣ῖσθαι κὰτ τὸν νόμον τῶν Ἀμφ[ι]-
κτυόνων, πλὰν ἢ εἴ τινές [κ]α ἱερ[ῶν χ]ρημάτων κατάδικοι γένωντ̣[αι ἢ]
γεγόνατι κατὰ τοὺς νόμους· τού̣[τους δὲ πα]νταχόθεν [ἀ]γωγί[μους εἶ]-
μεν. τοὺς δὲ ποτὶ τὰ ἰδιωτικ̣[ὰ καταδίκους γ]ε(ν)ομένους κ[υρίας εἶ]-
μεν τὰς πόλεις α[ὐτὰς - - - - - - - - - -]⌒ - - - - - - -
[.]ειν κατα̣ -
[.]ω -

4 med. suppl. Kla., τι . . . . ˟ . . . εῖσθαι Pomt., ἀλλ' ἀτι[μωρήτους ἀφ]εῖσθαι Hiller apud Pomt. Syll.³ add. ad nr. 484, spatio longius || 8/9 [ἄ|γ]ειν κατα[δίκους] Hiller l. c.; idem nunc etiam de supplemento ἀναπράσ|ς]ειν κατὰ [τοὺς νόμους cogitat. — Tempus tituli est pylaea verna archontis Damaei = 266.

172 *Delphis.* ATHANIO DELPHVS AB AETOLIS HONORATVR. Syll.³ 479 (Cauer-Schwyzer 382).

θεοί.
στραταγέοντος Ἀρκίσωνος ἔδοξε τοῖς συνέδροις·
Ἀθανίωνι Πάτρωνος Δελφῶι τὰν ἀσφάλειαν εἶμεν
καὶ ἀτέλειαν πάντων καὶ ἀσυλίαν καὶ αὐτῶι καὶ τοῖς αὐτοῦ
ἐπιμελομένωι τᾶς πανοπλίας, ἃν οἱ Ἀμφικτίονες ἀνα-
τίθεντι, καὶ τοῦ γυμνασίου καὶ τᾶς παστάδος τᾶς μεγά-
λας καὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τοῦ ναοποιΐου ἐπιμελομένωι.
εἶμεν αὐτῶι τὰν ἀσφάλειαν, καθώς κα οἱ σύνεδροι καὶ ὁ ἀρχι-
τέκτων συντάσσοιεν, καὶ εἴ κά τις αὐτὸν ἀδικῆι, τοὺς ἀντι-
τυγχάνοντας συνέδρους τὰν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ αὐτὸν
ποιεῖσθαι.

Vide commentarium Syllogae. — Praetorem Arcisonem a. 263 primum in munere fuisse putat Pomtow (*Klio* XVIII 298); alteram praeturam habes in tit. insequenti. Idem vir doctus probavit (*Jahrbb. class. Phil.* 1894, 831) synedros Aetolorum esse, non Amphictyonum.

173 *Delphis.* AETOLI HERACLEOTIS CIVITATEM DANT. Pomtow *Klio* XVIII 297 nr. 220*a* (S. E. G. II 257).

[στρα]τ̣αγέοντος τῶν [Αἰ]τωλῶν Ἀρκ̣ί[σωνος τὸ δεύ]-
[τερ]ον̣ ἔ̣δ̣ο̣ξ̣ε̣ τ̣ο̣ῖ̣ς̣ Α̣ἰτωλοῖς· ἐπειδὴ Ἡρ[ακ]λειῶται
[ψά]φ̣ι̣σ̣μ̣α̣ κ̣α̣ὶ̣ π̣ρ̣έ[σβ]ε̣ις ἀποστείλαντες Μ̣[ε]ν̣εκράτ[η]
[καὶ - - - τ]ὰ̣ν̣ [συ]γγένειαν ἀνενεώσαντο κα[ὶ τὰ]
[ὑπάρ]χ̣ον[τ]α̣ π̣α̣[ρ]ὰ τᾶς πόλιος αὐτῶν φιλάνθρωπα ποτὶ το[ὺς]
[Αἰτωλοὺς ἐπαύξη]σαν, δεδόχθαι τοῖς Αἰτωλοῖς· πολί-
[τας] ε̣ἶ̣μ̣ε̣ν̣ τ̣ο̣ὺ̣ς̣ Ἡρα[κ]λειώτας τῶν Αἰτωλῶν, ἐπεὶ τυγχάνον-
[τι εὔ]ν̣ο̣υ̣ς̣ τ̣ῶ̣ι̣ [κ]ο̣ι̣ν̣ῶ̣[ι, κ]αί, εἴ τίς κα ἀποστέλληται πρεσβεία̣
[π]ο̣τὶ [βασιλ]έ̣α̣ [Π]τ̣ο̣[λ]εμαῖον, διαλέγεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ
[τ]ὰ̣ς̣ δοθ[ε]ί[σας ἐν]τ[ολ]ὰς παρὰ τᾶς πόλιος τῶν Ἡρακλειωτᾶν,
[ὅπω]ς βουλ̣[ήσε]τ[αι πολυ]ωρῆσαι, περὶ ὧν οἴονται δεῖν οἱ Ἡρακλει-
ῶται [τὸν βασιλέα] ἑ̣α̣υ̣τῶν πολυωρεῖν ὡς ὄντων ἀποίκων
[τῶ]ν̣ Αἰ̣τ̣ω̣λ̣ῶ̣ν, [κα]ὶ [τα]ῦτα ποιῶν εὐχαριστήσει τοῖς Αἰτω-
λ̣ο̣ῖ̣ς̣· ἀναγ̣[ράψαι δὲ κ]αὶ τὸ ψάφισμα ἐν Δελφοῖς ἐν τῶι
ἱερῶι τοῦ Ἀπόλ̣λ̣ω̣ν̣ο̣ς̣.

Quaeritur, quinam Heracleotae intellegendi sint. Cum Pomtow de Heraclea Elia (*RE* VIII 424) cogitaverit, probabilius de Sanctis (*Riv. fil.* LIII 1925, 63) titulum ad Heracleam Latmiam aut Heracleam Ponticam rettulit; Latmiam autem solam in censum venire affirmat Beloch (IV 2, 609). Quae sententia inde comprobari videtur, quod revera Pontica excluditur. Nam a. 205/4 Aetoli Φειδίππωι Ὀλυμπίχου Ἡρακλεώται ἐκ τοῦ Πόντου civitatem dederunt (nr. 31 *n*, cf. etiam *g*), id quod repugnat titulo supra posito, quo omnes Heracleotae ab Aetolis civitate donantur. Sed dubitat Wilamowitz etiam de Heraclea Latmia. — Alteram Arcisonis (cf. n. 172) praeturam Pomtow a. 259 vel 255 assignavit.

---

174 *Delphis.* DECRETVM AETOLORVM DE ATELIA METOECIS DELPHORVM TRIBVENDA. Syll.[3] 480 (Cauer-Schwyzer 383).

στραταγέοντος Τιμαίου ἔδοξε τοῖς
Αἰτωλοῖς· μηθένα τῶν ἐν Δελφοῖς συνοί-
κων ἀτελέα εἶμεν, εἴ κα μὴ δοθῆ[ι] παρὰ
τᾶς πόλιος τῶν Δελφῶν ἀτέλεια· καὶ εἴ
τινοις ἔμπροσθεν *vv* ἀτέλεια γέγονε
μὴ δόντων τῶν πολιτᾶν, ὑποτελεῖς
εἶμεν, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ σύνοικοι.

De praetore Timaeo cf. quae Pomtow Syll. l. c. not. 1 congessit; videtur c. a. 240 munere functus esse. Ceterum suo iure Flacelière *BCH* LII 1928, 200 not. 3 monet plane incertum esse hoc decretum decretorum Delphicorum Syll.[3] 481 *A. B* ansam dedisse, ut voluit Pomtow (Syll. l. c. not. 6).

---

175 *Delphis.* DECRETVM AETOLORVM DE ARTIFICIBVS BACCHIIS IONICIS. Syll.[3] 507. Contuli ectypum.

ἐπὶ Λυκώ-
[που στρατα]γέοντος τὸ τέταρτον ἔδοξε [τοῖς Αἰτωλοῖς· ἀπο]δόμεν τοῖς τεχνίταις τάν
[τε ἀσφάλεια]ν καὶ τὰν ἀσυλίαν τοῖς ἐπ' Ἰ[ωνίας καὶ Ἑλλησπό]ντου τοῖς ἐνγεγραμ(μ)ένοις κα-
[θὼς καὶ τοῖ]ς εἰς Ἰθμὸν (*sic*) καὶ Νεμέαν συνπ[ορευομένοις].

Quia Lycopus eodem tempore atque archon Delph. Πατρώνδας (?) quarta praetura functus esse videtur, huius autem anno undecim hieromnemones Aetolorum fuerunt (Syll.[3] 506, cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 257 not. 4), sequitur, ut quarta Lycopi praetura prope ad annum archontis Ἥρυος (238/7) admovenda sit, quo anno totidem Aetolorum hieromnemones exstant (cf. Syll.[3] 499). Ceterum cf. de hoc Lycopo I ad nr. 31 *t*.

---

176 *Delphis.* FOEDVS INTER ATHENIENSES ET AETOLOS FACTVM. Pomtow *Klio* XV 7 nr. 36. Contuli ectypum.

(*praecedit fragmentum decreti Atheniensium.*)
vacat versus unus.
[Α ἰ] τ ω λ ῶ ν.
[στραταγέοντος τοῦ δεῖνος ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς· δέχεσθ]αι τὰν συμμαχίαν τὰν [ποτὶ Ἀθηναίους, καθάπερ ἐπαγγέλ]-
[λονται οἱ Ἀθηναῖοι. ὅπως δὲ οἱ Ἀθηναῖοι μηδ' ὑφ' ἑνὸς ἀδι]κέωνται τῶν Αἰτωλῶν, καθὼς π̣[αρακαλέοντι οἱ πρεσβευταί]
[- - - - - - - - - - τοῖς Ἀθηναίοις καὶ τοῖς ἐν Ἀ]θήναις πολιτευόντοις καὶ τὰν νι - - - - - - - - - -
[- - - - - - εἶμεν δὲ καὶ ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν αὐτ]οῖς πᾶσι τὰ ἀπ' Αἰτωλῶν καὶ τῶν ἐν Αἰ[τωλίαι πολιτευόντων]
- - - - - - - - - - - - - - - - - - - ἐπιμελεῖσθαι καὶ ἀναπράσσειν τοῖς ἀδ[ικηθέντοις - - - - -]
[- - - - - - - - - - ὥστε ποτὶ τοὺς Ἀθηναίου]ς̣ τὰν αὐτὰν εἶμεν συμβολάν, ἃ καὶ ποὶ τοὺ[ς - - - - -]
- - - - - - - - *vacat versus unus.*
- α̣ι πολιτ̣ευομένων δίκας καταδεδικασ[μένας - - - -]
- ἐ̣ξ Ἀθηνῶν· εἰ δέ τίς κα ἄγει, μὴ 'πιτρέπ̣[ειν - - -]
[- - - - - - - - - - - - - - - - ζαμίαν ἅν κα οἱ σύνεδρο]ι δ[ο]κιμάζωντι, καὶ τοὺς νομογρά[φους καταχωρίξαι]
- - - - - - - - *vacat versus unus.*
- ν ἀνακειμέναν κυρ̣ - - - - - - - -
[- ὅ]π̣ως μηθεὶς̣ - - - - - - - -
- γ - - - - - - - - - - τι - - - - - - - - - - -

Suppl. Kla.; 4. 5. 9. 10 Pomtow || 4 fin. τὰν νί[καν Pomt. || 6 in. fort. τὸν δὲ στραταγὸν ἀεὶ τὸν ἔναρχον Kla. || 7 in. δ]ὲ̣ Pomt. || 7 med. litt. ΟΛΑΝΑ confertae et in rasura, ut videtur; ἃν Pomt. per errorem. || 9 in. τῶν ἐν Αἰτωλί]αι πολιτευομένων? Kla.; κ]αὶ Pomt. || 13 καὶ τὰ]ν ἀνακειμέναν κύρ[ωσιν τοῦ ψαφίσματος Pomt.

Pomtow titulum anno 200 propter litteraturam reiecto ad a. 219 rettulit, vix recte, quoniam tunc temporis Athenienses neutrius partes secuti sunt (cf. IG II[2] 1304 cum commentario). Id autem per se patet, cum litterarum formae alterius saec. III partis esse videantur, foedus demum post Athenas liberatas (228) ictum esse posse. Conicias Athenienses brevi post a. 228 Aetolis foedus obtulisse, siquidem alienatio quaedam inter illos et Achaeos orta erat (cf. Niese II 289); certe amicitia cum Aetolis iuncta in tit. illo Attico IG II[2] 1304 commemoratur.

177 *Delphis.* AETOLORVM ARBITRIVM DE MELITAEENSIBVS ET XYNIENSIBVS. P. de la Coste-Messelière *BCH* XLIX 1925, 100 (cf. Syll.³ 546 *A*). Contuli ectypum.

[ϲτραταγέο]ṇτοϲ Πανταλέωνοϲ τὸ πέμπτον, ἐν δὲ Μελι-
[τείαι ἀρχόντ]ων Μενεδάμου τοῦ Θραϲυδάμου, Πολεμίδα
[τοῦ ..c.5..ο]υ, Φείδωνοϲ τοῦ Εὐκράτεοϲ, ἐν δὲ Ξυνίαιϲ Δα..-
[..c.7... το]ῦ Συμμάχου, Νικία τοῦ Ἀριϲτίωνοϲ, Φιλλίδα [το]ῦ
......?...οϲ ἔκρι[να]ν οἱ δικαϲṭ[αὶ οἱ αἱρεθέν]τ[ε]ϲ ὑπὸ τῶν
[⟨τῶν⟩ Αἰτωλ]ῷν τῶν ' - - - - - - - - ΑΙΙΙ...
...c.8... ‾ΛΓ .... ΜΚ ......c.14......ϲ Πελλανε[ῦϲ],
.......c.14......εοϲ Π.....c.12.....ϲ̣ Θεοδότου Α[.]-
[..c.6.. ὅρια εἶμε]ν Ξυνιạ[ίοι]ϲ̣ [κ]ạὶ Μελιταιεῦϲι τᾶϲ χώ-
[ραϲ, ἃϲ περιαγή]ϲαντο οἱ Μελιταιεῖϲ· ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ τοῦ [.]-
[..c.6.. κὰτ τ]ὰν νάπαν ἐν τὰν παγὰν τοῦ Χαράδ[ρ]ου κạ[ὶ]
[ἐκ τᾶϲ παγᾶϲ ἐ]ν τ[ὸ ν]έμοϲ τὸ ποτὶ τᾶι Στροβείαι· ẹ(κ) τοῦ νέ[με]-
[οϲ ἐν τὰν ὁδὸ]ν τὰν [ἁ]μαξιτόν· ἐκ τᾶϲ ὁδοῦ ἐν τὰν ὁρίαν·
[καὶ ἀπὸ τῶ]ṇ ὁρίων τῶν Ῥινείων ἐν τὸ νέμοϲ τὸ Αἰνναạ[ῖον]·
[ἐκ τοῦ νέμεο]ϲ̣ ṭ[ο]ῦ Αἰνναίου ἐν τὸμ ποταμὸν τὸν Χάṛ[α]-
[δρον· ἐκ τοῦ Χ]αράδρου ἐν τὸ Χῶμα· ἐκ τοῦ Χώματοϲ ἐν
[τὰμ παγὰν? Σ]κυ[ρ]αṇ[ί]δα καλουμέναν· μάρτυρεϲ Λυκίϲ-
[κοϲ ..c.5..], Λυκίϲκοϲ Σκορπίωνοϲ, Ἀνδρόνικοϲ Βίττου, Δα-
....c.9...νίκου, Δίκων Πολυχάρμου, Δικαίαρχοϲ Κρινο-
[λάου, ..c.6..] Λαμίου, Νικόμαχοϲ Μάχωνοϲ Θέρμιοι· Εὐ-
.....,c.11...ίων, Ξεṇνίαϲ, Λ[υ]ḳίϲκοϲ Εἰδαῖοι· Λόχαγοϲ Ṇ[.]-
[- - ___ Μελ]ιταιέοιϲ κα[ὶ] Πηρέοιϲ ἔκ[ριν]ạṇ κτλ. (cf. nr. 188).

Suppl. Pomtow et Coste | 2 fin. Πολειμίδα Jouguet (Bourguet, Coste) improbante ectypo; Πολεμίτα praefert Pomtow coll. IG IX 2, 75_{26}. || 5 in. οὕτ]ωϲ (?) Coste; repugnat ectypum. || 6 in. suppl. Kla.; [Αἰτωλ]ῶν Pomt. spatio brevius, [Αἰτωλῶν ...] ΩΝ Coste longius || 6 med. post τῶν praebet ^ Bourguet, Π̣ Pomt. || 7 fin. Pomtow, Πελλανεῖϲ Coste || 8/9 Π[ελλανεύϲ?, Φιλώτ]ạϲ̣ Θεοδότου Ἀ[πε]ραντόϲ] Pomt., cf. ad nr. 166 || 9 in. ante Ν vestigium litterae Α exstare adnotat Coste, in ectypo nihil dispicitur. || 10 in. post ἃϲ addunt ἁμέ Pomt. Coste; del. Kla. probante spatio || 10/11 Ἀ]πόλλωνοϲ? Coste || 11 med. ΤΑΝΠ (Ν ex Μ correctum) || 12 fin. ΕΝ || 17/18 recte distinxit Kla. || 18/19 Δί|[κων?] Coste || 21 in. - - ιων, Εἰ[ρ]ηνίαϲ Coste improbante ectypo.

V. 1 Quintam praeturam Pantaleonis (eadem exstat nr. 31 *s*) Pomtow (Syll.³ 546 *A* not. 1) a. 213 vel a. 216—14 attribuerat. Cum vero nunc constet (cf. *Klio* XVII 197) titulum supra positum non eiusdem anni esse atque arbitrium de Melitaeensibus et Perensibus (nr. 188), sed paulo ante esse factum, hoc autem arbitrium ipsum brevi ante a. 212 ponendum sit (cf. ad nr. 188), apparet quintam Pantaleonis praeturam rectius ad a. 216—14 revocandam esse i. e. ad a. 214/3, quia a. 216/5 et 215/4 non iam vacant (cf. ad nr. 29_1 et nr. 2), atque quartam ad a. fere 222. 13 ἁ ὁρία est confinium Μελιταιέων, Ξυνιαίων, Ῥινείων. Wilamowitz. 19/20 Κρινόλαοϲ Θέρμιοϲ· idem fortasse hieromnemo ἄ. Καλλικλέοϲ = a. 261/0 vel 256/5 (Syll.³ 422, cf. Flacelière *BCH* LII 1928, 200). 20 Μάχων Θέρμιοϲ· idem (nisi Μάχων Ναυπάκτιοϲ, cf. ad nr. 17_{119}) fortasse hieromnemo ἄ. Πλείϲτωνοϲ = a. 265/4 (*SGDI* 2514). 21 Λυκίϲκοϲ Εἰδαῖοϲ· huius nepos Λυκίϲκοϲ Εἰδαῖοϲ, βεβαιωτήρ manumissionis c. a. 170—150 (nr. 105_8). Ad ethnicum cf. nr. 107_5. — Ceterum vide commentarios *BCH* l. c. et Syll.³ 546 *A*.

---

178 *Delphis.* AETOLORVM DECRETVM DE VAXIORVM EPISTVLA PERSCRIBENDA. Syll.³ 622 *A*.

[ϲτραταγέοντοϲ τῶν Αἰτωλῶν - - - - - - - - - - - -],
[ἱππαρχέοντοϲ - - - - - - - - - - - - - -, γραμμα]-
[τεύοντοϲ δ]ὲ βουλᾶϲ [.]α[.]δ[- - - -, Αἰτωλῶν δὲ γραμ]-
[μ]ατεύοντοϲ Φίλωνοϲ τοῦ Ἀπ̣[- - - - - - - - ἔδοξε]
[τ]οῖϲ Αἰτωλοῖϲ· τ[ὰ]ν ἐ[πιϲ]τολ[ὰν τὰν παρὰ τῶν κόϲμων καὶ τᾶϲ]
[π]όλιοϲ τῶν Ὀαξίων ποτὶ τὸ κοινὸν [τῶν Αἰτωλῶν πẹρὶ Ἐπικλέ]-
ọϲ̣, ὃϲ ἔϲτι μὲν Ὀάξιοϲ, κατ[ο]ικεῖ δὲ [ἐν Ἀμφίϲϲαι, ἀναγράψαι]
ἔν τε Δελφοῖϲ καὶ ἐν Θέρμωι - - - - - - - - - - - -
τὰν ἀναγραφὰν δόμεν Ἐπικλε - - - - - - - - - - -
περὶ τᾶϲ ἀναγραφᾶϲ ποιήϲαϲθαι ΕΝΝΟ - - - - - - - - -

sequitur epistula Vaxiorum (Syll.³ 622 *B*).

Supplementa in Sylloga prolata hic illic leviter mutavi (5 alterum τάν et 7 ἀναγράψαι [ἀναθέμεν Pomt.] iam recte Nikitsky). At vs. 8—10 supplere dubito, cum ne de lectione quidem constet. Suppl., ut alios omittam, Nikitsky [κ]ạ[ὶ ἐν] Ἀ̣[μφίϲϲαι, τόπον? δὲ ἐν | τ]ὰν ἀναγραφὰν δόμεν Ἐπικλε[ῖ Ἐράτωνοϲ καὶ ἐπιμέλειαν] | περὶ τᾶϲ ἀναγραφᾶϲ ποιήϲαϲθαι ẹṇṇọ[μουϲ ἄρχονταϲ?], Pomtow ṭọṇ [γρ]α[μματέα Φίλωνα, καὶ] | τὰν ἀναγραφὰν δόμεν Ἐπικλεῖ· [τὰν δὲ ἐπιμέλειαν τ]ὰν (vel [τὰν δὲ ψᾶφον τ]ὰν; ʻutrum Ọ Ν an Ạ Ν in lapide fuerit, diiudicari non potuit') | περὶ τᾶϲ ἀναγραφᾶϲ ποιήϲαϲθαι ἐν νο[μίμωι ἐκκληϲί]ạι. Quae omnia displicent; equidem exspectaverim ṭọ [δὲ] ἀ[νάλωμα τὸ γενόμενον ἐν] | τὰν ἀναγραφὰν δόμεν Ἐπικλ[ῆι. τὰν δὲ ἐπιμέλειαν τ]ạν | περὶ τᾶϲ ἀναγραφᾶϲ ποιήϲαϲθαι [*magistratum vel magistratus quosdam*].

ʻAetas non constat; scriptura convenit annis 200—170.' Intercedebat inter Aetolos et Vaxios arta necessitudo, de qua vide ad nr. 193. De duobus scribis cf. ad nr. 69_3.

179 *Delphis.* AETOLI EVMENEM II FRATRESQVE HONORANT, LVDOS NICEPHORIA ACCIPIVNT, ASYLIAM FANO MINERVAE PERGAMENO TRIBVVNT. Syll.³ 629. Contuli ectypum.

[θ ε] ό ϲ. [τ ύ] χ α.
[ἔδοξε τοῖϲ] Αἰτωλοῖϲ· [ἐπ]εὶ βαϲιλεὺϲ Εὐμένηϲ ὑπάρχων φίλοϲ καὶ ϲύμμαχοϲ διὰ προγόνων τὰν οὖϲα[ν ἐκ πα]-
[λαιῶν χρόνων ε]ὔνοιαν ἐμ παντὶ κ^υαιρῶι φανερὸϲ γίνεται ϲυναύξων, καὶ πολλὰϲ καὶ μεγάλαϲ ἀποδείξε[ιϲ]
[πεποίηται τ]ᾶϲ ἐν τὸ ἔθνοϲ εὐνοίαϲ καὶ τοὺϲ ἄλλουϲ Ἕλλαναϲ, ἀεὶ τὰ ϲυμφέροντα διαπραϲϲόμενο[ϲ],
[ϲπουδᾶϲ καὶ] φιλοτιμίαϲ οὐθὲν ἐνλείπων, γεγονότων τε αὐτοῖ πολλῶν καὶ μεγάλων εὐαμερημά[των]
[κατὰ τοὺϲ π]ολέμουϲ ἐπαυξηκὼϲ τὰμ βαϲιλείαν καὶ ἐν τὰν καλλίϲταν διάθεϲιν ἀγνηκὼϲ κέκρικε
[ϲυντελεῖν] ἀγῶναϲ καὶ θυϲίαϲ τᾶι Ἀθάναι τᾶι Νικαφόρωι μετὰ τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ δάμου τῶν
[Περγαμηνῶ]ν, περὶ πλείϲτου ποιούμενοϲ τὰν ποτὶ τοὺϲ θεοὺϲ εὐϲέβειαν, παρακαλεῖ [δ]ὲ καὶ το[ὺϲ]
[Αἰτωλοὺϲ ἐ]ξαπ[ε]ϲταλκὼϲ θεωροὺϲ Πέρϲαν, Θεόλυτον, Κτήϲιππον ἀ^υποδέξαϲθαι τοὺϲ ἀγῶναϲ
[τῶν Νικαφ]ορίων ϲτεφανίταϲ, τὸμ μὲν μουϲικὸν ἰϲοπύθιον, τὸν δὲ γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἰϲολύμπιον,
[καὶ ὡϲαύτ]ωϲ ἄϲυλον τὸ τέμενοϲ τᾶϲ Ἀθάναϲ τᾶϲ Νικαφόρου, δεδόχθαι τοῖϲ Αἰτωλοῖϲ· [ἐπ]αινέϲαι
[μὲν βαϲιλέ]α Εὐμένη καὶ τοὺϲ ἀδελφοὺϲ αὐτοῦ Ἄτταλον, Φιλέταιρον, Ἀθήναιον καὶ βαϲίλιϲϲαν
[Ἀπολλωνίδα] τὰμ ματέρα αὐτῶν καὶ τὸν δᾶμον τῶν Περγαμηνῶν ἐπὶ τᾶι ποτὶ τοὺϲ [θεοὺ]ϲ εὐϲεβεί[αι]
[καὶ ϲτεφανῶ]ϲαι ἕκαϲτον αὐτῶν εἰκόνι χρυϲέαι, τὸμ μὲν βαϲιλέα ἐφ' ἵππου, τοὺϲ δὲ ἀ[δελφοὺϲ πεζικᾶι],
[ἀρετᾶϲ ἕνεκε]ν καὶ εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ τοὺϲ θεούϲ. ἀποδεδέχθαι δὲ καὶ τοὺϲ ἀγῶναϲ τῶ[ν Νικαφορίων οὓϲ]
[ϲυντελεῖ βαϲ]ιλεὺϲ Εὐμένηϲ [ϲ]τεφανίταϲ, τὸμ μὲν μουϲικὸν ἰϲοπύθιον, τὸν δὲ γυ[μνικὸν (καὶ ἱππικὸν) ἰϲολύμπιον].
[εἶμεν δὲ] κα[ὶ] τοῖϲ νικεόντοιϲ τῶν Αἰτωλῶν τὰϲ τιμὰϲ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα τὰ ἐν τ[οὺϲ νόμουϲ περί τε τῶν]
[Πυθίων κ]αὶ Ὀλυμπίων ⟨τὰ⟩ κατακεχωριϲμένα καὶ καθάπερ ὁ βαϲιλεὺϲ Εὐμένηϲ ἀνα[δεικνύει] τὸ τέμ[ενοϲ]
[τᾶϲ Ἀθά]ναϲ τᾶϲ Νικαφόρου τὸ ποτὶ Περγάμωι ἄϲυλον, καθὼϲ κα ὁρίξῃ, ϲυναποδεδέχθαι τοὺϲ Αἰτω[λοὺϲ]
[ἄϲυλον] εἶμεν αὐτὸ τὰ ἀπ' Αἰτωλῶν καὶ τῶν ἐν Αἰτωλίαι κατοικεόντων καὶ μηθένα ἄγειν μηδὲ ῥυϲ[ιάζειν]
[μηθαμὰ ἐ]ντὸϲ τῶν ὁρίων· εἰ δέ τίϲ κα ἄγῃ ἢ ῥυϲιάξῃ ἢ ἀποβιάξαιτο ἢ διεγγυάϲῃ, ὑπόδικον εἶμεν ἐν τοῖ[ϲ]
[ϲυνέδρ]οιϲ τῶι ἀδικηθέντι καὶ ἄλλωι τῶι θέλοντι ἐν ταῖϲ ἐκ ποτιϲτάϲιοϲ δίκαιϲ. ἀποϲτέλλειν δ[ὲ]
[θεωρ]οὺϲ ἐν Πέργαμον, ἐπε[ί] κα ἁ θυϲία καθήκηι τᾶι Ἀθάναι τᾶι Νικαφόρωι· τᾶϲ δὲ ἐκπομπᾶϲ ἐπι-
[με]λεῖϲθαι τὸν ϲτραταγὸν ἀεὶ τὸν ἔναρχον. τοῖϲ δὲ θεωροῖϲ τοῖϲ ἐπαγγελλόντοιϲ τοὺϲ ἀγ[ῶναϲ]
[τῶν Ν]ικαφορίων καταϲτᾶϲαι τὰϲ πόλειϲ ἑκάϲταϲ θεωροδόκουϲ τῶν ἰδίων πολιτᾶν καὶ ἀνενε-
[γκεῖ]ν τοὺϲ ἄρχονταϲ τοὺϲ ἀπὸ τᾶν πολίων τῶι ϲτραταγ[ῶ]ι Προξένωι ἐν τὰ Πύθια· διδόμεν δ[ὲ]
[ἐκέχει]ρον καὶ ξένια, ὅϲα καὶ τοῖϲ τὰ Ὀλύμπια ἐπαγγελλόντοιϲ θεωροῖϲ δίδοντι. ὅπωϲ δὲ καὶ ἐ[ν]
[τοὺϲ ν]όμουϲ καταχωριϲθῇ ἅ τε ἀποδοχὰ τῶν ἀγώνων καὶ τοῦ ἱεροῦ ἁ ἀϲυλία καὶ ἁ τῶν θ[ε]ωροδ[όκων]
[κατάϲτ]αϲιϲ καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν τῶι ψαφίϲματι κατακεχωριϲμένα, ἐπιμέλειαν ποιήϲαϲθαι τὸν ϲτρατα[γὸν]
[Πρόξενον] καὶ τοὺϲ ἄλλουϲ ἄρχονταϲ. ἐπαινέϲαι δὲ καὶ τοὺϲ θε[ωρ]οὺϲ Πέρϲαν Δ[ιο]νυϲίου Ϲυρακόϲιον,
[Θεόλυτον] Ἀρίϲτωνοϲ Αἰγινάταν, Κτήϲιππον Δαματρίου Περγαμηνὸν καὶ εἶμεν αὐτοὺϲ προξένουϲ
[καὶ εὐεργέτ]αϲ τῶν Αἰτωλῶν. ἔγγυοϲ τᾶν προξενιᾶ[ν ὁ γ]ρ[αμματ]εύϲ. ἀναγράψαι δὲ καὶ τὸ ψάφιϲ[μα]
[τόδε ἐν ϲτ]άλαιϲ λιθίναιϲ δύο καὶ ἀναθέμεν τὰν μίαν ἐν Θέρμο[ν], τὰν δὲ ἐν Δελφούϲ· τὸ δὲ γενόμεν[ον]
[ἀνάλωμα] δόμεν τὸν ταμίαν τᾶϲ κωλ... κ[.]λ[.]ι[.]ρι[.]ε....ϲ....ạται δὲ τὸν γραμματῆ τῶν
- - - - -^(13–14)- - - ίαν.

Supplementa priorum editorum hic illic mutavi spatiorum ratione diligentius habita, quae singula adnotare supersedeo. || 3 in. πεποίηται Holleaux per epistulam || 3 in voce ἐν Ν ex Μ correctum || 6 in. κατά Wilhelm *GGA* 1900, 104 [Holleaux] || 16 fin. suppl. Kla. coll. Syll.³ 390_{40}. 562_{35}; item etiam Holleaux. || 25 med. lectionem priorum edd. τῶι ϲτρατα[γῶ]ι [ἢ] προξένωι scite corr. L. Robert per epistulam probante ectypo. || 34 in. ϲυνέδρων Pomtow, ίαν ad nomen scribae referens.

Praeter commentarium Syllogae cf. J. Partsch *Griech. Bürgschaftsrecht* 291 et A. Wilhelm *Jahresh.* XIV 1911, 197. Ad statuam equestrem Eumeni decretam vide nr. 183. — Proxenus praetor a. 183/2 (Gillischewski 58). Tempus tituli est ver 182 a. Chr. [L. Robert].

180 *Delphis.* MONVMENTVM DELPHICVM AETOLORVM. *FdD* II 3, 312.

[τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἀπὸ Ἀκαρν]άνων τῶι Ἀ[πόλλωνι ἀ]νέθηκ[ε ϲτραταγέοντοϲ - - - - -, ἱππαρχέοντοϲ]
[. . . c. 8 . . . , ἐπιλεκταρχεό]ντων Ἀγελάου, Πολε[μά]ρχου, [Ἀλεξ]άνδρου, Ϲ - - -, - - - -, - - - - -,
[. . . . c. 9 . . . , γραμματεύον]τοϲ Πο[λ]εμάρχου, τα[μι]ευόν[των] Καλλιϲ[τράτου, - - - - - - - - - - - -].

Suppl. Courby l. c. || 1 fin. addidi hipparchum, qui nimirum nominatus fuit, atque revera sic numerus septem ἐπιλεκταρχεόντων efficitur, qui etiam nr. 3 *A* invenitur || 3 med. ταμιεύοντοϲ Courby, correxi coll. nr. $3A_{20}$.

Agitur videlicet de monumento a Paus. X 16, 6 commemorato: ϲτρατηγῶν δὲ εἰκόναϲ καὶ Ἀπόλλωνά τε καὶ Ἄρτεμιν τὸ ἔθνοϲ τὸ Αἰτωλικὸν ἀπέϲτειλαν καταϲτρεψάμενοι τοὺϲ ὁμόρουϲ ϲφίϲιν Ἀκαρνᾶναϲ. Quod Aetolos Acarnanibus una cum Alexandro Epirota victis (c. a. 260, cf. *Klio* XXIV 1930, 232) dedicasse probabile est. Consentit litteratura, quae priorem saec. III a. Chr. partem prodit (Courby l. c.; item Pomtow Delphica III 136).

181 *Delphis.* CHARIXENI AETOLI MONVMENTVM DELPHICVM. Syll.³ 515. Cf. imaginem delineatam apud E. Bourguet *Les ruines de Delphes* 165.

(in epistylio) Χαρίξενοϲ Κυδρίωνο[ϲ Αἰ]τ̣ωλὸϲ Ἀπόλλ̣ω̣νι.
(in stylobata) [Χα]ρίξε̣[νο]ϲ̣ [Κυδρίωνοϲ] Α̣ἰ̣τ̣[ωλὸϲ Ἀπ]όλλωνι̣.
Ϲώνικοϲ Ἀναξίωνοϲ Αἰτωλὸϲ ἐ[ποίηϲε].

V. 3 ΑΝΛΙΞΩΝΟΣ imago, corr. Pomtow.

Idem Charixenus Cydrionis f. honoratur ab Atheniensibus titulo *BCH* LI 1927, 349, de cuius aetate non constat. Sed quod litterae monumenti Delphici medium saec. III a. Chr. indicant (sic suo iure Flacelière *BCH* l. c. contra Pomtowium, qui de annis fere 235—190 cogitavit), probabiliter Flacelière sumit Charixenum Cydrionis f. eundem esse atque praetorem Charixenum, qui a. 255/4 de Soteriis instaurandis legationem ad Athenienses miserat (Syll.³ 408), ideoque ab his honoratum esse. De anno huius praeturae atque de duobus praetoribus cognominibus distinguendis cf. ad nr. 5 et 18_{18}. Ad monumentum ipsum vide Bourguet l. c. 164.

182 *Delphis.* MVLIERIS AETOLICAE MONVMENTVM DELPHICVM. *FdD* II 3, 292.

a [ἡ δεῖνα τοῦ δεῖνοϲ] Αἰτωλὶϲ τὸμ πατέρα καὶ τὰμ ματέρα καὶ τοὺϲ ἀδελφοὺϲ Ἀπ[όλλωνι].
b *in eodem monumento, a dextra ut videtur:* Ἄντοχοϲ Τα[- - - - - - - - - καὶ τὸ]ν υἱὸν Ἀπόλλωνι.
[ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα ἐπ]οίηϲαν.

'*L'écriture présente - - les mêmes caractères - - formes du IIIᵉ siècle finissant; mais les dimensions des lettres et quelques différences dans les formes permettent de distinguer deux groupes*' *a. b* (*BCH* L 1926, 109).

Porro magna quidem cum probabilitate ad Aetolos referenda sunt monumentum Aristaenetae Timolai f. (*FdD* II 3, 257) et monumentum Lyci (*Arch. Jahrb.* XXXVII 1922, 107 = S. E. G. III 384; cf. ad nr. 70), sed cum non ab omni parte constet (cf. *FdD* l. c. not. 3; E. Bourguet *Les ruines de Delphes* 148/9), ad haec delegasse satis habeo.

183 *Delphis.* EVMENIS II STATVA EQVESTRIS DELPHIS AB AETOLIS ERECTA. Syll.³ 628 (*FdD* II 3, 276). Contuli ectypum.

βαϲιλέα Εὐμένη
βαϲιλέωϲ Ἀττάλου
τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν
ἀρετᾶϲ ἕνεκεν καὶ εὐεργε-
ϲίαϲ τᾶϲ ποτὶ τὸ ἔθνοϲ.

Est scilicet statua a. 182 ab Aetolis constituta, de qua vide nr. 179_{13}. De toto monumento cf. Courby *FdD* l. c. 275.

184 *Delphis.* PRVSIAE II STATVA EQVESTRIS AB AETOLIS DELPHIS DEDICATA. Syll.³ 632 (*FdD* II 3, 264; cf. imaginem photographicam l. c. III 4 tab. XI).

βαϲιλέα Προυϲίαν
βαϲιλέοϲ Προυϲία
τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν
ἀρετᾶϲ ἕνεκεν
καὶ εὐεργεϲίαϲ
τᾶϲ εἰϲ αὐτούϲ.

'Prusias II ὁ κυνηγόϲ (a. 182—149), socius Eumenis II in bello contra Pharnacem gesto, una cum Eumene Aetolorum amicissimo a. 182 vel paulo post hoc monumento honoratus esse videtur. Pilae duae erant simillimae, fere iuxta positae; cf. statuam Eumenis nr. 183.' Pomtow. De monumento ipso cf. Pomtow Delphica III 108; Courby *FdD* II 3, 262.

185 *Deli.* DECRETVM AETOLORVM DE INCOLVMITATE DELIORVM. IG XI 4, 1050 (F. Durrbach *Choix d'inscr. de Délos* I 47 nr. 41).

δό[γ]μα Αἰτωλῶν.

Δαλί[οι]ϲ εἶμεν ἀϲφάλειαν τὰ *vac.*
ἀπ' Α[ἰτω]λῶν καὶ τῶν π̣ό̣[λεων - -]

V. 3 An τῶν πο[λιτευόντων ἐν Αἰτωλίαι? Kla. — Annus tituli est a. 250 (I. G.).

186 *Magnesiae ad Maeandrum.* DECRETVM CALYDONIORVM DE LEVCOPHRYENIS. *Inschr. Magn.* 28. Cf. A. Wilhelm *Jahresh.* IV 1901 *Beibl.* 25; H. Swoboda *Klio* XI 1911, 450.

[- -, ὡϲ Αἰ]-
τωλοὶ ἄγοντι, Μάγνηταϲ [τοὺϲ ἀπὸ Μαιάν]δρο[υ - - - - - - - -]
προξένων καὶ εὐεργετᾶν· ὅπ[ωϲ οὖν τὰ δεδ]ο̣γμέν[α κύρια ἧι ἐν]
τὸμ πάντα χρόνον, τοὺϲ νομο[γράφο]υ̣ϲ τᾶϲ πόλ[ιοϲ καταχωρίξαι]
τόδε τὸ ψάφιϲμα ἐν τοὺϲ νόμουϲ. θεαροδόκοϲ ἀιρέ[θη Δαμόκριτοϲ]
Ϲτρατάγου. ἀναγραψάντω δὲ καὶ ἐν τὸ ἱερὸν τᾶϲ Ἀρτ[έμιτοϲ Λαφρί]-
αϲ, ᾇ οἱ κτιϲταὶ τᾶϲ πόλιοϲ, ἐπὶ τᾶϲ βάϲιοϲ, ᾆι ἁ Ἄρτεμιϲ - - - - -.
κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἐψηφίϲαντο·

Πλευρώνιοι	Ἀμβρακιῶται	Ϲκα[ρφεῖϲ]
Τριχόνιοι	Ἀργεῖοι οἱ Ἀμφίλοχοι	Καλ[λιεῖϲ]
Ἀρϲινοεῖϲ	Ϲτράτιοι	Φυϲ[κεῖϲ]
Ἀμφιϲϲεῖϲ	Ναυπάκτιοι	Ὑπα[ταῖοι]
Πολιεῖϲ	Ἡρακλεῶται	Θρο[νιεῖϲ]
Φυταιεῖϲ	Λαμιεῖϲ	Ἀ[ντικυρεῖϲ?]

Suppl. Kern ‖ 1 fin. ὡϲ Kla. ‖ 3 fin. κύρια ἧι vel διαμένηι Wilhelm, φανερὰ ἧι Kern ‖ 4 fin. Wilhelm, ἀναγράψαι Kern | 5 fin. Kla. coll. nr. 31_{131} ‖ 6 fin. τᾶϲ Λ. Kern, propter spatium del. Kla.

Aetas tituli est a. 206 vel 205 (Swoboda l. c. 452). — V. 5 Δαμόκριτοϲ Ϲτρατάγου· est praetor Damocritus Stratagi f. Calydonius (τὸ Α′ = 200/199), de quo cf. ad nr. 31_{61}. 13 Πολιεῖϲ· cf. Syll.³ 598 not. 16. 14 Φυταιεῖϲ· cf. ad nr. 24_{7}. 22 Καλλιεῖϲ· cf. ad nr. 13_{37}.

187 *Magnesiae ad Maeandrum.* AETOLI SOSICLEM ET ARISTODAMVM MAGNETAS HONORANT. *Inschr. Magn.* 91 *c. d* (Syll.³ 598 *D. E*). Cf. A. Wilhelm *Jahresh.* IV 1901 *Beibl.* 32. Contuli lapidem.

[Π]αρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰ[τωλῶν].
[στρατ]αγέοντος Θόα Τριχονίου τὸ δεύτερον, Θερμικ[οῖς, ἱππαρχέ]-
[οντο]ς̣ Νικάνδρου Τριχονίου, v γραμματευόντων τοῖς [Αἰτωλοῖς - -]-
[... Ὑ]παταίου, Μικ̣κυλίωνος Φυσκέος· v v ἐπεὶ Σωσικλῆ[ς καὶ Ἀριστόδα]-
[μος οἱ] Διοκλείους Μάγνητες ἀπὸ Μαιάνδρου τὰν πᾶσα[ν σπουδὰν καὶ φι]-
[λοτιμί]αν παρεχόμενοι διατελέοντ(ι) κοινᾶι τε τῶι ἔθνει τῶ[ν Αἰτωλῶν καὶ]
[κατ' ἰ]δίαν τοῖς ἀφικνειμένοις ἐν τὰν πόλιν αὐτῶν φανερ̣[ὰν ποιείμενοι]
[τὰν] ἰδίαν προαίρεσιν, καθὼς ἀπεμαρτυρεῖτο αὐτοῖς, v v v δε[δόχθαι τοῖς]
[Αἰτωλ]οῖς· v ἐπαινέσαι Σωσικλέα καὶ Ἀριστόδαμον Μάγ[νητας ἐπὶ τᾶι]
[προαιρ]έσει, ἃν ἔχοντι ποτὶ τὸ κ[οι]νὸν τῶν Αἰτωλῶν, v καὶ δε[δόσθαι αὐτοῖς]
[παρὰ] τ̣οῦ ἔθνεος v προξενίαν καὶ πολιτείαν κατὰ τὸν νό[μον. ἔγγυος]
.⁴⁻⁵.τας v Δράκωνος v Πολιεύς.
παρὰ τοῦ στραταγοῦ τῶν Αἰτ[ωλῶν].
[Δικα]ίαρχος v Μαγν[ή]των τᾶι βουλᾶι καὶ τῶι δάμωι χαίρειν· [Σωσικλῆς ὁ]
[ἀπο]σταλεὶς παρ' ὑμῶν ἱερομνάμων τᾶι τε ἐνδαμίαι κε[χρημένος ἐσ]-
[τὶ κα]λῶς καὶ εὐσχημόνως v καὶ τὰ κατὰ τὰς θυσίας συν[ετέλεσεν]
[τοῖς θε]οῖς, ὡς ποθῆκον ἦν, τά τε κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Πυθίων [μετὰ τῶν]
.⁴.ω̣ν καὶ τῶν ἀγωνοθετᾶν καὶ τῶν συνιερομναμόνων κ[αλῶς διῴ]-
[κησεν]· ὅθεν καὶ οἱ σύνεδροι ἐτίμασαν αὐτὸν καὶ οἱ Ἀμφικ̣τ[ίονες καὶ ἁ]-
[μὲς ἐκρί]νομες ὑμῖν γράψαι περὶ αὐτοῦ. εὖ οὖν ποιήσετε [τ]όν [τε ἄνδρα]
...⁷⁻⁸..ς καὶ τὰς δεδομένας αὐτῶι τιμὰς εὐνόως ἀποδεξά[μενοι. ἔρρω]-
[σθε]. *vac.*

Suppl. Kern || 3 fin. Weinreich (cf. ad nr. 69_3), συνέδροις Kern || 5/6 φιλοτιμίαν Wilhelm || 6 med. διατελέοντι em. idem; comprobat lapis, qui tamen habet ΔΙΑΤΕΛΕΟΝΤΟ | 7 fin. idem || 8/9 τοῖς | Αἰτωλ]οῖς Kla. propter spatia || 10 in. [προαιρ]έσει idem ex eadem causa || 14 fin. Wilh. Pomt. || 15/16 Wilh. || 17—19 L. Robert per epistulam; 18 in. [ἱερέ]ων dubitanter idem || 20 in. ἐκρίνομες Wilh. || 20 fin. L. Robert || 21 in. An [φιλοφρόνω]ς? Kla.

V. 2 Altera praetura Thoantis Alexandri f. (cf. ad nr. 30_{15}) incidit in a. 194/3 (Gillischewski 44); cf. etiam nr. 31 *n. p.* — Θερμικά habebantur autumno, Swoboda *Staatsaltert.* 356. Simul dies festos actos esse ex titulo SEG II $258_{38.40}$ certiores fimus. 3 Νίκανδρος Τριχόνιος· sc. praetor τὸ α' = 190/89 (Gillischewski 50). — De duobus scribis cf. ad nr. 69_3. 4 Μικκυλίων Φυσκεύς· habebat Delphis fundum et domum, e quibus a. 190 pulsus est (Syll.³ $610_{5.56}$). — De Sosicle et Aristodamo Magnetibus cf. Syll.³ 598 not. 3. Brevi post (a. 191/0?) Aetoli omnibus Magnetibus isopolitiam dederunt, cf. ad nr. 4*d*. 12 ....τας Δράκωνος Πολιεύς· nimirum pertinet ad familiam Draconis Poliensis, de quo vide ad nr. 8_{13}. De ethnico (Locrorum Ozolarum) cf. Syll.³ 598 not. 16. 14 Δικαίαρχος· Frater praetoris Thoantis (v. 2); prima praetura functus est a. 195/4 (Gillischewski 42) i. e. anno ante secundam fratris. Epistula igitur (vs. 13 sqq.) data est ante decretum communis Aetolorum (vs. 1 sqq.).

---

188 *Meliteae.* AETOLORVM ARBITRIVM DE MELITAEENSIBVS ET PERENSIBVS. IG IX 2, 205 (Bleckmann *Gr. Inschr. z. gr. Staatenk.* 5; Syll.³ 546 *B*; Cauer-Schwyzer 388). Contuli ectypum.

Μελιταιέοις καὶ Πηρέοις ἔκριναν οἱ ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν αἱρεθέν-
τες δικασταὶ Δωρίμαχος, Πολεμαῖος, Ἀργεῖος Καλυδώνιοι αὐτῶν
ἐπιχωρησάντων ἐξ ὁμολόγων· ὅρια μὲν εἶμεν τᾶς χώρας Μελιταιέ-
οις καὶ Πηρέοις, ὡς ὁ Ἀκμεὺς ἐμβάλλει ἐν τὸν Εὔρωπόν, καὶ ἀπὸ τοῦ
Ἀκμέος ἐν τὰν παγὰν τοῦ Γαλαίου, καὶ ἀπὸ τοῦ Γαλαίου ἐν τὰν Κολώ-
ναν, καὶ ἀπὸ τᾶς Κολώνας ἐπὶ τὸ Ἑρμαῖον ἐπὶ τὰ Εὐρύνια, καὶ ἀπὸ τῶν Ε[ὐ]-
ρυνίων κατὰ τῶν ἄκρων, ὡς ὕδωρ ῥεῖ ἐν τὸν Εὔρωπόν, ἐκ τοῦ Εὐρώ-
ποῦ ἐν τὸν Ἐλιπῆ, ἐκ τοῦ Ἐλιπέος ἐν τὸ νέμος τὸ ἄγον ἐν τὰν Ἄ[μπε]-
λον, ἀπὸ τᾶς Ἀμπέλου κατὰ τῶν ἄκρων ἐπὶ τὸ Ὕπατον, ἀπὸ
v τοῦ Ὑπάτου ἐν τὸν Κερκινῆ, ἀπὸ τοῦ Κερκινέος ἐν
v τὰν Μύνιν, ἀπὸ τᾶς Μύνιος ἐν τὸν Εὔρωπόν, τοῦ Σκαπεταίου
καὶ τοῦ Εὐρωποῦ ἐν τὰν συμβολάν. τὰν δὲ δαμοσίαν χώ-
ραν, τούς τε Καράνδας καὶ τὰν Φυλιαδόνα, μὴ ἀποδόσθων Με-
λιταεῖς ὥστε πατρῴαν ἔχειν τὸν πριάμενον πολιτευόντω[ν]
Πηρέων μετὰ Μελιταιέων, ἀλλὰ κατ' ἄντπαλον μισθούντω κα-
θὼς καὶ τὸ πρότερον. εἰ δέ κα ἀποπολιτεύωντι Πηρεῖς ἀπὸ Μελ[ι]-
ταέων, περὶ μὲν τᾶς χώρας ὅροις χρήσθων τοῖς γεγραμμένοις καὶ ἔ-
χοντες ἀποπορευέσθων βουλευτὰν ἕνα καὶ τὰ δάνεια συναπο-
τινόντω, ὅσα κα ἁ πόλις ὀφείλῃ, κατὰ τὸ ἐπιβάλλον μέρος
τοῦ βουλευτᾶ καὶ ἐμφερόντω τὰ ἐ[ν] τοὺς Αἰτωλοὺς γινόμε-
να κατὰ τὸν βουλευτάν. ἀποδόντων δὲ οἱ Πηρεῖς τὰς δεκάτας
τὰς γινομένας τοῖς δανεισταῖς, ἃς ὀφείλοντι ἐτέων τριῶν, ἀ-

ναβολὰν λαβόντεϲ ἔτη τρία. ὅϲα δὲ καὶ πρότερον ἐλάμβανον ο[ἱ]
Πηρεῖϲ πὰρ τᾶϲ πόλιοϲ κατ' ἐνιαυτόν, τοῖϲ τε ἀρχόντοιϲ ἀργυρίου
μνᾶϲ τρεῖϲ καὶ κάρυκι ϲτατῆραϲ δέκα καὶ εἰϲ τὸ ἔλαιον τοῖϲ νεανί-
οιϲ (!) ϲτατῆραϲ δέκα καὶ εἰϲ τὰν θυϲίαν τῶν Cωτηρίων ϲτατῆραϲ πέντε,
καὶ νῦν λανβανόντω, καὶ τὰ λοιπὰ ἐπιμελέϲθω ἁ πόλιϲ τῶν Μελιτα-
έων τῶν κοινῶν ἐμ Πηρέοιϲ καθὼϲ καὶ τὸ πρότερον. νόμοιϲ δὲ χρήϲ-
θων Πηρεῖϲ τοῖϲ αὐτοῖϲ καὶ Μελιταεῖϲ. τὰϲ δὲ ἐν ἀγορανόμοιϲ δίκαϲ γινομẹ́-
ναϲ Πηρέοιϲ ποτὶ Πηρεῖϲ κατὰ τετράμηνον δικαζόντω ἐμ Πηρέοιϲ οἱ ἐγ Με-
λιτείαϲ ἀγορανόμοι. ἀναγραφήτω δὲ ταῦτα ἐν ϲτάλαϲ ἔν τε Μελιτείαι
καὶ ἐν Δελφοῖϲ καὶ ἐν Καλυδῶνι καὶ ἐν Θέρμωι. μάρτυρεϲ· τὸ ϲυνέδριον ἅ-
παν τὸ ἐπὶ γραμματέοϲ Λύκου καὶ οἱ προϲϲτάται τοῦ ϲυνεδρίου [Πει]-
θόλαοϲ Cπάττιοϲ, Δύϲωποϲ Ἀπολλωνιεὺϲ καὶ ὁ γραμματεὺϲ [Λύ]-
κοϲ Ἐρυθραῖοϲ καὶ ὁ ἱππάρχαϲ Ἀλέξων Ἑρμάττιοϲ, Πανταλέω[ν Πε]-
τάλου Πλευρώνιοϲ, Νικόϲτρατοϲ Νικοϲτράτου Ναυπάκτιοϲ,
Δαμόξενοϲ Θεοδώρου Ἡρακλεώταϲ.

Vs. 1—6 etiam Delphis servati infra nr. 177, cf. *BCH* XLIX 1925, 101 || 5 in. Ἀκμῆοϲ exemplar Delph. || 6 in. καὶ ante ἀπὸ τᾶϲ Κ. om. exempl. Delph. || 33 fin. vel Ὀρθόλαοϲ? Kern || 34 Δύϲωποϲ lectio certa (ect.).

Tempus tituli paulo ante a. 212 statuendum est, cf. A. Wilhelm *Arch.-ep. Mitt.* XV 120, Stählin *Hell. Thessalien* 166 not. 7; probabiliter a. 213/2 (cf. ad nr. 177_1). — V. 33 Scribam Lycum eundem esse, qui v. 34 nominatur, atque ad synedrium pertinere demonstravi ad nr. 69_3. Num idem habendus sit praetor Lycus (nr. 190_{10}), ut voluit Pomtow *Klio* XV 13 (hoc dubitanter iam antea proposuerat A. Wilhelm *Jahresh.* III 1900, 52 et Ἐφ. 1914, 87), incertum est. — προϲτάται τοῦ ϲυνεδρίου nisi hic non apparent; aliis locis semper bularchi nominantur (cf. ad nr. 6_{10}), semel (IG XII 2, 15_{21}) nomen πρόεδροι invenitur. Recte his de rebus iudicasse videtur Swoboda *Staatsaltert.* 361 cum not. 2. 34 Cπάττιοϲ· ethnicum ignotum. — Ἀπολλωνιεύϲ· cf. ad nr. 31_{79}. 35 Ἐρυθραῖοϲ· cf. ad nr. 32_{12}. — Ἑρμάττιοϲ· idem ethnicum ignotum *SGDI* 1843. — Πανταλέων Πετάλου Πλευρώνιοϲ· est praetor Pantaleon I, de quo vide ad nr. 31_{144}. 36 Νικόϲτρατοϲ Νικοϲτράτου Ναυπάκτιοϲ· cf. ad nr. 58. 37 Δαμόξενοϲ Θεοδώρου Ἡρακλεώταϲ· idem scriba Aetolorum et ἔγγυοϲ proxeniae a. 245—c. 236 nr. 25, ubi cf. ad vs. 4. — Ceterum vide de hoc titulo, qui haud parvi momenti ad cognoscendas res foederis Aetolici est, commentarium Syllogae.

189 *Mytilenis.* DECRETVM AETOLORVM DE ASYLIA MYTILENAEORVM. IG XII 2, 15 (Michel 25; Cauer-Schwyzer 622). Cf. A. Wilhelm *Jahresh.* XIV 1911, 196. Contuli ectypum.

Supra inscriptionem est anaglyphum navis satis informe.

[ἔ]δοξε τοῖϲ Αἰτωλοῖϲ· ποτὶ τοὺϲ Μυτιληναίουϲ
[τ]ὰν φιλίαν τὰν ὑπάρχουϲαν διαφυλάϲϲειν καὶ μηθ[έ]-
να ἄγειν Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίαι πολιτευόν-
των πρὸϲ Μυτιληναίοιϲ(!) μηδαμόθεν ὁρμώμενον
μήτε ποτ' Ἀμφικτυονικὸν μήτε ποτ' ἄλλο ἔγκλημα
μηθέν· εἰ δέ τίϲ κα ῥυϲιάζῃ ἢ ἄγῃ, τὰ μὲν ἐνφανέα ἀν[α]-
πράϲϲειν τὸν ϲτρόταγον ἀεὶ τὸν ἔναρχον ὄντα
καὶ ἀποδιδόμεν τοῖϲ Μυτιληναίοιϲ, τῶν δὲ ἀφανέων
καταδικάζονταϲ τοὺϲ ϲυνέδρουϲ κατὰ τῶν ἀγόν-
των καὶ ῥυϲιαζόντων ζαμίαν, ἅν κα δοκιμάζωντι,
[κ]υρίουϲ εἶμεν. πρεϲβευταὶ *v* Εὔνομοϲ Θηρίου,
Μελέδημοϲ *v* Ἄβαντοϲ.

sequitur decretum Mytilenaeorum.

V. 4 Nimirum voluit quadratarius exarare τοὺϲ Μυτιληναίουϲ vel τοῖϲ Μυτιληναίοιϲ. Wilhelm (item iam primus editor M. Fränkel *Arch. Zeit.* XLIII 1885, 145).

Constituta haec esse ab Aetolis praetore Pantaleone apparet ex verbis decreti Mytilenaeorum ἐπαίνηϲαι τὸ κοῖνον τῶν Αἰτώλων καὶ τοὶϲ προέδροιϲ κα[ὶ Π]ανταλέοντα τὸν ϲτρόταγον, ὄτι εὐνόωϲ ἔχοιϲι πρὸϲ τὸ[ν] δᾶμον τὸν Μυτιληνάων. Porro cum Paton recte adnotet characterum indolem tertii a. Chr. n. saeculi eiusque nondum exeuntis esse (Fränkel l. c. 148 affirmat litterarum formas easdem esse atque tit. IG XII 2, 498, qui Ptolemaeo Philopatore I regnante conceptus est), intellegendus est praetor Pantaleon I, de quo cf. ad nr. 31_{144}, atque quarta quidem (222/1) aut quinta (214/3) praetura (cf. ad nr. 177_1). Hanc sane praeferendam esse nr. 190 docere videtur. — V. 11 Legati scilicet sunt Mytilenaeorum (sic recte iam Fränkel l. c. 148), non Aetolorum, ut voluit Paton in indice, id quod satis luculenter docet decretum Mytilenaeorum. Aetoli ipsi legationem non miserunt, sed legati Mytilenaeorum δόγμα ἤνικαν πὰρ τῶ κοίνω Αἰτώλων. Cf. etiam in fine nr. 169 πρεϲβευϲάντων ἐκ Κέω.

190 *Mytilenis.* ALTERVM DECRETVM AETOLORVM DE MYTILENAEIS. Post IG XII 2, 16 denuo ed. A. Wilhelm Ἐφ. 1914, 84. Contuli ectypum.

[- - - - μηθένα ῥυϲιάζειν Αἰτωλῶν τοὺϲ Μυτιληναίουϲ]
[μηδὲ τῶν] π̣ο̣λιτευόντω[ν] ẹ̓[ν Α]ἰ̣τ̣ωλ̣[ίαι ἀπὸ μηδεμι]-
[ᾶϲ προφ]ά̣ϲιοϲ μηδὲ κατάγ[ε]ιṇ [ἐν] Αἰτ̣ωλ̣ίαṇ· ẹ[ἰ δέ]
[τίϲ κα] ἄ̣[γη]ι, τά τε καταχθέντ̣α̣ [ἀναπρ]ά[ϲ]ϲειν
[τὸν ϲτρ]αταγὸν ἀεὶ τὸν ἔναρχ[ον ὄντ]α καὶ τοὺ[ϲ]
[ἀγνηκό]ταϲ κύριον εἶμεν ἀνάγ[οντα] ἐν τοὺ[ϲ]
[ϲυνέδρο]υϲ ὡϲ τὰ κοινὰ τῶν Αἰτ̣ωλ̣ῶ̣ν βλάπτ̣ο̣[ν]-
[ταϲ· ὑπ]ὲρ δὲ τῶν ϲωμάτων, ὧν ἐνεκάλεον
[Μυτιλη]ναῖοι Ἀγελάωι καὶ Διοδώρωι, τοὺϲ ϲυν[έ]-
[δρουϲ νῦν] τοὺϲ ἐνάρχουϲ καὶ Λύκον τὸν ϲτρα̣τ̣α̣[γὸν]
[φροντίϲαι], ὅπωϲ [ἀν]α̣πραχθέωντι αὐτοῖϲ [κ]αὶ
. . . . . c. 10 . . . . . ν . . . . c. 9 . . . . εν. *v v* εἶμ̣[εν] δὲ - -

Ectypo pleraque supplementa Wilhelmi optime comprobantur || 1 ῥυϲιάζειν propter novam lectionem vs. 3 Kla., ἄγειν Wilh. || 3 legit et suppl. Kla., μηδὲ κατὰ γ[ᾶν μ]η[δὲ κατὰ θάλαϲϲαν] Wilh. || 4 in. An potius [τιϲ κατ]ά[γο]ι? Cf. nr. 169 B_5 || 10 in. ἀεί Pat. Wilh., corr. Kla. || 11 in. φροντίζειν Pat. Wilh., corr. Kla.

Quamquam litteratura tituli paulo vetustior videtur quam tituli nr. 189, ex argumento colligendum mihi quidem videtur aetatem tituli supra positi recentiorem esse. Nam hic ab Aetolis Mytilenaeis asyliam iam tributam esse, quam quod Age-

laus et Diodorus violaverint, queruntur, satis puto apparet. Videntur autem Aetoli decernentes, ut homines rapti (cf. etiam Syll.³ 520) restituantur, simul decretum asyliae expressis verbis renovasse. Quae si recte se habent, praetori Lyco (v. 10), siquidem exeunti saec. III tribuendus est (cf. ad nr. 189), a. 209/8 aut 208/7, qui soli vacant (cf. ad nr. 28), obvenit. Atque quia litteratura suadet, ut temporis spatium inter nr. 189 et 190 quam minimum interponamus, in tit. nr. 189 potius de quinta Pantaleonis praetura (214/3) cogitandum et praetori Lyco a. 209/8 attribuendus erit. Verisimile autem est Agelaum (v. 9) intellegendum esse eundem atque praetorem Agelaum I, de quo cf. ad nr. 4_6 (A. Wilhelm *Jahresh.* III 1900, 52 et Ἐφ. 1914, 87). Lycus tamen num idem sit atque scriba Λύκος Ἐρυθραῖος, plane dubium est, cf. ad nr. 188_{33}.

191 *Teni.* DECRETVM AETOLORVM DE ASYLIA TENIORVM. Post IG XII 5, 857 plenius ed. Graindor *Mus. Belge* XIV 1910, 43 nr. 22. Contuli ectypum difficillimum lectu.

Praeter singulas easque incertas litteras tantummodo haec agnoscuntur:

1 ἀσφ[ά]λειαν 5 τοὺς πρεσβευ]τὰς τοὺς Τη̣ν̣[ίων 8 καὶ τ]ᾶς χώρας αὐτῶν 9 τὸν στραταγὸ]ν ἀεὶ τὸν ἔ[ναρχον 10 στραταγο̣ῦ̣ντ̣[ος 11 ἱππαρχοῦν]τος Τιμολόχο̣υ 12 γραμματεύ]ο̣ν̣τος [Δ]αμ̣οκλ[έος? 14 τοῖς Αἰτωλοῖ[ς 15 Αἰ]τωλῶν το

Suppl. Graindor et Kla. Pauca ex ectypo addidi.

Litteratura titulum medio fere saec. III vindicat. Itaque ad hipparchum Timolochum (vs. 11) conferendus videtur ἐπιλεκταρχέων Τιμόλοχος Ποτειδανιεύς c. a. 262, cf. ad nr. $3A_{19}$. — '*En résumé, les Étoliens auraient reconnu - - l'asile du temple de Poseidon et de l'île de Ténos et cela, dans la première moitié du IIIe siècle déjà, comme le veut Hiller von Gärtringen* (IG XII 5 p. XVI 1314)' Graindor.

192 *Tei.* DECRETVM AETOLORVM DE ASYLIA TEIORVM. Syll.³ 563 (Bleckmann *Gr. Inschr. z. gr. Staatenk.* 6; Cauer-Schwyzer 387).

Α ἰ τ ω λ ῶ ν.
στραταγέοντος Ἀλεξάνδρου Καλυδωνίου, Παναιτωλικοῖς·
ἐπεὶ Τήϊοι πρεσ[βευ]τὰς ἀποστείλαντες Πυθαγόραν καὶ Κλεῖτον τάν τε οἰκειότατα
καὶ τὰν φιλίαν ἀνενεοῦντο καὶ παρεκάλεον τοὺς Αἰτωλούς, ὅπως τάν τε πόλιν
αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἐπιχωρήσωντι ἱερὰν εἶμεν καὶ ἄσυλον τοῦ Διονύσου,
δεδόχθαι τοῖς Αἰτωλοῖς· ποτὶ τοὺς Τηΐους τὰν φιλίαν καὶ οἰκειότατα τὰν ὑπάρχουσαν
διαφυλάσσειν καὶ τὰ ψαφίσματα τὰ πρότερον γεγονότα αὐτοῖς περὶ πάντων τῶν φιλαν-
θρώπων κατάμονα εἶμεν. ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν τᾶς τε πόλιος καὶ τᾶς
χώρας τὰν ἀνιέρωσιν καὶ ἀσυλίαν, καθὼς καὶ οἱ πρεσβευταὶ ἀξίουν, καὶ μηθένα Αἰτωλῶν μηδὲ
τῶν ἐν Αἰτωλίαι κατοικεόντων ἄγειν τοὺς Τηΐους μηδὲ τοὺς ἐν Τέωι κατοικέοντας μηδαμόθεν
ὁρμωμένους, ἀλλὰ τὰν ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν εἶμεν αὐτοῖς τὰ ἀπ' Αἰτωλῶν καὶ τῶν ἐν Αἰ-
τωλίαι κατοικεόντων. εἰ δέ τίς κα ἄγηι ἢ αὐτοὺς ἢ τὰ ἐκ τᾶς πόλιος ἢ χώρας, τὰ μὲν ἐμ-
φανῆ ἀναπράσσειν τὸν σ[τρ]ατα[γὸν] καὶ τοὺς συνέδρους ἀεὶ τοὺς ἐνάρχους, τῶν δὲ
ἀφανέων ὑποδίκους εἶμεν τοὺς ἀχνηκότας γινομένας τοῖς Τηΐοις τᾶς ἐγδικάσιος
καὶ τᾶς λοιπᾶς οἰκονομίας, καθὼς καὶ τοῖς Διονυσιακοῖς τεχνίταις ὁ νόμος τῶν
Αἰτωλῶν κελεύει. ὅπως δὲ καὶ εἰς τοὺς νόμους καταχωρισθῆι (ἁ) ἀνιέρωσις καὶ ἁ ἀσυλία,
τοὺς κατασταθέντας νομογράφους καταχωρίξαι, ἐπεί κα αἱ νομογραφίαι γίνωνται,
ἐν τοὺς νόμους.

Servata sunt etiam fragmenta exemplaris Delphici (*FdD* III 2, 134*a*) = vs. 1—6 et 17 tituli supra positi || 1 pro Αἰτωλῶν habet θεοί ex. Delph. || 2 fin. Παναιτωλικοῖς non habet ex. Delph. || 3 in. ἐπειδή ex. Delph. || 3 med. utrique legato patronymicum Κλείτου add. ex. Delph. || 4 ἀνενεοῦντο ex. Delph.

Alexandri Niciae f. Calydonii prima praetura probabiliter a. 204/3 vindicanda est, cf. ad nr. 95_1. — De Panaetolicis cf. Swoboda *Staatsaltert.* 356 et Syll. l. c. not. 2. — Ad reliqua vide commentarium Syllogae.

193 *Vaxi.* PACTVM INTER VAXIOS ET AETOLOS. Ed. F. Halbherr *Mus. Ital.* III 1890, 742 nr. 197*a*.

- - - - - - - - - - -
συγγεν - - - - - - - -
ταδε συν̣ - - - - - - - -
ται Αἰτωλ̣ - - - - - - -
λίαν, ἰσοπ[ολιτείαν - - - - -
τι κοινα δ - - - - - - - -

ροις τοῖς θεο - - - - - - -
βοαθεῖν τῶν - - - - - -
κατὰ ΔΥΜΑ - - - - - -
χόντων δὲ ο[ἱ - - - - - - -
τὰ ὀψώνια τετ̣[ταράκοντα ἁμέρας?
τας τὰ ὀψώνια̣ - - - - - -
νο . . . ⁶ . . ο̣α - - - - - -

Suppl. Halbh., idem vs. 1 συγγεν[εῖς vel συγγέν[ειαν et 9 παρε]χόντων || 2 τάδε συν[έθεντο aut τὰ δὲ συγ̣[κείμενα, 4 ἀσυ]λίαν, 5 κοινᾶ̣ δ[όξηι?, 6 ἱα]ροῖς τοῖς θεο[ῖς, 8 κατὰ δύ(ν)α[μιν Kla. — '*La faccia - - è divisa in due parti da una specie di cornice orizzontale, ma sopra e sotto è la stessa iscrizione che continua senza interruzione*'.

Quando hoc foedus ictum sit, incertum est, sed formas litterarum finem saec. III a. Chr. indicare affirmat Halbh. Itaque titulus ad proelia, quae aetate belli socialis inter urbes Cretenses erant (Beloch IV 1, 725), referendus videtur; nam Aetolos his interfuisse compertum habemus, cf. Polyb. IV 53, 8. Tamen isopolitia, cuius vs. 4 mentio fit, certe iam antea Vaxiis ab Aetolis tributa est, cf. ad nr. 6_{11}; fortasse hic vetera iura renovantur.

EPIMETRVM.

DECRETA AETOLORVM NON SERVATA.

194 AETOLORVM DE SOTERIIS DECRETVM. Commemoratur eisdem fere verbis in quinque titulis: Syll.³ 408 (Atheniensium), ibid. 402 (Chiorum), *FdD* III 1, 481 (Teiorum?), ibid. 482 (Teniorum), ibid. 483 (ignotae urbis; Erythraeorum? Pomtow). Citamus verba titulorum Syll.³ 408 (*a*) et 402 (*b*).

a τὸ κοινὸν τὸ τῶν Αἰτ[ωλ]ῶν ἀποδεικνύμενον τὴν πρὸϲ τοὺϲ θεοὺϲ εὐϲέβειαν [ἐψ]ήφιϲται τὸν ἀγῶνα τὸν τῶν Ϲωτηρίων τιθέναι τῶι Δι[ὶ τ]ῶι Ϲωτῆρι καὶ τῶι Ἀπόλλωνι τῶι Πυθίωι ὑπόμνημα τᾶ[ϲ μ]άχηϲ τᾶϲ γενομένηϲ πρὸϲ τοὺϲ βαρβάρουϲ τοὺϲ ἐπιϲ[τ]ρατεύϲανταϲ ἐπί τε τοὺϲ Ἕλληναϲ καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνοϲ ἱερὸν τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων – – καὶ περὶ τούτων τὸ κοι[νὸν τ]ῶν Αἰτωλῶν καὶ ὁ ϲτραταγὸϲ Χαρίξενοϲ ἀπεϲτάλκ[αϲι πρὸϲ τ]ὸν δ[ᾶμο]ν πρεϲβείαν τὴν διαλεξομένην, ὅπωϲ [ἂν ἀποδέχηται ὁ δᾶμοϲ τ]ὸ[ν ἀ]γ[ῶ]ν[α, τὸμ μ]ὲν μουϲικὸν ἰϲο[πύθιον, τὸν δὲ γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἰϲονέμ]εον ταῖ[ϲ τε ἁλικίαιϲ καὶ ταῖϲ τιμαῖϲ – – –].

b Αἰτωλοὶ – – ἀποδεικνύμενοι τὴν πρὸϲ τοὺϲ θε[οὺϲ εὐϲέβειαν – – ἐπαγγέλλουϲι τὸν] ἀγῶ[ν]α τῶν Ϲωτηρίων, ὃν ϲυντελοῦϲιν ὑπόμνημα [τᾶϲ τῶν Ἑλλήνων ϲωτηρίαϲ κ]αὶ τᾶϲ νίκηϲ τᾶϲ γενομένηϲ πρὸϲ τοὺϲ βαρβάρουϲ τοὺϲ [ἐπιϲτρατεύϲανταϲ ἐ]πὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνοϲ τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐ[πὶ τοὺϲ Ἕλληναϲ, ἐπ]έϲταλκ[ε] δὲ περὶ τούτων τῶι δήμωι καὶ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶ[ν καὶ ὁ ϲτραταγὸϲ Χαρίξ]ενοϲ, ὅπωϲ ἂν ἀποδεξώμεθα τὸν ἀγῶνα, τὸμ μὲν μουϲικὸν ἰϲ[οπύθιον, τὸν δὲ γυ]μνικὸν καὶ ἱππικὸν ἰϲονέμεον ταῖϲ τε ἁλικίαιϲ καὶ ταῖϲ τιμαῖϲ, [καθάπερ καὶ αὐτοὶ] ἐψηφιϲμένοι εἰϲίν.

Conclamatam sane et intricatam de Soteriis Delphicis quaestionem post multos alios felicissime mea quidem sententia nuper tractaverunt P. Roussel (*Rev. ét. anc.* XXVI 1924, 97) et R. Flacelière (*BCH* LII 1928, 256). Qui viri docti comprobarunt instituta quidem esse Soteria brevi post victoriam de Gallis reportatam (279) sed ab Amphictyonibus eaque probabiliter annua acta, tum autem Aetolos praetore Charixeno haec Soteria in ludos quinquennales mutavisse. Soteria vero Aetolica primum a. 254 acta atque Charixeni praeturae a. 256/5 vel 255/4 tribuendum esse satis certe demonstravit Flacelière l. c.; de anno 255/4 praeferendo cf. *Klio* XXIV 1930, 233 not. 2. Ceterum vide de praetore Charixeno (II) ad nr. 18_{18}.

---

195 DVO AETOLORVM DE CHIIS DECRETA. PRIMVM (*a*) DE ASYLIA, ALTERVM (*b*) DE SVFFRAGIO AMPHICTYONICO. Commemoratur utrumque in titulo Chiorum Delphico S. E. G. II 258 (*a* vs. 3—7, *b* vs. 12—17).

a [τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶ]ν διά τε τὴν οἰκειότητα κα[ὶ τὴν φιλίαν τὴν ὑπάρχουϲαν διὰ προγόνων τῶ]ι δ[ήμ]ωι πρὸϲ Αἰτωλοὺϲ πρότερ[ον μὲν Αἰτωλοῖϲ καὶ τοῖϲ ἐν Αἰτωλίαι κατοικοῦϲιν] ἀπηγόρευϲε πᾶϲιν μὴ ἄγειν τὰ τῶ[ν Χίων μήτε κατὰ γᾶν μήτε κατὰ θάλαϲϲαν, εἰ] δὲ μή, ὑποδίκουϲ εἶναι ἐν τοῖϲ ϲυνέ[δροιϲ τοὺϲ ἀχηκόταϲ ὡϲ βλάπτονταϲ τὰ κοινὰ] τῶν Αἰτωλῶν.

b [νῦν δὲ κ]αὶ οἱ πρέϲβειϲ παραγενόμενοι ἀνή[νεγκαν δόγμα καὶ ἐνεφάνιϲαν τὴν] εὔνοιαν, ἣν εἶχε τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν, [καὶ τὴν ϲπουδήν, ἣν διατελεῖ] ἐνδεικνύμενον εἰϲ τὸ ϲυντελεῖϲθαι [τὰ λυϲιτελῆ ἡμῖν, καὶ ἀνήγγειλα]ν, ὅτι δεδώκαϲι τῶι δήμωι ψῆφον ἱερομναμ[ονικὴν ἐν τοῖϲ Ἀμφικτύοϲιν] ἀκόλουθα διαπραττόμενοι τοῖϲ προυπάρχου[ϲιν παρὰ τοῦ κοινοῦ φιλανθ]ρώποιϲ πρὸϲ τὴν πόλιν.

De tempore satis constat. Gannon enim Clytomedis f., quem Chii primum hieromnemonem designaverunt (vs. 48 huius tituli), apparet Delphis ἄ. Δίωνοϲ (Syll.³ 444 *A*). Quem archontem Flacelière *BCH* LII 1928, 282 a. 254/3 (aut 251/0) in munere fuisse putat, sed quod mihi quidem recte Beloch IV 2, 404 demonstrasse videtur Dionem in anno, qui est ante Pythia, collocandum esse, potius a. 255/4 praefero. Tum igitur titulus est eiusdem anni atque decretum Chiorum Syll.³ 402 (vide nr. 194), cf. Flacelière l. c. 268 not. 1. Quia autem hieromnemo Gannon pylaea verna 254 munus iniit (Beloch l. c.), decretum illud Aetolorum *b* anno 255 vindicandum erit. Decretum *a* autem quot annis ante a. 255 factum sit, non liquet. — De suffragio Amphictyonico Chiorum cf. etiam Beloch IV 2, 388.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

PROLEGOMENA.

I. FASTI AETOLICI.

p. XX$_{57}$. L. Robert per epistulam nos certiores fecit in tit. IG VII 188 supplementum Aetolorum revera non recte se habere sed hunc titulum cum tit. IG VII 189 esse coniungendum. Agitur potius de controversiis inter Pagaeos (tum Achaeorum) et Aegosthenitas (tum Boeotorum) ortis, quarum arbitrium penes Thyrrhenses Cassopaeosque fuit. De singulis conferas Roberti commentationem brevi exspectandam; vide etiam eundem *Rev. ét. gr.* XXXVIII 1925, 34 not. 1.

altera parte saec. III. Duo oppida ignota Delphis Χαρίξενον τοῦ δεῖνος Αἰτωλὸν ἐκ Τριχονείου singulis statuis honorant, *BCH* LIII 1929, 26 nr. 4, 27 nr. 5. De Charixeno Proxeni f. Trichonio supplendo imprimis cogites coll. p. XXIII$_{15}$, sed recte Flacelière l. c. etiam de Charixeno Cydrionis f. admonet, qui mihi quidem praeferendus videtur (cf. ad nr. 181), si revera e Trichonio oriundus fuit.

p. XXII$_{18}$. De tempore cf. nunc etiam Roussel *BCH* LIV 1930, 277.

218/7. A Lamiensibus honoratur Ἀριστοδάμα Ἀμύντα Ζμυρναία ἀπ' Ἰωνίας, ποιήτρια ἐπέων, quae carmina condidit, in quibus etiam περὶ τοῦ ἔθνεος τῶν Αἰτωλῶν ἐπεμνάσθη, Syll.^{3} 532. Eadem etiam a Chaleensibus summis honoribus affecta est, SEG II 263. Cf. M. Guarducci *Poeti vaganti e conferenzieri dell'età ellenistica = R. Accad. dei Lincei* CCCXXVI 1929, 639. 655/6.

208—196. ὁ δεῖνα - - εος Αἰτωλὸς ἐκ Φυ[ταίου] proxenus Throniorum, IG IX 1^1, 308. Cum vel ex genere dicendi Αἰτωλὸς ἐκ Φ. (pro Φυταιεύς) appareat oppidum Thronium tunc temporis Aetolorum foederis non fuisse atque litterarum formae, quae quidem IG l. c. typis expressae sunt, tempus c. a. 200 indicent, soli anni 208—196 in censum veniunt, cf. p. XXXI$_{58}$. XXXII$_{86}$. XXXVI$_{98}$.

p. XXXIII$_{87}$. Titulum nunc ed. Flacelière *BCH* LIV 1930, 395 nr. 3; de nomine nihil superest nisi Λαΐστας Αι - -, sed ethnicum Ὑποσείριος utique recte est suppletum.

p. XXXVIII$_{45}$. De apocletis novissime egit (improbabiliter sane) W. Schwahn *Wien. Stud.* XLVIII 141 ss.

fin. saec. II. Ἀντίφιλος Θρασυμήδευς Αἰτωλός proxenus Ὀπουντίων καὶ Λοκρῶν τῶν μετὰ Ὀπουντίων, IG IX 1^1, 272; de tempore cf. *Klio* XX 88. Vide etiam nr. 72 et ad nr. 137$_{25}$.

Testimoniis incertis adde:

— Κυρηναίοις ἐπολέμει Πτολεμαῖος. οἱ δὲ ἡγεμόνα ἐξ Αἰτωλίας Λύκωπον μεταπεμψάμενοι τούτῳ τὴν προστασίαν τῶν κοινῶν ἐνεχείρισαν. - - σφαλέντων δὲ τῶν ἀνδρῶν Lycopus monarchiam instituit, Polyaen. VIII 70. De tempore ideoque de Lycopo nequaquam constat, cf. Beloch IV 2, 615.

-- Αἰολίδαν (em. Porson, Ὀλίδαν codd.) ἀνέθηκεν Ἠλεῖον τὸ ἔθνος τὸ Αἰτωλῶν Olympiae, Paus. VI 15, 2.

— Ἀχαιοὶ Delphis ἀνέθεσαν Ἀθηνᾶς ἄγαλμα πόλιν τῶν ἐν Αἰτωλίᾳ παραστησάμενοι πολιορκίᾳ· τῇ πόλει δὲ ἣν εἷλον Φάνα τοὔνομα ἦν. γενέσθαι δὲ χρόνον φασὶν οὐκ ὀλίγον τῇ πολιορκίᾳ (sequitur narratio de oraculo ab Apolline Pythio petito atque oppidanis denique siti domitis). Quando hoc factum sit, plane ignoratur (vide tamen quae Woodhouse Aetolia 148/9 coniecit); nomen oppidi etiam apud Steph. Byz. s. v. Φάναι legitur: ἔστι καὶ Φάνα ἑνικῶς πόλις Αἰτωλίας (Ἰταλίας codd.). Woodhouse l. c. 141 de ruderibus hodie Σιδηρόπορτα vocatis cogitat; cf. etiam Schober *RE Suppl.* V 107 nr. 178.

I. THERMVS ET VICINIA.

$1_{2\,in.}$ - - ἀργυρίου] Μ, ὁλὰς ἀργυρίου ᵛ Μ - - Preuner.

2 ad commentarium: Eidem anno (215/4) praetorem Lattamum attribuit Flacelière *BCH* LIII 1929, 456. Verumtamen hoc falsum est. Nam quia Flacelière l. c. haud dubie recte titulum Syll.[3] 539*A* pylaeae autumnali a. 215 tribuit, haec autem tunc temporis mense Delphico Bucatio (Aug./Sept.) habebatur (cf. Busolt-Swoboda *Gr. Staatskunde* II 1303/4), i. e. exeunte anno Aetolico, qui aequinoctio autumnali finiebatur, apparet Lattami praeturae potius a. 216/5 vindicandum esse. — ad v. 11: ΗΤΕΩΝ non ἡτέων sed ἐτέων transcribendum esse scite coniecit Wolfg. Krause coll. ΗΚΗΒΟΛΟΙ (Naxi, IG XII 5 p. XXIV 1425*b*), ΗΚΗΒΩ[λε] (Deli, IG XII 5 ad nr. 147), ΗΛΛΕΝ (Pari, IG XII 5, 1045), ΗΣΠΕ[ρης] (Oropi, IG VII 235_{46}) [adde ΗΡΜΟΚΡΕ(ων) Therae, IG XII 3, 780. Hiller]. Ad formam ἕτος cf. Buck *Greek Dialects*[2] § 58*c*. Denique P. Maas de voce τῆτες (σῆτες) non satis explicata admonendum esse putat necnon de illo κατῆτος, quod in hymno in Iovem Dictaeum (Diehl Anth. lyr. gr. vol. II 279) v. 19 legitur.

3*A* ad v. 7: De situ τοῦ Πραντός cf. Rhomaios Δελτ. IV 1918, 116, qui affirmat solum τὸ παρὰ τὴν Κεχρινιὰν κάστρον τῆς Μπελεχρινιάσας in censum venire. — ad v. 18: Ἐρταῖος etiam nomen proprium Cretense esse admonet Preuner, cf. *Ath. Mitt.* XLIX 1924, 38. — ad v. 20: De nomine Δωρίμαχος cf. W. Schulze *SB Ak. Berl.* 1910, 805. — ad v. 23: De Deriensibus cf. Rhomaios Δελτ. l. c. 113/4.

B v. 1 in voce στραταγέοντος littera ρ ex γ correcta. 7 lege κρῖμα ᵛ πόλις. Contulit rogatus W. Peek, qui misit *ectypum*. — ad v. 4: De situ τοῦ διατειχίσματος cf. Rhomaios Δελτ. l. c. 112/3.

4_{28} lege δραχμῶν (*an* στατήρων ?) et in dextra columna commentarii p. 6 v. 35 'S. E. G. II 258'.

7 Titulus certe ante annos 263/262 scriptus est, sc. quo tempore Phocenses Aetolorum fiunt, cf. p. XVIII_{74}.

8 ad v. 11: Probabiliter Flacelière *BCH* LIII 1929, 479 hieromnemonem Λυκέαν anni 230 eundem putat atque hieromnemonem Λυκέαν Ῥαδάνιον a. c. 216 (*Fl 38*) et hieromnemonem cognominem annorum 277 et 256 eundem atque bularchum Λυκέαν Δυμαῖον.

11 ad v. 47: Phocis iam a. 256 ab Aetolorum dominatione liberata, cf. p. XIX_{33}.

13 in commentarii dextra columna p. 13 v. 8 lege 'decreta XI et XII primo omissa tum in fine addita videntur'. — ad v. 7: De situ Lysimachiae vide infra p. 83.

16_{14} fortasse Πολεμά]ρχου, cf. nr. 6_{13}.

17 ad v. 13: Πάφανος = Πά(μ)φανος? Wilamowitz coll. nomine oppidi Παμφία (Πάμφιον), de quo vide ad nr. 105_9. Ibidem sane est ethnicum Πανφιεύς. — ad v. 27: Supplementum Πλείσταινος apud Pomt. *Klio* VII 443 reicit Flacelière *BCH* LIII 1929, 28 (cf. infra nr. 204). — ad v. 66: Protarchi frater est Ἐπήραστος Ἀμφία Ἐρετριεύς, naopoeus Delphicus ante a. 274 (Syll.[3] 238 I_{16}) et hieromnemo Euboeensium anni 272 (*Fl 7. 8*), cf. Flacelière *BCH* LIII 1929, 473 cum not. 1.

25_{22} Ἀπημάντου? Preuner. Apographum meum praebet O, quod ectypo probari videtur. — ad v. 43: Etiam Flacelière *BCH* LIII 1929, 484 hieromnemonem veris a. 252 eundem putat sumitque Opuntios iam tum Aetolorum fuisse (l. c. not. 3).

29 ad v. 1: Siquidem a. 216/5 praetor Lattamus munere functus est (cf. add. ad nr. 2), altera Pyrrhiae praetura potius a. 215/4 assignanda est. Τιμάγορος autem, pater Pyrrhiae, haud dubie idem qui autumno a. 257 hieromnemo Aetolorum (*Fl 23*). Ceterum Pyrrhiae patronymicum et ethnicum recte iam Pomtow (*RE* IV 2678) ex tit. IG IX 2, 216 coniecerat. — ad v. 3 Δαμοτέλης Τελεσάρχου Φυσκεύς· idem ἔγγυος proxeniae etiam add. nr. 201_3, ubi vide quae adnotavimus; hieromnemo anni 238 alius est habendus. — ad v. 8 Αἰγινάται· Admonendum est a. 210 Aeginam a Romanis captam Aetolis traditam esse, cf. p. XXX_{70}. Videtur igitur hac quoque re comprobari nos recte tertiam Pyrrhiae praeturam a. 210/9 assignasse; vide etiam infra ad v. 27. — ad v. 12 Πολύξενος Νεαπόλιος(?)· Flacelière *BCH* LIII 1929, 484 eundem putat Πολύξενον Λιμναῖον, hieromnemonem Aetolorum aut. a. 210 (*Fl 42*). — ad v. 27 Αἰγιεῖ· Respice quod a. 209 Aegii de finiendo bello Aetolico actum est (p. XXX_{103}).

30 ad v. 2: Quarta Dorimachi I praetura rectius a. 202/1 attribuitur, cf. infra ad v. 9. — ad v. 9: Non recte nos conclusisse Aetolos pace a. 206 Naupactum amisisse inde apparet, quod et vere a. 203 et autumno a. 202 inter hieromnemones Aetolorum Naupactius quidam invenitur (*Fl 44. 45*). Itaque solus a. 202/1 in censum venit, quo Naupactus Aetolorum non fuit, atque huic quarta Dorimachi praetura assignanda est. — ad v. 10: Patronymicum Alexandri recta coniectura iam Pomtow (*RE* IV 2677) collegerat.

31 ad v. 55: Cf. add. ad nr. 29_3. — ad v. 108: Cum Dorimachus a. 202/1 quarta praetura functus sit (cf. add. ad nr. 30_2), Thoas a. 203/2 primum praetor fuit. — ad v. 123: Ἡράκλειτον Δάμωνοϲ Θηβαῖον Βοιωτόν Flacelière *BCH* LIII 1929, 475 eundem putat atque Ἡράκλειτον, hieromnemonem Boeotorum autumni a. 214 (*Fl 40*).

32_6 fortasse subest Ἄχαρνοϲ τοῦ δεῖνοϲ Ἀθηναῖοϲ, certe hoc nomen Athenis aetate imperatoria usitatum est; cf. ind. IG III 2. Preuner.

$37_{2/3}$ [Β]ουδιεῖ Hiller coll. Steph. Byz. s. v. Φίκειον; de oppido Βούδεια sive Βούδειον (Magnesiae aut Phthiotidis) vide Stählin *Hell. Thessalien* 78 not. 2, 4.

38 ad v. 8: Phocenses a. 263/262 Aetolorum facti sunt (cf. p. XVIII_{74}) atque usque ad a. 256 in eorum dicione manserunt (cf. p. XIX_{33}).

196 (ante nr. 51). STATVA AETOLI. 'ἐν Θέρμοιϲ τᾶϲ Αἰτωλίαϲ - - ἐγκεχαραγμένον τῇ βάϲει τᾶϲ Αἰτωλοῦ εἰκόνοϲ' Ephorus apud Strab. X p. 463 (Preger Inscr. Graec. metricae nr. 164). Cf. Wilamowitz *SB Ak. Berl.* 1921, 732.

χώρηϲ οἰκιϲτῆρα παρ' Ἀλφειοῦ ποτε δίναιϲ
θρεφθέντα, ϲταδίων γείτον' Ὀλυμπιάδοϲ,
Ἐνδυμίωνοϲ παῖδ' Αἰτωλοὶ τόνδ' ἀνέθηκαν
Αἰτωλόν, ϲφετέραϲ μνᾶμ' ἀρετᾶϲ ἐϲορᾶν.

Respondebat huic epigrammati alterum ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἠλείων ἐπὶ τῷ Ὀξύλου ἀνδριάντι, quod et ipsum ab Ephoro l. c. traditum est. — Tempus videtur saec. IV esse ('*sicher nicht viel älter*' Wilam. l. c.).

57_3 procul dubio supplendum [Πανταλέωνοϲ] atque intellegendus ille Archidamus Pantaleontis filius, qui a. 219 Aegirae interfectus est (cf. p. XXVI_{23}). Pater igitur est Pantaleon Petali filius Pleuronius, de quo vide ad nr. 31_{144}; cf. etiam Gillischewski 57 et Pomt. *Klio* XV 12.

60 Militum mercennariorum catalogum exstare comprobat Hiller coll. titulo IG XII 3, 327 cum suppl. p. 283.

72 in commentarii v. 2 lege 'a. 189'; cf. p. XLII_1.

82*b* Probabiliter Preuner ΝΙΓΕΡΙ casum dativum (Νίγερι) interpretatur; cf. Th. Eckinger *Orthogr. lat. Wört. in gr. Inschr.* 130.

85, 9 Ϲπακί(α) = Ϲφακία (cf. nr. 30_5), velut Ϲπαῖροϲ = Ϲφαῖροϲ (cf. nr. 103_5 cum comment.). Preuner.

93 Novam eamque scitam interpretationem tituli protulit Hiller, atque simul etiam Preuner in eandem coniecturam incidit. Qui viri docti legendum proponunt: Δορὸ ϙύν' *h*ιαρὰν ἆξε i. e. 'Doro canem sacram adduxit'. κύνεϲ ἰαροί commemorantur e. gr. in tit. Epidaurio IG IV² 1. 122_{37}, cf. 121_{125}; ceterum vide *RE* VIII 2576.

II. PHISTYVM ET VICINIA.

96 ad v. 22: Ethnicum Ῥαδάνιοϲ cum Cretico Ἀραδήνιοϲ apte confert Hiller.

100 ad v. 1: Pater praetoris Trichae est praetor Ἀγέλοχοϲ τοῦ Τριχᾶ Ϲτράτιοϲ, cf. ad nr. 69_2.

108 ad v. 4: Lege 'proavus'.

109 ad v. 6 Προέννιοϲ· Hiller admonet de nomine oppidi Maliensium Πρόαρνα (Stählin *Hell. Thessalien* 219 not. 6; cf. Prohernios in tit. CIL III 586. 12306 = IG IX 2 p. 19) et Πρόερνα Achaiae Phthiotidis (Stählin l. c. 157), assimilationem in nomine barbaro (prohellenico, cf. Stählin l. c. 1. 219 not. 6) non miram ratus. Sane de utroque oppido ipso in tit. nr. 109 non agitur, quia et Malis et Achaia Phthiotis inde ab a. 189 non iam in dicione Aetolorum sunt, cf. p. XLIII_{40}.

IV. LYSIMACHIA.

Oppidum Lysimachiam cum supra (cf. ad nr. 13_7) in hodierno vico *Pappadhatais* collocatum sit, revera potius prope vicum *Murstianu* situm fuisse probabile est, cf. *RE* XIII 2552 ss. et nr. 130. Itaque tituli nr. 128 et 129 nescio cui alio oppido tribuendi atque parti III (Trichonium et vicinia) addendi sunt.

VI. CALYDON.

Titulum Latinum CIL III 509 Patris tribuit Mommsen, haud dubie recte; cf. *RE* XII 1705/6.

136 Tricca c. a. 235/234 Aetolorum facta est, cf. p. XXII_{30}. — ad v. 10: Cf. etiam infra nr. 206. — ad v. 11: Etiam [Ἀρ]χέδαμοϲ Πρόϲχειοϲ, hieromnemon Aetolorum c. a. 216 (*Fl 38*), in censum venit.

137 In fine lemmatis adde '*Ect.*'. — ad v. 26: Accurate nunc situm antiqui oppidi Agrinii determinavit et ruinas effodere coepit Meliades, cf. Πρακτικά 1928, 96 ss. ('τρία ἀκριβῶϲ χιλιόμετρα πρὸϲ ΒΔ. τοῦ ϲημερινοῦ Ἀγρινίου, ἀριϲτερὰ τῆϲ δημοϲίαϲ ὁδοῦ τῆϲ φερούϲηϲ εἰϲ Κραβαϲαρᾶν, ἐκτείνεται ὁ χῶροϲ τοῦ ἀρχαίου Ἀγρινίου' l. c. 98).

138 Titulum denuo edidit F. Poulsen, ut promisit, *BCH* LIV 1930, 42ss. addita imagine photographica. Textus idem est, quem supra praebemus, nisi quod v. 5 ΜΑΤΡÓϹ exhibet adnotatis his: '*une rasura entre le* Τ *et le* Ρ *peut signifier qu'on avait d'abord gravé une ancienne forme dialectale, probablement* ΜΑΤÉΡΟϹ', sed littera Є mihi quidem, ni imago fallit, satis certa videtur, atque Rhomaios quoque Δελτ. l. c. ΜΑΤÉΡΟϹ habet. Ex commentario autem locupletissimo, quem ipse adeas, haec proposuisse iuvat. Haud improbabiliter P. censet agi de hereditaria lite inter duas partes unius familiae; '*la manière, dont Théreios et les autres descendants de la mère sont nommés séparément, semble indiquer que cette mère s'est remariée, et que Théreios est le fils du premier mariage*'. Partis victricis esse etiam Κλέαιχμον, qui utpote ab intestato heres nescio qua re potitus sit, id quod ratum esse arbitri iubeant; intellegendum enim esse ἐδίκαξαν - - νικῶντα - - Κλέαιχμον τὸ σῦλον. Ad nomen Καμύδων (v. 3) P. nomen pagi Lindiorum Κάμυνδος confert. V. 11 ἐπίπομπος '*belangbar*' Hiller apud Pouls. Denique quod ad aetatem attinet, P. titulum ex sermone et forma litterarum c. a. 300 vindicat; equidem cum Rhomaio (vide lemma) antiquius tempus utique praefero. — Inventa est lamina in latere occidentali collis Laphrii.

152*d* [Δ]ύϝε· eadem forma exstat in tit. Eretriensi IG XII 9, 1273/4 I_6; nam ΔΥϜΕ, quod Papabasileiu legit, recte se habere monet Hiller (cf. etiam *Phil. Wochenschr.* 1931, 416).

VII. CALLIVM ET VICINIA.

155 Titulus eodem loco etiamnunc est, cf. Pappadakes Δελτ. VI 1920/1 (1923) παράρτ. 152.

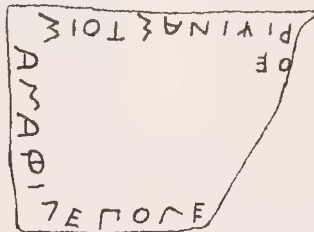
156 = SEG I 212. — Alter titulus (ϜΕΙΛΑΤΑ), quem in commentario citavimus, videlicet idem est atque SEG III 433. Est igitur non in vico Βελούχοβος inventus sed prope Physcum atque inscriptionibus Locridis occidentalis adnumerandus.

158 Vidit titulum loco commemorato etiam Pappadakes, cf. Δελτ. VI 1920/1 (1923) παράρτ. 152.

159 Titulum repperisse videtur Pappadakes, cf. Δελτ. VI 1920/1 (1923) παράρτ. 152.

VIII. OPHIONEI.

197 (post nr. 161). TITVLVS SEPVLCRALIS. Tabula lapidis calcarii a dextra fracta, in vico *Kostaritsa* inventa, nunc in scholam oppidi *Lidhoriki* transportata. Ed. Pappadakes Δελτ. VI 1920/1 (1923) παράρτ. 153 cum delineatione εἰκ. 6 (SEG III 434).

- - ριχίνας τοὶ σᾶμα, φίλε Πολε[μαῖε, πονέ]θε.

Suppl. Pappadakes, praeterquam quod nomen Πολεμαῖος praetuli (Πολέμων ἐπ. Papp.), nam propter formas Πολεμαῖος et Πτολεμαῖος etiam in Aetolia simul usurpatas (vide indicem) versus sic minus offendit; prius nomen e. g. Πυρριχίνας (Ἀρριχίνας Crönert). — Pappad. titulum sic interpretatur - - ριχίνας τοῖ σᾶμα, φίλε· Πολέμων ἐπονήθη, sed τοῖ = τοδί Eleorum (atque Boeotorum) est et iota longum, ad haec φίλε pro ξεῖνε, δαῖτα sim. dictum displicet, itaque τοι potius σοι intellegendum est et Πολ. nomen eius, qui mortuus est (sic etiam SEG l. c.). Ad πονήθη cf. IG IX 1[1], 867_6 (Pappad.). Litteratura est saec. V.

X. AGRAEI.

198 (post nr. 168). TITVLVS SEPVLCRALIS. Μεγάλη ἐπιταφία στήλη ἐκ λίθου μελανοφαίου inventa prope vicum *Kechrinia*, ubi Πρᾶς situs fuit (cf. add. ad nr. 3 A_7). Ed. K. A. Rhomaios Δελτ. IV 1918, 123 (SEG I 244).

Ἀντίγονος Πυρραν(ό)νδα.

Lapis praebet ΠΥΡΡΑΝΝΔΑ, quod emendavit ed. coll. tit. *Ath. Mitt.* XXXII 1907, 9 nr. 3_{17}, ubi inter testes manumissionis Πυρρανόνδας Ἱστώριος recensetur. Sumendum erit quadratarium litteram omissam colore addidisse. — Litterarum formae saec. II a. Chr. antiquiores non sunt, Rhom.

XI. TITVLI AETOLORVM EXTRA AETOLIAM INVENTI.

170 Innotuerunt duo nova fragmenta huius tituli, quorum alterum (*b*) a. 1929 Delphis erutum addidit Flacelière, alterum (*c*) in museo Delphico asservatum Roussel. Ed. utrumque fragmentum (*b* cum delineatione) Flacelière *BCH* LIV 1930, 75.

b

- - - -
- - ε - -
- - ας ὅτα[ν - -
- - ων ἐφόδια ʟ - -
- - Αἰτω]λῶν Βοιωτοὺς - -
- - ὅσον δ' ἂν χρόν]ον δέωνται, χρῆσ[θαι τᾶι συμμαχίαι? -
- - Αἰτωλοὶ παρὰ Βοιωτ]ῶν ἢ Βοιωτοὶ παρ' Αἰτω[λῶν - -
- - τι ἀφῶσιν Αἰτωλοὶ Βοιω[τοὺς - -
- - Βοιωτοὶ] Αἰτωλούς· διδόναι δὲ ὅτι̣ - -
- - ἐπ]ειδὰν προαν[α]λώσωσιν Βοι[ωτοὶ - -
- - ἀποδ]οῦναι τοὺς βουλάρχους ἐντ - -
- - εῖν καὶ ἐν τῶι ἐπιστήσοντι συ̣[νεδρίωι? - -
- - ο]υ̣. κατὰ ταὐτὰ δὲ καὶ ὅτι ἂν Αἰτ[ωλοὶ - -
- - προαναλώσω]σιν, [ἀ]ποδ[ο]ῦναι τα̣[ς ἀρχὰς τῶν Βοιωτῶν - -
- - - - - - - -

c

- - - -
- - του κ - -
- - ἐ]ν̣ Αἰτ̣[ω]λ̣ίαι του - -
- - ίας καὶ τἀπί[λοιπα? - -
- - τὰ]ς ἀρχὰς - -
- - - - -

Suppl. Flacelière || *b* 10 fin. exspectatur indicatio temporis definiti velut ἐν τ[ῶι ἐνεστῶτι μηνί sim. vel ἐντ[ὸς ἐνιαυτοῦ sim., L. Robert apud Flac. || 11 in. fortasse μετὰ τὸ - - ἐπανελθ]εῖν Kla. || *c* 3 fin. Hiller.

Crassitudo lapidis, quae in inferiorem partem crescit, docet fragmentum *b* supra fragmentum principale esse ponendum atque ita quidem, ut inter ea decem fere versus interciderint; de sede fragmenti *c* non constat. Agitur autem de mutuorum auxiliorum cibariis, tempore, sumptibus suppeditatis; ad singula cf. commentarium editoris. — V. 11 cf. IG VII 4149_{24} παρέδωκα τῶι ἐπιστήσοντι ἀγωνοθέτη̣, Robert.

Quod ad aetatem tituli attinet, Flacelière accurata quaestione instituta cum Belochio tempus brevi post pugnam Ipsiacam (annos 301—299) praefert (item iam *CR Ac. Inscr.* 1929, 146). Contra M. Guarducci (*Riv. filol.* 1930, 321 ss.) de anno 295 cogitat. Ipse etiamnunc in retinendo anno 291 persevero.

179 in var. lect. lege '5 in.' (pro '6 in.'). — Supplementa Holleauxii et Roberti nunc publici iuris facta sunt *BCH* LIV 1930, 332/3 (v. 16 fin. ille ἐν τ[οῖς νόμοις περὶ τῶν] praefert). Ibidem 334/5 Robert de tempore tituli egit.

181_3 correctionem Pomtowii improbare videtur E. Bourguet *Rev. arch.* 1918 VII 224. 240. Preuner. — De monumento cf. nunc etiam Schober *RE Suppl.* V 95 nr. 151.

182 Cf. etiam Schober *RE Suppl.* V 111 nr. 189 (ibidem 93 nr. 150 de monumento Aristaenetae et 96 nr. 152 de monumento Lyci).

183 Cf. etiam Schober *RE Suppl.* V 76 nr. 129.

184 = *FdD* III 4, 76; cf. etiam Schober *RE Suppl.* V 97 nr. 153.

185_3 lege πο[λίων.

199 (post nr. 184). *Delphis.* STATVA LACRATIS (?). G. Blum *BCH* XXXVIII 1914, 23.

- - ης
- - Αἰτωλῶ[ν]

Hunc lapidem, cui certe a dextra alter contiguus erat cuiusque litteratura *'assez haut dans le IIIe siècle'*, ad monumentum Aetolorum contra Gallos praetorum pertinere atque nomen Lacratis supplendum esse haud improbabiliter suspicatur ed. coll. Paus. X 15, 2. 20, 4 (vide supra p. XVII_{65}).

200 (post nr. 184). *Delphis.* STATVAE HEROÏNARVM (?). *FdD* III 1, 575.

Λάνασσα Ἀριστονόα Δαμαίνα

Nomina, quae exstant in basi Aetolorum quae dicitur (cf. Pomt. *RE Suppl.* IV 1236 nr. 20; Bourguet *FdD* l. c. p. 84. 389), videntur heroïnarum Aetoliarum esse, de quibus sane aliunde non constat. Formae litterarum sunt alterius saec. II a. Chr. partis, quo tempore hoc monumentum renovatum est.

201 (post nr. 184). *Delphis.* GORGIPPI ATHENIENSIS PROXENIA. *FdD* III 2, 90.

ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς· Γόργιππον Ἀντιγόνου
Ἀθηναῖον πρόξενον εἶμεν Αἰτωλῶν αὐτὸν
καὶ ἐκγόνους. ἔγγυος τᾶς προξενίας Δαμο-
τέλης Τελεσάρχου Φυσκεύς.

Cum Colin l. c. argumentis satis infirmis titulum anno 189 vindicare cupiat, mihi quidem exiens saec. III praeferendum videtur. Reperitur enim idem Δαμοτέλης Τελεσάρχου Φυσκεύς, de quo confer ad nr. 29_3, etiam a. c. 223/2 et 210/9 ἔγγυος proxeniae; id tamen haud dubie recte agnovit Colin Damotelem Physcensem, qui a. 189/8 βουλαρχέων τοῦ Λοκρικοῦ τέλεος (*SGDI* 2070 et 2139, ubi corr. v. 2 μηνὸς Δ[ίου]), eundem esse habendum. Itaque hieromnemo cognominis anni 238 diversus est. De Gorgippo Atheniensi aliunde non constare videtur.

202 (post nr. 184). *Delphis.* BASIS PTOLEMAEORVM. Quattuor fragmenta (*a b c d*), quae ed. R. Flacelière *BCH* LIII 1929, 19 nr. 1 (cum delineationibus).

a *b*

βασίλισσαν Ἀρ[σινόην βα]σιλ[έως Πτολεμαίου]
καὶ βασιλίσσης [Βερενί]κης

Λ Α Μ Ι Ο [.] Ο

c *d*

βα[σιλέα Πτολεμαῖον / σίλισσαν . . . ? . . .] βασι]λέως Πτολε[μαίου]
καὶ β[ασιλίσσης . . . ? . . . .]

[Α] Ι Τ Ω Λ Ω Ν [Α Π Ο Λ] Λ Ω Ν Ι

Suppl. Flacelière haud dubie recte frg. *a* cum *b* et frg. *c* cum *d* coniungens, atque suo iure idem sumit fragmenta *a* + *b* in sinistra parte fragmentorum *c* + *d* esse collocanda. Cetera autem omnia plane incerta sunt, praeterquam quod id quoque probo praeter statuam Arsinoae (sc. filiae Ptolemaei III Euergetae) propter spatia minimum duas alias in hac basi positas fuisse. Itaque, ut unum saltem exemplum restituendi monumenti proferam, cogitari potest statuas Arsinoae eiusque mariti (sc. Ptolemaei IV Philopatoris) atque inter eas statuam filii (sc. qui postea Ptolemaeus V Epiphanes) dedicatas fuisse, ut hoc fere modo suppleas:

βασίλισσαν Ἀρ[σινόην βα]σιλ[έως Πτολεμαίου]
καὶ βασιλίσσης [Βερενί]κης

[Πτολεμαῖον βασιλέως Πτολεμαίου]
[καὶ βασιλίσσης Ἀρσινόης]

βα[σιλέα Πτολεμαῖον βασι]λέως Πτολε[μαίου]
καὶ β[ασιλίσσης Βερενίκης]

Λάμιο[ς] Ο[*nomen patris* ὁ ὕππαρχος τῶν Α]ἰτωλῶν [Ἀπόλ]λωνι [Πυθίωι].

Atque revera habebant Aetoli, cur Ptolemaeum IV Philopatorem tali honore afficerent, cf. p. XXIX_1. XXX_{98}. $XXXI_{40.74}$. XXXII_{21} (vide etiam Polyb. IV 30, 8), nisi is, qui dedicavit (nomen Λάμιος in Aetolia frequens est, vide indicem), beneficiorum in semet ipsum collatorum gratiam rettulit. Certe monumentum alteri parti saec. III tribuendum est (c. a. 240—203, Flacelière).

203 (post nr. 184). *Delphis.* STATVA VNIVS EX PRIORIBVS PTOLEMAEIS. R. Flacelière *BCH* LIII 1929, 24 nr. 2.

[βασιλέα Πτολεμαῖον] βασιλέως Πτολεμαίου
[καὶ βασιλίσσης . . . ⁷ . . .]ης Σώσιππος Αἰτωλὸς
[ἐκ . . . . . ¹¹ . . . . . Ἀπ]όλλωνι.

Suppl. Flacelière; fortasse v. 3 ante Ἀπόλλωνι vacabat (Hiller). — Hanc statuam propter scripturam (*'approximativement le deuxième tiers du IIIe siècle av. J.-C.'*) ad Ptolemaeum II Philadelphum aut Ptolemaeum III Euergetam (vix Ptol. IV Philopatorem) esse referendam (sc. v. 2 Βερενίκης aut Ἀρσινόης supplendum) censet ed. Sane adhuc unus tantum Aetolus Sosippus innotuit, Σώσιππος Θεστιεύς, μάρτυς manumissionis a. 213/2, nr. 96_{14}.

204 (post nr. 184). *Delphis.* DVORVM AETOLORVM ANATHEMA. R. Flacelière *BCH* LIII 1929, 28 nr. 7 cum delineatione.

[ὁ δεῖνα Εὐ]δαίμο[νος (?) καὶ ὁ δεῖνα]
[- - - ο]υ Αἰτωλ[οὶ Ἀπόλλωνι].

Suppl. Flacelière. Litterarum formae alteram saec. III partem produnt. — Magnam cum hoc baseos fragmento similitudinem habent duo alia Delphis inventa, alterum pertinens ad anathema, quod . . . ⁷ . . . ος Εὐρυδάμου, alterum ad id, quod - - ονία Πλε[ιστ - - dedicavit, l. c. 27 nr. 6 et 30 nr. 8 cum delineationibus. Itaque Flacelière haud improbabiliter conicit etiam haec anathemata Aetolorum esse atque cum illo per eandem occasionem oblata.

205 (post nr. 184). *Delphis.* DEDICATIO. R. Flacelière *BCH* LIII 1929, 31 nr. 9.

Ἑρμοφά[νης?]
Ἀριστοφ - -
Αἰτωλ[ὸς]
Ἀπόλλ[ω]νι
Πυθίωι.

Suppl. Flacelière || 1 aut Ἑρμόφα[ντος]. — Formae litterarum sunt saec. III ad finem vergentis (*'le dernier tiers'*). Aliam dedicationem ignoti cuiusdam Aetoli continet fragmentum l. c. 33 nr. 12.

206 (post nr. 190). *Strati.* TITVLVS SEPVLCRALIS. SEG III 446.

Δορκίνα[ς]
Καλλιπολίτας.

Litteratura tempus c. a. 200 a. Chr. indicare videtur, ut de bularcho cognomini (nr. 136_{10}) cogitare liceat.

EPIMETRVM.

194 Titulum *FdD* III 1, 481 in lemmate commemoratum Teiorum esse negat L. Robert *BCH* LIV 1930, 322 ss., qui eum potius uni e Cycladibus vindicat; Ius videtur praeter ceteras in censum venire. Titulum autem *FdD* III 1, 483 Smyrnaeis tribuendum esse certa ratione idem vir doctus l. c. 326 ss. atque simul M. Segre *Historia* V 1931, 241 ss. comprobaverunt. Quo in titulo tractando uterque etiam de Soteriis eorumque chronologia egit, atque ita quidem ut ex eis, quae Segre disseruit, appareat Roberti ratiocinationem non esse firmam ad probandum. Neque tamen magis Segre ipse mihi persuasit, quamquam non nimium a Flaceliero discrepat.

195 ad commentarium: Anno 255/4 archontem Dionem nunc etiam Flacelière vindicat (*BCH* LIII 1929, 446/7).

INDICES.

COMPENDIA.

Locorum notae:

Agr. = Agraei
Ap. = Aperanti
Arsin. = Arsinoe
Bucat. Bucatium
Cal. = Calydon
Call. = Callium
Oph. = Ophionei
Phist. = Phistyum
Therm. = Thermus
Trich. = Trichonium

Reliquae notae:

ἄρχ. = ἄρχων
γραμμ. = γραμματεύς
ἱππ. = ἵππαρχος
στρ. = στραταγός
ταμ. = ταμίας
sim.

f = filius eius, cuius nomen antecedit.
p — poetice

Fl 1 vide tab. hieromn. columnam ultimam.

signum || distinguit homines diversos.

I. VIRI ET MVLIERES.

De Aetolis adeas etiam indices *SGDI*, Syll.^{3}, *FdD*.

Α- - Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 31*
Α- - *f*: Ἀμύνταϲ Πελλαῖοϲ 17 69
Ἄβαϲ *f*: Μελέδημοϲ *Mytilenaeus* 189 12
Ἀγαθ- - [Β]ουδιεύϲ 37 2 *cum add.*
Ἀγαθίαϲ Νικάνοροϲ Καλυδώνιοϲ 31 26
Ἀγαθῖνοϲ 24 23
Ἀγαθίων *f*: ...ίων Αἰτωλόϲ p. XV 35
Ἀγαθόκλη *serva* 108 6
Ἀγαθοκλῆϲ *f*: Διονύϲιοϲ 24 21; Ϲωϲίξενοϲ 24 22
Ἀγαθοκλῆϲ Δικαιάρχου Ἀρϲινοεύϲ 24 2
Ἀγαθοκλῆϲ *f*: Ἀγάθων Θεϲϲαλὸϲ ἐγ Λαρίϲηϲ 17 21
Ἀγάθυμοϲ Λέωνοϲ Καλυδώνιοϲ 137 37
Ἀγάθων 24 34 || *f*: Ἀριϲτίων 24 32
Ἀγάθων *f*: Τιμοκράτηϲ [.]ϲ[.]θ[.]ν- - 32 29
Ἀγάθων *Aetolus*, γραμμ. 32 4 (= Ἀ. Ἀ. Ἐρυθραῖοϲ?)
Ἀγάθων *f*: Ἀγάθων Ἐρυθραῖοϲ 32 11. [20]
Ἀγάθων Ἀγάθωνοϲ Ἐρυθραῖοϲ 32 11. 20
Ἀγάθων Ἀγαθοκλέουϲ Θεϲϲαλὸϲ ἐγ Λαρίϲηϲ 17 21
Ἀγάθων Φυϲκεύϲ, ἱππ. 29 2
Ἀγακλῆϲ Ϲιμμίχου Μακεδὼν ἐκ Πέλληϲ 17 71
Ἀγαϲίαϲ *f*: Δημόνομοϲ Ἐρετριεύϲ 25 15
Ἀγέαϲ Α(sihn.) *hieromn. Fl 37*
Ἀγέαϲ Καλλιεύϲ, γραμμ. 8 14
Ἀγέλαοϲ *Aetolus*. ἐπιλεκταρχ. 180 2
Ἀγέλαοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 23*
Ἀγέλαοϲ Ἀρϲινοεύϲ 31 2; ἱππ. 31 146
Ἀγέλαοϲ Βουκατιεύϲ 107 7
Ἀγέλαοϲ Καλυδώνιοϲ 137 58: *f*: Φίλων Καλυδώνιοϲ 137 46
Ἀγέλαοϲ I Ναυπάκτιοϲ p. XXV 14. 18. XXVII 37. XXIX 21. 43; ϲτρ. τὸ α´ *tab. praet. s. a. 231/0*; τὸ β´ *ibid. s.a. 224/3*; τὸ γ´ *ibid. s. a. 217/6*; *cf. etiam* 190 9
Ἀγέλαοϲ II (Κλεονίκου?) Ναυπάκτιοϲ. ϲτρ. *tab. praet. s. a. 170/69*
Ἀγέλαοϲ Ϲτρατικόϲ. ταμ. *Acarn.* 3 *A* 25
Ἀγέλοχοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 28* || *Fl 40*
Ἀγέλοχοϲ Ἀρϲινοεύϲ 101 12
Ἀγέλοχοϲ Τριχᾶ I Ϲτράτιοϲ, ϲτρ. *tab. praet. s. a. 169/8*
Ἀγέλοχοϲ Φιλωταεύϲ 105 7
Ἀγεμάχα Ἀνδρoμένεοϲ Καλυδωνία 137 2. 7. 9. 10. 41; *f*: Διονύϲιοϲ, Ἀνδρόνικοϲ, Ἀνδρoμένηϲ (Πρόϲχειοϲ) 137 4. 8. 42
Ἀγέμαχοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 25. 32*
Ἀγέμαχοϲ Ϲτράτιοϲ 109 7; *f*: Ὑβρίϲταϲ Ϲτράτιοϲ 36 14
Ἀγέμαχοϲ Ἐπινίκου Φολάντιοϲ 24 11. 13. 25 71; γραμμ. 25 60
Ἄγεμοϲ Λύϲωνοϲ Ναυπάκτιοϲ p. XII 64
Ἀγένομοϲ *f*: Ϲῶϲοϲ Κρὴϲ Ἐλευθερναῖοϲ 31 48. 104
Ἄγεϲτοϲ Ἀγρολέωνοϲ Καλλιεύϲ p. XXXIII 95
Ἀγήμων Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 26. 52*
Ἀγηϲαγόραϲ *f*: Ἀντίοχοϲ Βουκατιεύϲ 99 4
Ἀγήϲανδροϲ Βουκατιεύϲ 99 8. 9
Ἀγήϲανδροϲ Φίϲτυοϲ 97 12; ἱαροφύλαξ 95 9
Ἀγηϲίαϲ *f*: Ἀθήναιοϲ Ἐρέϲιοϲ 17 4
Ἀγηϲίαϲ Λυκομήδεοϲ Μάγνηϲ ἀπὸ Μαιάνδρου 24 7
Ἀγηϲ[ίλαϲ?] *f*: Θραϲύδαμοϲ [Μαραθ- -?] 12 10
Ἀγηϲίπολιϲ Βουκατιεύϲ 97 6
Ἀγήϲιπποϲ(?) *Aetolus* 85, 5
Ἀγηϲίων *f*: Φορμίων Γλαυκα(ῖ)οϲ 13 15
Ἀγηϲίων Διοκλέοϲ Κορίνθιοϲ 24 3
Ἀγήϲων *Aetolus* 104 9
Ἀγήϲων Βουκατιεύϲ 97 13 || 97 14
Ἀγήϲων Δεξιεύϲ 18 8; ταμ. 3 *A* 21
Ἀγήϲων *f*: Λύκωποϲ Καλυδώνιοϲ 137 93
Ἀγήϲων Ϲτράτιοϲ, ϲτρ. *Acarn.* 3 *A* 23
Ἀγήϲων *f*: Ϲτομᾶϲ Φιλωταιεύϲ 96 22
Ἀγήϲων Φίϲτυοϲ 99 13. 100 9 || 103 10 | 110 5 || 110 6 || ἀρχ. 97 3 || ἱαροφύλαξ 100 3; *f*: Ϲκορπίων Φίϲτυοϲ 111 4
Ἀγήϲων Φαλακρίωνοϲ Φίϲτυοϲ 97 11
Ἀγήταϲ Ψυλλίωνοϲ Βουκατιεύϲ 97 11: *f*: Λυκόφρων Βουκατιεύϲ 103 8
Ἀγήταϲ I Λοχάγου I Καλλιπολίταϲ. ϲτρ. τὸ α´ *tab. praet. s. a. 218/7* (p. XXVIII 49. 81. 88); τὸ β´ *ibid. s. a. 201/0*; *f*: Λόχαγοϲ II Καλλιπολίτηϲ Syll.^{3} 636 12
Ἀγήτωρ Θεοπόμπου Ῥόδιοϲ 17 34
Ἀγιάδαϲ Κλεοδάμου Μεγαλοπολίταϲ 17 12
Ἀγίαϲ Κλεοϲθένεοϲ Ἀχαιὸϲ ἐξ Αἰγίου 12 15
Ἀγίαϲ Αἰτωλόϲ *scriba hieromn. Fl 19*
Ἀγίαϲ Νεοπολίταϲ 96 15. 16
Ἀγίαϲ *f*: Νικόλαοϲ Αἰτωλὸϲ ἐκ Προϲχείου p. XIX 70
Ἀγίαϲ *f*: Πολέμαρχοϲ, Δικαίαρχοϲ Ὑπαταῖοι 71 11
Ἀγίαϲ *f*: Λάαλκοϲ Φενικόϲ 22 2
Ἄγιπποϲ *f*: Τιμοκράτηϲ Ζακύνθιοϲ 25 67
Ἆγιϲ(?) Βουκατιεύϲ 106 11
Ἆγιϲ Δεξιεύϲ 25 71
Ἀγλαΐδαϲ *f*: Ϲίμμαργοϲ Μελιταιεύϲ 17 6
Ἀγοραῖοϲ *f*: Τελένικοϲ *Ap.* 164 2
Ἀγοραῖοϲ Ὑπαταῖοϲ *hieromn. Fl 44*
Ἄγριοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 23*
Ἄγριοϲ Ϲωϲθενεύϲ, ταμ. 3 *A* 22
Ἀγρολέων *f*: Ἄγεϲτοϲ Καλλιεύϲ p. XXXIII 96
Ἀγρολέων *f*: Λύκων Ναυπάκτιοϲ p. XIX 8
[Ἀγχ?]έμαχοϲ Καλλιεύϲ 74
Ἀγωνίππα, θευκολήϲαϲα Ἀρτ. *Call.* 155 1
Ἀγώνιπποϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 33*
Ἄδματοϲ *f*: Ε- - Ϲικυώνιοϲ 17 86
Ἄδμητοϲ *f*: Φίλιπποϲ Μακεδών 17 19
Ἀέροποϲ Εὐάλκου Ἀμβρακιώταϲ 31 127
Ἄθαμβοϲ Μακυνεύϲ 13 22
Ἀθανίων Ἱάρωνοϲ 24 22; *f*: Ἱάρων 24 22
Ἀθανίων Πάτρωνοϲ Δελφόϲ 172 3
Ἀθηνάδαϲ *f*: Τίμων Δυμαῖοϲ 13 35
Ἀθήναιοϲ *f*: Ϲκύθηϲ Ἐλαΐτηϲ 17 60
Ἀθήναιοϲ Ἀγηϲίου Ἐρέϲιοϲ 17 4
Ἀθήναιοϲ *Pergamenus* (*frater Eumenis II*) 179 11
Ἀθηνόδωροϲ *f*: Ἡράκλειτοϲ Ἀθηναῖοϲ 13 5
βαϲιλεὺϲ Α ἰ α κ ί δ α ϲ *f*: βαϲιλεὺϲ Πύρροϲ 154 1
Αἰακίδαϲ Καλλιεύϲ 25 66; ϲτρ. *tab. praet. s. a. 238/7*; *hieromn. Fl 25*
Αἰακίδαϲ Ϲωτίωνοϲ Πρῶνοϲ 31 95
Αἴαϲ Ναυπάκτιοϲ 18 19
Αἰγεύϲ 60 VI 2
Αἴγιϲθοϲ *f*: Φιλέαϲ Βουταιεύϲ 13 34
Πόπλειοϲ Α ἴ λ ι ο ϲ *duumvir Nicopolis* 92 *c* 3
Αἰμονίδαϲ Θράιϲτιοϲ 138 2
Αἶμοϲ 60 VII 6
Αἰνέλαοϲ Λεχώϊοϲ 102 7
Αἰνήϲα *serva* 82 *c* 1
Αἰνηϲίαϲ *f*: Ἀριϲτόμαχοϲ 24 24
Αἴνιχοϲ *f*: Εὐρύνομοϲ *Ap.* 163 2
Αἴϲιμοϲ 60 VII 13
Αἰϲχίαϲ *f*: Ἀκρότιμοϲ Ἀθηναῖοϲ 25 73
Αἰϲχρίαϲ *f*: Κλέων Ἀχαιὸϲ ἐξ Αἰγίου 31 175
Αἰϲχρίων *f*: Ἀρχίδαμοϲ(?) *Aetolus* 128 2
Αἰϲχρίων [*aut* Αἰϲχριώνδαϲ] Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 50*
Αἰϲχρίων Καλυδώνιοϲ 137 57 || Αἰϲκρίων *f*: Λυκίϲκοϲ Καλυδώνιοϲ 31 96
Αἰϲχρίων *f*: Καλλικράτηϲ Μεϲϲάνιοϲ 31 34
Αἰϲχρίων *Trich.* 117 6

Ἀρτεμίδωρος 60 III 12. 17. IV 7. 15
Ἀρτεμίδωρος Εὐτύχου Περγαῖος 25 26
Ἀρτέμων 60 II 22. 25. VI 19
Ἀρχαρέτα Λεπτίνα Καλυδωνία p. XXXIII 99
Ἀρχέδαμος *Aetolus*, βούλαρχ. 136 11
Ἀρχέδαμος Καλλιδάμου Ἀχαιὸς ἐκ Βούρας 12 27
Ἀρχέδαμος Πρόσχειος *hieromn. Fl 38*
Ἀρχέδαμος Φόλας p. XXXIV 88. XXXV 76. XXXIX 58. XL 69. XLV 22 *al.*; στρ. τὸ α΄ *tab. praet. s. a. 191/0* [*cf. etiam* 4 28 (?)]; τὸ β΄ *ibid. s. a. 188/7*; τὸ γ΄ *ibid. s. a. 182/1*; τὸ δ΄ *ibid. s. a. 175/4*
Ἀρχέλαος *Aetolus* 27 5
Ἀρχέλαος Ἀρσινοεύς 17 57 ‖ 131 16 (?)
Ἀρχέμαχος Εὐηνο- - 17 3
Ἀρχέμαχος Νικολάου Ἀθηναῖος 31 179
Ἀρχέμαχος Τριχονεύς *hieromn. Fl 51*
Ἀρχέπολις Βουκατιεύς 97 6
Ἀρχέτιμος *f*: - -κράτης 20 7
Ἀρχι- - *Aetolus*, βούλαρχ. 16 13
Ἀρχιάδας *cf.* Ἀρχίας
Ἀρχιάδας *f*: Δεξίας 31 33
Ἀρχιάδας Καλλία 24 21
Ἀρχίας (-ιάδας?) *f*: Δαίτων ..[?]..τεύς 31 53
Ἀρχίας *f*: Σωκράτης, Ἄρχιππος Ἀθηναῖοι 25 38. 40
Ἀρχίας *f*: Ζωΐττας Μιτυληναῖος 24 6
Ἀρχίδαμος (?) Αἰσχρίωνος *Aetolus* 128 1
Ἀρχίδαμος Καλλιπολίτας *hieromn. Fl 41*
Ἀρχίδαμος Πανταλέωνος Πλευρώνιος p. XXVI 23. 29; ἱππ. 57 2 *cum add.*
Ἀρχίδαμος Χώλεος, βούλαρχ. 9 10
Ἄρχιππος Ἀρχίου Ἀθηναῖος 25 40
Ἄρχιππος Αἰτωλός *hieromn. Fl 37*
Ἄρχιππος Αρμ.[?]. Λακεδαιμόνιος 137 31
Ἄρχιππος Μελιταεύς, γραμμ. 31 30. 101; *hieromn. Fl 43*
Ἄρχιππος Ἀρχίωνος Μεσσάνιος 31 35
Ἀρχίων *f*: Ἄρχιππος Μεσσάνιος 31 35
Ἀρχύτας Λαμένεος Ἀμφισσεύς 31 152. 154; *f*: Ξενοφάνης Ἀμφισσεύς 31 172
Ἄρχων 39 4
Ἄρχων Μικκέα 39 3
Ἀρχωνίδης Πυθώνακτος Θάσιος 17 58
Ἀρχωνίδης *f*: Κλείνθοος (?) Πεπαρήθιος 17 31
Ἀρχωνίδας Εὐκλείδα Σικυώνιος 17 80
Ἄσανδρος *f*: - -δεχος (?) 47 3
Ἀσκλαπιάδας Αἰτωλός *hieromn. Fl 33*
Ἀσκλαπιάδας .[?].σίου Σολεύς 29 5
Ἀσκλαπιάδας Ἀριστάρχου (?) Χαλκιδεύς 31 156
Ἀσκλάπων 60 II 2. VII 3
Ἀσκλάπων Πόσσιδος Περ- - 32 17
Ἀσκληπιάδης 60 III 16. V 13. 14. 16. VI 1
Ἀσσκλη[πιάδας? Ἀργεῖος?] 30 34
Ἄστυδος (= Ἀστύλος?) Ταυρίσκου Ἀρακυνεύς 17 81
Ἀστύλος *cf.* Ἄστυδος
Ἀστύνομος Λυσία 17 64
Ἀστώ, θευκολήσασα Ἀρτ. *Call.* 155 1
Ἀσωποκλῆς Μεγακλέος Ἀθηναῖος 25 72

βασιλεὺς Ἄτταλος (I) *f*: βασιλεὺς Εὐμένης 183 2
Ἄτταλος *Pergamenus* (*frater Eumenis II*) 179 11
Ἀττινᾶς 60 IV 18
Ἀφθόνητος Χαριδήμου Ἀχαιὸς ἀπὸ Φθίας ἐξ Αι...ρων 6 2; *f*: Πολύστρατος, Ἀνάξανδρος, Χαρίδημος 6 3
Ἄχαρνος (?) [Ἀθη]ναῖος 32 6 *add.*

Βαβύρτας *f*: Πιττίας Αἰτωλός p. XVII 91
Βάθυς *f*: Λυδικὸς Αἰτωλός p. XIX 87
Βακιάς *serva* 95 3. 6
Βάκχιος 60 III 7. VII 1. 22
Βασσ *Aetolus, numm.* p. XLVIII 94
Βεβαία *serva* 97 8
βασίλισσα Βερενίκα βασιλέως Μάγα Μακέτα 56 *c*; βασίλισσα Βερενικη 202 *ab* 2
βασίλισσα Βερενίκα βασιλέως Πτολεμαίου (III) Μακέτα 56 *e*
Βίαιος 43 8
Βίαιος Ἀριστοδάμου Ναυπάκτιος p. XLVI 49
Βίοττος Ἀριστύλου Ἐρετριεύς 25 29
Βίττος Αἰτωλός *hieromn. Fl 17*
Βίττος *f*: Ἀνδρόνικος Θέρμιος 177 18
Βίττος *f*: Νίκανδρος Τριχόνιος 97 2. 131 1. Syll.³ 636 16
Βιὼ Καλυδωνία 137 66. 74
Βίων 60 II 9
Βίων Αἰτωλός *hieromn. Fl 23*
Βίων *f*: Ἀριστόδαμος, Νικίας *Aetoli* 92 *c* 4
Βοριάδης Εὐρυτάν p. XI 76
Βοστρυχίων - -ου 15 [1]. 5. 10
Βούβα *serva* 99 7
Βουδόρκας Πρόσχιος 108 3
Βουθήρας Ἀρσινοεύς *hieromn. Fl 44*
Βουθήρας *f*: Ἀλκέσιππος Καλυδώνιος p. XLIII 101
Βουθήρας Εὐανθίου Αἰτωλὸς ἐκ Τιτρᾶν p. XVIII 76; *idem ut videtur hieromn. Fl 9 et* βούλαρχ. 12 40
Βουθήρας Ὑπαταῖος 4 5
Βοῦκρις Δαίτα Ναυπάκτιος p. XIX 100. XXII 44; *hieromn. Fl 17*
Βούλαρχος *f*: Ὑβρίστας Ἀγρινιεύς *tab. praet. s. a. 165/4*
Βρύτων Φ- -(ethn.) 54 3
Βύνθαρος Οἰνιάδας, στρ. *Acarn.* 3 *A* 22

Γαιόμαχος Δαιάν 100 7
Γάιος (?) *cf.* Ἀριστόδαμος
Γαλατεία *Oph.* 161 2
Γαῦσος Αἰτωλός *hieromn. Fl 7. 8*
Γε- -ος *f*: Μέναιχμος Γοντρύνιος 31 161
Γείτας Ἀντιπατρίδου Χαλκιδεύς 31 151
Γέλων Αἰτωλός *hieromn. Fl 22*
Γεν *Aetolus, numm.* p. XLVIII 91 ‖ 95
Γεννάδας Αἰτωλός *hieromn. Fl 27*
Γλαυκέτας Α- -(ethn.) *hieromn. Fl 37*
Γλαυκίας Φίστυος 110 7
Γλαῦκος Αἰτωλός *hieromn. Fl 37*
Γόργασος Καλυδώνιος 137 24
Γόργιππος Ἀντιγόνου Ἀθηναῖος 201 1
Γόργος Αἰτωλός *hieromn. Fl 40*
Γρίπαλος Ἀνταιεύς 17 11

Δ- - *Aetolus* 30 35
Δα- - - -νίκου Θέρμιος 177 18
Δα[?] Συμμάχου, ἄρχ. ἐν Ξυνίαις 177 3
Δαΐλοχος *f*: Δαμόκριτος *Calydonius* (?) 137 96
Δαΐμαχος Αἰτωλός *hieromn. Fl 32*
Δαϊμένης 60 VI 10. VII 8
Δαίτας *f*: Βοῦκρις Ναυπάκτιος p. XIX 100
Δαίτων Ἀρχία (-ιάδα?) ..[?]..τεύς 31 53
Δαΐφρων Ἀλκιδάμου Θάσιος 17 82
Δαμάρμενος Θέρμιος 102 3
Δάμαρχος Ἀγρεινιεύς 100 3
Δάμαρχος Βουκατιεύς 97 13
Δάμαρχος [?]ωνος Καλυδώνιος 140 1
Δαμάτριος *f*: Δαμάτριος Αἰτωλός p. XX 55
Δαμάτριος Δαματρίου Αἰτωλός p. XX 55
Δαμάτριος *f*: Κτήσιππος Περγαμηνός 179 30
Δαμέας *Calydonius* 137 22; *f*: Ξένιππος Καλυδώνιος 137 45
Δαμίππα *Arsin.* 132 3
Δαμο *Aetolus, numm.* p. XLVIII 92
Δαμο- - *f*: Δαμόφαντος 24 23
Δαμοίτας I *f*: Μυννίων Καλυδώνιος 137 46
Δαμοίτας II *Calydonius* 137 78
Δαμοιτας Ναυπάκτιος 17 52. 72
Δαμοκλέας Ὑπαταῖος 4 5
Δαμοκλῆς 25 44
Δαμοκλ[ῆς?] *Aetolus*, γραμμ. 191 12
Δαμοκλῆς Φιλίνου Ἐρετριεύς 17 32
Δαμοκράτεια Εὐρυκλείδα *Arsin.* 132 1
Δαμοκράτεια *Call.* 158 4
Δαμοκράτης Αἰτωλός *hieromn. Fl 35*
Δαμοκράτης Εἰτεαῖος *hieromn. Fl 44*
Δαμόκριτος Ἀμβρακιώτας *hieromn. Fl 39*
Δαμόκριτος Δικαιάρχου Ἀρσινοεύς 24 2
Δαμόκριτος Δαϊλόχου *Calydonius* (?) 137 95
Δαμόκριτος Στρατάγου Καλυδώνιος 30 21. 26 (*cf.* 30). 31 131. 135. 186 5. p. XXXIV 23 *al.* XXXV 39. XXXVII 96. XXXVIII 39. 62. XL 47. XLI 29. 61; ἱππ. 31 61; στρ. τὸ α΄ *tab. praet. s. a. 200/199*; τὸ β΄ *ibid. s. a. 193/2*
Δαμόκριτος Μετάπιος *hieromn. Fl 39*
Δαμόκριτος Οἰκυλheύς 31 90
Δαμόκριτος Φιλωταιεύς 97 14
Δαμόνικος *f*: Ἡραῖος, Λυσίων Μεγαλοπολῖται 31 78
Δαμόνικος Εὐρυδίκου Τορθυνεύς 17 37
Δαμόξενος Αἰτωλός *hieromn. Fl 24*
Δαμόξενος Θεοδώρου Ἡρακλεώτας 25 18. 188 37; γραμμ. 25 4
Δαμος *Aetolus, numm.* p. XLVIII 97
Δαμοσθένης *f*: Δε...τος Αἰτωλὸς ἐκ - - p. XXVIII 36
Δαμοσθένης *Calydonius* 137 80
Δαμοσθένης *f*: Δαμοσθένης Κορκυραῖος 31 158
Δαμοσθένης Δαμοσθένους Κορκυραῖος 31 158

Θέων Ἀνακτοριεύϲ, ϲτρ. *Acarn.* 3 *A* 23
Θέων Πολεμάρχου Καλυδώνιοϲ p. XII 63
Θηρίαϲ *f*: Εὔνομοϲ *Mytilenaeus* 189 11
Θόαϲ (Ἀλεξάνδρου) Τριχονεύϲ p. XXXVII 94. XXXVIII 1 *al.* XXXIX 22. 25. 86. XL 62. 65. XLIII 67. XLV 25. 31. 34; γραμμ. 31 108. 121; ϲτρ. τὸ α′ *tab. praet. s. a. 203/2*; τὸ β′ *ibid. s. a. 194/3*; τὸ γ′ *ibid. s. a. 181/0*; τὸ δ′ *ibid. s. a.* 173/2; *f*: Ἀλέξανδροϲ Τριχονεύϲ 76
Θορίων Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 34*
Θραϲέαϲ *f*: Ϲθένιπποϲ Θελφούϲϲιοϲ 31 89
Θραϲυβουλίδαϲ Ϲτράτιοϲ *hieromn. Fl 41*
Θραϲύβουλοϲ Καλυδώνιοϲ p. XI 100
Θραϲύδαμοϲ Ἀγηϲ[ίλα? Μαραθ- -?] 12 10
Θραϲύδαμοϲ *f*: Μενέδαμοϲ *Melitaeensis* 177 2
Θραϲυκλῆϲ Ἀνδρ[οκλέοϲ?] Ἀργεῖοϲ 30 29
Θραϲυμένηϲ (?) Λέωνοϲ (?) Ἀρϲινοεύϲ (?) 131 18
Θραϲυμήδηϲ 60 III 2
Θραϲυμήδηϲ *f*: Ἀντίφιλοϲ Αἰτωλόϲ p. 81 40
Θράϲων Ϲωτάκου *Calydonius* (?) 137 96

Ἱάρων *f*: Ἀθανίων 24 22
Ἱάρων Ἀθανίωνοϲ 24 22
Ἰδαῖοϲ 60 II 12
ΙΕΜΝΑΥΤΟΣ Ἰδαῖοϲ 96 3
Ἱεραμένηϲ *cf.* Εἰραμένηϲ
Ἱεροκλῆϲ Δεξιχάρ.οϲ 17 76
Ἱέρων Πυθοδώρου Ἀνθηδόνιοϲ 27 4
Ἱκέταϲ Θαρρυδάμου Ἀκραγαντῖνοϲ 17 93
Ἰόλαοϲ *f*: Λάμιοϲ Καλυδώνιοϲ 137 91
Ἵππαρχοϲ *Aetolus hieromn. Fl 52*
Ἱππιάδαϲ (?) Πανταινέτου Κορίνθιοϲ 24 3
Ἱππίαϲ *f*: Δέξιοϲ 24 22
Ἱππιαϲ Μυ[ϲτακεύϲ] (Μυ[ανεύϲ]?) 24 14
Ἱππίαϲ Ναυπάκτιοϲ 25 33
Ἱππόλαοϲ Οἰνιάδαϲ, ἱππ. *Acarn.* 3 *A* 24
Ἱππόλοχοϲ Αἰτωλόϲ p. XLIV 100
Ἱππόνικοϲ 60 VII 16
Ἱππόνικοϲ *Magnes Maeandr.* 4 11
Ἰϲ- - - -νεύϲ 31 168
Ἰϲ- - *f*: Ἀλέξανδροϲ *Aetolus* 31 163
Ἰϲόδαμοϲ Τιμοκράτεοϲ Πρῶνοϲ 31 94
Ἰϲοκράτηϲ Εὐφιλήτου Ἀθηναῖοϲ 25 73
Ἴϲτροϲ 60 II 26
Ἰϲχόμαχοϲ *f*: Ϲείρακοϲ Αἰτωλὸϲ ἐγ Μεϲάταϲ p. XVI 52

Κ..c.6.. Φιλοκράτεοϲ Ταραντῖνοϲ 24 12
Κ- - Τριχόνιοϲ 31 3
Κ..λίδιοϲ Βουκατιεύϲ 99 10
Κακι *Aetolus, numm.* p. XLVIII 95
Καλλέαϲ *f*: Τηλεφάνηϲ Αἰτωλόϲ p. XIX 88
Κάλληϲ 60 III 1
Καλλιλ- - *f*: Πάτρων 24 28
Καλλίαϲ *f*: (Δίων?), Ἀρχιάδαϲ 24 21
Καλλ[ίαϲ?] *Aetolus scriba hieromn. Fl 15*
Καλλίαϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 9. 18*
Καλλίαϲ ἐξ Ἀμφίϲϲαϲ 12 1; *f*: Καλλίδαμοϲ, Καλλικράτηϲ, Ϲωκράτηϲ ἐξ Ἀμφίϲϲαϲ 12 1
Καλλίαϲ Ἡρακλειώταϲ, βούλαρχ. 6 11
Καλλίαϲ Καλλιεύϲ, ἐπιλεκτάρχ. 3 *A* 19
Καλλίαϲ *Calydonius* 138 7
Καλλίδαμοϲ Καλλία ἐξ Ἀμφίϲϲαϲ 12 1
Καλλίδαμοϲ *f*: Ἀρχέδαμοϲ Ἀχαιὸϲ ἐκ Βοῦραϲ 12 27
Καλλίδαμοϲ *f*: Π[.]α[.]οϲ (Πράθοϲ? Πυρροϲ?) Τριχονεύϲ 32 16
Καλλικράτηϲ Ἀνδρονίκου 29 15
Καλλικράτηϲ (Καλλίτιμοϲ?) *f*: Δίκαιοϲ Αἰτωλόϲ p. XIX 89
Καλλικράτηϲ Εὐδίκου Ἀμβρακιώταϲ 17 95
Καλλικράτηϲ Καλλία ἐξ Ἀμφίϲϲαϲ 12 1
Καλλικράτηϲ Αἰϲχρίωνοϲ Μεϲϲάνιοϲ 31 34
Καλλικράτηϲ Θεοδώρου Παλεύϲ 31 80
Καλλίκων Κλε- - 24 33
Καλλιμάχα Φιϲτυῖϲ, θεοκολ. 95 9
Καλλίξενοϲ 42 3
Καλλίξενοϲ Τηλέφου Ἡρακλειώταϲ 25 39; *hieromn. Fl 30*
Κάλλιπποϲ ....c.9.... Κεφαλλὰν ἐκ Πρ[ώννων] 8 2
Καλλίϲτρατοϲ *Aetolus*, ταμ. 180 3
Καλλίϲτρατοϲ Νικοκράτεοϲ Ἑρμιονεύϲ 25 65
Καλλίϲτρατοϲ Αἰϲχρίωνοϲ *Phist.* 113 1; *f*: Ϲτρατώ 113 4
Καλλιϲτὼ Ἀριϲταίχμου θυγάτηρ Ἀλειοῦ 9 3
Καλλίτιμοϲ *cf.* Καλλικράτηϲ
Καλλιφάνηϲ *f*: Ϲωϲιαϲ Βουταιεύϲ 30 8
Καλονικα *Call.* 158 1. 3
Καμύδων *Calydonius* 138 3
Κάναϲ ...8–9... Θεϲπιεύϲ 31 54
Κανθάρα *serva* 100 4
Καριων *f*: Τελέϲων Αἰτωλόϲ p. XIX 85
Κάϲϲανδροϲ *Calydonius* 137 79
Κάϲτωρ *f*: Φίλων Ἀλεξανδρεύϲ 31 142
Καφιϲίαϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 32*
Καφιϲόδωροϲ Χαιτία Φωκεύϲ 11 45
Καφίϲων Λ- - 24 36
Κέφαλοϲ *Calydonius* (?), δαμιοργ. 138 12
Κηφιϲοφῶν Θεοδέκτου Πεπαρήθιοϲ 17 29
Κλε- - *f*: Καλλίκων 24 33
Κλέαιχμοϲ *Calydonius* 138 5
Κλέαν[δροϲ] *Aetolus*, ϲτρ. *tab. praet. s. a. 152/1*
Κλέανδροϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 31*
Κλεαρχιϲ *f*: Φιλόξενοϲ, Ϲκορπίων Ἀρϲινοεῖϲ 96 3
Κλέαρχοϲ 60 VI 20
Κλέαρχοϲ Ἀντάνοροϲ [.]δεωνοϲ (Μεδεώνιοϲ?) Ἀπειρώταϲ 31 129
Κλέαρχοϲ Κριτοδάμου Αἰτωλόϲ p. XIX 90
Κλει *Aetolus, numm.* p. XLVIII 91
Κλείνθοοϲ (?) Ἀρχωνίδου Πεπαρήθιοϲ 17 30
Κλεῖνιϲ Τριτεύϲ 31 174. 176
Κλειϲίαϲ Λύκου Πλευρώνιοϲ 53 1
Κλειτόμαχοϲ *f*: Φιλίϲκοϲ Κνίδιοϲ 13 23
Κλεῖτοϲ (Κλείτου) *Teius* 192 3
Κλεο *Aetolus, numm.* p. XLVIII 92
Κλεογένηϲ Κόνωνοϲ Λ- - 31 173
Κλεογένηϲ Φιλομήλου Πεπαρήθιοϲ 17 30
Κλεοδάμα *serva* 106 6
Κλεόδαμοϲ *f*: Θεόκριτοϲ, Ἀγιάδαϲ Μεγαλοπολῖται 17 12
Κλεόδαμοϲ *f*: Κλεόδωροϲ Πολυρήνιοϲ 31 86. 97
Κλεόδωροϲ Κλεοδάμου Πολυρήνιοϲ *f*: Φίλων, Φιλόδαμοϲ 31 86. 97
Κλεοκράτηϲ Ἡρακλεώταϲ 17 25
Κλεόλαοϲ Βουκατιεύϲ 106 9
Κλεόμαχοϲ Καλλιεύϲ 31 24. 39
Κλεόμαχοϲ Πολέμωνοϲ *Calydonius* (?) 137 98
Κλεομένηϲ Κυφαιρεύϲ *hieromn. Fl 37*
[Κλε?]ομένηϲ *f*: Ϲωϲίϲτρατοϲ Ῥόδιοϲ 32 8
Κλεομένηϲ *Trich.* 117 5
Κλεόνικοϲ Ἀτταλεύϲ 95 5
Κλεόνικοϲ *f*: Λυϲίξενοϲ Καλυδώνιοϲ 137 47
Κλεόνικοϲ Ναυπάκτιοϲ p. XXVIII 78. XXIX 7. 11. XXX 47
Κλεόπατροϲ *Aetolus* p. XXI 37; *hieromn. Fl 30*
Κλεοϲθένηϲ *f*: Ἁγίαϲ Ἀχαιὸϲ ἐξ Αἰγίου 12 15
Κλεόϲτρατοϲ *f*: Πανάρετοϲ 31 32
Κλεόϲτρατοϲ *f*: Ϲτέφανοϲ Μεϲϲάνιοϲ 31 36
[Κλε?]όϲτρατοϲ *f*: Θεόδωροϲ Ϲυρακόϲιοϲ 29 19
Κλεόταϲ Τελέμμου *Ap.* 163 3
Κλεόφαντοϲ *f*: Ὀναϲιμένηϲ 31 33
Κλεύδαμοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 37*
Κλέων Ἀπ- - 24 32
Κλέων Αἰϲχρία Ἀχαιὸϲ ἐξ Αἰγίου 31 175
Κλέων Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 30*
Κλέων Καλυδώνιοϲ 137 24
[Κλ]εώνα (?) *Aetol.* (?) 67
Κλεωνίδαϲ *f*: Τηλε- - Ῥόδιοϲ 32 10
Κλεώνυμοϲ *f*: Θεόδωροϲ ..c.6..οϲ 17 10
Κλεώνυμοϲ *f*: Ἀνδρομένηϲ Αἰτωλόϲ p. XVII 90
Κο- - *f*: Εὐθυμίδαϲ, Παϲίθεμιϲ 31 65
Κοιϲέαϲ *Aetolus*, βούλαρχ. 136 10
Κόμαιθοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 34*
Κόνων Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 11*
Κόνων *f*: Κλεογένηϲ Λ- - 31 173
Κορίνθιοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 6*
Λεύκιοϲ Κορνήλιοϲ Ϲύλλαϲ 139 4
Κόρραγοϲ *f*: Π..5..ριχοϲ Μακεδών 17 26
Κοϲϲύφα *serva* 105 4
Κράτεια ...c.9....ου *Cal.* 141 2
Κρατιάδαϲ Βουκατιεύϲ 103 8
Κρατίδαϲ Αιτωλόϲ *hieromn. Fl 36*
Κρατῖνοϲ Τριτεύϲ *hieromn. Fl 38*
Κράτιπποϲ 60 VI 25. VII 17
Κρινόλαοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 24*; *f*: Δικαίαρχοϲ Θέρμιοϲ 177 19
Κρινόλαοϲ *Oph.* 160
Κρινόλαοϲ Ϲτράτιοϲ 31 49
Κριτόδαμοϲ *f*: Κλέαρχοϲ Αἰτωλόϲ p. XIX 90
Κριτόλαοϲ *Aetolus*, γραμμ. 18 19
Κριτόλαοϲ *Ap.* 166 4
Κριτόλαοϲ Δυμάν 17 32
Κριτόλαοϲ Τριχονεύϲ, ϲτρ. *tab. praet. s. a. 157/6*; *idem* (?) 121
Κριτόλαοϲ Φίϲτυοϲ 110 3; ἄρχ. 99 3
Κριτόλαϲ Ἀργεῖοϲ - - ἐξ Ἄργεοϲ τοῦ ἐν - -δοιϲ 25 49
Κρίτοϲ *f*: Πολύξενοϲ Ἱϲτιαιεύϲ 31 178
Κρωβύλοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 22*

Νίκανδρος Αἰτωλός *hieromn. Fl 21* (*fort. idem* Ν. Τριχονεύς 17 8)
Νίκανδρος Δαιάν 100 8
Νίκανδρος Τριχονεύς 17 8 || 34 22
Νίκανδρος Βίττου Τριχόνιος p. XXXVII 97. XL—XLV *passim*; ἱππ. 187 3; στρ. τὸ α′ *tab. praet. s. a. 190/89*; τὸ β′ *ibid. s. a. 184/3*; τὸ γ′ *ibid. s. a. 177/6*; *hieromn.* (*Locr.*) Syll.³ 636 16
Νίκανδρος Δωριμάχου Τριχονεύς 32 18
Νίκανδρος Φιλωταεύς 107 1. 108 8
Νικάνωρ Ἀντάνορος [.]δεωνος (Μεδεώνιος?) Ἀπειρώτας 31 129
Νικάνωρ Αἰτωλός *hieromn. Fl 13. 14. 16. 25* *Idem fortasse*:
Νικάνωρ Δίωνος Αἰτωλός p. XIX 96
Νικάνωρ *f*: Ἀγαθίας Καλυδώνιος 31 26
Νικάνωρ *f*: Νίκαρχος Μακεδών 17 26
Νικάνωρ *Oph.* 161 1
Νικάνωρ *f*: Δαμότας Σ- - 17 53
Νίκαρχος *Aetolus* 108 10
Νικαρχος Δαιάν 100 7
Νίκαρχος Νικάνορος Μακεδών 17 26
Νίκαρχος Σίμου Πλευρώνιος 30 12
Νικάσιππος *f*: Νικύλος Μεσσάνιος 18 16
Νικασὼ Φιλωταῖς 105 2
Νικάτας *Call.* 157 2
Νικάτας Καλλιπολίτης 18 4
Νικέας 24 31
Νικέας Θέρμιος 102 8. 11
Νικέας *f*: Πολέμαρχος, Φαινέας Σωσθενεῖς 71 9. 16. Syll.³ 636 13
Νικέας *f*: Πολυκρίνης Ὑαῖος 34 18
Νικιάδας Αἰτωλός *hieromn. Fl 24. 27*
Νικιάδας Λέωνος Ἀπιρικός, στρ. *tab. praet. s. a. 141/0*
Νικιάδας Ἀτταλεύς 95 2. 5. 6. 7
Νικιάδας Βουκατιεύς 97 5. 98 9; *pater aut filius*: Εὔαρχος Βουκατιεύς 101 13
Νικιάδας *Call.* 158 6
Νικιάδας Κυφαιρεύς *hieromn. Fl 38*
Νικιάδας Φίστυος 110 2; ἄρχ. 101 11. 102 2. 103 3
Νικίας Αἰτωλός *hieromn. Fl 25*
Νικίας Βίωνος *Aetolus* 92 *c* 4
Νικίας I *f*: Ἀλέξανδρος I Καλυδώνιος 29 22. 30 14. 31 16
Νικίας III *f*: Λαδάμης I *Calydonius* 137 22 (*fortasse* Ν. III = Ν. II)
Νικίας II Ἀλεξάνδρου I Καλυδώνιος *hieromn.* (*Aenian.*) Syll.³ 636 12; *f*: Ἀλέξανδρος II Καλυδώνιος *tab. praet. s. a. 154/3*
Νικίας IV Λαδάμεος I Καλυδώνιος, στρ. *tab. praet. s. fin. saec. II*; *f*: Λαδάμης II Καλυδώνιος 139 1
Νικίας Ἀριστίωνος, ἄρχ. ἐν Ξυνίαις 177 4
Νικίας Ταλούρα Π- - (Αἰτ.) 110 12; *f*: Ἀνδρόνικος Π- - 110 13
Νικίας *f*: Νικων Φυταιεύς 24 7
Νικόβουλος Μενάνδρου Αἰκλύμιος 36 8
Νικόβουλος Αἰτωλός *hieromn. Fl 27*
Νικόβουλος *f*: Στράτων Ἀρσινοεύς 36 1. 6 *Fortasse idem*:
Νικόβουλος Πολέμωνος Ἀρσινοεύς 131 8
Νικόβουλος Θηβαῖος *hieromn. Fl 45*
Νικόβουλος *f*: Λυσίξενος, Ἄνδρων, Φιλόξενος *Calydonii* (?) 137 98
Νικόβουλος Ἑμαυτοῦ *Calydonius* (?) 137 100
Νικόβουλος Τ..c. 6..ου Καλυδώνιος 137 48
Νικόβουλος Ὀπούντιος 25 35
Νικόβουλος *f*: - -όλεμος Τ . . ατα- - (Αἰτ.) 32 26
Νικοδ- - Ἀργεῖος - - ἐξ Ἄργεος τοῦ ἐν - -δοις 25 48
Νικόδαμος *Aetolus* p. XLII 43. 48
Νεικόδαμος Βουκατιεύς 99 11
Νικόδημος Δημονίκου Ἐρετριεύς 25 16
Νικόδαμος *f*: Θεαρίδας Καλυδώνιος 137 38
Νικοκράτης *f*: Καλλίστρατος Ἑρμιονεύς 25 65
Νικολαΐδας *f*: .c. 4.ύων Κορωνεύς 31 52
Νικόλαος 60 II 18
Νικόλαος *f*: Ἀρχέμαχος Ἀθηναῖος 31 179
Νικόλαος Αἰτωλός p. XXIV 20 || *hieromn. Fl 16. 30*
Νικόλαος Νίκωνος Κορίνθιος 31 190
Νικόλαος Ποτιδανιεύς 9 13
Νικόλαος Ἁγία Αἰτωλὸς ἐκ Προσχείου p. XIX 70
Νικόλαος Φανέα Φίστυος 110 4
Νικολέων Βουκατιεύς 106 9
Νικολέων Πανφιεύς 105 9
Νικολέων Φίστυος, ἄρχ. 101 11. 102 2. 103 3; ἱεροφύλ. 106 6
Νικόμαχος Χαρίσωνος 24 19
Νικόμαχος Αἰτωλός *hieromn. Fl 5*
Νικόμαχος Ἀκαρνάν (Θύρρειος), κατοικῶν ἐν Ἀμβρακίᾳ, *legatus Aetolorum* p. XXXV 41
Νικόμαχος *f*: Σώσανδρος Ἀπειρώτας 17 63
Νικόμαχος Μάχωνος Θέρμιος 177 20
Νικόμαχος Θεσστιεύς 96 13
Νικόμαχος Καλυδώνιος 137 23
Νικόμαχος *Trich.* 117 7
Νικομήδης Καλυδώνιος 137 59
Νικόπολις Δρυοπαῖος 25 14
Νικόστρατος *f*: Ἀπολλώνιος ΛΛ- - (Αἰτ.) 31 170
Νικόστρατος Αἰτωλός *hieromn. Fl 6* || *Fl 34*
Νικόστρατος *f*: Ξένιππος Αἰτωλός p. XII 59
Νικόστρατος Φυρταίου Αἰτωλός p. XIII 29
Νικόστρατος Ἀριστάρχου Γεργεθιεύς 13 27
Νικόστρατος Μικκέα Καλυδώνιος 71 1
Νικόστρατος *f*: Νικόστρατος Ναυπάκτιος 58 2. 188 36
Νικόστρατος Νικοστράτου Ναυπάκτιος 188 36; γραμμ. τῶν συνέδρων (?) 65 *b*; ἱππ. 25 3. 58 1
Νικόστρατος Ἀρίστωνος Ῥάδεος 96 23. 108 8
Νικόστρατος *f*: Δωρίμαχος Τριχονεύς p. XXIV 27, *cf.* XXV 68. XXXVII 32. XLVIII 26 (?)
Νικόστρατος Φιλωταεύς 107 1
Νικοφῶν Αἰτωλός *hieromn. Fl 13. 14*
Νικοφῶν Θεσστιεύς 96 13
Νικύλος Νικασίππου Μεσσάνιος 18 16
Νίκων *f*: Εὐβουλίδας 24 20
Νίκων Εὐβουλίδα 24 20
Νικων Δαιάν 100 8
Νίκων Νεοπτολέμου Καλχαδόνιος 17 56
Νικων *f*: Νικόλαος Κορίνθιος 31 190
Νίκων *f*: - -ων Στράτιος 36 14
Νίκων Νικία Φυταιεύς 24 6
[Νυμ]φόδοτος Αἰμονιεύς *hieromn. Fl 43*

Ξανθίας Ἀτταλεύς 95 5
[Ξ]έναγος Αἰτωλός *hieromn. Fl 37*
Ξέναρχος Ναυπάκτιος 24 17
Ξέναρχος Πυθοκλέος Στράτιος 31 128
Ξέναρχος Φίστυος 110 2
Ξένιππος Νικοστράτου Αἰτωλός p. XII 59
Ξένιππος Δαμέα Καλυδώνιος 137 45
Ξεννίας Αἰτωλός *hieromn. Fl 15*
Ξεννίας Εἰδαῖος 177 21
Ξεννίας Τνιμαῖος 105 11
Ξεννίας Ἑλλανίκου Αιτωλὸς ἐκ Τριχονείου p. XXIII 106
Ξενόδοκος Διακρίτου Θεσστιεύς 96 12
Ξενοκράτης Αἰτωλός *hieromn. Fl 22*
Ξενοκράτης Στράτιος *hieromn. Fl 44*
Ξενομένης *Aetolus* 108 10
Ξενοφάνης Ἀμφισσεύς 17 34. 35. 36
Ξενοφάνης Ἀρχύτα Ἀμφισσεύς 31 172
Ξενοφῶν Εὐρυλέοντος Αἰγιεύς 29 26
Ξενοφῶν Εὐκλείδα (?) Ἐρετριεύς 25 11
Ξένων 60 V 5 (?). VII 11
Ξένων Λεο- - 24 34
Ξένων *f*: Ἡλιόδωρος Μιτυληναῖος 25 24
Ξένων Φίστυος 102 9. 10. 103 10. 11; ἄρχ. 101 11. 102 2. 103 3
Ξηνέας *f*: Τεισικράτης Ἀργεῖος 25 9

Οἰκιάδας *Aetolus*, στρ. *tab. praet. s. a. 269/8—265/4*; *hieromn. Fl 15*
Οἰνιάδας *Aetolus*, βούλαρχ. 12 40
Οἰνοκλέας Αἰτωλός *hieromn. Fl 34*
Λεύκιος Λευκίου Ὀλκαῖος (Ὀλκάϊος) [= *Volceius aut Ulcius*] Ῥωμαῖος 17 51
Ὀλυμπιόδωρος *f*: Λεοντίδης . . .c. 7. . ος 17 22
Ὀλύνπιχος 91, 1 3 || Ὀλύμπιχος 91, 2 5
Ὀλύμπιχος *f*: Φείδιππος Ἡρακλεώτας ἐκ τοῦ Πόντου 31 112
Ὀλύμπιχος Εὐμήλου Κορωνεύς 29 13
Ὅμαρος Αἰτωλός *hieromn. Fl 17*
Ὀνα *Aetolus*, *numm.* p. XLVIII 94
Ὀνασιμένης Κλεοφάντου 31 32
Ὀνομα- - *f*: Πειθίας Χαλκιδεύς 17 72
Ὀρθαγόρας Αἰτωλός *hieromn. Fl 35*
Ὀρθαῖος Αἰτωλός *hieromn. Fl 23*
Ὀρθοβούλα, *uxor Proxeni Trichoniensis*. p. XLIV 45
Ὄρθων 31 9
Ὄψινος [Ἐρετριεύς?] 62 1

Π- - *f*: Ἀνδροκλῆς 31 91 || *f*: Παρμενίων 24 26
Π..c. 6.. *f*: Ἀριστοτέλης Ἀργεῖος 30 20
Π..5..ριχος Κορράγου Μακεδών 17 26
Π[.]α[.]ος (Πράθος? Πύρρος?) Καλλιδάμου Τριχονεύς 32 16
ΠΛ- - 24 29
Πα- - *f*: Φιλοκράτης 32 35

Πα-- *Aetolus*, γραμμ. 16 4
Πα..°.⁶..ο..ος-- *Aetolus* 17 48
Παι-- Ἀρσινοεύς 131 14
Παιδίας Στρατίππου Ἡρακλειώτας 25 18; ἱππ. 52 2; *hieromn. Fl 27*
Παμφαΐδας Φυσκεύς, ἐπιλεκταρχ. 3 *A* 19; *hieromn. Fl 19*
Πάμφιλος 60 II 1
Παναίτωλος *Aetolus* p. XXIV 20
Παναίτωλος Φυταιεύς, στρ. *tab. praet. s. a. 167/6*
Πανάρετος Κλεοστράτου 31 32
Πανάρετος *f*: Πανάρετος Μεγαλοπολίτας 13 12
Πανάρετος Παναρέτου Μεγαλοπολίτας 13 11
Πάνδοκος 20 1 || 20 5
Πανταίνετος Αἰτωλός *hieromn. Fl 25*
Πατα[ίνετος?] *Cal.* 141 1
Πανταίνετος *f*: Ἱππιάδας(?) Κορίνθιος 24 3
Πανταλέων Λέωνος Ἀρσινοεύς p. XXXIII 82
[Παντα?]λέων Δεξιεύς 25 74
Πανταλέων *f*: Φύλαξ Καλυδώνιος 35 2. 137 38
Πανταλέων *f*: Φύλαξ Πλευρώνιος 31 81. 87
Πανταλέων II (Ἀρχιδάμου?) Πλευρώνιος p. XL 70. XLIII 71. XLIV 71. XLV 23. 24; στρ. τὸ α′ *tab. praet. s. a. 186/5*; τὸ β′ *ibid. s. a. 180/79*; τὸ γ′ *ibid. s. a. 174/3* *Eius avus*:
Πανταλέων I Πετάλου Πλευρώνιος 188 35. p. XXIX 49; στρ. τὸ α′ *tab. praet. s. a. 242/1*; τὸ β′ *ibid. s. a. 235/4*; τὸ γ′ *ibid. s. a. 228/7*; τὸ δ′ *ibid. s. a. 222/1*; τὸ ε′ *ibid. s. a. 214/3*; *f*: Ἀρχίδαμος Πλευρώνιος p. XXVI 23. [57 3 add.]
Πανταλέων Σιλανίωνος Σικυώνιος 17 85
Παντάρης Ἐνπεδεάρχου 36 12
Παντάρκης Πελλώτιος, γραμμ. 12 [13]. 23. 34. 13 3. 7. 10. 14. 17. 21. 26. 29. 33. 41. 45
Πάνταυχος Πελήϊος 102 9. 11
Παράμονος *f*: Ἀπολλόδοτος Χαλκιδεύς 17 40
Παρμενίων Π-- 24 26
Πασίθεμις Κο-- 31 65
Πασικλῆς *f*: Θεόδωρος Μεταποντῖνος 17 74
Πατροκλῆς(?) 60 III 27
Πατροκλῆς *Call.* 158 5
Πάτρων 24 27 *bis?* || 24 28
Πάτρων Καλλι Λ-- 24 28
Πάτρων Ναυκράτεος 24 27
Πάτρων *f*: Ἀθανίων Δελφός 172 3
Πάτρων Εὔθου Ἡρακλεώτας 31 157
Πατρώνδας Λυσιδάμου Δελφός 31 84
Παυσανίας Αἰτωλός *hieromn. Fl 23.* [47]. *48*
Παυσίας *Aetolus*, γραμμ. 136 12
Παυσίας Μνησιθέου Ἐρετριεύς 25 19
Πειθίας Ὀνομα-- Χαλκιδεύς 17 72
Πειθιμένης Θεστιεύς *hieromn. Fl 41*
[Πει]θόλαος Σπάττιος, προστάτης συνεδρίου 188 33
Πειθόλαος Σωσθενεύς 25 68
Περδίκκας [Φανία?] Θεσσαλὸς Ν----- 29 24; *f*: Φανίας 29 25
Περίανδρος Εὐμάχου Ἀθηναῖος 25 70
Περικλῆς Οἰνιάδας, γραμμ. *Acarn.* 3 *A* 25
Πέρσης *f*: Πέρσης Ἀμφιπολίτης 17 17
Πέρσης Πέρσου Ἀμφιπολίτης 17 17
[Π]έρσης (*aut* [Θ]έρσης) Μενεμάχου Μάγνης ἐκ Δημητριάδος 17 116
Πέρσας Διονυσίου Συρακόσιος 179 8. 29
Πεταλίας Αἰτωλός *hieromn. Fl 13. 14*
Πέταλος *f*: Πανταλέων Πλευρώνιος 188 35. p. XXIX 49
Πετραῖος Ἴσιος 17 56; *idem*(?) *hieromn. Fl 16*
Πιττίας Βαβύρτα Αἰτωλός p. XVII 91
Πλε[ιστ--] *f*: --ονία *Aet.*(?) ad nr. 204
Πλείσταινος Εὐρυδάμου *Aetolus* p. XX 27
Πλείσταινος Ῥυσιάδα Αἰτωλός p. XVIII 57
Πλείσταινος Φολάντιος 17 27
Πλεισταρχίδης Ἀπομάντου Σινωπεύς 25 22
Πλείσταρχος *f*: --νης 24 24
Πλείστων Τηλέφου Ἡρακλειώτας 25 41
Πλούταρχος *servus* 109 3
Πολ..°.⁵. Στράτιος *hieromn. Fl 39*
Πολε-- *Aetolus* 17 68
Πολεμαῖος Αἰτωλός *hieromn. Fl 20* || γραμμ. βουλᾶς 34 17
Πολεμαῖος Καλυδώνιος 188 2
Πολεμαῖος *Oph.* 161 3 || [197]
Πολεμαῖος *f*: Ἀλέξανδρος Στράτιος 69 4
Πολέμαρχος *f*: Σάτυρος Ἀγρινιεύς p. XXXIII 84
Πολέμαρχος *Aetolus* 17 49 || 75 1 | γραμμ.(?) 16 8 || γραμμ. 180 3 || ἐπιλεκταρχ. 180 2
Πολέμαρχος Αἰτωλός *hieromn. Fl 2. 3. 20* || *Fl 26. 32*
Πολέμαρχος ...°.⁷...λιος *Aetolus* 75 1
Πολέμαρχος Ἀρσινοεύς p. XXXV 40
Πολέμαρχος Εἰδαῖος *hieromn. Fl 41*
Πολέμαρχος Εὐπαλαιεύς 17 133
Πολέμαρχος Θυρισκαῖος. ἱππ. 4 7
Πολέμαρχος *f*: Θέων Καλυδώνιος p. XII 63
Πολέμαρχος *f*: Λύκωπος Καλυδώνιος 72 3
Πολέμαρχος *f*: Πολέμαρχος Ναυπάκτιος 17 118
Πολέμαρχος Λέωνος Ναυπάκτιος 29 18. 26. 31 43 (*cf.* 6)
[Πολέμ]αρχος Μικέα Ναυπάκτιος 24 17
Πολέμαρχος Πολεμάρχου Ναυπάκτιος 17 118
Πολέμαρχος Νικέα Σωσθενεύς 71 15: στρ. *tab. praet. s. a. 168/7*
Πολέμαρχος *Trich.* 117 7
Πολέμαρχος *f*: Πολέμαρχος Τριχόνιος 31 4
Πολέμαρχος Πολεμάρχου Τριχόνιος 31 4
Πολέμαρχος Ἁγία Ὑπαταῖος 71 10
Πολέμαρχος ἐξ Ὑποσιρίας 6 13. 16 14 *add.*(?)
Πολεμίδας ..°.⁷.ου. ἄρχ. ἐν Μελιτείαι 177 2
Πολεμοκράτης Θεσστιεύς 96 14
Πολέμων 60 V 7
Πολέμων *f*: Νικόβουλος Ἀρσινοεύς 131 8
Πολέμων *f*: Κλεόμαχος, [Φίλ]αγρος *Calydonii*(?) 137 99
Πολέμων Ναυπάκτιος 24 18
Πολλέας Φαρσάλιος *hieromn. Fl 39*
Πολυαρχίδας *f*: Ἕρμαρχος Μιτυληναῖος 25 32
Πολύαρχος *Aetolus* p. XVI 85
Πολυδαίτας *f*: Φρῖκος Μολυκρεύς 69 2
Πολύδωρος Δελφός 31 2
Πολύδωρος Ἡρακλεώτας 17 23
Πολύδωρος *f*: Ἀντίπατρος Μεγαρεύς 18 9
Πολύκλειτος Αἰτωλός *hieromn. Fl 19. 25*
Πολύκλειτος Ἄραψ *servus* 101 5
Πολυκλῆς *f*: Πολυκλῆς Ἀθηναῖος 29 17
Πολυκλῆς Πολυκλέους Ἀθηναῖος 29 17
Πολυκλῆς Λευκάδιος, στρ. *Acarn.* 3 *A* 24
Πολυκρίνης Νικέα Ὑαῖος, γραμμ. (Αἰτωλῶν) 34 18
Πολύκριτος *Aetolus* p. XX 36 (*fortasse* = Π. Καλλιεύς) || p. XLVII 49
Πολύκριτος Καλλιεύς, στρ. τὸ α′ *tab. praet. s. a. 271/0*; τὸ β′ *ibid. s. a. 263/2*: τὸ γ′ *ibid. s. a. 254/3*; τὸ δ′(?) *ibid. s. a. 247/6*
Πολύκριτος *f*: Ἀρνίας Λαρισαῖος 31 14
Πολυμνασστίδας Πρωτίππου Κορωνεύς 31 52
Πολύξενος Νεαπόλιος(?) *Aetolus* 29 12
Πολύξενος Κρίτου Ἱστιαιεύς 31 177
Πολύξενος Καλυδώνιος 137 60
Πολύξενος Λιμναῖος *hieromn. Fl 42*
Πολυοῦχος *f*: Σώτων 111 7
Πολυπέρχων Αἰτωλός p. XX 31
Πολύστρατος Ἀφθονήτου Ἀχαιὸς ἀπὸ Φθίας ἐξ Αι...ρων 6 3
Πολύστρατος Αἰτωλός *hieromn. Fl 31*
Πολύφρων *Aetolus* p. XVI 85 *Fortasse idem*:
Πολύφρων Αἰτωλός *hieromn. Fl 7. 8. 20*
Πολύφρων Λύκου *Aetolus* 82 c 1
Πολύχαρμος Ἡρακλειώτας, γραμμ. 10 1. 8. 15. 21. 11 7. 30. 38. 12 3. 5. 6: *hieromn. Fl 7. 8*
Πολύχαρμος *f*: Δίκων Θέρμιος 177 19
Πόπλειος *cf.* Ἀντώνιος, Αἴλιος
Πορροίτας (Ἀνδρίωνος?) Βουκατιεύς 99 4
Ποσείδιππος ὁ ἐπιγραμματοποιὸς Πελλαῖος 17 24
Πόσσις *f*: Ἀσκλάπων Περ-- 32 17
Ποτάμμης *f*: Διογείτων Ὀρχομένιος 25 34
Ποτάμων 60 VI 15
Πράθος *Calydonius* 138 7 (*cf. etiam* Π[.]α[.]ος)
Πράμιος Αἰτωλός *hieromn. Fl 34*
Πριμανός *cf.* Μούκιος
Πρόανδρος Στράτιος 31 8
Πρόανδρος (*idem haud dubie* [Πρό]ανδρος Φόλας *hieromn. Fl 38*) *f*: Πρόανδρος Φόλας Syll.³ 636 16
Πρόανδρος Προάνδρου Φόλας p. XLV 8; στρ. *tab. praet. s. a. 171/0*: *hieromn.* (*Locr.*) Syll.³ 636 16

Πρόδαμοϲ *f*: Φιλομένηϲ 24 16
Προξενίδαϲ Τιμάνδρου *Aetolus* 31 10
Πρόξενοϲ Τριχονεύϲ p. XLIV 33. 43; ϲτρ. *tab. praet. s. a. 183/2*
Πρόξενοϲ *f*: Χαρίξενοϲ Αἰτωλὸϲ ἐκ Τριχονείου p. XXIII 15
βαϲιλεὺϲ Προυϲίαϲ (I) *f*: βαϲιλεὺϲ Προυϲίαϲ (II) 184 2
βαϲιλεὺϲ Προυϲίαϲ (II) βαϲιλέοϲ Προυϲία (I) 184 1
Προυϲίαϲ Ἀριϲτοδάμου 24 17
Πρῶναξ *f*: Πρῶναξ Κρὴϲ ἐξ Ἐλευθέρναϲ 17 87
Πρῶναξ Πρώνακτοϲ Κρὴϲ ἐξ Ἐλευθέρναϲ 17 87
Πρώταρχοϲ Ἀμφίου Ἐρετριεύϲ 17 66
Πρώτιπποϲ *f*: Πολυμναϲϲτίδαϲ Κορωνεύϲ 31 53
Πρωτόμαχοϲ *f*: Ἀντίοχοϲ Λαριϲαῖοϲ 17 9
βαϲιλεὺϲ Πτολεμαῖοϲ (II) 173 9; *f*: βαϲιλεὺϲ Πτολεμαῖοϲ (III) Μακεδών 56 *a*
βαϲιλεὺϲ Πτολεμαῖοϲ (III) βαϲιλέωϲ Πτολεμαίου (II) Μακεδών 56 *a*; *f*: Πτολεμαῖοϲ (IV) 56 *b*, βαϲίλιϲϲα Ἀρϲινόα 56 *d* (*cf.* 202 *b* 1), βαϲίλιϲϲα Βερενίκα 56 *e*, *ignotus filius* 56 *f*, Ἀλέξανδροϲ 56 *g*, Μάγαϲ 56 *h*
Πτολεμαῖοϲ (IV) βαϲιλέωϲ Πτολεμαίου (III) Μακεδών 56 *b*
βαϲιλεὺϲ Πτολεμαῖοϲ (*ignotus*) 202 *d* 1. 203 1
Πτολεμαῖοϲ Λυκόφρονοϲ Ναυπάκτιοϲ 17 41. 21 4
Πυθαγόραϲ (Κλείτου) *Teius* 192 3
Πυθίων *Trich.* 117 2
Πυθόδωροϲ *f*: Ἱέρων Ἀνθηδόνιοϲ 27 4
Πυθόδωροϲ Μεγιϲτοτίμου Ναυπάκτιοϲ p. XLIII 89
Πυθοκλῆϲ Εὐφορίωνοϲ Ϲικυώνιοϲ 17 14
Πυθοκλῆϲ *f*: Ξέναρχοϲ Ϲτράτιοϲ 31 128
Πυθῶναξ *f*: Ἀρχωνίδηϲ Θάϲιοϲ 17 58
Πυρ- - Εἰραμένουϲ (= Ἱεραμένουϲ?) Ϲυρακόϲιοϲ 17 67
Πύρραιθοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 36*
Πυρράνθιοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 43*
Πυρρανόνδαϲ *f*: Ἀντίγονοϲ *Agr.* 198
Πυρρίαϲ Αἰτωλόϲ p. XXXIII 76
Πυρρίαϲ Τιμαγόρου Ἡρακλεώταϲ 27 6. 29 16. 31 18. 45. 47. 50. p. XXVIII 41. 51. 52. 58. XXX 91. XXXIII 96. XXXIV 46; ϲτρ. το α΄ *tab. praet. s. a. 223/2*; τὸ β΄ *ibid. s. a. 215/4*; τὸ γ΄ *ibid. s. a. 210/9*; *f*: .ᶜ·⁴.ταϲ Ἡρακλεώταϲ 31 59 (*sed cf. var. lect.*)
Πυρρίαϲ Θέρμιοϲ 102 3
Πυρρίαϲ Θηβαῖοϲ *hieromn. Fl 44*
Πυρρίαϲ Καλυδώνιοϲ 137 23
Πύρρινοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 36.* *Nepos fortasse:*
Πύρρινοϲ Ϲτράτιοϲ 109 7
Πύρροϲ (?) *cf.* Π[.]α[.]οϲ
βαϲιλεὺϲ Πύρροϲ βαϲιλέωϲ Αἰακίδα 154 1
Πύρροϲ Θράιϲτιοϲ 138 2
Πύρροϲ Λύκου Ναυπάκτιοϲ p. XLVI 60
Πύρροϲ Φιλ- - Πελλανεύϲ 17 52

Ϲ *Aetolus, numm.* p. XLVIII 91
Ϲ- - 24 30
Ϲ- - *Aetolus*, ἐπιλεκταρχ. 180 2
Ϲ..ᶜ·⁶..ων Τιταῖοϲ (Τιτραῖοϲ?), βούλαρχ. 9 10
Ϲανοννοϲ (?) Δαμοφίλου Μεγαλοπολίταϲ 13 8
Ϲατυ *Aetolus, numm.* p. XLVIII 95
Ϲατυρῖνοϲ Ναυπάκτιοϲ 13 11. 14. 26. 30
Ϲάτυροϲ Ἀνδρονίκου Ἀγρινιεύϲ, ϲτρ. τὸ α΄ *tab. praet. s. a. 143/2*; τὸ β΄ *ibid. s. a. 136/5*; τὸ γ΄ *ibid. s. a. 129/8*
Ϲάτυροϲ Πολεμάρχου Ἀγρινιεύϲ p. XXXIII 84
Ϲάτυροϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 10. 11*
Ϲάτυροϲ *f*: Δικακράτηϲ Ἀμβρακιώταϲ 11 19
Ϲάτυροϲ Ἀτταλεύϲ 95 11
Ϲάτυροϲ *f*: Δεινῆϲ Μεϲϲάνιοϲ 17 62
Ϲάτυροϲ *f*: - -οϲ Ϲτράτιοϲ 36 15
Ϲείρακοϲ Ἰϲχομάχου Αἰτωλὸϲ ἐγ Μεϲάταϲ p. XVI 52
Ϲθένιπποϲ Θραϲέα Θελφούϲϲιοϲ 31 89
Ϲθεννεὺϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 26*
Ϲθενεὺϲ Ὀπούντιοϲ 25 43 (*an idem atque is qui praecedit?*)
Ϲθένων *Trich.* 117 6
Ϲικύων Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 33*
Ϲιλανίων *f*: Πανταλέων Ϲικυώνιοϲ 17 85
Ϲίλαϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 37*
Ϲιληνόϲ *Trich.* 120 3
Ϲείμα *serva* 99 7
Ϲίμα *Ap.* 166 1
Ϲίμαργοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 42*
Ϲιμίαϲ Θέρμιοϲ 102 3
Ϲιμίαϲ *Calydonius* 137 81
Ϲιμίαϲ Ἡρακλείτου Πρόϲχηοϲ 31 27
Ϲιμίαϲ *f*: Τυρταῖοϲ Φίϲτυοϲ 110 5
Ϲίμμαργοϲ Ἀγλαΐδα Μελιταιεύϲ 17 5
Ϲίμμιχοϲ *f*: Ἀγακλῆϲ Μακεδὼν ἐκ Πέλληϲ 17 71
Ϲῖμοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 34*
Ϲῖμοϲ *f*: Νίκαρχοϲ Πλευρώνιοϲ 30 12
Ϲεῖμοϲ Φίϲτυοϲ 98 9
Ϲῖμοϲ Φυταιεύϲ, ἐπιλεκταρχ. 3 *A* 19
Ϲιμύλοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 26*
Ϲιννέαϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 21*
Ϲκάμανδροϲ Πελλανεύϲ 17 98
Ϲκαῦροϲ *Romanus* 66 2
Ϲκόπαϲ I Τριχονιεύϲ 5 6. 17 22; ϲτρ. *tab. praet. s. a. 272/1*
Ϲκόπαϲ II Ϲωϲάνδρου Τριχονεύϲ 29 [8]. 20. [23]. 31 46. 48. 68. 124. p. XXIV 44 *al.* XXV 18. 92. XXVI 14. 40. XXVII 38. XXIX 87. XXX 22. 35. XXXII 98. 102. XXXIII 5. 18. XXXIV 80. XXXVII 25; γραμμ. 4 8; ϲτρ. τὸ α΄ *tab. praet. s. a. 220/19*; τὸ β΄ *ibid. s. a. 212/1*; τὸ γ΄ *ibid. s. a. 205/4*
Ϲκόπαϲ Φιλωταεύϲ 107 2
Ϲκορπίων Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 50* ‖ βούλαρχ. 136 10
Ϲκορπίων Δράκοντοϲ *Aetolus* 51 8
Ϲκορπίων Ἀρϲινοεύϲ 96 2. 10
Ϲκορπίων Δαιάν 100 8
Ϲκορπίων Ἡρακλειώταϲ 25 25
Ϲκορπίων *f*: Λυκίϲκοϲ Θέρμιοϲ 177 18

Ϲκορπίων Ἀγήϲωνοϲ Φίϲτυοϲ, ἱαροφύλ. 111 3
Ϲκύθηϲ Ἀθηναίου Ἐλαΐτηϲ 17 60
Ϲκύθαϲ *f*: Ζεύξιπποϲ Καλχαδόνιοϲ 17 40
Ϲκυθινόϲ 60 II 20
Ϲκύταϲ Ναυπάκτιοϲ 25 10
Ϲοφοκλῆϲ Ἀριϲτοκράτεοϲ Μεϲϲάνιοϲ 31 36
Ϲπαῖροϲ *servus* 103 5
Ϲπακί(αϲ, *Aetolus* 85, 9 *add.*
Ϲτ- - *Aetolus*, ἱππ. 34 1
Ϲτ..λεοϲ *f*: ...ᶜ·⁷..οϲ Φυϲκεύϲ 27 2
Ϲτέφανοϲ Κλεοϲτράτου Μεϲϲάνιοϲ 31 35
Ϲτήϲαρχοϲ Εὐφιλήτου Ἐρετριεύϲ 25 19
Ϲτομᾶϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 26.* *Nepos fortasse:*
Ϲτομᾶϲ Ἀγήϲωνοϲ Φιλωταιεύϲ 96 22
Ϲτόμιοϲ Χαβρία Μαχετιεύϲ, γραμμ. τῶν Αἰτωλῶν 69 3; *hieromn. Fl 45*
Ϲτράταγοϲ Ἀδανεύϲ 14 3
Ϲτράταγοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 15. 22. 26*
Ϲτράταγοϲ *f*: Ἀλέξων Ἀρϲινοεύϲ 131 7, *cf.* 12
Ϲτράταγοϲ *f*: Δαμόκριτοϲ Καλυδώνιοϲ 30 22. 26. 31. 31 131. 135. 186 6.
Ϲτράταγοϲ Πλευρώνιοϲ 12 24
Ϲτράταγοϲ *f*: Νικαγόραϲ Φυϲκεύϲ 30 23. 28. 32
Ϲτράταγοϲ Φυταιεύϲ, βούλαρχ. 6 11
Ϲτράτιοϲ *f*: Ϲτράτιοϲ Ναυπάκτιοϲ p. XLIII 76
Ϲτράτιοϲ Ϲτρατίου Ναυπάκτιοϲ p. XLIII 76
Ϲτράτιπποϲ *f*: Παιδίαϲ Ἡρακλειώταϲ 52 3
Ϲτρατόλαοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 11*
Ϲτρατόλαοϲ Βουκατιεύϲ 103 9
Ϲτρατόμαχοϲ *f*: Νικαγόραϲ Φωκεύϲ 7 2
Ϲτρατόνικοϲ *f*: Εὐρύαϲ Αἰτωλόϲ p. XVIII 60
Ϲτρατόνικοϲ *Trich.* 117 8 ‖ 117 9
Ϲτρατόνικοϲ Ὑποϲείριοϲ 17 6
Ϲτράτοϲ *f*: .ᶜ·⁴.τέληϲ, Φίλων Ἡρακλεῶται ἐκ τοῦ Πόντου 31 44
Ϲτρατὼ Καλλιϲτράτου *Phist.* 113 4
Ϲτράτων 60 V 10. VI 4. 6
Ϲτράτων I Ἀρϲινοεύϲ, ϲτρ. τὸ α΄ *tab. praet. s. a. 213/2*; τὸ β΄ *ibid. s. a. 206/5*; *f*: Δωρίμαχοϲ Ἀρϲινοεύϲ 96 17 *Nepos fortasse:*
Ϲτράτων II Νικοβούλου Ἀρϲινοεύϲ, ἀγωνοθέτηϲ 36 1. 6; ϲτρ. τὸ α΄ *tab. praet. s. a. 166/5*; τὸ β΄ *ibid. s. a. 159/8*
Ϲτράτων Ἀτταλεύϲ 107 6
Ϲτράτων Ἀλεξάνδρου Πατρεύϲ 32 44
Ϲτράτων *f*: Ἕρμαιοϲ Ϲτράτιοϲ 110 10
Ϲτρόβειλοϲ Φίϲτυοϲ 102 9
Ϲτρόνβιχοϲ Λαττάβου Αἰτωλόϲ p. XIX 93
Ϲτρόμβιχοϲ *f*: Ἀλεξίμαχοϲ Καλυδώνιοϲ 137 21. 45
Ϲτρονγυλίων *f*: Λεοντομένηϲ Αἰτωλόϲ p. XIX 92
Ϲύαγροϲ *Aetolus*, ϲτρ. *tab. praet. s. a. 226/5* *Idem fortasse:*
Ϲύαγροϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 51*
Ϲύλλαϲ *cf.* Κορνήλιοϲ
Ϲύμμαχοϲ Εὐρυδάμου Δάρδιοϲ 96 20
Ϲύμμαχοϲ *f*: Δα-ᶜ·⁸- *Xyniensis* 177 4

Ϲφακίαϲ Θεϲτιεύϲ, γραμμ. 30 5 (*cf.* Ϲπακίαϲ)
Ϲφοδρίαϲ Ναυπάκτιοϲ 8 16
Ϲωγένηϲ Δημονόμου Ἐρετριεύϲ 25 15
Ϲωκλῆϲ Θεοφάντου 31 105
Ϲωκράτηϲ Ἀρχίου Ἀθηναῖοϲ 25 37
Ϲωκράτηϲ Καλλία ἐξ Ἀμφίϲϲαϲ 12 1
Ϲωκράτηϲ Τιμοκράτεοϲ Πρῶνοϲ 31 94
Ϲωκράτηϲ Χαλειεύϲ 29 10
Ϲώνικοϲ Ἀναξίωνοϲ Αἰτωλόϲ 181 3
Ϲώνικοϲ *f*: Φαλακρίων Τνιμαῖοϲ p. XXXIII 93
Ϲώϲανδροϲ *Aetolus* 38 7
Ϲώϲανδροϲ Αἰτωλόϲ, ἴλαρχοϲ καὶ ἵππαρχοϲ *Ptolemaeorum* (*Faijum*) Preisigke *Sammelbuch* 626
Ϲώϲανδροϲ Νικομάχου Ἀπειρώταϲ 17 63
Ϲώϲανδροϲ Ἡρακλεώτηϲ 17 17. 19. 20. 61
Ϲώϲανδροϲ *f*: Δωρίμαχοϲ, Ϲκόπαϲ II Τριχονεῖϲ 31 85. 29 9. 21. 31 68. 125
Ϲωϲίαϲ Καλλιφάνεοϲ Βουταιεύϲ 30 7
Ϲωϲικλῆϲ Διοκλείουϲ Μάγνηϲ ἀπὸ Μαιάνδρου 187 4. 9. 14
Ϲωϲικράτηϲ Μιλτιάδου Ἀθηναῖοϲ 25 69
Ϲωϲικράτηϲ Οἰανθεύϲ 31 33. 38. 41
Ϲωϲικράτηϲ Τιμοκράτεοϲ Πρῶνοϲ 31 94
Ϲωϲικράτηϲ Ἀλκαμένεοϲ Ϲικυώνιοϲ 24 4
Ϲωϲίξενοϲ [Ἀγαθοκλ]έοϲ 24 21
Ϲωϲίπολιϲ *serva* 137 43
Ϲώϲιπποϲ Αἰτωλόϲ 203 2 *Fortasse idem*:
Ϲώϲιπποϲ Θεϲϲτιεύϲ 96 14
Ϲωϲίϲτρατοϲ [Κλε?]ομένεοϲ Ῥόδιοϲ 32 8
Ϲῶϲοϲ Ἀγενόμου Κρὴϲ Ἐλευθερναῖοϲ 31 48. 104
Ϲώϲτρατοϲ Τι. . c.5 . . (Τιμαίου? Τίμωνοϲ?) Κορίνθιοϲ 11 2
Ϲώτακοϲ *f*: Θράϲων *Calydonius* (?) 137 96
Ϲωτέαϲ Κτηϲίππου Πυργίταϲ 31 111
Ϲωτηρίχα *serva* 92 *c* 6
Ϲωτία *serva* 96 4. 6. 7. 9
Ϲωτίων *f*: Μνάϲων 24 23
Ϲωτίων Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 36*
Ϲωτίων Καλυδώνιοϲ 137 61
Ϲωτίων Τιμοκράτεοϲ Πρῶνοϲ *f*: Αἰακίδαϲ Πρῶνοϲ 31 95
Ϲωτίων *Trich.* 117 4
Ϲωτύλοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 35*
Ϲωτώ *serva* 131 3. 4
Ϲώτων (Ϲωτίων?) Πολυούχου *artifex* 111 6

Τ- - *f*: Θεόδωροϲ 12 7
Τ. . c.6 . . οϲ *f*: Νικόβουλοϲ Καλυδώνιοϲ 137 48
Τ. . νιοϲ Πλευρώνιοϲ 17 86
Τα- - *f*: Ἄντοχοϲ *Aetolus* 182 *b*
Ταλούραϲ *f*: Νικίαϲ Π- - (Αἰτ.) 110 12
Ταμαχρίδαϲ *Thrastius*, δαμονομ. 138 13
Ταυρίϲκοϲ *f*: Ἄϲτυδοϲ (= Ἀϲτύλοϲ?) Ἀρακυνεύϲ 17 81
Ταυρίϲκοϲ Ἀλέξωνοϲ Πρόϲχειοϲ 11 49
Ταυρίων Μυϲτακεύϲ, γραμμ. 59 6
Ταυροϲθένηϲ Θεοκλείδου Ἱϲτιαεύϲ 13 39
Τείϲανδροϲ Ἀποδωτόϲ p. XI 76
Τείϲανδροϲ Μικκίνα Αἰτωλὸϲ ἐγ Βοττοῦ p. XVIII 15
Τείϲαρχοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 7. 8* | *Fl 35*
Τειϲίαϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 32* *Fortasse idem*:
Τειϲίαϲ Τριτεύϲ 31 174. 176
Τειϲικράτηϲ Ξηνέα Ἀργεῖοϲ 25 9
Τ(ε)ίϲιπποϲ Τριχόνιοϲ p. XLV 78. 101; ϲτρ. τὸ α′ *tab. praet. s. a. 163/2*; τὸ β′ *ibid. s. a. 156/5*
Τελέαϲ *Calydonius* 137 77
Τελέδαϲ *Agr.* 168
Τέλεμμοϲ *f*: Κλεόταϲ *Ap.* 163 4
Τελένικοϲ Ἀγοραίου *Ap.* 164 1
Τελέϲαρχοϲ Ἀπιρικόϲ *hieromn. Fl 45*: *f*: Ἀνάξανδροϲ Ἀπειρικόϲ Syll.3 636 17
Τελέϲαρχοϲ *f*: Ἀλεξίων Βούτιοϲ 31 40
Τελέϲαρχοϲ *f*: Δαμοτέληϲ Φυϲκεύϲ 29 6. 14. 31 55. 201 4
Τελεϲίαϲ *f*: - -φαντοϲ Βοιώτιοϲ Ἀνθαδόνιοϲ 21 5
Τελέϲταϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 20*
Τελέϲτηϲ *f*: Φιλόπολιϲ Καρύϲτιοϲ 17 15
Τελέϲων Καρίωνοϲ Αἰτωλόϲ p. XIX 85; *hieromn. Fl 17*
Τηλ- - Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 36*
Τηλε· - Κλεωνίδα Ῥόδιοϲ 32 9
Τηλεφάνηϲ Καλλέα Αἰτωλόϲ p. XIX 88
Τηλεφάνηϲ Νεβρίχου Ναυπάκτιοϲ 30 8
Τήλεφοϲ *f*: Καλλίξενοϲ, Πλείϲτων Ἡρακλειῶται 25 39. 41
Τηλίων Εὐπαλιεύϲ 13 38
Τι- - (Τίμαιοϲ? Τίμων?) *f*: Ϲώϲτρατοϲ Κορίνθιοϲ 11 2
Τιμ- - *f*: Μενίϲκοϲ 24 25
Τιμα- - Ἀρϲινοεύϲ 131 13
Τιμαγόραϲ *f*: Τιμοκλείδαϲ Δελφόϲ 31 5
Τιμάγοροϲ (-γόραϲ?) *f*: Εὐρυνόμη *Ap.* 162 2
Τιμάγοροϲ *f*: Πυρρίαϲ Ἡρακλεώταϲ 27 6. 29 16. 31 18. 51. p. XXXIII 96; *hieromn. Fl 23*
Τίμαιοϲ *Aetolus* p. XX 35. XXI 37. 53. 60; ϲτρ. *tab. praet. s. a. 240/39*; *hieromn. Fl 29*
Τίμαιοϲ Μενάνδρου Ἀπολλωνιεύϲ 31 79
Τιμαιοϲ Ἀρϲινοεύϲ 71 8
Τίμαιοϲ Φίϲτυοϲ 97 12; ἄρχ. 97 4. 99 3: *f*: Ἐχέλαοϲ Φίϲτυοϲ 111 5
Τίμανδροϲ *f*: Προξενίδαϲ *Aetolus* 31 10 *Fortasse idem*:
Τίμανδροϲ Ἐριναῖοϲ, ταμ. 3 *A* 21
Τιμανορίδαϲ *f*: Θεόδωροϲ Πατρεύϲ 17 132
Τίμαρχοϲ Αἰτωλόϲ p. XVIII 89. XIX 10
Τίμαρχοϲ Ἀρϲινοεύϲ (?) 131 21
Τίμαρχοϲ Πτολεμαιεύϲ *hieromn. Fl 41*
Τιμόθεοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 36*
Τιμόθεοϲ *f*: Ἕρμιπποϲ Ἐ[λαΐτηϲ?] 17 59
Τιμοκλείδαϲ Τιμαγόρα Δελφόϲ 31 5
Τιμοκράτηϲ Ἀγάθωνοϲ [.]ϲ[.]θ[.]ν- - 32 29
Τιμοκράτηϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 37*
Τιμοκράτηϲ Ἀγίππου Ζακύνθιοϲ 25 67
Τιμοκράτηϲ *f*: Μνάϲιπποϲ Καλυδώνιοϲ 137 94
Τιμοκράτηϲ *f*: Ϲωϲικράτηϲ, Ἰϲόδαμοϲ, Ϲωκράτηϲ, Λι.ι. . ηϲ, Ϲωτίων Πρῶνοι 31 95
Τιμόλα *Aetolis* 159
Τιμόλοχοϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 22* ἱππ. 191 11
Τιμόλοχοϲ Μενεϲτράτου Καλυδώνιοϲ 137 47
Τιμόλοχοϲ Ποτειδανιεύϲ, ἐπιλεκταρχ. 3 *A* 19
Τιμόμαχοϲ Ὁμιλιάδαϲ *hieromn. Fl 41*
Τίμων 24 35 || 60 V 3. VII 15
Τίμων Χαρίϲωνοϲ 24 19
Τίμων Ἀθηνάδα Δυμαῖοϲ 13 35
Τόλοφοϲ Ὀφιονεύϲ p. XI 75
Τριχᾶϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 7. 8. 28* (?)
Τριχᾶϲ Δαιάν 100 8
Τριχᾶϲ Ἐοιτάν 17 54. 62. 70. 76. 78. 79. 84
Τριχᾶϲ Ἡρακλειώτηϲ 18 11. 15; ϲτρ. *tab. praet. s. a. 262/1*
Τριχᾶϲ I *f*: Ἀγέλοχοϲ Ϲτράτιοϲ 69 2 *Huius nepos*:
Τριχᾶϲ II (Ἀγελόχου) Ϲτράτιοϲ, ϲτρ. τὸ α′ *tab. praet. s. a. 161/0*; τὸ β′ *ibid. s. a. 153/2*
Τρωιάϲ *Trich.* 118 1
Τυβροίταϲ Βουκατιεύϲ 98 5
Τυρταῖοϲ Ϲιμία Φίϲτυοϲ 110 4

Ὑβρίλαοϲ (*sic!*) Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 18* (?). *24*
Ὑβρίλαοϲ Βουκατιεύϲ 106 3; *idem aut is qui sequitur*: 99 8. 10. 103 8
Ὑβρίλαοϲ Φιλίϲτα Βουκατιεύϲ 106 4
Ὑβρίϲταϲ Βουλάρχου Ἀγρινιεύϲ, ϲτρ. *tab. praet. s. a. 165/4*
Ὑβρίϲταϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 36*
Ὑβριϲταϲ Ἀγεμάχου Ϲτράτιοϲ 36 14
Ὑλαῖοϲ Λυϲιμαχεύϲ *hieromn. Fl 39*

Φαίδιμοϲ Διοπείθουϲ 17 77
Φαῖδροϲ *f*: Λυϲικλῆϲ Ἀθηναῖοϲ 4 4
Φαῖκοϲ Θαυμακόϲ *hieromn. Fl 39*
Φαινέαϲ *Aetolus*, γραμμ. 18 11. 15
Φαινέαϲ Ἀνδρεάταϲ 101 8
Φαινέαϲ Ἀρϲινοεύϲ 31 24. p. XXXIII 29. XXXV 18. 66. XXXVI 15. 18. 27. XXXIX—XLIII *passim*; γραμμ. 31 76; ἱππ. 31 107. 119; ϲτρ. τὸ α′ *tab. praet. s. a. 198/7*; τὸ β′ *ibid. s. a. 192/1*
Φαινέαϲ Βουκατιεύϲ 106 11. 14
Φαινέαϲ Νικέα Ϲωϲθενεύϲ *hieromn.* (*Heracl.*) Syll.3 636 13
Φαῖνιϲ Εὐ- - 24 38
Φαίνων Λυϲιμαχεύϲ 25 13
Φαῖϲκοϲ *f*: Φιλόνικοϲ Λυϲιμαχεύϲ 12 4
Φάλαικοϲ - -λοϲ *hieromn. Aet.* (?) *Fl 38*
Φαλάκρα *Phistyis*, ἱέρεια 110 7
Φαλακρίων Ἀλεξάνδρου Θέρμιοϲ 102 7. 8
Φαλακρίων Θεϲϲτιεύϲ 96 13
Φαλακρίων Καλυδώνιοϲ 137 62
Φαλακρίων Πανφιεύϲ 105 11
Φαλακρίων Παρόχθεοϲ *hieromn. Fl 41*
Φαλακρίων Ϲωνίκου Τνιμαῖοϲ p. XXXIII 93
Φαλακρίων *Trich.* 117 10
Φαλακρίων *f*: Ἀγήϲων Φίϲτυοϲ 97 11; *idem fortasse supplendus* 31 90
Φάλακροϲ Αἰτωλόϲ *hieromn. Fl 31* || 129
Φάλακροϲ *Trich.* 117 9
Φάλακροϲ Φίϲτυοϲ 97 12. 98 2; ἱαροφύλαξ 95 9

Φαλαυσίας Ἠθάνιος, γραμμ. 31 185; *hieromn. Fl 32*
Φανέας *f*: Νικόλαος Φίστυος 110 4
Φάνης Δεινίου Χῖος 31 154
[Φανίας?] *f*: Περδίκκας Θεσσαλὸς Ν-ᶜ·⁸- 29 24 *Huius nepos*:
Φανίας Περδίκκα Θεσσαλὸς Ν-ᶜ·⁸- 29 25
Φαντίας *f*: Ἀριστοκλῆς Μεγαρεύς 25 42
Φάρυκος *Aetolus* p. XLVIII 20
Φάϋλος *f*: Λυσίμα[χος *vel* -χίδας] Ἀργεῖος 30 25
Φείδιππος Κτήσωνος Ἐρετριεύς 25 29
Φείδιππος Ὀλυμπίχου Ἡρακλεώτας ἐκ τοῦ Πόντου 31 112
Φειδόλαος 60 VI 12
Φείδων Εὐκράτεος, ἄρχ. ἐν Μελιτείαι 177 3
Φερένικος Δάρδεος 99 12
Φερένικος Δεξιεύς 32 30
Φιλ- - 20 8
Φιλ- - *f*: Πύρρος Πελλανεύς 17 52
[Φίλ]αγρος Πολέμωνος *Calydonius* (?) 137 99
Φιλ[άχα]ιος Κοριο- - *hieromn. Fl 43*
Φιλέας Αἰγίσθου Βουταιεύς 13 34
Φιλέταιρος Μελιταιεύς *hieromn. Fl 38*
Φιλέταιρος *Pergamenus* (*frater Eumenis II*) 179 11
Φιλῖνος *servus* 137 5. 8
Φιλῖνος *f*: Δαμοκλῆς Ἐρετριεύς 17 32
βασιλεὺς Φίλιππος (V) 4 39
Φίλιππος Βουταιεύς 102 10
Φίλιππος Λαμιεύς *hieromn. Fl 42*
Φίλιππος Ἀδμήτου Μακεδών 17 19
Φίλιππος Ἀριστομάχου Μεσσάνιος 31 23
Φίλιππος Θεοδέκτου Πεπαρήθιος 17 29
Φίλιππος (?) Θεσσαλὸς Φαλωριαστάς 13 31
Φιλίσκος Κλειτομάχου Κνίδιος 13 23
Φιλίστας *f*: Ὑβρίλαος Βουκατιεύς 106 4
Φιλλ- - Αἰτωλός *hieromn. Fl 36*
Φιλλέας Αἰτωλός *hieromn. Fl 6*
Φιλλέας Μίκκου Ναυπάκτιος p. XXXIII 83; *hieromn. Fl 44*
Φιλλέας Ἐπινίκου Στράτιος 31 66: στρ. *tab. praet. s. a. 208/7*
Φιλλίδας Αἰτωλός p. XX 50. XXVII 14. 19. 27
Φιλλίδας -ᶜ·⁹-ος, ἄρχ. ἐν Ξυνίαις 177 4
Φιλόδαμος Αἰτωλός *hieromn. Fl 26*
Φιλόδαμος *f*: Μελαγκόμας Αἰτωλός p. XLVI 62
Φιλόδαμος Κλεοδώρου Πολυρήνιος 31 87. 98
Φιλόδαμος Φιλωταεύς 108 9
Φιλοκράτης Πα- - 32 35
Φιλοκράτης Ἀριστοφάνεος Δυμαῖος 13 35
Φιλοκράτης *f*: Κ . . ᶜ·⁶ . . Ταραντῖνος 24 12
Φιλόλαος Φίστυος 106 8; ἄρχ. 100 2; ἱεροφύλαξ 106 5
Φιλόμαχος Ἡρακλειώτας 25 21
Φιλομένης Προδάμου 24 16
Φιλόμηλος *Aetolus* p. XVII 32
Φιλόμηλος *f*: Κλεογένης Πεπαρήθιος 17 30
Φιλόνικος Αἰτωλός *hieromn. Fl 29* *Fortasse idem*:
Φιλόνικος Φιλοχώρου Ἡρακλεώτας 24 8
Φιλόνικος Φαΐσκου Λυσιμαχεύς 12 4
Φιλοξενίδης *f*: - -ας Πλευρώνιος p. XXX 19
Φιλόξενος 60 IV 11
Φιλόξενος - -ναῖος 18 1
Φιλόξενος Αἰτωλός *hieromn. Fl 13. 14*
Φιλόξενος Ἀρσινοεύς 96 2. 9
Φιλόξενος Βουκατιεύς 97 13. 98 6. 100 5. 106 10
Φιλό[ξενο]ς Ἐμαυτοῦ *Calydonius* (?) 137 100
Φιλόξενος Νικοβούλου *Calydonius* (?) 137 97
Φιλόξενος *f*: Εὐάγαθος Φιαλεύς 13 19
Φιλόποινος Αἰτωλός *hieromn. Fl 28* *Huius avus fortasse*:
Φιλόποινος Αἰτωλὸς Καλλιεύς p. XV 40
Φιλόπολις Τελέστου Καρύστιος 17 15
Φιλόστρατος Μέτωνος 21 3
Φιλόστρατος Καλυδώνιος 137 25
Φιλότιμος (?) 60 V 1
Φιλουμένα *Cal.* 146 1
Φιλόφρων Καλυδώνιος 137 61
Φιλόχωρος *f*: Φιλόνικος Ἡρακλεώτας 24 8
Φίλων Αἰτωλός *hieromn. Fl 23*
Φιλων Ἀπ- - *Aetolus*, γραμμ. Αἰτωλῶν 178 4
Φίλων Κάστορος Ἀλεξανδρεύς 31 141
Φίλων Στράτου Ἡρακλεώτας ἐκ τοῦ Πόντου 31 44
Φίλων *f*: Λυκόφρων *Cal.* 144
Φίλων Ἀγελάου Καλυδώνιος 137 46
Φίλων Πλευρώνιος, γραμμ. 13 38; ἱππ. 3 *A* 17. 18 3. 7
Φίλων Κλεοδώρου Πολυρήνιος 31 87. 98
[Φι?]λων Τριτεύς, γραμμ. 31 147
[Φί]λων Εὐδάμου Τριχονεύς 32 18. p. XLIII 89
Φίλων Φίστυος 110 2
Φίλων Φυσκεύς *hieromn. Fl 41*
Φιλώτας *Ap.* 166 3
[Φιλώτα]ς (?) Θεοδότου Ἀ[περαντός?] 177 8
Φιλώτας Τριχονεύς 32 12
Φοῖνιξ [.]ΑΓΛΟΟ[.]ΟΥ 32 13
Φορμίων Ἁγησίωνος Γλαυκα(ΐ)ος 13 15
Φράστωρ 38 4
Φρῖκος *Aetolus*, βούλαρχ. 136 9 *Fortasse idem*:
Φρῖκος Πολυδαίτα Μολυκρεύς, ἱππ. 69 2
Φρίκων Αἰτωλός *hieromn. Fl 9*
Φυκίων Αἰτωλός (ἀπὸ τῶν Λυσάνδρου) *Alexandriae* (*Ptol. temp.*) Preisigke *Sammelbuch* 2110 (nonne emendandum Φυ(σ)κίων?)
Φύλαξ Πανταλέωνος Καλυδώνιος 137 37; στρ. τὸ α′ *tab. praet. s. a. 162/1*; τὸ β′ *ibid. s. a. 155/4*; τὸ γ′ *ibid. s. a. 149/8*; τὸ δ′ *ibid. s. a. 142/1*
Φύλαξ Πανταλέωνος Πλευρώνιος 31 81. 87
Φυρταῖος *f*: Λέων, Νικόστρατος, Ἀλέξανδρος Αἰτωλοί p. XIII 29
Φυσκίδας Λυκόλα Τριχονίου (*saec. IV*) Theopomp. ap. Athen. XIII 605 *b*
Φυσκίων Φίστυος 110 5
Φυσκίων *f*: [.]α. . θανίας Χασίλιος 17 92; *idem* (?) *hieromn. Fl 26*
Φύσκος *f*: Νεοπτόλεμος Αἰτωλός p. XVIII 6. XIX 4
Φύσκος Ναυπάκτιος, βούλαρχ. 6 10. 7 5; στρ. *tab. praet. s. a. 257/6*; *hieromn. Fl 28. 32* *Idem fortasse*:
Φύσκος Μαχάτα Ναυπάκτιος p. XIX 82; *idem probabiliter* p. XIX 80
Φωκίων *f*: Δείνων Ῥόδιος 17 33

Χ- - *Aetolus* 17 98
Χαβρίας *f*: Στόμιος Μαχετιεύς 69 3
Χαιρίων Νέωνος Κορίνθιος 17 84
Χαιρώνδας Νικάνδρου [.]ο- - 10 10
Χαιτίας *f*: Καφισόδωρος Φωκεύς 11 45
Χάλεπος Ναυπάκτιος p. XL 71. XLII 8; στρ. *tab. praet. s. a. 199/8*
Χαρίδημος *f*: Ἀφθόνητος Ἀχαιὸς ἀπὸ Φθίας ἐξ Αι. . . ρων 6 2
Χαρίδημος Ἀφθονήτου Ἀχαιὸς ἀπὸ Φθίας ἐξ Αι. . . ρων 6 3
Χαρικλῆς Ἀμβρακιώτας 31 83
Χαρίλαος *f*: Δράκων Ἀκραγαντῖνος 17 93
Χάριλος Οἰανθεύς 31 41
Χαρίξενος II Κυδρίωνος Αἰτωλός 181 1. 2. p. XIX 63; *idem ut videtur*: ἱππ. 18 18: στρ. τὸ α′ *tab. praet. s. a. 255/4*; τὸ β′ *ibid. s. a. 248/7*; τὸ γ′ *ibid. s. a. 241/0*; τὸ δ′ *ibid. s. a. 234/3*
Χαρίξενος Ἀτταλεύς 95 11
Χαρίξενος (?) Βουκατιεύς 106 10
Χαρίξενος Καλυδώνιος 137 24
Χαρίξενος Πανφιεύς 105 10
Χαρίξενος Πλευρώνιος 22 7. 23 2: βούλαρχ. 22 6. [23 1]
Χαρίξενος *Trich.* 117 6 || 122
Χαρίξενος Αἰτωλὸς ἐκ Τριχονείου p. 81 10
Χαρίξενος I Τριχονεύς, στρ. τὸ α′ *tab. praet. s. a. 288/7*; τὸ β′ *ibid. s. a. 281/0*; τὸ γ′ *ibid. s. a. 270/69*
Χαρίξενος Προξένου Αἰτωλὸς ἐκ Τριχονείου p. XXIII 15
Χαρίσων *f*: . . ᶜ·⁵ . νης, Τίμων, Νικόμαχος 24 19
Χάρτας *Trich.* 117 10
Χηρίας Αἰτωλός *hieromn. Fl 17*
Χλαινέας Καλυδώνιος p. XXX 48. 50. 51; *hieromn. Fl 43*

Ψυλλίων *f*: Ἁγήτας Βουκατιεύς 97 11

Ὠφελίων *Trich.* 119 1

[.]ΑΓΛΟΟ[.]ος *f*: Φοῖνιξ 32 13
[.]α[.]δ- - *Aetolus*, γραμμ. βουλᾶς 178 3
[.]α. . θανίας Φυσκίωνος Χασίλιος 17 92
- -άδας Αἰτωλός p. XXII 39
- -ανδρος Αἰτωλός *hieromn. Fl 33*
- -ανδρος Θυρισκαῖος *hieromn. Fl 43*
. ᶜ·⁴ . αντος Μενοίτου Σελευκεὺς ἀπὸ Μ[άργου?] 17 100
. ᶜ·⁸ . αρχος *Calydonius* 137 81
. ᶜ·⁸ . ας Ἀρσινοεύς, στρ. *tab. praet. s. a. 144/3*
. . . ᶜ·⁷ . . ας Μενάνδρου *Calydonius* 137 53
- -ας Ἀκροτάτου Λακεδαιμόνιος 29 11
- -ας Φιλοξενίδου Πλευρώνιος p. XXX 19

II. NOMINA GEOGRAPHICA.

Compendio Αἰτ. non solum ea nomina geographica, quae Aetoliae proprie dictae fuisse satis constat, insignita sunt, verum etiam omnia ethnica aliunde ignota, quae quidem a civibus foederis Aetolici geruntur, quoniam diiudicari nequit, quaenam Aetoliae ipsi vindicanda sint, quae non. Porro addita sunt omnia reliqua locorum nomina, quae ubique Aetolica commemorantur, etiamsi suspicione non carent, sed ita quidem ut testimonia non omnia enumerentur.

Ἔφυρα· ἐν τῇ Ἀγραίᾳ τᾶϲ Αἰτωλίαϲ Ἔ. κώμη, οἱ δ' ἀπ' αὐτᾶϲ Ἐφυροι, Strab. VIII p. 338; *cf. etiam* Steph. Byz. s. v.
Ἐχιναῖοϲ (Ἀχ. Φθ.)· 17 28

Ζακύνθιοϲ· 25 67

Ἠθάνιοϲ (Αἰτ.)· 31 186
Ἡρακλειῶται (Λάτμ.?)· 17 32. 7. 10. 11
Ἡρακλε(ι)ῶται (Οἰτ.)· 6 11. 10 8. 15. 22. 11 7. 30. 12 3. 5. 6. 17 18. 19. 20. 23. 25. 61. 65. 18 11. 15. 24 8. 25 5. 21. 23. 25. 31. 39. 41. 59. 27 3. 6. 29 1. 16. 31 19. 28. 29. 38. 45. 47. 51. 59. 99. 100. 157. 43 7. 52 3. 188 37. *Fl 41*; Ἡ-αι 25 18. 186 19
Ἡρακλεῶται ἐκ τοῦ Πόντου· 31 44. 112

Θάϲιοϲ· 17 58; Θ-οι 17 83
Θαυμακόϲ· *Fl 39. 42. 45. 46*
Θελφούϲϲιοϲ· 31 89
Θέρμοϲ (Αἰτ.)· ἐν Θ-ωι 3*A* 14. *B* 9. 170 3. 178 8. 188 32; ἐν Θ-ον 4 27. 179 32; Θέρμιοϲ 102 8. 11; Θρέμιοϲ 91, 14; Θέρμιοι 102 4. 9. 177 20; Ἀπόλλων Θέρμιοϲ 69 1. — *De forma* Θέρμοϲ *cf.* p. XXVIII 7
Θεϲπιεύϲ· 31 54. 192. 170 17
Θεϲπρωτοί· 31 47
Θεϲϲαλόϲ· Θ. ἐγ Λαρίϲηϲ 17 21. 46 3 (?). Φαλωριαϲτάϲ 13 31; Θ-οὶ Ν[αρθακιεῖϲ?] 29 25
Θεϲτιεύϲ (Αἰτ.)· 9 12. 30 6. *Fl 41. 52*; Θ-εῖϲ 96 12. 15. 16
Θέϲτιοϲ (*fluv. Aetoliae*)· *priscum nomen Acheloi*, [Plut.] de fluv. XXII 1
Θηβαῖοι· 71 7; Θ-οι Βοιωτοί 31 124
Θηβαῖοϲ (Ἀχ. Φθ.)· *Fl 44. 45*
Θιϲβεύϲ· 32 22
Θόαϲ (*fluv. Aetoliae*)· *pristinum nomen Acheloi*, Strab. X p. 450; Steph. Byz. s. v. Ἀχελῷοϲ
Θούριοϲ· 31 18
Θραίϲτιοϲ· οἱ Θ-οι οἱ δεῖνεϲ 138 1
Θρονιεῖϲ· 186 25
Θυριϲκαῖοϲ (Αἰτ.)· 4 7. *Fl 43*
Θύρρειοϲ· 3*A* 23; Θ-οι 3*B* 3
Θύϲτιον *sive* Θύτιον (Αἰτ.)· Nicander (ἐν τῇ α' τῶν Αἰτωλικῶν) ap. Harpocrat. s. v. — *An* Φύτιον *aut* Φίϲτυον *emendandum?*
Θῶραξ (Αἰτ.)· Steph. Byz. s. v.

Ἰδαῖοϲ (Αἰτ.)· *cf.* Εἰδαῖοϲ
Ἱερίδαι (Ἰαρίδαι, Ἑαρίδαι)· *cf. ind. III* Ἀφροδίτα, Μάτηρ, Παρθένοϲ
Ἰθμόϲ· οἱ τεχνῖται οἱ εἰϲ Ἰθμὸν καὶ Νεμέαν ϲυνπορευόμενοι 175 4
Ἰθωρία (Αἰτ.)· p. XXVI 74
Ἶϲιοϲ (Αἰτ.)· 17 56. p. XXXV 20. 39. XLII 7
Ἱϲτια(ι)εύϲ· 13 39. 43. 18 5. 31 178
Ἱϲτώριοϲ (Αἰτ.)· 3*A* 21
Ἰωνία· οἱ τεχνῖται οἱ ἐπ' Ἰ[ωνίαϲ καὶ Ἑλληϲπό]ντου 175 3

Κ--εύϲ? (Αἰτ.?)· *Fl 38*
Κάλλιον, Καλλίπολιϲ (Αἰτ.)· Κάλλιον p. XVII 7; Καλλιεύϲ 3*A* 16. 19. 8 14. 11 43. 13 37. 17 125. 25 58. 66. 31 25. 40. 179. 74. p. XXXIII 96. Αἰτωλὸϲ Κ. p. XV 40; Καλ[λιεῖϲ] 186 22
Καλλίπολιϲ p. XL 98. XLIV 11. Polyb. XX 11,11; Καλλιπολίταϲ 11 39. 13 42. 46. 18 4. 59 3. 206 2. *Fl 41.* Syll.³ 636 12; πόλιϲ Κ-ᾶν 154 2
Καλυδών· *mons Aetoliae*: παράκειται (Ἀχελῴῳ) ὄροϲ Κ. καλούμενον, *cui antea nomen* Γυρόν *erat*, [Plut.] de fluv. XXII 4 *urbs Aetoliae*: ἐν Κ-ῶνι 188 32; Καλυδώνιοϲ 3*A* 18. 5 12. 17 16. 33. 59. 64. 67. 73. 89. 113. 115. 138. 29 22. 30 10. 15. 22. 27. 31. 31 12. 16. 26. 61. 75. 96. 131. 135. 182. 32 1. 34. 35 2. 36 11. 70 2. 71 2. 4. 72 4. 95 1. 105 1. 106 2. 137 21. 40. 92. 139 1. 140 2. 192 2. *tab. praet. s. a. 154/3. 150/49. Fl 43.* Syll.³ 636 13; Κ-οι 137 25. 38. 45. 46. 56. 63. 94. 188 2; πόλιϲ Κ-ων 140 1; Κ-ία 137 41. 67
Καλχαδόνιοϲ· 17 40. 57. 87 5 (?)
Καμπύλοϲ (*fluv. Aetoliae*)· p. XIV 48
οἱ Καράνδαι (*nom. loc.* Ἀχ. Φθ.)· 188 13
Καρύϲτιοϲ· 17 16
Καρχυεύϲ (?)· 31 7
Καϲίλιοϲ (Αἰτ.)· 25 56 (*cf.* Χαϲίλιοϲ)
Καϲϲανδρεύϲ· 18 12
Καύνιοι· 31 42
Καφρεύϲ (Λοκρ. Ὀζ.?)· 3*A* 18
Κερκινεύϲ (*fluv.* Ἀχ. Φθ.)· 188 10
Κερρεάταϲ (Αἰτ.)· *Fl 46*
Κεφαλλάν· Κ. ἐκ Πρ[ώννων] 8 3
Κέωϲ· πρεϲβευϲάντων ἐκ Κέω-- 169 *A* 9; Κεῖοι 169 *A* 1. 3. 5. 7
Κνίδιοϲ· 13 23
ἁ Κολώνα (*mons* Ἀχ. Φθ.)· 188 5. 6
Κόραξ (*mons Aetoliae*)· p. XL 98. XLI 36. 41 (*cf. RE* XI 1378)
Κορίνθιοϲ· [5 9]. 11 3. 17 84. 31 190. 32 20; Κ-οι 24 4; ϲτατὴρ Κορίνθιοϲ 3*A* 39
Κοριο-- (Αἰτ.)· *Fl 43*
Κορκυραῖοϲ· 31 159
Κορώνεια· ἐγ Κ-αι 170 5; Κορωνεύϲ 29 13. 31 50; Κ-εῖϲ 31 53
Κοτταεύϲ (Αἰτ.)· *Fl 45. 54*
Κούριον (*mons Aetoliae*)· Strab. X p. 451. 465 (*cf. RE* XI 2210 nr. 1)
Κρήϲ· Κ. ἐξ Ἐλευθέρναϲ 17 87. Ἐλευθερναῖοϲ 31 48. 104
Κροκύλειον (Αἰτ.)· p. XI 34
Κύαθοϲ (*fluv. Aetoliae*)· Polyb. IX 45,1 (περὶ Ἀρϲινόην)
Κυζικηνόϲ· 17 61. 24 15
Κυνία (*lacus Aetoliae*)· Strab. X p. 459
Κυτινιεύϲ· *Fl 43*; πόλιϲ Κ-έων 68 1
Κυφαιρεύϲ· *Fl 37. 38.* p. XXXIII 82
Κωνώπη (Αἰτ.)· p. XXVI 66. 69. XXVII 53. 57. 108; *etiam nomen lacus* Anton. Liber. XII, *cf. RE* IX 51/2 (*vide etiam supra s. v.* Ἀρϲινόη)

Λ--· 31 173 || Ἀχαιὸϲ ἐκ Λ-- 17 55
Λακεδαιμόνιοϲ· 17 79. 28 4. 29 11. 137 31
Λαμιεύϲ· *Fl 37. 42. 44*; Λ-εῖϲ 186 20; ἁ πόλιϲ τῶν Λ-έων 59 1
Λάριϲα· Θεϲϲαλὸϲ ἐγ Λαρίϲηϲ 17 21. 46 3 (?); Λαριϲαῖοϲ 17 9. 31 15
Λάφρον (Αἰτ.)· *BCH* XLV 1921, 26; Λάφριοϲ, Λαφρία, Λαφριαῖον, Λόφριον *cf. ind. III*
Λευκάδιοϲ· 3*A* 24
Λεχώϊοϲ (Αἰτ.)· 102 7
Λιμναῖοϲ (Θεϲϲ.)· *Fl 42. 43*
Λοκρόϲ· οἱ Λοκροὶ οἱ μεθ' Ὀπουντίων 72 1
Λουϲιάταϲ· 135 5; Λ-αι 135 1
Λυκόρμαϲ (*fluv. Aetoliae*)· *pristinum nomen Eueni, cf. RE* XIII 2385
Λυκώπη (Αἰτ.)· schol. Theocr. VII 72
Λυϲιμάχεια (Αἰτ.)· p. XXVII 57. XXXIX 110 (*etiam nomen lacus adiacentis*, Strab. X p. 460, *cf. infra s. v.* Ὕδρα); Λυϲιμαχεύϲ 3*A* 20. 13 7. 25 13. *Fl 39. 41.* p. XXIII 18 (?); Λ-εῖϲ 130
Λυϲιμαχεύϲ· 12 4

Μ-- (Αἰτ.)· 32 24
Μάγνηϲ (Θεϲϲ.)· Μ. ἐκ Δημητριάδοϲ 17 116
Μάγνηϲ (*Maeandr.*)· Μ. ἀπὸ Μαιάνδρου 24 7; Μ-ητεϲ 4 14. 19. 36. 41. 187 9. 14. (οἱ) ἀπὸ Μαιάνδρου 4 9. 186 2. 187 5
Μαίανδροϲ· *cf.* Μάγνηϲ
Μακεδών· 17 20. 56*a. b. f. g. h.* ἐκ Πέλληϲ 17 71; Μ-όνεϲ 17 27; Μακέτα 56*c. d. e*
Μακυνεύϲ· 13 22
Μ[άργοϲ?]· Σελευκεὺϲ ἀπὸ Μ[άργου?] 17 100
Ματροπολῖται· 3*B* 4; πόλιϲ τῶν Μ-ᾶν 3*B* 8
Μαχετιεύϲ· 36 3. 69 3. *Fl 45*
Μεγαλοπολίταϲ· 13 8. 12; Μ-αι 17 12. 31 78
Μεγαρεύϲ· 18 9. 25 36. 42
Μεδεώνιοϲ (?)· *cf.* [.]δεωνοι
Μελίτεια· ἐγ Μ-αϲ 188 30; ἐν Μ-αι 177 1. 188 31; Μελιτα(ι)εύϲ 17 6. 31 30. 101. *Fl 37. 38. 43.* [*54*]; Μ-εῖϲ 177 9. 10. 188 1. 3. 13. 15. 16. 27. 29
Μεϲάτα (Αἰτ.)· Αἰτωλὸϲ ἐγ Μ-αϲ p. XVI 53
Μεϲϲάνιοϲ· 124 7. 17 8. 62. 18 16. 31 23; Μ-οι 31 37
Μέταπα (Αἰτ.)· p. XXVII 59. 103. 105; Μετάπιοϲ *Fl 39*
Μεταποντῖνοϲ· 17 74. 75
Μιτυληναῖοϲ· 17 18. 24 6. 25 24. 32; Μυτιληναῖοι 189 1. 4. 8. 190 9
Μολοϲϲόϲ· 29 23
Μολυκρεύϲ· 14 6. 69 3; Μ-εῖϲ 35 7
Μυανεύϲ· *cf.* Μυϲτακεύϲ
Μύηνον (*mons Aetoliae*)· παράκειται (Λυκόρμᾳ) ὄροϲ Μ. καλούμενον, *cuius nomen antea* Ἄλφιον *erat*, [Plut.] de fluv. VIII 3

ΦΑΝ[ΟΤΕΥC?]· 38 8
ΦΑΡCΆΛΙΟC· *Fl 39. 41*
ΦΕΝΙΚΌC· 22 2
ΦΕΡΑΙ (Αἰτ.)· Steph. Byz. s. v.
ΦΘΙΆ· Ἀχαιὸς ἀπὸ Φθίας ἐξ Αἰ...ρων 6 9
ΦΙΑΛΕΎC· 13 19
ΦΙΛΩΤΑΙΕΎC (Αἰτ.)· 96 18. 97 14. 100 7. 105 7. 108 8; Φ-εῖς 96 23. 107 4. 108 9; Φιλωταῖς 105 2
ΦΊCΤΥΟΝ (Αἰτ.)· ἐν Φ-οι 97 3. 100 2. 102 2. 103 2. 106 5. 108 5; Φίστυος 31 91 (?). 97 12. 98 5. 99 11. 13. 100 9. 101 9. 102 11. 103 11. 106 9; Φ-οι 95 8. 9. 97 4. 13. 98 7. 9. 99 3. 101 10. 12. 102 3. 9. 103 3. 10. 110 7. 111 6; Φιστυῖς 98 8, *cf. etiam ind. III* Ἀφροδίτα
ΦΟΙCΤΆΝ (Αἰτ.)· *Fl 37*
ΦΟΙΤΙΆΝ (Ἀκαρν.)· *3 A 23*
ΦΟΛΆΝΤΙΟC (Αἰτ.)· 24 11. 13. 25 61. 71; Φολᾶς 31 115. 138. *Fl 38*. Syll.[3] 636 16; Φολαιεῦς IG II[2] 3401; Φολάντιοι 17 28
ἁ ΦΥΛΙΑΔΏΝ (*nom. loc.* Ἀχ. Φθ.)· 188 13
ΦΥΛΛΑΙΟC (Αἰτ. *aut* Λοκρ. Ὀζ.)· 25 37
ΦΥCΚΕΎC· *3 A* 19. 27 2. 29 3. 4. 7. 30 24. 28. 33. 31 56. 187 4. 201 4. *Fl 41*; Φ-εῖς 186 23

ΦΥΤΑΙΟΝ (Αἰτ.)· p. XXVII 58. [p. 81 27]; Φυταιεῦς *3 A* 20. 6 11. 24 7. *tab. praet. s. a. 167/6*. *Fl 44*; Φ-εῖς 186 14
ΦΩΚΕΎC· 7 2. 11 45. 31 191; Φ-εῖς οἱ μετ' Αἰτωλῶν 170 10: Φωκῖσι Τειθρωνος -- ὑπὸ στεφάναις *p* 51 2

Χ--· 27 1
ΧΑΛΕΙΕΎC· 29 10. 31 181; Χαλεῦς 5 3
ΧΆΛΚΕΙΑ (Αἰτ.)· *cf.* Χαλκίς
ΧΑΛΚΊΑ (*mons Aetoliae*)· *cf.* Χαλκίς
ΧΑΛΚΙΔΕΎC· 17 39. 40. 43. 73. 31 151. 156; Χ-εῖς 31 68
ΧΑΛΚΊC· *mons Aetoliae*: Strab. X p. 451. 459. 460. Plin. n. h. IV 6; Χαλκία Artemidorus ap. Strab. l. c. 459 *urbs Aetoliae*: p. X 31. 86. 96; Χάλκεια p. XXVIII 68; Ὑποχαλκίς Strab. X p. 451. Steph. Byz. s. v.
ΧΆΡΑΔΡΟC (*fluv.* Ἀχ. Φθ.)· 177 11. 15. 16
ΧΑCΊΛΙΟC (Αἰτ.)· 17 92 (*cf.* Κασίλιος)
ΧΕΡΒΆΔΙΟΙ· Χ. Ἀπειρῶται 32 42
ΧΙΟC· 31 154
ΧΛΟΎΝΗ *sive* ΧΛΟΎΝΕΙΟΝ· τόπος ἐν Αἰτωλίᾳ (περὶ Καλυδῶνα), schol. I 539; Etym. M. 533 33; Papyri Iandanae V nr. 78 6
ΧΏΛΕΟC (Αἰτ.)· 9 10
τὸ ΧΩΜΑ (*nom. loc.* Ἀχ. Φθ.)· 177 16

ὬΛΕΝΟC (Αἰτ.)· p. X 31. 68. 70

ΛΛ-- (Αἰτ.)· 31 170
..⁵..ΑΟC (Αἰτ.?)· *Fl 38*
...ΔΆΛΙΟC? (Αἰτ.)· 20 6
[.]ΔΕΩΝΟΙ (Μεδεώνιοι?) Ἀπειρῶται· 31 130
[.]ΕΚ[.]ΡΙΕΎC (Αἰτ.)· *Fl 41*
--ΕΎC (Αἰτ.)· *Fl 37. [39. 43]*
--ΗC (Αἰτ.)· 20 3
--ΘΏΝΙΟC· 17 50
--ΙΆΔΑC (Αἰτ.?)· *Fl 38*
--ΊΑC (Αἰτ.)· *Fl 52*
--ΙΟC· 16 2. 10
--ΚΙΟC· 17 109
--ΛΑΙΕΎC (Αἰτ.)· *Fl 42*
--ΝΑΙΟC· 18 1. 32 7 (*cf. add.*)
--ΝΕΎC· 31 169
[:]Ο--· 10 10
--ΟC· 12 6. 17 11. 23 || (Αἰτ.) 21 3. *Fl 51*
--ΠΟΛΊΤΑC· 11 26
[.]C[.]Θ[.]Ν--· 32 29
--CΘΑΕΎC (Σολεῦς?)· 32 34
..:.:.ΤΑC· 29 22
..:⁶..ΤΕΎC· 31 54
--ΤΟC (Αἰτ.)· *Fl 51*
--ΤΤΙΟC (Αἰτ.)· 47 4
--ΥΌΔΙΟC (Αἰτ.)· *Fl 52*
..ΧΟΎCΙΟC (Αἰτ.)· 137 85

III. NOMINA SACRA.

ἈΓΕΜΌΝΑ· *cf.* Ἄρτεμις
ἈΓΎΗΟC· μηνὸς Ἀ-ου 110 11
ἈΘΆΝΑ· ἁ Ἀθάνα ἁ Νικαφόρος (*Pergami*) 179 6. 10. 18. 22; ἐγ Κορωνείαι ἐν τῶι ἱερῶι τᾶς Ἀθηνᾶς 170 6; ὀμνύω -- Ἀθηνᾶν Ἀρείαν -- 170 8
ΑἸΤΩΛΌC· *p* 196 4
ἈΛΑΛΚΟΜΕΝΕΙΟΝ· ἐν Ἀ-ωι 170 5
ἍΛΙΟC· Ἀ., Νίκα, Ἀσκλαπιός 80 1; ἀπηλευθέρωσεν *sim.* ὑπὸ Δία Γᾶν Ἅλιον 82 *c* 2. ὑπὸ Δία Ἅλιον 92 *c* 7, *cf. b*; ὀμνύω -- Ἅλιον -- 170 7
ἈΜΦΙΚΤΊΟΝΕC· τᾶς πανοπλίας, ἂν οἱ Ἀ-ίονες ἀνατίθεντι 172 5; κὰτ τὸν νόμον τῶν Ἀ-υόνων 171 4; οἱ σύνεδροι ἐτίμασαν αὐτὸν καὶ οἱ Ἀ-ίονες 187 19; ψᾶφον ἱερομναμονικὰν ἐν τοὺς Ἀ-υονας 4 26
ἈΜΦΙΚΤΥΟΝΙΚΌC· Ἀ-ὸν ἔγκλημα 169 *A* 4. *B* 4. 189 5
ἈΠΌΛΛΩΝ· *Calydone*: Ἀ. Λάφριος 149 *Delphis*: 173 15. 180 1. 181 1. 2. 182 *a. b.* 194 *a. b.* 202 *d* 3. 203 3; (ὁ) Ἀ. (ὁ) Πύθιος 194 *a*. 205 4/5 *Thermi*: 3 *B* 9. *p* 51 6; Ἀ. Θέρμιος 83. 69 1; Ἀ. Λύκειος 81
ἈΡΕΊΑ· *cf.* Ἀθάνα
ἌΡΗC· ὀμνύω -- Ἄρη -- 170 8
ἈΡΙCΤΟΝΌΑ (*heroïna?*)· 200

ἌΡΤΕΜΙC· (*Call.*) 155 3; Ἀ. Ἀγεμόνα (*vic. Therm.*) 92 *a* *Calydone*: 138 15. 150; ἁ Ἄ. (ἁ) Λαφρία 186 6, *cf.* 7. 137 4. 42. 67; ἁ Ἄ. ἁ Λ. καὶ ὁ Ζεὺς ὁ Σωτήρ 137 85
ἈCΚΛΑΠΙΌC· Ἅλιος, Νίκα, Ἀ. 80 2
ἈΦΡΟΔΊΤΑ· (ἁ) Ἀ. (ἁ) Συρία Φιστυῖς 95 2. 99 5. 100 3. 101 4. 102 4. 103 5. 106 4; ἁ Συρία Ἀ. ἐμ Φιστύοι 108 4; ἁ Ἀ. (ἁ) Συρία ἁ ἐν Ἱερίδαις 96 3. 109 4; Ἀ. ἁ ἐξ Ἰαριδᾶν Φιστυῖς 97 7

ΓΑ· ἀπηλευθέρωσεν ὑπὸ Δία Γᾶν Ἅλιον 82 *c* 2; ὀμνύω -- Γᾶν -- 170 7

ΔΑΜΑΊΝΑ (*heroïna?*)· 200
ΔΙΟΝΥCΙΑΚΌC· οἱ Δ-οὶ τεχνῖται 192 15
ΔΙΟΝΎCΙΟC· μηνὸς Δ-ου 101 3. 102 1. 108 3. 137 29
ΔΙΌΝΥCΟC· 117 1 (*Thermi*). 192 5 (*Tei*)
ΔΙΟC· μηνὸς Δίου 96 1. [103 2]. 106 2

ΕἸΛΕΙΘΎΑ· 156 2; Εἰλέθυια (?) 86, 5
ἘΝΔΥΜΊΩΝ· *p* 196 3
ἙΡΜΑΙΟΝ· 188 6
ἝΡΜΑΙΟC· μηνὸς Ἑ-ου 96 17. 137 83

ΖΕΎC· ὁ Ζ. ὁ Σωτὴρ καὶ ὁ Ἀπόλλων ὁ Πύθιος 194 *a*; ἁ Ἄρτεμις ἁ Λαφρία καὶ ὁ Ζ. ὁ Σωτήρ 137 86; ἀπηλευθέρωσεν *sim.* ὑπὸ Δία Γᾶν Ἅλιον 82 *c* 2. ὑπὸ Δία Ἅλιον 92 *c* 7, *cf. b*; ὀμνύω Δία -- 170 7

ἩΡΑΚΛΑC· 131 2 (*cf. etiam* Λέων)

ΘΕΡΜΙΚΆ· Θ-οῖς 187 2
ΘΈΡΜΙΟC· *cf.* Ἀπόλλων

ἹΕΡΊΔΑΙ (Ἰαρίδαι, Ἑαρίδαι)· *cf.* Ἀφροδίτα, Μάτηρ, Παρθένος
ἹΠΠΟΔΡΌΜΙΟC· μηνὸς Ἱ-ου 99 2. 137 65
ϜΙΡΙC· 86, 3

ϘΥΛΊΑ (?)· 93 (*sed cf. add.*)

ΛΆΝΑCCΑ (*heroïna?*)· 200
ΛΑΦΡΊΑ· *cf.* Ἄρτεμις
ΛΑΦΡΙΑΙΟΝ· ἐν τοῖ Λ-οι 137 8 (*cf. etiam* Λόφριον)
ΛΑΦΡΙΑΙΟC· μηνὸς Λαφριαίου 97 5. 137 2. 10. Λοφριαίου 100 1. 105 2
ΛΆΦΡΙΟC· *cf.* Ἀπόλλων
ΛΈΩΝ ἥρως καὶ νέος Ἡρακλῆς 141 3, *cf.* 142 2
ΛΌΦΡΙΟΝ· ἐλ Λ-ωι 170 4 (*cf. etiam* Λαφριαῖον)
ΛΎCΕΙΟC· *cf.* Ἀπόλλων

Μάτηρ· Μ. θεῶν καὶ Παρθένοϲ Φιϲτυῖδεϲ 105 3; ἁ Μ. τῶν θεῶν καὶ ἁ Παρθένοϲ αἰ(?) ἐν Ἑαρίδαιϲ 96 18; ἁ Μ. [θεῶν μεγάλα καὶ] ἁ Παρθένοϲ [Φιϲτυῖδεϲ αἱ ἐν Ἱαρίδ]αιϲ 110 14

Νίκα· Ἅλιοϲ, Ν., Ἀϲκλαπιόϲ 80 1
Νικαφόρια· οἱ ἀγῶνεϲ τῶν Ν-ων (*Pergami*) 179 9. 14. 24
Νικαφόροϲ· *cf.* Ἀθάνα

Οἰνεῖδαι· ἄξια δ' Οἰ-ᾶν μηϲάμενον προγόνων *p* 51 4
Ὀλύμπια· οἱ τὰ Ὀ-α ἐπαγγέλλοντεϲ θεωροί 179 26; τὰ ἐν τ[οὺϲ νόμουϲ περί τε τῶν Πυθίων κ]αὶ Ὀ-ων καταχεχωριϲμένα 179 17
Ὀλυμπιάϲ· ϲταδίων γείτον' Ὀλυμπιάδοϲ *p* 196 2

Ὀλυμπικόϲ· Ὀ-οὶ ϲτέφανοι 137 12
Ὁμολόϊοϲ· μηνὸϲ Ὁ-ου 109 2

Παναιτωλικά· Π-οῖϲ 192 2
Πάναμοϲ· μηνὸϲ Π-ου 95 1
Παρθένοϲ· Μάτηρ θεῶν καὶ Π. Φιϲτυῖδεϲ 105 3; ἁ Μάτηρ τῶν θεῶν καὶ ἁ Π. αἰ(?) ἐν Ἑαρίδαιϲ 96 18; ἁ Μάτηρ [θεῶν μεγάλα καὶ] ἁ Π. [Φιϲτυῖδεϲ αἱ ἐν Ἱαρίδ]αιϲ 110 15
Ποϲειδῶν· ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Π-οϲ ἐν Ὀγχηϲτῶι 170 5; ὀμνύω - - Ποϲειδῶ - - 170 7
Προκύκλιοϲ· μηνὸϲ Π-ου 36 2. 7. 137 40
Πύθια· ὁ ἀγὼν τῶν Π-ων 187 17; ἀνενεγκεῖν - - ἐν τὰ Π-α 179 25; τὰ ἐν τ[οὺϲ νόμουϲ περί τε τῶν Π-ων κ]αὶ Ὀλυμπίων καταχεχωριϲμένα 179 17
Πύθιοϲ· *cf.* Ἀπόλλων

Συρία· *cf.* Ἀφροδίτα
Σωτήρ· *cf.* Ζεύϲ
Σωτήρια· ὁ ἀγὼν (ὁ) τῶν Σ-ων (*Delphis*) 194 *a. b*; ἁ θυϲία τῶν Σ-ων (*Pereae*) 188 26

Τρωΐλοϲ· 153

Φιϲτυῖϲ· *cf.* Ἀφροδίτα, Μάτηρ, Παρθένοϲ
Φόλοϲ· 86, 4

Χάριτεϲ· 86, 2
Χελιδϝών· 86, 1

IV. SERMO GRAECVS.

Ἀγαθόϲ· ἀ-ᾶι(-ῆι) τύχαι(-ηι) *cf.* τύχα ἀ-ῶν - - ἀρετά *p* 51 8; πολλά μοι κά-ὰ εἴηϲαν 170 13
Ἁγεμόνα· *cf. ind. III*
Ἁγέομαι· ἁγείϲθων ἐν Αἰτωλίαι οἱ Αἰτωλοί 3 *A* 40
Ἀγορανόμοϲ· τὰϲ ἐν ἀ-οιϲ δίκαϲ - - δικαζόντω ἐμ Π. οἱ ἐγ Μ. ἀ-οι 188 29. 31
Ἄγω (ἀγνέω)· ἆξε 93, *cf add.*; τὰμ βαϲιλείαν ἐν τὰν καλλίϲταν διάθεϲιν ἀγνηκὼϲ 179 5; τὸ νέμοϲ τὸ ἄγον ἐν τὰν Ἄμπελον 188 8 μηνὸϲ Δ. ὡϲ Αἰτωλοὶ ἄγοντι 102 2. 186 2 μὴ ἄγειν τὰ τῶν Χ. 195 *a*, *cf.* 15 10; εἰ δέ τίϲ κα ἄγηι 4 21. 169 *A* 5. 176 10. 190 4 (?). ἢ αὐτοὺϲ ἢ τὰ ἐκ τᾶϲ πόλιοϲ ἢ χώραϲ 192 12; οἱ ἄγοντεϲ αὐτούϲ 169 *A* 7; τὸν ἀγαγόντα ἐξ ἐφόδου 15 7; τοὺϲ ἀχνηκόταϲ [190 6]. 192 14; [μὴ ἄγεϲθαι] μηδὲ ὑφ' ἑνὸϲ Αἰτωλῶν 135 2; ἄγειν μηθένα ἐκ τᾶϲ χώραϲ μηδαμόθεμ ὁρμωμένουϲ μήτε κατὰ γᾶν μήτε κατὰ θάλαϲϲαν 4 18, *cf.* 192 10. μήτε ποτ' Ἀμφικτυονικὸν μήτε ποτ' ἄλλο ἔγκλημα μηθέν 169 *A* 2. *B* 3. 189 3; μηθένα ἄγειν μηδὲ ῥυϲ[ιάζειν μηθαμὰ ἐ]ντὸϲ τῶν ὁρίων 179 19; εἰ δέ τίϲ κα ῥυϲιάζῃ ἢ ἄγῃ 189 6; οἱ ἄγοντεϲ καὶ ῥυϲιάζοντεϲ 189 9; εἰ δέ τίϲ κα ἄγῃ ἢ ῥυϲιάξῃ ἢ ἀποβιάξαιτο ἢ διεγγυάϲῃ 179 20
Ἀγώγιμοϲ· μὴ εἶμεν ἀ-ουϲ ἐκ τᾶν πολίων τούτουϲ μηδοπόθεν 171 3; πανταχόθεν ἀ-ουϲ εἶμεν 171 6; ἔϲτω ἀ. καὶ αὐτὸϲ καὶ τὰ αὐτοῦ ποτὶ τὸ διάφορον τοῦτο τοῖϲ ἐπινόμοιϲ κατὰ αὐτοπραξίαν 137 17
Ἀγών· ὁ ἀ. τῶν Πυθίων (Σωτηρίων) 187 17. 194 *a. b*; ὁ μουϲικὸϲ ἀ., ὁ γυμνικὸϲ καὶ ἱππικὸϲ ἀ. 179 9. 15. 194 *a. b* ἀποδέχεϲθαι (ἀποδέξαϲθαι, ἀποδεδέχθαι) τὸν (τοὺϲ) ἀ-α(ϲ) 194 *a. b*. 179 8. 14; ἁ ἀποδοχὰ τῶν ἀ-ων 179 27; οἱ θεωροὶ οἱ ἐπαγγέλλοντεϲ τοὺϲ ἀ-αϲ τῶν Νικαφορίων 179 23; βαϲιλεὺϲ Ε. κέκρικε [ϲυντελεῖν] ἀ-αϲ καὶ θυϲίαϲ τᾶι Ἀθάναι 179 6
Ἀγωνοθέταϲ· ἐπὶ ἀ-α τοῦ δεῖνοϲ 36 1. 6; τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Πυθίων [μετὰ τῶν . . . .]ων καὶ τῶν ἀ-ᾶν καὶ τῶν ϲυνιερομναμόνων κ[αλῶϲ διώικηϲεν] 187 18
Ἀγωνοθετέω· ἀ-έοντοϲ τοῦ δεῖνοϲ 96 17. 110 9
Ἀδελφή· ἔχων ἀδελφοὺϲ ἢ ἀ-άϲ 21 5, *cf.* 17. 24
Ἀδελφόϲ· τῶι δεῖνι καὶ τῶι ἀ-ῶι αὐτοῦ τῶι δεῖνι 59 8; μετὰ τῶν ἀ-ῶν 179 6; τοὺϲ ἀ-οὺϲ αὐτοῦ τοὺϲ δεῖναϲ 179 11, *cf.* 13; ἡ δεῖνα τὸμ πατέρα καὶ τὰμ ματέρα καὶ τοὺϲ ἀ-οὺϲ Ἀπόλλωνι 182 *a*; ἔχων ἀ-οὺϲ ἢ ἀδελφάϲ 21 5, *cf.* 17. 24
Ἀδικέω· εἴ κά τιϲ αὐτὸν ἀ-ῆι 172 9; [ὅπωϲ μηδ' ὑφ' ἑνὸϲ ἀδι]κέωνται τῶν Αἰτωλῶν 176 3; τοῦ ἀ-ήϲαντοϲ 15 6; τοῖϲ ἀ-ουμένοιϲ 4 25; τῶι ἀ-ηθέντι 179 21, *cf.* 176 6
Ἀδίκημα· κατ' ἕκαϲτον ἀ. 138 11
Ἄδολοϲ· ϲυμμαχήϲω κατὰ τοὺϲ ὅρκουϲ καὶ τὰϲ ϲυνθήκαϲ - - ἀ-ωϲ 170 10
Ἀεί· ἀ. τὰ ϲυμφέροντα διαπραϲϲόμενοϲ 179 3; ὁ ϲτραταγὸϲ ἀ. ὁ ἔναρχοϲ (ὤν) [169 *B* 5]. 179 23. 191 9. 169 *A* 5. 189 7. 190 5. (ἀναπράϲϲειν ἀ. τὸν ϲτρ. τ. ἔ.) 4 21; οἱ ϲύνεδροι ἀ. οἱ ἔναρχοι 192 13
Ἆι· ἀναγραψάντω - - ἐν τὸ ἱερὸν τᾶϲ Ἀ., ᾇ οἱ κτιϲταὶ τᾶϲ πόλιοϲ, ἐπὶ τᾶϲ βάϲιοϲ, ἆι ἁ Ἄ. - - 186 7
Αἱρέω· θεαροδόκοϲ ἁιρέθη ὁ δεῖνα 186 5; αἱρεθένταϲ ἑκατέρων δέκα 3 *A* 10; οἱ ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν αἱρεθέντεϲ δικαϲταί 188 1, *cf.* 177 5
Ἀκόλουθοϲ· ἀ-α διαπραττόμενοι τοῖϲ προϋπάρχουϲιν φιλανθρώποιϲ 195 *b*
Ἄκροϲ· κατὰ τῶν ἄ-ων, ὡϲ ὕδωρ ῥεῖ ἐν τὸν Εὔρωπόν 188 7, *cf.* 9
Ἀλλά· μὴ - - ἀ. 171 4. 188 15, *cf.* 170 12; μηθένα ἄγειν - - ἀ. τὰν ἀϲφάλειαν εἶμεν 192 11
Ἀλλήλων· βοηθεῖν ἀ-οιϲ 170 15; εἰρήναν εἶμεν καὶ φιλίαν (ἐπιγαμίαν) ποτ' ἀλλάλουϲ 3 *A* 4. 11
Ἄλλοϲ· ἄλλο ἔγκλημα μηθέν 169 *A* 4. [*B* 4]. 189 5; οἱ ἄλλοι Αἰτωλοί 7 4. 10 5. 12. 12 2. 25 52. ἄρχοντεϲ 179 29. Ἕλλανεϲ 56 *i*. 179 3. πρόξενοι 5 5. 11. 10 19. 11 20 *al.* πρ. καὶ εὐεργέται 6 8. 28 9. 34 15. 21. 71 14; τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα 137 35; *cf. etiam* 2 30 ἄλλοϲ ἐκ τούτων 138 8; τῶι ἀδικηθέντι καὶ ἄλλωι τῶι θέλοντι 179 21; τὰ ἄλλα τὰ ἐν τῶι ψαφίϲματι καταχεχωριϲμένα 179 28; τἆλλα ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ δέδοται *sim.* 5 4. 10. 6 7. 8 9 *al.* (τἆλλα πάντα) 11 36. 13 9. 12, *cf.* 16 2
Ἄλϲοϲ· ἄ-ει ἐνὶ χρυϲέωι *p* 51 1
Ἁμαξιτόϲ· ἁ ὁδὸϲ ἁ ἁ. 177 13
Ἄματα· ἄ. τὸμ πάντα χρόνον 3 *A* 4. 26
Ἁμέρα· ἑκάϲταϲ ἁ-αϲ, ἆϲ κα μὴ ϲτεφανώϲει ἁ-αϲ 137 16. 17; ϲιταρχία ἔϲτω - - ϲτατὴρ Κ. τᾶϲ ἁ-αϲ ἑκάϲταϲ 3 *A* 39; ϲιταρχούντω τοὺϲ ϲτρατιώταϲ ἁ-ᾶν τριάκοντα 3 *A* 36; ἐν ἁ-αιϲ ἓξ 3 *A* 29. 30. δέκα 3 *A* 32
Ἄμπαλοϲ· κατ' ἄνπαλον μιϲθούντω 188 15
Ἀμφότεροι· ἔνγυοϲ (-οι) ἀ-ων 17 5. 27. 54. 70. 86. 91. 32 36. 42

ἄν· *1)* (= ἐάν)· ἐπικατάρατον, ἂν συλάσει τις 148 4 2) ὅτι ἄν 170 *add. b* 12; καθότι ἂν παρακαλῶσι 170 12

ἀναβολά· (ὀφείλοντι) ἀ-ὰν λαβόντες ἔτη τρία 188 22

ἀναγγέλλω· [τὰν πολιτείαν] τὰν ἀναγγελλομέν[αν ὑπὸ τῶν πρεσβευτᾶν] 43 2

ἀναγραφά· (τᾶς ἐπιστολᾶς) 178 9. 10; [ἔστω δὲ ἁ ἀνα]γραφὰ ἔν τε Δελφοὺς 44 2

ἀναγράφω· τὰν ἐπιστολὰν -- [ἀναγράψαι] ἔν τε Δελφοῖς καὶ ἐν Θέρμωι 178 7; ἀ-ψάτω τὸ κρῖμα πόλις -- ἐν Θέρμωι ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀ. 3 *B* 7; στήλας στῆσαι ἀ-ψαντας τήν τε συμμαχιαν καὶ τὸν ὅρκον 170 2; τὸ δὲ ψάφισμα τόδε ἀ-ψαι καὶ ἀναθέμεν 42 7; ἀ-ψαι δὲ καὶ τὸ ψ. ἐν Δελφοῖς ἐν τῶι ἱερῶι τοῦ Ἀ. 173 14. ἐν στάλαις λιθίναις δύο 179 31; ἀ-ψάντω (τὸ ψ.) καὶ ἐν τὸ ἱερὸν τᾶς Ἀ. -- ἐπὶ τᾶς βάσιος 186 6; ἀ-ψάντω ταῦτα ἐν στάλαις χαλκέαις ἐπ' Ἀκτίωι μὲν -- ἐν δὲ Θέρμωι κτλ. 3 *A* 13; ἀ-φήτω ταῦτα ἐν στάλας ἔν τε Μελιτείαι κτλ. 188 31

ἀνάγω· (*mortuum*) εἰς φένγος ἀνάξει *p* 51 7; τοὺς ἀγνηκότας κύριον εἶμεν (τὸν στραταγὸν) ἀνάγοντα ἐν τοὺς συνέδρους ὡς τὰ κοινὰ τῶν Αἰτωλῶν βλάπτοντας 190 6

ἀναδεικνύω· ὁ βασιλεὺς Ε. ἀνα[δεικνύει] τὸ τέμενος -- ἄσυλον 179 17

ἀνακαρύσσω· [ἀνα]καρῦξαι τοὺς ἄρχοντας τὰ ἐψαφισμένα 15 9

ἀνάλωμα· τὸ δὲ γενόμεν[ον ἀνάλωμα] δόμεν τὸν ταμίαν 179 33; τῶν ἀ-άτων 22 6

ἀνανεόω· τὰν οἰκειότατα (καὶ τὰν φιλίαν) ἀνενεώσαντο (ἀνενηοῦντο) 41 2. 192 4; τὰν συγγένειαν ἀνενεώσαντο 173 4

ἀναπράσσω· ἀ-ειν τοῖς ἀδ[ικηθέντοις] 176 6; τὰ ἐμφανέα ἀ-ειν τὸν στραταγόν 42 1. 169 *B* 5. 189 6. (καὶ τοὺς συνέδρους) 192 13; (τοὺς συνέδρους) καταδικάζοντας καὶ ἀναπ[ράσσοντας ζαμίαν -- κυρίους] εἶμεν 169 *B* 7; τὰ καταχθέντα (τὰ ἐν Αἰτωλίαν καταγόμενα) ἀ-ειν (ἀ-οντα κύριον εἶμεν) τὸν στραταγόν 190 4. 169 *A* 6; ὑπὲρ τῶν σωμάτων (τοὺς συνέδρους καὶ τὸν στραταγὸν) φροντίσαι, ὅπως ἀ-χθέωντι αὐτοῖς 190 11

ἀνατίθημι· ἀνέθηκε(-αν) 118 2. 155 4; τᾶς πανοπλίας, ἃν οἱ Ἀμφικτίονες ἀνατίθεντι 172 5; *statuas hominum*: τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν τὸν δεῖνα (τοῖς θεοῖς) ἀνέθηκε 63 3. 52 4, *cf.* 55 3. 180 1; Αἰτωλοὶ τόνδ' ἀνέθηκαν Αἰτωλόν *p* 196 3; πόλις (τῶν δείνων) τ. δ. ἀ. 68 5. 70 5. 71 3. (τοῖς θεοῖς) 72 6 τὸ δὲ ψάφισμα τόδε ἀναγράψαι καὶ ἀναθέμεν ἐν Θέρμον 42 7; ἀναθέμεν τὰν μίαν (στάλαν) ἐν Θέρμον κτλ. 179 32 ἀνακειμέναν 176 13

ἀναφέρω· ἀνενεγκεῖν -- τῶι στραταγῶι Π. ἐν τὰ Πύθια 179 24

ἀνδραγαθία· τειμαθεὶς -- ἐπ' ἀ-αι 139 5

ἀνδρεῖος· σῶμα ἀ-ῆον 101 4. 103 5. 109 2

ἀνέφαπτος· ἐλευθέραν εἶμεν καὶ ἀ-ον ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου καὶ ἀφορολόγητον 96 5

ἀνήρ· ὁ δεῖνα ὁ ἀ. τῆς δεῖνος 137 7; συνευδοκέοντος καὶ τοῦ ἀνδρὸς Δ. 137 3 ἐπὶ δύ' ἀνδρῶν 92 *b. c* 1

ἄνθρωπος· ἀνέφαπτος ἀπὸ παντὸς ἀ-ου 96 5

ἀνιέρωσις· ὑπάρχειν αὐτοῖς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν τᾶς τε πόλιος καὶ τᾶς χώρας τὰν ἀ-ιν καὶ ἀσυλίαν 192 9, *cf.* 16

ἀντίγραφον· τᾶς ὠνᾶς τὸ ἀ. παρὰ τοὺς δεῖνας 109 9; τ. ὠ. ἀ-α κεῖνται π. τ. δ. 99 12, *cf.* 98 5

ἀντιποιέομαι· ταύτας (*sc.* τᾶς Δεμφίδος) Ἀ. οὐκ ἀντιποιοῦνται 3 *A* 8

ἀντιτυγχάνω· οἱ ἀ-οντες σύνεδροι 172 9

ἄξιος· ἄξια πάτρας, ἄξια δ' Οἰνειδᾶν μησάμενον προγόνων *p* 51 3. 4

ἀξιόω· καθὼς καὶ οἱ πρεσβευταὶ ἀξίουν 192 9

ἅπας· τὸ συνέδριον ἅπαν 188 32

ἀπελεύθερος· τοῦ δεῖνος ἀ. 114 2

ἀπελευθερόω· ὁ δεῖνα τὴν δεῖνα ἀπηλευθέρωσεν ὑπὸ Δία Γῆν Ἥλιον μηδενὶ μηδὲν προσήκουσαν κατὰ τοὺς Αἰτωλῶν νόμους ἰσοτελῆ καὶ ἔντειμον 82 *c* 2

ἀπό· (ὅρια εἶμεν) ἀ. -- εἰς (ἐν, ἐπί) -- 3 *B* 5. 177 10. 188 4. 5. 6. 9. 10. 11; ἀρξάμενος ἀ. τᾶς νουμηνίας ἕως -- 137 11; εἰ δέ κα ἀποπολιτεύωντι Πηρεῖς ἀ. Μελιταέων 188 16 Ἀχαιοὶ ἀ. Φθίας (ἐξ Αἰ...ρων) 6 9; Μάγνης (-τες) (οἱ) ἀ. Μαιάνδρου 24 8. 4 9. 186 2. 187 5; Σελευκεὺς ἀ. Μ[άργου?] 17 100; -- ἀ. Τε -- 17 101; οἱ ἄρχοντες οἱ ἀ. τᾶν πολίων 179 25; τὰν συγγένειαν, ὅσσοι ἀ. τᾶς ματέρος τᾶς Θ. 138 4 ἀ. τῶν Αἰτωλῶ[ν δίδοται] 15 3; ἀνέφαπτος ἀ. παντὸς ἀνθρώπου 96 5; εἶμεν ἀσφάλειαν καὶ ἀσυλίαν τὰ ἀ. Αἰτωλῶν *sim.* 176 5. 179 19. 185 3. 192 11 [ἀ. μηδεμιᾶς προφ]άσιος 190 2

ἀποβιάζω· εἰ δέ τίς κα ἄγῃ ἢ ῥυσιάξῃ ἢ ἀποβιάξαιτο ἢ διεγγυάσῃ 179 20

ἀποδείκνυμι· ἀποδείκνυσθαι τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν 194 *a. b*

ἀπόδειξις· πολλὰς καὶ μεγάλας ἀποδείξε[ις πεποίηται τ]ᾶς ἐν τὸ ἔθνος εὐνοίας 179 2

ἀποδέχομαι· ἀποδέχεσθαι τὸν ἀγῶνα 194 *a. b*; ἀποδέξασθαι (ἀποδεδέχθαι) τοὺς ἀγῶνας τῶν Ν. στεφανίτας -- καὶ ἄσυλον τὸ τέμενος τᾶς Ἀ. 179 8. 14; τὰς δεδομένας αὐτῶι τιμὰς εὐνόως ἀποδεξάμενοι 187 21

ἀποδίδωμι· *1) act.*: ἀποδοῦναι τοὺς βουλάρχους (τὰς ἀρχάς) 170 *add. b* 10. 13; ἀποδόντων -- τὰς δεκάτας τὰς γινομένας τοῖς δανεισταῖς 188 21; ἀναπράσσειν τὸν στραταγὸν τὰ ἐμφανῆ καὶ ἀποδιδόμεν τοῖς δείνοις 169 *B* 6. 189 8; τοὺς συνέδρους -- ἐκπράσσοντας τὰς καταδίκας καὶ ἀποδιδόντας τοῖς ἀδικουμένοις κυρίους εἶμεν 42 4; [ἀπο]δόμεν τοῖς τεχνίταις τάν τε ἀσφάλειαν καὶ τὰν ἀσυλίαν 175 2 *2) med.*: τὰν δαμοσίαν χώραν μὴ ἀποδόσθων Μ. ὥστε πατρῴαν ἔχειν τὸν πριάμενον 188 13; ἀπέδοτο (-ντο) ὁ (ἁ) δεῖνα σῶμα (ἀνδρῆον, γυναικεῖον, παιδάριον, κορίδιον) 100 3. 106 3. 109 2. 137 2. ἐπ' ἐλευθερίαι 95 2. 96 17. 97 5 *al.* (ἐφ' οἷ ἐλευθέραν εἶμεν καὶ ἀνέφαπτον ἀπὸ παντὸς ἀνθρώπου καὶ ἀφορολόγητον 96 2, *cf.* 131 2). τιμᾶς (ἀργυρίου) [*numerus minarum*] *ubique*

Servata sunt haec pretia:

min. 3: σ. ἀνδ. 101 6; σ. γυν. 95 4. 100 5. 105 5. 106 7; παιδ. 102 6. 137 6; κορ. 137 44

min. 4: σ. γυν. 98 4. (*pro duabus*) 99 7

min. 4½(?): σ. ἀνδ. 103 7

min. 5: σ. γυν. 96 20. 97 10. 108 7. (καὶ παιδ.) 137 90

min. 6: σ. γυν. 96 5

ἀποδοχά· ἁ ἀ. τῶν ἀγώνων 179 27

ἄποικος· ἑαυτῶν -- ὡς ὄντων ἀ-ων τῶν Αἰτωλῶν 173 12

ἀπόλλυμι· ὧς ἀγαθῶν οὐκ ἀπόλωλε ἀρετά *p* 51 8

ἀπομαρτυρέω· καθὼς ἀπεμαρτυρεῖτο αὐτοῖς 187 8

ἀποπολιτεύω· εἰ δέ κα ἀ-ωντι Πηρεῖς ἀπὸ Μελιταέων 188 16

ἀποπορεύομαι· ἔχοντες ἀ-έσθων βουλευτὰν ἕνα 188 18

ἀπορέω· εἴ κα Ν. ἀπορήσει τῶν -- 95 5

ἀποστέλλω· τᾶς βοαθοίας τᾶς ἀποστελλομένας 3 *A* 33; ἀποστέλλειν θεωροὺς ἐν Π. 179 21; ὁ ἀποσταλεὶς παρ' ὑμῶν ἱερομνάμων 187 15; εἴ τίς κα ἀποστέλληται πρεσβεία 173 8; ἀποστείλαντες πρεσβευτάν(-τάς) 41 0. 192 3; ἐν οἶκον ἀποστείλωντι τοὺς στρατιώτας 3 *A* 38; τοὺς ἀποστελλομένους στρατιώτας 3 *A* 35; ψάφισμα καὶ πρέσβεις ἀποστείλαντες 173 3

ἀποτίνω· ἀποτεισάτω ἀργυρίω τριάκοντα μνᾶς κατ' ἕκαστον ἀδίκημα 138 9

ἀρά· ἀρὰν ἆξε(?) 93 (*sed cf. add.*)

ἀργύρεος· ἀ-ᾶν(?) 1 3

ἀργύριον· ἔμπρακτος ἔστω ἀ-ου -- ἀ-ου CCY 137 15. 17; ἀ-ου μνᾶς τρεῖς 188 24, *cf.* 1 2; ἀργυρίω τριάκοντα μνᾶς 138 10; (ἀποδίδοσθαι σῶμα) τιμᾶς ἀ-ου (*numerus minarum*) 95 4 *al.* (*cf.* ἀποδίδωμι)

ἀρετά· ἀγαθῶν -- ἀ. *p* 51 8; σφετέρας μνῆμ' ἀ-ῆς *p* 196 4; ἀ-ᾶς ἕνεκεν καὶ εὐεργεσίας 56 *i*. 139 2. 154 2. 183 4. 184 4; ἀ-ᾶς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας 53 3. 72 4. [179 14]

ἀρχά· κατ' ἀρχάς 2 6 τοὺς ἄρχοντας τοὺς ἐν ἀρχᾶι ὄντας 15 9; τὰς ἀρχάς 170 *add. c* 4, *cf. b* 13

ἀρχιοικιϲτάϲ· ὑπὸ τῶν ἀρχιοικι[ϲτᾶν] 2 10

ἀρχιτέκτων· εἶμεν τὰν ἀϲφάλειαν, καθώϲ κα οἱ ϲύνεδροι καὶ ὁ ἀ. ϲυντάϲϲοιεν 172 8

ἄρχω· ἐν δὲ Μελι[τείαι ἀρχόντ]ων τῶν δείνων (*trium*), ἐν δὲ Ξυνίαιϲ τῶν δείνων (*trium*) 177 2; ἀρχόντων (ἐπὶ πόλιοϲ) ἐν Φιϲτύοι τῶν δείνων (*duorum*) 95 8. 100 1. (*trium*) 97 3. 98 6. 102 2. 103 2 (*cf. etiam* ἄρχων) ἀρξάμενοϲ ἀπὸ τᾶϲ νουμηνίαϲ ἕωϲ - - 137 10

ἄρχων· τοὶ ἄρχοντεϲ τῶν Αἰτωλῶν 3 *A* 15. 35. τῶν Ἀκαρνάνων 3 *A* 14. (τῶν Πηρέων) 188 24; ἐπὶ ἀρχόντων ἐμ μὲν Αἰτωλίαι - - ἐν δὲ Ἀκαρνανίαι - - 3 *A* 16; ἐπὶ ἀρχόντων (*Phistyi*) τῶν δείνων (*duorum*) 99 2. (*trium*) 101 11 (*cf. etiam* ἄρχω); τοὺϲ ἄρχονταϲ τοὺϲ ἐν ἀρχᾶι ὄνταϲ (Αἰτ.) 15 9; τοὺϲ ἄ. τοὺϲ ἀπὸ τᾶν πολίων (Αἰτ.) 179 25 ἀναγραψάντω ταῦτα ἐν ϲτάλαιϲ - - οἱ ἄρχοντεϲ 3 *A* 14; ἀνακαρῦξαι τοὺϲ ἄρχονταϲ - - τὰ ἐψαφιϲμένα 15 9; ἀνενεγκεῖν (*theorodocos*) τοὺϲ ἄ. τῶι ϲτραταγῶι 179 25; ἐπιμέλειαν ποιήϲαϲθαι τὸν ϲτραταγὸν Π. καὶ τοὺϲ ἄλλουϲ ἄ. 179 29; (ἐλάμβανον οἱ Πηρεῖϲ κατ᾽ ἐνιαυτόν) τοῖϲ ἀρχόντοιϲ ἀργυρίου μνᾶϲ τρεῖϲ 188 24; πεμπόντω τὰμ βοάθοιαν - - οἱ ἄρχοντεϲ 3 *A* 35; οὕϲ κα τοὶ ἄ. πέμπωντι 3 *A* 28. 31

ἀϲυλία· τοῦ ἱεροῦ ἃ ἀ. 179 27; [ἀϲυλίαν π]λέουϲι [καὶ εἰρήνηϲ καὶ] πολέμου 19 5, *cf.* 10 17 τᾶϲ τε πόλιοϲ καὶ τᾶϲ χώραϲ τὰν ἀνιέρωϲιν καὶ ἀ-αν 192 9, *cf.* 16; ἀ-αν, ἀϲφάλειαν 16 7, *cf.* 2. 136 3, *cf.* 137 34. (τὰν) ἀϲφάλειαν (καὶ) ἀ-αν 12 19. 30. 14 4. 172 4. 175 3. 192 11. καὶ πολέμου καὶ εἰράναϲ 28 7. 34 14. 20, *cf.* 4. 37 4. καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλαϲϲαν 6 4. 137 34. καὶ αὐτοῖϲ καὶ χρήμαϲι 44 5. 136 3; [ἀϲυ]λίαν, ἰϲοπ[ολιτείαν] 193 4 [ἀπο]δόμεν ἀ-αν 175 3; (διδόναι) ἀ-αν 6 4. 12 19. 30 *al.*; εἶμεν ἀ-αν 34 20. 172 4, *cf.* 19 5. τὰ ἀπ᾽ Αἰτωλῶν [176 5]. 192 11; ὅπωϲ δὲ καὶ ἐν (εἰϲ) τοὺϲ νόμουϲ καταχωριϲθῆι - - ἃ ἀ. 179 27. 192 16; ὑπάρχειν (παρὰ τῶν Αἰτωλῶν) ἀ-αν 137 34. 192 9

ἄϲυλοϲ· τὰν πόλιν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἱαρὰν καὶ ἄ-ον (τοῦ Διονύϲου) εἶμεν 41 6. 192 5; ἀποδέξαϲθαι - - ἄ-ον τὸ τέμενοϲ τᾶϲ Ἀ. 179 10; καθάπερ ὁ βαϲιλεὺϲ Ε. ἀνα[δεικνύει] τὸ τέμενοϲ τᾶϲ Ἀ. ἄ-ον, καθώϲ κα ὁρίξῃ, ϲυναποδεδέχθαι τοὺϲ Αἰτωλοὺϲ ἄ-ον εἶμεν αὐτὸ τὰ ἀπ᾽ Αἰτωλῶν 179 18. 19

ἀϲφάλεια· ἀ-αν 11 35. 13 16. 20. 24. 32. 36. 40. 18 2. 6. 9. 13 : 17. 19 11. καὶ πολέμου καὶ εἰρήνηϲ καὶ αὐτοῖϲ καὶ χρήμαϲι 22 3; ἀ-αν - - καὶ πολέμου καὶ εἰρήνηϲ - - καὶ εἰϲάγουϲι καὶ ἐξάγουϲι 8 5; ἀ. *una cum* ἀϲυλία *cf.* ἀϲυλία (διδόναι) ἀ-αν 11 35. 13 16 *al.*; εἶμεν ἀ-αν τὰ ἀπ᾽ Αἰτωλῶν 185 2; εἶμεν τὰν ἀ-αν, καθώϲ κα οἱ ϲύνεδροι καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ϲυντάϲϲοιεν 172 8

ἀτέλεια· ἀ. πάντων 172 4 εἴ τινοιϲ ἔμπροϲθεν ἀ. γέγονε 174 5; ἔδωκαν - - ἀ-αν 136 3. εἴ κα μὴ δοθῆι παρὰ τᾶϲ πόλιοϲ τῶν Δ. ἀ. 174 4; εἶμεν ἀ-αν 172 4; ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖϲ καὶ ἀ-ηαν 137 33

ἀτελήϲ· μηθένα τῶν ἐν Δελφοῖϲ ϲυνοίκων ἀτελέα εἶμεν 174 3

ἅτεροϲ· εἰ δὲ πλειόνων χρείαν ἔχοιεν ἅ-οι πότεροι 3 *A* 31

αὐτοπραξία· ἔϲτω ἀγώγιμοϲ - - κατὰ α-αν 137 20

αὐτόϲ· *1) ipse*: [ὅϲα καὶ αὐ]τοὶ δεδώκαντι 4 34; α-ῶν ἐπιχωρηϲάντων 188 2, *cf.* 3 *A* 9 καὶ α-ὸϲ καὶ τὰ α-οῦ 137 18. 172 4; [α-ὸϲ καὶ] γένοϲ 170 14; ἢ α-οὺϲ ἢ τὰ ἐκ τᾶϲ πόλιοϲ ἢ χώραϲ 192 12; (καὶ) α-ῶι (α-οῖϲ) καὶ ἐγγόνοιϲ 6 5. 8 5 *al.* 7 2. 10 25 *al.*; α-ὸν (α-ὴν) καὶ ἐκγόνουϲ 201 2. 9 4; καὶ α-οῖϲ καὶ χρήμαϲι 22 5. 38 6. 44 7. 136 4, *cf.* 135 3 *2) idem*: τὰν α-ὰν κυριείαν 2 11; τοῦ α-οῦ μηνόϲ 137 12; νόμοιϲ χρήϲθων Π. τοῖϲ α-οῖϲ καὶ Μ. 188 29; [ποτὶ τοὺϲ Ἀθηναίου]ϲ τὰν α-ὰν εἶμεν ϲυμβολάν, ἃ καὶ ποὶ τοὺ[ϲ - -] 176 7; κατὰ ταὐτά (τὰ αὐτά) 170 *add. b* 12. (ἔδωκαν) 136 8. (ἐψηφίϲαντο) 186 8 *3) reflex.*: εὐεργέταν γενόμενον α-ᾶϲ 70 5; τὸν α-ᾶϲ εὐεργέταν 140 3; εὐεργεϲίαϲ [τᾶϲ εἰϲ αὐ]τάν 154 3; ϲιταρχούντω τοὺϲ ϲτρατιώταϲ ἑκάτεροι τοὺϲ α-ῶν 3 *A* 36; εὐεργεϲίαϲ (εὐνοίαϲ) τᾶϲ εἰϲ α-ούϲ 184 6. 53 4. 72 5; ϲυγχωρέωντι α-οὶ ποτ᾽ α-ούϲ 3 *A* 9

αὐτοϲαυτοῦ· (εἴ κα) καταλίπῃ ἐξ ἁ-ᾶϲ γενεάν 96 6

ἀφανήϲ· τὰ μὲν ἐμφανέα - -, τῶν δὲ ἀ-έων τοὺϲ ϲυνέδρουϲ καταδικάζονταϲ ζαμίαν καὶ ἐκπράϲϲονταϲ τὰϲ καταδίκαϲ - - κυρίουϲ εἶμεν *sim.* 4 22. 169 *B* 6. 189 8; τ. μ. ἐ. - -, τῶν δὲ ἀ-έων ὑποδίκουϲ εἶμεν τοὺϲ ἀχνηκόταϲ 192 14

ἄφατοϲ· δυϲμενέων κρυφθεὶϲ ἄ. λόχοϲ *p* 51 3

ἀφίημι· ἀφῶϲιν Αἰτωλοὶ Βοιω[τούϲ] 170 *add. b* 7; τι[μωρίαϲ ἀφ]εῖϲθαι κὰτ τὸν νόμον τῶν Ἀμφικτυόνων 171 4

ἀφικνέομαι· τοῖϲ ἀ-ειμένοιϲ ἐν τὰν πόλιν αὐτῶν 187 7

ἀφορολόγητοϲ· ἐφ᾽ οἷ ἐλευθέραν εἶμεν καὶ ἀνέφαπτον καὶ ἀ-ον 96 6

ἄχρι· ἄ. τᾶϲ Πυρρία ϲτραταγίαϲ 2 8 ἄ. εἰϲ θάλαϲϲαν 3 *A* 6

ἀώϲ· ποτ᾽ ἀϝῶϲ 152 *a. g*; τὰ ποτ᾽ ἀῶ τοῦ Ἀχελώιου ποταμοῦ 3 *A* 6

βάρβαροϲ· οἱ β-οι οἱ ἐπιϲτρατεύϲαντεϲ ἐπί τε τοὺϲ Ἕλληναϲ καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνοϲ ἱερὸν τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων 194 *a. b*

βαϲιλεία· ἐπαυξηκὼϲ τὰμ β-αν καὶ ἐν τὰν καλλίϲταν διάθεϲιν ἀγνηκώϲ 179 5

βαϲιλεύϲ· β. Αἰακίδαϲ 154 1; β. Ἄτταλοϲ 183 2; β. Εὐμένηϲ 179 1. 11. 15. 17. (β-έωϲ Ἀττάλου) 183 1; β. Μάγαϲ 56 *c*; β. Προυϲίαϲ β-έοϲ Προυϲία 184 1. 2; β. Πτολεμαῖοϲ 56 *b. d—h.* 173 9. 202 *b* 1. *d* 1. (β-έωϲ Πτολεμαίου) 56 *a*. 203 1, *cf.* 202 *c* 1; β. Πύρροϲ β-έωϲ Αἰακίδα 154 1; β. Φίλιπποϲ 43 9 (*de singulis cf. ind. I*) (ϲτεφανῶϲαι) τὸμ μὲν β-έα - - τοὺϲ δὲ ἀδελφοὺϲ - - 179 13

βαϲίλιϲϲα· 202 *c* 2, *cf. c* 1. 203 2; β. [Ἀπολλωνίϲ] 179 11; β. Ἀρϲινόα 56 *d*. 202 *a* 1; β. Βερενίκα 56 *c. e.* 202 *a* 2 (*de singulis cf. ind. I*)

βάϲιϲ· ἀναγραψάντω (τὸ ψάφιϲμα) - - ἐπὶ τᾶϲ βάϲιοϲ, ἇι ἁ Ἄρτεμιϲ - - 186 7

βεβαιωτήρ· β-ὴρ (-ῆρεϲ) κατὰ τὸν νόμον ὁ δεῖνα (οἱ δεῖνεϲ) 137 20. 74. 90. 101 6. 102 6 *al.* (β-ῆρα κ. τ. ν. ὁ δεῖνα 103 7); β-ῆρα (-ῆρεϲ) κατέϲταϲε (-αν) (κατὰ τὸν νόμον) τὸν δεῖνα (τοὺϲ δεῖναϲ) 96 20. 99 8. 95 4. 97 10. 98 4 *al.* (β-ῆρεϲ κ-αν κ. τ. ν. οἱ δεῖνεϲ 96 11, *cf.* 131 5)

βιάζομαι· [εἰ δέ τι]ϲ βιάζοιτο 1 5

βλάπτω· τὰ κοινὰ (τῶν Αἰτωλῶν) βλάπτοντεϲ 4 24. 190 7. [195 *a*]

βοαδρομέω· β-έοντα ϲὺν ἵππωι *p* 51 1

βοαθέω· β-εῖν 193 7; βοηθεῖν ἀλλήλοιϲ παντὶ ϲθένει 170 15; βοηθήϲω π. ϲθ. καθότι ἂν παρακαλῶϲι 170 12

βοαθοέω· β-εῖν τοὺϲ δεῖναϲ πεζοῖϲ μὲν - - ἱππεῦϲι δὲ - - 3 *A* 27. 30: β-οούντω τριϲχιλίοιϲ ἑκάτεροι ἑκατέροιϲ 3 *A* 32

βοάθοια· τᾶϲ β-αϲ τᾶϲ ἀποϲτελλομέναϲ ἔϲτω τὸ τρίτομ μέροϲ ὁπλῖται 3 *A* 32; οἱ μεταπεμψάμενοι τὰμ β-αν 3 *A* 37; πεμπόντω τὰμ β-αν 3 *A* 33; εἰ πλείονα χρόνον ἔχοιεν τᾶϲ β-αϲ χρείαν 3 *A* 36

βουλά· *Aetolorum*: β-ᾶϲ δὲ γραμματεύοντοϲ (γραμματέωϲ) τοῦ δεῖνοϲ 34 17. 137 28. 178 3 Μαγνήτων ἁ β. καὶ ὁ δᾶμοϲ 187 14

βουλαρχέω, βούλαρχοϲ· *1) in tempore definiendo*: *a) unus*: β-οῦντοϲ (-εόντων) τοῦ δεῖνοϲ 8 11. 31 74; ἐπὶ τῶν περὶ τὸν δεῖνα β-ούντων 7 5; *duo*: β-ούντων τῶν δείνων 16 13. τῶν (περὶ) τοὺϲ δεῖναϲ 12 39; ἐπὶ β-ων τῶν δείνων 11 42; *tres*: ὑπὸ β-ων τῶν δείνων 9 8; *quattuor*: β-ούντων τῶν δείνων 6 10. 22 5. 23 1; *sex*: β-ούντων τῶν δείνων 136 9 *b) cum scriba*: 6 10. 11 42. 12 39. 136 9, *cf.* 9 8; *cum scriba et hipparcho*: 7 5; *cum hipparcho et scriba*: 8 11. 31 74 *2)* [ἀποδ]οῦναι τοὺϲ β-ουϲ (*sc.* τὰ προαναλώματα) 170 *add. b* 10 βουλαρχήϲα - - IG II² 358 14

βουλευτάϲ· ἔχοντεϲ ἀποπορευέϲθων β-ὰν ἕνα 188 18; τὰ δάνεια ϲυναποτινόντω κατὰ τὸ ἐπιβάλλον μέροϲ τοῦ β-ᾶ 188 20; ἐμφερόντω τὰ ἐν τοὺϲ Αἰτωλοὺϲ γινόμενα κατὰ τὸν β-ὰν 188 21

βούλομαι· ὅπως βουλήσεται πολυωρῆσαι 17311
βωμός· 691. [1422]

γᾶ· γᾶς ἔγκτησις 3*A*11; γᾶς καὶ οἰκίας ἔ. *sim. cf.* ἔγκτησις; κατὰ γᾶς μερισμόν 234 ἄγειν μηθένα -- μήτε κατὰ γᾶν μήτε κατὰ θάλασσαν 420. 169*A*3; (ἀσυλίαν, ἀσφάλειαν) καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν 66. 446. 1365; τᾶς τε γᾶς καὶ τᾶς οἰκίας 210.19
γαϊκός· κρῖμα γ-όν 3*B*2
γαοδίκας· τάδε ἔκριναν Θυρρείων οἱ γ-αι 3*B*3
γείτων· σταδίων γείτον' Ὀλυμπιάδος *p* 1962
γενεά· ὁ δεῖνα ἢ γ. 1387; τὰν τοῦ δεῖνος γ-άν 1384; εἰ δὲ μὴ εἴη γ. ἐκ Σωτίας 969; (εἴ κα Σ.) καταλίπῃ ἐξ αὐτοσαυτᾶς γ-άν, τὰ καταλειφθέντα ὑπάρχοντα ὑπὸ Σ. τᾶς γ-ᾶς ἔστω 967
γένος· 222; [αὐτὸς καὶ] γ. 17014; (*servus*) τὸ γ. Ἄραψ 1015. οἰκογενής *sim.* 979. 996. 1025 *al.* ἐνδογενές 13743. ἐκ τᾶς χώρας 9619
γίνομαι· *1) de hominibus*: εὐεργέταν γενόμενον 704; εἴ τινες κατάδικοι γεγένηνται (γίνωνται, γένωνται ἢ γεγόνατι, γενόμενοι) 1711.3.5.6.7; φανερὸς γίνεται συναύξων 1792 *2) de rebus*: τὸ γενόμεν[ον ἀνάλωμα] 17932; εἴ τινοις ἀτέλεια γέγονε 1745; τὰς δεκάτας τὰς γινομένας 18822; τὰς ἐν ἀγορανόμοις δίκας γινομένας Πηρέοις ποτὶ Πηρεῖς 18829; γινομένας τοῖς Τ. τᾶς ἐγδικάσιος καὶ τᾶς λοιπᾶς οἰκονομίας 19214; γεγονότων αὐτοῖ πολλῶν καὶ μεγάλων εὐαμερημάτων κατὰ τοὺς πολέμους 1794; τῆς μάχης (νίκης) τῆς γενομένης πρὸς τοὺς βαρβάρους 194*a. b*; ἐπεί κα αἱ νομογραφίαι γίνωνται 19217; τὰς συνθήκας τὰς γεγενημένας τοῖς δείνοις καὶ τοῖς Δ. 1709; τὰ ψαφίσματα τὰ πρότερον γεγονότα αὐτοῖς περὶ πάντων τῶν φιλανθρώπων 1927, *cf.* 441; ἐμφερόντω τὰ ἐν τοὺς Αἰτωλοὺς γινόμενα 18820
γραμματεύς, γραμματεύω· *Acarnanum*: γ-οντος τοῦ δεῖνος 3*A*25
Aetolorum: *1)* γ-οντος *aut* γ-ῆος (-έος, -έως) τοῦ δεῖνος (*cum praetore*) 3*A*17. 48 *al.* 1130. 37. 13 *passim.* (*cum bularchis*) 612. 75. 813. 3176. 1143. 1240. 13611; ὑπὸ γ-έως τοῦ δεῖνος (*cum bularchis*) 914 2) βουλᾶς δὲ γ-έως τοῦ δεῖνος 13728; τὸ συνέδριον ἅπαν τὸ ἐπὶ γ-έος Λύκου 18833, *cf.* 34 3) βουλᾶς δὲ γ-οντος τοῦ δεῖνος, [Αἰτωλῶν] δὲ γ-οντος τοῦ δεῖνος 3417. 18. 1783; γ-οντος τῶν Αἰτωλῶν τοῦ δεῖνος, τῶν δὲ συνέδρων τοῦ δεῖνος 693. 4. 74, *cf.* 482.65*b*(?); γ-όντων τοῖς [Αἰτωλοῖς] τῶν δείνων (*duorum*) 1873 *4)* ὁ γ-εὺς τῶν -- 17933; ἔγγυος τᾶν προξενιᾶν ὁ γ-εὺς 17931 (*cf.* γραμματιστάς)

γραμματιστάς· (ἐπὶ) τοῦ δεῖνος γ-ᾶ (*cum praetore*) 52. 8
γράφω· ἐκρίνομες ὑμῖν γράψαι περὶ αὐτοῦ 18720; καθὼς γέγραπται 13714; ὥσπερ ἐν τοῖς νόμοις γέγραπται 158; ὅροις χρήσθων τοῖς γεγραμμένοις 18817; [ἐν τῶι χρ]όνωι τῶι γεγραμμένωι 11
γυμνάσιον· ἐπιμελομένωι τοῦ γ-ου (*Delphis*) 1726
γυμνικός· ὁ γ. καὶ ἱππικὸς ἀγών 1799. 15. 194*a. b*
γυναικεῖος· σῶμα γ-ῆον (-εῖον) 953. 9619. 1085. 964. 978 *al.*; σώματα γ-εῖα δύο 996
γυνή· τὰν δεῖνα τὰν γυναῖκα 67; τὰν ἰδίαν γυναῖκα τὰν δεῖνα 1411; γυναῖκα Σωτηρίχαν τὴν εἰδίαν δούλην 92*c*5

δαμιοργέω· ἐπὶ τῶν δείνων (*duorum*) δ-έοντος (*Calydone?*) 13813
δαμονομέω· ἐπὶ τῶν δείνων (*duorum*) δ-έοντος (*Thrastii*) 13814
δᾶμος· Μαγνήτων ἁ βουλὰ καὶ ὁ. δ. 18714; ὁ δ. τῶν Περγαμηνῶν 1796. 12
δαμόσιος· ἁ δ-ία χώρα 18812; [ἐκ τῶν δημο]σίων (*sc.* ἱερῶν)(?) 14
δάνειον· τὰ δ-α συναποτινόντω, ὅσα κα ἁ πόλις ὀφείλῃ 18818
δανειστής· ἀποδόντων -- τὰς δεκάτας τὰς γινομένας τοῖς δ-αῖς 18822
δαπάνη· δ-ας μὴ εἶμεν εἰς -- 221
δασστήρ· δ-ῆρες 1164
δέ· ἐν Ὀλυμπίαι δέ 3*A*15; κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ ἐψηφίσαντο οἱ δεῖνες 1868, *cf.* 170*add. b* 12
δέκα· αἱρεθέντας ἑκατέρων δ. 3*A*10; ἁ πέμπτα ἐπὶ δ. (*dies*) 13712. -- ἐπὶ δ. (*signum simae*) 152*g* ἐν ἁμέραις δ. 3*A*32; μεθ' ἔτη δ. 1379; πέντε καὶ δ. ἡτέων 232, *cf.* 11. 31; στατῆρας δ. 18825. 26
δεκάτη· ἀποδόντων -- τὰς δ-ας τὰς γινομένας τοῖς δανεισταῖς, ἃς ὀφείλοντι ἐτέων τριῶν 18821
δεύτερος· στραταγέοντος *sim.* τοῦ δεῖνος τὸ δ-ον 3*A*16. 47. 1797. 3011. 3112. 331. [1731]. 1872. τὸ β' 282. 3121. 1311
δέχομαι· [δέχεσθ]αι τὰν συμμαχίαν 1762
δέω· οἴονται δεῖν τὸν βασιλέα ἑαυτῶν πολυωρεῖν 17311 [ὅσον δ' ἂν χρό]νον δέωνται 170 *add. b* 5
διά· εὐθυωρίαι δ. τοῦ ἔλεος 3*B*6 ὑπάρχων φίλος καὶ σύμμαχος δ. προγόνων 1791
διάθεσις· τὰμ βασιλείαν ἐν τὰν καλλίσταν δ-ιν ἀγνηκώς 1795
διακόσιοι· [χρυσῶι στεφάνωι ἀπὸ δραχμῶν (στατήρων?) δια]κοσίων 429 *corr.*
διαλέγομαι· δ-εσθαι ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὰς δοθείσας ἐντολάς, ὅπως βουλήσεται -- 1739
διαλείπω· δ-όντοις 212

διαπράσσω· ἀκόλουθα δ-ττόμενοι τοῖς προϋπάρχουσιν φιλανθρώποις 195*b*; ἀεὶ τὰ συμφέροντα δ-σσόμενος 1793
διατείχισμα· ὅρια τᾶς χώρας -- τὸ διατίχισμα καὶ ἀπὸ τοῦ διατειχίσματος -- 3*B*4. 5
διατελέω· τὰν πᾶσα[ν σπουδὰν καὶ φιλοτιμί]αν παρεχόμενοι δ-έοντι 1876
διάφορον· ἔστω ἀγώγιμος -- ποτὶ τὸ δ. τοῦτο 13718
διαφυλάσσω· τὰν φιλίαν τὰν ποτ' αὐτοὺς δ-ειν 415; ποτὶ τοὺς δεῖνας τὰν φιλίαν (καὶ οἰκειότατα) τὰν ὑπάρχουσαν δ-ειν 169*A*1. 1892. 1927
δίδωμι· τὸ γενόμενον ἀνάλωμα δόμεν τὸν ταμίαν 17933; εἴ κα μὴ δοθῆι παρὰ τᾶς πόλιος τῶν Δ. ἀτέλεια 1743, *cf.* 6; διδόμεν ἐκέχειρον καὶ ξένια, ὅσα καὶ τοῖς τὰ Ὀλύμπια ἐπαγγελλόντοις θεωροῖς δίδοντι 17925. 26; κατὰ τὰς δοθείσας ἐντολὰς παρὰ τᾶς πόλιος 17310; τὸ κοινὸν Αἰτωλῶν ἔδωκε τῶι δεῖνι ἰσοπολιτείαν κτλ. 121; τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν ἔδωκε(ν) τῶι δεῖνι πολιτείαν 71. 103. 10. 124. 5. 7. (Α. τ. κ. -- ἔδωκαν πολιτείαν κτλ.) 1362. πολιτείαν Αἰτωλοὶ ἔδωκαν κατὰ τὸν νόμον τοῖσδε (τοῖς δείνοις, τῶι δεῖνι) 17130.139. 307.11. 31102.109.116. 187. ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς· τοῖς δείνοις δεδόσθαι πολιτείαν κατὰ τὸν νόμον 599. ἐδόθη ἁ πολιτεία ἐπὶ (τοῦ δεῖνος στραταγοῦ *sim.*) 74. 107. 13; τὸ κοινὸν (τῶν) Αἰτωλῶν ἔδωκε(ν) τῶι δεῖνι (τοῖς δείνοις) προξενίαν κτλ. 61. 82. 1118 *al.* (ἔδωκε τ. κ. τ. Α. τῶι δεῖνι προξενίαν κτλ. 111). Αἰτωλοὶ ἔδωκαν τῶι δεῖνι προξενίαν κτλ. 53. 9. προξενίαν Αἰτωλοὶ ἔδωκαν κατὰ τὸν νόμον τῶι δεῖνι (τοῖς δείνοις, τοῖσδε, αὐτοῖς) 44. 256. 62. 294. 3131. 63 *al.* (καὶ πολιτείαν) 3113. 21. 715, *cf.* 392. ἔδοξε τοῖς Αἰτωλοῖς· τῶι δεῖνι δεδόσθαι προξενίαν κτλ. *sim.* 284. 362. 7. 13. 7110. 13730. (παρὰ τοῦ ἔθνεος προξ. καὶ πολιτείαν κατὰ τὸν νόμον) 18710. καθὼς καὶ τοῖς προγόνοις αὐτῶν ἦν δεδομένα (*sc.* προξενία) 7112; διδόντω τὰς σιταρχίας 3*A*37; αἱ δεδομέναι αὐτῶι τιμαί 18721; δεδόσθαι αὐτοῖς καὶ ψᾶφον ἱερομναμονικὰν ἐν τοὺς Ἀμφικτύονας 425, *cf.* 195*b*; ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις δέδοται 55. 11. ὅ. κ. τ. ἄ. δίδοται προξένοις *sim.* 810. 1136.42. 1310 *al.* (κὰτ τὸν νόμον τῶν Αἰτωλῶν) 1147. 1612. ὅ. κ. τ. ἄ. προξ. καὶ εὐεργέταις δίδοται *sim.* 69. 1026. 193. 2810. [ὅσα καὶ αὐ]τοὶ δεδώκαντι Αἰτ[ωλοῖς] 434 δόμεν 1789; διδόναι δὲ ὅτι -- 170 *add. b* 8; ἔδωκαν δὲ καὶ Τρικκαῖοι Αἰτωλοῖς κατὰ ταὐτά 1367
διεγγυάω· εἰ δέ τίς κα ἄγῃ ἢ ῥυσιάξῃ ἢ ἀποβιάξαιτο ἢ δ-άσῃ 17920
δίκα· ἃ δὲ δ. ἐδικάσθη ἐπὶ τῶν δείνων 13812; νικῶντα τὰν δ-αν 1383
τὰς ἐν ἀγορανόμοις δ-ας γινομένας Πηρέοις ποτὶ Πηρεῖς -- δικαζόντω

-- οἱ ἐγ Μ. ἀγορανόμοι 188 29; δ-αϲ καταδεδικαϲ[μέναϲ] 176 9; ὑπόδικον εἶμεν ἐν τοῖϲ ϲυνέδροιϲ -- ἐν ταῖϲ ἐκ ποτιϲτάϲιοϲ δ-αιϲ 179 21

δικάζω· ἃ δὲ δίκα ἐδικάϲθη ἐπὶ τῶν δείνων 138 12; τὰϲ ἐν ἀγορανόμοιϲ δίκαϲ -- κατὰ τετράμηνον δικαζόντω ἐμ Πηρέοιϲ οἱ ἐγ Μελιτείαϲ ἀγορανόμοι 188 30; τοὺϲ δεῖναϲ δικάξανταϲ Αἰτωλ[οῖϲ τὰν -- δίκαν] 62 2; ἐδίκαξαν οἱ δεῖνεϲ τὸν δεῖνα νικῶντα τὰν δ-αν 138 1

δικαϲτάϲ· ἔκριναν οἱ δ-αὶ οἱ αἱρεθέντεϲ ὑπὸ τῶν Αἰτωλῶν 177 5. 188 2

δίνη· παρ' Ἀλφειοῦ δίναιϲ *p* 196 1

δόγμα· δ. Αἰτωλῶν 135 1. 185 1

δοκέω· ἔδοξε τοῖϲ Αἰτωλοῖϲ 4 9. 15 1. 25 47. 28 2 *al.* τοῖϲ ϲυνέδροιϲ 172 2; δεδόχθαι (τοῖϲ Αἰτωλοῖϲ) 4 14. 31. 173 6. 179 10. 187 8. 192 6; ὅπ[ωϲ οὖν τὰ δεδ]ογμέν[α κύρια ἦι ἐν] τὸμ πάντα χρόνον 186 3; --τι κοινᾶ δ[όξηι?] 193 5

δοκιμάζω· ζαμίαν, ἅν κα δ-ωντι 4 23. 169 *A* 8. 189 10, *cf.* 176 11

δόξα(?)· 115 *B*

δόρυ· τειμ[αθέντα δόρατι ὑπὸ Λευκί]ου Κορνηλίου Cύλλα 139 3

δούλη· τὴν εἰδίαν δ-ην 92 *c* 6

(**δραχμά**)· ἀργυρίου CCY = $2^1/_2$ *dr.*(?) 137 17

δύναμιϲ· κατὰ δ-ιν(?) 193 8

δύο· δύϝε καὶ ϝίκατι 152 *d*; ἐπὶ δύ' ἀνδρῶν 92 *b*. *c* 1; ἐν ϲτάλαιϲ λιθίναιϲ δύο 179 32; ϲώματα γυναικεῖα δύο 99 6

δυϲμενήϲ· δ-έων -- λόχοϲ *p* 51 3

δῶρον· τειμαθέντα -- ϲ[τρατιωτικοῖϲ δώροιϲ] 139 5

ἐάν· *cf.* ἄν

ἑαυτοῦ· οἴονται δεῖν οἱ Ἡρακλειῶται τὸν βαϲιλέα ἑ-ῶν πολυωρεῖν 173 12

ἕβδεμοϲ· ἑβδέμα 152 *e*

ἔγγονοϲ (ἔκγονοϲ)· (καὶ) αὐτῶι (-τοῖϲ) καὶ ἐ-οιϲ 6 5. 8 5. 10 4. 11. 31. 7 3. 10 26 *al.*; αὐτὸν (-τὴν) καὶ ἐ-ουϲ 201 3. 9 5; τῶι δεῖνι (τοῖϲ δείνοιϲ) καὶ (τοῖϲ) ἐ-οιϲ (αὐτῶν) 5 4. 10. 71 11. 137 32; τὰν αὐτὰν κυριείαν ὑπάρχειν καθὼϲ καὶ τοῖϲ ἐ[κγόνοιϲ] 21 6

ἐγγράφω· οἱ τεχνῖται οἱ ἐπ' Ἰωνίαϲ καὶ Ἑλληϲπόντου οἱ ἐνγεγραμμένοι 175 3

ἔγγυοϲ (ἔνγυοϲ)· *1) proxeniarum*: ἔ-οϲ (ἔ-οι) ὁ δεῖνα (οἱ δεῖνεϲ) 5 5. 10 2. 12 24. 44 *al.* (τᾶϲ προξενίαϲ) 6 13. 8 15. 10 29 *al.*; ἔ. τᾶν προξενιᾶν ὁ γραμματεύϲ 179 31; ἔ-οϲ (ἔ-οι) ἀμφοτέρων ὁ δεῖνα (οἱ δεῖνεϲ) 17 4. 54. 70. 86. 91. 32 42. 17 27. 32 36. ἑκατέρων(?) 32 32. πάντων 17 31. 41. 32 11. τούτων 17 61. 66. 75. 78. 94. 24 5. 25 17. 30 *2)* τῶν ἐ-ων τῶν ἐπὶ ταῖϲ οἰκίαιϲ 2 5

(**ἐγγύϲ**)· τοῖϲ ἐγγίϲτοιϲ κατὰ γᾶϲ μεριϲμόν 23 4

ἐγδίκαϲιϲ· γινομέναϲ τοῖϲ Τ. τᾶϲ ἐ-ιοϲ καὶ τᾶϲ λοιπᾶϲ οἰκονομίαϲ 192 14

ἐγκαλέω· ὑπὲρ τῶν ϲωμάτων, ὧν ἐνεκάλεον Μυτιληναῖοι τοῖϲ δείνοιϲ 190 8

ἔγκλημα· μηθένα ἄγειν -- μήτε ποτ' Ἀμφικτυονικὸν μήτε ποτ' ἄλλο ἔ. μηθέν 169 *A* 4. *B* 4. 189 5; κατάδικοι γεγένηνται ἐν τοῖϲ ἱερομναμόνοιϲ τῶν ἔξωθεν ἐ-άτων 171 2

ἔγκτηϲιϲ (ἔνκτηϲιϲ, ἔ(κ)κτηϲιϲ)· γᾶϲ ἔ-ιν 3 *A* 12; γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔ-ιν 10 17. 34 20, *cf.* 3. 71 13. 137 33; γ. ἔ-ιν καὶ οἰκ. 8 7. 11 35. 41. 19 12. 41 1. 44 4; ἔ-ιν καὶ γ. καὶ οἰκ. 6 7. οἰκ. καὶ γ. 19 2, *cf.* 46 4(?); γ. ἔ-ιν καὶ οἰκ. κὰτ τὸν νόμον 12 11; γ. καὶ οἰκ. ἔ-ιν καθάπερ καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ Αἰτωλοῖϲ 12 2

ἐγώ· μοι (*in iureiurando*) 170 13

ἔθνοϲ· τὸ ἔ. τῶν Αἰτωλῶν 187 6, *cf.* 11; εὐεργεϲίαϲ τᾶϲ ποτὶ (εἰϲ) τὸ ἔ. (καὶ τοὺϲ ἄλλουϲ Ἕλλαναϲ) 183 5. 56 *i*; τᾶϲ ἐν τὸ ἔ. εὐνοίαϲ καὶ τ. ἄ. Ἕ. 179 3; τὰν οἰκειότατα τὰν ποτὶ τὸ ἔ. 41 2

εἰ· *1) ind.*: εἴ τινεϲ κατάδικοι γεγένηνται 171 1; καὶ εἴ τινοιϲ ἀτέλεια γέγονε 174 4, *cf.* 170 12 *2) opt.*: εἰ δὲ μὴ εἴη γενεά 96 9; εἴ τιϲ ἐμβάλλοι 3 *A* 29; εἰ δέ τιϲ ἐπιθιγγάνοι 138 6; εἰ δ' ἐφιορκοίην 170 13; εἰ δέ τιϲ ὅπλα ἐπιφέροι 170 14; εἰ ἔχοιεν 3 *A* 31. 36; εἰ δέ τιϲ κατάγοι 169 *B* 4 *3)* εἴ κα *cum coni. passim, velut* εἴ κα τελευτάϲηι 2 31; εἰ μέγ κα ϲυγχωρέωντι 3 *A* 8; εἴ τίϲ κα ἐμβάλληι 3 *A* 27; εἰ δέ τίϲ κα ἄγηι 4 20 *al.*; πλὰν ἢ εἴ τινέϲ 'κα κατάδικοι γένωνται ἢ γεγόνατι 171 5 *4)* εἰ δὲ μή (*ellips.*) 3 *A* 9

εἰκών· ϲτεφανούτω -- τὰν εἰκόνα τὰν Ἀνδρονίκου τὰν ἐν τοῖ Λαφριαίοι 137 8; [ϲτεφανῶ]ϲαι ἕκαϲτον αὐτῶν εἰκόνι χρυϲέαι, τὸμ μὲν βαϲιλέα ἐφ' ἵππου, τοὺϲ δὲ ἀ[δελφοὺϲ πεζικᾶι] 179 13

εἰμί· *1)* οὔτε πολέμου ὄντοϲ οὔτε εἰρήνηϲ 170 11; τὰν οὖϲα[ν ἐκ παλαιῶν χρόνων ε]ὔνοιαν 179 1 *2) cum gen.*: τὰ μὲν ποτ' ἀῶ Αἰτωλῶν εἶμεν, τὰ δὲ ποθ' ἑϲπέραν Ἀκαρνάνων 3 *A* 6; τὰ καταλειφθέντα -- τᾶϲ γενεᾶϲ ἔϲτω 96 9, *cf.* 10 *3) cum dat.*: εἶμεν τῶι δεῖνι (αὐτῶι) *iura* 3 *A* 11. 25 51. 34 3. 19 *al.*; τὰ λοιπὰ τίμια, ὅϲα καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ προξένοιϲ καὶ εὐεργέταιϲ τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν ἐϲτι 71 15; εἶμεν καὶ ταύταιϲ τὰν -- 21 3; εἰ μὲν εὐορκέω, πολλά μοι κἀγαθὰ εἴηϲαν 170 13; μηθενὶ ἐξουϲίαν εἶμεν 4 17; ὅρια εἶμεν τᾶϲ χώραϲ τοῖϲ δείνοιϲ 188 3, *cf.* 177 9; ϲιταρχία ἔϲτω τῶι ἱππεῖ ϲτατήρ 3 *A* 38 *4) cum praepos.*: τοὺϲ ἄρχονταϲ τοὺϲ ἐν ἀρχᾶ[ι ὄνταϲ] 15 9; ἐμ φθιμένοιϲιν ἐόντ' *p* 51 7

εἰρήνη· εἰ-αν εἶμεν καὶ φιλίαν ποτ' ἀλλάλουϲ 3 *A* 3; οὐκ ἐνκαταλείψω οὔτε πολέμου ὄντοϲ οὔτε εἰ-ηϲ 170 11; ἀϲυλία (ἀϲφάλεια, εἰϲαγωγή) καὶ πολέμου καὶ εἰ-ηϲ *cf.* ἀϲυλία, ἀϲφάλεια, εἰϲαγωγή

εἰϲ· εἰϲ φέγγοϲ ἀνάξει *p* 51 7; δαπάναϲ μὴ εἶμεν εἰϲ -- 22 1; ἐμβάλληι εἰϲ τὰν Αἰτωλίαν 3 *A* 27; εὐεργεϲίαϲ τᾶϲ εἰϲ αὐτούϲ (τὸ ἔθνοϲ καὶ τοὺϲ ἄλλουϲ Ἕλλαναϲ) 184 6. 56 *i*; εὐνοίαϲ τᾶϲ εἰϲ αὐτούϲ (τοὺϲ θεούϲ) 53 4. 72 5. 179 14; ὅπωϲ καὶ εἰϲ τοὺϲ νόμουϲ καταχωριϲθῆι ἁ ἀνιέρωϲιϲ 192 16; (ἐλάμβανον) εἰϲ τὸ ἔλαιον ϲτατῆραϲ δέκα καὶ εἰϲ τὰν θυϲίαν ϲτ. πέντε 188 25. 26; (ὅρια) ἀπὸ τοῦ διατειχίϲματοϲ -- εἰϲ θάλαϲϲαν (ἄχρι εἰϲ θ.) 3 *B* 6. *A* 6; οἱ τεχνῖται οἱ εἰϲ Ἰϲθμὸν καὶ Νεμέαν ϲυνπορευόμενοι 175 4

εἷϲ· μία ἐπὶ ϝίκατι 152 *c*; μηδὲ ὑφ' ἑνὸϲ Αἰτωλῶν 135 2; ἔχοντεϲ βουλευτὰν ἕνα 188 18; ἀναθέμεν τὰν μίαν (*e duabus stelis*) ἐν --, τὰν δὲ ἐν -- 179 32

εἰϲάγω· (ἀϲφάλειαν) καὶ εἰϲάγουϲι καὶ ἐξάγουϲι 8 8

εἰϲαγωγή· χρημάτων καὶ εἰϲ[αγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν καὶ] πολέμου καὶ [εἰρήνηϲ] 19 13

εἴϲατο· *p* 51 5

εἴτε· εἰ δέ τιϲ [ἐπιθιγγάνοι -- εἴτε χηρὶ εἴτε λόγωι λέγων εἴτε προξενέοι ἐπὶ κακῶι 138 8. 9

ἐκ· ὁ δεῖνα ἐξ Ἀμφίϲϲαϲ (Ὑποϲιρίαϲ) 12 1. 6 14; Ἀργεῖοϲ -- ἐξ Ἄργεοϲ τοῦ -- 25 50; Ἀχαιὸϲ ἐξ Αἰγίου (Βούραϲ, Λ --) 12 16. 31 176. 12 28. 17 55; Ἀχαιὸϲ ἀπὸ Φθίαϲ ἐξ Αι...ρων 6 9; Ἡρακλεώταϲ ἐκ τοῦ Πόντου 31 45. 113; Θεϲϲαλὸϲ ἐγ Λαρίϲηϲ 17 21, *cf.* 46 3; Κεφαλλὰν ἐκ Πρ[ώννων] 8 3; Κρὴϲ ἐξ Ἐλευθέρναϲ 17 88; Μακεδὼν ἐκ Πέλληϲ 17 71; Ἀφροδείτα ἁ ἐξ Ἱαριδᾶν Φιϲτυῖϲ 97 7; οἱ ἐγ Μελιτείαϲ ἀγορανόμοι 188 30; ἄλλοϲ ἐκ τούτων 138 8; γενεὰ ἐκ Cωτίαϲ (ἐξ αὐτοϲαυτᾶϲ) 96 9. 6; ϲῶμα γυναικῆον -- τὸ γένοϲ ἐκ τᾶϲ χώραϲ 96 19; ἐξ Ἀθηνῶν 176 10; ἐκ τῶν ἰ[διωτικῶν (*sc.* ἱερῶν)?] 1 4 τὸν ἀγαγόντα ἐξ ἐφόδου 15 8; αὐτῶν ἐπιχωρηϲάντων ἐξ ὁμολόγων 188 3; αἱ ἐκ ποτιϲτάϲιοϲ δίκαι 179 21 ἄγειν μηθένα ἐκ τᾶϲ χώραϲ 4 19. τὰ ἐκ τᾶϲ πόλιοϲ ἢ χώραϲ 192 12; ἀγωγίμουϲ ἐκ τᾶν πολίων 171 3; (ὅρια) ἐκ τᾶϲ ὁδοῦ ἐν τὰν ὀρίαν 177 13, *cf.* 12. 16. 188 7. 8; πεμπόντω τὰμ βοάθοιαν ἐγ μὲν Ἀκαρνανίαϲ -- ἐγ δὲ Αἰτωλίαϲ -- 3 *A* 34; πρεϲβευϲάντων ἐκ Κέω -- 169 *A* 9

ἕκαϲτοϲ· ϲτεφανῶϲαι ἕ-ον αὐτῶν 179 13 κατ' ἕ-ον ἀδίκημα 138 10; τᾶϲ ἁμέραϲ ἑ-αϲ 3 *A* 39. ἑ-αϲ ἁμέραϲ 137 16; καθ' ἕ-ον ἐνιαυτόν 137 10. 15; καταϲτᾶϲαι τὰϲ πόλειϲ ἑ-αϲ θεωροδόκουϲ 179 24

ἑκάτεροϲ· ἀναγραψάντω -- κοινᾶι ἑ-οι 3 *A* 15; βοαθοούντω -- ἑ-οι ἑ-οιϲ 3 *A* 32; ϲιταρχούντω τοὺϲ ϲτρατιώταϲ ἑ-οι τοὺϲ αὐτῶν 3 *A* 36; αἱρεθένταϲ ἑ-ων δέκα 3 *A* 10; ἔνγυοϲ ἑ-ων(?) 32 32; ϲτεφανούτω -- Ὀλυμπικοῖϲ

ϲτεφάνοιϲ καὶ ταινίαιϲ καινοῖϲ ἐ-οιϲ 137 13; ὀμόϲαι δὲ τὸν ὅρκον ἐ-ουϲ τόνδε 170 7

ἑκατόν· ἱππεῦϲι δὲ ἑ. 3*A* 28. 30

ἐκέχειρον· διδόμεν δ[ὲ ἐκέχει]ρον καὶ ξένια (τοῖϲ θεωροῖϲ) 179 26

ἐκπομπά· τᾶϲ δὲ ἐ-ᾶϲ (*sc.* τῶν θεωρῶν) ἐπιμελεῖϲθαι τὸν ϲτραταγόν 179 22

ἐκπράϲϲω· τοὺϲ ϲυνέδρουϲ -- ἐ-οντας τὰϲ καταδίκαϲ 4 24

ἔλαιον· (ἐλάμβανον οἱ Πηρεῖϲ κατ' ἐνιαυτόν) εἰϲ τὸ ἔ. τοῖϲ νεανίοιϲ ϲτατῆραϲ δέκα 188 25

ἐλευθερία· ἀπέδο(ν)το ἐπ' ἐ-ίαι 95 3. 96 20. 97 9 *al.*

ἐλεύθεροϲ· οἱ δεῖνεϲ ἐ-αν ἐποίουν τὴν δεῖνα ὑπὸ Δία Ἥλιον μηδενὶ μηδὲν προϲήκουϲαν κατὰ μηδένα τρόπον 92*c* 5, *cf. b*; ἀπέδοντο -- ἐφ' οἷ ἐ-αν εἶμεν καὶ ἀνέφαπτον ἀπὸ παντὸϲ ἀνθρώπου καὶ ἀφορολόγητον 96 5, *cf.* 131 4

ἐλλείπω· ϲπουδᾶϲ καὶ φιλοτιμίαϲ οὐθὲν ἐνλείπων 179 4

ἔλοϲ· διὰ τοῦ ἔλεοϲ 3*B* 6

ἐμβάλλω· εἴ τίϲ κα ἐ-ηι εἰϲ τὰν Αἰτωλίαν ἐπὶ πολέμωι 3*A* 27, *cf.* 29; ὡϲ ὁ Ἀκμεὺϲ ἐ-ει ἐν τὸν Εὔρωπόν 188 4

ἔμπρακτοϲ· ἔ. ἔϲτω ἀργυρίου 137 14

ἔμπροϲθεν· εἴ τινοιϲ ἔ. ἀτέλεια γέγονε 174 5

ἐμφανήϲ· τὰ μὲν ἐ-έα (-ῆ) ἀναπράϲϲειν --, τῶν δὲ ἀφανέων -- 4 21. 192 12; ἀναπράϲϲειν -- τὰ ἐ-ῆ καὶ ἀποδιδόμεν τοῖϲ δείνοιϲ, τῶν δὲ ἀφανέων -- 169*B* 5. 189 6

ἐμφανίζω· τὰν εὔνοιαν ἐνεφάνιξαν 4 13

ἐμφέρω· ἐ-όντω τὰ ἐν τοὺϲ Αἰτωλοὺϲ γινόμενα κατὰ τὸν βουλευτάν 188 20

ἐν· *I cum dat.*: *1) loc.*: ἐπὶ ἀρχόντων ἐμ μὲν Αἰτωλίαι -- ἐν δὲ Ἀκαρνανίαι -- 3*A* 16. 22; ἐπὶ ἱεροφυλάκων ἐν Φιϲτύοι 106 5; ἁ Συρία Ἀφροδίτα ἐμ Φιϲτύοι 108 5. (ἁ ἐν Ἱερίδαιϲ) 96 4. 109 4, *cf.* 96 18; οἱ ἐν Δελφοῖϲ ϲύνοικοι 174 2; τὰ κοινὰ ἐμ Πηρέοιϲ 188 28; τὰν εἰκόνα τὰν ἐν τοῖ Λαφριαίοι 137 8; πολιτείαν ἐν Αἰτωλίαι ἴϲαν καὶ ὁμοίαν 7 3. 10 4. 11, *cf.* 25 51; αἱ ἐν ἀγορανόμοιϲ δίκαι 188 29 ἀγείϲθων ἐμ μὲν Αἰτωλίαι οἱ Αἰ. ἐν δὲ Ἀκαρνανίαι οἱ Ἀκ. 3*A* 41; (ἀναγράψαι) ἐν ϲτάλαιϲ 3*A* 14. 179 32. ἐν Θέρμωι (ἐν τῶι ἱερῶι) *sim.* 3*A* 14. 15. *B* 8. 9. 173 14. 178 8; ἀρχόντων ἐν Μελιτείαι (Ξυνίαιϲ, Φιϲτύοι) 177 1. 3. 97 3. 100 2 *al.*; ὥϲπερ ἐ[ν τοῖϲ νόμοι]ϲ γέγραπται 15 8; τὰϲ -- δίκαϲ δικαζόντω ἐμ Πηρέοιϲ οἱ -- ἀγορανόμοι 188 30; εἶμεν γᾶϲ ἔγκτηϲιν (πολίταν) ἐν Ἀκαρνανίαι -- ἐν Αἰτωλίαι 3*A* 12. 13; τοὺϲ ἄρχονταϲ τοὺϲ ἐν ἀρχᾶι ὄνταϲ 15 9; ἐμ φθιμένοιϲιν ἐόντ' *p* 51 7; κατάδικοι γεγένηνται ἐν τοῖϲ ἱερομναμόνοιϲ 171 1; τὰ ἐν τῶι ψαφίϲματι κατακεχωριϲμένα 179 28; οἱ ἐν Αἰτωλίαι (Τέωι) κατοικέοντεϲ 4 18. 179 19. 192 10. 11; ἄλϲει ἐνὶ χρυϲέωι -- κτεῖνεν *p* 51 1; οἱ ἐν Αἰτωλίαι πολιτεύοντεϲ 169*A* 2. *B* 3. [176 5]. 189 3. 190 2; ϲτήλαϲ ϲτῆϲαι -- ἐμ μὲν Αἰτωλίαι ἐν Θέρμωι κτλ. 170 3; ὑποδίκουϲ εἶναι ἐν τοῖϲ ϲυνέδροιϲ 195*a*, *cf.* 15 8. (ἐν ταῖϲ ἐκ ποτιϲτάϲιοϲ δίκαιϲ) 179 20. 21 2) *temp.*: ἐν ἁμέραιϲ ἕξ (δέκα) 3*A* 29. 30. 32; ἐμ παντὶ καιρῶι 179 2; ἐν τῶι ἐπιϲτήϲοντι ϲυ[νεδρίωι?] 170 *add. b* 11

II cum acc.: *1) loc.*: τὸ νέμοϲ τὸ ἄγον ἐν τὰν Ἄμπελον 188 8; ἐν τὰν καλλίϲταν διάθεϲιν ἀγνηκώϲ 179 5; ἀναγραψάντω -- ἐν τὸ ἱερόν 186 6, *cf.* 4 42; ἀνάγειν ἐν τοὺϲ ϲυνέδρουϲ 190 6; ἀναθέμεν ἐν Θέρμον καὶ ἐν Δελφούϲ 4 27. 179 32; (ἀποϲτέλλειν) ἐν οἶκον 3*A* 38. ἐν Πέργαμον 179 22; τοῖϲ ἀφικνειμένοιϲ ἐν τὰν πόλιν 187 7; ἐμφερόντω τὰ ἐν τοὺϲ Αἰτωλοὺϲ γινόμενα 188 20; εἴ τιϲ ἐν Ἀκαρνανίαν ἐμβάλλοι 3*A* 29; ὁ Ἀκμεὺϲ ἐμβάλλει ἐν τὸν Εὔρωπόν 188 4; τᾶϲ ἐν τὸ ἔθνοϲ εὐνοίαϲ καὶ τοὺϲ ἄλλουϲ Ἕλλαναϲ 179 3; τὰ ἐν Αἰτωλίαν καταγόμενα 169*A* 6, *cf.* 190 3; (καταχωρίζειν) ἐν τοὺϲ νόμουϲ 179 [16]. 26. 186 5. 192 18; (ὅρια εἶμεν) ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ -- ἐν τὰν παγάν 177 11 *al.* 188 5 *al.*; ὡϲ ὕδωρ ῥεῖ ἐν τὸν Εὔϝωπόν 188 7; ψᾶφον ἱερομναμονικὰν ἐν τοὺϲ Ἀμφικτύοναϲ 4 26; -- ἐν τοὺϲ φίλουϲ τοὺϲ Α[ἰτωλῶν?] 4 38 2) *temp.*: ἀνενεγκεῖν -- τῶι ϲτραταγῶι Π. ἐν τὰ Πύθια 179 25; [κύρια ἦι ἐν] τὸμ πάντα χρόνον 186 3

III cum utroque casu: ἀναγραφήτω ταῦτα ἐν ϲτάλαϲ ἔν τε Μελιτείαι καὶ ἐν Δελφοῖϲ κτλ. 188 31. 32

ἔναρχοϲ· τὸν ϲτραταγὸν ἀεὶ τὸν ἔ-ον (ὄντα) 4 22. 36. 169*B* 5. 179 23. 169*A* 5. 189 7. 190 5, *cf.* 191 9; τὸν ϲτρ. καὶ τοὺϲ ϲυνέδρουϲ ἀεὶ τοὺϲ ἐ-ουϲ 192 13; τοὺϲ ϲυν[έδρουϲ νῦν] τοὺϲ ἐ-ουϲ καὶ Λύκον τὸν ϲτραταγόν 190 10

ἐνδαμία· τᾶι ἐ-ίαι κε[χρημένοϲ ἐϲτὶ κα]λῶϲ καὶ εὐϲχημόνωϲ 187 15

ἐνδογενήϲ· κορίδιον -- τὸ γένοϲ ἐ-έϲ 137 44

ἕνεκεν· ἀρετᾶϲ ἕ. καὶ εὐεργεϲίαϲ 56*i*. 139 2. 154 2. 183 4. 184 4; ἀ. ἕ. καὶ εὐνοίαϲ 53 3. 72 4. [179 14]

ἐνιαυτόϲ· κατ' ἐ-όν 188 24; καθ' ἕκαϲτον ἐ-όν 137 10. 15

ἐνκαταλείπω· οὐκ ἐ-ψω οὔτε πολέμου ὄντοϲ οὔτε εἰρήνηϲ 170 11

ἐννέα· ἐννέ' ὀβολοί 3*A* 40

ἔντειμοϲ· ἰϲοτελὴϲ καὶ ἔ. (*libertina*) 82*c* 4

ἐντολά· διαλέγεϲθαι ὑπὲρ αὐτῶν κατὰ τὰϲ δοθεί[ϲαϲ ἐν]τ[ολ]ὰϲ παρὰ τᾶϲ πόλιοϲ 173 10

ἐντόϲ· μηθένα ἄγειν μηδὲ ῥυϲιάζειν -- ἐ. τῶν ὁρίων 179 20

ἕξ· ἐν ἁμέραιϲ ἕξ 3*A* 29. 30

ἐξάγω· (ἀϲφάλειαν) καὶ εἰϲάγουϲι καὶ ἐ-ουϲι 8 8

ἐξαποϲτέλλω· ἐξαπεϲταλκὼϲ θεωροὺϲ τοὺϲ δεῖναϲ 179 8

ἐξουϲία· μηθενὶ ἐ-αν εἶμεν -- ἄγειν 4 17

ἔξωθεν· κατάδικοι γεγένηνται ἐν τοῖϲ ἱερομναμόνοιϲ τῶν ἔ. ἐγκλημάτων 171 2

ἐξώληϲ· εἰ δ' ἐφιορκοίην, ἐ. εἴην αὐτὸϲ καὶ γένοϲ 170 13

ἐπαγγέλλω· καθότι οἱ πρεϲβευταὶ ἐ-οντι 4 17; οἱ θεωροὶ οἱ ἐ-οντεϲ τοὺϲ ἀγῶναϲ τῶν Ν. (τὰ Ὀλύμπια) 179 23. 26

ἐπαινέω· ἐ-έϲαι δὲ καὶ τοὺϲ θεωροὺϲ τοὺϲ δεῖναϲ 179 29; ἐ-έϲαι βαϲιλέα Εὐμένη -- ἐπὶ τᾶι ποτὶ τοὺϲ θεοὺϲ εὐϲεβείαι 179 10; ἐ-έϲαι τοὺϲ δεῖναϲ ἐπὶ τᾶι προαιρέϲει κτλ. 187 9

ἐπαύξω· ἐ-ηκὼϲ τὰμ βαϲιλείαν 179 5; τὰ ὑπάρχοντα -- φιλάνθρωπα [ἐπαύξη]ϲαν 173 6

ἐπεί· *1) caus.*: 173 7. 179 1. 187 4. 192 3 2) *temp.*: ἐπεί κα *cum coni.* 179 22. 192 17

ἐπειδάν· ἐ. προαναλώϲωϲιν Β. 170 *add. b* 9

ἐπειδή· 4 9. 173 2

ἐπί· *I cum gen.*: *1) loc.*: ἀναγραψάντω -- ἐ. τᾶϲ βάϲιοϲ 186 7; ἀρχόντων ἐ. πόλιοϲ 97 3. 100 2. 103 2; ϲτεφανῶϲαι -- εἰκόνι χρυϲέαι, τὸμ μὲν βαϲιλέα ἐφ' ἵππου 179 13; οἱ τεχνῖται οἱ ἐπ' Ἰωνίαϲ καὶ Ἑλληϲπόντου 175 3 2) *temp.*: ἐ. τοῦ δεῖνοϲ (*praetoris*) 17 131, *cf.* 99; ἐ. ἀγωνοθέτα τοῦ δ. 36 1. 6; ἐ. δυ' ἀνδρῶν τῶν δ. 92*b*. *c* 1; ἐ. ἀρχόντων τῶν δ. 3*A* 16. 99 2. 101 11; ἐ. βουλάρχων τῶν δ. 11 42. τῶν περὶ τὸν δ. β-ούντων 7 5; τὸ ϲυνέδριον τὸ ἐ. γραμματέοϲ Λ. 188 33; ἐ. τῶν δ. δαμιοργέοντοϲ, τῶν δ. δαμονομέοντοϲ 138 12; ἐ. ἱεροφυλάκων τῶν δ. 106 5. 111 1; ἐ. τοῦ δ. ϲτραταγοῦ *sim.* 5 1. 7. 10 7. 14. 11 47 *al.* τοῦ δ. ϲ-έοντοϲ 11 5. 17 125. 175 1; ἐ. ταμία τοῦ δ. 126

II cum dat.: 1) ἐπ' Ἀκτίωι 3*A* 14 2) μία ἐ. ϝίκατι, -- ἐ. δέκα (*signa simae*) 152*c*. *g*; ἁ πέμπτα ἐ. δέκα (*dies*) 137 12 3) (ἀποδίδοϲθαι) ἐπ' ἐλευθερίαι 95 3 *al.* ἐφ' οἷ ἐλευθέραν εἶμεν 96 5, *cf.* 131 4; τῶν ἐγγύων τῶν ἐ. ταῖϲ οἰκίαιϲ 2 5; (ἐμβάλλειν, ὅπλα ἐπιφέρειν) ἐ. πολέμωι 3*A* 27. 29. 170 14; (ἐπαινέϲαι) ἐ. τᾶι ποτὶ τοὺϲ θεοὺϲ εὐϲεβείαι (τᾶι προαιρέϲει) 179 12. 187 9; εἴ τιϲ προξενέοι ἐ. κακῶι 138 9; τειμαθέντα ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ 139 5

III cum acc.: τοὺϲ βαρβάρουϲ τοὺϲ ἐπιϲτρατεύϲανταϲ ἐπί τε τοὺϲ Ἕλληναϲ καὶ τὸ τοῦ Ἀπόλλωνοϲ ἱερόν 194*a*. *b*; ὅπλα ἐπιφέροι ἐ. Βοιωτούϲ 170 14; (ὅρια εἶμεν) ἀπὸ τᾶϲ Κολώναϲ ἐ. τὸ Ἑρμαῖον ἐ. τὰ Εὐρύνια 188 6, *cf.* 9

ἐπιβάλλω· τὰ δάνεια ϲυναποτινόντω κατὰ τὸ ἐ-ον μέροϲ τοῦ βουλευτᾶ 188 19

ἐπιγαμία· εἶμεν καὶ ἐ-αν ποτ' ἀλλάλουϲ 3*A* 11

ἱερόν· *1)* τῆϲ Ἀθηνᾶϲ (*Coroneae*) 170 6; τᾶϲ Ἀθάναϲ τᾶϲ Νικαφόρου (*Pergami*) 179 27; τοῦ Ἀπόλλωνοϲ (*Delphis*) 173 15. (τὸ κοινὸν τῶν Ἑλλήνων) 194 *a. b.* (*Thermi*) 3 *B* 9; τᾶϲ Ἀρτέμιτοϲ Λαφρίαϲ (*Calydone*) 186 6; τοῦ Ποϲειδῶνοϲ (*Onchesti*) 170 4; τοῦ ..ᶜ·⁷... (*inter Meliteam et Xynias*) 177 10 *2)* (ἀναγράψαι) ἐν τῶι ἱ-ῶι 3 *B* 9. 173 15. ἐν τὸ ἱ-ὸν -- ᾇ οἱ κτιϲταὶ τᾶϲ πόλιοϲ (*Calydoniorum*) 186 6; τοῦ ἱ-οῦ ἁ ἀϲυλία 179 27; ϲτήλαϲ ϲτᾶϲαι ἐν τῶι ἱ-ῶι 170 4. 6

ἱερόϲ· (*crater*) Ἀρτάμιδοϲ *h*ιαρόϲ 150; ϙύν' *h*ιαράν (?) 93 *add.*; ὁ δὲ πίναξ ἱαρὸϲ ἔϲτω τᾶϲ Ἀρτέμιδοϲ 138 15; τὰν πόλιν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἱαρὰν (ἱερὰν) καὶ ἄϲυλον (τοῦ Διονύϲου) εἶμεν 41 6. 192 5; εἴ τινέϲ κα ἱερῶν χρημάτων κατάδικοι γένωνται 171 5

ἱεροφύλαξ· (ἐπὶ) ἱε(ἱα)-κων (ἐν Φιϲτύοι) τῶν δείνων (*duorum*) 95 8. 98 7. 100 2. 106 5. (*trium*) 111 1

ϝίκατι· μία ἐπὶ ϝ. 152 *c*; δύϝε καὶ ϝ. 152 *d*

ἱππάρχαϲ· 188 35

ἱππαρχέω, ιππαρχοϲ· *Acarnanum*: ἱ-έοντοϲ τοῦ δεῖνοϲ 3 *A* 24 *Aetolorum*: ἱ-έοντοϲ (-οῦντοϲ) τοῦ δεῖνοϲ (*cum praetore*) 3 *A* 17. 47 *al.* (*cum bularchis*) 7 6. 8 12. 31 75; τὸν ι-οῦντα (τὸν ἵ-ον) τὸν δεῖνα (*statua*) 55 1. 52 2. 57 2. 58 1. 63 1

ἱππεύϲ· ϲιταρχία ἔϲτω τῶ[ι ἱππεῖ ϲτα]τὴρ Κορίνθιοϲ τᾶϲ ἁμέραϲ ἑκάϲταϲ 3 *A* 39; βοαθοεῖν -- ἱππεῦϲι (ἱππέοιϲ) δὲ ἑκατόν 3 *A* 28. 30

ἱππικόϲ· ὁ γυμνικὸϲ καὶ ἱ. ἀγών 179 9. 194 *a. b*

ἵπποϲ· ϲτεφανῶϲαι -- εἰκόνι χρυϲέαι, τὸμ μὲν βαϲιλέα ἐφ' ἵππου 179 13; βοαδρομέοντα ϲὺν ἵππωι *p* 51 1

ἰϲολύμπιοϲ· (ἀποδέχεϲθαι) τὸν γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἀγῶνα (τῶν Νικαφορίων) ἰ-ον 179 9

ἰϲόμοιροϲ· πολῖτιν καὶ Αἰτωλίδα πάντων ἰ-ον ὅϲων καὶ οἱ λοιποὶ Αἰτωλοί 9 7

ἰϲονέμεοϲ· (ἀποδέχεϲθαι) τὸν γυμνικὸν καὶ ἱππικὸν ἀγῶνα (τῶν Σωτηρίων) ἰ-ον 194 *a. b*

ἰϲοπολιτεία· ἰ-αν -- καὶ γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν 12 2; προξενίαν, ἰ-αν 11 4; προξ., ἰ-αν, *alia iura* 6 4. 8 4. 11 19. 34. 41 *al.*; [ἀϲυ]λίαν, ἰϲοπ[ολιτείαν] 193 4

ἰϲοπύθιοϲ· (ἀποδέχεϲθαι) τὸν μουϲικὸν ἀγῶνα (τῶν Νικαφορίων, τῶν Σωτηρίων) ἰ-ον 179 9. 15. 194 *a. b*

ἴϲοϲ· εἶμεν αὐτοὺϲ Αἰτωλοὺϲ ἴϲουϲ καὶ ὁμοίουϲ 4 33. 10 6. 13; πολίταν εἶμεν -- ἴϲογ καὶ ὅμοιον 3 *A* 13; πολιτείαν ἐν Αἰτωλίαι ἴϲαν καὶ ὁμοίαν 7 3. 10 4. 11. 12 37. (καθὼϲ καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ Αἰτωλοῖϲ) 25 52

ἰϲοτελήϲ· ἰ. καὶ ἔντειμοϲ (*libertina*) 82 *c* 4

ἵϲτημι· ϲτήλαϲ δὲ ϲτᾶϲαι 170 2

κα· εἴ κα *cum coni.* 2 31. 3 *A* 8. 27. 4 21 *al.*; ἐπεί κα *cum coni.* 179 22. 192 17; ἔϲτε κα -- ἀποϲτείλωντι 3 *A* 37; ἕωϲ κα ζῆι 137 9; καθώϲ κα *cum coni.* 3 *A* 11. 179 18. *cum opt.* 172 8; ὅϲ κα *cum coni.* 3 *A* 28. 31. 4 23. 137 16. 169 *A* 8. 189 10; ὅϲα κα ἁ πόλιϲ ὀφείλῃ 188 19; ὥϲ κα θέλει 95 7

καθάπερ· γᾶϲ καὶ οἰκίαϲ ἔγκτηϲιν κ. καὶ τοῖϲ ἄλλοιϲ Αἰτωλοῖϲ 12 2; κ. ὁ βαϲιλεὺϲ Εὐ. ἀναδεικνύει τὸ τέμενοϲ -- ἄϲυλον, καθώϲ κα ὁρίξῃ, ϲυναποδεδέχθαι τοὺϲ Αἰτωλούϲ 179 17

καθήκω· ἐπεί κα ἁ θυϲία κ-ηι τᾶι Ἀθάναι 179 22

καθίϲτημι· βεβαιωτῆρα(-εϲ) κατέϲταϲε (-αν) (κατὰ τὸν νόμον) τὸν δεῖνα (τοὺϲ δεῖναϲ) 96 20. 99 8. 95 4. 97 10. 98 4 *al.*; τοῖϲ θεωροῖϲ καταϲτᾶϲαι τὰϲ πόλειϲ ἑκάϲταϲ θεωροδόκουϲ τῶν ἰδίων πολιτᾶν 179 24; τοὺϲ καταϲταθένταϲ νομογράφουϲ 192 17

καθότι· κ. οἱ πρεϲβευταὶ ἐπαγγέλλοντι 41 6; κ. ἂν παρακαλῶϲι 170 12

καθώϲ· κ. καὶ τὸ πρότερον 188 15. 28; (ὑπάρχειν, εἶμεν *iura*) κ. καὶ τοῖϲ ἐκγόνοιϲ (τοῖϲ ἄλλοιϲ Αἰτωλοῖϲ) 21 6. 25 52, *cf.* 175 3; ὑποτελεῖϲ εἶμεν, κ. καὶ οἱ λοιποὶ ϲύνοικοι 174 7 κ. καὶ οἱ πρεϲβευταὶ ἀξίουν 192 9; κ. ἀπεμαρτυρεῖτο αὐτοῖϲ 187 8; κ. γέγραπται 137 14; κ. καὶ τοῖϲ προγόνοιϲ αὐτῶν ἦν δεδομένα (*sc.* ἁ προξενία) 71 12; κ. -- ὁ νόμοϲ τῶν Αἰτωλῶν κελεύει 192 15; κ. π[αρακαλέοντι] 176 3; *cf.* 21 0. 30 κ. κα· ὁρίξῃ 179 18; οἱ ϲύνεδροι καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ϲυντάϲϲοιεν 172 8; τερμάξωντι 3 *A* 11

καί· κἀγαθά 170 13 καὶ -- καὶ -- 6 5. 6. 7. 8 6. 8. 10 18 *al.* ὁ αὐτὸϲ καί 188 29 Αἰτωλῶν τὸ κοινὸν τὴν δεῖνα ἐπόηϲεν πολῖτιν καὶ Αἰτωλίδα 9 6

καινόϲ· ϲτεφανούτω -- Ὀλυμπικοῖϲ ϲτεφάνοιϲ καὶ ταινίαιϲ κ-οῖϲ ἑκατέροιϲ 137 13

καιρόϲ· ἐμ παντὶ κ-ῶι 179 2

κακόϲ· (εἴ τιϲ) προξενέοι ἐπὶ κ-ῶι 138 9

καλέω· τὰμ παγὰν Σκυρανίδα κ-ουμέναν 177 17

καλόϲ· τὰμ βαϲιλείαν ἐν τὰν καλλίϲταν διάθεϲιν ἀγνηκώϲ 179 5 τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Πυθίων -- κ[αλῶϲ διῴκηϲεν] 187 18; τᾶι ἐνδαμίαι κε[χρημένοϲ ἐϲτὶ κα]λῶϲ καὶ εὐϲχημόνωϲ 187 16

κᾶρυξ· (ἐλάμβανον οἱ Πηρεῖϲ κατ' ἐνιαυτόν) κ-κι ϲτατῆραϲ δέκα 188 25

κατά· *ante* τ *etiam* κάτ (10 26. 32. 11 47. 12 11) *et* κά (17 130)

I cum gen.: (ὅρια εἶμεν) ἀπὸ τῶν Εὐρυνίων κ. τῶν ἄκρων, ὡϲ ὕδωρ ῥεῖ ἐν τὸν Εὔρωπόν 188 7, *cf.* 9 καταδικάζονταϲ κ. τῶν ἀγόντων ζαμίαν 189 9, *cf.* 169 *A* 7

II cum acc.: *1)* μήτε (καὶ) κ. γᾶν μήτε (καὶ) κ. θάλαϲϲαν 4 20. 6 6. 44 6 *al.* *2)* κατ' ἀρχάϲ 2 6; κατ' ἐνιαυτόν 188 24. καϑ' ἕκαϲτον ἐ. 137 10. 15; κ. τετράμηνον 188 30 *3)* (ἐμφερόντω) κ. τὸν βουλευτάν 188 21; κ. δύναμιν (?) 193 8; (διαλέγεϲθαι) κ. τὰϲ δοθείϲαϲ ἐντολάϲ 173 9; κ. γᾶϲ μεριϲμόν 2 34; (ϲυναποτινόντω) κ. τὸ ἐπιβάλλον μέροϲ τοῦ βουλευτᾶ 188 19; κ. τὸν νόμον 4 4. 10 26. 32 *al.* (τῶν Αἰτωλῶν) 11 47. κ. τοὺϲ (Αἰτωλῶν) νόμουϲ 2 29. 171 6. 82 *c* 3; (ϲυμμαχήϲω) κ. τοὺϲ ὅρκουϲ καὶ τὰϲ ϲυνθήκαϲ 170 9 *4)* (μιϲθούντω) κατ' ἄμπαλον 188 15; (ἀγώγιμοϲ) κ. αὐτοπραξίαν 137 19; κ. τὰ αὐτά (ταὐτά) 186 8. 136 8. 170 *add. b* 12; [κατ' ἰ]δίαν 187 7; κ. μηδένα τρόπον 92 *b. c* 8 *5)* τὰ κ. τὸν ἀγῶνα (τὰϲ θυϲίαϲ) 187 17. 16 *6)* (ἀποτειϲάτω) κατ' ἕκαϲτον ἀδίκημα 138 10

κατάγω· εἰ δέ τιϲ κ-οι 169 *B* 5, *cf.* 190 4; κ-ειν ἐν Αἰτωλίαν 190 3; (ἀναπράϲϲειν) τὰ ἐν Αἰτωλίαν κ-όμενα (τὰ καταχθέντα) 169 *A* 6. 190 4

καταδίκα· ἐκπράϲϲονταϲ τὰϲ κ-αϲ καὶ ἀποδιδόνταϲ τοῖϲ ἀδικουμένοιϲ 4 24

καταδικάζω· τῶν ἀφανέων τοὺϲ ϲυνέδρουϲ κ-ονταϲ (καὶ ἀναπράϲϲονταϲ) ζαμίαν (κατὰ τῶν ἀγόντων) 4 22. 169 *B* 6. 189 9; τοὺϲ ϲυνέδρουϲ κ-ονταϲ τοῖϲ Κείοιϲ κατὰ τῶν ἀγόντων αὐτοὺϲ ζαμίαν 169 *A* 7; δίκαϲ καταδεδικαϲ[μέναϲ] 176 9

κατάδικοϲ· εἴ τινεϲ κ-οι γεγένηνται ἐν τοῖϲ ἱερομναμόνοιϲ τῶν ἔξωθεν ἐγκλημάτων ἢ εἴ τινέϲ κα ὕϲτερον κ-οι γίνωνται 171 1. 3; τοὺϲ ποτὶ τὰ ἰδιωτικ[ὰ κ-ουϲ γ]ενομένουϲ 171 7; εἴ τινέϲ κα ἱερῶν χρημάτων κ-οι γένωνται ἢ γεγόνατι κατὰ τοὺϲ νόμουϲ 171 5

καταλείπω· (εἴ κα Σωτία) καταλίπῃ ἐξ αὐτοϲαυτᾶϲ γενεάν, τὰ καταλειφθέντα ὑπάρχοντα ὑπὸ Σωτίαϲ τᾶϲ γενεᾶϲ ἔϲτω 96 6

κατάμονοϲ· τὰ ψαφίϲματα τὰ πρότερον γεγονότα -- κ-α εἶμεν 192 8

κατάϲταϲιϲ· ἁ τῶν θεωροδ[όκων κατάϲτ]αϲιϲ 179 28

καταχωρίζω· ὅπωϲ δὲ καὶ εἰϲ τοὺϲ νόμουϲ κ-ιϲθῆι ἁ ἀνιέρωϲιϲ καὶ ἁ ἀϲυλία, τοὺϲ καταϲταθένταϲ νομογράφουϲ κ-ίξαι, ἐπεί κα αἱ νομογραφίαι γίνωνται, ἐν τοὺϲ νόμουϲ 192 16. 17; ὅπωϲ δὲ καὶ ἐν τοὺϲ νόμουϲ κ-ιϲθῇ ἅ τε ἀποδοχὰ τῶν ἀγώνων καὶ τοῦ ἱεροῦ ἁ ἀϲυλία καὶ ἁ τῶν θεωροδόκων κατάϲταϲιϲ καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐν τῶι ψαφίϲματι κατακεχωριϲμένα, ἐπιμέλειαν ποιήϲαϲθαι τὸν ϲτραταγὸν καὶ τοὺϲ ἄλλουϲ ἄρχονταϲ 179 27; τὰ ἐν τ[οὺϲ νόμουϲ περί τε τῶν Πυθίων κ]αὶ Ὀλυμπίων κατακεχωριϲμένα 179 17; τοὺϲ νομογράφουϲ τᾶϲ πόλ[ιοϲ κ-ίξαι] τόδε τὸ ψάφιϲμα ἐν τοὺϲ νόμουϲ 186 4, *cf.* 4 40 τὰ ἐν τῶι ψαφίϲματι κατακεχωριϲμένα 179 28

κατοικέω· *a)* κατώικηϲαν 2 1 *b) inquilini*: ὃϲ ἔϲτι μὲν Ὀάξιοϲ, κ-εῖ δὲ ἐν Ἀμφίϲϲαι 178 7; Αἰτωλῶν καὶ (μηδὲ) τῶν ἐν Αἰτωλίαι κ-εόντων 179 19. 192 12. 41 8. 135 3. 192 10; τοὺϲ Τηΐουϲ μηδὲ τοὺϲ ἐν Τέωι κ-έονταϲ 192 10

κεῖμαι· ἃ ὠνὰ (τᾶϲ ὠνᾶϲ ἀντίγραφα) κεῖ(ν)ται παρὰ τὸν (τοὺϲ) δεῖνα(ϲ) 103 11. 99 12; [τᾶϲ ὠνᾶϲ τὸ ἀντίγραφον κε]ίμενον παρὰ τὸν δεῖνα 98 6

κελεύω· καθὼϲ καὶ τοῖϲ Διονυϲιακοῖϲ τεχνίταιϲ ὁ νόμοϲ τῶν Αἰτωλῶν κ-ει 192 16; κελευοντ -- 23 4

κοινᾶι· ἀναγραψάντω -- κ. ἑκάτερο 3*A* 15; -- τι κ. δ[όξηι?] 193 5; κοινᾶι τε -- καὶ κατ' ἰδίαν -- 187 6

κοινόν· *1)* τὸ κ. τῶν Αἰτωλῶν 41 3. 6 1. 7 1. 8 1 *al.*; τὸ κ. Αἰτωλῶν 10 30. 12 1. 10. 14. 26. 45. 13 5 *al.*; Αἰτωλῶν τὸ κ. 9 2. 56 *i*. 58 1. 136 1; τὸ κ. (*Aetolorum*) 170 1. 173 8; τὸ κ. τῶν Αἰτωλῶν καὶ ὁ ϲτρατηγὸϲ Χ. 194 *a. b* *2)* τὸ κ. τὸν δεῖνα ἀνέθηκε 52 1. 63 3, *cf.* 55 1. 180 1; τὸ κ. ἔδωκε(ν) *iura* 6 1. 7 1. 8 1. 10 9 *al.*; προξενίαν δεδόϲθαι παρὰ τοῦ κ-οῦ 35 4; τὰν ἐπιϲτολὰν τὰν ποτὶ τὸ κ. 178 6; (εὔνοια) ποτὶ τὸ κ. 41 3; εὔνουϲ τῶι κ-ῶι 173 8; τὸ κ. τὴν δεῖνα ἐπόηϲεν πολῖτιν 9 2; (προαίρεϲιϲ) ποτὶ τὸ κ. 187 10; οἱ πρόξενοι καὶ εὐεργέται τοῦ κ-οῦ 71 14

κοινόϲ· τὸ τοῦ Ἀπόλλωνοϲ ἱερὸν τὸ κ-ὸν τῶν Ἑλλήνων 194 *a. b*; (ϲτῆϲαι ϲτήλην) κ-ὴν ἐν Δελφοῖϲ 170 6 τὰ κ-ὰ (τῶν Αἰτωλῶν) βλάπτοντεϲ 42 3. 190 7. [195*a*]; ἐπιμελέϲθω ἁ πόλιϲ τῶν Μ. τῶν κ-ῶν ἐμ Πηρέοιϲ 188 28

κορίδιον· κ. -- τὸ γένοϲ ἐνδογενέϲ 137 43

κοτύλα(?)· 115*A*

κρῖμα· κ. γαϊκόν 3*B* 2; ἀναγραψάτω τὸ κ. πόλιϲ τῶν δείνων 3*B* 7

κρίνω· *1)* τάδε ἔκριναν οἱ γαοδίκαι 3*B* 3; (τοῖϲ δείνοιϲ) ἔκριναν οἱ δικαϲταί *cum acc. c. inf.* 177 5. 188 1 2) [ἐκρί]νομεϲ ὑμῖν γράψαι 187 20; βαϲιλεὺϲ Εὐ. κέκρικε ϲυντελεῖν ἀγῶναϲ καὶ θυϲίαϲ 179 5

κρύπτω· δυϲμενέων κρυφθεὶϲ ἄφατοϲ λόχοϲ *p* 51 3

κτείνω· κτεῖνεν *p* 51 2

κτιϲτήϲ· ἀναγραψάντω -- ἐν τὸ ἱερὸν τᾶϲ Ἀ., ᾇ οἱ κ-αὶ τᾶϲ πόλιοϲ (*Calydoniorum*) 186 7

κυριεία· τὰν αὐτὰν κ-αν ὑπάρχειν 21 1, *cf.* 16

κύριοϲ· *1)* αὔτα ἁ ὠνὰ κ-α ἔϲτω 137 6. 73; τοῦτο κ-ον ἔϲτω 3*A* 9 2) κ. ἔϲτω Ν. ἐπιτιμέων, ὥϲ κα θέλει 95 7; κυρίαϲ εἶμεν τὰϲ πόλειϲ -- 171 7; (τὸν ϲτραταγὸν) κ-ον εἶμεν ἀνάγοντα ἐν τοὺϲ ϲυνέδρουϲ 190 6. ἀναπράϲϲοντα 169*A* 6; (τοὺϲ ϲυνέδρουϲ) καταδικάζονταϲ κ-ουϲ εἶμεν 169*A* 8. 189 11. καταδικάζονταϲ καὶ ἀναπράϲϲονταϲ 169*B* 7. καταδικάζονταϲ -- καὶ ἐκπράϲϲονταϲ -- καὶ ἀποδιδόνταϲ -- 42 5

κύων· Δορὸ ϙύν' *h*ιαρὰν ἆξε(?) 93 *add.*

κωλ --· τὸ δὲ γενόμενον ἀνάλωμα δόμεν τὸν ταμίαν τᾶϲ κωλ -- 179 33

λαμβάνω· ἀναβολὰν λαβόντεϲ ἔτη τρία 188 23; ὅϲα δὲ καὶ πρότερον ἐλάμβανον (*Perenses*) πὰρ τᾶϲ πόλιοϲ (*Melitaeensium*) κατ' ἐνιαυτὸν τοῖϲ τε ἀρχόντοιϲ κτλ. καὶ εἰϲ τὸ ἔλαιον κτλ., καὶ νῦν λανβανόντω 188 23. 27

λέγω· εἰ δέ τιϲ ἐπιθιγγάνοι -- εἴτε χηρὶ εἴτε λόγωι λέγων 138 8

λειτουργ --· 22 9

λίθινοϲ· ἐν ϲτάλαιϲ λ-αιϲ δύο 179 32

λόγοϲ· λόγωι λέγων 138 8

λοιπόϲ· *1) adi.*: οἱ λ-οὶ Αἰτωλοί 9 7; ἁ λ-ὰ οἰκονομία 192 15; οἱ λ-οὶ πρόξενοι 8 10; οἱ λ-οὶ ϲύνοικοι 174 7; τὰ λ-ὰ τίμια 28 8. 34 20. 71 13 2) *subst.*: τὰ λ-ὰ πάντα 179 16 3) *pro adv.*: τὰ λ-ὰ ἐπιμελέϲθω ἁ πόλιϲ τῶν κοινῶν καθὼϲ καὶ τὸ πρότερον 188 27

λόχοϲ· δυϲμενέων κρυφθεὶϲ ἄφατοϲ λ. *p* 51 3

Μ(= μνᾶ)· ἀργυρίου Μ -- 1 2. ΜΜΜ 95 4. 100 5. 101 6. 102 6 (*sine* ἀργ., *cf. etiam* 109 4). 105 5. 106 7. 137 6. 44. ΜΜΜΜ 98 4. 99 7. ΜΜΜΜΔ 103 7. ⊓Μ⊓ 97 10. 108 7. 137 90. Μ̅Μ 96 5 (*cf.* μνᾶ)

μάρτυϲ· μ-ρεϲ (*arbitrii*) οἱ δεῖνεϲ 177 17. 188 32; μ-ροι (*manumissionis*) οἱ δεῖνεϲ 95 10. 96 12. 22. 97 12 *al.*

μάτηρ· ἁ μ. αὐτῶν 21 8. 179 12; πατέρα μήτε μ-έρα 22 7; ἡ δεῖνα τὸμ πατέρα καὶ τὰμ μ-έρα καὶ τοὺϲ ἀδελφοὺϲ Ἀπόλλωνι 182*a* τὰν ϲυγγένειαν, ὅϲϲοι ἀπὸ τᾶϲ μ-έροϲ τᾶϲ Θερείω 138 5; ϲυνευδοκεούϲαϲ τᾶϲ μ-έροϲ Κλεαρχίοϲ 96 3; *cf. etiam ind. III*

μέγαϲ· πολλὰϲ καὶ μεγάλαϲ ἀποδείξειϲ 179 2; πολλῶν καὶ μεγάλων εὐαμερημάτων 179 4; τᾶϲ παϲτάδοϲ τᾶϲ μεγάλαϲ 172 6

μέν· ἐπ' Ἀκτίωι μέν 3*A* 14

μεριϲμόϲ· κατὰ γᾶϲ μ-όν 23 4

μέροϲ· (τᾶϲ βοαθοίαϲ) τὸ τρίτομ μ. 3*A* 33; τὸ τᾶϲ οἰκίαϲ μ. 22 0, *cf.* 25; γὰ δάνεια ϲυναποτινόντω -- κατὰ τὸ ἐπιβάλλον μ. τοῦ βουλευτᾶ 188 19

μετά· *I cum gen.*: οἱ Λοκροὶ οι μεθ' Ὀπουντίων 72 2; Φωκεῖϲ οἱ μετ' Αἰτωλῶν 170 10 πολιτευόντων Πηρέων μ. Μελιταιέων 188 15; ϲυντελεῖν ἀγῶναϲ καὶ θυϲίαϲ μ. τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ δάμου τῶν Π. 179 6, *cf.* 187 17

II cum acc.: ϲτεφανούτω τὰν εἰκόνα μεθ' ἔτη δέκα, ἕωϲ κα ζῆι, καθ' ἕκαϲτον ἐνιαυτόν 137 9

μεταπέμπω· οἱ μ-ψάμενοι τὰμ βοάθοιαν 3*A* 37

μετέχω· πολιτείαν ἐν Αἰτωλίαι ἴϲαν καὶ ὁμοίαν μετεχόντοιϲ πάντων, ὧν καὶ οἱ ἄλλοι (μετέχοντι) Αἰτωλοί 7 4. 10 5. 12, *cf.* 12 37

μή· μὴ 'πιτρέπ[ειν] 176 10 μὴ δόντων τῶν πολιτᾶν 174 6 εἰ δὲ μή (*ellips.*) 3*A* 9

μηδαμόθεν· (μηθένα ἄγειν) μ. ὁρμώμενον *sim.* 41 9 (μ-θεμ). 169*A* 3 (μηθ.). 189 4. 192 10

μηδέ· μηθεὶϲ -- μ. 41 8 *al.*; [μὴ ἄγεϲθαι] μ. ὑφ' ἑνὸϲ Αἰτωλῶν μ. τῶν κτλ. 135 2

μηδείϲ· *cf.* μηθείϲ

μήδομαι· ἄξια πάτραϲ, ἄξια δ' Οἰνειδᾶν μηϲάμενον προγόνων *p* 51 4

μηδοπόθεν· μὴ εἶμεν ἀγωγίμουϲ ἐκ τᾶν πολίων τούτουϲ μ. 171 4

μηθείϲ· μ. 15 10. 176 14; μηδενὶ μηδὲν προϲήκουϲαν (κατὰ μηδένα τρόπον) 82*c* 2. 3. 92*c* 7, *cf. b*; μ-ένα 41 9. 179 19 μ-ένα (μ-ενὶ) Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίαι πολιτευόντων (κατοικεόντων) 169*A* 2. *B* 3. 189 2. 192 9. 41 7; μ-ένα τῶν ἐν Δελφοῖϲ ϲυνοίκων 174 2 μήτε ποτ' Ἀμφικτυονικὸν μήτε ποτ' ἄλλο ἔγκλημα μ-έν 169*A* 4. *B* 4. 189 6; [ἀπὸ μηδεμιᾶϲ προφ]άϲιοϲ 190 2; κατὰ μηδένα τρόπον 92*b. c* 7

μήν· μηνὸϲ *ante nomen mensis* 36 2. 6. 95 1. 96 1. 17 *al.*; ἕωϲ τᾶϲ πέμπταϲ ἐπὶ δέκα τοῦ αὐτοῦ μηνόϲ 137 12

μήτε· μ. -- μ. -- 22 4. 27. 42 0 *al.*; μηθεὶϲ -- μ. 15 10

μιϲθόω· κατ' ἄνπαλον μ-ούντω (τὰν χώραν) 188 15

μνᾶ· ἀργυρίου(-ίω) μνᾶϲ τρεῖϲ 188 25. μνᾶν πέντε 96 20. τριάκοντα μνᾶϲ 138 10 (*cf. etiam* Μ)

μνᾶμα· ϲφετέραϲ μνᾶμ' ἀρετᾶϲ *p* 196 4

μναμόϲυνοϲ· μ-ον -- μορφᾶϲ ϲέθεν εἵϲατο τόνδε χαλκόν *p* 51 5

μορφά· μ-ᾶϲ ϲέθεν *p* 51 5

μουϲικόϲ· ὁ μ. ἀγών 179 9. 15. 194 *a. b*

ναοποιΐον· τοῦ ν-ου (*Delphis*) ἐπιμελομένωι 172 7

νάπα· [κὰτ τ]ὰν ν-αν 177 11

νεανίαϲ· (ἐλάμβανον) εἰϲ τὸ ἔλαιον τοῖϲ ν-οιϲ ϲτατῆραϲ δέκα 188 25

νέμοϲ· τὸ ν. τὸ Αἰνναῖον 177 14. 15; τὸ ν. τὸ ποτὶ τᾶι Στροβείαι 177 12; τὸ ν. τὸ ἄγον ἐν τὰν Ἄμπελον 188 8

νέοϲ· Λέωνι Ἥρ[ωι καὶ νέωι Ἡ]ρακλεῖ 141 3, *cf.* 142 3

νικαφόροϲ· *cf. ind. III*

νικάω· ἐδίκαξαν τὸν δεῖνα ν-ῶντα τὰν δίκαν 138 3; εἶμεν τοῖϲ ν-εόντοιϲ τῶν Αἰτωλῶν τὰϲ τιμὰϲ καὶ τὰ λοιπὰ πάντα 179 16

νομογραφία· ἐπεί κα αἱ ν-αι γίνωνται 192 17

νομογράφοϲ· τοὺϲ (καταϲταθένταϲ) ν-ουϲ (τᾶϲ πόλιοϲ *Calydoniorum*) καταχωρίξαι (τὰν ἀνιέρωϲιν καὶ τὰν ἀϲυλίαν, τόδε τὸ ψάφιϲμα) ἐν τοὺϲ νόμουϲ 192 17. 186 4, *cf.* 176 11

νόμοϲ· *1) sing.*: καθὼϲ καὶ τοῖϲ Διονυϲιακοῖϲ τεχνίταιϲ ὁ ν. τῶν Αἰτωλῶν

ὑμῶν ἱερομνάμων 187 15; εἴ κα μὴ δοθῆι π. τᾶc πόλιοc τῶν Δελφῶν ἀτέλεια 174 3, *cf.* 15 11. 35 4; τὰc δοθείcαc ἐντολὰc π. τᾶc πόλιοc 173 10; ὅcα ἐλάμβανον πὰρ τᾶc πόλιοc 188 24; ὑπάρχειν αὐτοῖc π. τῶν Αἰτωλῶν -- τὰν ἀνιέρωcιν 192 8; τὰ ὑπάρχοντα π. τᾶc πόλιοc αὐτῶν φιλάνθρωπα 173 5

II cum dat.: παρ' Ἀλφειοῦ δίναιc θρεφθέντα *p* 196 1; (εἴcατο) Ἀπόλλωνοc πὰρ τριπόδεccι *p* 51 6

III cum acc.: ἁ ὠνὰ (τᾶc ὠνᾶc τὸ ἀντίγραφον *sim.*) π. τὸν (τοὺc) δεῖνα(c) 101 12. 13. 95 7. 96 15 *al.* κεῖται *sim.* π. τ. δ. 103 11. 99 13. 98 6; Βακιάδα παραμένειν π. Νικιάδαν 95 6

παρακαλέω· π-εῖ τοὺc Αἰτωλοὺc ἀποδέξαcθαι 179 7; παρεκάλεον τοὺc Αἰτωλούc, ὅπωc ἐπιχωρήcωντι 192 4 βοηθήcω παντὶ cθένει καθότι ἂν π-ῶcι 170 12, *cf.* 176 3

παραμένω· Βακιάδα π-ειν παρὰ Νικιάδαν ὑπηρετέουcαν 95 6

παρέχω· [παρε]χόντων (?) δὲ οἱ -- τὰ ὀψώνια 193 9 τὰν πᾶcα[ν cπουδὰν καὶ φιλοτιμί]αν π-όμενοι διατελέοντι τοῖc δείνοιc 187 6

παρθένοc· *cf. ind. III*

πᾶc· *1) adi.*: ἀνέφαπτοc ἀπὸ παντὸc ἀνθρώπου 96 5; ἐμ παντὶ καιρῶι 179 2; παντὶ cθένει 170 12. 15 τὰν πᾶcα[ν cπουδὰν καὶ φιλοτιμί]αν παρεχόμενοι 187 5; (ἐν) τὸμ πάντα χρόνον 3 *A* 5. 26. 186 4 τἆλλα πάντα 11 36. 13 9. 13, *cf.* 16 3; [αὐτ]οῖc πᾶcι 176 5; θεοὺc πάνταc καὶ πάcαc 170 8; τὰ λοιπὰ πάντα 179 16; πειρατᾶν πάντω[ν?] 15 4; πάντα τὰ φιλάνθρωπα 192 7 *2) subst.*: ἀτέλεια πάντων 172 4; ἔγγυοc(-οι) πάντων 17 31. 41. 32 11; πάντων ἰcόμοιροc 9 6; μετέχων πάντων 7 4. 10 5. 12. 12 38

παcτάc· τὰν π-άδα (*Thermi*) 54 1; ἐπιμελομένωι τᾶc π-άδοc τᾶc μεγάλαc (*Delphis*) 172 6

πάcχω· εἴ τί κα πάθηι ἡ δεῖνα 96 6. 137 74

πατήρ· π. -- εἴcατο -- Δράκων *p* 51 5; π-έρα μήτε ματέρα 2 27; ἡ δεῖνα τὸμ π-έρα καὶ τὰμ ματέρα καὶ τοὺc ἀδελφοὺc Ἀπόλλωνι 182 *a*

πάτρα· ἄξια π-αc μηcάμενον *p* 51 3

πατρῶιοc· τὰν δαμοcίαν χώραν μὴ ἀποδόcθων Μ. ὥcτε π-αν ἔχειν τὸν πριάμενον 188 14

πεζόc· βοαθοεῖν -- π-οῖc μὲν χιλίοιc 3 *A* 28. 30

πειρατήc· π-ᾶν πάντω[ν?] 15 4

πέμπτοc· ἐπὶ cτραταγοῦ (cτραταγέοντοc) τοῦ δεῖνοc τὸ π-ον 31 145. 177 1 ἁ π-α ἐπὶ δέκα (*dies*) 137 11

πέμπω· π-όντω τὰμ βοάθοιαν 3 *A* 33; (πεζοῖc -- ἱππεῦcι) οὓc κα τοὶ ἄρχοντεc π-ωντι 3 *A* 29. 31

πέντε· μνᾶν π. 96 20; cτατῆραc π. 188 26 π. καὶ δέκα ἡτέων 2 32, *cf.* 11. 31

περί· *I cum gen.*: π. τᾶc -- 2 33; γράψαι π. αὐτοῦ 187 20; (ἐπιμέλειαν ποιήcαcθαι) π. τᾶc ἀναγραφᾶc 178 10; π. πλείcτου ποιούμενοc 179 7; π. ὧν οἴονται δεῖν τὸν βαcιλέα ἑαυτῶν πολυωρεῖν 173 11; π. τᾶc χώραc ὅροιc χρήcθων τοῖc γεγραμμένοιc 188 17; τὰ ψαφίcματα τὰ πρότερον γεγονότα αὐτοῖc π. πάντων τῶν φιλανθρώπων 192 7, *cf.* 4 41

II cum acc.: ἐπὶ τῶν π. Φύcκον βουλαρχούντων 7 5, *cf.* 12 39

περιαγέομαι· τᾶc χώ[ραc, ἃc περιαγή]cαντο οἱ Μ. 177 10

πίναξ· ὁ δὲ π. ἱαρὸc ἔcτω τᾶc Ἀρτέμιδοc 138 15

πλάν· π. τοῦ Πραντόc (Cτρατίων) 3 *A* 7. 10 π. ἢ εἴ τινέc κα -- κατάδικοι γένωνται 171 5

πλέω· [εἶναι αὐτοῖc ἀcυλίαν π]λέουcι [καὶ εἰρήνηc καὶ] πολέμου 19 5

ποθήκω· τὰ κατὰ τὰc θυcίαc cυνετέλεcεν τοῖc θεοῖc, ὡc π-ον ἦν 187 17

ποιέω· *1) act.*: *artifices*: ἐπόει 6 4; ἐπόηcε 4 2. 52 5. 111 7, *cf.* 181 3; ἐποίηcαν 182 *b* ταῦτα ποιῶν εὐχαριcτήcει τοῖc Αἰτωλοῖc 173 13 οἱ δεῖνεc ἐλευθέραν ἐποίουν τὴν δεῖνα 92 *c* 5; Αἰτωλῶν τὸ κοινὸν τὴν δεῖνα ἐπόηcεν πολῖτιν καὶ Αἰτωλίδα 9 5; φανερὰν ποιοῦν[τεc ἃν ἔχοντι εὔνοιαν] 4 30 εὖ οὖν ποιήcετε -- ἀποδεξά[μενοι] 187 20; εἰ δέ κα μὴ ποιήcει, καθὼc γέγραπται 137 14 *2) med.*: πολλὰc καὶ μεγάλαc ἀποδείξε[ιc πεποίηται τ]ᾶc εὐνοίαc 179 3; τὰν ἐπιμέλειαν ποιεῖcθαι *sim. cf.* ἐπιμέλεια φανερ[ὰν ποιείμενοι τὰν] ἰδίαν προαίρεcιν 187 7 περὶ πλείcτου ποιούμενοc τὰν ποτὶ τοὺc θεοὺc εὐcέβειαν 179 7 ποιῶνται ὑ[πὲρ --] 4 35

πόλεμοc· (ἐμβάλλειν, ὅπλα ἐπιφέρειν) ἐπὶ π-ωι 3 *A* 27. 29. 170 14; γεγονότων αὐτοῖ -- εὐαμερημά[των κατὰ τοὺc π]ολέμουc 179 5 ἀcυλία (ἀcφάλεια, εἰcαγωγή) καὶ π-ου καὶ εἰρήνηc *cf.* ἀcυλία, ἀcφάλεια, εἰcαγωγή; οὐκ ἐνκαταλείψω οὔτε π-ου ὄντοc οὔτε εἰρήνηc 170 11

πόλιc· *1)* Δελφῶν 174 4; Ἡρακλειωτᾶν (*Latm.?*) 173 10; [Καλλιπολ]ιτᾶν 154 1; Καλυδωνίων 140 1; Κυτινιέων 68 1; Λαμιέων 59 1; Ματροπολιτᾶν 3 *B* 8; Μελιταέων 188 27; Ὀαξίων 178 6; Οἰνιαδᾶν 3 *B* 7; Ὀπουντίων 72 1; Πλευρωνίων 70 1; Τρικκαίων 136 2; Ὑαίων 71 1 *2)* ἀγωγίμουc ἐκ τᾶν πολίων 171 3; ἀναγραψάτω τὸ κρῖμα πόλιc 3 *B* 7. 8; τοὺc ἄρχονταc τοὺc ἀπὸ τᾶν πολίων 179 25. ἀρχόντων ἐπὶ πόλιοc ἐν Φιcτύοι τῶν δείνων 97 3. 100 2. 103 2; ἀcφάλειαν τὰ ἀπ' Αἰτωλῶν καὶ τῶν πο[λίων? --] 185 3; τοῖc ἀφικνειμένοιc ἐν τὰν πόλιν αὐτῶν 187 7; τὰc δοθείcαc ἐντολὰc παρὰ τᾶc πόλιοc 173 10; καταcτᾶcαι τὰc πόλειc ἑκάcταc θεωροδόκουc τῶν ἰδίων πολιτᾶν 179 24; οἱ κτιcταὶ τᾶc πόλιοc 186 7; κυρίαc εἶμεν τὰc πόλειc -- 171 8; ὅcα ἐλάμβανον πὰρ τᾶc πόλιοc κατ' ἐνιαυτόν 188 24; τοὺc νομογράφουc τᾶc πόλιοc 186 4; ὅcα κα ἁ πόλιc ὀφείλῃ 188 19; τὰ ὑπάρχοντα παρὰ τᾶc πόλιοc αὐτῶν φιλάνθρωπα 173 5 *3)* (ἄγειν) τὰ ἐκ τᾶc πόλιοc ἢ χώραc 192 12; τᾶc τε πόλιοc καὶ τᾶc χώραc τὰν ἀνιέρωcιν καὶ ἀcυλίαν 192 8; τὰν πόλιν αὐτῶν καὶ τὰν χώραν ἱαρὰν καὶ ἄcυλον (τοῦ Διονύcου) εἶμεν 4 15. 192 4

πολίταc· μὴ δόντων τῶν π-ᾶν (*sc.* ἀτέλειαν) 174 6; π-αν εἶμεν τὸν Αἰτωλὸν ἐν Ἀκαρνανίαι καὶ τὸν Ἀκαρνᾶνα ἐν Αἰτωλίαι ἴcον καὶ ὅμοιον 3 *A* 12; π-αc εἶμεν τοὺc δεῖναc τῶν Αἰτωλῶν 173 6; καταcτᾶcαι τὰc πόλειc ἑκάcταc θεωροδόκουc τῶν ἰδίων π-ᾶν 179 24

πολιτεία· *1)* π-αν 12 4. 5, *cf.* 8 (*nisi hic* [ἰcο]πολιτείαν); π-αν κατὰ τὸν νόμον 17 129. 30 6. 11. 31 102. 109. 115. 186. 59 9, *cf.* 17 138; π-αν ἐν Αἰτωλίαι ἴcαν καὶ ὁμοίαν· καθὼc καὶ τοῖc ἄλλοιc Αἰτωλοῖc 25 51. μετέχοντι (-όντοιc) πάντων ὅcων καὶ οἱ ἄλλοι Αἰτωλοί 12 36. 7 3. (καὶ εἶμεν αὐτοὺc Αἰτωλοὺc ἴcουc καὶ ὁμοίουc) 10 4. 11 π-αν, ἀτέλειαν, ἀcυλίαν, ἀcφάλειαν 136 3 προξενίαν καὶ π-αν κατὰ τὸν νόμον 31 13. 22. 71 6. 187 11; προξενίαν, π-αν, ἀcφάλειαν 22 3; προξενιαν, *alia iura*, πο[λιτήαν], *alia iura* 137 33, *cf.* 38 5 (?) *2)* (διδόναι) π-αν *cf.* δίδωμι; π-αν εἶμεν 25 51; ὑπάρχειν π-αν 137 33

πολιτεύω· π-όντων Πηρέων μετὰ Μελιταιέων 188 14 [Ἀθηναίοιc καὶ τοῖc ἐν Ἀ]θήναιc π-όντοιc 176 4; Αἰτωλῶν μηδὲ τῶν ἐν Αἰτωλίαι π-όντων 169 *A* 2. *B* 3. 189 3. 190 2, *cf.* 185 3 (?) [τῶν ἐν Αἰτωλί]αι (?) π-ομένων 176 9

πολῖτιc· Αἰτωλῶν τὸ κοινὸν τὴν δεῖνα ἐπόηcεν π-ν καὶ Αἰτωλίδα πάντων ἰcόμοιρον ὅcων καὶ οἱ λοιποὶ Αἰτωλοί 9 6

πολύc· πολλὰc καὶ μεγάλαc ἀποδείξειc 179 2; πολλῶν καὶ μεγάλων εὐαμερημάτων 179 4; πολλὰ κἀγαθά 170 13 πλείονα χρόνον, τοῦ πλείονοc χρόνου 3 *A* 36. 38; εἰ δὲ πλειόνων (*auxiliorum*) χρείαν ἔχοιεν 3 *A* 31 περὶ πλείcτου ποιούμενοc 179 7

πολυωρέω· ὅπωc βουλήcεται π-ῆcαι, περὶ ὧν οἴονται δεῖν τὸν βαcιλέα ἑαυτῶν π-εῖν 173 11. 12

πονέω· (ὁ δεῖνα) cᾶμα -- [πονέ]θε *p* 197

ποταμόc· ὁ Ἀχελῶιοc π. 3 *A* 5. 6; ὁ π. ὁ Χάραδροc 177 15

ποτε· *p* 196 1

πότεροc· εἰ δὲ πλειόνων χρείαν ἔχοιεν ἅτεροι π-οι 3 *A* 31

ποτί· ποὶ τοὺc 176 7; πὸ ἑcπέραc 152 *c* πρόc 194 *a*. *b*. 195 *b* (*perperam exaratum* 189 4)

I cum gen.: (*numerus*) ποτ' ἀγο̄c, ποτ' (πὸ) ἑcπέραc (*signa simae*) 152

II cum dat.: τὸ νέμος τὸ π. τᾶι Στροβείαι 177 12; ὅρια τᾶς χώρας Οἰνιάδαις π. Ματροπολίταις 3*B* 4; τὸ τέμενος τᾶς Ἀ. τὸ π. Περγάμωι 179 18

III cum acc.: τὰ μὲν ποτ' ἀῶ -- τὰ δὲ ποθ' ἑσπέραν 3*A* 6. 7 εἴ τίς κα ἀποστέλληται πρεσβεία π. βασιλέα Πτ. 173 9; τὰς ἐν ἀγορανόμοις δίκας γινομένας Πηρέοις π. Πηρεῖς 188 30; εἰρήναν εἶμεν καὶ φιλίαν ποτ' ἀλλάλους 3*A* 4; εἶμεν καὶ ἐπιγαμίαν ποτ' ἀλλάλους 3*A* 11; τὰν ἐπιστολὰν [τὰν παρὰ τῶν δείνων] π. τὸ κοινόν 178 6; εὐεργεσίας τᾶς π. τὸ ἔθνος 183 5; εὔνοιαν ἃν ἔχοντι π. τὸ κοινόν 4 13; ἁ π. τοὺς θεοὺς εὐσέβεια 179 7. 12. 194*a*. *b*; τῆς μάχης (νίκης) τῆς γενομένης πρὸς τοὺς βαρβάρους 194*a*. *b*; τὰν οἰκειότατα τὰν π. τὸ ἔθνος 4 12, *cf.* 192 6; ἐπὶ τᾶι προαιρέσει ἃν ἔχοντι π. τὸ κοινόν 187 10; εἴ κα συγχωρέωντι αὐτοὶ ποτ' αὑτούς 3*A* 9; [π. τοὺς Ἀθηναίου]ς τὰν αὐτὰν εἶμεν συμβολάν, ἃ καὶ ποὶ τοὺς -- 176 7; τὰ ὑπάρχοντα παρὰ τᾶς πόλιος αὐτῶν φιλάνθρωπα π. τοὺς Αἰτωλούς 173 5, *cf.* 195*b*; τὰν φιλίαν τὰν ποτ' αὐτούς 4 15; π. τοὺς δεῖνας τὰν φιλίαν (καὶ οἰκειότατα) τὰν ὑπάρχουσαν διαφυλάσσειν 169*A* 1. 189 1. 192 6, *cf.* 3*A* 4

μηθένα ἄγειν μήτε ποτ' Ἀμφικτυονικὸν μήτε ποτ' ἄλλο ἔγκλημα μηθέν 169*A* 4. *B* 4. 189 5; ἔστω ἀγώγιμος π. τὸ διάφορον τοῦτο 137 18; τοὺς π. τὰ ἰδιωτικὰ καταδίκους γενομένους 171 7

ποτίστασις· αἱ ἐκ π-ιος δίκαι 179 21

πρᾶξις· τᾶν οἰκιᾶν τὰν π-ν 2 7

πρεσβεία· εἴ τίς κα ἀποστέλληται πρεσβεία ποτὶ βασιλέα Πτ. 173 8

πρεσβευτάς· π-αὶ οἱ δεῖνες 189 11 καθὼς καὶ οἱ π-αὶ ἀξίουν 192 9; ἀποστείλαντες π-άν (π-άς, ψάφισμα καὶ πρέσβεις) 4 10. 192 3. 173 3; καθότι οἱ π-αὶ ἐπαγγέλλοντι 4 17; *cf.* 191 5

πρεσβεύω· π-σάντων ἐκ Κέω -- 169*A* 9

πρίαμαι· τὰν δαμοσίαν χώραν μὴ ἀποδόσθων ὥστε πατρῴαν ἔχειν τὸν πριάμενον 188 14

πρό· ὡς καὶ π. τοῦ 95 6; τὸν π. τοῦ χρόνον 2 14

προαίρεσις· ἐπαινέσαι τοὺς δεῖνας [ἐπὶ τᾶι προαιρ]έσει, ἃν ἔχοντι ποτὶ τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν 187 10; φανερ[ὰν ποιείμενοι τὰν] ἰδίαν π-ιν 187 8

προαναλίσκω· ἐπειδὰν π-λώσωσιν Βοιωτοί 170 *add.* *b* 9, *cf.* 13

προγίγνομαι· τὰς προγεγενημέν[ας --] 4 37

πρόγονος· ἄξια δ' Οἰνειδᾶν μησάμενον π-ων *p* 51 4; καθὼς καὶ τοῖς π-οις αὐτῶν ἦν δεδομένα (*sc.* προξενία) 71 12; ὑπάρχων φίλος καὶ σύμμαχος διὰ π-ων 179 1

προξενέω· εἴτε π-έοι ἐπὶ κακῶι 138 9

προξενία· *1*) *proxeniarum decretorum formulae*: *a*) Αἰτωλοὶ ἔδωκαν τῶι δεῖνι π-αν 5 4. 10; π-αν Αἰτωλοὶ ἔδωκαν κατὰ τὸν νόμον τῶι δεῖνι (τοῖς δείνοις) *sim.* 4 3. 25 5. 61. 29 4. 31 12. 21. 30. 63. 76. 121. 140. 148. 32 4. 33 2. 71 5, *cf.* 39 1 *b*) τὸ κοινὸν (τῶν) Αἰτωλῶν ἔδωκε(ν) τῶι δεῖνι (τοῖς δείνοις) π-αν 6 4. 8 4. 10 25. 31. 11 19. 26. 34. [40]. 46. 12 17. 29. 13 5. 8. 12. 15. 19. 24. 27. 31. 36. 39. 43. [14 3]. 16 2. [6]. 10. 18 2. 6. 9. 13. 17. 19 11. 22 3; ἔδωκε τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν τῶι δεῖνι π-αν 11 3. 37 3 *c*) (ἔδοξε, δεδόχθαι τοῖς Αἰτωλοῖς) τῶι δεῖνι (τοῖς δείνοις) δεδόσθαι (παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν, παρὰ τοῦ ἔθνεος) π-αν (κατὰ τὸν νόμον) *sim.* [15 1]. 28 4. [34 18]. 35 4. 36 2. 7. 12. [46 3]. 71 10. 137 30. 187 11 (*cf.* πρόξενος)

2) π-αν κατὰ τὸν νόμον 4 3. 25 5. 61. 29 4. 31 30. 63. 76. 121. 140. 148. 32 4. 33 2. 35 4. 36 2. 7. 12; π-αν (καὶ) τἆλλα ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις δέδοται *sim.* 5 4. 10. 10 25. 31. 11 46. 16 10, *cf.* 15 1; π-αν καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔνκτησιν καὶ τὰ λοιπὰ τίμια ὅσα κτλ. 71 10; π-αν καὶ πολιτείαν κατὰ τὸν νόμον 31 12. 21. 71 5. 187 11; π-αν, πολιτείαν, ἀσφάλειαν 22 3; π-αν, ἰσοπολιτείαν (καὶ τἆλλα) 11 3. 19. 26. 13 5. 8. 12. 27. 43; π-αν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλειαν καὶ τἆλλα 13 15. 19. 24. 31. 36. 39. 18 2. 6. 9. 13. 17; π-αν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλειαν, ἀσυλίαν καὶ τἆλλα *sim.* 12 17. 29. [14 3]. 16 2, *cf.* 6. 28 4. 37 3; π-αν, ἰσοπολιτείαν, ἀσφάλειαν (, ἀσυλίαν) καὶ γῆς ἔγκτησιν καὶ οἰκίας καὶ τἆλλα *sim.* 6 4. 8 4. 11 34; π-αν, ἰσοπολιτείαν καὶ γῆς ἔγκτησιν καὶ οἰκίας (καὶ τἆλλα) 11 40. (καὶ εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν --) 19 11; π-αν καὶ ἀτέλειαν καὶ γᾶς καὶ οἰκίας ἔγκτησιν καὶ πολιτήαν καὶ ἀσυλίαν καὶ ἀσφάλειαν καὶ τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα ὅσα κτλ. 137 30, *cf.* 34 18

3) ἔγγυος(-οι) τᾶς π-ας ὁ δεῖνα (οἱ δεῖνες) 6 13. 8 15. 10 29. 11 8 *al.*; ἔγγυος τᾶν π-ᾶν ὁ γραμματεύς 179 31

πρόξενος· 91, 2 3; π-ων καὶ εὐεργετᾶν 186 3 τὸν δεῖνα π-ον εἶμεν Αἰτωλῶν 201 2; εἶμεν αὐτοὺς π-ους καὶ εὐεργέτας τῶν Αἰτωλῶν 179 30

τἆλλα (πάντα), ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις π-οις δέδοται *sim.* 5 5. 11. 10 19. 31. 11 37 *al.* (τοῖς λοιποῖς π-οις) 8 10; τὰ ἄλλα τίμια καὶ φιλάνθρωπα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις π-οις τῶν Αἰτωλῶν ὑπάρχει 137 36; τἆλλα (τὰ λοιπὰ τίμια), ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις π-οις καὶ εὐεργέταις δίδοται *sim.* 6 8. 10 27. 28 9. 34 15. (τῶν Αἰτωλῶν) 21. (τοῦ κοινοῦ τῶν Αἰτωλῶν) 71 14

πρός· *cf.* ποτί

προσήκω· (ἀπηλευθέρωσεν *sim.* τὴν δεῖνα) μηδενὶ μηδὲν π-ουσαν (κατὰ μηδένα τρόπον) 82*c* 3. 92*c* 8, *cf.* *b*

προστάτας· οἱ προσστάται τοῦ συνεδρίου (*Aetolorum*) οἱ δεῖνες (*duo*) 188 33

πρότερον· τὰ ψαφίσματα τὰ π. γεγονότα 192 7; ὅσα δὲ καὶ π. ἐλάμβανον 188 23 καθὼς καὶ τὸ π. 188 16. 28

π. -- ὕστερον 171 1

προϋπάρχω· ἀκόλουθα διαπραττόμενοι τοῖς προϋπάρχου[σιν παρὰ τοῦ κοινοῦ φιλανθ]ρώποις πρὸς τὴν πόλιν 195*b*

πρόφασις· [μηθένα ῥυσιάζειν -- ἀπὸ μηδεμιᾶς προφ]άσιος 190 3

πρῶτος· στραταγέοντος τοῦ δεῖνο[ς] π-ον 97 2. 101 2. 106 2

ῥέω· ὡς ὕδωρ ῥεῖ ἐν τὸν Εὔρωπόν 188 7

ῥυσιάζω· εἰ δέ τίς κα ἄγῃ ἢ ῥ-ξῃ (ῥ-ζῃ ἢ ἄγῃ) 179 20. 189 6; μηθένα ἄγειν μηδὲ ῥ-ειν 179 19; οἱ ἄγοντες καὶ ῥ-οντες 189 10

σᾶμα· (ὁ δεῖνα) σ. -- [πονέ]θε *p* 197

σθένος· (βοηθεῖν) παντὶ σ-ει (καθότι ἂν παρακαλῶσι) 170 12. 15

σιταρχέω· σ-ούντω δὲ τοὺς στρατιώτας ἁμερᾶν τριάκοντα 3*A* 35

σιταρχία· σ. ἔστω τῶι ἱππεῖ στατὴρ τᾶς ἁμέρας ἑκάστας κτλ. 3*A* 38; διδόντω τὰς σ-ας 3*A* 37

σπουδά· [σ-ᾶς καὶ] φιλοτιμίας οὐθὲν ἐνλείπων 179 4; τὰν πᾶσα[ν σ-ὰν καὶ φιλοτιμί]αν παρεχόμενοι 187 5

στάδιον· σ-ων γείτον' Ὀλυμπιάδος *p* 196 2

στάλα· (ἀναγράφειν) ἐν σ-ας 188 31. ἐν σ-αις χαλκέαις 3*A* 14. ἐν σ-αις λιθίναις δύο καὶ ἀναθέμεν τὰν μίαν ἐν Θέρμον, τὰν δὲ ἐν Δελφούς 179 32; στήλας δὲ στῆσαι ἀναγράψαντας τήν τε συμμαχίαν καὶ τὸν ὅρκον 170 2

στατήρ· σ. Κορίνθιος 3*A* 39 σ-ῆρας πέντε 188 26. δέκα 188 25. 26

στεφάνη· Φωκίσι Τείθρωνος -- ὑπὸ σ-αις *p* 51 2

στεφανίτης· ἀποδέξασθαι (ἀποδεδέχθαι) τοὺς ἀγῶνας τῶν Ν. σ-ας 179 9. 15

στέφανος· τόν τε στέφαν[ον -- ἀποδέξασθαι] 4 31; στεφανούτω (τὰν εἰκόνα) Ὀλυμπικοῖς σ-οις καὶ ταινίαις καινοῖς ἑκατέροις 137 13

στεφανόω· σ-ούτω -- τὰν εἰκόνα -- Ὀλυμπικοῖς στεφάνοις καὶ ταινίαις καινοῖς ἑκατέροις 137 7; ἆς κα μὴ σ-ώσει ἀμέρας 137 16 [στεφανῶ]σαι ἕκαστον αὐτῶν εἰκόνι χρυσέαι 179 13

στραταγέω· *cf.* στραταγός

στραταγία· ἄχρι τᾶς Πυρρία σ-ας 2 8

στραταγός· *Acarnanum*: σ-ῶν τῶν δείνων (*septem*) 3*A* 22; πεμπόντω τὰμ βοάθοιαν -- οἱ σ-οὶ τῶν Ἀκαρνάνων 3*A* 34

Aetolorum: *I* σ. *aut* στραταγέω *in tempore definiendo*:

1) ἐπὶ τοῦ δεῖνος σ-οῦ (ἐπὶ σ-οῦ τοῦ δεῖνος) 5 1. 7. 10 7. 14. 17 135. 11 47. 13 3. 6. 10. 13 *al.* (*sine* ἐπί) 11 37 σ-έοντος(-οῦντος) τοῦ δεῖνος 3*A* 16. *B* 1. 10 20. 11 21. 28 *al.*; σ-έοντος τῶν Αἰτωλῶν τοῦ δεῖνος 35 1. 59 5. 173 1; ἐπὶ τοῦ δεῖνος σ-έοντος (-οῦντος) 11 5. 17 125. 175 2

2) *sequuntur alii Aetolorum magistratus* (*cf. ad nr. 15*): *a*) *scriba*: 5 1. 7. 10 20, *cf.* 1. 11 5. 28. 37. 47. 12 3. 12. 21. 32. 13 3. 6. 10. 13. 17. 21. 25. 29. 33. 37. 41. 14 5. 16 3 *b*) *scriba et hipparchus*: 10 7. 14. 15 11 *c*) *hipparchus et scriba*: 3 *A* 16 (*adduntur* ἐπιλεκταρχέοντες *et* ταμιεύοντες, *cf. etiam* 180). 4 6. [10 27]. 17 125. 135. 18 3. 7. 10. 14. 18. [22]. 25 1. 57. 29 1. 30 2. 31 28. 60. 99. 106. 118. 144. 182. 32 1. 59 5 *d*) *hipparchus et scriba senatus*: 137 26 *e*) *hipparchus et ambo scribae* (*cf. ad nr.* 69 3): 34 16. 48 1. 69 1. 178 1. 187 2, *cf.* 74. 65 *b* (?)

3) *cum numero praeturae*: τὸ πρῶτον 97 1. 101 1. 106 1; τὸ δεύτερον (τὸ β′) 3 *A* 16. 4 6. 17 97. 28 1. 30 10. 31 11. 20. 33 1. 131 1. [173 1]. 187 2; τὸ τρίτον (τὸ γ′) 11 47. 29 1. 31 106. 114. 118. 182. 32 1. 71 4. 137 82; τὸ τέταρτον (τὸ δ′) 3 *B* 1. 17 125 (?). 30 2. 31 137. 35 1. 137 40. 169 *A* 8. 175 2; τὸ πέμπτον 31 144. 177 1

II τὸ κοινὸν τῶν Αἰτωλῶν καὶ ὁ ϲ-ηγὸϲ Χ. 194 *a. b*; παρὰ τοῦ ϲ-ηγοῦ τῶν Αἰτωλῶν (*suprascr.*) 187 13; τὸν ϲ-ὸν τῶν Αἰτωλῶν τὸν δεῖνα (*statua*) 59 2. 72 2; τὸν ϲ-ὸν ἀεὶ τὸν ἔναρχον (ὄντα) *cf.* ἔναρχοϲ   τοὺϲ ἀγνηκόταϲ κύριον εἶμεν (τὸν ϲ-ὸν) ἀνάγοντα ἐν τοὺϲ ϲυνέδρουϲ 190 5; ἀναπράϲϲειν τὸν ϲ-όν (καὶ ἀποδιδόμεν) *cf.* ἀναπράϲϲω, ἀποδίδωμι; ἀνενεγκεῖν -- τῶι ϲ-ῶι Π. ἐν τὰ Πύθια 179 25; τᾶϲ ἐκπονπᾶϲ (*sc.* τῶν θεωρῶν) ἐπιμελεῖϲθαι τὸν ϲ-όν 179 23; ὅπωϲ ἐν τοὺϲ νόμουϲ καταχωριϲθῆ --, ἐπιμέλειαν ποιήϲαϲθαι τὸν ϲ-ὸν Π. καὶ τοὺϲ ἄλλουϲ ἄρχονταϲ 179 28

ϲτρατεύω· ϲ-ϲάμενοϲ 139 3

ϲτρατιώταϲ· ἐν οἶκον ἀποϲτείλωντι τοὺϲ ϲ-αϲ 3 *A* 38; ϲιταρχούντω τοὺϲ ἀποϲτελλομένουϲ ϲ-αϲ 3 *A* 35

ϲτρατιωτικόϲ· τειμαθεὶϲ ϲ[τρατιωτικοῖϲ δώροιϲ] 139 4

ϲύ· μορφᾶϲ ϲέθεν *p* 51 5; ϲε (κτεῖνεν, ἀνάξει) *p* 51 1. 7 (*cf.* τύ)

ϲυγγεν --· 193 1

ϲυγγένεια· τὰν ϲ-αν, ὅϲϲοι ἀπὸ τᾶϲ ματέροϲ τᾶϲ Θερείω 138 4; τὰν ϲ-αν ἀνενεώϲαντο 173 4

ϲυγχωρέω· εἰ μέγ κα -- ϲ-έωντι αὐτοὶ ποτ᾽ αὐτούϲ 3 *A* 9

ϲυλάω· ἐπικατάρατον, ἂν ϲ-άϲει τιϲ (*in tit. sepulcr.*) 148 4

ϲῦλον· τὸ ϲ. 138 6

ϲυμβολά· *1*) τοῦ Ϲκαπεταίου καὶ τοῦ Εὐρωποῦ ἐν τὰν ϲ-άν 188 12 *2*) [ποτὶ τοὺϲ Ἀθηναίου]ϲ τὰν αὐτὰν εἶμεν ϲ-άν, ἃ καὶ ποὶ τοὺ[ϲ --] 176 7

ϲυμμαχέω· ϲ-ήϲω κατὰ τοὺϲ ὅρκουϲ καὶ τὰϲ ϲυνθήκαϲ -- ἀδόλωϲ 170 8

ϲυμμαχία· (ϲυνθήκα καὶ) ϲ. Αἰτωλοῖϲ καὶ Ἀκαρνάνοιϲ 3 *A* 1. 26 (ϲτήλαϲ ϲτᾶϲαι) ἀναγράψανταϲ τήν τε ϲ-αν καὶ τὸν ὅρκον 170 3; [δέχεϲθ]αι τὰν ϲ-αν τὰν [ποτὶ Ἀθηναίουϲ] 176 2

ϲύμμαχοϲ· 170 16 (?); ὑπάρχων φίλοϲ καὶ ϲ. διὰ προγόνων 179 1; φίλουϲ ἐόνταϲ καὶ ϲ-ουϲ 3 *A* 4

ϲυμπαρ --· 2 22

ϲυμφέρω· ἀεὶ τὰ ϲ-οντα διαπραϲϲόμενοϲ 179 3

ϲύν· βοαδρομέοντα ϲ. ἵππωι *p* 51 1

ϲυναποδέχομαι· καθάπερ ὁ βαϲιλεὺϲ Εὐ. ἀναδεικνύει τὸ τέμενοϲ -- ἄϲυλον, καθώϲ κα ὁρίξῃ, ϲ-δεδέχθαι τοὺϲ Αἰτωλοὺϲ ἄϲυλον εἶμεν αὐτό 179 18

ϲυναποτίνω· τὰ δάνεια ϲ-όντω 188 18

ϲυναύξω· τὰν οὖϲαν ἐκ παλαιῶν χρόνων εὔνοιαν -- ϲ-ων 179 2

ϲυνέδριον· (μάρτυϲ *arbitrii*) τὸ ϲ. ἅπαν τὸ ἐπὶ γραμματέοϲ Λύκου καὶ οἱ προϲϲτάται τοῦ ϲ-ου οἱ δεῖνεϲ (*duo*) 188 32. 33; ἐν τῶι ἐπιϲτήϲοντι ϲυ[νεδρίωι?] 170 *add. b* 11

ϲύνεδροϲ· *Acarnanum*: πεμπόντω τὰμ βοάθοιαν -- οἱ ϲτραταγοὶ τῶν Ἀκαρνάνων καὶ οἱ ϲ-οι 3 *A* 34 *Aetolorum*: τοὺϲ ἀγνηκόταϲ κύριον εἶμεν (τὸν ϲτραταγὸν) ἀνάγοντα ἐν τού[ϲ ϲυνέδρο]υϲ 190 7; τὰ ἐμφανῆ ἀναπράϲϲειν τὸν ϲτραταγὸν καὶ τοὺϲ ϲ-ουϲ ἀεὶ τοὺϲ ἐνάρχουϲ 192 13; ὑπὲρ τῶν ϲωμάτων -- τοὺϲ ϲυν[έδρουϲ νῦν] τοὺϲ ἐνάρχουϲ καὶ Λ. τὸν ϲτραταγὸν φροντίϲαι ὅπωϲ ἀναπραχθέωντι 190 9; γραμματεύοντοϲ τῶν ϲ-ων 69 4. 74, *cf.* 48 2. 65 *b*; ἔδοξε τοῖϲ ϲ-οιϲ 172 2; εἴ κά τιϲ αὐτὸν ἀδικῆι, τοὺϲ ἀντιτυγχάνονταϲ ϲ-ουϲ τὰν ἐπιμέλειαν ὑπὲρ αὐτὸν ποιεῖϲθαι 172 10; (τῶν ἀφανέων) καταδικάζονταϲ τοὺϲ ϲ-ουϲ (τοῖϲ δείνοιϲ) κατὰ τῶν ἀγόντων ζαμίαν, ἄν κα δοκιμάζωντι, κυρίουϲ εἶμεν 189 9. 169 *A* 7, *cf.* 176 11; τῶν ἀφανέων τοὺϲ ϲ-ουϲ καταδικάζονταϲ (καὶ ἀναπράϲϲονταϲ) ζαμίαν, ἄν κα δοκιμάζωντι, (καὶ ἐκπράϲϲονταϲ τὰϲ κατα δίκαϲ καὶ ἀποδιδόνταϲ τοῖϲ ἀδικουμένοιϲ) κυρίουϲ εἶμεν 169 *B* 6. 4 22; εἶμεν αὐτῶι τὰν ἀϲφάλειαν, καθώϲ κα οἱ ϲ-οι καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ϲυντάϲϲοιεν 172 8; οἱ ϲ-οι ἐτίμαϲαν αὐτὸν καὶ οἱ Ἀμφικτίονεϲ 187 19; τὸν ἀγαγόντα, τοὺϲ ἀχνηκόταϲ *sim.* ὑπόδικον (ὑ-ουϲ) εἶμεν ἐν τοῖϲ ϲ-οιϲ (ἐν ταῖϲ ἐκ ποτιϲτάϲιοϲ δίκαιϲ) 15 8, *cf.* 7. 195 *a*. 179 20

ϲυνευδοκέω· ϲ-έοντοϲ· καὶ τοῦ ἀνδρὸϲ Δ. καὶ τοῦ υἱοῦ Δ. 137 3. καὶ τοῦ υἱοῦ Ἀ. 137 41. καὶ τοῦ υἱωνοῦ (?) Μ. 105 6; ϲ-εούϲαϲ τᾶϲ ματέροϲ Κ. 96 2

ϲυνθήκα· ϲ. (καὶ ϲυμμαχία) Αἰτωλοῖϲ καὶ Ἀκαρνάνοιϲ ὁμόλογοϲ 3 *A* 3. 1; ϲυμμαχήϲω κατὰ τοὺϲ ὅρκουϲ καὶ τὰϲ ϲ-αϲ τὰϲ γεγενημέναϲ τοῖϲ δείνοιϲ καὶ τοῖϲ Δ. 170 9

ϲυνιερομνάμων· (ὁ δεῖνα, ἱερομνάμων) τὰ κατὰ τὸν ἀγῶνα τῶν Πυθίων μετὰ (τῶν δείνων) καὶ τῶν ϲ-όνων καλῶϲ διῴκηϲεν 187 18

ϲύνοικοϲ· μηθένα τῶν ἐν Δελφοῖϲ ϲ-ων ἀτελέα εἶμεν 174 2; ὑποτελεῖϲ εἶμεν, καθὼϲ καὶ οἱ λοιποὶ ϲ-οι 174 7

ϲυνπορεύομαι· οἱ τεχνῖται οἱ εἰϲ Ἰϲθμὸν καὶ Νεμέαν ϲ-μενοι 175 4

ϲυντάϲϲω· εἶμεν αὐτῶι τὰν ἀϲφάλειαν, καθώϲ κα οἱ ϲύνεδροι καὶ ὁ ἀρχιτέκτων ϲ-οιεν 172 9

ϲυντελέω· βαϲιλεὺϲ Εὐ. κέκρικε [ϲυντελεῖν] ἀγῶναϲ καὶ θυϲίαϲ τᾶι Ἀθάναι 179 6, *cf.* 15; τὰ κατὰ τὰϲ θυϲίαϲ ϲυν[ετέλεϲεν τοῖϲ θε]οῖϲ, ὡϲ ποθῆκον ἦν 187 16

ϲύϲκανοϲ· ϲ-οι 117 1

ϲφέτεροϲ· ϲ-αϲ μνᾶμ᾽ ἀρετᾶϲ *p* 196 4

ϲῶμα· ϲ. ἀνδρῆον· τὸ γένοϲ Ἄραψ (οἰκογενήϲ) 101 4. 103 5. τὸν ἴδιο[ν θρεπτόν] 109 2; ϲ. γυναικεῖον (*cf.* γυναικεῖοϲ)· (τὸ γένοϲ) οἰκογενήϲ (-έϲ, -ῆ) 97 8. 95 2. 108 5 *al.* τὸ γένοϲ ἐκ τᾶϲ χώραϲ 96 19 ὑπὲρ τῶν ϲ-άτων -- τοὺϲ ϲυνέδρουϲ καὶ τὸν ϲτραταγὸν φροντίϲαι, ὅπωϲ ἀναπραχθέωντι αὐτοῖϲ 190 8

ϲωτήρ· *cf. ind. III*

ταινία· ϲτεφανούτω (τὰν εἰκόνα) Ὀλυμπικοῖϲ ϲτεφάνοιϲ καὶ τ-αιϲ καινοῖϲ ἑκατέροιϲ 137 13

ταμίαϲ· *Acarnanum*: τ-α τοῦ δεῖνοϲ 3 *A* 25 *Aetolorum*: ἐπὶ τ-α τοῦ δεῖνοϲ (*tegula*) 126; τὸ δὲ γενόμενον ἀνάλωμα δόμεν τὸν τ-αν τᾶϲ κωλ-- 179 33

ταμιεύω· τ-όντων τῶν δείνων 3 *A* 20 (*septem*). 180 3

τε· *1*) *adiungit novum enuntiatum*: 179 4. 187 17 *2*) τε--τε 4 42 *3*) τε--καί 2 19. 3 *A* 12. 4 11. 14 *al.*

τέλειοϲ· καθὼϲ δέ κα τερμάξωντι, τ-ον ἔϲτω 3 *A* 11

τελευτάω· εἴ κα τ-άϲηι (τ-άϲωντι) 2 31, *cf.* 13. 17. 137 6; τοῦ τ-άϲαντοϲ 2 23; τετ-ακότοϲ 2 9

τέλοϲ· Ϲτρατικὸν τ. 3 *B* 2

τέμενοϲ· τὸ τ. τᾶϲ Ἀθάναϲ τᾶϲ Νικαφόρου (τὸ ποτὶ Περγάμωι) 179 10. 17

τερμάζω· τ-ξάντω τὰμ Πραντίδα χώραν 3 *A* 10; καθὼϲ δέ κα τ-ξωντι 3 *A* 11

τέρμων· τ. Εἰτεαίων Ἐϲιτάνων 116 1; ὑπὲρ τῶν τ-όνων τοῦ Πραντόϲ 3 *A* 8

τέταρτοϲ· ϲτραταγέοντοϲ *sim.* τοῦ δεῖνοϲ τὸ τ-ον 3 *B* 1. 17 126 (?). 30 3. 31 138. 35 2. 169 *A* 8. 175 2. τὸ δ′ 137 40

τετράμηνοϲ· τὰϲ ἐν ἀγορανόμοιϲ δίκαϲ -- κατὰ τ-ον δικαζόντω 188 30

τετταράκοντα· τετ[ταράκοντα ἀμέραϲ?] 193 10

τεχνίτηϲ· *1*) οἱ τ-αι οἱ ἐπ᾽ Ἰωνίαϲ καὶ Ἑλληϲπόντου οἱ ἐνγεγραμμένοι 175 2; οἱ Διονυϲιακοὶ τ-αι (*idem collegium*) 192 15 *2*) οἱ τ-αι οἱ εἰϲ Ἰϲθμὸν καὶ Νεμέαν ϲυνπορευόμενοι 175 4

V. INDEX GRAMMATICVS.

Hic illic exempla tantum congessimus; ceterum cf. Bechtel *Gr. Dial.* II 45—72.

VI. COMPARATIO NVMERORVM.

IG IX 1	IG IX 1²
396	= 139
397	= 140
398	= 146
399	= 133*a*
400/1	= 131
402	= 133*c*
403	= 132
404	= 134
405	= 128
406	= 129
407	= 118
408	= 123
409	= 122
410	= 119
411	= 35
412	= 82
413/4	= 92*a*
415	= 72
416	= 69*c*
417	= 103
418	= 111
419	= 113
420	= 114
421	= 155
422	= 158
423	= 157
424	= 159
425	= 160
426	= 161
427	= 116
428	= 165
429	= 162
430	= 163
431	= 164
432	= 166
433	= 167
434	= 168

SOTERIADES Ἐφ. 1905, 55—100 (nr. 1—17) et Δελτ. I 1915, 45—58 (nr. 18—35):

Soteriades	IG IX 1²
1	= 3*A*
2	= 3*B*
3	= 22. 23
4	= 69*b*
ad nr. 4	= 83
5	= 72
6	= 53
7	= 70
8	= 4
9	= 56
10	= 59*A*
11	= 59*B*
12	= 28
13	= 33
14	= 55
15	= 54
16	= 5_{1-6}
17	= 5_{7-12}
18	= 13
19α	= 31*n*
19β	= 31*p*
20	= 12*d. e*
21	= 76
22	= 68
23	= 11*g*
24	= 30_{2-9}
25	= 30_{10-17}
26	= 71
27	= 32_{1-8}
28	= 31*m*
29	= 11*a*
30	= 12*a*
31	= 31*d*
32	= 31*o*
33	= 52
34α	= 81
34β	= 80
35	= 51

NVMERI INVENTARII MVSEI THERMII:

inv.	IG IX 1²
1	= 69
2	= 81
3	= 56
4	= 70
5	= 52
6	= 72
7	= 54
8	= 53
9	= 71
10	= 119
11	= 120
12	= 148
12α	= 28
13	= 6
14	= 13
15	= 117
16	= 58
17	= 44
18	= 91, 2
19	= 45
20	= 63
21	= 30
22	= 39
23	= 36
24	= 73
25	= 89
26	= 16
27	= 43
28	= 74
29	= 59
30	= 11
31	= 31
32	= 8
33	= 51
34	= 137
35	= 97
36	= 108
37	= 107
38	= 110
39	= 101
40	= 96_{1-8}
41	= 96_{9-24}
42	= 99
43	= 100
44	= 109
45	= 105
46	= 102
47	= 106

inv.	IG IX 1^2	inv.	IG IX 1^2	inv.	IG IX 1^2	inv.	IG IX 1^2
48	= 112	72	= 15	90	= 79	109	= 8
55	= 64	73	= 42	91	= 47	110	= 62
56	= 7	74	= 27	92	= 90	112	= 115
57	= 4	75	= 37	93	= 55	113	= 133*b*1
58	= 60	76	= 20	94	= 21	114	= 85, 5
59	= 57	77	= 124	95	= 19	115	= 85, 6*a*
60	= 65	78	= 59	96	= 75	116	= 85, 7
61	= 140	79	= 5	97	= 69	117	= 126
62	= 12	80	= 46	98	= 144	118	= 85, 1
63	= 32	81	= 50	99	= 80	119	= 85, 4
64	= 18	82	= 38	100	= 87	120	= 85, 9
65	= 25	83	= 77	101	= 2	121	= 85, 3
66	= 34	84	= 88	102	= 9	121 *a*	= 85, 8
67	= 10	85	= 2	103	= 76	122	= 125
68	= 17	86	= 4	104	= 24	123	= 78
69	= 66	87	= 26	105	= 67	124	= 63
70	= 48	88	= 15	106	= 15	125	= 14
71	= 61	89	= 29	108	= 68		

